

Josip Pečarić
DAVOR DIJANOVIĆ

JOSIP PEČARIĆ

DAVOR DIJANOVIĆ

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	11
DIJANOVIĆ U MOJIM KNJIGAMA	12
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	12
TUĐMANOV REFERENDUM: HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	12
OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	34
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	39
OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A	45
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	54
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	54
RAZGOVOR S POVODOM S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	61
POZIV HAAŠKOME TRIBUNALU	64
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	66
JOSIP PEČARIĆ: NJIMA JE TO GRAĐANSKI RAT, A AGRESORI SU IM HRVATI	71
ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012. 76	76
GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG ANTISEMITIZMA!	76
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	82
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!	82
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	85
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	90
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	99
MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (II.)	99
PROPADA IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	104
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: JOSIPOVIĆ JE IZDAO SVOJ NAROD, DRŽAVU I SVOJU STRUKU	104
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	108
JESAM LI BIO U LISINSKOM?	108

VELIKI HRVATSKI DOMOLJUB AKADEMIK SMILJKO AŠPERGER	112
KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO	116
PRILOG: DIJANOVIĆEVA KNJIGA "HRVATSKA U ŽRVNJU JUGOSFERE" PREDSTAVLJENA U ZAGREBU	120
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	122
AKADEMIK J. PEČARIĆ: VLADAJUĆI MRZE BRANITELJE JER SU UNIŠTILI NJIHOVU SRBOSLAVIJU	122
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	126
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	126
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	129
DAVOR DIJANOVIĆ, GENERALA JE UBILA PETA KOLONA DUGAČKOG REDA HRVATSKIH IZDAJICA, A NA GROBOVIMA JUNAKA SE NE PLAČE, NEGO CRPI SNAGA	129
RAZGOVOR S IVICOM GRANIĆEM, NOVINAROM I PREDAVAČEM NA SVEUČILIŠTU U DUBROVNIKU	132
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	135
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"	135
SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA	139
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM MEĐUNARODNE KONFERENCIJE U ČAST NJEGOVA SEĐAMDESETOG ROĐENDANA	143
ŽELJA DALIĆA I MODRIĆA	146
BOLJI SU IZGUBILI!	150
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	152
DAVOR DIJANOVIĆ, HAJKA NA IGORA VUKIĆA PO PROVJERENOME KOMUNISTIČKOM RECEPTU	152
PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI	154
IGOR VUKIĆ: HRVATSKI GRAĐANI SIGURNO SU ZRELI ZA PUNU ISTINU O LOGORU JASENOVAC	158
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.	163
PRAVNI EKSPERT PERO KOVAČEVIĆ : NISAM NI POVJEROVAO U NAJAVE O REVIZIJI PRESUDE	163
DAVOR DIJANOVIĆ, PRALJKOVA SMRT SPOMENIK JE IZDAJI HRVATSKE POLITIKE I DIPLOMACIJE	165
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	170
RUDI TOMIĆ: PREDSJEDNICA OPET - POSRNULA!	170
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	175
RAZGOVOR S AKADEMIKOM J. PEČARIĆEM: LIJEPO BITI U DRUŠTVU „NEPOČUDNIH“ AKADEMIKA	175
JOSIP PEČARIĆ: ‘ONO ŠTO SE SVIH OVIH 10 GODINA NIJE PROMIJENILO JESU STALNI NAPADI NA THOMPSONA I TAJ ‘GROMOGLASNI’ MEDIJSKI MUK’	180
KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, ZAGREB, 2020.	183

BRANITELJI, BISKUPI I AKADEMICI: PETICIJA PODRŠKE KAROLINI VIDOVIĆ KRIŠTO	183
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	185
STJEPAN RAZUM, ISTINOM PROTIV LAŽI	185
DRUKER / PREDSJEDNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	189
MILANOVIĆEV OBRAČUN S LJEVICOM ARGUMENTIMA DESNICE	189
DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020., STR.224.	191
DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA	191
DON ANĐELKO KAČUNKO, ZAGREB, 2021.	197
PODRŠKA ŠKORI	197
AKADEMIK SLAVEN BARIŠIĆ, PORTAL HKV-A, 2021.	204
UMJESTO UVODA, "MLADI NARAŠTAJI NE BI TREBALI PONAVLJATI GREŠKE IZ ZADNJEG DESETLJEĆA"	204
ĐURO VIDMAROVIĆ, HRVATI BOKE KOTORSKE KROZ POVIJEST. SJEĆANJA I ZABORAVI	216
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	227
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	227
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	234
TUĐMAN 100, 3.	234
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ, ZAGREB, 2022.	239
VELIKI NOVOGODIŠNJI RAZGOVOR S AKADEMIKOM KUZMOM KOVAČIĆEM: KIPARSTVO JE NAJJASNIJE OČITOVANJE ISTINE DA SE DUH UTJELOVLJUJE U MATERIJI	239
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	256
VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD!'	256
DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	260
THOMPSON I VATRENI DANAS	260
FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	266
DAVOR DIJANOVIĆ, PROF. FILIP LUKAS – NACIONALIST DEMOKRATSKE ORJENTACIJE	266
MARKO JURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	276
DAVOR DIJANOVIĆ, PRAVOSUĐE U HRVATSKOJ PREMREŽENO VELIKOSRPSKOM AGENTUROM KOJA SE HRVATIMA OSVEĆUJE ZA STVARANJE SAMOSTALNE HRVATSKE	276
A.KAČUNKO, J. PEČARIĆ, BISKUP DR. SC. MILE BOGOVIĆ, ZAGREB, 2023.	278
VELIKI BOŽIĆNI INTERVJU - BISKUP M. BOGOVIĆ: TRAŽITI NAČIN KAKO ČOVJEKU IZIĆI USUSRET	278
VELIKI BOŽIĆNI RAZGOVOR S BISKUPOM U MIRU MONS. DR. M. BOGOVIĆEM	291
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	302
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 5. (FAH IDIOTI OD JASENOVCA)	302

VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	311
PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 9.	311
DAVOR DIJANOVIĆ: PUPOVAC BRANI ČLANA TERORISTIČKE VLADE TZV. RSK I RELATIVIZATORA ZLOČINA NA OVČARI	315
SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	319
MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.” (ODGOVOR DON ANĐELKU KAČUNKU)	319
NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	323
MLADEN PAVKOVIĆ PITA: ZNATE LI KOJA JE JEDINA USTANOVA U DRŽAVI IZ KOJE JE UKLONJENA BISTA FRANJE TUĐMANA?	323
HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.	328
DVA BOLJA KANDIDATA IZ SRBIJE	328
KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR – UKLANJATELJ (ODGOVOR AKADEMIKA KUZME KOVAČIĆA)	334
JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU UTEMELJITELJA RH?	336
TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	338
'HRVATSKI TJEDNIK' O CRNOGORAKOJ REZOLUCIJI (2.): DAVOR DIJANOVIĆ	338
JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	342
PODCAST VELEBIT – JONJIĆ: ULAZIM U BITKU OD KOJE NEĆU ODUSTATI	342
UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361) PREDSEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU	343
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	360
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	360
DAVOR DIJANOVIĆ, LJEVICA NE PRESTAJE S NAPADIMA NA THOMPSONA: OVAKAV SPEKTAKL KEKIN I EKIPA MOGU SAMO SANJATI	365
JOSIP PEČARIĆ, JE LI PUHOVSKI POGLAVICA SVIH HRVATSKIH IZDAJICA?	368
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.	373
UKLONJENA BISTA UTEMELJITELJA RH I KULT UGROŽENOGA SRBINA	373
DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.	376
DIJANOVIĆ ZA NAROD.HR: KAKO ĆE SE POBJEDA TRUMPA, 'NEUNIŠTIVE POLITIČKE ŽIVOTINJE', ODRAZITI NA SVIJET	376
NAKON AMERIČKIH IZBORA	379
DIJANOVIĆ NA MOM FACEBOOKU	382
NAPADA LI THOMPSONA JONJIĆ ILI LAŽNA DESNICA?	382
JUGOSLAVENSKI UNITARIZAM NA HRT-U	387

DAVOR DIJANOVIĆ, SRPSKI SVET IMA SVOJU AGENTURU I U HRVATSKOJ: 'NJIMA SADA SMETA I OVA OBLJETNICA'	389
NAKON TRUMPOVE INAGURACIJE	393
TRUMP ZABRANIO CENZURU NA DRUŠTVENIM MREŽAMA	395
D. DIJANOVIĆ: JUGUNITARISTI NA HRT-U	397
NOVA KNJIGA DAVORA DIJANOVIĆA	401
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	404

UVOD

U knjizi su dani tekstovi iz mojih knjiga i facebooka u kojima se spominje ili ih je napisao Davor Dijanović-

Davor Dijanović, rođen 1987. godine u Bjelovaru, hrvatski je novinar, povijesni istraživač, geopolitički analitičar i publicist. U rodnom Bjelovaru završio je opću gimnaziju, a na Libertas međunarodnom sveučilištu u Zagrebu magistrirao međunarodne odnose i diplomaciju. Polaznik je poslijediplomskoga doktorskog studija povijesti na Fakultetu hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Završio je Londonsku školu za odnose s javnošću, smjer *Odnosi s javnošću i upravljanje reputacijom*, na Učilištu Petar Zrinski edukaciju za specijalista digitalnog marketinga, a na Visokom učilištu Algebra web dizajn. Od 2008. do danas objavio više od 2500 novinskih i publicističkih priloga o temama iz područja politike, geopolitike, povijesti i kulture te nekoliko preglednih odnosno stručnih radova. Posebna područja njegova interesa su: suvremena povijest, političke ideologije, geopolitika, odnosi velikih sila i međunarodna sigurnost. Član je uredništva i novinar Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća, kolumnist portala Direktno i portala Vigilare.info te redoviti suradnik Hrvatskog tjednika. Član je uredništva časopisa za kulturu, društvo i politiku „Obnova“. Autor je sljedećih knjiga: „Hrvatska u žrvnju Jugosfere“ (2015.), „Postojanje“ (2023., poezija), „Politička misao Ante Starčevića u svjetlu modernih europskih integracija“ (2024.), „Europski obzori književno-publicističke ostavštine Antuna Gustava Matoša“ (2024.), „Filozofska, politička i državnička misao Ivana Oršanića“ (2024.) i „Hrvatska – država koja se samoukida“ (2024.). Oženjen, otac petero djece.

Bilo mi je veliko zadovoljstvo i čast što sam u njegovom rodnom gradu bio jedan d redstavljča njegove prve knjige: *Hrvatska u žrvnju Jugosfere*.

Akademik Josip Pečarić

DIJANOVIĆ U MOJIM KNJIGAMA

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i

srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznajući potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. Jednom sluga – uvijek sluga. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.

Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr. sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljena docentica

Anto Bandov, ekonomist

Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.

Ankica Baran, domaćica, Split

Helena Baričević, ekonomistica, Pula

Mirko Barić, obrtnik, Pula

Mr. sc. Josipa Barić

Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“

Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb

Akademik Slaven Barišić

Željka Barišić, prodavačica, Pula

Niko Boskovic, dipl. ing.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, studentica

Ivan Bastjančić, dipl.ing.¹
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.²
Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.³

---

1 Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

2 Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrсне neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

3 Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitrazu glede Savudrije. Namjerno, smisleno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nesto znaci. Sve nesto znaci.

Buduci da je Arbitraza jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraza», međutim, ukoliko Hrvatska arbitrazom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitrazi, necemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pucanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno misljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je placena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Euroljani kazu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spuzvasto tkivo. Sudeci po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spuzvasto tkivo.

Netko mozda i prizeljuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse».Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BiH, Crnom Gorom i Srbijom. Mozda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima nasih koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a nasi strucnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada covjek (tocije: zena) sama izracuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne moze ni neki Saborski Zastupnik racunati da ce u slucaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlastenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj drzavi DA ali povlastena mirovina NE.

Mozda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
 Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
 Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju
 NSW, Australija
 Dobila Berković-Magdalenačić, prof.
 Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
 Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
 Petar Bezjak
 Josip Bicić, umirovljenik, Pula
 Franc Bilić, prof.
 Frano Bilić, Matulji
 Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
 Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
 Prof. dr. sc. Ivan Biondić
 Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
 Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁴

Mozda europske pravne stecevine nisu bas neke korektne pravne stecevine ukoliko zemlja clanica EU ne priznaje sud i medjunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje medjunarodne organizacije UN, medjunarodnih sudova, medjunarodnih konvencija (medjunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle ciniilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne drzave???. O kojim mi pravnim stecevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i medjunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same placaju nametnutu arbitrazu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zasto bi im arbitre birao netko treci? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje ce masno placati). Valjda su kao medjunarodno priznate drzave i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija clanica Europske Unije cini se da EU (ukljucivsi Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj macki da ti cuva kanarinca. Pitam se da li ce u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Nece li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj visegodisnjoj clanici Sloveniji, a ne stetu tek novopristigle clanice Hrvatske (ako uopce bude ikada clanica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stecevina kojom se EU mozda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za placanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvisno trositi vrijeme. Hrvatska ce vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kucu gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve ce se oni dogovoriti.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto ocekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer blize otvorenog mora nema) sto ce izazvati mrznju Slovenije prema RH. Suzivot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno trazi nesto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamceno «brzo i pravedno sudjenje». 5 godina zivota u resetkama, a dokaze jos prikupljaju. Nakon 10 godina od optuznice traze se topnicki dnevnic... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas) .... Zemlja RH eticki je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita steta.

4 Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije, koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati .

Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁵
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula
Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljajac, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina

Ovom prilikom želio bih vas pozdraviti, ja ne vjerujem da me se sjećate. Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posijeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem.

Lijep pozdrav iz Montreala,

Drazen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perića kad ga vidite

5 Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju⁶

Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg

Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg

Juraj Cigler, dipl. inž. građ.

Snježana Cigler, Čakovec

Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD

Marina Cotić, dipl.pravnik

Mijo Culic, odvjetnik, Pula

Marko Curać, novinar

Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor

Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina

Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina

Mirjana Cvar, profesorica, Pula

Miho Cvek, Pula

Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj

Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj

Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj

Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj

Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj

Luca Cvitan, studentica, Tribunj

Natali Cvitan, studentica, Tribunj

Davor Cvitanić, dipl. ing.

Fanika Cvitanić, dipl. ing.

Mate Curić, publicist, Vodnjan

Đuka Čaić, glazbenik

Marija Čatlak, Zadar

Joško Čelan, novinar i publicist, Split

Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj

Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Vjekoslava Čikeš, Zagreb

Dr. sc. Ambroz Čivljak

Ines Čolak, učiteljica, Knin

Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin

Mr.sc. Ferdo Čolak

Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg

Prof. dr. sc. Vera Čuljak

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek

Srećko Čuljak, dipl. Oec.

Tihomir Čupić, stomatolog

Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik

Prof. dr. sc. Ante Čuvalo⁷

---

6 Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mjenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

7 Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Čavar, ing. matematike i teolog
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Čavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u
Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog veleposlanstva Canberra
Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog instituta za preporod
kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.

Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut⁸
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. prodostrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš⁹
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student

---

⁸ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum.

U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

⁹ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj

Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Anđelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist¹⁰

---

10 Hvala i pozdrav!

Potpišite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neucinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)
Vaš, Joško

Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska¹¹
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“

---

¹¹ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl. ing. geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr. stomatologije, spec. ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci. Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj

Slavica Mikulandra, glumica
 Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
 Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
 Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
 Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.epidemiologije
 Biserka Milinković, Kanada¹²
 Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
 Ivica Miloš, dipl.ing.
 Mr. sc. Anđelka Milošević
 Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
 Bosiljko Mišetić, odvjetnik
 Krešimir Mišetić
 Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
 Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
 Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
 Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo', Pula
 Nikola Mulanović, Mokošica
 Prof. dr. don Josip Mužić
 Gordana Nemet, umirovljenica
 Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
 Roman Nemet, poljoprivrednik
 Mate Nevistić poduzetnik
 Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
 Prof. dr. sc. Milan Nosić¹³
 Javor Novak, spisatelj
 Akademik Slobodan Novak
 Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
 Vinko Novinc, ing.građ.
 Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
 Mr. sc.Goran Olujić, dipl.inž.
 Željko Olujić, odvjetnik
 Anđelka Orlić, umirovlj.
 Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
 Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
 Dr. Ing. Marijan Papich

---

12 Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.

Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

13 Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.
Barbara Pečarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik¹⁴

---

14 Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije. U pravitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svsvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message ----

From: Pešorda

To: predsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospođo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Zvonko Peteranac, prof.¹⁵
 Alojzije Petračić, umirovljenik
 Prof.dr.sc. Mladen Petravić
 Hrvoje Petrić
 Monica Marta Petrić
 Ana Petriško, Zagreb
 Luka Petrović, dipl.ecc
 Zlata Petrović, ekonomist
 Prof. dr. Ivica Picek
 Daniel Pinjusić, radnik
 Nenad Piskač, književnik

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostalno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europski hrvatskoga materinskoga jezika i držanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalitarnim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvatima i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijesnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

15 Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu u ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulasku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
 Mr. sc. Dora Pokaz
 Vladimir Polgar, el. inženjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
 Jasenka Polić Biliško, prof.
 Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru
 Akademik Stanko Popović
 Zoran Pranjković, dipl. inž. građ.
 J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“¹⁶
 Damir Primorac, Belgija
 Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
 Smiljan Prskalo, dipl. inž.
 Filim Prlic, Berlin
 Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
 Prof. dr. sc. Tanja Pušić
 Marijan Puškarić , operni pjevač¹⁷
 Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
 Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
 Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
 Mira Radičević, dipl. oec.
 Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
 Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
 Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
 Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik¹⁸
 Katarina Rajčić, umirovljenica
 Željka Rajčić, kemijska tehničarka
 Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
 Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
 Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
 Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
 Dr. Stjepan Razum
 Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
 Milan Ribičić, dr. vet. med.
 Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
 Božidar Ručević, dipl. ing.
 Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“

---

16 Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inace hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slazem se s dr.Miroslavom Tudjmanom, s Tobom i sa svim nasim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim drzavnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim drzavljanima Republike Hrvatske, i to na predsjednickim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraze Medjunarodnog suda i PROTIV arbitraze EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zastitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

17 iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

18 Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali ....

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska
udruge vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,

Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić¹⁹
Ing. Marinko Udina, pomorski strojari i klase, upravitelj stroja²⁰

---

19 Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

20 Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Forum hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, književotkinja
Ivan Vuković, ing. brodstojarstva
Petar Vulić, književnik²¹

---

21 TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: Vox populi - vox Dei!

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli u Europu (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), mi ostajemo u Hrvatskoj!

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram nestašnog provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike, Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog
Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Pariz²²
Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj
Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

22 Cestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tudjmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurcevic da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tudjman i Dr Jurcevic bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurcevic bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tudjmana, jer inace rasipanje glasova drzavotvornih Hrvata, moze se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidosevic, kojeg podrzava veleizdajnik Mesic, kao i Bandic budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tudjmana. Trebalo je vec davno stvoriti novu dezavotvornu stranku, jer kako vidim Ruza Tomasic radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveca drzavotvorna stranka.

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državnštvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australско-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)
Tihomir Bajtek
Miljenko Baloković, knjižničar
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Kap. Darko Belović
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Dr.sc. Srećko Botrić, doc
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim. Egidio Čepulić, dr.med.
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl.ing.
Željko Dvornik, ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš

Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini
Frano Grbavac
Mate Grbavac
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvarska.com>
Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Mr. sc. Božidar Ivanković
Kornelija Ivoš, sluzbenica
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Prof. dr. sc. Drago Katović
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
Matej Knežević, student
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr.sc.Damir Letinić, Zadar
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Ante Madunić, odvjetnik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.
Dr. sc. Josip Matjan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj

Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenska Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.
Jakov Sedlar, redatelj
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²³

---

23 U pravitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDSEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

Fra Miljenko Stojić

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek

Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar

Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik

Prof. Ivana Tanovitski

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Mile Tominac, poduzetnik

Damir Tučkar, dipl.ing.

Nevenka Vlaić, dipl. oec.

Zdravko Vlaić, dipl. ing

Prof. dr. sc. Rudolf Vouk

Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Daniel Mathew Zakarija, dia, aia

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već tamnica hrvatskog duha“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj

čertvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještaljke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj

Ivan Balić, oec.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, student

Ivan Bastjančić, dipl. ing.

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Darko Belović, kap.

Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudrustvenog odbora za zajedničku suradnju

Novi Južni Wales Australija

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Branko Bošnjaković, umirovljenik

Ruža Bošnjaković, umirovljenica

Tvrtko Brekalo, dipl. jur.

Ivica Brešić, magistar ekonomije

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik

Juraj Cigler dipl. inž. grad.

Davor Cvitanić, dipl. ing.

Fanika Cvitanić, dipl. ing.

Joško Čelan, novinar i publicist

Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj

Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Dr. sc. Ambroz Čivljak

Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić - zaštitar
Ante Grbić - student
Antonia Grbić – student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl. ing.
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahravska.com>
Josip Grgić, mag.oec.
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Mr. sc. Dragutin Ivančić
David Ivić, grafički dizajner
Igor Ivoš, student
Kornelija Ivoš, službenica
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Gordana Jakšetić, dipl.ing.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime 1250 članova
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Viktor Kerže, član opernog zbora
Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših političkih uznika i žrtava
komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV

Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslač, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik
Slavica Orban, umirovljenik
Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac
Alojzije Petračić, umirovljenik

Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo'

Nikola Mulanović, umirovljenik

Zvonimir Pandžić, dipl. ing.

Dr. sc. Marijan Papić, ing.

Josip Papković

Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.

Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva

Ljerka Pazman, viši fizioterapeut

Ankica Pečarić, prof.

Akademik Josip Pečarić

Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije

Marija Perković, dipl. iur.

Mile Pešorda, književnik i urednik

Jasminka Petracija, kemijski tehničar

Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.

Daniel Pinjusić, radnik

Nenad Piskač, književnik

Luka Podrug, politički tajnik HČSP

Jasenska Polić Biliško, prof.

Akademik Stanko Popović

Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart

Davor Potočnjak, student

Mario Potočnjak, dipl. ing.

Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.

J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“

Damir Primorac, Belgija

Filim Prlić

Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Mira Radičević, dipl. oec.

Prof. dr. sc. Ružica Razum

Dr. sc. Stjepan Razum

Milan Ribičić, dr. vet. med.

Božidar Ručević, dipl. ing.

Hrvoje Saban

Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Gordana Smitka, poduzetnica

Marijan Smitka, umirovljenik

Matea Spudic – student

Marica Spudic Kušan - trgovac

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar

Jaroslav Stučka, umirovljenik

Antonio Sudac, turistički službenik

Dragutin Sudac, umirovljeni policajac

Ljiljana Sudac, službenik

Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivanka Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Petar Vulić, književnik
Ljerka Vukić, prof.
Marinko Vukoja
Barbara Zagorac, umirovljenica
Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago
Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
Drago Zovko, dipl. iur.
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog
Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris
Nada Živaković, umirovljenica
Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

Poštovani,

Danas je deseta obljetnica od smrti Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana. Šaljem vam Otvoreno pismo vašem Programskom Vijeću s više od 200 potpisnika - državljana RH najrazličitijih zanimanja (od akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika do radnika i umirovljenika) u znak protesta što se na vašoj televiziji (koja bi trebala biti i naša jer je navodno javna) vrijeđa uspomena na njega, a time se vrijeđaju i svi istinski hrvatski domoljubi!

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Poštovani gospodo,

iznenađeni smo vijeću po kojoj ste raspravljali o pokrenutom postupku razrješenja glavne urednice Informativnog programa HTV-a, Hloverke Novak Srzić. Utvrdili ste da je ravnatelj HTV-a Blago Markota (koga ste inače smijenili) pokrenuo postupak njezina razrješenja te zaključili kako od Ravnateljstva o tom postupku treba tražiti mišljenje u roku od tri dana, a od Hloverke Novak Srzić očitovanje u roku od sedam dana. Ovaj zaključak donijeli ste jednoglasno.

Jasno nam je da niste uopće razmatrali dva pisma koja smo uputili HTV-u. Očito je da ste se time svrstali uz one o kojima pišemo u svom drugom pismu HTV-u:

„Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi.“

A da je to tako potvrdila je reakcija voditelja emisije „Nedjeljom u 2“ (27. rujna 2009.) Aleksandra Stankovića na skandaloznu izjavu njegova gosta Igora Mandića da je u 90.-tim godinama prošlog stoljeća, odnosno „nakon što su izbačeni iz ustava trećina Srba ili ubijena, trećina Srba raseljena, trećina lojalizirana i Pavelić mirno spava“. Doduše, voditelj Stanković je nakon što je Mandić spomenuo Pavelića konstatirao da je Mandić „upotrijebio teške riječi kad je govorio o položaju Srba u Hrvatskoj nakon 1991. i usporedio to s naumom Ante Pavelića“, ali je nakon Mandićeva novog i odlučnog zaključka da je „Tuđmanova politika išla za time da riješi srpsko pitanje u Hrvatskoj, isto kao što je Hitler htio riješiti pitanje Židova“, odnosno da je „na isti način Tuđman riješio pitanje Srba u Hrvatskoj“, izostala voditeljeva reakcija na tu izjavu.

Zar takva Stankovićeva reakcija zapravo ne pokazuje koga se može optužiti da „HRT nije katedrala već tamnica hrvatskog duha“ što je glavna optužba protiv gđe Hloverke Novak Srzić? Zato Vas pozivamo, da umjesto zahtjeva za smjenom gđe Hloverke Novak Srzić razmotrite odgovornost g. Stankovića za ovakvo izjednačavanje suvremene Republike Hrvatske s nacističkom Njemačkom! Njegovo nereagiranje je zapravo slaganje s takvom tvrdnjom, a to je kleveta najgore vrste kojom su povrijeđeni svi gledatelji HTV-a, isti oni koji su od države primorani vašoj televiziji plaćati «pristojbu». A HTV im to vraća ovakvim uvredama!

Već smo konstatairali da je sve to u funkciji predsjedničkih izbora, tj. u funkciji još većeg favoriziranja pojedinih predsjedničkih kandidata. To nam je pokazao i predsjednički kandidat SDP-a Ivo Josipović, kojega otvoreno podržavaju čak i neki članovi Programskog vijeća, a koji je jedan od onih koje vaša kuća favorizira preko svake mjere i ukusa. Naime, i on se uključio u zahtjeve za smjenom gđe Novak Srzić:

"svaki građanin koji je zadnjih mjeseci gledao HTV-ov središnji dnevnik mogao je i bez nekog velikog istraživanja zaključiti koga preferira gospođa Novak-Srzić".

Trebamo li vas podsjetiti da je upravo Josipović onaj kandidat kojeg je HTV postavio kao posljednjega u redosljedu nastupanja na vašoj televiziji. O tome se oglasilo i Hrvatsko kulturno vijeće:

„Iako smo već predugo svjesni bijede hrvatske demokracije ipak nismo očekivali da će se vladajući u Hrvatskoj usuditi dovesti u pitanje jednakopravnost kandidata u predsjedničkoj kampanji. U tom smislu najteža je situacija na HRT -u gdje se događa nastavak ideologijskih ratova nezamislivih na javnoj televiziji i na kraju sramotna programska podjela u redosljedu nastupanja pojedinih predsjedničkih kandidata.

Treba li reći da je SDP-ov kandidat Josipović, inače izvan svake logike prezastupljen u svim medijima, dobio mogućnost da nastupi posljednji što je ozbiljna prednost do koje se dolazi ili sretnim ždrijebom (što ovaj put nije bio slučaj, barem ne javno) ili nepoštenim i zakulisnim favoriziranjem protiv kojega dižemo svoj glas zajedno s većinom hrvatskog naroda koja to isto gleda i osjeća.“

Hrvatskoj javnosti dužni ste objasniti, u najmanju ruku, na koji je način HTV dobio spomenuti redosljed u predstavljanju kandidata.

S obzirom na ovakvo činjenično stanje očito je da ste predložili smjenu gđe Hloverke Novak Srzić samo zato što smatrate da tzv. javna televizija treba dati potporu predsjedničkom kandidatu SDP-a.

U kontekstu, kako HKV kaže, „ideologijskih ratova“, trebali biste uzeti u obzir i sljedeću vijest:

„Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila je u utorak promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.

- U kontekstu 20. obljetnice demokratskih promjena u Europi, kada se demokratska Europa prisjeća važnosti događaja od prije dvadeset godina, zastupnička skupina EPP-a u Europskom parlamentu odbacuje sustavno ohrabrivanje promidžbe komunističkih simbola i diktatora u nekim zemljama članicama. Primjerice, u Ljubljani, glavnom gradu Slovenije, jedna ulica imenovana je po diktatoru Josipu Brozu Titu ove godine, a slovenski predsjednik Danilo Tuerk prošli je tjedan odlikovao Tomaža Ertla, bivšeg šefa tajne komunističke policije UDBA - kaže se u priopćenju EPP-a.

- To nije samo revidiranje povijesti i stvaranje podjela u društvima, nego i postavljanje loših primjera za mlade naraštaje. To usporava ozdravljenje društava što je ključni cilj dovršetka tranzicije prema demokraciji. To šalje posebno negativnu poruku domaćoj i

međunarodnoj javnosti kao i mlađim naraštajima - ističe šef zastupničke skupine EPP-a Joseph Daul.

- Žalimo zbog odlikovanja bivšeg šefa tajnih službi Slovenije. To je kao da ste odlikovali čelnika STASI-a u istočnoj Njemačkoj - zaključuje Daul.“

Ponovo ćemo Vas podsjetiti na upozorenje dano u našem drugom pismu:

„U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore.“

U tom kontekstu prirodno se nameće zaključak da HTV preferira Ivu Josipovića koji je bio član SK još od 1980. godine (prema „Slobodnoj Dalmaciji“ od 31. 10. 2009. u Partiju je ušao zbog tuge za Titom) zbog njegova mišljenja kako je Tito pozitivna ličnost (vidjeti Index.hr, utorak 16. rujna 2008. - prenio Portal Dragovoljaca Domovinskog rata RH 8. prosinca 2009.):

„Ne bih mogao odgovoriti je li on bio heroj ili zločinac, jer to su preopćenite kvalifikacije. Imao je svoje i dobre i loše strane, ali on je za mene u konačnici pozitivac,“

Jeste li se i vi napadima na gđu Hloverku Novak Srzić, zapravo uključili u borbu za HTV koja će isključivo biti dostupna zagovornicima lika i djela jednog od najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća?

Uvjereni smo da naše pismo u sadržajnom smislu ima potporu ne samo nas potpisnika (a potpisali smo i nedavno pismo sličnoga sadržaja) nego i velikog dijela naroda koji sa zaprepaštenjem promatra drsko vrijeđanje najdubljih hrvatskih osjećaja, koje već predugo traje bez ikakvih sankcija odnosno posljedica po one koji to čine. I, umjesto da se postavi pitanje čudne i problematične djelatnosti jednog Stankovića ili Latina na HRT-u, postavlja se problem Hloverke Novak-Srzić, a u tu prozirnu hajku uključuje se javno, ništa manje nego i jedan predsjednički kandidat (Josipović), što je skandal nezabilježen u svijetu demokracije. Ovo je slučaj koji ukazuje da je demokracija u Hrvatskoj ozbiljno ugrožena. Upozoravamo stoga članove Programskog vijeća da stanu u obranu krvlju stečene demokracije koja, nažalost, upravo na HRT-u pokazuje dramatične oblike ugroženosti.

Zagreb, 9. 12. 2009.

Akademik Smiljko Ašperger
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Duško Abramović, Mississauga, Canada
Nevna Abramović, Mississauga, Canada
Domagoj Artuković, student
Francika Artuković, dipl. ing.
Hrvoje Artuković
Ivana Artuković
Jozo Artuković, umirovljenik
Mirjana Artuković, službenica
Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing.
Aneli Bacelj, dipl. ljudsko pravo, Švedska
Daniel Bacelj, novinar, Švedska
Josip Bacelj, umirovljenik, Švedska
Neda Bacelj, političarka Švedske
Ivan Balić, službenik
Akademik Slaven Barišić
Andrija Baltić, dipl. ing.
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog Međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju
Sydney Australia
Ante Bevanda, Cleveland, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, SAD
Ivan Bićanić, ing.
Marija Bićanić, umirovljenica
Mr. sc. Nikola Bićanić
Franc Bilić, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Pero Blazević, Cleveland, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada
Gojko Borić, novinar i publicist
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Niko Bosković, dipl. ing.
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Andrijana Brekalo, dipl. ing.
Tvrtko Brekalo, dipl. iur.
Ivica Brešić, mag. oecc.
Kristijan Brkljačić, dipl. ing.
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, SAD
Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Joso Cindrić, Cleveland, SAD
Mr.sc. Ferdo Colak, prof. (Njemačka)
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.

Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Dragi Ante Doljanin
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture; Filip-Jakov
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građ.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Matija Filajdić
Nikola Franić, Cleveland, SAD
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, SAD
Stana Gelo, Cleveland, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić, dipl. pravnik
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić, Zadar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Josip Grgić, mag. oec.
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, Hrvatska kulturna zajednica, Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. lik. Umjetnik
Katarina Iskra, med. sestra, Stuttgart
Kornelija Ivoš, službenica
Gordana Jaksetić, dipl. ing. mat.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Luka Javor
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, SAD
Ljiljana Katić, dipl. učitelj i teolog
Slavko Katić industrijalac, Cleveland, SAD

Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Ivan Klarić, umirovljenik, Zagreb
Alojzije Kokorić, ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, SAD
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Mladen Križanić, dipl. ing.
Tomo Kucinić, Cleveland, SAD
Ruža Kutleša prof.
Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Mario Mađer, dipl. ing.
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Ivan Marić
Marko Marić
Matko Marić
Željka Marić
Ana Marijić
Ivana Marijić
Katarina Marijić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Miško Maslač, Cleveland, SAD
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Andrija Mažić
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Luka Mitrović
Vlado Mitrović
Nikola Mulanović, umirovljenik
Ante Madunić, odvjetnik
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, SAD
Ivo Masina, Cleveland, SAD
Milka Masina, Cleveland, SAD
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Marko Milinković, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo'
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1101 članom

Prof. dr. sc. Milan Nosić
Alfred Obranić, predsjednik HDPZ-a
Michael Pack, za Hrvatski Svjetski Kongres – UK²⁴
Josip Papković
Dr. ing. Marijan Papić
Ivo Paradžik, umirovljenik
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Branislav Pazman, ing elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Dragutin Perić, Cleveland, SAD
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Ivan Petrović
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjeković dipl. ing. građ.
Damir Primorac, Belgija
Mile Radas, Cleveland, SAD
Jela Radas, Cleveland, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, SAD
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, SAD
Vid Raguz - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
Nedjeljko Razov, Cleveland, SAD
Sonja Razov, Cleveland, SAD
Dr. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Ivan Sarić
Neda Sarić-Rosandić, bivša veleposlanica, Cleveland, SAD
Gordana Smitka, poduzetnica

---

24 Stovani,

Evo tek sad se javljam u svezi događaja u upravi HTV-a kao i programa na TV-u. Rekoh TV-u jer HTV-u bi značilo Hrvatskoj televiziji, koja iako se tako naziva, nije.

U prvom redu, tko i zasto zeli izbaciti gdju Hloverku Novak Srzic, jednu od prvih i sad vec posljenjih iskusnih voditelja na nasoj hrvatskoj televiziji. Malo Hrvata (ica) danas ima u upravi HTV-a. Kad slusam neke voditelje u Hrvatskoj uzivo ili drugim emisijama, ili sapunicama (Suncana dolina), jezik im vrvi srbizmima ili nepotrebnim engleskim inacicama. Nasa zvana Hrvatska televizija sad bas pred izbore prikazuje partizanske filmove, promicuci na taj nacin komunizam, koji je Europa osudila, a mi zelimo u EU?! Placamo skupo TV a dobijamo za uzvrat skart i jugo bljuvotine.

OTVORENO je jedna od najboljih emisija na hrvatskoj emisiji, visokog europskog i demokratskog standarda. Kakve li sramote izbaciti ili izgubiti osobu, koja kakvog god se programa prihvati, stvori kvalitetu i interes, kakvu Hrvati mogu samo pozeljeti.

Zato, mi Hrvati prosvjedujemo protiv onih, koji sve vise svode HTV program na balkanizam i komunizam, a nisu nasli vrijedno da nas izvjesuju o događajima kao KRUG ZA TRG, proces protiv nasih heroja u Haagu ili umjesto Neretve, Sutjeske da se prikaze vrijedan hrvatski film novije povijesti CETVERORED.

Hvala na pozornosti!

Michael Pack

HRVATSKI SVJETSKI KONGRES - UK

Marijan Smitka, umirovljenik
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele. u m,
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ante Susnjara, Cleveland, SAD
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Ivanka Šimat, mr. pharm.
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić, dipl. ing.
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr. sc. Đuro Škvorc
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Ivana Tanovitski, prof.
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur, pričuvni časnik HV
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Franjo Valentić, Cleveland, SAD
Đuro Vidmarovic, veleposlanik u mirovini
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Petar Vulić, književnik
Daniel M. Zakarija, dia, aia (Chicago)
Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
Marija Zelic-Artuković, dipl. ing.
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog
Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Portal „Hrvati amac“, 10. 12. 2009.

Portal HKV-a, 10. 12. 2009.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća

muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a

(Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić²⁵

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu

dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb

prof. dr. sc. Danko Basch

²⁵ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina, Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.
dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti prof. dr. sc.,
naslovno zvanje
dr. sc. Miljenko Buljac
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor Universidad de Chile,
Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro

- prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog sveučilišta u Buenos Airesu
u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres,
Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i
slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilišni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and Space Sciences,
Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveuč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga inženjerstva i
tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor

dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora universitaria e investigadora,
Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar,
Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta

- prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219 napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta, Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Badždar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i matematičkih znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna
dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Ivica Picek
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u Splitu
Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
prof. dr. sc. Mladen Rogina
mr. sc. Željko Sačić, general bojnik
Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina
prof. dr. sc. Dora Sečić
Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb

- profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švigelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni profesor, Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)
Davor Dijanović, novinar, publicist
(...)

RAZGOVOR S POVODOM S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

Akademiče Pečariću, skupina hrvatskih akademika i biskupa uputila je glavnom tajniku UN-a i Vijeću sigurnosti (VS) pismo, koje je supotpisalo više od 2200 uglavnom intelektualaca iz Hrvatske i svijeta, u kojem traže da puste hrvatske branitelje, zatočene i osuđene u Den Haagu bez dokazane krivnje. Riječ je o pismu koje ste Vi osobno inicirali i koje je prvotno objavljeno na portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća. Kakve su bile prve reakcije na to pismo?

Ne samo da je prva verzija Pisma objavljena na Vašem Portalu, nego je i nastala tako što smo koristili jedno reagiranje s Portala HKV-a. Treba naglasiti da je samo sakupljanje potpisa zahtijevao prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. Vremenom smo ga doradivali. A svoju svrhu pismo je ispunilo već i prije njegova slanja VS-u UN-a jer je i na hrvatskom i na engleskom jeziku pročitano na velikom prosvjednom skupu u Haagu.

Koja je prema Vašem mišljenju važnost pisma odnosno kakve bi ono rezultate moglo polučiti?

To pismo je pismo dostojanstva, ponosa i prkosa. Ono je i optužba svih onih koji zbog svojih interesa sude hrvatske pravедnike – hrvatske heroje. Zapravo, griješim dušu kada koristim pridjev „hrvatski”. Već sam pisao kako mi je svojevremeno jedan bugarski matematičar, jedan od onih koji su publicirali najviše radova u povijesti matematike, rekao da je Gotovina i njegov heroj! Hrvatska vojska je ostvarila nezamislivo (i zabranjeno), pobijedila je u ratu u kojem su svjetski moćnici odredili pobjednika na suprotnoj strani. U svom bijesu traže od svojih haaških i hrvatskih slugu da donose i podupiru jednu smiješnu presudu. Profesor Tuđman mi je jednom to komentirao: „Da gledamo neki film s takvim scenarijem svi bi bili šokirani kako netko može nešto tako glupo snimiti“. A to je današnja zbilja. To pokazuje naše pismo. Uz toliko potpisa, bez medijske potpore, pokazuje da je itekako značajno u rušenju hrvatske šutnje. Već sada me potpisnici pitaju zašto ovaj ili onaj nije potpisao. Zašto ovaj ili onaj lider nije potpisao i sl. Uskoro će se to pitati i drugi. Dakle, pismo može pomoći da ljudi jasnije sagledaju zašto smo govorili da treba razabrati tko gleda samo vlastite interese, a tko hrvatske.

Mislite li da bi „rasistički sud u Haagu“ – kako ga u svojim člancima i nedavno objavljenoj knjizi nazivate – mogao u drugostupanjskoj presudi izmijeniti „rasističke presude“ protiv hrvatskih generala, poglavito nakon što su neki nedavno objavljeni transkripti još jednom jasno potvrdili da je naredba za „bežaniju“ Srba došla od strane samih Srba?

Sve je moguće. Cilj pisma je upravo ukazati najodgovornijima u VS-u UN-a koliko su te presude štetne po njih same. Sama presuda u kojoj se konstatira da su spoznali da se radi o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije” na osnovu rezultata same operacije (dakle ne na osnovu silnih transkripata koji su im veleizdajnički dostavljeni) jest optužba samih svjetskih moćnika jer su oni to „objavili” tj. „znali” na početku te operacije. Već je smiješno koliko su im bili važni topnički dnevници za prekomjerno granatiranje Knina u kojem nije poginuo ni jedan civil. To im je, kao, razlog za tu „bežaniju”. Strašno je gledati srpske političare u Hrvatskoj koji znaju da ih je sam Milošević usporedio sa zečevima, a oni imaju obraza uopće koristiti riječ „Oluja”. A strašna je spoznaja da je glavni rezultat operacije bio spašavanje 100 000 muslimana u Bihaću, a oni su konstatirali da su na osnovu

rezultata operacije zaključili da je to zločin. I Hitler bi im trebao pozavidjeti, zar ne? Očiti rasizam i mržnja prema muslimanima svih onih koji osuđuju „Oluju” i vani i kod kuće!

Pismom ste pozvali predsjednicu Vlade da pismo hrvatskih akademika, biskupa i intelektualaca preko hrvatskog veleposlanika pri UN-u dostavi glavnom tajniku UN-a i Vijeću sigurnosti. Smatrate li da će predsjednica vlade to učiniti, i tako dati potporu tome pismu, a preko njega i našim generalima?

Vjerovali ili ne, Predsjednica nas je sve ugodno iznenadila i odmah je odgovorila. Bilo bi dobro da vi na Portalu objavite moja dva pisma njoj i njeno pismo.

Pretpostavljam da ćete pismo razaslati i na brojne druge adrese diljem svijeta. Može li se i obični puk uključiti u slanje i na koji način?

Ja sam poslao pismo na 60-ak adresa sadašnjih i budućih članica VS-a, kao i veleposlanstvima u Hrvatskoj. Pozvao sam sve supotpisnike da ga sami šalju na sva mjesta za koja sami procjene da je dobro. Sigurno svojim vladama (kada ne žive u Hrvatskoj), novinama i sl. To mnogi već i rade. Zapravo, u svezi s tim zgodno je da vam ispričam sljedeće. Vjerojatno znate da imam suradnika po cijelom svijetu. Bilo mi je važno vidjeti kako će reagirati dvojica koji, reklo bi se, pripadaju različitim dijelovima svijeta. Zapravo obojica su bili sveučilišni profesori u SAD-u. Jedan je Židov, a drugi musliman. Evo njihovih komentara:

Židov:

Nowadays, if the idea that the Earth is the center of the Universe is brought to the judgment of the UN, it will certainly pass as an unchallenged truth.

To expect a right judgment in a political biased environment is an oxymoron. Therefore no small state can rely on the United Nations on any issue.

Nevertheless you have to go on with your conviction, distribute and publish it. Although it may not help immediately those imprisoned, at least the world will hear your side and not only the other side.

Do not forget that the citizens of the world are mostly ignorant. Your letter has to be short and self explanatory including dates, places and circumstances.

I bet that 90 percent of the potential readers in America, Europe and Asia do not know what atrocities you are talking about, what country attacked Croatia and when and who was judged in The Hague in April 15, 2011.

(Kada bi danas UN presudio da je Zemlja u središtu svemira, to bi se zasigurno prihvatilo kao neprijeporna istina. Očekivati pravednu presudu u politički pristranom okolišu jest oksimoron. Stoga se ni jedna mala država ne može osloniti na Ujedinjene narode u svezi s bilo kojim pitanjem. Unatoč tome, trebate nastaviti s onim u što ste uvjereni, pismo pošaljite drugima i objavite ga. Iako možda ne će odmah pomoći onima koji su u zatvoru, barem će svijet čuti i vašu stranu. Nemojte zaboraviti da su građani svijeta uglavnom neuki. Vaše pismo treba biti kratko i samorazumljivo, te trebate navesti datume, mjesta i okolnosti. Kladam se da 90 posto potencijalnih čitatelja u Americi, Europi i Aziji ne znaju o kakvim zločinima pričate, koja je zemlja napala Hrvatsku, te kada i kome su sudili u Haagu 15. travnja 2011.)

Musliman:

Thank you very much for sending me the interesting letter. It is very well thought and very well written. CONGRATULATIONS, we are proud of you.

(Zahvaljujem na slanju zanimljivog pisma. Vrlo je dobro rečeno i napisano. Čestitam, ponosimo se tobom.)

Davor Dijanović

Portal HKV-a, 5. listopada 2011.

Akademik Josip Pečarić – Haaškome tribunalu

POZIV HAAŠKOME TRIBUNALU

Povodom mog razgovora s gospodinom Davorom Dijanovićem objavljenim na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća bilo je mnogo komentara i na samom Portalu i onih poslanih meni osobno. Posebno me se dojmio jedan komentar koji je na Portalu objavljen s potpisom „Verbum“. Poslao sam ga na niz adresa i reakcije su bile slične mojoj.

Prije nekoliko dana o haaškim presudama održana je tribina (Tribina Grada Zagreba) s prof. dr. sc. Zdravkom Tomcem. Dr. Tomac je spomenuo kako sam ja mnogo prije svih drugih rekao da je Sud u Haagu – zločinački sud – i kako su presude u Haagu pokazale da je to istina!

Ta konstatacija dr. Tomca samo potvrđuje kako je točan i naslov teksta koji sam objavio na Portalu HKV-a kada sam doznao za presudu: „*Civilizirani*“ *svijet presudio je sam sebi!* Evo jednog reagiranja na Verbumov tekst koji to potvrđuje:

Jadnicima i prodanim dušama iz svjetske zajednice koji se tako izivljavaju na pravednicima kako bi, nadaju se, možda uspjeli preživjeti svoje nečasno prikrivanje vlastite krivnje za sve što se događalo našem napaćenom narodu – ali još i više prikriti nezadovoljstvo zbog svoje nesposobnosti da nas onako podlo podjarme kao što su to namjeravali, a zahvaljujući Bogu i hrabrim i srčanim hrvatskim braniteljima, ipak nisu uspjeli. Sapienti sat!

Sve to pokazuje da Hrvati nikada ne će prihvatiti bilo kakvu presudu „suda“ u Haagu kao osudu nekakvog zločina naših generala (zapravo Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana), nego visina tih osuda znači da su odmjerili visinu svog zločina prema hrvatskom narodu.

Zato i ne čudi sto su članovi Stalnoga vijeća Hrvatske biskupske konferencije uputili poziv vjernicima povodom pohoda svetoga oca Benedikta XVI. Hrvatskoj u kojem stoji i sljedeće:

Sveti otac Benedikt XVI., poglavar Katoličke Crkve, vrhovni autoritet suvremenog čovječanstva, dolazi nama Hrvatima u vremenu kad je povrijeđeno dostojanstvo našega naroda da bi nas ojačao u vjeri u Boga, apsolutnoga gospodara povijesti. Dolazi nam da bi nas učvrstio u Božjoj ljubavi koja označava suosjećanje, žrtvovanje, podnošenje nepravde, prihvaćanje drugačijih, opraštanje svima koji nanose zlo. Dolazi pohoditi nas da bi nas utvrdio u Božjoj nadi da ćemo očuvati svoje narodno dostojanstvo, da će pobijediti istina i pravda.

Zato vas sve pozivam da to i pokažete tom „civiliziranom“ svijetu (a time i hrvatskim vlastima). Verbumov tekst je idealan za to. Možete mu nešto dodati ili oduzeti. Prevedite ga na strane jezike. Šaljite ga na sve moguće i nemoguće adrese. Objavite ga gdje je god to moguće. Možete ga poslati pojedinačno ili skupno. Evo i nas trojica hrvatskih akademika (jedan devedesetogodišnji kemičar, jedan fizičar i jedan matematičar) napravili smo nešto slično i nadamo se da će tekst objaviti i hrvatski portali i hrvatske novine. Po uzoru na originalni tekst, naslovili smo ga na Haaški tribunal.

Međutim, mnogo bolje je nasloviti ga vladama, predsjednicima, veleposlasticima onih zemalja koje su osuđujuće presude zapravo i donijele, ili pak onih zemalja koje štute. Svi oni znaju razliku između agresije i obrane pa bi se trebali zauzeti za istinu! Tim prije što su haaške presude samo završetak zločina prema našem narodu u kome su i same sudjelovale. Naime, članice su UN-a, pa i one stoje iza famoznog embarga na uvoz oružja

kojim je našem narodu oduzeto pravo na slobodu. Izborili smo ju unatoč tomu – i sada imamo i presude za taj "zločin".

Haaškome tribunalu

(...)

Povodom rasističkih Haaških presuda 15. travnja 2011.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović²⁶

Napomena

Svi oni koji žele podržati tekst trojice akademika neka pošalju svoje podatke – ime i prezime, zanimanje i eventualnu znanstvenu titulu na adresu organizatora prikupljanja potpisa akademika Josipa Pečarića: pecaric@element.hr

Portal HKV-a, srijeda, 1. lipnja 2011.

---

²⁶ S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, Haaškome tribunalu. U knjizi: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011., str. 313-314.

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici!
U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrstan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevo vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zbudnjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereno ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjeduje protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzela izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojsne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prisilom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitz, Dachau..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prisilom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatilo izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Split

dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split

dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik

dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

akad. slikar Josip Botteri-Dini

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinović, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Čuvalo
Marko Curać, novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet, Zagreb
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
dr. sc. Alojz Čubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
doc. dr. Srećko Favro
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet, Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Kanada
Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
dr. sc. Zdeslav Hrepić, Columbus State University, GA, USA
doc. dr. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić
dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
Anđelko Kačunko, svećenik i publicist
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
Mate Kovačević, novinar
dr. sc. Jadranka Kraljević
general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor

prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ante Lauc
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj, Šibenik
fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
Javor Novak, hrvatski publicist
Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru
dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić Mikuljan, književnica
prof. dr. sc. Ivan Perić
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb

prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta, Zagreb
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
prof. dr. sc. Dora Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i
umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
prof. dr. Marijan Šunjic, rector emer., veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, politolog
dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb
Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila
dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb
doc. dr. Marija Žagar Zagreb
prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb
(...)
Davor Dijanović, novinar, publicist
(...)

JOSIP PEČARIĆ: NJIMA JE TO GRAĐANSKI RAT, A AGRESORI SU IM HRVATI

Uz predstavljanje knjige Rasizam Suda u Haagu u Makarskoj (26. 9.), Splitu (27. 9.) i Gospiću (29. 9.)

Neobično je da autor neke knjige postavi pitanje je li uopće potrebno predstavljati njegovu knjigu. Naime, čini se da je svrha knjige koju danas predstavljamo ispunjena već samim postojanjem Pisma VS-u UN-a koje su potpisali tri biskupa i nadbiskupa i 16 akademika, a supotpisalo ga je već preko 2030 Hrvata iz cijeloga svijeta (samo sveučilišnih nastavnika i znanstvenika je preko 200). Pismo je na hrvatskom i engleskom pročitano na velikom subotnjem prosvjedu u Haagu koji je organizirao Hrvatski svjetski kongres. Zapravo, ovo je predstavljanje važno zato što i danas skupljamo i potpise za to Pismo. Poslat ćemo ga VS-u UN-a u ponedjeljak 3. 10. 2011.

Sve što nam se događa stane u ovaj scenarij iz naslova. Servirali su ga Britanci još na početku Domovinskog rata. Govorili su da se u Hrvatskoj odvija građanski rat, a krivci za njega su Hrvati koji su htjeli neovisnu državu. Kao da su rekli: Hrvati su izvršili agresiju na Jugoslaviju! Postigli su, sa svojim saveznicima, da se i Vijeće sigurnosti UN-a svrsta na stranu fašističke velikosrpske politike uvodeći čuveni Embargo na uvoz oružja, tj. oduzme hrvatskom narodu pravo na samoobranu. Radi se o čisto rasističkom pristupu po kojima neki narodi imaju pravo, a neki nemaju pravo na slobodu!

Zapravo, kroz priču o građanskom ratu dane su instrukcije „hrvatskim” ljevičarima (bolje reći zaljubljenicima u Jugoslaviju i mrziteljima svega što je hrvatsko) koje oni doista vrlo uspješno provode. Naši jugoslavi prvo na razne načine pokušavaju spriječiti „Oluju”. Spomenut ću samo zahtjev njihovih intelektualaca da Otac hrvatske države dr. Franjo Tuđman podnese ostavku (Pusićka, Goldstein i drugi) i pokusaj državnog udara u Hrvatskom državnom saboru (Mesić i Manolić).

Ali do „Oluje” je došlo. Nisu joj se obradovali, što je tada šokiralo Matu Meštrovića pa ih je napustio i prešao u Tuđmanov HDZ.

S osnivanjem Suda u Haagu, to isto se provodi mnogo suptilnije. Već kod donošenja Statuta toga Suda izbacuje se glavni ratni zločin – zločin protiv mira tj. zločin agresije. Politika „Embarga” samo se nastavlja.

Hrvatska mora postupati kompromisno zato što u Saboru oporba zapravo provodi velikosrpske i britanske interese. Ali i u redovima HDZ-a ima mnogo takvih.

Pri tome treba posebno naglasiti sljedeće:

1) Osnova međunarodnog ratnog prava jest da ratni zločin čine agresori, a zločin u ratu mogu učiniti oni koji se brane. To je i dano na početku moje knjige.

Kada je dr. Milan Vuković upozorio na ovo, kreće veliki napad na njega po receptu: „Srbima je laž najviše pomogla u povijesti”. Lažno se interpretiraju njegove riječi i onda slijedi napad na tu lažnu interpretaciju. To rade do dana današnjega, a Mesić je čak o tome lažno svjedočio u Haagu!²⁷

Sjetimo se da je stručnjak na Pravnom fakultetu tada bio Ivo Josipović. On do današnjega dana ne pravi tu razliku. Napisao je i knjigu o ratnim zločinima. Pri tome u njoj uopće ne spominje međunarodne zakone u kojima se to jasno vidi, a ako neki i spomene ispustit će upravo članke u kojima je to dano!

²⁷ O tome vidjeti knjigu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, *Vrijeme krivokletnika*, zapravo optužnicu Stjepana Mesića za veleizdaju!

Mlada hrvatska književnica Ivana Simić Bodrožić pokušala ga je poučiti na kavi s njim (to je dano čak na srpskom Portalu):

„Napad na Vukovar bio je dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulinim Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj.“

Mlada hrvatska književnica kojoj je otac ubijen u Vukovaru, sjajno je definirala razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Ona to objašnjava sveučilišnom profesoru koji se time bavi, a ovaj – kao – to ne zna. Zapravo, jasno je da i on i njegovi samo provode britanski naputak u kome su žrtve i agresor sa suprotnim predznacima. On zna da to on i njegovi ne mogu izravno reći, ali mogu učiniti sve što će dovesti do toga. A da su uspješni vidimo iz dana u dan!

2) Ne može se osuditi vlada države na koju je izvršena agresija kada ona izvršava ono što je i obvezna – kada oslobađa okupirana područja. Vidjet ćete u knjizi kako sam stalno upozoravao na to da se u Haagu, zapravo Hrvatska stalno optužuje za agresiju!

Da bi se to ostvarilo osmišljena je optužba za udruženi zločinački pothvat s kojim je optužen cjelokupni hrvatski državni i vojni vrh. Dakle, upravo ono što zabranjuje međunarodno pravo.

Znamo da je Hrvatski državni sabor (Tuđman je itekako bio svjestan prljavih nakana svjetskih moćnika) donio rezoluciju kojom osporava Sudu u Haagu nadležnost nad akcijama oslobađanja okupiranih hrvatskih područja (tako ih je definiralo čak i Vijeće sigurnosti UN-a). Dakle, i Sabor je u Tuđmanovo vrijeme potvrdio ono što piše u međunarodnom pravu.

Raćanova vlast to poništava, zapravo omogućava britansku ideju kako Srbi nisu agresori, nego Hrvati. Pisac te rezolucije jest Ivo Josipović!

Zato Josipović i poziva (kao i Mesić) generale da idu u Haag i dokažu da su u pravu (u pravu se radi suprotno – dokazuje se krivnja optuženima) i čestita Sanaderu na njihovom uhićenju!

Prijateljuje sa srpskim predsjednikom Tadićem, vjerojatno ponajviše zato što Tadić tvrdi kako je „Oluja“ najveći zločin poslije Drugog svjetskog rata. Kako znamo da je sam Milošević rekao da su Srbi tada pobjegli kao zečevi – vjerojatno je i Josipoviću najveći zločin poslije Drugog svjetskog rata napraviti od srpske vojske – ZEČEVE.

A to nije šala. Pogledajmo samo nekoliko primjera koji pokazuju koliki je stvarni doprinos današnjega predsjednika Republike Hrvatske velikosrpskim interesima, a tu naravno spade i ono već rečeno.

a) Po završetku suđenja hrvatskim generalima, kada su uvidjeli da je obrana oborila sve laži i neistine koje je pripremljeno Tužiteljstvo Suda u Haagu u suradnji s hrvatskim vlastima i Savom Štrpcem, Josipović je dao čuveni naputak po kojem su prvostupanjske presude i donesene:

Zločina je bilo i za njih netko mora odgovarati!

b) Josipović je optužio vlastiti narod i vlastitu državu i time amnestirao velikosrpsku agresiju kao glavnog krivca za sve zlo koje se dogodilo u BiH tvrdeći da odgovornost za to ide na račun političkog i vojnog vodstva Hrvatske 90-ih godina. Koliko je ta ocjena štetna, neistinita i velikosrpska pokazao je vođa SDA Sulejman Tihić rekavši da nije to tako bilo i da bi u BiH bilo mnogo gore da nije bilo Hrvatske i njezine politike!

c) Josipović podržava, ili čak i sudjeluje, u obnavljanju spomenika u Srbu i time rehabilitira četništvo i u Hrvatskoj, što je mnogo značajnije za velikosrpsku politiku od rehabilitiranja četništva u samoj Srbiji!

d) Slično možemo utvrditi i za Josipovićevo preimenovanje agresije i razaranja Dubrovnika u „nesretni kontekst rata“. Valjda mu je nesretno to što Dubrovnik Srbi nisu i osvojili.

Za Josipovića je nezgodno obrazloženje koje su dali suci u Haagu kada su radili po njegovim napatku. Suci su unijeli u presudu sve što je obrana dokazala, pa tako i izriječkom potvrdili (na što je hrvatsku javnost upozorio odvjetnik Mišetić), kako Sud nije mogao donijeti odluku da se radi o zajedničkom zločinačkom pothvatu na osnovu „dokumenata” i transkripata koje je imao (koje im je nezakonito dostavio Mesić), nego je to učinio na osnovu rezultata same akcije.

Prije svega to je optužba svih onih (i svjetskih moćnika i naših izdajnika) koji su pokrenuli te optužbe već drugog dana „Oluje” i ustrajali na tome. Njihov Sud je utvrdio da se tek na kraju operacije to moglo vidjeti, a oni su – kao – znali odmah. Zato sam takvo ponašanje i označio kao njihovu tvrdnju da smo genocidan narod. A opet, tvrditi tako nešto čist je rasizam, dakle zločin!

A kada se tome doda činjenica da je najveći rezultat „Oluje” bilo spašavanje stotinjak tisuća muslimana u Bihaću, takva konstatacija Suda u Haagu pokazuje da njima i njihovim nalogodavcima i rasizam strašnih razmjera nije stran kada žele ostvariti svoje ciljeve. Sjetimo se da se genocid u Srebrenici već bio dogodio, a kako kaže i američki vojni ataše ovaj u Bihaću bio bi na razini onoga u Drugome svjetskom ratu. Zna se da su britanski, nizozemski i neki drugi europski moćnici željeli taj genocid, da bi poslije njega proglasili Srbe pobjednicima u ratu. Toga su svjesne i hrvatske sluge (i na vlasti i u oporbi). Zato ne ćete nikada čuti da oni govore o spašavanju stotinjak tisuća ljudi u Bihaću. Da se ne zamjere gazdama! Zato me je posebno obradovalo kada sam na prosvjedu u Haagu primijetio više transparenta koji su govorili o spašavanju ljudi u Bihaću.

Zbog svega toga Josipović pred hrvatskim iseljenicima u New Yorku modificira svoj napatk Sudu u Haagu, ponovimo ga:

„Zločina je bilo i za njih netko mora odgovarati!”

On sada postaje:

„Nisam siguran ni da su se s hrvatske strane tamo našli pravi ljudi.”

Ljudi vjeruju da je on konačno nešto i razumio. A zapravo, on i dalje tvrdi da je zločin napravljen, za njega treba netko odgovarati – ali sada kao to nisu Gotovina i Markač. Za njega i dalje nema razlike između ratnog zločina i zločina u ratu. Kao, još uvijek nije razumio ono što mu je mlada hrvatska književnica pokušala objasniti: ratni zločin je nešto što ide onima kojima je agresija državna politika, a zločin u ratu ide onima koji se brane a taj zločin su i osobno izvršili. Josipović će i spomenuti agresiju, ali ratni zločinci su sa svih strana.²⁸

Jadranka Kosor zna da je po srijedi Josipovićeve igra pa upozorava na njezinu nelogičnost, ali ona je iz stranke koja je uhitila Gotovinu i ona je iz Sanaderovog HDZ-a koji je prihvatio to izjednačivanje ratnog zločina i zločina u ratu pa ne želi reći i ono što optužuje i njih same (jer oni su sada poznati kak stranka „locirati, identificirati, uhititi i transferirati”).²⁹

²⁸ Hrvatski iseljenici u razgovoru s Ivom Josipovićem u Stalnoj misiji Republike Hrvatske pri Ujedinjenim narodima posebno su se interesirali kakvo je predsjednikovo mišljenje o radu međunarodnog suda u Haagu i presudama generalima Gotovini i Markaču.

“To je osjetljivo pitanje. U Domovinskom ratu nažalost bilo je zločina, ali je Hrvatska vodila pravedni, obrambeni rat. Osobno, kao pravnik, nisam zadovoljan rezultatima suđenja u Haagu i ne samo kada je riječ o hrvatskoj strani. Nisam siguran ni da su se s hrvatske strane tamo našli pravi ljudi”, kazao je tom prigodom predsjednik Josipović.

²⁹ “Teško mi je bilo što komentirati zato što predsjednik Josipović nije kazao što misli koje bi osobe trebale biti u Haagu, a koje ne bi trebale. Čini mi se da je on imao priliku to reći i ranije, kao član savjeta za suradnju s Haškim sudom, kada je mogao poduzeti odgovarajuće korake”, kaže Kosor.

Kada su ga „napali“ njegovi³⁰ Josipović će spomenuti kako je mislio na one koji su oslobođeni („Čermak je oslobođen, dakle on je kriva osoba u Den Haagu. Takvih je osoba bilo i na srpskoj, bošnjačkoj i albanskoj strani“). Dakle, uvijek ide izjednačivanje ratnog zločina i zločina u ratu („Prevažna je stvar da svi ratni zločini budu pravedno procesuirani i da žrtve imaju osjećaj pravde“).

Zapravo, priznaje da je svjesno obmanuo naše iseljenike, jer nije baš toliko glup da ne zna kako su i oni, kao i svi u Hrvatskoj mislili da je govorio o Gotovini i Markaču!

Sjajnu raščlambu njegove izjave i reagiranja dao je kolumnist Portala HKV-a Davor Dijanović:

... kada se prisjetimo da su nedavno u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku osnovana četiri suda koji će suditi za ratne zločine hrvatskim braniteljima – a koji su zapravo ekspoziture Haaškoga suda – postavlja se pitanje nisu li Josipovićeve izjave, jednako kao i izjave uvijek dežurnih komentatora Pupovca i Puhovskog, zapravo „probni baloni“ kako bi se – da se poslužimo terminologijom Chomskoga – „proizvelo mišljenje“ javnosti koje će buduća suđenja ključnim osobama u stvaranju Hrvatske – a koje još nisu osuđene u Haagu – dočekati kao očekivana i primiti ih bez većeg otpora? (...) Zaključno, Josipovićeve izjave mogla bi se ukratko svesti na sljedeće: nevinini generali i dalje će trunuti u zatvoru, a sada slijedi progon „pravih krivaca“, a to su, dakako, svi oni kojima je jedini zločin taj što su odigrali bitniju ulogu u stvaranju i obrani Hrvatske i koji i danas stoje kao brana protiv neojugoslavenskih geopolitičkih projekata.

Cijelu sliku upotpunjavaju još dvije činjenice:

- a) U priopćenju za javnost Documente, Građanskog odbora za ljudska prava i Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka (dakle sve redom Josipovićeve istomišljenika) povodom odluke o prijevremenom otpustu Mirka Norca osuđuje se praksa primjenjivanja dvotrećinske klauzule u slučajevima ratnih zločina. Naravno, oni prosvjeduju jer se treba pustiti heroja koji je spasio Hrvatsku, a zapravo njima je on tu jedini agresor i stvarni ratni zločinac, jer im jer on rušio Jugoslaviju, jer im je on izvršio agresiju na njihovu državu! A normalno je da se vukovarskog krvnika Šljivančanina, i ne samo njega, i manje osudilo i pustilo poslije odslužene 2/3 kazne. Borci za ljudska prava koji se ne zauzimaju za oslobađanje ljudi iz zatvora, nego suprotno – da ljudi budu što duže tamo. Ima li nižega tj. odvratnijeg sloja ljudi od njih? Valjda samo u Hrvatskoj mogu javno djelovati osobe koji provode zločinačke ciljeve agresorske države na Hrvatsku, zar ne?
- b) Upitan u New Yorku da komentira nove optužnice iz Srbije za Vekića i ostale, Josipović je rekao da je uvjeren kako nitko nevin neće biti kažnjen. Treba završiti proceduru, kaže Josipović. Takav odgovor nikada ne bi mogao dati netko tko ne misli da su oni koji su pisali optužnice agresori tj. počinitelji najvažnijeg ratnog zločina – zločina agresije, zar ne?

Zar i najnovija presuda hrvatskom branitelju Veljku Mariću nije, zapravo, posljedica tog izvrtanja teza. Marić je osuđen zbog agresije na Jugoslaviju – isto ono na čemu sve ovo

³⁰ Time sebi stvara obvezu pred domaćim i međunarodnim sudovima i otvara pitanje stvarno odgovornih za počinjene ratne zločine – zaključuje Pupovac u izjavi za Večernji list.

Žarko Puhovski pak smatra da se s ovom izjavom slaže većina hrvatskih građana, ali i da treba biti oprezan jer otvara pitanje i zašto hrvatsko pravosuđe nije reagiralo kako treba.

vrijeme rade i „hrvatski“ ljevičari i ne samo oni. Možemo uskoro očekivati i optužnice zato što smo spriječili genocid u Bihaću. Vjerojatno zato Josipović nikada i ne spominje spašavanje Bihaća od genocida koji bi bio razmjernan onom u Drugome svjetskom ratu, kako reče američki vojni ataše, zar ne?

Zbog svega toga sam na Radio Trsatu i tvrdio da je predsjednik Josipović zaslužniji za velikosrpsku politiku od svakog srpskog predsjednika. A zapravo, ja opet pričam samo ono što sam odavno opisao u onoj pitalici koju je 3-4 puta citirao „Feral Tribune“ pokazujući koliko je pogodila u bit problema i koliko je mrska hrvatskim borcima za Jugoslaviju.

Evo je još jednom:

–Ima li razlike između četnika i Jugoslavena?

–!/? (obično dobijem odgovor: Nema!)

– Četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Zato je i logično da neki predsjednik Hrvatske, koji je Jugoslaven, mora više doprinijeti velikosrpskoj politici od bilo kojega srpskog predsjednika, zar ne?

Ali davno je već kineski filozof Sun Tzu označio ljude koji rade protiv svoga naroda, a za interese drugih – dajući upute tim drugima:

„Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi!“

Zapravo, zanimljivo je promatrati kako se osjećaju ti ljudi, pa makar bili oni nagrađeni i najvećim počastima. Slušam neki dan gdju Jadranku Cigelj. Govori o bivšem predsjedniku Mesiću, koji je za golem broj Hrvata veleizdajnik:

„Godinu dana ima pravo na zaštitu. A onda je jednak ostalim građanima. Hoće li se usuditi izaći na ulicu?“

I doista, zar nije u trenutcima donošenja presuda u Haagu pobjegao u Kinu? Sve imaju, a vjerojatno žive u paničnom strahu čekajući kada će narod shvatiti što su radili.

Jedan od potpisnika Pisma biskup Mile Bogović na prosvjedu u Haagu zatražio je da se u sve hrvatske institucije u iseljeništvu dostave knjige o hrvatskoj povijesti i istini o Domovinskom ratu, kako bi osobe koje rade i djeluju u tim institucijama već jedanput prestale propagirati jugoslavenska i počele zagovarati hrvatska gledišta. Mi ćemo tako uraditi i s ovim Pismom. Poslat ćemo ga Vladi i Veleposlanstvu Republike Hrvatske u UN-u i zatražiti da oni službeno predaju naš zahtjev VS-u UN-a!

Dobio sam veliki broj lijepih pisama tijekom prikupljanja potpisa za Pismo VS-u UN-a. Izdvojit ću jedno iz Argentine:

„Hvala vama što ste napisali tako uzbuđljivu izjavu koja odražava osjećaje svih Hrvata koji vole Hrvatsku Domovinu!“

Čitala sam ju i samo su mi suze tekle!

Veliki pozdrav iz Argentine

Stella Hubmayer“

A dok imamo ljudi kakva je Stella – Hrvatska ne može biti pobijedena!

HRSvijet, 26. rujna 2011.

ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.

GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG ANTISEMITIZMA!

Prije nekoliko tjedana podiglo se podosta medijske prašine oko neizbora dr. Ive Goldsteina u članstvo HAZU-a. Kao argument često se spominjao navodni antisemitizam, iako su se brojni hrvatski znanstvenici otvoreno izjasnili u smislu Goldsteinove znanstvene, ponajprije publicističke nestručnosti. U tom smislu s Goldsteinom je otvoreno polemizirao i akademik Josip Pečarić, s kojim razgovor donosimo u nastavku. (D. Dijanović)

Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem

Gospodine Pečariću, na izbornoj skupštini Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) kazali ste kako postoje ozbiljne primjedbe na historiografski rad dr. Ive Goldsteina, koji na kraju nije dobio dovoljan broj glasova potreban za Akademiju. Na koje ste točno primjedbe mislili?

Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi *Život sa suvremenima*, Zagreb, 1996., str. 190–191. napisao je sljedeće:

Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: „Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!“ To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.

Naš poznati arheolog, povjesničar umjetnosti i etnolog dr. sc. Anton Zakarija u članku *Crkva i politika*, Marulić, br. 4, Zagreb, 2001., str. 708. – 710. za Goldsteinovu prvu knjigu *Bizant na Jadranu* str. 6. – 9. (Zagreb, 1992.) tvrdi da je „iskonstruirana, sklepana i nedozrela“.

Neven Budak u članku *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb. Vol 28 (1995.), na tridesetak stranica govori o faktografskim pogreškama, metodičkim grješkama:

Veliki broj metodičkih grješaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada

neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.

Profesor Budak dalje piše o krivom zaključivanju itd. Preporučujem pročitati zaključak u kome prof. Budak konstatira kako je knjiga – promašaj!

Jure Krišto, znanstveni savjetnik, u dva članka se osvrće na Goldsteinovu knjigu *Holokaust u Zagrebu*. Naslov prvog sve kaže: „Goldsteinovi ponovno osuđuju Stepinca“. Objavljen je u *Glasi Koncila* 6. 1. 2002.

Drugi članak: *Još jedanput o knjizi Holokaust u Zagrebu*, Časopis za suvremenu povijest, Zagreb, 34/2002, br. 3, str. 961. – 985., završava ovako:

Bilo bi ipak pogrešno zaključiti da je knjiga Goldsteinovih beskorisna. Treba je koristiti kao i mnoge druge koje su bile napisane u vrijeme komunističke dominacije u historiografiji, tj. preuzeti dokumente, a odbaciti interpretaciju.

Dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik, napisao je Osvrt na knjigu Ive Goldsteina *Hrvatska 1918 – 2008: Niz otvorenih pitanja*, Vijenac, 397, 21. 5. 2009.

Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci.

Geiger kaže:

Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadržke, nazvali „kapitalnim djelom“. Ukratko, Goldstein je najnoviju sintezu suvremene hrvatske povijesti, barem što se tiče prikaza slučaja Bleiburg i sudbine Folksdojčera, napisao prema ideološkoj matrici koja mu je bliska s nizom „kapitalnih“ činjeničnih i interpretacijskih grešaka i sve sklepaop poprilično površno i na brzinu.

Zanimljiv je i Geigerov tekst *Goldsteineov kompendij neznanja*, objavljen u *Hrvatskom slovu* u brojevima: 789, 4. lipnja 2010.; 790, 11. lipnja 2010. i 791, 18. lipnja 2010. Dat ću samo početak:

Prof. dr. sc. Ivo Goldstein, Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, godinama se uporno predstavlja, i samozadovoljno drži, stručnjakom za sva pitanja suvremene hrvatske povijesti. Goldstein se do sada predstavio rasponom tema, problema i obradom različitih razdoblja prošlog vremena, kao i količinom objavljenoga, svestranim i upornim istraživačem naše povijesti. Tako se barem čini onima koji ne čitaju ili, pak, ne razumiju ono što čitaju. Pisanje osvrta na Goldsteinove radove zahtjevan je posao. Naime, Goldsteinovi uradci prepuni pojednostavljivanja i površnosti oduševljavaju „baš me briga“ pristupom. Mnoštvo je primjera upitnih i „zabavnih“ vrijednosti Goldsteinovih uradaka, koji su kompendij svakovrsnog neznanja, nestručnosti i šlamperaja. Ukratko, Goldsteinovi radovi školski su primjer kako se ne treba i ne smije pisati. Navedimo samo najslikovitije (čitaj: najtragičnije) primjere.

Nakon što dr. Goldstein nije bio izabran u Akademiju, u nekim su se medijima pojavile konstrukcije koje su nastoje implicirati tobožnji antisemitizam u njezinim redovima. Tu prvenstveno mislimo na tekst Miljenka Jergovića. O čemu je točno riječ?

Novinari koji su izvijestili sa Skupštine točno su napisali da sam protestirao zato što su autori izvješća „zaboravili“ dati i ovakve poglede na rad kandidata, kojih smo se dotakli u

prethodnom pitanju. To što Jergović ističe da sam ja matematičar, doista vjerojatno i jest razlog tomu. Jergović očito misli da bi takve stvari trebao uraditi povjesničar, s čime se slažem, ali je vjerojatno s Goldsteinom neki drugi, reklo bi se *inherentniji i supstancijalniji problem*.

Zapravo, isti problem koji smo imali s referatima o Goldsteinu u HAZU-u imamo i u Jergovićevom tekstu. On obrazlaže antisemitske napade na Goldsteina na Internetu, ali ne želi spomenuti još gore ponašanje samog Goldsteina, kada je bez ikakvog povoda optuživao druge, pa i kolege, za antisemitizam. Evo nekih primjera:

1) U HTV-ovoj emisiji *Forum* od 15. siječnja 2002. sudjelovali su, među ostalim, Žarko Puhovski i Ivo Goldstein. Očito iziritiran njihovim nastupom, u emisiju se javio hrvatski branitelj Ivan Mustapić optuživši ih da mrze sve hrvatsko i upitao: „Zašto nije u emisiju pozvan neki branitelj, za razliku od ove dvojice rasista?“ Na kraju se branitelj zapitao: „Dokle ćemo biti taoci mržnje Mesića prema pokojnom Predsjedniku Tuđmanu i svemu hrvatskom.“

Nakon stanovitog vremena Puhovski se „snalazi“ tvrdeći da hrvatski branitelj izdvaja njega i Goldsteina zbog toga što su oni Židovi. Međutim, tada se prof. Slaven Letica obratio Puhovskom pitanjem: „Ti si Židov? Koliko ja znam, ti si uvijek bio Jugoslaven!“ Puhovski se samo uhvatio za glavu. Kako je branitelj mogao znati da je on u međuvremenu postao Židov, ako to nije znao prof. Letica?

2) Svojevremeno je mr. sc. Mladen Ivezić optužio dr. sc. Ivu Goldsteina za jugokomunizam, a ovaj mu je uzvratilo alarmirajući sve svjetske židovske organizacije tvrdeći da je Ivezić napisao antisemitski tekst. Zašto je antisemitizam ako nekoga optužiš za jugokomunizam, pa makar on bio i Židov, ostalo je nerasvjetljeno, ali Goldstein je čak tražio ostavku glavnog urednika *Vjesnika* Nenada Ivankovića zato što je objavio Ivezićev „antisemitski“ tekst. Kasnije ih je i tužio sudu. Naravno, spor nije dobio.

3) Prof. dr. sc. Ivo Goldsteinu je, vjerovali ili ne, i stručnjak u pravnim znanostima, posebice u Kaznenom pravu. Tako on u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. srpnja 2002. navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje. To su: Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi *Hrvatstvo i židovstvo* i ja. Za mene kaže: „Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti.“ Zanimljivo je da se sve to odigralo pošto je saznao da sam napisao odgovor na njegovu knjigu *Holokaust u Zagrebu*, u kojoj je mene matematičara svrstao u revizioniste hrvatske povijesti. I dao mi najviše prostora poslije akademika Franje Tuđmana!

Ali, zanimljivije je što Goldstein, na razini malenog djeteta, tvrdi da ako ga „gadiš i vrijeđaš“, tj. ako komentiraš njegove tekstove onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. Zanimljiv bi bio taj zakonski članak s takvom definicijom antisemitizma, zar ne? Zato sam sigurno zaslužio kazneno gonjenje kada sam u ironičnom pismu predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a podrugljivo komentirao njegovu tvrdnju kako su se četnici osvećivali Hrvatima zbog ustaškog genocida u NDH, a kao primjer je uzeo četničke zločine u okolici Mostara pet dana nakon proglašenja NDH.

Možda je g. Jergoviću potrebno biti vrhunski povjesničar da bi se netko smio izrugati ovakvoj bedastoći, ali akademici su očito više vjerovali matematičaru, pa je Goldstein

zabilježen u povijesti HAZU-a kao najslabiji kandidat o kome se ikada glasovalo na izbornim skupštinama (za je bilo 34 akademika od 105 nazočnih). Ali, ako je vjerovati podnaslovu Jergovićeve teksta, zapravo nije glupost ta tvrdnja o osveti petog dana od uspostave NDH zbog genocida u toj državi i tvrdnje povjesničara kako takvih smiješnih i glupavih interpretacija u Goldsteinovim djelima ima mnogo.

Ali u pravu su u Jutarnjem listu. Takve priglupе tvrdnje u Goldsteinovim djelima ne mogu biti razlog da ga se ne izabere u HAZU. Što ih ima više, tim više zasluđu biti akademikom, zar ne?

Kažimo otvoreno ono što akademici ne smiju izreći, a iskazat će web komentatori:

Tu se doista radi o antisemitizmu, zar ne?

Prije izborne skupštine ironično ste izrazili zadovoljstvo što će u HAZU napokon ući povjesničar (dr. Ivo Goldstein) koji je postao slavan dokazujući genocidnost hrvatskoga naroda. Gdje je dr. Goldstein iznio tezu o genocidnosti hrvatskog naroda?

Zapravo, kada sam razmišljao o Goldsteinovom „egzaktom dokazu o genocidnosti hrvatskog naroda“ i o glupavom primjeru koji trebam uzeti iz neke njegove knjige, koja je trebala biti osnova za njegov izbor, razmišljao sam o njegovom dovođenju u vezu „Oluje“ i „genocidnosti hrvatskog naroda“.

Na to je sjajno ukazao prof. Vladimir Mrkoci u istoj Goldsteinovoj knjizi *Croatia: A History*. Dakle, Mrkoci konstatira kako na str. 254. Goldstein tvrdi:

Hrvatska je opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja.

Prof. Mrkoci to komentira ovako:

Poslije Oluje Krestićeva tvrdnja o genocidnosti Hrvata za Goldsteina više nije „problematična“ već ima „temelje“ i to više nije samo Krestićeva, već Krestić-Goldsteinova teza.

U neposlanom pismu-čestitki predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a to sam komentirao ovako:

Usporedimo ovo s jednim drugim povezivanjem „Oluje“ s pojmom genocida.

Bivši američki vojni ataše u Republici Hrvatskoj i poznati obavještajac Ivan Šarac i član kuće slavnih američkih obavještajaca u intervjuu objavljenom u *Hrvatskom listu* br. 361 od 25. 8. 2011. Kaže:

Općepoznato je da je tri dana poslije general Gotovina bio u zapadnoj Bosni jer se operacija nastavljala dalje s ciljem da se zaštiti Bihać. Srbi su dobili nekoliko brigada pojačanja iz istočnoga dijela BiH i iz Srbije pa je Bihaću prijetila smrtna opasnost, opasnost da ta enklava padne, a onda i genocida takvih proporcija kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu.

I dok naš kandidat sjajno povezuje „Oluju“ s „genocidnošću hrvatskog naroda“, vidite kako je ovom američkom obavještajcu genocid ako netko poslije Srebrenice hoće pobiti još nekih stotinjak tisuća muslimana.

Ali, nas ne treba čuditi takvo neprihvatljivo mišljenje jer je on očito hrvatskog podrijetla.

Zato je mnogo značajnije za nas vidjeti kako je ovo Goldsteinovo povezivanje genocidnosti hrvatskog naroda s „Olujom“ mnogo naprednije nego i kod nekih poznatih Srba. Tako jedan dobro poznati Srbin kaže:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Znate li tko je ovo rekao?

Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. Vidite koliko je izuzetno dostignuće našeg kandidata koji je uspio povezati genocidnost hrvatskog naroda s „Olujom“, a čak ni Miloševiću to nije palo na pamet!

Nekoliko tjedana nakon izborne skupštine u Slobodnoj je Dalmaciji objavljen razgovor s dr. Goldsteinom, u čijem je uvodu iznesena konstatacija kako je „nedavni neizbor dr. Ive Goldsteina u HAZU, prethodno urešen politikantskim optužbama za 'znanstveno antihrvatstvo' i sumnjama u etičke kriterije pri glasovanju, ostavio je javnosti prilično gorak okus i produbio natražnjački image ove kontroverzne institucije“. Vaš komentar?

Kako sam tijekom izbornog postupka bio i vani, nisam siguran na što misle u Slobodnoj Dalmaciji. Znam jedino kako je u jednoj emisiji na HTV-u poslije Izborne skupštine Goldsteinov neizbor doveden u svezu s golemim doprinosom njegove obitelji u odluci Sabora oko komemoracije u Bleiburgu. Možda misle da se „znanstveno antihrvatstvo“ skriva u činjenici da ste u kratkom izvješću naveli i najnoviju knjigu koju je kandidat (budući veleposlanik) napisao sa svojim ocem (savjetnikom valjda i Predsjednika i Premijera), *Jasenovac i Bleiburg nisu isto*, pa je njegov stric uputio poznati zahtjev Saboru koji je na osnovu toga i donio spomenutu odluku? Zašto bi to bilo antihrvatstvo? Pa zar to nije mnogo bolje od onih vremena kada nismo smjeli ni znati za Bleiburg? Zar nije sjajno što nam, zahvaljujući ovoj obitelji, opet ne žele zabraniti da znamo? Zar to što netko tko nije Hrvat na takav način pomaže našem narodu nije izuzetno velikodušno? Toga su u Razredu za društvene znanosti i sami bili svjesni pa se u sažetku o kandidatu i napisali da se Goldsteina predlaže u HAZU i zbog „općenito javnog rada u Hrvatskoj i inozemstvu“. Dakle, Prvi razred je doista učinio sve da ne dođe do katastrofalnog rezultata na glasovanju kada je Goldstein dobio najmanje glasova u povijesti Akademije (34 od 105, što je manje od jedne trećine) i tako ostao zapisan kao najslabiji kandidat o kome se odlučivalo na izbornim skupštinama (nezasluzeno, zar ne?). Zato ne vidim bilo kakav razlog zašto bi se i na Prvi razred odnosilo ono o natražnjačkom imageu ove kontroverzne institucije kakva jest HAZU.

Tim prije, sam rezultat pokazuje kako je i potpuno ispravna sumnja koju navode u Slobodnoj Dalmaciji da se tu radilo i o etičkim kriterijima pri glasovanju, jer ovakva nezahvalnost koje je iskazala ta dvotrećinska većina jest zastrašujuća. Zar oni ne vide koliko je veličanstveno to što nam iz te obitelji pokazuju kakve bi trebale biti naše uspomene, žele nam pisati pravopise, tumače nam povijest od antike do danas, a ti akademici se ponašaju tako.

Ne opravdava ih ni to što nisu sami u tome. Npr. pogledajte samo naslov: Josipa Rimac, gradonačelnica Knina: Gospodine Goldstein, jeste li vi odvjetnik pobunjenih hrvatskih Srba!? (HRSvijet, 31. svibnja 2012.). Ili tekst dr. sc. Damira Pešorde (Hrvatski list, 31. 5. 2012., HRSvijet, 1. lipnja 2012.) u kome kaže:

HDZ bi također mogao puno postići na nedvosmislenoj osudi komunističkih zločina. Ako u međuvremenu Goldsteini i Ivin ne dokažu da takvo što uopće nije postojalo. U tom slučaju ništa, jer ne može uljuđena vlast ići protiv znanosti. U najgorem slučaju može se nešto učiniti protiv Žikina kola u Kumrovcu. Tako da ga se preimenuje u Jožino kolo. Kada se igra u Kumrovcu.

A što reći za Marka Curaća koji u Hrvatskom listu od 31. svibnja 2012. povodom ukidanja Vijeća za normu hrvatskog standardnog jezika objavi tekst s naslovom: „Ministar nezalica ponizio akademike“, pa se još u podnaslovu pita: „Može li Željko Jovanović opstati kao ministar ako ponižava i takve akademike kao što je Radoslav Katičić“.

U tekstu Curać čak navodi i profesoricu hrvatskog jezika na osječkom Filozofskom fakultetu Sandu Ham, koja se usudi reći i sljedeće:

Treba li naglasiti da je ministrov savjetnik za pravopisna pitanja (Slavko Goldstein) osoba koja je izdavač i koja je 2001., nakon ukidanja prvog Vijeća za normu, na tržište izbacila Anić-Silićev pravopis, unitaristički pravopis koji je javnost prepoznala kao preživjeli i odumrli odvijetak novosadskog pravopisa iz 1960.

Kolike li drskosti, autor se usuđuje usporediti nekakve akademike Katičića („izjavio je u povodu odluke ministra da im nije odgovarao duh hrvatskog jezika koji su zagovarali, bio im je smetnja, pa su nas onda i raspustili.“) i Ježića s jednim gorostasom hrvatske kulture i ministrovim savjetnikom za pravopisna pitanja. I takvi akademici su vjerojatno bili protiv savjetnikova sina, kada su vidjeli da je ovaj „član uredništva i suautor Hrvatskog enciklopedijskog rječnika“. Taj rječnik je tiskan prije deset godina i nevjerojatno je kako su Katičić i Ježić mogli biti predsjednik i potpredsjednik Vijeća, a ne savjetnikov sin!

Doista, ne može biti dvojbe da je većina akademika kontroverzna i natražnjačka.

Davor Dijanović

Portal HKV-a, 5. lipnja 2012.

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!

POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA

Blizu 1200 hrvatskih ljudi (više od 120 biskupa, nadbiskupa, akademika, sveučilišnih profesora, doktora znanosti) uputilo je zahtjev vlastima RH: *Referendum poslije presude hrvatskim generalima!* U njemu smo posebno istaknuli da je pravo i obveza svake države vratiti svoj okupirani teritorij, a u EU-u nisu držali da to vrijedi za našu zemlju pa su nas i kažnjavali zbog toga. Također smo ih upozorili kako je poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako je sve vrijeme taj “sud” neistinama lažno optuživao ne samo hrvatske generale nego i hrvatski narod.

Traženje odgode referenduma ključno je moralno pitanje jer Hrvatska ne smije ući u Europsku Uniju žrtvujući nevine generale koji su najzaslužniji za našu slobodu.

Kako smo i dalje uvjereni da bi ulazak u Europsku Uniju bez prethodnog donošenja pravedne presude našim generalima, a to je sloboda, značio veliko poniženje za hrvatski narod i našu državu, a kako se referendum ne će dogoditi:

Pozivamo sve hrvatske građane kojima je stalo do istine, ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda, do istine o Domovinskom ratu, do slobode zaslužnih i nevinih generala da glasuju protiv ulaska Hrvatske u Europsku Uniju ne samo na ovom referendumu, nego i na eventualno ponovljenom, sve dok se ne donesu pravedne presude hrvatskim generalima a to je sloboda.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

akademik Dubravko Jelčić

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Borislav Arapović, Inozemni član Ruske Akademije Znanosti, Mostar – Stockholm

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić

doc. dr. sc. Josipa Barić

doc. dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

doc. dr. sc. Snježana Braić

dr. sc. Miljenko Buljac

doc. dr. sc. Ivica Čatić, Katolički bogoslovni fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Alojz Čubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
prof. dr. Serdo Dokoza, Odjel za povijest, Sveučilište u Zadru
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi-Masnjak, ERF, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Asaf Duraković, dr. med.
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, profesor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
prof. dr. Hrvoje Kačić
dr. sc. Držislav Kalafatić, ginekolog
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, FKIT, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, Ohio
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Eugen Koren
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta Krunice
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
doc. dr. sc. Inga Lisac, u mirovini
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivan Marcelić, Split
dr. sc. Ivica Martinjak
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1272 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić

doc. dr. sc. Tado Oršolić

dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada

dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju

prof. dr. sc. Davor Pavuna

prof. dr. sc. Ivan Perić

doc. dr. sc. Ante Periša

prof. dr. sc. Marijana Peruzović

dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar

prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb

prof. dr. Sven Seiwerth, Zagreb

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FF Zagreb

prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš

prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, anesteziolog iz Zadra

Slaven Šuba, Ph. D.

Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu

dr. sc. Mislav Vedriš

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington DC, USA

(...)

Davor Dijanović, novinar, publicist

(...)

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještim manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrta? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i spektakla”, to mediji zadovoljnije trljaju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su “kadili” bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih proboja,

ali ti sadržaji nemaju mjesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako “nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu”. Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biračima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonantni tonovi samo potvrđuju tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatak stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate polučuje “pranje mozga”. Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se “novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vođe javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partijske politike”. Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partijske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- **Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.**
- **Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.**
- **Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.**
- **Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.**
- **Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.**
- **Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.**
- **Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.**
- **Glede parlamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.**
- **Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.**

Zagreb, 27. studenoga 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. sc. Marin Čikeš

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.

doc. dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ambroz Čiviljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

prof. dr. sc. don Josip Čorić

prof. dr. sc. Vera Čuljak

prof. dr. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Vladimir Čepulić

prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić

prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split

prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb

prof. dr. sc. Serdo Dokoza, Zadar

dr. sc. Žarko Domljan

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar,

prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

doc. dr. sc. Mario Grčević

prof. dr. sc. Damir Grgičević

prof. dr. Vinko Grubišić

prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec

prof. dr. sc. Vlado Jukić

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Damir Kalpić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, OH, USA
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta Krunice za obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
doc. dr. sc. Zdeslav Hrepić
dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
dr. ing. Marijan Papić
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. sc. Davor Pavelić
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur

---

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
dr. sc. Drago Šimundža, Split
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar
Đuro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Darko Ujević
prof. dr. sc. Kosta Urumović
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
dr. don Mile Vidović, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Antun Abramović prof. Zagreb
Duško Abramović, Toronto, Canada
Nevena Abramović, Toronto Canada
Katica Amidžić Peročević, dipl. oec., Zagreb
Nikola Andačić, prof., ravnatelj škole, Makarska
Grgo Tomislav Antičić
Martina Antunović
Josip Anušić, vjeroučitelj
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Sven Seiwerth, Zagreb
Stjepan Asić, dizajner, predsjednik Australsko-hrvatskog kongresa
(...)
Davor Dijanović, novinar, publicist
(...)

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČINI!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

***

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.

Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata. Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?

b) Priznanje BiH od RH.

c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.

d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavlju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinstičkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi*. Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.

- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.

- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.

- Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.

- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.

- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.

- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.

- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.

Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret

- hrvatskog proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Ne sam.

- Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.

- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čapljinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.

- Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.

- Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.

- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.

- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.

- Itd. Itd.

- Goering – Praljkoovo ponašanje u Sunji ću preskočiti.

- Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova “Fausta” – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak.

Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, želim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobođajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje.

Podatci i činjenice, izjave, statistike...u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama.

Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.

b) Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.

c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.

d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma “moći” i pojma “htjeti” “željeti”, i

e) Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi. Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance.

Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.
Mojih pola sata je isteklo.

***

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

akademik Smiljko Ašperger
akademik Slaven Barišić
akademik Boris Bućan
akademik Andrej Dujella
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a
Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)
akademik Andrija Kaštelan
hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Dario Vretenar
Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des Sciences, des Arts et des Lettres
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar, Split
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB, Split
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. cc. Vanda Babić
prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb

dr.sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepić, izv. prof.
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof., dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlič, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University, Dayton, OH
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir

prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju Medicinskog fakulteta
Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom fakultetu u Osijeku, bivši
generalni konzul RH u Pečuhu
dr. sc. Ivan Marcelić, Split
prof. dr. Jozo Marević
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučiliste u Splitu
prof. dr. sc. Božidar Matijević
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
u ime 1275 mostarskih Napretkovaca
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku
dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
dr. sc. Mirko Ruščić, Split
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG
prof. dr. sc. Sven Seiwerth
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Mirko Strabić
dr. sc. vlč. Mirko Šimić, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske Nadbiskupije, Sarajevo
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. Igor Šipić, književnik
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.

Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Dubravka Tolić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik

prof. dr. sc. Kosta Urumović

dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG

dr. Mile Vidović, svećenik, Split

dr. sc. Zlatko Vučić

prof. dr. sc. Tomislav Živković

dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.

dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA

(...)

Davor Dijanović, novinar, publicist

(...)

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (II.)

Nema dvojbe kako je Milanovićeva kritika Crkve u Hrvata potpuno ispravna. Zar nisu svi biskupi trebali biti u Saboru u trenucima kada predsjednik Vlade RH iznosi u javnost svoje veličanstveno otkriće o tome kako su ustaše, tj. Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije? Crkva u Hrvata pokušava opravdati izostanak biskupa održavanjem izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK. Jasno je kako nema opravdanja za nenazočnost tomu veličanstvenom trenutku, ma koliko god neupućenima mogu izgledati inteligentnim tvrdnje koje su povodom toga imali razni kolumnisti po hrvatskim portalima (posebno bih izdvojio komentar Nenada Piskača na Portalu HKV-a).

Iako sam kao znanstvenik impresioniran veličanstvenim Milanovićevim otkrićem, kao akademik moram biti objektivan u odnosu na drugog kandidata. Prof. dr. sc. Ivo Goldstein napravio je nešto izuzetno, što vjerojatno nije niti će uspjeti bilo koji kandidat za izbor u nacionalnu akademiju. Ne samo da mu je pružena prigoda da sam sudjeluje u raspravi oko svog izbora, nego je on u svom obraćanju Akademiji koristio neistine. U pismu GOLDSTEINOVA PRIJEVARA, koje sam kasnije poslao kolegama u HAZU, izrazio sam žaljenje što mi Goldsteinov odgovor nije bio dostupan pa ih nisam mogao obavijestiti o toj sjajnoj sposobnosti kandidata. Evo dijelova toga pisma:

U Goldsteinovu pismu Razredu za društvene znanosti, koje je, nakon mog izlaganja, pročitano na Izornoj skupštini prof. dr. sc. Ivo Goldstein tvrdi:

AKADEMIK PEČARIĆ TVRDI DA MIROSLAV BRANDT U MEMOARIMA ŽIVOT SA SUVREMENICIMA NAVODI "NEKA MOJA SLIČNA DOSTIGNUĆA", ALI BRANDT MENE U TOJ KNJIZI UOPĆE NE SPOMINJE.

(..). Tko je, kako kaže Brandt, pripravan na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, a tko nije? (...) Dovoljno je pogledati tekst Osvrt na "povijesni osvrt" koji je napisao sam prof. dr. sc. Ivo Goldstein u Glasu Koncila br. 50 od 15. prosinca 2002. i usporediti s ovim što je pisao Razredu za društvene znanosti:

BUNJEVAC CITIRA I ONO ŠTO JE O MENI NAPISAO MIROSLAV BRANDT U SVOJOJ KNJIZI "ŽIVOT SA SUVREMENICIMA". KAKO OČIGLEDNO BRANDTOVE MEMOARE NIJE VIDIO, NEGO SAMO PRENIO OD DRUGOG AUTORA (...), SAVJETUJEM BUNJEVCU DA IH PROČITA: U NJIMA JE BRANDT OBLATIO CIJELU HRVATSKU HISTORIOGRAFIJU (...) KAO DALEKO NAJMLAĐI, PONOSAN SAM DA SE NALAZIM U TAKVOM DRUŠTVU. BRANDTU, INAČE KONVERTITU TUĐMANOVSKOGA TIPRA, ODGOVORIO JE (...)

Dakle, Goldsteina u toj knjizi prof. Brandt uopće ne spominje, ali je Goldstein ponosan što ga je prof. Brandt u toj istoj knjizi svrstao u takvo društvo. Je li tu netko lud, ili ...

Nema dvojbe da već ova sposobnost kvalificira prof. Goldstein za članstvo u HAZU-u i uvjeren sam kako će se o tome voditi računa kod sljedećih izbora. Jedino ako akademici budu ljubomorni zato što nitko od njih nije dostigao tu razinu. Doista, kada je o njima riječ nikada ne možete znati, zar ne? Lijepo je što su to prepoznali u vlastima pa su ga nakon toga imenovali veleposlanikom u Francuskoj!

Zorana Milanovića za akademika

U govoru održanom prigodom obilježavanja Međunarodnog dana sjećanja na Holokaust predsjednik Vlade Zoran Milanović je u Hrvatskom saboru ne samo dokazao genocidnost hrvatskog naroda, nego i mnogo više – rehabilitirao je mnoge pa i Hitlera i Staljina. On kaže (Hrsvijet, 27. 1. 2014.):

U Hrvatskoj su se te 1941. događale grozne stvari, ne samo prema Židovima nego i Srbima. Moramo se podsjetiti svaki puta da je Jugoslavija okupirana i da se raspala u travnju 1941., da je u tom trenutku rat trajao 1,5 godinu, i da je rat bio uglavnom u zapadnoj Europi i u Poljskoj i da nije bilo masovnih egzekucija ljudi po osnovi njihove boje kože, vjere ili porijekla. U godinu i sedam mjeseci rata toga do tada nije bilo. Bila su bombardiranja, bila je bitka za Britaniju, bilo je puno žrtava, ali ljudi nisu bili ubijani zbog toga što pripadaju drugoj zajednici. Da, generalni protektorat je u Poljskoj osnovao posebnu državu u kojoj je osnovao koncentracijske logore koji još nisu bili logori smrti i geta za Židove u kojima je bilo ubijenih, ali nije bilo sistematske eliminacije. Do tog trenutka jedino je Kristal nacht 1938. događaj u kojem je u jednom danu u jednoj Njemačkoj ubijeno preko 100 Židova. Do travnja 1941. u Europi što po Wermachtu, što po SS-u, što po talijanskim okupatorima nije bilo masovnih egzekucija ljudi zato jer su bili drugačije vjere i porijekla. To se mijenja u travnju 1941. osnivanjem NDH – kazao je Milanović, te dodao kako su u nekoliko tjedana, masovna ubojstva ljudi druge vjere i druge nacije. Prvo Srba, a odmah nakon toga i Židova.

Milanović doista sjajno "objašnjava" četnička ubojstva koja su počela i prije uspostave NDH (kod Bjelovara) o kojima piše dr. sc. Zdravko Dizdar (i ne samo on). Naime, dok je Goldstein to sjajno objasnio budućim ustaškim zločinima, Milanović je još bolji: jednostavno prelazi preko njih i uopće ih ne spominje. Jasno je da se samo za ubojstva Srba može tvrditi kako su plod hrvatske genocidnosti, tj. to su ubojstva zbog *drugačije vjere i porijekla*. Što se tiče spomenutih ubojstava koje su počinili Srbi jasno da se radi o pravu Srba da ubijaju Hrvate. To je tako dobro razumio drug Tito, pa je potpuno bez veze to što danas pišu razna piskarala u Hrvatskoj proglašavajući druga Tita jednim od 10 najvećih zločinaca u povijesti. Ma molim vas lijepo, pa ubijao je najviše Hrvate, i uopće nije važno je li to bilo za vrijeme ili poslije rata.

Bilo je za očekivati potpuno nerazumijevanje tako očitih stvari pa tako da će se potpuno pogriješno upozoravati kako je *nakon uspostave NDH – prije nego je pala ijedna srpska žrtva – od strane srpskih pobunjenika i vojske Kraljevine Jugoslavije pobijeno više od 300 Hrvata* (D. Dijanović, *Skandalozna izjava predsjednika Hrvatske vlade kojom se demonizira hrvatski narod*, Portal HKV-a)

Posebno treba čestitati Milanoviću na činjenici što je posebno naglasio da se sve to događalo prije napada na SSSR:

To se dogodilo nekoliko mjeseci prije napada na Sovjetski Savez, tek nakon tog trenutka, krajem lipnja 1941. godine u istočnoj Europi počinju masovna ubojstva, prije svega

Židova. To još nije vrijeme koncentracijskih logora, to je masovnih ubojstava vatrenim oružjem za koji se vrlo brzo ustanovilo da ne zadovoljava visoke tehnološke potrebe egzekutora. Što je slijedilo nakon toga, to poznajemo. Protiv takve države, Hrvatske, tzv. NDH trebalo je ustati, i to je učinilo puno Hrvata, ne tisuću, nego deseci i stotine tisuće Hrvata. To nije slučajno, država koja se naziva nacionalnim imenom, protiv koje ustaju deseci, a kasnije i stotine tisuća Hrvata, s tom državom nešto nije u redu.

Tu je velika prednost Milanovića nad Goldsteinom u izboru za akademika. Naime, Goldsteinovi u knjizi *Holokaust u Zagrebu* posebno ističu napad na SSSR kao početak masovnijih hapšenja od strane vlasti (u specifičnoj psihozi neposredno nakon 22. lipnja, dana napada Njemačke i njezinih saveznika na SSSR; str. 255.). Milanović zna da netko može reći kako nešto nije u redu s onima koji počnu krvoproliće protiv vlastite države zbog spašavanja bratskog sovjetskog naroda. Zato on stavlja naglasak na zločine koji su do tada počinjeni. A sjajni povjesničari iz jugokomunističke paradigme već će (kao npr. u Jadovnom) dokazati masovnost tih zločina, zar ne?

Također je sjajno to što u HAZU-u sigurno ne znaju za knjigu akademika Dubravka Jelčića *Sto krvavih godina* u kojoj su opisani i poznati slučajevi kada su partizani, preobučeni u ustaše, vršili pokolje po srpskim selima i tako pridobivali Srbe za borbu protiv NDH.

Posebno treba ukazati na sljedeći dio Milanovićeva izlaganja njegovih znanstvenih otkrića, jer u njima pokazuje kako su se partizani, svjesni da su zločini u njemačkim konclogorima zapravo plod spomenutih ustaških zločina, svetili ustašama i zbog tih logora:

"Danas djeca i odrasli", kazao je Milanović, "imaju izbora, no tada nije bilo izbora."

Za one koji su nastradali u konclogorima, a možda željeli otići iz Njemačke, nije bilo izbora. Oni nisu mogli dobiti ni putovnicu, niti otići u Ameriku ili Englesku, oni su bili naprosto ubijeni kao statistička brojka. I od toga nažalost ni danas ni mi kao društvo ne možemo pobjeći, došao je komunizam, došla je osveta. Osveta naprosto moralno nije opravdana. Dogodila se osveta, a prije te osvete dogodilo se masovno ubojstvo zatvorenika koji su samo htjeli pobjeći na slobodu iz Jasenovca. Ni to ne opravdava osvetu koja se dogodila mjesec dana kasnije – rekao je Milanović aludirajući na Bleiburg.

Veoma je značajno što Milanović kao predsjednik Vlade zaobilazi sve druge zločine koje su napravili partizani. Žalosna je činjenica da danas uopće postoje povjesničari koji zastupaju hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti pa o takvim zločinima uopće govore. Srećom, Partija je i u vrijeme Račana, a i danas, uspjela zaustaviti rad saborskih komisija o žrtvama rata i poraća, pa su takve devijacije svedene na najmanju moguću mjeru.

Naravno, odmah su se na raznim portalima javili još uvijek preživjeli pripadnici nepoštene inteligencije koji osuđuju sjajni Milanovićev govor koji ističe njegovu kandidaturu za HAZU. Takav je tekst *Premijerov govor mržnje*, Dnevno.hr, 28. 1. 2014. ili već spomenuti tekst s portala HKV-a.

Mnogi pokušavaju osporiti navode našeg sjajnog predsjednika Vlade navodeći nekakve zločine koji su učinjeni i prije ovih o kojima Predsjednik govori. Npr. Mile Prpa (Hrsvijet, 29. 1. 2014.):

Prisjetimo se samo pokolja Bura od strane Engleza u Južnoj Africi još sa samog početka dvadesetog stoljeća. Možemo se prisjetiti i prvog pokolja Hrvata (hrvatskih domobrana, ratnih zarobljenika) u Odesi 1916 od strane srpske vojske gdje ih je zaglavilo negdje do deset tisuća samo zato što su bili Hrvati. Sjetimo se pokolja tzv. kulaka u SSSR-a od strane

Lenjina gdje ih je zaglavilo oko četiri milijuna, od čega se ni do dan danas ruska i ukrajnska i dr. poljoprivreda nije oporavila. Sjetimo se najvećeg genocida i holokausta u povijesti svijeta tzv. Gladomora gdje je Staljin glađu i sl. likvidirao negdje između šest i devet milijuna Ukrajinaca, a među njim i tri milijuna djece (vidjeti npr. Đ. Vidmarović: Gladomor u Ukrajini 1932. – 1933. – prilog povijesti genocida, portal HKV-a, 2. 2. 2014., op. J.P.). Sjetimo se i Katynske šume s četrdesetak tisuća pobijenih poljskih časnika i visokih intelektualaca od strane Staljina. Možemo se sjetiti i masovnog progona židova u Njemačkoj pod nacistima prije 1941.g., i u Beogradu prije travanjskog rata u Kraljevini Jugoslaviji. Dalo bi se nabrojiti još mnogo toga...

Isto tako, mogli smo navesti i podatke koje daje Đuro Vidmarović u tekstu *Ili premijer Milanović vrlo loše poznaje povijest ili je intrašovinist?* Portal HKV-a, 30. 1. 2014.

Naravno, nitko ne osporava sve te podatke, ali sigurno se ne može reći, kao Josip Jović u Slobodnoj Dalmaciji (*'Biseri' prvog ministra*, Hrvstvijet, 3. 2. 2014.):

Tvrđnja ... kako su zločini NDH prvi masovni zločini u Europi predstavlja nevjerojatno previđanje cijele povijesti nacizma i staljinizma, opet na tragu stare sklonosti hrvatskih političkih štrebera da svoje karijere i "ugled u svijetu" grade denuncirajući vlastitu povijest i vlastiti narod.

Ili Hrvoje Hitrec (Portal HKV-a, 3. 2. 2014.):

Dan sjećanja na Holokaust

Nemam ništa protiv, štoviše, ali ne na način na koji je obilježen. Negirati holokaust može samo čovjek s dijagnozom. Samo takav može negirati i Bleiburg i Križne putove i Srebrenicu. A tko negira Srebrenicu? Pa Josipovićeve ugledni Srbin Dejan Jović koji daje potporu negatoru Srebrenice Gibbsu. I onda se takav Josipović koji drži na krilu takvoga savjetnika, pojavljuje na Dan sjećanja u Hrvatskom saboru, zajedno s predsjednikom Vlade i predsjednikom Sabora, da bi Milanović hladno izjavio kako je holokaust počeo u Hrvatskoj i gotovo ponosno izjavio da smo po tome prvi u Europi.

Oni ljubitelji koji su pratili prijenos odmah su se počeli križati jer su čak i oni znali da Zoki govori bedastoće kao i obično, a ako i nisu znali za Katynsku šumu i četnička zlodjela u zapadnoj Slavoniji, osjećali su da tu nešto nije u redu. A da doista nije u redu objasnio je izraelski veleposlanik podsjećajući na progone i masovne logore i prije 1941., ali je rekao i još nešto što nitko nije komentirao jer možda nije shvatio – to jest da on, da predstavnici židovskoga naroda ne mogu u takvim prilikama biti publika.

Sve će Milanović i Josipović učiniti da govore protiv Hrvatske i hrvatskih interesa, u Zagrebu ili Tel Avivu, naći će zmijske gdje ih nema, a uvijek će kao usput napasti u Katoličku crkvu koja je bila zastupljena na Dan sjećanja, ali i inače neinformirani Milanović nije o tome bio obaviješten, kako je dokazivao Leko. Znači, štetočina pušten u hrvatski politički i gospodarski život ne zna ništa ne samo o povijesti nego i o trenutnoj sadašnjosti kojoj je osobno nazočan. Slučajno, kao i uvijek.

Zapravo, navođenje takvih primjera samo pokazuje nerazumijevanje Milanovićeve otkrića. Milanović je pokazao da od genocidnosti hrvatskog naroda proizlaze svi zločini koji su na razini genocida, a svi drugi su samo izolirani slučajevi koji ne proizlaze iz

genocidnosti tih naroda. Radi se o doista veličanstvenom otkriću pa nerazumijevanje nalazimo, kao što ćemo pokazati, kod veleposlanika Izraela, čije pismo je zapravo Hitrec i spomenuo u svom tekstu.

7Dnevno, 14. 02. 2014.

Dnevno.hr, 18. 02. 2014.

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: JOSIPOVIĆ JE IZDAO SVOJ NAROD, DRŽAVU I SVOJU STRUKU

Portal HKV-a, 20 listopada 2014 18:00

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

Poštovani akademiče Pečariću, u srijedu će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Ako voliš Hrvatsku svoju". O čemu pišete u novome publicističkom ostvarenju?

Knjiga, kako konstatira jedan od uvodničara dr. sc. Damir Pešorda, ukazuje *na neuralgične točke hrvatske političke svakodnevice, u kojoj je trend rashrvaćivanja i gospodarskog upropaštavanja Hrvatske već petnaestak godina gotovo dominantan, autor implicitno nudi i jednu drugačiju viziju Hrvatske, viziju domoljubne, kompetentne i optimistične Hrvatske*. S druge strane, prof. dr. Zdravko Tomac, kaže:

Znatan dio knjige posvećen je hrvatskom mučeniku i heroju Dariju Kordiću. U prvom dijelu knjige, pod naslovom "Dario Kordić", akademik Pečarić konstatira da je on svojim životom i djelom moralna veličina koja je svojom čvrstinom porazila one koji su ga nepravедno osudili i one koji ga pokušavaju progoniti kao navodnoga ratnog zločinca i ubojicu do kraja njegovog života. Pečarić posebno ističe da je, za razliku od mnogih drugih, Dario Kordić izuzetna moralna veličina, jer je odbio optuživanjem drugih skinuti krivnju sa sebe...

Dario Kordić je jedna od središnjih osoba ove nove Pečarićeve knjige. Kroz sudbinu Darija Kordića Pečarić prikazuje političke borbe u Hrvatskoj, djelovanje pete kolone, ali i hrvatske nenarodne vlasti... Druga bitna ličnost nove Pečarićeve knjige sisački je biskup dr. Vlado Košić. U mnogo tekstova u ovoj knjizi Pečarić piše o biskupu Košiću kao velikom humanistu i domoljubi koji, slično Pečariću, ne kalkulira, koji se bori za istinu, koji se bori za prava svakog čovjeka bez obzira što je svjestan da će od mnogih doživjeti strašne napade.

U knjizi postoje tekstovi i o drugim našim ljudima koji su naš ponos, ali i o onima koji su naša sramota. To pokazuje i sam naslov knjige. Danas nema hrvatskog domoljuba koji jasno ne vidi kako su na vlasti oni koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Odavno upozoravam kakva je "hrvatska" ljevica (u navodnicima jer je točnije reći jugo-komunistička).

Koliko puta sam spomenuo jedan komentar koji sam čuo na radiju od jedne slijepe 75-godišnje učiteljice. Tvrdila je kako Josipović nikada neće naučiti voljeti ni hrvatski narod ni Hrvatsku. Zapravo sam o nečasnoj Josipovićevoj ulozi pisao i u ovoj, ali i u mnogim prethodnim knjigama. Dugo mi se činilo da sam usamljen u oštrim osudama njegova izdajničkog djelovanja. Međutim, danas ga je već i HNES optužilo za veleizdaju.

Kada smo u Vukovaru javno obznanili te optužbe (još su tu Vesna Pusić, Stjepan Mesić i Milorad Pupovac) upozorio sam kako nama nisu ni blizu dostupni svi podaci o veličini njihove veleizdaje, što je očito i iz činjenice da se dan prije pojavio tekst Ivice Šole koji je ukazao na, kako je admiral Davor Domazet Lošo nazvao, aferu svih afera. Naime, Ivo Josipović, sveučilišni profesor, zastupnik Hrvatskoga sabora i još k tome član državnoga tima za izradbu tužbe za genocid, postao je predsjednik države unatoč tome što je dostavljao povjerljive dokumente veleposlaniku Srbije protiv koje je Hrvatska digla tužbu pred Međunarodnim sudom pravde. Koliko puta sam u svojim tekstovima upozoravao, a neki su i u ovoj knjizi, kako on predvodi velikosrpski Memorandu SANU 2.

U knjizi ima i tekstova o poznatom hrvatskom genocidu pravljenja zečeva od Srba, pomirbi, mojoj Boki kotorskoj, a dano je i nekoliko otvorenih pisama.

Pismo Tomislavu Karamarku, Milanu Kujundžiću i Željki Markić

Kako gledate na prijedlog udruge U ime obitelji o promjeni izbornog zakonodavstva, kao i na žustre rasprave i polemike koje su se tim povodom razvile među političarima i stručnjacima posljednjih tjedana?

Potpisao sam za referendum i tako pomogao da se pri 380.000 potpisa što je natjeralo političare da se počnu kleti kako podržavaju preferencijsko glasovanje. Naravno, tek onda kada su i ptičice na granama počele pjevati da su upravo zbog toga oni protiv (a valjda i svi oni koji se nadaju imati neki kolačić vlasti). A potpuno ste u pravu: umjesto da imamo žučnu raspravu i polemike oko veleizdaje, pa i o „aferi svih afera" imamo ih oko referenduma.

Nedavno sam jednom prijatelju napisao kako mi nije jasno žele li polemičari pobjedu na predsjedničkim izborima:

Naime, da žele pobjedu na predstojećim predsjedničkim izborima gospoda Karamarko i Kujundžić i gđa Markić bi odgovorili na Tomčevo i moje pismo (pismo je dano u ovoj knjizi, op. JP). U pismu se tražilo obvezivanje da će poduprijeti onog kandidata koji u prvom krugu dobije više glasova, a zapravo pokazivanje glasačima da im je bitna Hrvatska, a ne vlast. Odgovor bi upravo to pokazao i bio poziv svima koji vole Hrvatsku da izađu na izbore. Jasno je da se javno ne mogu obvezati da ću poduprijeti one kojima je najvažnija osobna vlast.

Očito je da oni idu na to da će opet biti glasovanje protiv, pa će u konačnici imati vlast, ali i Josipovića. Tako će svjetskim moćnicima biti jasno da će RH i dalje provoditi njihovu politiku. Što će reći kada dođe SDP provodi britansko-srpsku politiku, a kada dođe HDZ

manje tu politiku, ali ne i hrvatsku. Računica je kratkovidna jer se potporom našeg pisma moglo osigurati za dulje vrijeme vlast pa bi svi zainteresirani došli do svoga dijela kolača. Ali kod Hrvata je i dalje ono: Daj mi vlast odmah ili neka država propadne.

Kao što sam već naglasio, pismo je bilo upućeno Karamarku, Kujundžiću i Markićki. Ni elementarne pristojnosti bilo kakvog odgovora još nismo vidjeli ni prof. Tomac ni ja! Drugim riječima, da su se prozvani obvezali na suradnju priče o referendumu ne bi ni bilo. Danas bi se pričalo i polemiziralo o onima koji rade protiv svog naroda i svoje države, a koje je kineski filozof Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima.

Prljave nakane

Može li referendum o zabrani monetizacije autocesta - riječ je o pitanju u kojemu postoji gotovo opći konsenzus hrvatskih građana - prema Vašem mišljenju spriječiti nositelje vlasti u daljnjoj rasprodaji državne imovine?

Mislim da se odgovor na Vaše pitanje krije u onome što sam početkom lipnja rekao na Radiju Mariji, a što navodim i u ovoj knjizi:

Ljudi misle da je gospodarstvo najveći promašaj današnjih vlasti. Zapravo je obrnuto. Tu su vjerojatno najuspješniji. Da bi uopće mogli vladati Hrvatskom moraju sve učiniti da Hrvati budu siromašni što je moguće više. Zapravo, to su znali i u onoj prvoj zajedničkoj državi. Poznato je da su na kraju Prvog i Drugog svjetskog rata Hrvate uspijevali osiromašiti preko noći. U novim zemljama imali bi novu valutu, pa bi Hrvati za svoj novac dobivali mnogo manju protuvrijednost. Na kraju Drugog svjetskog rata mijenjali su jednu kunu za jedan srpski dinar, iako je dinar bio 4 puta slabiji.

Poslije su i drugi komentatori iznosili slične tvrdnje. Zapravo upravo zato su ovakvi referendumi važni jer ih na taj način narod sam pokušava na demokratski način spriječiti u toj prljavoj nakani.

Pokušaj napada na ideju pomirbe

Kako gledate na suđenje Perkoviću i Mustaću u Njemačkoj? Može li taj proces katarzično djelovati na hrvatsko društvo i njegovu svijest o zločinima jugoslavenskoga komunističkog sustava?

Više bih volio kada bi naši ljudi shvatili da je sve ovo što se tim povodom događalo imalo za cilj suprostaviti se Njemačkoj koja nam je najviše pomogla u dobivanju slobode. Bolje je reći upravo zbog toga. Već sam negdje napisao kako mi je žao današnje vlasti u RH jer za razliku od svojih očeva ne mogu ubijati Hrvate, pa su jako iskompleksirani zbog toga. U knjizi sam više pisao kako je pokušano da se ovaj slučaj iskoristi za napad na ideju pomirbe predsjednika Tuđmana.

Vaš komentar nadolazeći predsjedničkih izbora te izgleda do sada istaknutih kandidata.

Zapravo, kroz cijeli ovaj intervju govorim samo o tome, zar ne?

Doista je nevjerojatno da ćemo biti nazočni utrci za predsjednika u kojoj je jedan kandidat dokazani suradnik strane države s kojom smo bili u ratu, s kojom i danas imamo neraščišćenih pitanja, i za koga je HNES pokazao da je na toj liniji djelovao i tijekom prvoga predsjedničkog mandata.

Ja bih dodao da je u tome doista poseban, jer nije samo izdao svoj narod i državu. On je izdao i svoju struku. U mojim knjigama, a i u ovoj, pokazao sam kako je protivno međunarodnom pravu sve učinio da bi hrvatski generali bili osuđeni u Haagu. Takva nastojanja je sudac Meron nazvao nerazumnim.

Spomenimo još jednom i aferu svih afera. Admiral Domazet je komentirajućitu aferu konstatirao:

Slučaj Ive Josipovića je kudikamo teži jer je ovdje riječ o čovjeku koji je postao predsjednik Hrvatske i bezobzirno se kani kandidirati za drugi mandat.

Zapravo, admiral nas upozorava da je i prethodni predsjednik RH postao to upravo zahvaljujući svojoj suradnji sa Srbima:

Šef KOS-a Aleksandar Vasiljević izjavio je: 'Mnogo smo upravo od Mesića doznali o ustrojavanju paravojnih jedinica, naoružavanju HDZ-ovaca. Mesić nam je poslužio kao hadezeovski insajder i informator. Mnogo su nam koristile tih dana informacije i podatci koje sam dobivao od Mesića'.

Drugim riječima, ni Sun Tzu nije mogao predvidjeti da njegovi najogavniji ljudi mogu biti tako uspješni, zar ne?

Davor Dijanović

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

JESAM LI BIO U LISINSKOM?

Čini mi se da moja tvrdnja kako su jedini istinski antifašisti u RH hrvatski branitelji polako dolazi u glavu mnogima. Moram priznati da mi je u tome pomogao svojom glupošću Ivan Fumić

Na upit novinara je li u izjavi HTV-u vukovarski Stožer i branitelje u Savskoj 66 jučer praktički izjednačio s neofašitima, a Domovinski rat i antifašizam su u temeljima hrvatske državnosti – Fumić je odgovorio da Domovinski rat nije bio antifašistički.

"Domovinski rat je obrambeni rat, ali nije antifašistički. Domovinski rat je negirao ono za što smo se mi borili – bratstvo i jedinstvo, jednakost, socijalnu pravdu i pravo žena. Domovinski rat je samo branio granice".

Odbacio je tvrdnju kako to znači da je Domovinski rat bio fašistički.

"Ne. Rekao sam da je bio samo obrambeni rat i ništa više. Nikakvu politiku mu nemojte prišivati, ni antifašistički ni fašistički, nego samo obrambeni", mišljenja je Fumić.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/37374-ivan-fumic-domovinski-rat-nije-bio-antifasisticki-i-negirao-je-ono-za-sto-smo-se-mi-borili>

Naravno, Fumić je samo potvrdio činjenicu da su "antifašisti" zapravo fašisti jer su podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku. Jasno je da njemu to ne može biti fašistička agresija jer su agresori imali "zvezdu petokraku", a cilj im je bio plemenit: pokušali su vratiti Savu, koja je počela teći uzvodno, da ponovno teče prema Beogradu. Fumića se spomenulo i u emisiji *Otvoreno*. Dan pobjede nad nacionalsocijalizmom i fašizmom u Europi u Hrvatskoj, nažalost, nije i dan oslobođenja Hrvatske – bio je jedan od glavnih zaključaka te emisije (narod.hr, 9. 5. 2015):

Naime, s tim je danom u Hrvatskoj okupacija nacionalsocijalizma zamijenjene s okupacijom internacionalizma... Dr.sc. Hasan-begović reagirao je na činjenicu da je Ivan Fumić, kao osoba koja je bila dio totalitarnog režima Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, bio pozivan da u brojnim emisijama na HRT-u komentira i daje svoje viđenje režima u kojem je bio dio povlaštene elite: "Kao sudac vojnih sudova, u montiranim procesima je sudio osobama, tereti ga se da je i osobno sudjelovao u zlostavljanjima zatvorenika.

<http://narod.hr/uncategorized/struka-jedinstvena-8-5-za-hrvatsku-je-bio-dan-zamjene-jednog-totalitarizma-drugim>

Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman je znao s kime ima posla pa je i upozoravao kako u RH ima 20 – 25 posto onih koji su protiv hrvatske države. Zato je bilo moguće da oni i danas služe velikosrpskoj politici, dapače predvodili su i dalje, vidimo, velikosrpski

Memorandum SANU 2. Davno je Tanja Torbarina definirala Jugoslaviju kao najveću moguću Srbiju, pa u tom svijetlu pogledajte i tekst Josipa Jovića: *JUGOSLAVENSTVO: STVAR-NOST ILI PARANOJA*, *dnevno.hr*, 9. 5. 2015.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/josip-jovic/jugoslavenstvo-stvarnost-ili-paranoja>

Iako ja "antifašizam" u RH poistovjećujem s fašizmom, ne smetaju mi ni druga imena kao npr. "crveni fašizam". Dapače. Posebno je zgodan naziv s današnjeg direktno.hr: VAMPIRSKI ANTIFAŠI-ZAM. Pogledajmo cijeli tekst Marka Juriča koji objašnjava i ulogu "antifašista" u Domovinskom ratu (Direktno.hr: 9. 5. 2015.):

SLJEDBENICI JUGOSLAVENSKOG VAMPIRA RAZORUŽALI HRVATSKU I UVELI EMBARGO

I danas slušamo te ostarjele vampire, tzv. antifašiste koji i dalje sa svojim lobotmiziranim mozgovima pjevaju slavu svojem preminulom maršalu. Do neba je sramota to što čine. Tolika bešćutnost prema milijunima

Svaki vozač tramvaja mogao je biti na čelu partizanskog pokreta 1945. godine. Ovo jest parafraza poznate izjave Stipe Mesića, ali je i nepobitna istina. Taj partizanski antifašizam bez pomoći Staljina i zapadnih saveznika bio bi najobičnija neslavna avantura.

Tito i njegova vojna genijalnost se očituje kao četiri godine bježanije po bosanskim vrletima sve dok Crvena armija nije pregazila Rumunjsku i Mađarsku, umarširala u Beograd te krenula preko Sremskog fronta prema Zagrebu. Priče o bilo kakvim partizanskim vojnim pobjedama su najobičnije bajke za malu djecu.

Na ovim prostorima za Tita nitko nije znao sve do 1944. godine. Smiješno je slušati partizanske odnosno antifašističke hvalospjeve tom komunističkom kokošaru i bezprizornom zločincu.

Kako se rat bližio kraju, Nijemci i vojska NDH počeli s povlačenjem, tako su i partizani zauzimali nebranjeni prostor. Uostalom u Zagreb su ušli dva dana nakon što su se oružane postrojbe Wermachta i NDH-a povukli. Kakvo oslobođenje, kakve pobjede... Međutim, svoju pravu narav partizanski je pokret pokazao nakon kapitulacije, nakon predaje svojih dojučerašnjih neprijatelja.

Tada je taj pokret pokazao svoje zločinačko lice, koliko je zapravo bijedan, kukavički i sramotan. I danas slušamo te ostarjele vampire, tzv. antifašiste koji i dalje sa svojim lobotmiziranim mozgovima pjevaju slavu svojem preminulom maršalu. Do neba je sramota to što čine. Tolika bešćutnost prema milijunima – ubijenim, mučenim, proganjanim, zatvaranim i opljačkanim. Brojke su toliko grozno velike, a zlodjela toliko odvratna da ne mogu stati ni u kakav civilizacijski kontekst.

Onakvo okrutno, zvjersko ubijanje stotina tisuća ljudi, zarobljenika, civila, klanje i bacanje u šumske jame, zatrpavanje u tenkovske rovove ili zazidavanje živih u stare rudnike ni jednom normalnom čovjeku ne može biti na čast. Ubijati zarobljenike, civile, žene, djecu, svećenike, starce mogu samo najodvratniji ljudski karakteri. Gospodo antifašisti pa zar vas nije sramota to slaviti, to glorificirati?

Zar vam nije muka kada ste sami sa sobom? Čujete li krikove onih koje ste žive zazidali u rudniku u Hudoj Jami ili one koje ste noćima strijeljali u Teznom ili one koje ste žicom vezali i priklane bacali u Jazovku? Čujete li jauke ranjenika iz bolnice Rebro koje ste noću

poklali u Maksimirskoj šumi? Kako vas nije sramota dičiti se tim zločinima, tim zverstvima? Ubijali ste stotine tisuća bez suda po kratkom postupku. Tjerali ste ljude da u beskrajnim kolonama marširaju u strojevima smrti tisućama kilometara dok nisu padali s nogu od iznemoglosti, a onda ste ih ubijali. Pa jeste li vi normalni?

Tko je bio taj Tito, čovjek koji je imao dozvolu za ubijanje? Tko je bio taj jugoslavenski vampir, ta beogradska lešina koja još živi u bolesnim mozgovima štovatelja sotonističkog kulta 'druga Tita'? Zahvaljujući Staljinu našao se na pobjedničkoj strani.

U državi kojom je zavladao suspendirao je demokraciju i svako je drugačije razmišljanje brutalno kažnjavao. Stvorio je višenacio-nalnu federaciju sa stalnim međunacionalnim sukobima jer je Srbima omogućio majorizaciju drugih. Genijalno! Stvorio je 'pravednu' socijalnu državu tako što je popljačkao sve imućne ljude, ukrao tvornice, zemlju, iz stanova deložirao pola milijuna ljudi, samo u Zagrebu 50 tisuća. Veličanstveno!

Ekonomija je bila temeljena na Marxovim fantazijama, prošarana Staljinovim i Kardeljevim utopijama i rezultirala zaostalim gospodarstvom koje je preživljavalo zaduživanjem u inozemstvu i od turizma u Hrvatskoj. Brilljantno!

Hvali ga se zbog Ustava iz 1974. godine, jer je na tom pravnom temelju stvorena Hrvatska, ali po toj bi se logici neizmjereno više trebalo zahvaliti tzv. ustaškoj emigraciji koja je financirala stvaranje Hrvatske vojske dok su sljedbenici tog jugoslavenskog vampira razoružali Hrvatsku i nametnuli joj embargo na uvoz oružja. Je li ovo izdajnički?

Stalno se spominje Titov sprovod i politički spektakl od 200 državnika koji su bili prisutni, ali kakve je koristi bilo od toga? Uskoro je počela pobuna na Kosovu i Metohiji, nestašice svih vrsta robe, energenata, nezaposlenost, Milošević i na kraju se sve raspalo u krvi. I to je životno djelo, masterpiece, nekakva politička ili državnička genijalnost čime se vi dičite?

Ma molim vas gospodo antifašisti skinite nam se s kičme, sakrijte se u svoje ukradene stanove i grickajte svoje nezashuzene boračke mirovine. Trebate se sramiti svoje prošlosti, ali i zabrinuti se za svoju sadašnjost. Jer ako u Titu vidite bilo što za slavljenje onda vama ne mogu pomoći povjesničari nego liječnici i to psihijatri.

Održan je i prosvjedni skup Krug za trg. Glavna poruka skupa dana je u naslovu teksta s portala narod.hr: *Krug za trg: Mi vodimo borbu za istinu i pravdu, a ona će se ispraviti kada na vlast dođu ljudi koji vole Hrvatsku.* Ona jasno slijedi iz onoga što je rekao i bivši dirigent HNK, prof. dr. h. c. Nikola Debelić. On je iznio kratku povijest zločina koje su počinile partizanske postrojbe predvođene Titom istaknuvši da je Krug za trg osnovan kako bi se obranila povijesna čast hrvatskog naroda koji nikad nikoga nije napadao, već uvijek spremno branio svoj dom, a pohvalio je i novu predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović što je maknula Titovu bistu s Pantovčaka:

"Na to je Zoran Milanović rekao da je Tito najbolje što se moglo dogoditi hrvatskom narodu, iako je službeno postavljen na listu najvećih zločinaca u povijesti. Mi vodimo borbu za istinu i pravdu, a ona će se ispraviti kada na vlast dođu ljudi koji vole Hrvatsku."

<http://narod.hr/hrvatska/krug-za-trg-mi-vodimo-borbu-za-istinu-i-pravdu-a-ona-ce-se-ispraviti-kada-na-vlast-dodu-ljudi-koji-vole-hrvatsku>

Da, mogu li voljeti svoj narod i Hrvatsku oni koji slave Tita, za koga je na skupu Davor Dijanović rekao da je *megazločinac i personifikacija jugoslavenskog totalitarizma*", dakle čovjek odgovoran za najviše ubijenih Hrvata u povijesti.

Završit ću ovaj tekst otvorenim pismom Stožera za obranu hrvatskog Vukovara:

STOŽER ZA OBRANU HRVATSKOG VUKOVARA

Trg Hrvatskih branitelja 1, 32 000 Vukovar

Tel/mob: 098 683 931, 099/ 888 9526, 098/463 436

e-mail: vustozer@gmail.com

Ur. Broj: 15/2015

U Vukovaru, 8. svibnja 2015.

Otvoreno pismo

Planska fašizacija Domovinskog obrambenog rata.

Gospodo drugovi, sljedbenici zločinačkog Titovog komunističkog totalitarizma.

Monstruozna je činjenica da na svečanu akademiju obilježavanja pobjede nad nacifašizmom niste pozvali dragovoljce, branitelje i stradalnike obrambenog Domovinskog rata.

I njihovi su očevi i djedovi bili pripadnici pobjedničke vojske.

Zašto ih se bojite? Znamo vrlo dobro zašto. Zato što njihovi djedovi nisu sudjelovali u kasnijim zločinima te iste vojske koja je postala operativom zločinačke jugokomunističke vlasti. Bojite ih se jer su njihovi djedovi postali žrtvama zločina sustava koji vi veličate.

Zato niste pozvali one koji su pobijedili velikosrpski i jugofilni nacifašizam, te uveli i obranili višestranačje i demokratsku, suverenu Hrvatsku.

Dok cijela Europa slavi pobjedu demokracije, stječe se dojam da vi slavite uspostavu komunističkog totalitarizma i velikosrpsku dominaciju uvedenu 1945.

Masovnim ubojstvima političkih neistomišljenika, pa i partizana koji su željeli suverenu Hrvatsku, šutnjom i zaboravom, i vi ste se svrstali na stranu zločina.

Objasnite javnosti zašto ratnici obrambenog Domovinskog rata za vas nisu adekvatni gosti proslave pobjede nad fašizmom.

Slavite li pobjedu nad nacifašizmom ili slavite uspostavu zločinačke komunističke diktature?

Samo nas istina može pomiriti.

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara.

Da, tako govore istinski antifašisti – hrvatski branitelji!

Josip Pečarić

Glas Brotnja, 11. 5. 2015.

Kamenjar.com

VELIKI HRVATSKI DOMOLJUB AKADEMIK SMILJKO AŠPERGER

U HAZU imamo običaj da godinu dana poslije smrti nekog akademika održimo komemorativni sastanak, a predavanja koja su tom prigodom održana poslije objavimo u posebnoj knjižici – spo-menici. Tako je bilo i 5. 5. 2015.:

U HAZU ODRŽAN KOMEMORATIVNI SASTANAK U SPOMEN NA AKADEMIKA SMILJKO AŠPERGERA

Zagreb, 5. svibnja 2015. – Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti održala je u utorak 5. svibnja komemorativni sastanak u spomen na **akademika Smiljko Ašpergera**, istaknutog hrvatskog kemičara u povodu prve godišnjice njegove smrti. Na komemoraciji je bio i predsjednik HAZU **akademik Zvonko Kusić**, a o životu akademika Ašpergera govorio je **akademik Leo Klasinc** koji je istaknuo njegovo dugogodišnje djelovanje na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu gdje je bio profesor fizikalne kemije, predstojnik Zavoda za kemiju i dekan u dva mandata. Redoviti član HAZU postao je 1991., a od 1983. bio je izvanredni član, te od 1975. član suradnik. Od 1994. do 2000. bio je tajnik Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti te član Predsjedništva HAZU. Bio je i prvi predsjednik Zaklade HAZU od njenog osnutka 1993. pa do 1998.

Akademik Smiljko Ašperger bio je autor preko 100 publikacija objavljenih u vodećim svjetskim znanstvenim časopisima. Bavio se istraživanjem reakcijskih mehanizama, teorijom reakcije supstitucije, spektrometrijom masa i primjenom stabilnih izotopa u kemiji. Među ostalim sudjelovao je u otkriću sekundarnog α -deuterijskog kinetičkog izotopnog efekta i primijenio ga na studij reakcijskih mehanizama.

O akademiku Ašpergeru govorio je i član suradnik HAZU **prof. dr. sc. Tomislav Cvitaš** koji je istaknuo da je akademik Ašperger unaprijedio nastavu kemije i znatno utjecao na mlađu generaciju hrvatskih kemičara. Na profesore i suradnike akademika Ašpergera podsjetio je **akademik Nenad Trinajstić**, dok je **akademik Ivo Šlaus** govorio o njegovoj intenzivnoj suradnji s Institutom Ruđer Bošković.

"Akademik Ašperger bio je produkt onog najboljeg što hrvatska znanost daje, ne samo kao kemičar i znanstvenik, nego kao čovjek široke kulture", rekao je akademik Šlaus.

Marijan Lipovac

Ured za odnose s javnošću i medije HAZU

Doista akademik Ašperger je bio izuzetan i kao znanstvenik i kao čovjek. Ono što posebno treba dodati riječima akademika Šlause jeste da je akademik Ašperger bio veliki hrvatski domoljub.

Nisam ga upoznao 1992. godine kada sam izabran za člana suradnika HAZU. Nisam bio nazočan na predstavljanju novih članova Akademije jer sam bio u Australiji. Članovi suradnici ne dolaze na sjednice razreda čiji su članovi, pa sam se s akademikom

Ašpergerom upoznao kada sam jednom došao u naš razred. On je već bio Tajnik Razreda. Prepoznao me jer sam nekoliko dana prije bio na HTV-u. Očito mu je bilo drago slušati ono o čemu sam govorio. Više se ne sjećam o čemu je to bilo – vjerojatno o mojoj Boki. Zapravo toliko ga se je to dojmilo da nije ni pomislio da sam ja član njegovog razreda. To mi je postalo jasno tek kada sam dobio državnu nagradu za znanost. Čestitao mi je rekavši:

Sad je meni jasno da ste Vi i Josip Pečarić jedan te isti čovjek!

Uz akademika Vladimira Paara najzaslužniji je i za moj izbor u akademiji. Ispričao mi je kako ga je jedan od članova razreda tom prigodom upitao;

– *Bi li Ti pisao knjigu o Boki kotorskoj?*

– *Zašto ne, kada bih je znao napisati, odgovorio je.*

– *Zašto on piše o Bleiburgu, ponovo će taj akademik.*

– *A zašto ne bi? Može se pisati o onim žrtvama prije, a ne o tim. Znaš li Ti da je tri člana moje obitelji stradalo na Križnom putu?*

Uvijek je podržavao, bolje reći ohrabrivao moje domoljubne aktivnosti. Volio me je nazvati da bi čuo moje mišljenje o ružnim stvarima koje su se događale našoj Domovini. Volio je imati moje knjige. Često su moji tekstovi polemični. Jednom mi je komentirao činjenicu da mi u polemici naši jugo-nostalgičari odgovore jednom:

– *Odgovorili bi oni Vama, ali znaju da će te im opet odgovoriti.*

Bio je potpisnik mnogih otvorenih pisama koje su pisali hrvatski intelektualci. Na primjer i onoga koje su 19 akademika i 4 biskupa uputili vlastima i tako ih natjerali da puste Branimira Glavaša iz zatvora. Sjetimo se: Glavaš je i tada, kao i nedavno, štrajkao glađu i bilo je očito kako mnogi očekuju i žele njegovu smrt.

Jednom mi je rekao da bi mu bilo neprijatno da nije potpisnik nekog od takvih pisama, ako su ga potpisali akademik Aralica i ja. Posebno mu je bio drag moj domoljubni rad jer sam matematičar. Znao me je uvjeravati da u tim otvorenim pismima naglasim da sam matematičar. Ostali ne trebaju isticati svoju struku, ali matematika je ipak matematika. Draga su mi bila ta uvjeravanja, ali ga nisam poslušao.

Posebnu ulogu akademik Ašperger je imao kod jednog od naših najznačajnijih pisama:

PISMO

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne "Maršal Tito" da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji. Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih presuda u Haagu od 15. 4. 2011.

Pismo je dano na sedam jezika u mojoj knjizi: *Rasizam svjetskih moćnika*, Zagreb, 2012.

Kako je do njega došlo?

Povodom jednog mog razgovora s gospodinom Davorom Dijanovićem objavljenim na Portalu Hrvatskog kulturnog vijeća bilo je puno komentara i na samom Portalu i poslanih meni osobno. Posebno me se dojmio jedan komentar koji je na Portalu objavljen s potpisom "Verbum". Poslao sam ga na niz adresa. Nazvao me je kolega Ašperger i predložio da pismo proširimo i pošaljemo ga Sudu u Haagu. U to smo uključili i akademika Stanka Popovića i tekst s potpisima "jednog devedesetogodišnjeg kemičara, jednog fizičara i jednog matematičara" poslali prijateljima, a objavljen je u knjizi: *General pukovnik Mladen Markač* (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011. (S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, Haškome tribunalu, str. 313–314). Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman nam je predložio da pozovemo i druge da ga potpišu, pa je konačno pismo potpisalo 29 biskupa i akademika, a supotpisalo više od 2300 naših ljudi. Spomenut ću samo više od 250 sveučilišnih nastavnika i doktora znanosti uz brojne književnike, umjetnike i drugi. Nismo pismo poslali Haagu već Vijeću sigurnosti UN-a. Napomenimo da je i tada bila ogromna medijska blokada, naravno ne kao danas. Npr. Predsjednica Vlade je pozitivno odgovorila na naš dopis, pozvala nas na suradnju, a mediji nisu o tome uopće izvijestili. Kako i bi, kada nisu ni spomenuli da uopće postoji takovo pismo, s tolikim brojem potpisnika i supotpisnika.

Znamo kako je ta priča završila. Naši generali su oslobođeni uz veliko priznanje svima nama koji smo se zalagali za slobodu naših generala dano kroz riječi sudca Merona:

Nerazumno je osuditi one koji su oslobađali okupirana područja svoje države!

Akademik Josip Pečarić
Glas Brotnja, 6. 5. 2015.

Tribina Hrvatsko slovo uživo

KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO

Na tribini Hrvatsko slovo uživo, 9. travnja 2015., predstavljena je knjiga Davora Dijanovića Hrvatska u žrvnju jugosfere, a predstavili su je akademik Josip Pečarić, dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić, Mate Kovačević, Stjepan Šešelj i autor. Donosimo tekst akademika Pečarića

Danas je doista poseban dan jer predstavljamo knjigu doista iznimna hrvatskog publicista Davora Dijanovića. Prije svega sve nas fascinira njegova mladost. O tome pišu i Tomislav Jonjić u Predgovoru i Damir Pešorda u Pogovoru. Pešorda piše:

S gospodinom Dijanovićem prvi put sam komunicirao prije godinu dana ili više kada me zamolio za razgovor za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća. Uočio sam ga već i ranije kao ozbiljnog, politički vrlo upućenog autora široke opće kulture. Logično mi je bilo pretpostaviti da se radi o publicistu srednjih godina pa sam se čudio kako to da ranije nisam primijetio njegove tekstove u tiskanim medijima. Gotovo cijeli život se bavim tekstovima, vlastitim i tuđim, stoga sam uistinu bio iznenađen zrelošću Dijanovićevih političkih analiza, ali i sigurnošću njegove rečenice. Za takvo što obično je potrebno dulje političko, autorsko i životno iskustvo nego što ga čovjek u dvadesetim, po naravi stvari, može imati.

Slično Pešordi razmišljao sam i ja. Samo je moj zaključak bio drugačiji. Mislio sam da Davor Dijanović uopće ne postoji nego da je to pseudonim nekoga znatno starijega poznatog publicista koji se ne može koristiti svojim pravim imenom.

Izabrani članci, eseji i prikazi uvršteni u ovu knjigu, njih osamdeset i pet, napisani su u razdoblju od ožujka 2009. do veljače 2015. I doista je riječ o izabranim tekstovima, jer ih je Dijanović u ovom razdoblju objavio mnogo više. Primjerice u knjigu nije ušao razgovor sa mnom povodom neizbora prof. dr. sc. Ive Goldsteina u HAZU. A jedan kolega s fakulteta mi je tvrdio da je u tom tekstu bolje opisan sam slučaj nego u drugim mojim tekstovima. Trebam li uopće spomenuti da je za to najzaslužniji bio Dijanović?

Naslov knjige *Hrvatska u žrvnju Jugosfere* jasno definira Dijanovićevu publicistiku, tj. njegovu obranu državotvornog hrvatstva. Zato ne čudi što Jonjić već na početku svog predgovora govori o prastarom načelu prema kome se ne može istodobno služiti dva gospodara. U našem slučaju to je još pogubnije jer je jedan od ta dva gospodara vlastiti narod i interesi države vlastitog naroda, a drugi gospodar jesu oni koji rade protiv interesa toga naroda i njegove države. To je stalni problem koji imamo. Ja sam o njemu još u osamdesetim godinama prošlog stoljeća govorio kroz pitalicu:

Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

– *Četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.*

Naravno, još bi nama i najmanji problem bila velikosrpska politika da nju ne podržava Velika Britanija. Dijanović to itekako dobro zna pa je njegov prvi tekst u knjizi, zapravo studija: *Velika Britanija i balkanske integracije: jučer, danas, sutra!*

Iako su dobrim dijelom nastali kao reakcija na različite događaje u hrvatskome političkom, društvenom i kulturnom životu, slično autoru i ja smatram da tekstovi skupljeni u korice ove knjige imaju veću i trajniju vrijednost od pukoga zbroja članaka, eseja i prikaza objavljenih u periodici i na internetskim portalima, upravo zato što sustavno razobličavaju pojave sluganstva hrvatskih političara i medija. To je služenje stranim gospodarima, a protiv interesa hrvatskog naroda i hrvatske države.

Mislim da govoreći o tom sluganskom mentalitetu ne smijem zaobići ni svoj zavičaj. Poznato je da sam ja Bokelj, a o mojoj Boki Dijanović piše u prikazu knjige Đure Vidmarovića: Hrvatsko rasuće. Teme iz hrvatske dijaspore. Novoizabrani predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća piše o velikosrpskim i crnogorskim posezanjima i pritiscima na bokeljske Hrvate. Naravno, poznato je da su velikosrpski apetiti mnogo veći. Ja ga nazivam velikosrpski kompleks poznat kao hrvatska kulturna baština. Ponašanje Hrvati u Boki pokušavam opravdati šalom: Kada netko kaže Hrvatima Boke kotorske da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. A kada Hercegovcu netko kaže da je ustaša, onda ima besplatno piće do kraja života.

A istina je da su kao i u Hrvatskoj najveći problem oni koji za sebe kažu da su Hrvati, a zapravo su i danas Jugoslaveni. Dakle nije problem u vlastima. "Naši" su krivi što nema uloge kotorskog biskupa u Statutu tamošnje Bokeljske mornarice, odnosno što se u crnogorskim pravnim aktima o Bokeljskoj mornarici ne spominje sv. Tripun nego "kulturna ličnost". Pa nedavno su u Crnoj Gori bili dani nacionalnih manjina i Hrvati su predstavljeni u nošnji bokeljskih mornara.

Na kraju krajeva i mi u Zagrebu smo bili suočeni s dugogodišnjim nastojanjima da se izbací on "Hrvatska" iz naziva Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb.

Zato je logičan završetak takvih Dijanovićevih tekstova veliki esej, koji bi se sigurno mogao tiskati kao posebna knjiga: Dogme i mitovi jugoslavenskih "antifašista"

Treba naglasiti kako Dijanović već u naslovu šalje svima jasnu poruku stavljajući pod navodnicima riječ "antifašista". Njemu je itekako poznata ona Churchillova kako će u budućnosti fašisti sebe nazivati antifašistima. To je na djelu danas u RH. Čak su osnovali i tzv. Ligu antifašista. Iako sam i sam već pisao i govorio o fašističkom karakteru te Lige, ovdje ću ipak navesti ono što je nedavno u *Bujici* govorio prof. dr. sc. Andrija Hebrang.

Prvo, Hebrang konstatira kako su neki od njih doista mogli biti antifašisti još 1945. da su se suprotstavili poratnim masovnim ubojstvima bez ikakvih suđenja civilima, djeci, ženama, starcima i ponekom vojniku. Umjesto da tako budu antifašisti oni su se pridružili ili do današnjeg dana opravdavaju te fašističke zločine i same zločince, pa to i njih same definira fašistima.

Drugo, Hebrang također ukazuje na 1991. Kada je Hrvatska bila izložena velikosrpskoj fašističkoj agresiji. Oni su se i te kako mogli uključiti u obranu domovine od te fašističke agresije i tako postati antifašisti, ali nisu. Dapače, sa simpatijama su gledali na tu fašističku

agresiju, često je i pomagali, a i danas smo svjedoci da su mnogi od njih aktivni u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, na čelu s dojučerašnjim predsjednikom RH Josipovićem.

Međutim, kada upozoravam na to kako su "antifašisti" u današnjoj RH zapravo fašisti, moramo i stalno isticati činjenicu da danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu, imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. To su hrvatski branitelji koji su pobijedili fašističkog agresora.

I to kako pobijedili! Pa vođa velikosrpskog fašističkog pokreta je svoje vojnike, u srazu s hrvatskim braniteljima, usporedio sa zečevima!

Treba li vas uopće podsjećati kako su navodni antifašisti u RH glavni u napadima na hrvatske branitelje, napadima na istinske antifašiste. A sigurno su glavni i u napadima na inicijativu sudca Turudića o zakonskom sankcioniranju napada na Domovinski rat jer Turudić zapravo traži da se na potpuno istovjetan način, kako je to i uobičajeno kada se govori o fašizmu, treba odnositi i na velikosrpski fašizam.

Naravno, uvijek treba računati i na činjenicu kako su mnoge tzv. antifašističke zemlje pomagale velikosrpski fašizam. Zato se može dogoditi da na osnivanju Fašističke lige, oprostite Antifašističke lige nazoči i norveški veleposlanik, i tako svima pokaže kako mu uopće ne smeta što je "antifašist" Tito deseti najveći zločinac u prošlom stoljeću. Veleposlanik Ofstad se još u svom pismu hvali kako vrlo dobro poznaje povijest regije, a to onda znači, kako kaže naš istaknuti kolumnist Marko Jurič, da on u Titovim masovnim i zvjerskim ubijanjima Hrvata ne vidi ništa što bi ga moglo pokolebati u namjeri davanja bezrezervne potpore osnivanju Antifašističke lige. U svezi s tim Jurič nas upozorava kako se Norveško veleposlanstvo često nalazi na popisu donatora raznih nevladinih udruga koje su izrazito antihrvatski usmjerene. Ja bih tu još napomenuo da kada Veleposlanik kaže kako poznaje povijest regije, priznaje kako mu je poznato da su uzori Miloševiću bili Hitler i Mussolini. Npr. Veleposlanik sigurno zna kako je Hitler je govorio:

Njemačka će bitisvjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Ne treba zaboraviti da se među "antifašistima" našao bivši predsjednik RH Ivo Josipović, od HNES-a osuđen za etičku veleizdaju.

Dijanović se, međutim, ne zaustavlja samo na razobličavanju pojava hrvatskog sluganstva, već na kraju knjige piše o mnogim hrvatskim velikanima, na koje bi se svi trebali ugledati. Ante Starčević, Eugen Kvaternik, dr. Josip Frank, Antun Gustav Matoš, dr. Ivan Merz, dr. Iso Kršnjavi, Milan pl. Šufflay, Vinko Krišković, dr. Ivo Pilar, dr. Feliks Niedzielski, prof. Filip Lukas, dr. Mate Ujević, Petar Grgec, blaženi Alojzije Stepinac, prof. Ivan Oršanić, dr. Ivo Korsky, Bruno Bušić, Smiljana Rendić i na kraju Zvonko Bušić. Nema dvojbe da

je Dijanović i ove eseje o velikim Hrvatima mogao izdvojiti kao posebnu knjigu. Međutim, jasno je da ovaj dio Dijanovićeve knjige daje kontrast onom sluganstvu o kojem govori i koji se opisuje u prvom dijelu knjige.

Svakodnevni napadi na hrvatske branitelje kakvi su oni protiv Stožera za obranu hrvatskog Vukovara ili onih protiv stopostotnih ratnih invalida iz šatora u Savskoj kao i odnos prema Veljku Mariću stalno nam pokazuju kako se ništa u Hrvatskoj ne može pokrenuti nabolje sve dok sva vlast ne bude u rukama onih koji vole i svoju državu i svoj narod. Pobjeda Kolinde Grabar Kitarović pokazala je da je narod postao toga svjestan. Ali posao još nije gotov.

Zato Davor Dijanović zaslužuje našu zahvalnost ne samo što je objavio ovako vrijednu knjigu, već i zato što se ona pojavljuje u vremenu kada je i najpotrebnija.

Josip PEČARIĆ

Hrvatsko Slovo, 24. 4. 2015.

Portal HKV-a, 24. 4. 2015.

PRILOG:
**DIJANOVIĆEVA KNJIGA "HRVATSKA
U ŽRVNJU JUGOSFERE" PREDSTAVLJENA U
ZAGREBU**

U dvorani Hrvatske kulturne zaklade i Hrvatskog slova sinoć je predstavljena knjiga Davora Dijanovića "Hrvatska u žrvnju Jugosfere".

U predstavljanju su sudjelovali akademik Josip Pečarić, dr. sc. Damir Pešorda i Benjamin Tolić. Predstavljanje je moderirao književnik Stjepan Šešelj, javlja portal HKV-a.

"Danas je doista poseban dan jer predstavljamo knjigu doista izuzetnog hrvatskog publicista Davora Dijanovića. Prije svega sve nas fascinira njegova mladost" – istaknuo je na početku izlaganja akademik Pečarić te dodao da je na početku Dijanovićeve novinarsko-publicističkog angažmana mislio da Dijanović uopće ne postoji, nego je to pseudonim nekoga mnogo starijega poznatog publicista koji se ne može koristiti svojim pravim imenom.

Pečarić je dodao da članci, eseji i prikazi skupljeni u korice Dijanovićeve knjige imaju veću i trajniju vrijednost od pukoga zbroja članaka, eseja i prikaza objavljenih u periodici i na internetskim portalima, "zato što sustavno razobličavaju pojave služanstva hrvatskih političara i medija, služenje stranim gospodarima, a protiv interesa hrvatskog naroda i hrvatske države". Akademik je na kraju izlaganja zaključio da Dijanović zaslužuje "zahvalnost ne samo što je objavio ovako vrijednu knjigu, već i zato što se ona pojavljuje u vremenu kada je i najpotrebnija".

Damir Pešorda istaknuo je kako je knjiga "Hrvatska u žrvnju Jugosfere" napravljena vrlo ozbiljno i studiozno, opremljena je popisom literature i kazalom imena, što je u ovim izdavaštvu nesklonim vremenima dosta rijedak slučaj kad su u pitanju knjige ove vrste. Pešorda je dodao da u prvom redu imponira jasnoća, zrelost i odrješitost Dijanovićeve političke misli.

"Dijanović je jedan od rijetkih suvremenih hrvatskih publicista konzervativne provenijencije koji nema nikakvih iluzija o euroatlantskim integracijama, one za njega nisu spas od jugosfere, nego tek još jedan hrvatski bijeg od samostalne odgovornosti za hrvatsku sadašnjost i budućnost", istaknuo je Pešorda.

Kao posebnu vrijednost knjige Pešorda je istaknuo niz biografskih tekstova u kojima autor reaktualizira političku misao i djelatnost značajnih autora iz hrvatske kulturne i političke povijesti, zbog čega knjiga može funkcionirati i kao svojevrsni priručnik jedne škole političkog mišljenja u Hrvatskoj.

Zaključio kako je riječ o važnom djelu suvremene hrvatske publicistike, djelu koje po mnogočemu odudara od prevladavajuće struje političkog mišljenja u suvremenoj Hrvatskoj. "U Dijanovićevem radu je puno više starčevićanstva nego u svim hrvatskim pravaškim strankama zajedno, a ima ih podosta. Pred autorom su vjerojatno još mnoge knjige, ali on je, usuđujem se reći, već ovom knjigom osigurao mjesto u suvremenoj hrvatskoj političkoj misli. Stoga knjigu preporučujem, a autoru želim puno uspjeha u daljem radu".

Benjamin Tolić također je istaknuo mladost autora, ali i hrabrost, budući da je prema Tolićevu mišljenju u Hrvatskoj uvijek bilo ljudi sa znanjem, ali oni često nisu imali hrabrosti plivati protiv vladajuće političke struje. Tolić je zaključio da knjiga "Hrvatska u žrvnju Jugosfere" predstavlja hrestomatiju hrvatske državotvorne misli i da bi se stoga trebala pronaći u knjižnici svake hrvatske obitelji.

Autor Davor Dijanović općenito se je osvrnuo na problematiku kojom se njegova knjiga bavi te istaknuo kako je zabrinjavajuća demografska slika u pespektivi najveći hrvatski problem.

"Situacija u Hrvatskoj jest loša, no nitko od nas nema pravo na apatiju i pasivnost. Pred žrtvom jednoga Zvonka Bušića, koji je za Hrvatsku odrobijao više od 32 godine u američkim kazamatima, mora ustuknuti svaka pasivnost i svaka apatija. Trebamo se riješiti defetizma i vratiti vjeru u vlastite snage; potreban nam je pobjednički, a ne gubitnički mentalitet. Samo s pobjedničkim mentalitetom moći će doći do potrebnih promjena. Narodi koji imaju pobjednički mentalitet, ponosni narodi, a to je znanstveno dokazano, i ekonomski su uspješniji" – zaključio je Dijanović pri kraju svog govora.

Portal HKV-a, 10. 4. 2014.

Hrsvijet, 10. 4. 2014.

O predstavljanju u Bjelovaru vidjeti:

http://www.bjelovar.info/index.php/kultura/predstavljena_knjiga_hrvatska_u_zhrvnju_jugosfere_mladog_bjelovarskog_autor/

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

AKADEMIK J. PEČARIĆ: VLADAJUĆI MRZE BRANITELJE JER SU UNIŠTILI NJIHOVU SRBOSLAVIJU

UUVOD: „Da bi vladali u Hrvatskoj i omogućili bitan utjecaj iz Beograda na RH vladajući su morali ekonomski uništiti Hrvatsku. Oni to sve ovo vrijeme sustavno i rade. Mržnja koju iskazuju prema braniteljima koji su stvorili neželjenu im državu, tj. uništilo njihovu Srboslaviju je očita. Napad na branitelje u Vukovaru, a posebno i onaj na stopostotne invalide iz Domovinskog rata u crkvi sv. Marka, to tako očito pokazuje. Mržnja ih je toliko zaslijepila da su i u crkvu iako znaju da je to teritorij države Vatikan“. (D. Dijanović)

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM IZLASKA KNJIGE „ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA“

Poštovani gosp. Pečariću, sutra će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska". O čemu pišete u novoj knjizi?

U Predgovoru knjige dr. sc. Stjepan Razum kaže: „*Svaka knjiga akademika Josipa Pečarića svojevrsni je ljetopis događanja u javnome hrvatskome prostoru, a osobito na njezinom političkom planu*“. Knjiga je, zapravo nastavak mojih knjiga „*Ako voliš Hrvatsku svoju*“ i „*Propade im crvena Hrvatska*“. Već naslov prve koja je tiskana prije predsjedničkih izbora daje moto samih tih izbora. Josipović je izgubio izbore, unatoč toga što je u svojim rukama imao sve glavne medije i lažne ankete, zato što smo ipak uspjeli, koristeći portale, lokalne televizije, knjige, uvjeriti veći dio naroda da imamo na vlasti ljude koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu.

Ne treba zaboraviti da je to, na njoj svojstven način govoreći o tome kakav predsjednik/predsjednica trebaju biti učinila i Crkva u Hrvata. Druga knjiga sadrži tekstove neposredno prije i nakon tih izbora. Naslov je zapravo poruka da im neće uspjeti glavna zamisao napraviti od Josipovića najavljenju Crvenu Hrvatsku. Sam naslov ove nove knjige daje osnovni moto parlamentarnih izbora.

Svoj rigidni jugo-komunizam i služenje velikosrpskom Memorandumu SANU 2 zamijenili su borbom za tzv. antifašizam. Pa ovih dana puni su mediji tog antifašizma. Naravno, priča je uvijek ista – ako voliš svoj narod i svoju državu onda si fašist.

Čak su doveli u Hrvatsku svog mentora srbijanskog ministra Vulina koji ih podučava da više moraju naglasiti ulogu „zločinca“ Stepinca u svojim nastupima. Vujin ih podsjeća da su zatvorili i ubili Stepinca jednom, pa moraju opet i opet. Inače, u knjizi je i komentiran njihov sluganski odnos prema Vulinu u poznatom slučaju kada se Ruža Tomašić usudila na primjeren način odgovoriti srbijanskom ministru. Inače u knjizi su dana i dva poglavlja vezana uz moja pisma za spas Branimira Glavaša i Veljka Marića.

Dva poglavlja knjige posvećena su Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac i

Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu. Vama je sigurno jasno kolika je važnost njihovog postojanja u Hrvatskoj. Spomenimo samo nedavno otkriće predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac dr. Razuma o lažiranju popisa žrtava, povodom koga je nedavno Josip Jović svoj tekst naslovio: *Čemu služe krivotvorine o Jasenovcu*. Razum, piše Jović, „doktor crkvene povijesti, voditelj Nadbiskupskog arhiva u Zagrebu i predsjednik novoutemeljenog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, u svojem autorskom članku u Hrvatskom tjedniku od 11. lipnja dokazuje kako na popisu od 83.766 jasenovačkih žrtava (prije dvije godine bilo ih je 72.193) ima čak 14.000 lažnih ili 'kloniranih'. Na naivan način sama je Uprava Javne ustanove spomen-područja Jasenovac to potvrdila promijenivši listu koja je stajala na mrežnim stranicama do 1. lipnja ove godine. Razum to, snimivši popis prije i poslije tog datuma, ilustrira samo na prezimenima Bogdan i Božić. Od 443 osobe s prezimenom Bogdan bilo je 167 različitih osoba, dok se ostali ponavljaju, odnosno umnožavaju više, neki i po sedam puta. Nakon 1. lipnja imena koja se ponavljaju (ukupno 14.000) uklonjena su, a na njihova mjesta preko noći su stavljena potpuno nova, koja nemaju veze s Jasenovcem, nego su preuzeta s Popisa žrtava Drugog svjetskog rata Saveznog zavoda za statistiku Jugoslavije iz 1964. Da su ove novoupisane žrtve zaista stradale u Jasenovcu, zacijelo bi se već odavno i našle na tamošnjem popisu“.

Stravična je činjenica da sve više i više izbiva na površinu kako je u navodno strašnim logorima u NDH nađeno manje ostataka žrtava nego u pojedinim partizanskim jamama i stratištima. Laž, koja je osnova velikosrpske politike i koja je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti izgleda je još više pomagala 'hrvatskim' komunistima. S druge strane HNES je već etički osudio za veleizdaju Josipovića, Mesića. Pusičku i Pupovca, a optužio Milanovića, Teršeličku i Lončara. Pokrenuo je i postupak osude Tita i komunizma., što je izazvalo veliko odobravanje u susjednoj Sloveniji. Priča se da je to bila neizabilazna tema svih razgovora u hodnicima njihova parlamenta.

Sličnost Hitlerovog i Miloševićevog projekta

Pojam „antifašizam“ u Hrvatskoj je do sada u pravilu bio rezerviran za političke sljedbenike propaloga komunističkog sustava. Odakle branitelji u toj pripovijesti?

To objašnjavam na početku knjige definirajući "antifašiste" u RH izjavom Winstona Churchilla: *Fašisti budućnosti nazivat će sebe antifašistima*, odnosno Antifašiste u RH: *Jedini istinski antifašisti u RH su hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam*. Zapravo, naslov nove knjige i ovakvi tekstovi ukazuju na problem koji imaju kukurikavci. Oni moraju skriti fašistički karakter velikosrpske agresije na RH. Tko se još sjeća usporedbi onoga što je govorio i radio Milošević s onim što je govorio i radio Hitler, Npr. Hitler je govorio:

Njemačka će bitisvjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Kao što je Hitler tvrdio da je napad na poljsku odgovor na napad Poljske na Njemačku, tako je i napad na Dubrovnik njihov odgovor na napad Hrvatske na Crbu Goru i BiH. Vjerovali ili ne!

Na taj način kukurikavci „kupuju“ bolju sliku o sebi samima. Proglašavaju se antifašistima, a podržavali su ili sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku i sudjeluju u politici koja pokušava od agresije, koja je već i takvom prepoznata na Sudu u Haagu, napraviti građanski rat. Poznati kineski ratnik i filozof Sun Tzu je takve nazivao ogavnim ljudima. Ovdje je to još i gore, jer se sve radi poslije veličanstven pobjede u ratu u kome je sam i srpski Vožda Slobodan Milošević svoju vojsku usporedio sa zečevima u srazu s hrvatskom vojskom. A za primjer junaštva tom prigodom je govorio o Vukovaru. Valjda otud i agresija na Vukovar od strane današnje vlade. Sama najava ove nove knjige navela je Vicka Golužu, nekadašnjeg pomoćnika ministra, da napiše pjesmu, koja je svojevrsan odgovor na Vaše pitanje (Kamenjar.com, 22. 06. 2015.):

ČESTITKA DOMOLJUBNOM ANTIFAŠISTI
AKADEMIKU JOSIPU PEČARIĆU!

Braniteljska Hrvatska visi na križu
Hrvatska naša, brate u Kristu,
fašističkom mržnjom truju nam Hižu
Domovinu iz snova – Ljubav čistu!

Domovini iz snova mrtvih heroja
na kojima leži svetost Slobode,
izdajice mnoge duginih boja
u mržnji žele da u smrt ode.

Antifašistima lažnim antifašizam čisti
u kojem sjaji Hrvatski znamen
ustaškom zločinu uvijek je isti
jer u njima plamti Jugoplamen.

Čestitam brate za novu knjigu,
za serum braniteljske ljubavi svete,
Antifašističku Hrvatsku kao brigu
i - lijek protiv kolone pete!

Vicko Goluža

Zapravo, mnogi već u Hrvatskoj izjednačavaju „antifašiste“ s fašistima upozoravajući na njihovu ulogu u masovnim zločinima poslije rata, ali i na njihovu ulogu i odnos prema srpskim zločinima u Domovinskom ratu. Međutim, treba ustrajati u istini o fašističkoj agresiji i pobjednicima nad tom agresijom hrvatskim braniteljima koji su zapravo jedini istinski antifašisti s kraja dvadesetog stoljeća. Zato je to i dano u naslovu moje knjige”!

„Mi ili oni!“

Posljednjih mjeseci svjedoci smo pravoga ideološkog rata na hrvatskoj političkoj-medijskoj sceni koji ponajbolje oslikava rečenica predsjednika Vlade „mi ili oni!“.
Kako gledate na sva politička događanja?

Zapravo knjiga i počinje mojim komentarom te Milanovićeve izjave danim neposredno

nakon što je izgovorio. Naslov teksta je: "MI ILI ONI" – MI KOJI NE VOLIMO HRVATSKU ILI ONI KOJI JE VOLE. Prije svega da bi vladali Hrvatskoj i omogućili bitan utjecaj iz Beograda na RH morali su ekonomski uništiti Hrvatsku. Oni to sve ovo vrijeme sustavno i rade. Mržnja koju iskazuju prema braniteljima koji su stvorili neželjenu im državu, tj. uništilo njihovu Srboslaviju je očita. Napad na branitelje u Vukovaru, a posebno i onaj na stopostotne invalide iz Domovinskog rata u crkvi sv. Marko, to tako očito pokazuje. Mržnja ih je toliko zaslijepila da su i u crkvi iako znaju da je to teritorij države Vatikan.

Matrica njihovog ponašanja ogleda se npr. kako komentira Jović kod „*uspoređivanja dvaju zločina dvaju jednako okrutnih totalitarnih režima. Uobičajilo se po nekoj čudnoj i izvrutoj logici u tzv. antifašističkim krugovima da se svako spominjanje Bleiburga, na kojemu, kako je bešćutno i ideološki ostrašćeno napisala jedna novinarka, nije bilo nedužnih, koji je po nekima drugima bio pravedna osveta i odmazda itd., tumači kao skretanje pozornosti s Jasenovca*“. Zapravo je tu jedino upitno jesu li spomenuti totalitarni režimi jednako bili okrutni. Meni je slika djevojačkih pletenica iz Hude jame, gdje su žive bile zazidane ipak nešto što se s ničim ne da usporediti. A da ne spominje čudne 'igre' brojki žrtava kada se spominju mjesta navodnih masovnih stratišta o kojima piše i sam Jović.

Uostalom, usporedbe njihovog pozdrava „Smrt fašizmu – sloboda narodu“ s hrvatskim pozdravom „Za Dom spremni“. Komunistima je iznad svega smrt (Hrvata), a zločin je kada Hrvat u svom pozdravu kaže da je za svoj narod i svoju domovinu spreman dati svoj život. I onda u tu svoju mržnju uvuku i strance, kao što je bio slučaj sa Šimunićem i Poljudom.

Svjesni zločinačkog karaktera svoje vlasti, neki kukurikavci se opravdavaju kako su se zločini dogodili poslije rata, ali je u ratu bio pravi antifašizam. Naravno i to je povijesna neistina i ovih dana je mr. sc. Mladen Ivezić objavio knjigu: *Ratni zločinac Tito*.

Lustracija

Lustracija je vrlo čest predmet rasprave među političarima i novinarima posljednjih tjedana. Je li prema Vašem mišljenju lustracija moguća?

Poznato je da su od bivših komunističkih zemalja najuspješnije one koje su provele lustraciju. Zapravo u prethodnim odgovorima puno je toga rečeno zašto je ona bila nužna. Nije se smjelo dozvoliti oprost onima koji mrze svoj narod i svoju državu u smislu da se oni mogu u toj državi i dalje baviti politikom. Vidjeli smo što to znači kada osvoje vlast. Cijeli državni aparat i sve medije okrenu protiv vlastitog naroda i vlastite države, a u cilju ostanka na vlasti i provođenja politike koju jedino i znaju. U Hrvatskoj ta je politika bila uvijek usmjerena ka rušenju snage vlastitog naroda, njegova ponosa i dostojanstva. A za račun njihovih gazda! Čak su narodu otvoreno i pokazivali da su im gazde u Londonu i Beogradu!

Davor Dijanović

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

13.04.-19.04.2016.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

(...)

Ponedjeljak, 18. 04. 2016.

Je li išta bolje s novim vlastima? Pisao sam im:

Naslov: Re: Drugo pismo Ministru Mornaru

Datum: Mon, 21 Mar 2016 11:36:55 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: znanost@mzos.hr

CC: ministar <ministar@mzos.hr>

Poštovani kolega prof. Zadro,

Još je predhodni ministar poslao Upravi za znanost i tehnologiju moju žalbu oko postupaka HHZZ-a u svezi s projektom kome sam glavni istraživač.

Pisao sam i sadašnjem ministru prof. Šustaru ali i od ovog ministarstva nikakvog odgovora (proslijedit ću Vam e-mail koji sam poslao u više navrata samom Ministru).

U čemu je problem? Moje državotvorno djelovanje, nezamjeranje ili...? Valjda je lakše gaziti po nekih tamo 37 matematičara, nego se nekome zamjeriti?

S poštovanjem

akademik Josip Pečarić

09.12.2015 u 09:26, ministar je napisao/la:

Poštovani akademiče Pečarić,

Ovom prilikom potvrđujem da sam zaprimio Vaše dopise vezane uz dolje opisane probleme s Hrvatskom zakladom za znanost te Vas obavještavam da sami ste odmah proslijedio Upravi za znanost i tehnologiju radi provjere i daljnjeg službenog postupanja. Kada ovaj postupak bude dovršen obavijestiti ćemo Vas o ishodu.

S poštovanjem,

Ministar

Prof. dr. sc. Vedran Mornar

Ponovno sam nazvao Upravu za znanost i tehnologiju MZOŠ-a. Provjerit će i javiti mi. Koliko sam razumio netko je tamo zadužen za to. Bit će zanimljivo vidjeti rasplet, ako ga uopće bude. Tko sa zdravim razumom može povjerovati da Upravnom odboru Zaklade smeta što su od tri časopisa iz oblasti o kojoj je riječ koji su na svjetskim listama – dva izlaze u RH, a u trećem je jedan Hrvat u Editorial Boardu. Itd., itd. Igron slučaja danas me o tome pita i moja dekanica. Želi poslati zvaničan dopis Ministarstvu oko toga.

Nije mi lako pisati ovaj dnevnik. Sedam dana pišeš i razglabaš a onda u ponedjeljak pročitaš Hodaka. On u svojoj kolumni na duhoviti način opiše sve što si pisao. Pogledajte početak i kraj njegova današnjeg teksta na dnevno.hr:

”Si vis pacem, para bellum” rekli su Latini. Ako želiš mir spremaj se za rat. Politička scena u Lijepoj Našoj najblaže rečeno je histerična. Slična onoj iz druge polovice 91. godine. Nakon toga došlo je do rata. Dr. Franjo Tuđman i suradnici demokratskom konverzijom pretvoriše se u ustaše. Nije se pazilo na nijanse. Najmlađi Titov general Tuđman, Stipe Mesić, Josip Boljkovac, Vladimir Šeks, Slavko Degoricija, Josip Manolić, Hrvoje Šarinić, general Špegelj i da ne nabrajam do beskonačnosti, svi su bili proglašeni ustašama. Ljuta trava na ljutu ranu. Čitava inozemna demokratska javnost ogorčeno se digla na noge, na čelu sa Martićem, Babićem, Hadžićem, Arkanom, generalom Mladićem itd. Međutim, “Stranka opasnih namjera“ je, na čuđenje demokratske javnosti, glatko dobila izbore. “Demokratska javnost“ je izašla iz Sabora kad se trebalo glasovati o “razvodu braka“ sa ”slobodarskim“ Beogradom. “Ustaše“ su, za par godina, u olujnoj utakmici nabili partizane sa 5:0, te isti posjedaše u traktore i sa svojim vjernim navijačima dadoše petama vjetra. U ovih 25.g., pokazalo se samo jedno: povijest se ponavlja i ponavlja. Ustaše su opet u modi i na sceni.

(...)

Kolinda je nedavno pronašla sveti gral mudrosti ustvrdivši da NDH nije bila ni nezavisna ni samostalna. U principu je to točno s obzirom na okolnosti u kojima je nastala i održavala se. Ja imam za Kolindu jedno puno lakše pitanje na političkom kvizu: koliko je Hrvatska danas samostalna? Koliko slobodna i neovisna dok ustrašeno osluškuje Augustina Polokaja koji šalje direktive Europske komisije, NATO-a i bezbojnih činovnika iz Bruxellesa? Činovnika koji se ne usude ni proći kraj kvarta Molenbeek, a kamoli ući u njega. Ali zato su puni hrabrosti kad treba nasapunati glavu našoj političkoj poltronskoj eliti. Zato će biti prijeko potrebno pridružiti se što prije Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj i Mađarskoj koje barem nastoje iskazati svoju državnost na brodu, zvanom EU, a koji pomalo slični na Titanik.

Dr. Stjepandić me upozorava:

„Kako su drugovi kreativni, kao u stara dobra vremena! Naime u Telegramu razglabaju s odvjetnikom Miljevićem kako bi se Sedlara moglo kazneno goditi zbog filma. Počeli su ljetos sa zabranom knjiga. Pa nije prošlo. Nastavili s knjigom na knjigu, pa se ispostavilo da su opet išli lažima na istinu. Ostalo je još jedino nekoga zatvoriti!

Bolje oni Sedlara zbog filma nego netko Goldsteine zbog laži u knjizi, zar ne? I sv. Leopold Bogdan Mandić je na sebi mogao osjetiti, kako kaže Davor Dijanović, tu životinjsku, beskrajnu mržnju prema Hrvatskoj. Ali prije svega veliku ljubav onih, koji kao on ne izdaju krv. Ovih dana mu je odalo počast 200.000 vjernika.

Moju (vidimo i Hodakovu) tvrdnju kako se želi branitelje izjednačiti s ustašama, tj. sa onom „istinom“ o ustašama koji su oni stvorili tijekom duge vladavine, na drugačiji način komentira Vjekoslav Krsnik:

„U pozadini ove bjesomučne kampanje nalazi se nastojanje da se ustrajavanjem na tzv. antifašističkim temeljima države Domovinski rat i osamostaljenje Republike Hrvatske ideološki i politički proglase sljednicima NDH-a. Takva klima je posljedica činjenice da u Hrvatskoj nikad nije provedena lustracija, pa su mnogi komunistički kadrovi ali i njihovi nasljednici ostali mentalno zatočeni u komunističkoj Jugoslaviji.“

Jedan od onih koji ne izdaju krv je Marko Perković Thompson. Davno sam rekao da on svojim pjesmama više našu mladost nauči o domoljublju od svih nas u školstvu. Jednom je rekao da sam ga ja više branio nego što je on branio sam sebe. Da, i knjige sam pisao zbog njega. Ali zar to nije logično? Pa bolje je da on smišlja pjesme kojima uči našu mladež kako treba voljeti obitelj, branitelje, domovinu i Boga. U subotu je gostovao na vjerskoj tribini za mlade u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku. Odgovarajući na pitanja časne sestre Renate Azinović, govorio je o svojem životu, djetinjstvu u Čavoglavama, Domovinskom ratu, vjeri i obraćenju koje mu se dogodilo kada je prije 16 godina upoznao jednu molitvenu zajednicu kroz koju je dublje uronio u duhovni život. Vijest je to koju su neki lijevi mediji odmah obojili posprdnim epitetima i britkim komentarima o tome da Thompson “obrazuje” mlade “ustaškim pozdravom ‘Za dom spremni’”.

Danas su im odgovorili na njegovom portalu. Izdvajam sam ovo iz izvrsnog odgovora onima koji za judine škode izdaju krv: „Nevjerojatna je mržnja pojedinih medija u Hrvatskoj. Naime, riječi domoljubne pjesme “ČAVOGLAVE” koja je u Domovinskom ratu braniteljima dizala moral, proglašavati ustaškom samo je potvrda kompatibilnosti i homogeniziranja lijevog fašizma s jugo-komunističkom politikom, tj. proglašavanja hrvatskih branitelja ustašama. Sjetimo se samo bivšeg predsjednika Ive Josipovića i njegovih riječi o USTAŠKIM ZMIJAMA koje je uporno ponavljao, a koje još uvijek nije imenovao. Kad vidimo što pišu mediji skloni takvoj politici, svima nam je jasno na koga je mislio – na hrvatske branitelje, u prvom redu na postrojbe HOS-a kojima je i Thompson u početku rata pripadao.“

Današnje Fakultetsko vijeće me potpuno iscrpilo (preko tri sata), pa ću završiti s komentarom Josipa Jovića o podršci vladajućih Vesni Pusić:

„Ostaju nam dva moguća odgovora. Ili je Oreškovićev kabinet popustio pred međunarodnim diplomatskim pritiskom, što je već pravilo, ili je HDZ u nekom tihom dogovoru s HNS-om oko neke nove koalicije. Izgleda nevjerojatno, ali Machiavelli i njegove „konstelacijske istine“ i relativni principi su očito vječni.“

Danas je napokon, istina na određeno vrijeme došao doma Veljko Marić! Obavezno pročitati Predraga Mišića.

(...)

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U
OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.**

DAVOR DIJANOVIĆ

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

**GENERALA JE UBILA PETA KOLONA DUGAČKOG REDA
HRVATSKIH IZDAJICA, A NA GROBOVIMA JUNAKA SE
NE PLAČE, NEGO CRPI SNAGA**

O tome da je haška presuda hrvatskoj šestorci u Haagu nepravedna i utemeljena na lažnim konstrukcijama, ne dvoji nitko tko je barem i površno upućen u ratna događanja u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj devedesetih godina.

Postalo je već izlišno ponavljati da je tzv. Haški sud dominantno politička institucija, odnosno politički instrument velikih sila kojemu je pravna aureola tek sredstvo za „obsjeniti“ političku prostotu. Postalo je izlišno ponavljati i to da je upravo Republika Hrvatska nekoliko puta spasila Bosnu i Hercegovinu, da je zbrinjavala nekoliko stotina tisuća bošnjačkih izbjeglica, vojno pomagala Armiju BiH, a u konačnici da je snaga Hrvatske vojske spriječila genocid u Bihaću.

Bošnjačka strana – što iznad svega govori o njoj samoj - je ta koja pomoć ne priznaje i koja sada sladostrasno uživa u novome poniženju hrvatskog naroda u BiH. Groteskno je slušati mazohističko-pokajničke izjave hrvatskih političara kako „Hrvatska nije dijelila BiH“, iako bi i zadnjoj budali trebalo biti jasno da Hrvatska devedesetih nije ni mogla podijeliti BiH, nego su tu podjelu mogle izvršiti, a na kraju su i na hrvatsku štetu izvršile, velike sile.

U međunarodno „pravo i pravicu“ ne vjeruju političke elite niti jedne ozbiljne države. Svima je, osim, kako se čini, hrvatskim Dudekima, jasno da su međunarodni odnosi jedna velika i surova šahovska ploča na kojoj onaj koji se bolje „laktari“ i bolje podvaljuje svoje figure uzima najveći dio političkog kolača. Tragedija Bleiburga i Vukovara trebala je hrvatskim naivcima, ali i donkijhotovskim romantičarima, konačno otvoriti oči i naučiti ih političkome realizmu. A taj realizam danas kaže kako je presuda šestorci u Haagu vrlo jasna poruka Republici Hrvatskoj i Hrvatima u BiH.

Krivci za ovakvu presudu haškoj šestorci sjede u Hrvatskoj

Jedina pravedna haška presuda u kontekstu hrvatskog naroda bila je ona Gotovini, Čermaku i Markaču. Sud je u tom slučaju presudio pravedno i u hrvatsku korist, no svim

je ozbiljnim ljudima jasno da je za tu presudu bila zaslužna američka intervencija, s obzirom na to da je SAD u tom slučaju imao i svoje interese.

U svim drugim slučajevima haški sud deklarirao se kao otvoreno protuhrvatska institucija.

Na pseudoargument kako su Srbi u Haagu dobili mnogo više godina zatvora ne vrijedi se osvrutati, jer on u sebi implicira kako je i Hrvatska kriva za ratove devedesetih pa, eto, može biti sretna što je bolje prošla od države koja je bila agresor i pokrenula čitavu spiralu zločina. Osnovan na rođendan Josipa Broza Tita, glavnog simbola komunističke Jugoslavije, Haški sud je prirodno jugofilski završio svoj rad na bivši „Dan Republike“ egzekucijom Hrvata iz BiH.

Geopolitički i geostrateški planovi velikih sila nešto su na što Hrvatska kao mala država ne može bitno utjecati. Hrvatska nije u poziciji bitno kreirati međunarodne odnose, no proaktivnim političko-diplomatskim pristupom može pokušati utjecati na političke i strateške odluke koje tiču nje same. U slučaju presude šestorci hrvatska politika i diplomacija očigledno nisu napravili ništa. I ne samo da nisu napravili ništa (primjerice, Washingtonu objasnili da bi i za američku politiku mogla biti opasna destabilizacija Republike Hrvatske i dodatna desubjektivizacija Hrvata u BiH), nego je dio političke vrhuške svih godina trajanja procesa aktivno radio na legitimiranju teza tužiteljstva i na konstruiranju lažnih optužbi protiv vlastite države.

Nitko zdravog razuma u Hrvatskoj ne negira da su i Hrvati činili zločine, no zagovarati tezu da su ti zločini dio sustava, dio udruženoga zločinačkog pothvata, kao što to čine neki u Hrvatskoj, mogu jedino poremećeni umovi ili peta kolona. Da, peta kolona čija je haška mreža u Hrvatskoj vrlo razgranata i pretvorila se u pravi biznis. Mnogi su u Hrvatskoj bili nagrađivani visokim političkim funkcijama ili su dobivali vrlo unosne sinekure kao nagrade za haško petokolonaško djelovanje. A u tome su im svojom pasivnošću asistirali oni koji su o procesu šutjeli e da se ne bi zamjerali petoj koloni i(li) njihovim medijskim sekundantima. Nema nikakve sumnje da ovakva presuda šestorci ne bi bila izrečena bez petokolonaškog i kukavičkog djelovanja mnogih pojedinaca unutar hrvatske politike, medija i tzv. civilnog sektora. I tu treba tražiti glavnu krivicu za ovakvu presudu.

Ispijeni otrov - sublimat petokolonaškog, izdajničkog i kukavičkog sadržaja hrvatske politike

Otrov koji je general Praljak popio 29. studenog pred očima cijelog svijeta bio je sublimat petokolonaškog, izdajničkog i kukavičkog sadržaja hrvatske politike posljednjih nešto manje od dvadesetak godina. Njegova smrt je spomenik svim post-trećedanuarskim izdajama i dijaboličnim hipokrizijama i inverzijama hrvatske politike. General Praljak bio je obrazovan čovjek i erudit, a prije svega je cijenio logiku i zdrav razum. A upravo su se logike i zdravog razuma, a o pravednosti da ne govorimo, – zarad kratkoročnih ovozemaljskih naslada - odrekli i predstavnici tobožnje međunarodne pravde i Judini sljedbenici u Hrvatskoj. Praljak je bio častan čovjek visokih ideala koji je teško trpio nepravdu i odsustvo elementarne logike i zdravog razuma, a njegov posljednji čin je najснаžnija osuda svih političkih Juda, sitnih trgovaca, kalkulanata i šibicara, sve one političke klateži koja gmiže hrvatskom političkom scenom.

Varaju se oni koji sada likuju nad presudom i misle da je tim aktom zadan konačni udarac hrvatstvu BiH. Na grobovima nacionalnih junaka se ne plače, nego se crpi snaga za nastavak narodne borbe. Nikakve presude bjelosvjetskih sudova (počesto kapacitiranih lošim pravnicima i još gorim ljudskim fukarama) ne mogu promijeniti povijesnu istinu, a još manje mogu sutra oduzeti Hrvatima u BiH pravo na samoodređenje. Odnos pak hrvatskih političara prema položaju Hrvata u BiH bit će jedan od glavnih testova hrvatske vanjske politike narednih godina. Svatko će imati priliku svrstati se uz istinu i pravdu ili uz dugačku kolonu hrvatskih izdajica i petokolonaša (koji, doduše, još uvijek jako dobro žive u Hrvatskoj i često se nazivaju „uglednicima“, ali svaka sila za vremena). Povijest je neumoljivi sudac i na kraju svakome daje zasluženno mjesto. A u toj povijesti na visokom će mjestu ostati upisano ime Slobodana Praljka, hrvatskog generala.

<https://direktno.hr/kolumne/generala-je-ubila-peta-kolona-dugackog-reda-hrvatskih-izdajica-a-na-grobovima-junaka-se-ne-place-nego-crpi-snaga-106150/>

RAZGOVOR S IVICOM GRANIĆEM, NOVINAROM I PREDAVAČEM NA SVEUČILIŠTU U DUBROVNIKU

Posljednjih tjedana svjedoci smo uklanjanja sadržaja na društvenoj mreži Facebook koji se tiču pokojnog generala Slobodana Praljka. Iako je Facebook privatna firma, nameće se pitanje etičnosti takvog postupanja koje opasno zaudara na cenzuru. Vi ste takvo postupanje Facebooka nazvali sramotnim?

Kada govorimo o uklanjanju sadržaja s te društvene mreže bitno je razumjeti određene činjenice. Prvo, Facebook je platforma u privatnom vlasništvu i ima pravo ukloniti bilo koji sadržaj koji smatra neprimjerenim, na što smo pristali onda kada smo odlučili koristiti tu platformu. Slično je i s drugim mrežama. Nema govora niti o ugrozi slobode govora, iako su neki korisnici i na taj način doživljavaju uklanjanje pojedinih objava. Sloboda govora znači kako vas nitko ne smije spriječiti u izražavanju mišljenja, posebice državna vlast. Ako bi vas državna vlast zbog toga i kaznila, kao što se događalo u bivšoj jugoslavenskoj državnoj zajednici, onda govorimo o diktaturi. Ali to ne znači da vam netko drugi, u konkretnom slučaju Facebook, mora osigurati prostor ili platformu na kojoj ćete vi to činiti.

Ako je Facebook odlučio pustiti vas da to radite na njegovim stranicama, to je stvar ‘uvjeta ugovora’, ako baš hoćete i dobre volje Facebooka. Znači vaše objave moći pisat će te sve dok vam administratori stranice to dozvoljavaju. Ako vam se to ne sviđa, nitko vas ne prisiljava na korištenje Facebooka. Posebno je bizarno kada određene grupacije za uklanjanje sadržaja prozivaju predsjednicu Grabar Kitarović i premijera Plenkovića, tražeći od njih neka prekinu cenzuru ili interveniraju ‘tamo negdje’ kako bi to prestalo. Što bi trebalo, da predsjednica i premijer prisile Zuckerberga da svoju kompaniju vodi onako kako oni žele? Na koji društveno-ekonomski sustav takve intervencije podsjećaju?

Čak sam siguran kako Facebook time ne čini sebi štetu, niti će izgubiti korisnike, jer mi se čini kako nitko od onih koji ga prozivaju za cenzuru ne planiraju maknuti se s fejsa. Upravo suprotno, sretni su kako su se nakon ‘toliko i toliko’ dana vratili natrag, te o tome javno obavijeste sve svoje ‘prijatelje’. Dakle, s te, formalno – pravne, strane nema ništa sporno. No, postoji i ona druga strana priče, kako vi kažete, etičnost takvog postupanja, odnosno cenzura, jer je od samog početka bilo jasno kako Facebook, u slučajevima objava vezanih za smrt generala Praljka, ima krajnje čudne kriterije tzv. Neprimjerenog sadržaja.

Posve sam siguran kako je ovdje u pitanju klasična cenzura, bolje kazati najernija cenzura koja je viđena u zadnjih nekoliko godina na ovim prostorima, što naravno zabrinjava. Nije u pitanju samo neetično ili nemoralno ponašanje administratora. Naime, moral određuje kakvo bi ljudsko djelovanje trebalo biti, a pripadnici zajednice prihvaćaju te principe kao dolične i ‘podvrgavaju’ im se, na taj način regulirajući međuljudske odnose. No, moralna pravila nisu apsolutno važeća, već se razlikuju od osobe do osobe.

Dakle, ono što je za mene moralno možda za vas i nije. Za razliku od pozitivnih zakona, moralna pravila, kada su prekršena, ne donose političke ili ekonomske sankcije. Kao sankcije nemoralnog ponašanja javljaju se grižnja savjesti, prijekor ili bojkot okoline. A možete misliti imaju li akteri ovih zakulisnih radnji grižnju savjesti, koliko ih to interesira. Zaključno, nema nikakve dvojbe kako su ‘određene društvene grupacije’ organizirano, u velikom broju, pratili stranice i profile te prijavljivali navedeni sadržaj, formalno kao govor mržnje i širenje fašizma. S druge strane, zbog ovih ili onih razloga, administratori Facebooka automatizmom su blokirali sadržaj i privremeno uklonili ili blokirali stranicu,

bez prethodne provjere sadržaja ili razloga. A to što je, u međuvremenu, Facebook privremeno uklonio stranice nekakvog Antifašističkog vjesnika, zatim Antife Šibenik, Antife Zagreb i tako dalje, je ništa drugo nego smokvin list za navedeno postupanje.

Politički sud velikih sila

Osuđujuća presuda protiv hrvatske šestorke i tragični čin Slobodana Praljka duboko su potresli hrvatsku javnost proteklih tjedana. Kako Vi komentirate haašku presudu? Koliko je i hrvatska politika suodgovorna za ovakav ishod?

Sad to nije toliko važno, ali general Praljak mi je u MORH-u bio šef oko pola godine, imali smo kancelarije jednu *SudMeđunarodni haaški sud za bivšu Jugoslaviju utemeljilo je jedno političko tijelo Ujedinjenih naroda. Od samih početaka glavnu riječ su vodile velike sile koje su, kako svjedoči i Florance Hartmann, uz pomoć svojih špijuna u Tribunalu vodile ciničnu politiku optuživanja, kojoj cilj nije bio pravo, pravda ili žrtve, već njihovi geopolitički i ekonomski interesi u raspadnutoj Jugoslaviji, poglavito naš 'stari saveznik' Velika Britanija. Kome to danas nije jasno kao da živi izvan vremena.* pored druge. U tom periodu sam ga izvrsno upoznao, ne samo kao generala. Radi se o osobi koja mrava ne bi zgazila, to vam jamčim, i to više ne bih elaborirao.

Međunarodni haaški sud za bivšu Jugoslaviju utemeljilo je jedno političko tijelo Ujedinjenih naroda. Od samih početaka glavnu riječ su vodile velike sile koje su, kako svjedoči i Florance Hartmann, uz pomoć svojih špijuna u Tribunalu vodile ciničnu politiku optuživanja, kojoj cilj nije bio pravo, pravda ili žrtve, već njihovi geopolitički i ekonomski interesi u raspadnutoj Jugoslaviji, poglavito naš 'stari saveznik' Velika Britanija. Kome to danas nije jasno kao da živi izvan vremena.

Nadalje, nitko od glavnih 'arhitekata zločina', od Miloševića preko Ace Vasiljevića i KOSA, te vojnog vrha JNA-a, nije osuđen. Za Vukovar skoro nitko nije osuđen, a Ratko Mladić nije odgovarao za Škabrnju. Kako je nedavno napisao Ivica Šola, taj sud time je posijao sjeme novog rata, produbio nemir, a ne mir, falsificirajući povijest. Danas je svakom normalnom jasno kako je u pitanju politički sud s političkim tužbama i presudama. Neki dužebrižnici znaju kazati kao 'sad vam ne odgovara pravorijek suda, a kad su Gotovina i Markač oslobođeni, onda je sve bilo u redu'. Nije u pitanju nikakav dvostruki ili trostruki kriterij, ponajmanje promjena mišljenja, smatram kako je politika i u slučajevima Gotioine i Markača odigrala značajnu ulogu. I kod odlaska u Hag, i kod oslobađajuće presude. Sve je u tom tzv.sudu pod paskom politike velikih sila, a Gotovina i Markač u Hagu nisu trebali niti biti.

Ono što tješi jest činjenica kako je Slobodan Praljku narodu 'obranjen', unatoč suprotnim nastojanjima vrlo utjecajnih političkih i medijskih grupacija. On je, neosporno, obranjen i to je neizmjerljivo važno. General je, skupa sa svojom odvjetnicom, aktivno sudjelovao u obrani, dao je sve što je mogao dati kako bi se utvrdile činjenice. Vrlo pažljivo sam pratio cijeli slučaj. Dakle, Praljak je dao mogućnost tzv. sudu da se činjenice utvrde, ali predsjednik vijeća veliki broj dokaza nije prihvatio. A od onih koje je prihvatio nikako se nije mogla donijeti drugačija presuda.

Praljak je, kao istinski humanist, između nepravde i smrti, izabrao smrt. Nije to nikakva junačka patetika, barem ja nisam takav da bih na tome inzistirao. Sama činjenica, koju je on nesporno znao, kako bi za godinu dana bio na slobodi govori u prilog tome. Posebna je priča odnos hrvatske države prema optuženoj šestorci. Kako je u jednom intervju kazala Nika Pinter, odvjetnica generala Praljka, nije bio u pitanju pošten ili nepošten odnos prema generalu. Nazvala je to - nikakvim odnosom Hrvatske prema generalu Praljku. To je, ako se izuzmu neke paušalne izjave, bila čista ignorancija generala Praljka.

Svih tih 13 godina, do ministra Šprlje, što se samoga predmeta tiče, sa strane Hrvatske bilo je teško ignoriranje. Nadalje, ono što mene žalosti jest činjenica kako pokojni general nije unutar bošnjačkog korpusa prepoznat kao netko tko im je doista bio prijatelj kad je bilo najteže. Pa on je čak i vlastitu kuću ustupio bosanskim izbjeglicama, slao je konvoje oružja i hrane Sarajevu i tako dalje. Malo me ražalostila ta nezahvalnost Bošnjaka, koje nije bilo niti na osobnoj, personalnoj razini. Hoću reći, nije nikakva satisfakcija žrtvama ako se osudi nevin čovjek. Što se mene osobno tiče, ne priznajem ni presudu šestorci, kao i de facto putem Tuđmana, Šuška i Bobetka presudu Republici Hrvatskoj, posebice stoga jer su ljudi osuđeni temeljem nekakve izmišljotine koja se zove zapovjedna odgovornost. Nikome od njih nije utvrđena neposredna odgovornost, i to je neizmjerljivo važno. A volio bih i da mi netko objasni što je to 'udruženi zločinački pothvat'.

(...)

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/28330-razgovor-s-i-granicem-ljevica-razumije-kulturnu-hegemoniju-politicka-desnica-o-tome-pojma-nema.html>

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Razgovor s akademikom Pečarićem: Mnogi u Hrvatskoj se nadaju kako će hrvatska šestorka u Haagu biti osuđena

Portal HKV-a, 24. listopada 2017.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"

Poštovani, 25. listopada u 18 h u Domu branitelja HVIDRA (Slovenska 21, Zagreb) bit će održano predstavljanje Vaše knjige "Thompson pjesmom za Hrvatsku". Možete li ukratko iznijeti sadržaj knjige?

Knjiga počinje poglavljem o dodjeli nagrade koju su branitelji dodijelili Thompsonu. Potom idu komentari o najnovijim napadima kao što su npr. oni u Mariboru ili poslije veličanstvenog koncerta u Slunju u poglavlju NAPAD NA THOMPSONA NAPAD JE NA HRVATSKU. Uz napade na Thompsona zadnje dvije godine imamo i napade na HOS pa je zatvaranju HOS-ovaca u Kninu i napadima na spomen obilježje HOS-ovcima u Jasenovcu posvećeno jedno poglavlje knjige. Tu uvijek treba voditi računa da su napadi na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu Bojna Čavoglave, kao i napadi na HOS-ovce zapravo napadi na Domovinski rat, a time i na Hrvatsku! Potom je dan niz tekstova u svezi s albumom i koncertima Ora et labora od onog u Splitu do završnog koncerta nedavno u Zagrebu.

Marko Perković Thompson posve sigurno pripada krugu politički i medijski najnapadanih ljudi u Hrvatskoj. Skriva li se po Vama iza tih napada činjenica da Thompson u svojim pjesmama zastupa nacionalne i obiteljske vrijednosti koje su već nekoliko desetljeća predmet sustavnih napada sve dekadentnijih političkih i financijskih elita zapadnih zemalja?

Da je to tako svjedoči i činjenica da je ovom knjigom kompletirana moja trilogija sličnih knjiga o Thompsonu. Prve dvije su:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

S obzirom da ti napadi već dugo traju i u drugim mojim knjigama ima niz tekstova ili čak i cijelih poglavlja o tome. Zapravo sve knjige poslije Peticije ZDS se bave tim napadima jer oni su već prošireni na sve što je domoljubno u RH. Sjetite se samo kako su srpski

fašistički agresori tijekom domovinskog rata otvoreno tvrdili da su ustaše svi branitelji, ne samo Thompson i HOS-ovci, a Hrvatsku su nazivali Tuđmanova ustaška država. To danas „hrvatski“ ljevičari otvoreno rade i imaju potporu tih dekadentnih zapadnih elita. Pri tome smo imali vlasti u RH koje se tim svjetskim moćnicima nisu usudile reći da su upravo oni ti koji su podržavali i često puta izravno sudjelovali u velikosrpskoj fašističkoj agresiji i da su branitelji ti koji su pobijedili fašističkog agresora (dakle i njih) jedini istinski antifašisti danas! A Thompson je svojim pjesmama pružao otpor takvima i bio putokaz mladima učeći ih o hrvatskim vrijednostima, učeći ih o ljubavi prema Bogu, Domovini, braniteljima, obitelji...

Kad već govorimo o napadima na obiteljske vrijednosti, zanima nas kako komentirate tzv. Istanbulsku konvenciju, kojim se želi stvoriti pravni okvir za promicanje tzv. rodne ideologije?

Kad već spominjete napade na obitelji neovisno od Vašeg pitanja, a vezano za napade na Thompsona i moja obitelj je izložena prljavim napadima. To je išlo i tako daleko da je moja kćer izgubila posao na Filozofskom fakultetu poslije deset godina rada na tom fakultetu i sa zvanjem višeg znanstvenog suradnika, što znači s pet puta boljim uvjetima (znanstvenim radovima) od onoga što se traži za zvanje docenta.

Glavni akteri u tim napadima su najbliži suradnici rektora Borasa, spomenut ću samo jednu kolegicu koja je isti dan izabrana u zvanje višeg znanstvenog suradnika, a bila je u samoj komisiji koja se bavila ovim prljavim poslovima. Da bi se na ponovljenom natječaju izravno uključio i sam rektor Boras kako bi na to mjesto izabrao svoju doktorandicu koja ima manje znanstvenih radova i niže znanstveno zvanje od moje kćerke.

Poznato je kako rektor Boras ima kompleks manje vrijednosti u odnosu na profesora Tuđmana koji je istinska veličina u njihovom području. Naime dr. Boras je poslije 15 godina rada na FF-u uspio doktorirati s 47 godina života. Pogodite kod koga. Kod prof. Tuđmana. A mojoj kćerki je trebalo mnogo manje vremena, 4 godine, da doktorira kod prof. Tuđmana, poslije sedam godina je postala viši znanstveni suradnik, da bi izgubila posao poslije deset godina. Pri tome da bi rektor Boras ostvario svoje interese ne odgovara na upite iz Ministarstva, predsjednika odbora za ljudska prava HAZU, niti na odvjetničke upite.

Očigledan je kompleks niže vrijednosti kod rektora Borasa u odnosu na prof. Tuđmana. Koji ide tako daleko da pokušava eliminirati sve ono što je stvorio njegov mentor.

Taj kompleks manje vrijednosti kod nekoga tko je postao rektor je doista zanimljiv.

Na Filozofskom fakultetu su svjesni vrijednosti prof. Tuđmana pa su ga predložili za profesora emeritusa. Bit će zanimljivo vidjeti hoće li biti i potvrđen na Senatu ili će kompleks manje vrijednosti biti važniji.

Ali vratimo se Vašem pitanju. Jasno je da se Istanbulsom konvencijom pokušava na mala vrata uvesti rodna ideologija u zakonodavstvo. Pri tome im je to od posebne važnosti u RH jer je u izravnom pokušaju to onemogućeno referendumom o braku koji je organizirala udruga U ime obitelji gđe Željke Markić. Gđa Markić i danas zajedno s Crkvom u Hrvata vodi računa da u tome ne uspiju i imaju našu potporu. Zapravo svjetskim moćnicima je cilj uništavanje obitelji i nacionalnih država jer im je s nezaštićenim pojedincima lakše

manipulirati. A Thompson pjeva i o obitelji. Sjetimo se samo kako je svojevremeno na čelu gay-parade u Splitu bio i transparent protiv Thompsona.

Posljednjih godinu-dvije aktualno političko pitanje predstavlja tzv. kurikularna reforma, tj. reforma školstva. Kako kao sveučilišni profesor s nekoliko desetljeća rada u području obrazovanja gledate na prijedore oko navedene reforme?

Zapravo to je vrijeme poslije naše obrane Thompsona i „Bojne Čavoglave“ pa sam bio prisiljen baviti se konkretnim temama iz znanosti, tj. napadima na moje suradnike i na moj znanstveni rad koji su uslijedili odmah poslije Peticije ZDS. Naime prvo je na scenu stupila Hrvatska zaklada za znanost s napadima na rad na mom projektu na kome je uz mene 36 hrvatskih matematičara. Napadi su bili nevjerojatno priglupi tako da sam predlagao i vještačenje stručnjaka iz Vrapča. Posebno je bilo čudno što su u Upravnom odboru Zaklade i dva akademika. Kada je jedan od njih glavni tajnik HAZU akademik Pavao Rudan u Hrvatskom saboru ničim izazvan napao nas dvojicu akademika potpisnika Peticije ZDS zbog toga na najprimitivniji način postalo je očito o čemu se radi. Slično rektoru Borasu na naše komentare i pisma nisu odgovarali pa su tako nastale moje knjige:

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Za takvo sramotno ponašanje Akademije razlog vidim i u mojim „grijesima“ tj. ulozi u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU ili pak zbog sukoba s akademikom Rudanom kada nije dozvolio slanje pozivnica kolegama akademikima za predstavljanje moje knjige: J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

Naime na pozivnici je stajalo da knjigu predstavljaju i admiral Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je također general HV-a. Jasno Vam je kako je naslov nastao na čuvenoj izjavi Slobodana Miloševića kako su srpski „hrabri“ ratnici u „Oluji“ bježali kao zečevi.

Opravdanje nalazim, kao i u slučaju rektora Borasa, u činjenici da je Po Scopusu od 6 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa 3 koja sam ja osnovao i sva tri su dobro plasirani na svjetskim listama najboljih časopisa, a jedini koji je osnovao kolega Rudan je ispao s tih lista iako je niz akademika objavljivalo u njemu, a imaju i institut u toj problematici. Naravno izdavačka kuća za ta tri časopisa je nagrađena tako da se promijenio pravilnik na način da oni više ne dobivaju potporu za te časopise.

Koliko su smiješni ti napadi na moj projekt potvrđuje i činjenica da su me kolege iz Rusije pozvale da budem glavni istraživač na njihovom znanstvenom projektu pa sam sada Senior Researcher na S. M. Nikol'skii Mathematical Institute sveučilišta RUDN (Moskva).

S druge strane u pitanjima obrazovanja odgovarajući odbor u Akademiji vodi akademik Vladimir Paar pa je bilo jasno da će se Akademija po tom pitanju postaviti na ispravan način koji štiti interese RH. Uostalom vidite da je i on napadan upravo zbog toga.

Za oko mjesec dana očekuje nas izricanje pravomoćne presude hrvatskoj šestorci u Haagu. Kako komentirate činjenicu da se o tome u medijima gotovo uopće ne govori?

Zapravo se mnogi – ne samo u medijima – nadaju da će oni biti osuđeni i tako bi RH postala jedini krivac za rat. Ne agresori već oni koji su se branili, ali su to radili protiv želje svjetskih moćnika. Mnogi u Hrvatskoj su odrasli pod ideologijom Marksa i Engelsa kojima su Hrvati najgori narod na svijetu. Dobri učenici Marksa i Engelsa su to 'pretočili' u tzv. genocidnost hrvatskog naroda. Jadnici cijeli život moraju raditi i govoriti protiv svog naroda da bi sebe opravdali od toga.

Zapravo ja nisam tu samo za komentare što se tiče hrvatske šestorke u Haagu. Npr. biskup dr. Vlado Košić je na nedavnom predstavljanju nove knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu dva biskupa (Košić i Pozaić) i dva akademika (Jelčić i Pečarić) da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir koji su supotpisali skoro tisuću naših ljudi:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže“.

Portal HKV-a već tjednima objavljuje feljton dr. sc. Miroslava Međimorca U OČEKIVANJU HAAŠKE PRESUDE HRVATSKOJ ŠESTORCI. Uskoro ćemo nas dvojica objaviti i knjigu u kojoj će biti njegovi i moji tekstovi pod naslovom: General Slobodan Praljak.

Iseljavanje mladih ljudi iz države postalo je mračnom svakodnevicom današnje Hrvatske, a nema nikakve sumnje kako razlog iseljavanja nije samo loša ekonomska situacija, nego i činjenica da ljudi gube vjeru u Hrvatsku. Kako gledate na ovaj problem? Što učiniti da se spriječe daljnji negativni trendovi?

Da, bez ponosa nema ni želje za ostankom u Hrvatskoj. U vrijeme rata i Tuđmana vjerojatno je bilo najteže, ali tih deset Tuđmanovih godina bile su deset najponosnijih godina u mom životu, a vjerujem i u životima mnogih Hrvata.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/27864-razgovor-s-akademikom-pecaricem-mnogi-u-hrvatskoj-se-nadaju-kako-ce-hrvatska-sestorka-u-haagu-biti-osudena.html>

SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA

Ono što raduje jest činjenica da danas mnogi u Hrvatskoj govore o srpskom fašizmu. Nekada nas je bilo malo, ali danas ne više. Zbog toga je Vučić i prisiljen uspoređivati Hitlera i Tuđmana. Naime, kod njih je uvijek ista obrana za zločine koje su učinili, čine ih ili će tek učiniti: Optuži protivnike za njih. Jer, kako reče Dobrica Ćosić: Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti.

Tako o fašizmu velikosrbijanske politike govori dr. sc. Sanja Bilač u tekstu:

„Dr. sc. Sanja Bilač: Pupovčev utjecaj – Četništvo i ideja velike Srbije postali su dio mainstream politike hrvatskog vodstva“:

Svojim ponašanjem aktualna je hrvatska vrhuška potvrdila da su četništvo i ideja velike Srbije postali dio mainstream politike hrvatskoga vodstva. Takva politika dopustila je Miloradu Pupovcu da izokretanjem teza stvara percepciju otpora i protivljenja Srbinu Miloradu Pupovcu. A to je smišljena podvala. Jer je riječ o neprihvatljivoj velikosrbijanskoj politici koju on zastupa, a ne njegova etnička pripadnost. Hrvatsko vodstvo, umjesto jasne osude velikosrbijanske politike i zločina, kaznenih progona prema počiniteljima, naplate ratne odštete, iznošenju činjenica koje potvrđuju fašizam velikosrbijanske politike, govori o pomirbi, suradnji i dobrosusjedskim odnosima. Poznaje li svijet državu i narod koji je nakon okupacije svoga teritorija i zločina provedenog nad svojim narodom, tim istim zločincima i okupatorima, koji se nisu odrekli takve zločinačke politike, nudili ruku pomirenja i tražila dobrosusjedске odnose? Je li netko nacistima ponudio ruku pomirenja i tražio pomirbu? Kakva su to mjerila i kriteriji? I tko je aktualnoj vladi dao pravo da u ime hrvatskog naroda traži pomirenje? Hoće li ova vlast uskoro napraviti korak dalje pa tražiti oprost zbog toga što su Hrvati oslobodili svoju zemlju?

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-sanja-bilac-pupovcev-utjecaj-cetništvo-i-ideja-velike-srbije-postali-su-dio-mainstream-politike-hrvatskog-vodstva>

A Petar Horvatić fašizam stavlja već u naslovu svoga teksta: „17. kolovoza 1990. Knin – kako je balvan revolucijom počeo fašistički ustanak s elementima genocida?“:

Na današnji dan 17. kolovoza 1990. u okolici Knina počela je otvorena oružana pobuna Srba poznata pod imenom Balvan revolucija. Time je, u stvarnosti, počeo sustavni i planirani (od Beograda i JNA) teror Srba na cestama, maltretiranje i progoni ljudi, uhićenja, a ubrzo i prva ubijanja golorukog hrvatskog naroda.

Sve je to bio uvod u opći fašistički ustanak kojemu je cilj bio stvoriti etnički čistu državu Srbiju na teritoriju Hrvatske. Tako da današnje riječi profašističkog predsjednika Srbije Vučića o nacizmu i fašizmu u Hrvatskoj zvuče smiješno, jer su još živi ljudi koji se svega sjećaju, i za razliku od 1945. godine smiju i reći što se događalo.

<https://narod.hr/kultura/video-17-kolovoza-1990-knin-kako-je-balvan-revolucijom-poceo-fasisticki-ustanak-s-elementima-genocida>

Ovaj tekst je izazvao zanimljivu raspravu o srpskom fašizmu. Dat ću samo prvi komentar: **Prascić • a day ago**

Balvan revolucija nije fašistički ustanak, nego velikosrpski ustanak. Hrvatski branitelji nisu antifašisti, nego hrvatski domoljubi. Fašizam kao ideologija je pao još 40-ih. Fašizam kao krovni pojam kojim označavamo ideologije koje mu slične, može se koristiti. Ali se ne bi trebao koristiti. Nitko zapravo niti ne zna što je to fašizam. Nisu to znali ni prije 2. svjetskog rata, ni za vrijeme, ni nakon. Jedan od najboljih tekstova o tome napisao je Orwell - Što je fašizam? - no niti on nije znao odgovor. U jednom legendarnom govoru

sluga Božji nadbiskup Fulton Sheen opisao je 12 trikova pomoću kojih će davao zavesti mnoge duše. Jedan od njih je i njegova tvrdnja da nas želi osloboditi od fašizma, ali nikad neće objasniti što je zapravo fašizam. Dakle ni Sheen ne zna što bi to točno bilo. Fašizam je sve i ništa istovremeno. Moj otac je dragovoljac Domovinskog rata. Pitajte ga je li bio u ratu protiv fašista? Reći će vam - NE. Pitajte ga je li on antifašist - reći će vam NE.

Razumijem da se kod nas u Hrvatskoj sve gleda kroz terminologiju "fašist" i "antifašist". Zadnjih godina akademik Pečarić dosta često naglašava da su hrvatski branitelji antifašisti, a srpski agresori fašisti. No zašto bi Pečarić imao potrebu iznositi tvrdnju koja jednostavno nije točna? Iz jednostavnog razloga: prije toga se godinama i godinama hrvatske branitelje proglašavalo fašistima, a srpske postrojbe su sebe proglašavali antifašistima. Po tim definicijama fašist je nešto agresivno, osvajačko, primitivno i odvratno, a antifašisti su plemeniti ljudi koji podnose žrtve i hrabro se bore ne bi li nas od takvih oslobodili. Vrh srpske vojske 90-ih je govorio da ide Hrvatsku i Jugoslaviju osloboditi od fašizma. A onda se dogodio Vukovar. Za njih, fašisti su bili oni koji su vikali "Za dom spremni" ... pogledajte tko danas tvrdi da je "za dom spremni" fašizam i jasno vam je kakav taj odnos ima prema Domovinskom ratu i koliko pameti u glavi ima. No, da se vratim na temu, upravo su ti događaji razlozi da netko branitelje naziva antifašistima, a srpske agresore fašistima. Jer su to riječi na koje se svi ovdje pale. Međutim treba biti svjestan da je to zapravo pogrešno. I na žalost ide u prilog starim antifašistima koji žele tvrditi da su oni temelj Hrvatske, a branitelji - antifašisti - su je samo oslobodili.

Bilo bi mi izuzetno drago da se srpsku agresiju više ne naziva fašističkom, a hrvatsku obranu da se ne naziva antifašističkom. Izvorno, antifašizam je zlo koje je instalirala komunistička partija. Nije svaki antifašist bio komunist, ali svaki antifašistički potez budno je nadzirala komunistička partija. O zločinima da ne pričamo.

Jasno je da ne mislim da je želja dana na kraju dobra. Dapače, nije bitna definicija nečega već je bitno kako se to doživljava. Ili: ne znamo što je elektricitet, ali ga itekako koristimo! Kada Vas netko napada da ste fašist ne treba se zbog toga 'smrznuti' (= prepasti). Pogotovu ako imaš mnogo bolje argumente dokazati da je to taj koji Te napada. Mene ne zanima zašto su komunisti odlučili da se trg u Zagrebu naziva Trg žrtava fašizma iako talijanski fašisti nisu nikoga ubili u Zagrebu. Ali nije loše spomenuti da je to zato što su komunisti bili saveznici nacistima, pa je to možda zato. Je li zato usvojen pojam fašizma, a ne nacizam? A sigurno ni Staljin nije zaboravio tko mu je bio saveznik, zar ne? Neki danas s pravom govore o srpskom naci-fašizmu. Meni ne smeta ni ako ga zovu srpski nacizam. Da su o tome govorili hrvatski političari, danas bi Vučić bio smiješan. A oni se ne usude govoriti ni o presudi stalnog suda u Haagu tj. o srpskoj agresiji u cilju stvaranja homogene Srbije pri čemu su izvršili niz genocidnih radnji! Zato dr. Bilač govori to što govori!

Evo kako, zapravo i o tome, govori biskup Košić (iz govora na Otvaranju međunarodne Konferencije MIA 2018.):

„Također na predstavljanju knjige Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sam sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da

se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“ „

Drugim riječima, kada nas napadaju treba okrenuti pilu naopako. Ili napasti njih – ili ih ismijati.

A ovom pitanju sam posvetio i jednu knjigu: „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska". Tada je sa mnogom razgovarao Davor Dijanović (Portal HKV-a, 24. 06. 2015.) Dat ću dio razgovora u kojem ukazujem na činjenicu kako je Miloševićev uzor bio Hitler: **Sličnost Hitlerovog i Miloševićevog projekta**

Pojam „antifašizam“ u Hrvatskoj je do sada u pravilu bio rezerviran za političke sljedbenike propaloga komunističkog sustava. Odakle branitelji u toj pripovijesti?

To objašnjavam na početku knjige definirajući "antifašiste" u RH izjavom Winstona Churchilla: Fašisti budućnosti nazivat će sebe antifašistima, odnosno Antifašiste u RH: Jedini istinski antifašisti u RH su hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Zapravo, naslov nove knjige i ovakvi tekstovi ukazuju na problem koji imaju kukurikavci. Oni moraju skriti fašistički karakter velikosrpske agresije na RH. Tko se još sjeća usporedbi onoga što je govorio i radio Milošević s onim što je govorio i radio Hitler, Npr. Hitler je

govorio:

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Goras su dva oka u istoj glavi.

Kao što je Hitler tvrdio da je napad na poljsku odgovor na napad Poljske na Njemačku, tako je i napad na Dubrovnik njihov odgovor na napad Hrvatske na Crbu Goru i BiH. Vjerovali ili ne!

Na taj način kukurikavci „kupuju“ bolju sliku o sebi samima. Proglašavaju se antifašistima, a podržavali su ili sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku i sudjeluju u politici koja pokušava od agresije, koja je već i takvom prepoznata na Sudu u Haagu, napraviti građanski rat. Poznati kineski ratnik i filozof Sun Tzu je takve nazivao ogavnim ljudima. Ovdje je to još i gore, jer se sve radi poslije veličanstven pobjede u ratu u kome je sam i srpski Vožda Slobodan Milošević svoju vojsku usporedio sa zečevima u srazu s hrvatskom vojskom. A za primjer junaštva tom prigodom je govorio o Vukovaru. Valjda otud i agresija na Vukovar od strane današnje vlade. Sama najava ove nove knjige navela je Vicka Goluzu, nekadašnjeg pomoćnika ministra, da napiše pjesmu, koja je svojevrstan odgovor na Vaše pitanje (Kamenjar.com, 22. 06. 2015.):

**ČESTITKA DOMOLJUBNOM ANTIFAŠISTI
AKADEMIKU JOSIPU PEČARIĆU!**

*Braniteljska Hrvatska visi na križu
Hrvatska naša, brate u Kristu,
fašističkom mržnjom truju nam Hižu
Domovinu iz snova – Ljubav čistu!*

*Domovini iz snova mrtvih heroja
na kojima leži svetost Slobode,
izdajice mnoge duginih boja
u mržnji žele da u smrt ode.*

*Antifašistima lažnim antifašizam čisti
u kojem sjaji Hrvatski znamen
ustaškom zločinu uvijek je isti
jer u njima plamti Jugoplamen.*

*Čestitam brate za novu knjigu,
za serum braniteljske ljubavi svete,
Antifašističku Hrvatsku kao brigu
i - lijek protiv kolone pete!*

Vicko Goluža

Zapravo, mnogi već u Hrvatskoj izjednačavaju „antifašiste“ s fašistima upozoravajući na njihovu ulogu u masovnim zločinima poslije rata, ali i na njihovu ulogu i odnos prema srpskim zločinima u Domovinskom ratu. Međutim, treba ustrajati u istini o fašističkoj agresiji i pobjednicima nad tom agresijom hrvatskim braniteljima koji su zapravo jedini istinski antifašisti s kraja dvadesetog stoljeća. Zato je to i dano u naslovu moje knjige“!

Nemojmo biti nepravedni prema Miloševiću. Nije samo Hitler bio njegov uzor. To je bio i Mussolini. Vjerojatno ste zaboravili šalu koja je kružila o tome: U jednom muzeju u Italiji Milošević nikako da pogodi čiji je portret koji bi gledao. I na kraju je bio siguran:

-Ovo je sigurno Mussolini!

-Ne g. Miloševiću. To je ogledalo, odgovoriše mu.

Da, govorim o srpskom fašizmu, mada je očito da to argumentiram sa srpskim nacizmom. Ali kad oni govore o fašizmu, zašto im ne izaći u susret. Pa i Churchill se pripisuje ova rečenica o fašistima, a ne o nacistima, zar ne?

Josip Pečarić

Praktično imamo veliku koaliciju

Portal HKV-a, 04. srpnja 2018.

**RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM
POVODOM MEĐUNARODNE KONFERENCIJE U ČAST
NJEGOVA SEDAMDESETOG ROĐENDANA**

Od četvrtog do osmog srpnja u Zagrebu se održava međunarodna konferencija u povodu sedamdesetog rođendana akademika Josipa Pečarića, hrvatskog matematičara i znanstvenika svjetskog ugleda. Tim povodom kratko smo razgovarali s akademikom Pečarićem, o samoj konferenciji, ali i drugim aktualnim temama.

U tijeku je međunarodna konferencija u povodu Vašega sedamdesetog rođendana. Možete li nam reći nešto više o samoj konferenciji, temama, govornicima...?

Zapravo to je već treća takva konferencija. Prve dvije su bile u Trogiru, a ova se održava u Zagrebu od 4. do 8. srpnja. Prva je bila povodom mog šezdesetog rođendana, a druga povodom tisuću mojih radova u znanstvenim matematičkim časopisima. Napominjem da nijedan znanstvenik u RH nema toliko radova u znanstvenim časopisima. Osim ovih, bile su još tri konferencije Mathematical Inequalities and Applications koje smo mi, Seminar za nejednakosti i primjene iz Hrvatske, organizirali u Pakistanu, Južnoj Koreji i Mostaru. Na konferenciji sudjeluje 80 matematičara. Od toga je pola njih iz svijeta, a druga polovina iz Hrvatske. Prijavilo se oko 120, ali su neki imali problema različite vrste: vize, sredstva, obaveze na njihovim sveučilištima pa nisu mogli doći. Neki su već objavili ili su poslali svoje radove posvećene toj godišnjici u drugim časopisima jer nisu mogli doći.

Otvaranje Konferencije je u četvrtak u hotelu „Internacional“ i govorit će moja dekanica prof. dr. sc. Sandra Bischof. O om domoljubnom radu govorit će biskup dr. Vlado Košić koji će i blagosloviti konferenciju, a o mom životu i radu u matematici profesor Lars-Erik Persson bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva i dobitnik najvećeg priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba. Na kraju će o našem časopisu Mathematical Inequalities and Applications koji slavi dvadesetu godišnjicu govoriti prof. dr. sc. Neven Elezović. To je prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten u SCIE listu.

Danas Hrvatska ima pet CC i/ili SCIE časopisa, a tri izdaje naša grupa odnosno izdavačka kuća „Element“. I ne samo to. Već godinama su ta tri naša časopisa po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa. Plenarni predavači su profesori: Tamas Erdélyi, SAD; Mario Krnić, Hrvatska; Zsolt Páles, Mađarska; Ivan Perić, Hrvatska; Lars-Erik Persson, Švedska; Vladimir Dmitrijevič Stepanov, Rusija.

Kako komentirate činjenicu da je konferencija medijski ignorirana?

Ignorirane su bile i one prethodne dvije konferencije. Jasno Vam je i zašto. Oštar sam kritičar svih vlasti od 2000-e. Napisao sam 40-ak knjiga koje se vlastima (i oporbi) s mojim kritičkim osvrtima ne sviđaju, pa mediji znaju koga treba ignorirati. Tako su žrtve mojih prohrvatskih stavova i te moje konferencije. Istina ovaj put su me zvali sa HRT-a s prijedlogom da u emisiji „Dobro jutro Hrvatska“ govorimo o Konferenciji. Vidjet ćemo hoće li išta biti od toga.

Vi pripadate samom vrhu svjetske matematike kad su u pitanju matematičke nejednakosti. Cijeni li Vas se više u Hrvatskoj ili u inozemstvu?

Što se tiče Hrvatske ne mogu reći da me poneko ne cijeni. Ali mnogi čine sve što mogu da me se onemogući u radu. Spomenute časopise više ne financiraju, Hrvatska zaklada za znanost zaustavila mi financiranje znanstvenog projekta, na kojemu je bilo 36 znanstvenika i tako i onemogućili normalan rad, a s tako glupim obrazloženjem da gluplje ne može biti. To i ne čudi kada znamo da su u HRZZ-u glavni u odlučivanju iz uprave HAZU-a (o tome sam napisao i knjige: Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017.. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017.), kojima sam se zamjerio kada sam se javno usprotivio izboru prof. dr. sc. Ive Goldsteina za akademika. A vidite danas kolika bi sramota bila za HAZU da je on član. Dovoljno je spomenuti njegove nedavne nastupe na televizijama što mu je priskrbilo naziv Ivo Drobilica.

Čak su me prošle godine prozivali u Hrvatskom saboru (Glavni tajnik HAZU-a) zbog Peticije ZDS od prije tri godine, kao što danas iz Srbije prozivaju hrvatske nogometaše jer poslije pobjede pjevaju Thompsonovu „Bojnu Čavoglave“. Ako se sjećate i Peticija ZDS je pisana u obranu Thompsona. DA, na svečanoj večeri Konferencije Thompson će uz Dražena Žanka i Stanka Šarića biti moj gost. Zapravo oni meni osobno dođu kao zamjena za uobičajene pokrovitelje konferencije. Naime ja sam otklonio svaku mogućnost da HAZU bude pokrovitelj.

Inače izvanjski sam član i Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

S druge strane još prošle godine izabran sam za senior istraživača u Moskvi na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN pa ću nastaviti znanstveni rad za to sveučilište. Njima sam dovoljno dobar za znanstveni rad, a u RH nisam. Kada Zagrebačkom sveučilištu i hrvatskoj znanosti nisam dobar ni poslije 1100 znanstvenih radova, četrdesetak doktora matematičkih znanosti, tri svjetska časopisa dobro je da netko tko je pokazao da cijeni moj rad ima i nekakve koristi od tog rada. Imam i oko 230 suradnika iz cijelog svijeta pa ću nastaviti suradnju s mnogima od njih.

A u svijetu pokazuju da cijene moj rad i na druge načine. Zbog mojih zasluga u matematici, posvećen mi je jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili meni mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je četiri godine kasnije i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim mojim istraživanjima posvećen je i članak „Accentuate the negative“, Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

I dalje ste aktivni u akademskom životu?

Da, ali s odlaskom u mirovinu prekinut ću svaku vezu sa Zagrebačkim sveučilištem. Naime dr. Boras, rektor tog sveučilišta odigrao je sramotno prljavu ulogu u protuzakonitom izbacivanju moje kćerke s fakulteta. I on i ona su doktorirali kod prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, samo je on doktorirao u 48-oj godini života i trebalo mu je 15 godina da doktorira, a moja kćerka je za upola manje i doktorirala i izabrana za znanstvenu suradnicu

i izabrana za višu znanstvenu suradnicu. Istina on je u narednih 15 godina munjevito napredovao, i uz to postao i dekan i rektor. I sve to na Filozofskom fakultetu u vrijeme detudmanizacije. Kad je takva osoba birana velikom većinom za rektora, ja doista nemam što tražiti na takvom sveučilištu, tj. ne želim imati nikakvu vezu s njim.

Naravno treba spomenuti da su organizatori Konferencije TTF, FER iz Zagreba i PMF iz Splita, a ima i još fakulteta koji su zahvalni za doktore matematičkih znanosti koji rade na tim fakultetima. Meni je posebno drago što je na FER-u u jednom danu za redovite profesore izabrano njih troje koji su kod mene doktorirali. Jednom se jedan kolega upitao tko bi predavao matematiku na hrvatskim sveučilištima kada ne bi bilo mojih četrdesetak i Jankovih dvadesetak doktora matematičkih znanosti.

Kako komentirate aktualnu društveno-političku situaciju?

Vjerojatno i sam odnos vlasti prema meni puno govori. Na žalost sve što sam pisao o tome pokazalo se istinitim. *Memorandum Vjerojatno i sam odnos vlasti prema meni puno govori. Na žalost sve što sam pisao o tome pokazalo se istinitim. Zapravo koristim i ovu prigodu čestitati Vlastima u Srbiji jer su glavni u provođenju Memoranduma SANU 2 mnogi iz vlasti i oporbe u RH. Praktično imamo veliku koaliciju u RH kojoj su stalno na udaru hrvatski nacionalni interesi. Stalno su im na udaru i branitelji i Crkva u Hrvata.* Zapravo koristim i ovu prigodu čestitati Vlastima u Srbiji jer su glavni u provođenju Memoranduma SANU 2 mnogi iz vlasti i oporbe u RH. Praktično imamo veliku koaliciju u RH kojoj su stalno na udaru hrvatski nacionalni interesi. Stalno su im na udaru i branitelji i Crkva u Hrvata.

Srećom otpora ima i nedavna skupljanja potpisa za dva referenduma to najbolje pokazuje. A koliko je sve to teško pokazuje to da je Thompson dobio spor oko pokušaja zabrane legendarne pjesme iz Domovinskog rata „Bojne Čavoglave“. Dvadesetak godina traju pokušaji zabrane te pjesme jer simbolizira pobjedu u Domovinskom ratu i veliku „bežaniju“ njihove vojske koju je sam Milošević usporedio s zečevima. Napisali smo više knjiga o tome, ali progon Thompsona i „Bojne“ je nastavljen, da bi poslije toliko godina u obrazloženju presude stajalo ono što svaka budala zna: Pjesma je iz Domovinskog rata i Thompson je pjeva onako kako je u ratu pjevana, tj. u izvornom obliku.

Pripremate li neku novu publicističku knjigu?

Svjedoci smo ovih dana hajke na Igora Vukića zato što je razotkrio laž logora Jasenovac. Svjedoci smo i nepravilnosti kojima je izložena sjajna novinarka i urednica na HTV-u Karolina Vidović Krišto zato što je osmislila nastup Vukića i dr. Klasića o toj temi. Očito je trebala znati da će onaj koji zastupa laž o Jasenovcu odbiti nastupiti u toj emisiji jer je za razliku jugo-komunističkih povjesničara u RH Vukić istinski istraživač. On je u 15 minuta svog nastupa u potpunosti ogolio tu laž i gđa Vidović Krišto je morala biti kažnjena. Zato smo dr. sc. Stjepan Razum i ja odlučili pripremiti knjigu Razotkrivena Jasenovačka laž, koja će uskoro ići u tisak.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/29776-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju-u-rh-kojoj-su-stalno-na-udaru-hrvatski-nacionalni-interesi.html>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

ŽELJA DALIĆA I MODRIĆA

Moj tekst o želji Dalića i Modrića da ih dočeka Thompson VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA! objavljen je na kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-hoce-li-thompson-pjevati-na-doceku-vatrenih/>
Pogledajte i komentare!

Na Kamenjaru su, čini mi se, dali i svojevrstan komentar njihove želje tako što su montirali i pokazali kako dobro zvuči Thompsonova Duh ratnika uz snimke naših nogometaša:
<https://kamenjar.com/hrvatska-vojska-vatrenima-vi-ste-hrvatska-srce-junaka-i-osmijeh-pobjednika/>

Mirela komentira: "Ja se ufam da ce pjevati ali da to malo drze u tajnosti da ih iznenade..ne znam..takav osjecaj imam! Ma sva sam euforicna od nasih deckica i pozitivna! Eto!
😊😊😊😊😊"

Mladen kaže kako je dobio odgovor na pitanje o nastupu Thompsona od glasnogovornika HNS-a koji zapravo opravdava i Mireline nade:

"Nemojte vjerovati svemu što se piše u medijima. Navijajte sutra za Hrvatsku!. Srdačan pozdrav,"

Još više nadu pobuđuje činjenica da je Thomsonov nastup najavljen za doček u Splitu: Thompson pjeva na Rivi za doček Vatrenih

<http://dalmatinskiportal.hr/vijesti/thompson-na-rivi-u-ponedjeljak-za-docek--vatrenih-/33456>

Da, valjda ovi na vlasti nisu potpuno poludjeli. Ljubić je i očekivao da će oni poslije prvenstva postepeno pokušati poništiti porast ponosa kod Hrvata koje su vatreni ostvarili. Pri tome je upozorio na još jedan stup moje Hrvatske - generala Praljka. Zato vam u ovom veličanstvenom danu šalem

Pzivnicu za obilježavanje Dana hrvatskih branitelja Općine Sunja.
(prilog)

Jasno je da je želja da se ne ispuni želja Modrića i Dalića želja onih kojima uspjeh vatrenih smeta. Zato pogledajte što o tome piše Davor Dijanović:

<https://direktno.hr/kolumne/nema-vise-jugoslavije-a-hrvatska-igra-u-finalu-svjetskog-prvenstva-neka-pati-koga-smeta-128381/>

Dragi prijatelj general Rojs mi je poslao želje vatrenima Hrvatskog generalskog zbora. Vidim da je to dano i na internetu:

<https://direktno.hr/domovina/generali-i-admirali-odusevljeni-pothvatom-vatrenih-evo-sto-su-im-porucili-128357/>

Pročitajte i želje jedne naše Ivane:

<https://narod.hr/sport/ivana-klaric-moja-domovina-zadnjih-dana-ne-izgleda-njeni-ljudi-vasi-ljudi-vise-ne-disu>

Svi danas vole Hrvatsku. Poslušajte i ovo:

<https://kamenjar.com/izraelska-zvijezda-zapjevala-na-hrvatskom-video/>

Danas je dan kada očekujemo pobjedu. Zato evo i takvih tekstova:

VERA PRIMORAC:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/15/vera-primorac-sve-se-vraca-sve-se-placa/>

DR. JURE BURIĆ:

PRVI

BOGU dragom

I

Dečkima hvala

Onima na terenu

I

onima na klupi

onima na stadionu

I

onima pred ekranom

onima po trgovima

Naše Domovine

I

Svijeta

Pa kome smeta

Neka pati

I

Shvati

Da samo ljubav

I

Žrtva

Pobijediti mogu

Još jednom

Hvala dragom

BOGU !!!

Dr Jure Burić

Srpanj 2018.

MALI LUKA

Ja sam mali Luka

U ruci mi šljuka (štap)

Po kamenju skačem bolje

Nego da je ravno polje

Čuvam kozu bit će mlijeka

Nemam lopte ni za lijeka

A kad budem malo veći

I ako me Bog posreći

Kupit će mi loptu tata

Pa da mu se skinem s vrata
Tad će Luka loptu ganjat
I o pravom dresu sanjat
Prepoznao Bog je Luku
I njegovu tešku muku
Bit ćeš mali jednog dana
Na postolju i bez mana
Slavit će te baš Svijet cijeli
HRVATIMA radost dijeli.
Ime će ti zlatno biti
I zlato ćeš osvojiti.

Dr Jure Burić
Ravno,
Uoči utakmice s Francuzima
Dobio sam inspiraciju kad sam vidio malog siročića (Luku)sa stapom u ruci kako čuva svoju kozu.

MOLITVA

Nemam Te obraza
BOŽE više molit
Jer si mi do sada
Uslišao svaku
Dovede brate
U finale Hrvate
A isto ću sebi
Priuštit slobodu
Ma hajde još jednom
Pomozi mom RODU
Znam da bi volio
Vidjeti i Ti
Oko vrata
Zlato u HRVATA !!!

Dr Jure Burić
15.srpanj 2018.

SVA MUDROST SVIJETA

U jedanaest slova
Sva mudrost Svijeta
Formula za uspjeh
I način života
Nije sramota
Ponizan biti

Boga moliti
Bit čovjek dobar
Voliti ljude
I kad te kude
S ljudima znati
Upravlјati
Rezultat na kraju
I svi u RAJU.
Ma ne može bit svatko
Naš DALIĆ ZLATKO.

Dr Jure Burić
Uoči utakmice za prvo mјesto na Svјetskom nogometnom prvenstvu u Moskvi .
15. srpnja 2018.

KRENO PJEVAC NA KOCKICU

Kreno pjevac
Na kockicu
Za njim trei koka
Čini mi se moj pjevčiču
Nisi duga roka
Pa kada se to dogodi
Da ne budeš prvi
Bit ces pajdo il'
U loncu
Il' će jest te crvi
Ne racunaj vise na me
I na moja jaja
Ja odlazim za kockicam
To je moja raja

Dr J. Burić
Ravno - Dubrovnik

BOLJI SU IZGUBILI!

Dragi prijatelji,
Bolji su izgubili!
Čestitam vatrenim uz e-mail Ankice iz Splita:
Naslov: Fw: Želja Dalića i Modrića
Datum: Sun, 15 Jul 2018 20:39:23 +0200

Dragi profesore Pečarić,

Ponosna sam na naše igrače, klanjam im se, oni su nas ujedinili i pokazali kako se svojim radom, zalaganjem i zajedništvom voli svoja domovima, kako se može biti najbolji i da se može imati svjetski uspjeh, a ne da imamo najlošije rezultate u Europi i cijele porodice odlaze iz HRVATSKE, iako imamo sve preduvjete za najbolji život u svojoj prelijepoj domovini, prekrasnoj sve od Zagorja, Slavonije, Istre, Dalmacije, mora.

Molim dragog Boga da se oni koji upravljaju našom HRVATSKOM ugledaju na naše igrače, a ne da služe svjetskim moćnicima.

Zamislite, igrači iz prostora jedne male HRVATSKE od 4.000.000 ljudi protiv igrača iz prostora cijelog svijeta sa milijardama stanovnika i došli do samog vrha.

Neka ih dragi Bog blagoslovi za prelijepu trenutku koje su priuštili svojoj domovini, što su nas ujedinili i učinili ponosnim, učinili da se zna za moju HRVATSKU, da je PROUD TO BE CROAT u svijetu.

Osobno sam osjetila takav ponos i zahvalnost još jedino nakon pobjede u Oluji, zato što sam kao velika većina nas razočarana kako se upravlja našom državom, a naši igrači na čelu sa malim, a tako velikim MODRIĆEM, mi ponovo vratili nadu.

Svaka im čast, oni su heroji naše drage i jedine nam H R V A T S K E.

Ankica iz Splita

Vatreni ostaju za mnoge u svijetu „pobjednici srca“:

<https://narod.hr/sport/svjetski-mediji-odusevljeni-vatrenima-hrabri-hrvati-ostaju-mnoge-pobjednici-srca-ovom-finalu-nema-porazenih>

Da nismo uzalud upozoravali da će oni koji ne vole Hrvatsku početi raditi da se PONIŠTI sve pozitivno što nam se dogodilo s Vatrenima, tj. da su već počeli raditi pokazuje i to da je dr. sc. Josip Stjepandić inače predsjednik HAZUDD-a, već počeo odgovarati na takve podmukle napade:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/15/dr-josip-stjepandic-kao-da-je-autorica-završila-brzi-tečaj-jugokomunizma/>

Već to pokazuje kako nisam pogriješio kada sam upozorio na neispunjavanje želje Dalića i Modrića. Vidjet ćemo jesu li hrvatski političari uporni u pokazivanju takvog sramotnog odnosa prema ovim istinskim hrvatskim velikanima:

<https://narod.hr/sport/unatoc-nezasluzenom-porazu-finalu-sp-a-sjajna-atmosfera-autobusu-vatrenih-odzvanjaju-pjesme-thompsona-skore>

A narod slavi uz „Bojnu Čavoglave“:

<https://www.dnevno.hr/sport/navijaci/video-navijaci-slave-srebro-vatrenih-uz-thompsona-poslusajte-kako-ulicama-grmi-bojna-cavoglave-1193767/>

Vidjet ćemo hoće li biti Thompsona na dočeku ili će pobediti ono o čemu piše Starešina:

<https://narod.hr/hrvatska/visnja-staresina-nogometno-cudo-sinovi-oluje-djece-komunizma>

Josip Pečarić

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA
LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG
LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

DAVOR DIJANOVIĆ

**HAJKA NA IGORA VUKIĆA PO PROVJERENOME
KOMUNISTIČKOM RECEPTU**

*NIJE BITAN SADRŽAJ VUKIĆEVE KNJIGE, BITNO JE
DISKVALIFICIRATI, DEZAVUIRATI, UŠUTKATI, ZABRANITI,
UNIŠTITI...*

Hrvatski politički, akademski i medijski *mainstream* prepun je krilatica o demokraciji, ljudskim pravima i slobodi govora. Istodobno, dvadeset i osam godina od uvođenja demokracije hrvatsko društvo i dalje je duboko neslobodno, obilježeno strahom od javnog iznošenja vlastitih stavova i kontaminirano mentalitetskim obrascima iz vremena propaloga jugoslavensko-komunističkog sustava.

Hrvatska historiografija i dalje je prepuna dogmi i mitova koje je kreirao i podupirao jugoslavensko-komunistički *establishment* u vremenu od 1945. do 1990. godine. *Crne legende* koje su se u vremenu Jugoslavije koristile za bičevanje i discipliniranje hrvatskog naroda i dalje relikti bivše *duboke države* nastoje legitimirati i perpetuirati kako bi one postale *mainstream*, nešto što se podrazumijeva, notorne činjenice koje u pitanje mogu dovoditi jedino *revizionisti* ili mentalni bolesnici.

Hajka koja je uslijedila nakon nedavnog gostovanja politologa, novinara, povijesnog istraživača i publicista Igora Vukića na HRT-u, povodom izlaska knjige „Radni logor Jasenovac“, predstavlja upravo plastičnu sliku, spomenik neslobodi koja vlada u hrvatskome društvu. Vukić je u emisiji „Dobro jutro, Hrvatska“ ukratko iznio sadržaj spomenute knjige, tj. rezultate svojih istraživanja. Stavovi koje je pritom iznio o logoru Jasenovac (u emisiji je trebao biti i Hrvoje Klasić, no očito se uplašio sučeljavanja s Vukićem), dakako, ne uklapaju se u okvire jugoslavenske *istoriografije*, pa su izazvali prave potrese kod profesionalnih „antifašista“ koji žive od dogmi i mitova iz vremena Jugoslavije.

Nakon diranja u jugoslavensko-komunističke dogme i mitove uslijedio je predvidljivi scenarij

Nakon Vukićeva gostovanja na HRT-u svjedočili smo scenariju koji je mogao predvidjeti svatko tko išta znade o tome kako funkcionira komunistički mentalni sklop koji prezire i ne podnosi drugačije mišljenje.

Došlo je do posipanja pepelom voditeljice Marine Medved Pulić i susljednog klečanja na kuruzi jasenovačke mitologije, Programsko vijeće HRT-a, nakupina mahom profesionalnih uhljeba u maniri kakvoga opskurnog komiteta iz bivšeg režima osudilo je Vukićevo „relativiziranje ustaških zločina“ (Vukić je inače srpskog porijekla, a pretci su mu i sami bili logoraši u Jasenovcu), urednica Karolina Vidović Krišto po drugi je put maknuta iz neke emisije zbog toga što je otvorila temu koju veliki cenzori na Prisavlju smatraju nepoćudnom, Milorad Pupovac Suzni pozvao je na Vukićev kazneni progon, Ivo Goldstein, inače sveučilišni profesor, u emisiji Nedjeljom u 2 govorio je o „đubretarima“ i „smrdljivcima“ koji negiraju zločine u Jasenovcu (iako nije poznato tko je to ikada negirao da su u Jasenovcu počinjeni zločini), a Vukića su napali – ne bi li time legitimirali svoju tobožnju objektivnost i pripadnost *mainstreamu* – i neki navodno desni povjesničari, novinari i publicisti (ne pada snijeg da prekrije brijeg, nego da svaka zvijer otkrije svoj trag).

Nedostojao je tek Milan Kangrga...

U cijeloj ovoj pripovijesti najmanje se govorilo o argumentima odnosno rezultatima istraživanja koje je Vukić iznio u svojoj knjizi, a koji se temelje na arhivima i svjedočenjima preživjelih. Sadržaj je posve nebitan. Bitno je tehnikama totalitarnih režima protivnika identificirati i nakon toga medijski diskvalificirati, dezavuirati, ušutkati, zabraniti, uništiti i po mogućnosti prikazati psihičkim bolesnikom. Nedostojao je tek neki moderni Milan Kangrga pa da prizove Vukićevo liječenje „sa željeznom štangom po glavi“. Ili da Vukić završi u nekoj umobolnici kao svojedobno beogradski novinar Vladimir Marković koji je 1979. nakon razgovora s Franjom Tuđmanom – u kojemu se navodi 60.000 ubijenih u Jasenovcu – prisilno psihijatrijski hospitaliziran.

Uz instrument *jame* i *kame* – *psihijatrizacija neistomišljenika* stari je i provjereni komunistički recept, koji je danas, doduše, zamijenjen suptinijim metodama obračuna s neistomišljenicima, u vidu njihove pauperizacije, ridikulizacije i medijske marginalizacije. No, na veliku žalost mentalnih komunista, koji i dalje drmaju hrvatskim političkim, medijskim i društvenim *establishmentom* i koji bi istraživanjima i istini propisivali ograničenja i zabrane, istina je takva kakva jest i kad tad iziđe na svjetlo dana. A s njom i sav jad, bijeda i mizerija njezinih protivnika. Unatoč svim opstrukcijama, istina o Drugome svjetskom ratu, pa tako i o logoru Jasenovac, polako, ali sigurno probija se iz katakombi i pitanje je vremena kad će doći i do prozora i vrata tzv. *mainstreama*. A vrijeme je da se i u *mainstreamu* otvore prozori i vrata jer je smrad od truleži laži postao nepodnošljiv...

Davor Dijanović/HKV

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/29671-drustvo-neslobode-hajka-na-igora-vukica-po-provjerenom-komunistickom-receptu.html>

<https://kamenjar.com/davor-dijanovic-hajka-na-igora-vukica-po-provjerenom-komunistickom-receptu/>

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI

Igor Vukić je svojom knjigom „Radni logor Jasenovac“ i svojim nastupom na HTV-u uzdrmao osnovni postulat koji je Plenković zadao svom Vijeću za suočavanjem s prošlošću a to je da ne smiju dirati u „istinu“ o ND Hrvatskoj.

U nedavnom intervjuu u Hrvatskom tjedniku je Ivica Marijačić dva puta u svojim pitanjima ukazivao na dr. Ivu Lučića koji je bio i član Plenkovićevog Vijeća ali i Programskoga vijeća HRT-a koje je odigralo važnu ulogu u hajci na Vukića, ali i na urednicu Karolinu Vidović Krišto koja je omogućila nastup nekome tko govori o svojim istraživanjima koja pokazuju svo znanstveno i drugo nepoštenje u takvoj Plenkovićevoj instrukciji.

Tako doznajemo da je dr. Lučić nazvao Vukića lunatikom a u jednom pitanju izravno govori o dr. Lučiću kao navodnom Tuđmanistu:

Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi), koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?

Zapravo postavlja se pitanje kako netko uopće može biti u nekakvom Vijeću na televiziji koje proganja hrvatske domoljube? U „Hrvatskom tjedniku“ od 21. lipnja 2018. možemo naći niz tekstova na tu temu:

1. Davor DIJANOVIĆ: Nakon HDZ-a, Pupovac gospodari i HTV-om

NA HTV-u NEMA MJESTA ZA HRVATSKE NOVINARE

Pupovac zatražio, Plenković udovoljio: Saša Kosanović mora na HTV, Karolina Vidović Krišto mora s HRT-a

PROTJERANO sve što hrvatski diše: Tihomir Dujmović, Hloverka Srzić Novak, Karolina Vidović Krišto...

POVLAŠTENO sve što diše velikosrpski i projugoslavenski: Aleksandar Stanković, Saša Kosanović, Maja Sever...

2. Javor NOVAK: publicist i novinar. HRT je kao JRT, današnje čistke nisu bitno različite od nekadašnjih

3. Siniša KOVAČIĆ, bivši ravnatelj HRT-a: Nacionalno osviješteni kadrovi na HRT-u šute, trpe i nadaju se nekom novom hrvatskom valu

4. Zoran VUKMAN, novinar i publicist: Najbolje da Pupovac bude ravnatelj HRT-a

5. Josip JOVIĆ, novinar i publicist: Uvijek na HTV-u stradavaju „nacionalisti“ (vidjeti Prilog, J.P.)

6. Zorica GREGURIĆ, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara: Manjina, koja je izvršila agresiju na RH, zauzela sve pozicije u Hrvatskoj pa tako i na HRT-u

7. Đuro VIDMAROVIĆ, predsjednik Društva hrvatskih književnika: To nije normalno stanje

8. Hrvoje HITREC, književnik: Velika političko-medijsko-sudska sprega čije su žrtve istina i sloboda!

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

Naravno mođu protjeranim sigurno treba dodati Željka Pervana.

S druge strane za dr. Marija Jareba ne može se reći da ne zna ništa o Jasenovcu jer je bio član Međunarodne skupine za održavanje sjećanja, edukaciju i istraživanje holokausta te predstavnik Ministarstva kulture u JUSP Jasenovac.

Pogledajte što on kaže o Vukićevim istraživanjima:

Držim ipak kako u istupima pojedinaca katkad ima više želje za samopromocijom i pronalaznjem 'novih istina' kakve bile, bez obzira na sve dostupne činjenice i izvore. Nisam imao prilike još vidjeti Vukićevu knjigu, a 'izmakla' mi je i emisija koju ste spomenuli.

Iz dosadašnjih njegovih nastupa stječe se ipak dojam kako se previše naglašava nešto novopronađenih činjenica koje pokazuju kako vrug nije tako crn kako se uobičajeno misli, odnosno stvari se izvlače iz konteksta i stvara se slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji, što je nedvojbeno bio.

<https://direktno.hr/direkt/dr-sc-mario-jareb-popis-zrtava-javne-ustanove-jasenovac-ne-odgovara-stvarnosti-za-dom-spremni-nije-stari-hrvatski-pozdrav-126234/>

Prije toga govori o netočnostima brojki žrtava, ali ne kaže što je on učinio da se to ispravi kada je bio plaćen da to radi, ali mu oni koji rade ono što je on trebao raditi to čine zbog samopromocije! A nije pročitao ni Vukićevu knjigu niti je pogledao 15 minuta njegovog nastupa na HTV-u!

Svjestan je i drugih bedastoća koje iznose jugo-komunistički 'istoričari' u RH pa im se i on ruga. Uostalom poznato je da se Klasić uplašio Vukića, a dr. Ivo Goldstein se dodatno obrukao svojim nastupima, bolje reći napravio budalu od sebe:

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-prekrsio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

A tim bedastoćama jugokomunističkih povjesničara nema kraja:

<https://kamenjar.com/dujmovic-nitko-nikoga-nije-do-te-razine-ogolio-kao-hasanbegovic-jakovinu/>

<https://kamenjar.com/bujanec-hasanbegovic-skrsio-jakovinu-ko-hrvatska-argentinu-stigao-je-i-na-jazovku/>

Zato je svima jasno da protiv Vukića koji je veliki broj godina posvetio svojim istraživanjima jugo-komunistički povjesničari u RH su obični diletantni. Zato se u tu priču moraju uključiti hrvatski povjesničari kojima nije strana Plenkovićeve doktrina.

A pored Vukićeve knjige ovih dana je veliki udar ta Plenkovićeve doktrina doživjela i konačnom presudom o “Bojni Čavoglave” i ZDS. Znamo da su hrvatski političari skoro dvadeset godina napadali Thompsona zbog pjevanja pjesme ‘Bojna Čavoglave’ koja je jedan od simbola Domovinskog rata i za koju svi znaju da je uvijek počinjala sa pozdravom ZDS koji su koristili i mnogi hrvatski branitelji. U svojoj ulizičkoj misiji prema srpskim

političarima (i ne samo njima) tzv hrvatski političari su pokušali kriminalizirati i “Bojnu” i ZDS.

Koliko je takva politika gadljiva pokazalo se ovih dana kada su Hrvati ispunjeni ponosom zbog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije. O tome posebno treba pogledati tekst Marka Ljubića:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29705-m-ljubic-prica-o-dalicu-modricu-papi-franji-i-sapama-iz-brezovice.html>

Veliku pobjedu su slavili pjevajući ‘Bojnu Čavoglave’ i onda se javio srbijanski predsjednik kazavši o ‘Bojni’ i ZDS ono što nam skoro 20 godina govore političari u RH: *Vidio sam da su pjevali bando, četnici, srpski, dobrovoljci. Da sam na njihovom mjestu radovao bih se sportskom uspjehu, ali ako im je najveća hrana mržnja prema srpskom narodu, nek im bude.*

Vučića je prvi ismijao onaj koji dvadesetak godina trpi od Vučićevih političara u RH – sam Thompson:

Vučić se prepoznao u Thompsonovoj pjesmi! Za njega nije mržnja to što se aktivno uključio u agresiju protiv Hrvatske (vjerojatno to doživljava kao ljubav) ali za njega jeste mržnja prema Srbima ako se netko brani od njihove agresije.

<https://narod.hr/sport/thompson-vucic-se-prepoznao-mojoj-pjesmi-nije-mu-mrznja-sto-se-aktivno-ukljucio-agresiju-hrvatske>

Naravno ismijali su ga svi pa čak i na lijevim prosrpskim portalima u RH. Čak i tamo postanu Hrvati kada su ponosni na svoj narod. Zato ‘hrvatski’ političari i ubijaju taj ponos, zar ne?

Izenadio me je ipak komentar dr. Jareba:

Nije neobično što su u takvim uvjetima neki hrvatski vojnici za svoje geslo i pozdrav uzeli 'Za dom spremni!', a pod njim su mnogi i poginuli za Hrvatsku. To je druga razina toga pozdrava kao simbola borbe za Hrvatsku iz devedesetih godina prošlog stoljeća, što treba poštovati.

To ipak ne poništava činjenicu da je 'Za dom spremni!' nastao kao ustaški pozdrav (podcrtao JP) te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškoga pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini.

Držim da totalitarnim simbolima nema mjesta u javnosti, pa bi uz preporuku da se pozdrav 'Za dom spremni!' koristi isključivo prigodom komemoracija za bojovnike HOS-a trebalo preporučiti da se svi totalitarni simboli maknu iz javnosti.

Podcrtao sam tipičnu Plenkovićevu doktrinu jer je Plenkovićevim povjesničarima očito ZDS totalitarni simbol zato što je nastao kao simbol otpora srpskoj (fašističkoj) diktaturi u Prvoj Jugoslaviji. Valjda im je fašizam sama činjenica što se netko tamo bunio za ubojstvo Radića i drugih, da ne spominjemo sve ono što se u toj državi događalo.

Istina, dr. Jareb je još gluplje komentirao ZDS:

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

I pored svega 3.6.2018. pozvao sam i dr. Lučića i dr. Jareba da nam se pridruže i potpišu pismo:

Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja.

Sada mi je jasno zašto nisu. Zapravo tada mi još nije bilo jasno da među povjesničarima imamo i Plenkovićevih povjesničara.

Danas je dan državnosti. Zato ću ovaj tekst završiti s čestitkom Karoline Vidović Krišto kojoj se pridružujemo:

Kako se voli Hrvatska? Kako mogu reći da ju volim ako ju ne poznajem, ako ne znam o njoj ono što je bitno. Trebamo znati svoju povijest, tražiti i širiti povijesne činjenice.

Kako će naša djeca, ne samo u Hrvatskoj nego diljem Europe i svijeta, moći voljeti svoju Hrvatsku sutra ako povjeruju u sve laži o njoj koje se iz godine u godinu ponavljaju i množe? Laži u koje će povjerovati ako ne budu znali istinu i ako ne budu znali ono bitno o Hrvatskoj. Čovjek u laži vjeruje najčešće iz neznanja. Lažima ćemo iz neznanja povjerovati.

Zato ne zaboravimo, ove riječi želim u naša srca i u naše sjećanje položiti – Hrvatska se voli znanjem.

Sretan Dan državnosti!

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatska-se-voli-znanjem/>

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-plenkovic-evi-povjesnicari/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-plenkovic-evi-povjesnicari/>

IGOR VUKIĆ: HRVATSKI GRAĐANI SIGURNO SU ZRELI ZA PUNU ISTINU O LOGORU JASENOVAC

Razgovor s novinarom i publicistom Igorom Vukićem

Nedavno je predstavljena Vaša nova knjiga „Radni logor Jasenovac“. Do sada se u javnosti predstavljao narativ o Jasenovcu kao logoru smrti. Zašto naslov o radnome logoru?

Dostupni izvorni dokumenti, izjave bivših zatočenika te objavljena literatura o logoru pokazuju da je to bio zatvor, radni logor, u kojem su uglavnom internirani aktivni protivnici Nezavisne Države Hrvatske. Uz njih bila je tu skupina Židova, izuzetih iz deportacija kojima je bila zahvaćena hrvatska židovska zajednica iz sjevernog dijela države koji je bio pod njemačkim utjecajem.

Iz tog dijela NDH dopremani su u logor i Romi, dok iz bosanskog dijela države nisu bili dirani. Logor je trebao narasti u veliko naselje za sve Židove iz NDH koji bi ondje radili i živjeli do kraja rata. O tome je Židovska bogoštovna općina iz Zagreba, na traženje ustaških vlasti, napravila i poseban elaborat koji se nalazi u Hrvatskome državnom arhivu. No nacistički predstavnici s tim se nisu složili i inzistirali su na deportaciji u njemačke logore. Najveći dio jasenovačkih zatvorenika iz kategorije protivnika države, bili su Hrvati i uz njih manja skupina Muslimana i Srba. Prema zakonu, kazne za njih mogle su trajati od 3 mjeseca do tri godine. Rad u logoru bio je obvezan, a zalaganje je moglo dovesti i do skraćivanja roka kazne, odnosno, pomilovanja. Ako logor smrti definiramo kao mjesto gdje su ljudi dovođeni radi toga da bi bili ubijani, Jasenovac definitivno nije bio takav logor.

O knjizi je bilo riječi i u emisiji HRT-a „Dobar dan, Hrvatska“. No, nakon emisije uslijedili su napadi iz različitih strana, a urednica Karolina Vidović Krišto maknuta je iz spomenute emisije. Kako komentirate sve to?

Obveza javne televizije je uz ostalo omogućiti raspravu o relevantnim društvenim pitanjima. Naše Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, kojem sam tajnik, proteklih je nekoliko godina objavilo niz zanemarenih i manje poznatih dokumenata koji sami po sebi otkrivaju drukčiji karakter jasenovačkog logora od onog kako se službeno predstavlja u hrvatskoj javnosti.

Nakon izlaska nove knjige, urednici emisija Dobar dan, Hrvatska reagirali su profesionalno. Uz mene su u studio pozvali i povjesničara Hrvoja Klasića, ali on se na kraju nije pojavio. U emisiji je bio samo autor knjige, slično kao u brojnim drugim emisijama na HTV-u. Zbog toga nije trebalo sazivati hitnu sjednicu Programskog vijeća. Upravo suprotno, Programsko vijeće trebalo je prekoriti vodstvo javne televizije što već do tada nisu organizirali emisije o našim rezultatima rada.

U emisiji uz nas mogu sudjelovati i naši neistomišljenici jer mi se ne bojimo dijaloga. Međutim, očito je da članovi Programskog vijeća nisu dorasli ulozi koju im je društvo namijenilo. Nadam se da će ipak razum prevladati i da će kolegica Karolina Vidović-Krišto biti uz ispriku ponovo vraćena na svoje ranije uredničke poslove.

Milorad Pupovac pozvao je na Vaš kazneni progon. Što reći o tome?

Njegov prijedlog ide na njegovu sramotu. Siguran sam da će i on za neko vrijeme toga postati svjestan. Tražiti od DORH-a kazneni progon za arhivski istraživački rad kojim se bavim i prezentiranje rezultata toga rada u knjigama i člancima, zaista je sramota za

čovjeka koji je završio fakultet društvenoga smjera. To podsjeća na najgora vremena komunističkog doba, ali istovremeno otkriva i veliku slabost. Kad ne mogu pokazati protuargumente, neki ljudi traže zaštitu moćnih prijatelja.

Pupovac tako želi iskoristiti moć koju mu daje članstvo u trenutnoj vladajućoj poziciji. Nada se da će zaogrnut plaštom vladajuće koalicije potaknuti državne odvjetnike da krenu u moj progon. Tužno. Intelektualac takvim zalaganjem potire svoj intelekt i unaprijed potpisuje svoj poraz.

U emisiji Nedjeljom u 2 nedavno je gostovao dr. Ivo Goldstein, koji je tom prilikom spominjao „dubretare“ i „smrdljivce“ u kontekstu revizije jugoslavensko-komunističkih mitova. Je li to razina sveučilišnog profesora?

Ne samo da nije profesorska razina, nego čak nije ni razina HTV-a. Kad bi se sadržaji emisija tretirali ravnopravno, onda bi se i zbog ove emisije moralo sastati Programsko vijeće. Djelomično zbog neprimjerenih riječi, ali još više zbog neprovjerenih i skandaloznih Goldsteinovih tvrdnji, npr. da je u Jasenovac u travnju 1945. dovezena iz Njemačke nekakva drobilica za kosti kojom su navodno uništavani tragovi zločina. Slabo informirani voditelj emisije nije se zainteresirao i pitao za neki dokaz tog čuda, koje osim Goldsteina do sada nitko nikad nije spomenuo – ni povjesničari, ni bivši zatočenici, ni partizani, ni ustaše...

Začudo, napali su Vas i neki povjesničari i novinari koje se smatra tzv. desničarima i nacionalistima?

Nitko nije imun na lijenost. Pristojni ljudi prvo pročitaju nečiju knjigu a zatim ju ocjenjuju. Čini mi se da dosta ocjena proizlazi iz jednostavne činjenice da kritičari knjigu nisu ni imali u rukama. Nadam da će ju napokon kupiti i barem prolistati. Knjigu nije teško pročitati, nastojao sam ju pisati pitkim publicističkim stilom, ali sve su tvrdnje, podatci i citati potkrijepljeni izvorima u više od 500 bilješki (fusnota).

Možete li nam otkriti koje novosti donosite u novoj knjizi? Koji biste dokument izdvojili?

Fotografija nogometne utakmice iz logora u Staroj Gradiški, iz srpnja 1944. godine do sada, koliko znam, nikad nije objavljena. Dobio sam ju od sina jednog dužnosnika iz vrha redarstvene vlasti NDH. Takvo igralište postojalo je i u logoru u Jasenovcu gdje su se, prema izjavama bivših zatočenika, igrale utakmice za prvenstvo logora. Momčadi su predstavljale pojedine radne skupine, a sudjelovala je i ekipa ustaških stražara. U Jasenovcu se, usput, igrala i odbojka.

Zatim, u knjizi je objavljen dokument o strijeljanju deseterice ustaša iz prosinca 1941., jer su, uz ostalo, pljačkali zatočenike. Tu je i popis plaća zaposlenih u logorskoj upravi. Uz ustaše, na popisu su i zatočenici koji su dobili određeni status u logorskoj hijerarhiji i primali plaću za rad. Objavljen je i obrazac izvještaja o vladanju kojim je uprava redovito ocjenjivala svakog logoraša i upisivala njegovo ponašanje u logoru, na radu, njegovo zdravstveno stanje te mnogi drugi novi podatci.

Na temelju tih izvještaja o vladanju, iz logora je prije isteka kazne pušteno u pomilovanjima više od 1700 zatočenika. Puštani su za prigodne datume: 10. travnja, 13. lipnja (blagdan Antunova), za Uskrs, za 14. srpnja (rođendan poglavnika Pavelića) te za Božić.

U logoru su se zatvorenici liječili, a primali su i pakete s hranom?

U logoru je postojala zatočenička ambulanta, a u mjestu Jasenovcu bolnica. Postojala je zubarska ordinacija, rendgenski uređaj, a bolnički laboratorij raspolagao je mikroskopom koji je kupljen u Osijeku 1942. godine. U arhivu smo pronašli račun kad je kupljen – stajao je 6000 kuna.

Logor je posjetio i Crveni križ?

Predstavnik Međunarodnog odbora Crvenog križa Julius Schmidlin posjetio je logore u Jasenovcu i Staroj Gradiški u srpnju 1944. godine. Podnio je opširno izvješće o uočenom, koje se lako može pronaći na internetu. Prilikom posjeta Staroj Gradiški, uz gledanje nogometne utakmice, bio je i na glazbeno-scenskoj priredbi kakve su se redovito odvijale i u Jasenovcu.

U Staroj Gradiški Schmidlin je odgledao Nušićevu „Gospođu ministarku“. MOCK je inače također sudjelovao u organiziranju dopreme paketa s hranom i lijekovima u jasenovački logor. Više podataka zainteresirani čitatelji mogu pronaći u knjizi Marija Keve „Veze Međunarodnog odbora Crvenog križa i NDH“, iz 2009. godine.

Vi tvrdite da u Jasenovcu za sada nema dokaza o masovnom ubijanju zatvorenika?

Nema materijalnih dokaza, odnosno posmrtnih ostataka koji bi potvrđivali da je u logoru bio veliki broj žrtava. Ne potvrđuju to ni dokumenti, a ni većina izjava stotina i stotina bivših zatočenika koje se mogu pronaći u arhivima ili objavljenim knjigama. Nekoliko izjava u kojima se navode masovna ubojstva, nisu prošla test provjeravanja iz drugih nezavisnih izvora.

U logoru se život mogao izgubiti u odmazdama zbog bjegova kada bi bilo strijeljano deset ili dvadeset pripadnika bjegunčeve radne skupine. Bilo je pojedinačnih slučajeva smrtnih kazni prema presudama donesenima izvan logora ili za vrijeme dolaska Pokretnog prijekog suda. Moglo se stradati i u zračnom bombardiranju kojem je logor bio izložen osobito u proljeće 1945.

U nekoliko valova zrakoplovi zapadnih saveznika napali su logor na Veliki petak, 30. ožujka 1945., i porušili znatan broj logorskih građevina. Poginuo je i jedan broj zatočenika. Unatoč, za ratne zatvorske uvjete, dobrim zdravstvenim uvjetima, u logoru se umiralo zbog bolesti, osobito u prvim mjesecima postojanja logora. No logorski su liječnici u dogovoru s upravom nastojali suzbiti epidemije.

Travnički liječnik dr. Josef Konforti opisao je naširoko i detaljno, u knjizi objavljenoj u Beogradu 1972. godine, dakle u dubokom socijalizmu, kako je suzbio epidemiju tifusa u proljeće 1942. Uveo je u dogovoru s logorskom upravom i tadašnjim zapovjednikom Ljubom Milošem, dezinfekciju odjeće, redovito šišanje i brijanje, pranje rublja i odjeće.

Instalirani su tuševi s toplom vodom u kojima su se zatočenci redovito kupali. Iako je knjiga objavljena još tada, nije izazvala veću pozornost javnosti. Nitko se u to vrijeme nije previše ni usuđivao o tome pisati. No ipak, Konforti – koji je iz logora poslan u Kupinec liječiti obitelj Vladka Mačeka pa je odande pobjegao u partizane – nije proglašen revizionistom.

Poslije rata krenula su iskapanja u logoru, kojima se mogao utvrditi približan broj ubijenih u logoru. Što su iskapanja pokazala i zašto su zaustavljena?

Bušenje terena i otkapanje nekoliko grobnica počelo je 1964. godine. Na području sela Gradine na desnoj strani Save, nasuprot jasenovačkom logoru, posebnom sondom bušeno je na stotinjak mjesta ali nije pronađen velik broj leševa. Na nekoliko poznatih mjesta

pronađeno je ukupno 497 posmrtnih ostataka (kad se zbroji nalaz i s lijeve i s desne obale Save).

Daljna istraživanja prekinuta su vjerojatno zato što je pronađen relativno mali broj leševa. Brojne bušotine na velikom prostoru Gradine pokazale su da ondje osim čiste zemlje nema – ničega. Strah da bi se u javnost, koliko god ona bila nadzirana u to vrijeme, mogle probiti informacije o malom broju pronađenih posmrtnih ostataka, sigurno je pridonio odluci o obustavi daljnjeg rada. Ne zaboravite da je onda bio službeni broj od 700.000 navodnih žrtava logora.

Bl. Alojzije Stepinac, međutim, Jasenovac je nazvao ljagom za hrvatsku državu?

Točno, to je napisao u jednom privatnom pismu poglavniku Anti Paveliću, početkom 1943. godine. Bio je to odjek slučaja privođenja u logor sedmorice slovenskih svećenika tijekom 1942. godine, osumnjičenih da ne poštuju NDH i surađuju s partizanima. Stepinac je za njih intervenirao i tražio da se puste iz logora.

U logor je poslano i povjerenstvo na čelu s vladinim dužnosnikom Aleksandrom Seitzom koji je zatekao jednog svećenika na životu – Antona Rantašu i koji je potom pušten. Ostali su izgubili život. Neki zbog bolesti, a neki su izgleda, u još nerazjašnjenim okolnostima, odvedeni iz bolnice, u kojoj su radili kao bolničari te vjerojatno ubijeni. Osim zbog sudbine svećenika, nadbiskup Stepinac prosvjedovao je i zbog internacije Židova i Roma, ne prihvaćajući obrazloženja da je to nužno zbog zahtjeva njemačkog saveznika koji je jamac postojanja hrvatske države.

No zbog svega što sada saznajemo o događajima u logoru te zbog propagandnog značenja koje je jasenovački logor dobio poslije rata, možda se može reći da je Jasenovac veća ljaga na Titovoj Jugoslaviji, nego na Pavelićevoj Hrvatskoj.

Za istraživanja ste imali i osobne razloge?

Moj otac i drugi članovi njegove obitelji živjeli su u selu Gradina sve do prosinca 1941. godine. Bili su Srbi, pravoslavci. U prosincu su u Gradinu došli „odmetnici“, partizani, i pucali na logor. Prije toga su ubili seoskog trgovca Vasu Rokića koji je trgovao s logorom i prodavao mu povrće i druge namirnice. Gradinjani su se potom povukli u zbjeg na Kozaru. Tu su se u srpnju 1942. predali hrvatskim vojnicima i bili su provedeni u Jasenovac. Odatle su vlakom upućeni u Slavoniju kao i tisuće drugih kozaračkih izbjeglica. A tisuće izbjeglica bilo je poslano i na rad u Njemačku.

Djeca koja su odvojena od roditelja odvedenih u Njemačku, upućena su u prihvatilišta u Sisak, Zagreb, Jastrebarsko, također u organizaciji hrvatske države. Već iz sudbine tog dijela moje obitelji znao sam neke podatke o jasenovačkom logoru koji su odudarali od službene verzije koju smo u to vrijeme morali učiti u školi (ja sam rođen 1966.) Stoga me je oduvijek zanimala ta priča. A intenzivno, gotovo svakodnevno, istražujem ju posljednjih deset godina.

Je li hrvatsko društvo zrelo za punu istinu o Jasenovcu ili smo i dalje zatočeni mentalnog komunizma i straha od istine?

Hrvatski građani sigurno su zreli za punu istinu. Jedan dio javnosti to izbjegava zbog različitih razloga – zbog interesa, zlih namjera, ljubomore, emotivnih razloga, navike i mentalne lijenosti koju sam već spominjao. Rekao bih da se djelovanjem našeg društva, objavljivanjem knjiga, članaka, sudjelovanjem naših članova na tribinama, realna slika o Jasenovcu nepovratno probija u širu javnost.

Uvjeren sam da će ta slika pokvariti račune onima koji bi još uvijek htjeli da to bude gorivo za mržnju. Pa makar to izgledalo utopijski, vjerujem da će s vremenom naš rad biti element koji će doprinijeti građanskom pomirenju u Hrvatskoj, a onda i u zemljama u njezinu susjedstvu.

Davor Dijanović / HKV

<https://www.hkv.hr/razgovori/29727-razgovor-s-igorom-vukicem-hrvatski-gradani-sigurno-su-zreli-za-punu-istinu-o-logoru-jasenovac.html>

<https://kamenjar.com/igor-vukic-hrvatski-gradani-sigurno-su-zreli-za-punu-istinu-o-logoru-jasenovac/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/06/28/razgovor-s-igorom-vukicem-hrvatski-gradani-sigurno-su-zreli-za-punu-istinu-o-logoru-jasenovac/>

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/igor-vukic-hrvatski-gradani-sigurno-su-zreli-za-punu-istinu-o-logoru-jasenovac/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S
PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB,
2018.**

P. Kovačević: Vlasti u Hrvatskoj nije bilo briga za Praljka i ostale

**PRAVNI EKSPERT PERO KOVAČEVIĆ : NISAM NI
POVJEROVAO U NAJAVE O REVIZIJI PRESUDE**

Godinu dana nakon presude hrvatskoj šestorci u Haagu i tragičnog čina generala Slobodana Praljka, o ovim smo pitanjima kratko razgovarali s pravnim ekspertom Perom Kovačevićem.

Kako nakon godinu dana gledate na presudu hrvatskoj šestorci, a kako na čin generala Praljka? Jesmo već zaboravili generala Praljka?

Ponosan sam na činjenicu da mi je Slobodan Praljka bio prijatelj. Slobodan Praljka je bio i ostao iznimno častan, *Revizija Odmah nakon izricanja drugostupanjske presude s velikom rezervom sam slušao najave aktualne vlasti, počev od premijera Plenkovića, ministra pravosuđa i drugih dužnosnika, da će sve učiniti da nađu nove dokaze za pokretanje revizije. Naravno ništa od tih obećanja, to su bili klasični govori u cilju pokušaja umirivanja javnosti. Vlasti u Hrvatskoj od početka do završetka suđenja nije bilo briga za njih, bili su prepušteni sudu i sebi.* principijelan i pošten čovjek. Već mi je ranije rekao da on ne može i neće prihvatiti teret da je ratni zločinac i da ga netko za to osudi jer zna da nije kriv. Rekao je i da ne može i ne će prihvatiti da mu smanje kaznu na godinu zatvora jer on nije ratni zločinac. Njegova smrt je junački čin časnoga i principijelnoga čovjeka.

Poruka je to Haaškom sudu, međunarodnoj zajednici i hrvatskim vlastima od 2000. godine koje su izdale Slobodana Praljka, Milivoja Petkovića i ostale. Izdali su i Hrvate u Hercegovini. Izdali su ih Stjepan Mesić, vlade Ivice Račana, Ive Sanadera, Jadranke Kosor, Zorana Milanovića, Andreja Plenkovića...

Kakav je to sud, kakvo je to pravo koji tvrdi da je rat Srba i Bošnjaka interni sukob, a rat Hrvata i Bošnjaka međunarodnim sukob. Imali su, očitu zadaću, Miloševića i Srbiju amnestirati, a Hrvatsku proglasiti agresorom. To jednostavno nije točno. To je apsurd. Hrvatska je spasila BiH. Sud je balansirao do kraja svog rada u podjeli krivnje i ova presuda je balans za osudu Ratku Mladiću.

General Praljka im je sve rekao: "Slobodan Praljka nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu." Poput Zvonka Bušića nije više mogao živjeti u Platonovoj pećini. Mi, njegovi prijatelji, hrvatski branitelji i domoljubi ga nismo zaboravili, na žalost ostali jesu.

Imate li informacije je li se uopće pokušalo pokrenuti proces revizije?

Odmah nakon izricanja drugostupanjske presude s velikom rezervom sam slušao najave aktualne vlasti, počev od premijera Plenkovića, ministra pravosuđa i drugih dužnosnika, da će sve učiniti da nađu nove dokaze za pokretanje revizije. Naravno ništa od tih obećanja, to su bili klasični govori u cilju pokušaja umirivanja javnosti. Vlasti u Hrvatskoj od početka do završetka suđenja nije bilo briga za njih, bili su prepušteni sudu i sebi.

Koliko u presudi šestorci imamo rukopis domaćih herostrata i krivokletnika?

Naravno. Podsjetimo se kako su to činili. 25. listopada 2012. godine. Ministarstvo financija je, nakon duge borbe nas nekolicine iz tima obrane generala Praljka, povuklo svoje rješenje kojim su bili obvezali generala Praljaka da mora platiti 628.726 kuna poreza na šund! Naime, Ministarstvo financija toga dana je povuklo svoje rješenje kojim je ocijenjeno je da Praljkovih 18 knjiga s vjerodostojnom službenom dokumentacijom iz Domovinskog rata djela, koji su ujedno priznati službeni dokazi u predmetu, spadaju u šund i pornografiju, na što se mora platiti PDV.

Rješenje o plaćanju poreza, bez prava na žalbu, Ministarstvo financija je bilo donijelo 11. svibnja 2012. godine i dalo rok od 18 dana generalu Praljku za uplatu poreza. Nina Obuljen je 2008. godine potpisala odluku-mišljenje povjerenstva Ministarstva kulture koje je šundom proglasila knjige generala Slobodana Praljka.

Bilo bi normalno da su dokumenti koje je prikupio i objavio general u svojim knjigama objavljeni uz financijsku potporu hrvatske države, zar ne!? Istodobno, knjiga HHO-a 'Vojna operacija Oluja i poslije', koju je uredio Žarko Puhovski, u Haagu nije prihvaćena kao vjerodostojna, pa je Sudsko vijeće tijekom prvostupanjske presude Gotovini, Markaču i Čermaku zaključilo da Puhovski nije vjerodostojan svjedok, kao i podaci iz te knjige koja je, međutim, oslobođena poreza na šund i izdana uz potporu države.

Nek se zna kako su pomagali.

Razgovarao: **DAVOR DIJANOVIĆ**
Hrvatski tjednik, 22. studenoga 2018.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/30741-p-kovacevic-vlasti-u-hrvatskoj-nije-bilo-briga-za-praljka-i-ostale.html>

DAVOR DIJANOVIĆ

PRALJKOVA SMRT SPOMENIK JE IZDAJI HRVATSKE POLITIKE I DIPLOMACIJE

Prije točno godinu dana Haaški je sud donio pravomoćnu presudu hrvatskoj šestorci koju su, uz pokojnoga generala Slobodana Praljka, činili bivši predsjednik Hrvatske Republike Herceg Bosne (HR HB) Jadranko Prlić, general Milivoj Petković, ministar obrane u HR HB Bruno Stojić, šef vojne policije Valentin Ćorić i šef komisije za razmjenu zarobljenika Berislav Pušić. Pravomoćna presuda donesena je nakon više od trinaest godina (optužnica je podignuta u travnju 2004. godine) vođenja sudskog postupka.

Ishod vođenja ovoga najduljega procesa u povijesti Haaškoga suda bio je unaprijed zadan i svjetlosnim miljama udaljen od bilo kakve realizacije 'međunarodne pravde', a postupak i procedure bili su tek sredstvo za 'opsjenjivanje prostote'. Trebalo je kriminalizirati hrvatsku ulogu u Bosni i Hercegovini devedesetih kriminalizacijom političkoga i vojnoga vodstva HR Herceg-Bosne, ali i kriminalizacijom tadašnjega državnog vrha Republike Hrvatske.

Hrvatska zajednica Herceg-Bosna osnovana je 18. studenoga 1991., na dan pada Vukovara, kao oblik samoorganiziranja Hrvata u BiH (općine s pretežitom hrvatskim stanovništvom) s ciljem obrane od velikosrpske agresije. Tu, međutim, za Haag započinje udruženi zločinački pothvat protiv Muslimana, vođen iz Zagreba, a s ciljem etničkoga čišćenja bosanskih Muslimana/Bošnjaka i ciljem formiranja 'velike Hrvatske' u granicama nekadašnje Banovine Hrvatske. Iako se na Haaškome sudu formalno govorilo o individualizaciji krivnje, optužnica protiv šestorice *de facto* je predstavljala eklatantan čin svehrvatske kolektivne kriminalizacije.

Za pripremu optužnice protiv šestorice bio je zadužen tužitelj Graham Blewitt, koji je - kao što u sjajnoj knjizi *Hrvati pod KOS-ovim krilom. Završni račun Haaškog suda* piše Višnja Starešina - 80-ih u Australiji vodio veliki lov na naciste, a u okviru čega je najpoznatiji bio 'teroristički' slučaj hrvatske šestorice u Australiji protiv koje je, pokazalo se kasnije, proces bio montiran, a ključni svjedok optužbe bio je agent Udbe.

Za 'podle kurvine sinove' smišljene su i podle laži

Glavna tužiteljica Carla Del Ponte u svojim je memoarima (*Gospođa tužiteljica*) vrlo jasno opisala kako je Haaški sud tretirao Hrvate: 'Jedan od tužitelja haaškoga tribunala, Kanadčanin, u kuloarima poznat po svojim dosjetkama i naklapanjima, smislio je jednostavan aforizam kojim je opisao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali onemogućiti rad Tribunala. 'Srbi su kurvini sinovi', govorio bi, 'no Hrvati su podli kurvini sinovi'.

Za „podle kurvine sinove“ smišljene su i podle laži, a među njima i ona o hrvatskome udruženom zločinačkom pothvatu progona Muslimana/Bošnjaka s prostora HZ HB, a kasnije HR HB. Uz šestoricu, u optužnici se spominju, dakako, i Tuđman, Šušak, Bobetko, Boban, ali i *orwellovski* 'poznati' i 'nepoznati' članovi hrvatskoga udruženog zločinačkog pothvata.

U optužnici je, kao što u spomenutoj knjizi apostrofira Višnja Starešina, posve zanemarena činjenica da su upravo Hrvati u BiH omogućili provedbu referendumu o samostalnosti BiH, da je Hrvatska prva priznala BiH i prihvatila sve mirovne planove njezina preustrojstva, ali i da je na baš svakome dokumentu Hrvatske zajednice, a kasnije

i Hrvatske Republike Herceg Bosne u zaglavlju stajalo ime države Bosne i Hercegovine. A zanemaren je, naravno, u potpunosti i povijesno-politički kontekst nastanka HZ HB: Hrvatima u BiH prijeto je ostanak u novoj krnjoj Jugoslaviji te susljedna fizička i politička dekapitacija.

Pomoć Bosni i Hercegovini

Prisjetimo se što je pokojni general Praljak istaknuo na početku svoga završnog govora u sudnici Haaškog suda: 'Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. godine; obuka pilota Armije BiH u Republici Hrvatskoj; obuka i opremanje čitavih postrojba Armije BiH u Hrvatskoj; zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH; organiziranje eksteritorijalnoga školstva za muslimanske izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem bosanskom jeziku; vremenski neprekinuto naoružavanje Armije BiH; Strjeljivo, nafta i lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika Armiji BiH za vođenje rata; liječenje više od 10 000 ranjenih boraca Armije BiH u hrvatskim bolnicama; omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u Armiju BiH; regularni logistički centri Armije BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata. itd., itd. I sve to besplatno'.

Zatim je Praljak nastavio i zaključio:

'Nikada u povijesti ratovanja jedan narod (Hrvati) nije tako i toliko pomogao drugi narod (Bošnjake-Muslimane), i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku, Armiju BiH, protiv Hrvata, HVO-a u BiH. Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske, HVO-a, nije propuštao konvoje oružja (i ostaloga) drugoj vojsci (Armiji BiH) i onda kada je ta vojska (Armija BiH) to oružje i ostalo koristila za napade na one koji su joj to propustili'.

Haaške *pravednike* sve ovo nije zanimalo. 'Podle kurvine sinove' trebalo je osuditi pod svaku cijenu.

Mudžahedini i Islamska deklaracija

Kakva je bila cijena, opisuje Starešina: 'Da bi se stvorila konstrukcija sustavnoga svehrvatskog progona Muslimana/Bošnjaka u vrijeme muslimansko-hrvatskog rata, tužiteljstvo je trebalo ne vidjeti ratne operacije i odnos snaga na terenu. Trebalo je ne vidjeti da u vrijeme velike srpske proljetne ofenzive potkraj ožujka i na početku travnja 1993. godine muslimanska A BiH gomila svoje korpuse na području središnje Bosne i počinje kopati rovove prema formalnim saveznicima HVO-u. Trebalo je ne zapaziti da je sve veće ofenzivne operacije u muslimansko-hrvatskom ratu vodila Armija BiH, a da se HVO uglavnom branio, ondje gdje je bio, u gradovima i selima u kojima je imao većinu i političku vlast u skladu s rezultatima prvih višestranačkih izbora. Trebalo je ne zapaziti nekoliko tisuća stranih islamskih boraca, tzv. mudžahedina koji su dolazili u BiH na poziv Alije Izetbegovića i vodstva islamske zajednice BiH, a potom postali sastavni dio Armije BiH. Trebalo je smatrati nevažnim da su uvjeti za rat stvarani tako što su predstavnici muslimanske stranke SDA Alije Izetbegovića počeli napuštati legalne organe lokalnih vlasti, ondje gdje su dijelili vlast s HDZ-om i počeli stvarati svoje paralelne organe vlasti. I, naposljetku, trebalo je vjerovati da se otvarajući bojišnicu prema Hrvatima Alija Izetbegović uistinu bori 'za građansku republiku BiH', kako je to javno govorio, da je njegova Islamska deklaracija iz 1970. godine tek romantičarski esej, a ne, kao što joj i sam naslov i podnaslov kažu: Jedan program islamizacije Muslimana i muslimanskih naroda. Naš cilj: islamizacija Muslimana, naša deviza: vjerovati i boriti se. I trebalo je previdjeti da svojom politikom devedesetih Izetbegović počinje provoditi svoju Deklaraciju napisanu prije tridesetak godina' (*Hrvati pod KOS-ovim krilom*, str. 273.-274.).

Da bi se Hrvate u BiH proglasilo agresorima, trebalo je prešutjeti i prikriti ubojstva od strane mudžahedina ritualnim odrublivanjem glave, a trebalo je jedino hrvatsko-muslimanski rat i u optužnicama i u presudama kvalificirati kao međunarodni oružani sukob, što znači i sudjelovanje Republike Hrvatske (u svim ključnim optužnicama protiv Srba, izuzev presude protiv Dušana Tadića, rat u BiH tretira se kao oružani sukob, tj. građanski rat).

S obzirom na to da osim zločina u Ahmićima i Stupnome Dolu na području srednje Bosne, na području Herceg Bosne nije bilo likvidacija ratnih zarobljenika za koje bi se mogla tražiti visoka zapovjedna odgovornost, a ni masovnih grobnica, primijenjen je sljedeći recept: „(...) Iz evidencije bošnjačko/muslimanske obavještajne službe AID-a te iz evidencija Unprofora i Europske promatračke misije preuzeti su gotovo statistički svi pojedinačni zločini i ekscesi počinjeni bilo gdje na teritoriju Herceg-Bosne, u kojima su sudjelovali pripadnici HVO-a. Potom se o njima raspravljalo godinama u sudnici, u dosad najvećem i najduljem procesu međunarodnog pravosuđa. U nedostatku reprezentativnih zločina tužiteljstvo je pojačalo dokazivanje političke namjere hrvatskog državnog vodstva da podijeli BiH. Iz toga je navodnoga Tuđmanova *glavnog plana* tužiteljstvo izvodilo cijeli koncept progona Bošnjaka/Muslimana u svehrvatskom zločinačkom pothvatu, činjenicama usprkos. U tome je našlo mnogo saveznika i u Hrvatskoj, među kojima je najpoznatiji bivši predsjednik države Stipe Mesić' (*Hrvati pod KOS-ovim krilom*, str. 282.-283.).

'Vjerodostojni' svjedok Ratko Mladić

No ipak, možda i najperverzniji potez haaškog tužiteljstva bilo je uvođenje dijelova navodnoga ratnoga dnevnika generala Ratka Mladića. U razdoblju dok Mladić još nije bio uhićen, srpska policija na tavanu njegove obiteljske kuće krajem veljače 2010. (do tada se nisu sjetili pretražiti tavan!?) pronašla je sef i u njemu skrivene Mladićeve ratne dnevnike. Pritom je zanimljivo, ironično zapaža Starešina, da su nedostajali samo dnevnicu iz razdoblja Mladićeve ratovanja u Hrvatskoj i dnevnicu iz posljednje godine ratovanja u BiH, uključujući i genocid u Srebrenici. Haaško tužiteljstvo već se u travnju počelo koristiti kopijama dnevnika ne čekajući ni da stignu originali. Bez ikakva grafološkoga vještačenja sudci su prihvatili Mladićeve dnevnike kao dokaze, a čuda li, sadržaj dnevnika bio je nevjerovatno podudaran s tadašnjim potrebama Haaškog tužiteljstva u nekoliko procesa.

Dijelovima Mladićeve dnevnika osobito je pogođen general Praljak, za kojega je 'vjerodostojni' svjedok Ratko Mladić (**kunst je denes pravoga svedoka najiti!** - rekao bi Gaber u *Gruntovčanima*) navodno napisao da je na nekom sastanku vojno-političke delegacije Republike Srpske i Herceg-Bosne rekao: 'Cilj je Banovina iz 1939. godine, ako to ne, nastavljamo rat'. Odvjetnica Nika Pinter uložila je prigovor na prihvaćanje tih dijelova Mladićeve dnevnika kao dokaza u postupku. Dnevnik nije prošao temeljnu proceduru vještačenja autentičnosti, a nakon što je Mladić isporučen Haaškome sudu, sudci prvostupanjskog suda nisu dopustili njegovo unakrsno ispitivanje od strane Praljka i obrane, jer je sudska rasprava bila već dovršena.

Starešina upućuje na vrlo dubioznu pozadinu dnevnika: '(...) Iz tih navodnih Mladićevih ratnih dnevnika vidi se da je ruski šef za civilne poslove UN-a zapravo bio Mladićev glavni politički savjetnik u vrijeme rata i da je istodobno bio u nerazjašnivo bliskome odnosu sa starim mađarskim diplomatom iz sovjetske ere Arpadom Prandlerom, jednim od sudaca 'hrvatskoj šestorici'. Ili, jednostavnije rečeno: postojala je osnovana sumnja da su i Andrejev (što se nekako i podrazumijeva), ali i sudac Prandler, bili igrači ruskih obavještajnih službi i da je Mladićev dnevnik napisan prema potrebama sudca Prandlera u procesu protiv 'hrvatske šestorice'. Sudsko je vijeće odbilo zahtjev za razjašnjavanjem

odnosa Prandlera i Andrejeva, koji je podnijela Prličeva obrana' (*Hrvati pod KOS-ovim krilom*, str. 288.).

S prijezirom odbacujem vašu presudu!

Gotovo svi dokazi obrane u konačnici nisu prihvaćeni, a i prvostupanjska i drugostupanjska presuda u bitnome je prepisana i proširena optužnica. 'Sudci! Slobodan Praljak nije ratni zločinac! S prijezirom odbacujem vašu presudu!' - poručio je časni general Slobodan Praljak haaškim sudcima nakon čitanja pravomoćne presude. Njihovo postupanje i jest vrijedno jedino prijezira. Kao erudit i intelektualac s trima završenim fakultetima, kao ljubitelj istine, logike, znanja i činjenica, a prije svega zdravog razuma, Praljak nije mogao podnijeti da ga akteri haaške travestije i perverzije protivno činjenicama i povijesnoj istini proglaše ratnim zločincem. Radije je *sokratovski* ispio otrov i umro.

U otrovu koji je Praljak popio nije samo rukopis bjelosvjetskih hohštaplera, sirove geopolitike i travestije međunarodne pravde. Otrovi koji je Praljak popio pred točno godinu dana pred očima cijeloga svijeta bio je sublimat petokolonaškoga i izdajničkoga postupanja hrvatskih političara posljednjih dvadesetak godina. Njegova je smrt spomenik izdaji hrvatske politike i diplomacije, koje ne samo da nisu ništa napravile kako bi se osporile laži tužiteljstva nego su pojedini hrvatski političari otvoreno servisirali Haaški sud dokazima (S. Mesić), klevetali Hrvatsku za agresiju na BiH (V. Pusić), a hrvatske kulturne institucije Praljkove su knjige proglašavale šundom. Ni nakon pravomoćne presude nije se prstom pomaknulo da se pokuša pokrenuti proces revizije pred tzv. Rezidualnim mehanizmom.

Nakon presude velikobošnjački krugovi svaki zahtjev za hrvatskom autonomijom proglašavaju zločinom

Hrvatski je položaj u Bosni i Hercegovini bio težak svih ovih godina, a nakon osuđujuće presude postat će i još teži. Već sada u narativu velikobošnjačkih i tzv. građanskih krugova (koji, zanimljivo, redom dolaze iz ex-komunističkog miljea) svi se kritičari majorizacije hrvatskog korpusa u BiH nazivaju UZP-ovcima. Pokušavajući koristiti svoju poziciju presudom potvrđene 'žrtve hrvatskih UZP-ovaca', velikobošnjački krugovi svaki zahtjev za hrvatskom autonomijom u BiH u startu proglašavaju zločinom. A pritom su upravo oni ti koji svojom politikom dominacije i preglasavanja Hrvate tjeraju na stvaranje trećega entiteta jer im, protivno Daytonskome sporazumu, ali i odlukama Ustavnoga suda, negiraju elementarno pravo da izabiru svoje političke predstavnike. Takvu je politiku pokušao provesti i Slobodan Milošević i svi znademo kako je ona naposljetku skončala.

U vremenu Domovinskoga rata Srbija je imala potporu pravoslavnih, a Muslimani/Bošnjaci islamskih država. Uz rijetke iznimke, katolička Europa (tj. ono što je od nje preostalo) bila je slijepa na hrvatske patnje. I danas je stanje u Bosni i Hercegovini identično. Dodik ima nedvosmisleni potporu Rusije, a Bošnjaci islamskih zemalja. Alija Izetbegović na početku svoje vladavine, iako sunit, imao je potporu šijitskoga Irana, a kasnije su Sjedinjene Američke Države - koje u Bosni i Hercegovini podupiranjem Bošnjaka očito 'peru' svoju bliskoistočnu politiku - Izetbegovića usmjerile prema Saudijskoj Arabiji odnosno Turskoj.

Danas kod Bošnjaka na vlasti imamo Izetbegovićeva sina Bakira (*de facto* najmoćniji bošnjački političar) koji održava dobre odnose s turskim autoritarnim predsjednikom Recepom *Erdoğanom* (*kojemu je Izetbegović stariji ostavio Bosnu 'u amanet'*), ali i snažnu potporu arapskog kapitala. *U FBiH i dalje je nazočna iranska obavještajna služba, a u BiH postoji 21 paradžemat u kojem se okupljaju vehabije i pobornici*

radikalnoga islama. No budući da iza sponzoriranja vehabija stoji Saudijska Arabija - koja zbog nafte i trgovine oružjem ima dobre odnose sa SAD-om (vidimo to ponajbolje na primjeru ubojstva novinara Jamala Khashoggija) - u te se paradžemate, iako predstavljaju sigurnosnu ugrozu za BiH, ali i susjedne države, jednostavno ne dira.

Hrvati u BiH, najveće žrtve rata (broj protjeranih Hrvata tri puta je veći od broja protjeranih Bošnjaka u hrvatsko-muslimanskom sukobu) koje su pred godinu dana proglašene najvećim zločincima, u susjednoj su državi prepuštene na milost i nemilost brojnijim Bošnjacima koji FBiH žele pretvoriti u muslimansku državu, a Hrvate pretvoriti u manjinu.

Moderni džihad rođen je u Bosni i Hercegovini

Uljuđeni svijet posljednjih se godina zgražao nad zločinima tzv. Islamske države. No malo se tko pritom sjetio da je moderni džihad, kao što u svojoj biografiji ističe bivši džihadist Maajid Usman Nawaz, rođen upravo u Bosni i Hercegovini gdje su počinjeni stravični zločini mudžahedina nad Hrvatima srednje Bosne, ali i nad srpskim stanovništvom.

Oni koji se danas zgražaju na ISIL-ovim ritualnim klanjima, posve zaboravljaju kako je u vrijeme rata u BiH formirana postrojba El-mudžahid (dio 7. muslimanske brigade u sastavu 3. Korpusa Armije BiH pod neposrednim Izetbegovićevim zapovjedništvom) koja je počinila velike zločine nad Hrvatima Srednje Bosne i Srbima, a da su ritualna klanja i odsijecanje glave bili svakodnevni repertoar te postrojbe koja je pred dvadeset i pet godina djelovala u srcu Europe. Džihadisti stigli iz Afganistana prvi su donijeli radikalni islam u Europu, a zlo sjeme posijano tih godina i danas obilno zrije. Primjerice, upravo je selafijska mreža s Balkana najaktivnija u Švicarskoj i ima jak utjecaj na simpatizere džihada u toj zemlji.

Sve navedeno mnogo ne zanima niti Washington niti Bruxelles niti ostale humaniste i ljudskopravaše. Političari na dekadentnome i moralno ruiniranome Zapadu, lišenome kršćanskog sadržaja, umjesto da pogledaju na položaj Hrvata u BiH, radije zovu nove džihadiste u Europu (jedino budala može tvrditi da među tolikim masama ljudi nema ubačenih terorista) i ponašaju se kao svirači na Titanicu ne shvaćajući da niti ekonomski prosperitet ne će biti vječan kad jednom pukne socijalna i sigurnosna mreža.

Turski imperij u 19. st. održavao se je isključivo zbog politike središnjih i zapadnih sila koje su držale da im Turska, tada već 'bolesnik s Bospora', treba radi ravnoteže sila, odnosno kao instrument sprječavanja ruskoga prodora na Balkan i Sredozemlje. Ta politika najviše je zla nanijela upravo Hrvatima jer je dugoročno onemogućila reintegraciju hrvatskih teritorija (tzv. Turska Hrvatska koju još 1827. spominje američki kartograf A. Finley, a koja je obuhvaćala, među ostalim, i današnju Banju Luku) pod tadašnjom osmanskim okupacijom.

Danas se ponovno vodi politika na štetu Hrvata, a Hrvati su ponovno prepušteni sami sebi i ponovno su na položaju predziđa kršćanstva. *O tempora, o mores!*

Hrvatski tjednik, 29. studenoga 2018.

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

RUDI TOMIĆ: PREDSJEDNICA OPET - POSRNULA!

02.03.2019.

GLAS HRSVIJETA

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović napravila je krivi korak koji će ostaviti trajne posljedice.

Na konferenciju za medije (16.02.2019.) Predsjednica RH dala je opširno izvješće o obavljanju državnčkih poslova u njezinom četiri-godišnjem mandatu. Nabrojila je surete s velikim brojem svjetskih državnika, među kojima je izdvojila sastanak s kineskim predsjednikom Xijem, američkim predsjednikom Trumpom, ruskim predsjednikom Putinom, kancelarkom Merkel i drugima, ali ne i srpskog predsjednika Vučića, jer je zbog njega na Pantovčaku posrnula i "pala na nos."

Kolinda Grabar Kitarović je rekla da su njezini brojni sureti s državicima imali samo jedan cilj - "da se glas hrvatske čuje, prepozna i uvažava". Kazala je kako je u ove četiri godine mandata imala 115 +1 službenih državnih putovanja te da je primila 44 strana izaslanika, što je veoma impresivna statistika. Trebala je također istaknuti, da su je u Banskim dvorima pratile tri veleizdajničke Vlade: Ona Zorana Milanovića, Tihomira Oreškovića i Andreja Plenkovića.

Predsjednica, s ponosom je naglasila kako je svoj Ured premještala iz županije u županiju, doduše to je nova pojavnost u praksi državnika, s nakanom da se upozna "iz prve ruke" o gospodarskom i demografskom stanju u županijama. Sigurno je u Ličko-senjskoj županiji srela staru čeljad i vidjela porušene kuće, opustošena sela, dvorišta, ulice i livade zarasle trnovitom dračom gdje se množe zmijske i igraju zečevi.

Novinar HRT-a postavio je Predsjednici "važniji" pitanje: "Trebali li Hrvatskoj realnije suočavanje s ustaškom prošlošću i da li je 'Za Dom spremni' stari hrvatski pozdrav?" Predsjednica je opet posrnula, jer je bez predaha izustila pokajnički odgovor:

"Kad je riječ o pozdravu 'Za Dom spremni', počinila sam grešku rekavši da je to povijesni pozdrav jer mi je to u više navrata rekao netko od mojih savjetnika. Međutim, prihvaćam stav stručnjaka da to nije stari hrvatski pozdrav. Taj je pozdrav kompromitiran i neprihvatljiv", odgovorila je Predsjednica RH." (maxportal.hr)

Za Dom spremni nije samo simboličan pozdrav nego ima mnogo veće suštinsko značenje u obiteljskom, duhovnom, domoljubnom i općenito u nacionalnom poimanju hrvatskog čovjeka za svoj dom i za svoju domovinu - Hrvatsku. Još Hrvatska ni propala dok mi živimo! (Ljudevit Gaj)

Dakle, svima kojima smeta hrvatski pozdrav Za Dom spremni, neka se SPREME seliti iz Hrvatske, jer sramota je, grijeh je i muka je, da žive u državi koju strastveno mrze. U ovom moralnom, domoljubnom i državotvornom pravilu nema izuzetaka (no exception!): Mrzitelji države hrvatskog naroda - iš iz Hrvatske!

Tako su s neprijateljima postupali stari Rimljani, tako postupaju sve nacionalne vlade u svijetu - izgone neprijatelje iz svoje države. Isto tako "državljanstvo se može izgubiti, da

može biti oduzeto, u slučaju kada je neki državljani tako ugrozio i tako žestoko napao Hrvatsku, pa bi mu se moglo i oduzeti, ako se radi o veleizdajniku." (Zvonimir Šeparović) Hrvatsko nacionalno etičko sudište, jedini je pravedni sud u Republici Hrvatskoj, koje je do sada, nakon sudskih rasprava, osudio Tita i druge ratne zločince za genocid, kao i veleizdajnike koji i danas sjede u Hrvatsko saboru. Profesor Zvonimir Šeparović i HNES su također jedina državotvorna institucija koja, umjesto Vlade, vrši lustraciju u Hrvatskoj - po zakonu poravednosti i čestitosti. Ex aequo et bono

Stara narodna poslovice: "S kim si, takav si"

Koliko je važno znati tko su prijatelji Hrvatske, još je važnije saznati tko su neprijatelji Hrvatske. U svim antihrvatskim udruženim pothvatima, u minulih 100 godina, harangiraju elementi imperijalističkog velikosrpskog šovinizam u političkom, vjerskom i društvenom porivu / nagonu: srpsko-crnogorskih četnika, srpsko-jugoslavenskih partizana, srpsko-hrvatskih jugoslavenskih fašista, (anti)fašista i šovinista, srpsko-crnogorskih agresora, srpsko-židovskih jugoslavenskih (anti)fašista, muslimansko-srpskih i jugoslavenskih (anti)fašista, srpsko-engleskih (anti)fašista, srpsko-francuskih (anti)fašista, srpsko-talijanskih (anti)fašista, srpsko-slovenskih (anti)fašista, srpsko-hrvatskih komunista, srpsko-četničke pravoslavne crkve u Srbiji i Hrvatskoj, srpsko-ruskog bratstva, te srpsko-četničke i komunističke 'pete kolone' u Hrvatskoj.

Nema naroda niti države u svijetu koja ima više vanjskih i domaćih neprijatelja nego naša Hrvatska. Ali, istini za volju, za ovakav kobni teret pod kojim Hrvatska stenje, imaju velike zasluge brojni hrvatski Quisling-zi - od Ivana Šubašića do Andreja Plenkovića,

Više od sto (100) godina kako velikosrpski šovinisti drže hrvatski narod u mat-poziciji. Netom se pojavi ideja za samostalnom i slobodnom državom hrvatskog naroda, srpska vlada u Beogradu i Srbi u Hrvatskoj i u svijetu dignu se na zadnje noge i optužuju Hrvate da su "izvršili zločin nad srpskoj nejači". Hrvatskoj je nametnuta hipoteka "ustaštva", te čim netko kaže ili napiše ZDS srpska diplomacija hitno izvješćuje o buđenju "genocidnog naroda u regionu". Ovim činjenicama treba dodati još jedan adut da se među Hrvatima uvijek nađe veleizdajnika, uljeza i profitera, koji su spremni, NE ZA dom, nego biti sluge agresora i okupatora zbog mržnje bližnjeg svoga i - zavisti. Sicilski tirani nisu izumili veće muke od zavisti.

Na žalost, dvije tisućite godine, tj. od povratka komunista na vlast (koje je instalirao Dražen Budiša sa svojim liberalima i u kompi s Ivicom Račanom), od tada je Hrvatska čini se ponovno izgubila slobodu. I do dan danas se, od tog izdajničkog čina, osjećaju brojne tragične posljedice, i od tada Hrvatska nema državotvornu vladu.

"Sabor je, u doslovnom smislu, postao 'politički kokošinjac' koji se narodu ogadio gdje se jedva kad čuje koja plemenita i politički mudra misao, već se samo čuje gromoglasno kokodakanje. Svadanje, pljuvanje jednih po drugima, pri tom zanemarujući Ustav, što pokazuje najnovi saborski 'pravilnik' gdje je poništio potpise za referendum o Izbornom zakonu i Istanbulskoj konvenciji i sl. To pokazuje da su tzv. političari u Vladi i Saboru spremni na sve, da su u svako doba spremni prekršiti bilo koju ustavnu odredbu, i sve prilagoditi svojim osobnim interesima i protuzakonitom vladanju, ali prilagoditi i interesima svojih nevidljivih gospodara u EU, i Srbiji, pa bilo po kojem pitanju." (Mile Prpa)

Radi manjka tako bitnog i željenog osnaženja nacionalnog osvješćenja, došla su teška iznenađenja: ustoličeno je šest veleizdajničkih vlada: Račanova, Sanaderova, Kosorkina, Milanovićeva, Oraškovića i Plenkovića, i dva veleizdajnička predsjednika RH Mesića i Josipovića. Radi veleizdajnički vlada i predsjednika nemamo još ni određene, a kamo li učvršćene granice; radi toga Talijani svojataju hrvatsku Istru i Dalmacija, Srbi svojataju

hrvatsku Krajinu, Srem, Banat, Bačku i Dubrovnik, Slovenci svojataju hrvatsko more, Bošnjaci također svojataju hrvatsko more za Bošnjačku mornaricu. Ovakav ishod je - učitelj za luđake!

Idemo dalje: "U Mimari agresorska 'Vojska srbije' slavila svoj rođendan! To su dopustili HDZ i njegov čelnik Andrija Plenković. Na četničko-velesrpskom derneku načao se i Milan Bandić, antifašist iz Pogane Vlake. Onaj koji ništa ne čita jer jako punu - dela! Time je Plenković potvrdio svoj blagi odgovor svome prijatelju Antoniju Tavanjiju kada je poručio da su Istra i Dalmacija talijanske. Dozvolom (ili dopuštenjem) velikosrpskim vlastima u Beogradu da slave rođendan agresorske vojske usred Zagreba potvrda je Plenkovićeve izdajništva i želje za vlašću. To je i potvrda da ga u svemu Milorad Pupovac drži u šaci i da se zato sve bezobraznije i primitivnije odnosi prema Hrvatima nazivajući nas sve 'neizvijenim pederima i huljama.'" (Marijan Majstorović)

Idemo još dalje: „Naglasiti neshvatljivo poniženje koje je Hrvatska ovih dana doživjela proslavom dana agresorske vojske u Mimari u Zagrebu. 'U glavnom gradu Republike Hrvatske koju je jedna tuđa osvajačka vojska brutalno poharala, dvadeset godina nakon toga rata, tu istu vojsku slavimo i odajemo joj sve počasti uz sudjelovanje hrvatskih predstavnika svih organa državne vlasti, naravno i uz financiranje iz Državnog proračuna RH. Suludo! Tako nešto može se dogoditi samo u državi, Bože mi oprost, koju vode luđaci." (Mile Prpa)

ZDS je i danas oličje borbe za državu

Titovi partizani, u borbi protiv NDH, imali su domaćeg saveznika u Dražinim četnicima, kao i vanjske saveznike u Hitlerovim nacistima i Musolinijevim fašistima, kojima je doista podjednako smetalo ustaštvo u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Poistovjećivanja ustaštva s pozdravom ZDS, onda - "svi Hravti su ustaše", objasnio je akademik Josip Pecarić, kada je iz Argentine dobio zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931. na kojoj je pisalo Za Dom spremni.

Najbolje se može shvatiti smisao pozdrava ZDS iz niza sudskih procesa, posebice onaj protiv hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, koje je dobio odvjetnik Davor Karašić, u čijem zaključku stoji: "Predmetni izraz može podizati tenzije jedino kod onih koji, držeći ga ustaškim pozdravom, duboko u sebi i ovu državu smatraju ustaškom, borbu za hrvatsku samostalnost smatraju ustaškom secesijom te bi, da im se ukaže prilika, sa svima onima koji ne pripadaju njihovom svjetonazoru i političkom odabiru, postupili onako kao se postupilo s ustašama i ne samo s ustašama po završetku drugog svjetskog rata." Odnosno masakr na Bleiburg i u Kolonama smrti.

Akademik Josipo Pecarić objavio je najviše knjiga i tekstova u Hrvatskoj o povijesti i važnosti pozdrava ZDS. Nekoliko njegovih knjiga prevedeno je na značajnim svjetskim jezicima o pozdravu Za Dom spremni. Taj pozdrav nije kompromitiran, ali (anti)fašisti ga hoće kompromitirati kako bi kaolicijski partneri (četnici, partizani i eupejci) dali podršku Plenkovićevoj vladi i Predsjednici Grabar Kitarović za još jedan mandat. I maloumni mogu shvatiti nakane velizdajničkih partijskih i stranačkih čelnika u RH.

Američki veleposlanik u RH Robert Kohorst na svom Twitteru izrazio je podršku Kolindi Grabar Kitarović. Dobio je prvu lekciju u otvorenom pismu od akademika Pecarića, a potom od brojnih Hrvata u Americi, koji su Kohorsta zasuli komentarima i činjenicama: "Poslali smu mu fotografiju medalje američkog Kongresa iz 1814. na kojoj na latinskom piše Pro partia paratus aut vincere aut mori. To doslovno znači 'Za domovinu spremni ili pobijediti ili umrijeti'. (Branimir Banović)

Iz povijesti je poznato da ono što se zabranjuje, još dublje ulazi u dušu naroda, jednostavno iz prkosa. Kad se za vrijeme Tita pjevala pjesma Ustani Bane i Vilo Velebita bila je

kažnjavanja i zatvorom, a svi su je pjevali bez obzira na zapriječenu kaznu. A danas više kad nije zabranjena nitko je ne pjeva. U narodu je duboko pojavno ušao pozdrav ZDS, i po onom Lenjinovom Ako nešto nije u redu, tada se ne može smijeniti narod.

Ustaše su smetale Hitleru i Musoliniju

"Budući da su pak Nijemci u svojoj vanjskoj politici pokazivali namjeru da svaka država ima dobiti doista satalitske i poslušne vlade koji bi bez smetanja izvršavali sve što njemački ratni stroj zahtjeva, to su ocjenjivali ustaše nepogodnim elementom za provođenje svojih ciljeva. S druge strane talijani su također smatrali ustaše jakom smetnjom u svom polaganom zauzimanju Dalmacije. Pri tome su Nijemci nalazili na povoljan odziv u izvjesnim domobranskim redovima, kojima je lebdjela pred očima mogućnost likvidiranja ustaštva na sličan način kako su to Nijemci izvršili u Rumunjskoj zajedno s generalom Antonescu-om a protiv Željezne garde. (...)

Ustaštvo je bilo apsorbirano po cijelom narodu u tolikoj mjeri organski, ali nikad nije bilo u statusu stranačke organizacije. Postalo je zauvijek osigurano u živoj svijesti naroda kao stalni djelotvorni čimbenik njegove sadašnjosti i budućnosti. Ideja o državi i pripravnost na borbu za državu postale su općenarodne vlastitosti, koje ne mogu biti okviri i monopol za jednu organizaciju, nego samo temelj svim organizacijama." (Ivan Oršanić)

Bez obzira koliko su žestoki napadaji na ustaštvo, Nezavisnu Državu Hrvatsku i pozdrav Za Dom spremni, neprijateljski udarci ukazuju, da nisu bili uperene samo na ustaški režim nego na - Hrvatsku i hrvatski narod, kao i danas. Kako su se Hrvati borili sa odanošću Za Dom spremni u ratu od 1941. do 1945. isto tako su se tako odlučno borili s pozdravom Za Dom spremni u Domovinskom obrambenom ratu od 1991. do 1995. godine. Uvijek s istim ciljem i željom za slobodu, nezavisnu i demokratsku državu hrvatskog naroda. Sve druge tvrdnje su veleizdajničke, šovinističke i - luđačke!

Zašto su Hrvati stalno u obrambenom ratu?

Hrvatski su branitelji u Domovinskom obrambenom ratu pobijedili oružane snage JNA (četvrtu silu u Europi) i srpsko-crnogorske četničke čete, čemu su se divile velike države i vojni stručnjaci u svijetu. Imamo slobodnu, ali nakon tolikih velizdajničkih vlada te ulaska u Europsku Uniju, gotovo da smo izgubili samostalnu državu. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava upozorio je da je Hrvatska suočena s kontinuiranom velikosrpskom puzajućom agresijom pri čemu je grad Vukovar epicentar te agresije.

"U tom otvorenom suučesništvu u toj agresiji sudjeluju i pripadnici hrvatske političke garniture na čelu s premijerom i predsjednikom HDZ-a Andrejom Plenkovićem koji se nizom svojih postupaka u posljednje vrijeme priključuje novoj ofenzivi što se koordinirano vodi iz Beograda. U njoj sudjeluje velikosrpska 'peta kolona' na čelu sa zastupnikom u Hrvatskom saboru i predsjednikom SNV-a Miloradom Pupovcem, ključnim svjedokom u slučaju dr. Ivana Šretera, i uz svesrdnu potporu vodećih medije na čelu s hrvatskom radiotelevizijom." (Vjekoslav Krsnik)

Srpsko-četnička pravoslavna crkva nije u puzajućoj agresiji, nego još uvijek u otvorenom ratu protiv hrvatskog naroda i katoličke vjere u Hrvata. Patrijarh Irinej pohvalio se kako su u Vatikanu spriječili Stepinčevu kanonizaciju, te objavio tekst u begradskim "Večernjim novostima", kako je Stepinac znao za ustaške zločine i skriveno podupirao logor u Jasenovcu. Evo tekst u originalu:

"Ustaške okrutnosti ne sastoje se samo u ubistvima. Starci, žene i deca redovno su prvo strašno zlostavljani, pa tek onda ubijani. Ovi nevini Srbi prikovani su na panjeve, plamen vatre lizao njihova gola jezika, njihova je koža zguljivana, otvorene rane peskom i solju posipane, oči kopane, uši, nosevi i jezici odseceni. deca su bacana u vatru, kipuću vodu i krečine.. I još mnogo užasnih zločina je učinjeno o kojima kulturno čovečanstvo uopšte ne

može da ima predstavu." Patrijarh Irinej ne skriva zmijski otrov niti vučju ćud te s ovakvim gnjusnim opisivanjem izmišljotina izaziva užas kod srpskog čitateljstva, a mržnju kod hrvatskog naroda.

Evo još 101 dokaza, zašto treba izbaciti Srpsku pravoslavnu crkvu iz Hrvatske.

"Cilj ovakvih tekstova nije povijesna istina... nego se radi o propagandi kojoj je cilj proizvodnja mržnje i odgoj novih srpskih naraštaja za neke nove ratove motivirane umobolnim velikosrpskim planovima i programima koji se u svakoj prilici oslanjaju na kult 'ugroženog Srbina'." (Davor Dijanovići)

Nije bitno, da li je pozdrav: stari hrvatski, povijesni, ustaški, ili jednostavno - hrvatski. On je bio, i biti će, neuništiv inspirirajući obrambeni poziv i pozdrav hrvatskog naroda - Dok mu živo srce bije!

Poniznost naroda je prvi znak gubitka slobode, a oholost političara najavljuje– diktaturu. (Codex.....)

Rudi Tomić

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53146-rudi-tomic-predsjednica-opet-posrnula>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM J. PEČARIĆEM: LIJEPO BITI U DRUŠTVU „NEPOĆUDNIH“ AKADEMIKA

Sutra će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Matematika, pjesme i nogomet". O čemu možemo čitati u novoj knjizi?

Da, predstavljanje će biti sutra u 18 sati u Domu branitelja HVIDRA Slovenska 21, Zagreb.

Radi se o skupu tekstova koji povezuju sam naslov a koji su nastali u posljednje vrijeme. Poveznica je dio „pjesme“, a tu se najviše govori o „Bojni čavoglave“ i Thompsonu koji zna reći da sam ga ja više branio i njega i „Bojnu“ od njega samoga. Koliko sam bio u pravu pokazali su naši Vatreni, a posebno Luka Modrić i Zlatko Dalić kada su na povratku sa Svjetskog prvenstva slično i sami uradili. Vatreni su bili spremni zbog Thompsona sletjeti u Split, ali su ga nagovorili da ih dočeka u zračnoj luci.

Predgovore su napisali dr. sc. Sanja Bilač, Mate Kovačević, Marko Ljubić i dr. sc. Davor Pavuna. Tekstovi su podijeljeni u poglavlja: NEPOĆUDNE KNJIGE; JOŠ NEPOĆUDNIH TEKSTOVA; KAKO SE OSVETITI NEPOĆUDNOM MATEMATIČARU I NJEGOVIH KOLEGAMA; KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOĆUDNOG MATEMATIČARA; KONFERENCIJA MIA 2018.; NOGOMET, THOMPSON I MATEMATIKA; IZJAVA HAZUDD-A. Pogovor je napisala izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, koja je bila članica Predsjedništva Organizacionog odbora konferencije.

Možda Vam je neobično što je tu glavna riječ „nepoćudan“. Ali o tome možete vidjeti u intervjuu akademika Davorina Rudolfa prije nekoliko dana (u Jutarnjem listu i „Universitas-u, br. 107) kada govori o nereagiranju HAZU na nasrtaje na pojedine članove HAZU-a: „... pa blačenjem najcitiranijeg hrvatskog matematičara akademika Josipa Pečarića, bokeljskog Hrvata. U Hrvatskom saboru Glavni tajnik HAZU-a difamirao ga je javno samo zato jer je rođen u Crnoj Gori i što je magistrirao u Beogradu! O Bože!“ Akademik Rudolf je slično govorio o nasrtajima na akademike Mislava Ježića, Vladimira Paara, Slobodana Novaka i Ivana Aralicu. Doista je lijepo biti u tom društvu, zar ne? Zapravo ono „O Bože“ akademika Rudolfa se može odnositi i na činjenicu da je Glavni tajnik to govorio prigodom znanstvenog izvješća Akademije, a napao me je zbog Peticije ZDS koja je bila nekoliko godina prije. Peticiju ZDS sam spomenuo i u pozivu Predsjednici RH (27.9.2018.):

Kao što sam obećao sa zadovoljstvom šaljem Vam pozivnicu za predstavljanje moje knjige „Matematika, pjesme i nogomet“. U knjizi je više tekstova o Modriću, Daliću i Vatrenima pa me raduje da ste u svom govoru u UN-u govorili i o Modriću, mada se iz tekstova u knjizi vidi da su neki drugi u RH imali neprihvatljivo ponašanje prema najboljem svjetskom nogometašu.

Iako smatram da je knjiga u kojoj govorim o sebi kao nepodobnom matematičaru, takva i zbog Vašeg odnosa prema Peticiji ZDS, takvo ponašanje hrvatskih vlasti nije nezapaženo u Lijepoj našoj. O tome je prije tri dana u velikom intervjuu u Jutarnjem listu govorio bivši ministar vanjskih poslova akademik Davorin Rudolf!

U tom intervjuu me akademik Rudolf naziva „svjetskim majstorom matematičarem“ 😊, ali Vašim suradnicima nije bio zanimljiv prijedlog da Vi budete pokrovitelj međunarodne konferencije koja je organizirana u čast mog 70. rođendana – konferencije na kojoj sam nazvan: king of inequalities (matematičkih naravno). I o tome imate u knjizi. “

Zapravo su akademik Rudolf i tajnik mog razreda akademik Andrej Dujella pokušali nešto i napraviti u Akademiji. Akademik Rudolf je pisao i Predsjedniku Akademije i Rektor u Zagrebačkog sveučilišta. Ali nikada nije dobio odgovore od njih. A on je Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU!

Knjiga će biti predstavljena povodom nekih životnih obljetnica?

Predstavljanje a i sama knjiga je u povodu mog umirovljenja, 70 godina života, 20 godina časopisa „Mathematical Inequalities and Applications“ - prvog hrvatskog matematičkog časopisa na SCIE listi, a osnovao sam još dva časopisa koji su i na CC i na SCIE listama (sva tri su po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa), 20 godina tiskanja moje prve publicističko-povijesne knjige „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima“ i 1200 mojih znanstvenih radova što je zapravo najviše znanstvenih radova nekog znanstvenika u RH. Napomenut ću da je svega nekoliko matematičara u povijesti objavilo više od 1000 radova u znanstvenim časopisima.

Početak sedmog mjeseca održava je međunarodna konferencija povodom Vašega sedamdesetog rođendana. Možete nam reći impresije iz te konferencije?

Samu konferenciju su organizirali, kao i predstavljanje ove knjige, moji suradnici u RH. Inače imam preko 230 suradnika diljem svijeta. Oni su također bili žrtve mog domoljubnog rada jer im je onemogućeno korištenje sredstava projekta Hrvatske Zaklade za Znanost. Zanimljivo da su glavni u njihovom Upravnom odboru bili Glavni tajnik i još jedan kolega iz HAZU. A prigrupom načinu na koji je to izvedeno napisao sam i dvije knjige. Tekstovi s njihovog predstavljanja su dani u knjizi. Da su doista prigrupi svjedoči i jedno moje pismo tadašnjem ministru znanosti i direktoru bolnice u Vrapču u kome sam ih pozivao da ustanove tko od nas treba biti pacijent te ustanove: članovi Upravnog odbora ili ja!

Na samoj konferenciji je o mom životu govorio profesor Lars-Erik Persson koji je bio predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini matematičar koji je u Švedskoj dobio godišnju državnu nagradu koju svake godine dobiva jedna osoba. Posebno mi je bilo drago čuti kada je rekao da je i njegov ugled među švedskim matematičarima porastao kada je počeo surađivati s nama. Naravno zbog onoga o čemu je govorio akademik Rudolf otklonio sam svaku mogućnost da pokrovitelj te konferencije bude bilo Akademija bilo moj razred u Akademiji.

Na Konferenciji je sudjelovalo 80 matematičara iz preko 20 zemalja, a u Znanstvenom odboru je bilo preko 60 uglednih matematičara iz blizu 30 zemalja.

Hoćete li i nakon sedamdesetog rođendana ostati aktivni u akademskog i znanstvenom životu?

U potpunosti sam prekinuo svaku suradnju sa Sveučilištem u Zagrebu. Morao sam to dodatno pojasniti Glavnom uredniku „Glasnika matematičkog“:

Zahvaljujem se na Vašem odgovoru. Očito da nisam bio jasan u mom pismu. Naime kada sam govorio o suradnji sa Sveučilištem u Zagrebu mislio sam na to da ne želim svoje ime na ničemu na čemu se spominje to sveučilište. Vaš fakultet, kao i svi drugi fakulteti s tog sveučilišta u svom nazivu sadrže ime sveučilišta i to je jedini razlog prestanka moje suradnje i s vašim časopisom i s vašim fakultetom. Samom časopisu je bitan samo moj ugled kao i ugled drugih kolega o čemu Vi govorite. Kada govorim o seminaru kojega sam ja osnovao i na kojemu je puno matematičara kojima sam bio i mentor prestanak suradnje je vjerojatno mnogo teži jer iz istog razloga ne želim imati zajedničke radove s nikim tko u svojoj adresi ima naziv Borasovog sveučilišta.

U tisku je moja knjiga „Matematika, pjesme i nogomet“ u kojoj je i poglavlje:

KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOČUDNOG MATEMATIČARA:

Ne Borasa za rektora; Ne Borasa za rektora II.; Ne Borasa za rektora III.; Zahvala portalima Glas Brotnja i Dragovoljac; Zašto im je kriv Bakić?

Iz naslova je očito da je moj stav osnovan na – za mene – nemoralno ponašanje rektora Borasa koji je bitno doprinjeo da moja kćerka poslije 10 godina rada na Filozofskom fakultetu izgubi posao. Niz državnih tajnika u Ministarstvu znanosti u više vlada potvrdilo je da je to bilo protuzakonito. Tražili su, zbog autonomije sveučilišta, očitovanje rektora Borasa. On je odbio to učiniti, ali se pozvao na to što u Ministarstvu smatraju da je nezakonito, da kao predsjednik povjerenstva u novom natječaju izabere svoju bivšu doktorandicu koja je imala manje znanstveno zvanje i manje radova. Usput budi rečeno kćerku jednog poznatog direktora.

Pisma koja sam tada slao svim dekanima Sveučilišta u kojima sam im o tome pisao, a koja su dana u navedenom poglavlju moje knjige, nisu im ništa značila!

S obzirom da je Vama kao sjajnom mladom znanstveniku važan ugled, evo nekih podataka iz tih pisama o „ugledu“ samog rektora iz tih pisama, tj. knjige.

U prvom pismu sam usporedio moju kćerku i rektora:

„I ON I ONA SU ZA MENTORA IMALI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA. NJEMU JE TREBALO 15 GODINA DA DOKTORIRA U 48. GODINI ŽIVOTA, A ONA JE ZA DUPLO MANJE I DOKTORIRALA, I POSTALA ZNANSTVENI SURADNIK I POSTALA VIŠI ZNANSTVENI SURADNIK.“

U drugom pismu sam pogledao što je to rektor uradio. Evo tog dijela:

„Prve dvije knjige su posebno zanimljive. Radi se o istoj knjizi samo je jedna na ćirilici (Beograd, 2013.), a druga na latinici (Zagreb, 2012.). (Je li to razlog zauzimanja Borasa za povratak ćirilice u osnovne škole?) Te dvije knjige su doktorat Petra Jandrića, koju je kao knjigu Boras potpisao i radi čega je izbila afera:

<http://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Od 22 poglavlja u knjizi samo je 1 samostalni rad.

Udžbenici i skripta: od 6 samo je 1 samostalni rad.

Znanstveni radovi u drugim časopisima: od 32 rada ni jedan samostalni rad.

ako zbrojimo ove tri kategorije (poglavlja u knjizi, udžbenici, skripte, znanstveni radovi u drugim časopisima) ukupni samostalni uradak je 3%.

Znanstveni radovi u zbornicima skupova s međunar. rec.: od 48 radova ni jedan samostalni rad.

Drugi radovi u zbornicima skupova s recenzijom : od 6 ni jedan samostalni rad.

Vjerojatno ste se naslušali priča o CC časopisima. Ima li Boras takovih radova uopće? Morao sam ipak pogledati web of sciences da ne gledamo na njega kao na rektora sveučilišta bez ijednog CC rada. Situacija je ovakva:

(...)

Ali moramo ga pohvaliti: provjerom njegovih CC radova u bazi web of science može se pronaći da rektor Boras ipak ima 1 (JEDAN) CC rad. Čestitamo iako provjerom u <http://mjcl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jlresults.cgi?PC=MASTER&ISSN=0263-5577> za taj časopis nam izbacilo da je samo u SCIE! Ja sam u životu napravio samo DVA CC časopisa, a on ima objavljen (možda) jedan u nekom takovom časopisu!”

*U trećem pismu sam naše dekane upozorio i na nagradu Grada Zagreba rektoru Borasu koju je dobio za **dugogodišnje** (tu valjda misle na 15 godina rada na doktoratu, JP) **uspješno djelovanje i velik doprinos uspostavljanju** (vjerovali ili ne, JP) **i razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu i u cjelokupnom sustavu obrazovanja u Republici Hrvatskoj.***

Moj komentar u tom pismu je bio:

“Nagrađuju ga za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, a njega nije stid! Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Da, nisu oni već Boras! Vjerovali ili ne. Ili mu je opravdanje što mu je trebalo 15 godina da doktorira umišljeno nepostojanje informacijskih znanosti u Hrvatskoj.”

I tim dekanima takav znanstvenik je bio ugledan, a ne prof. Damir Bakić koji je također član Savjetodavnog odbora Glasnika, Ali i član Uređivačkog odbora časopisa kojega sam ja osnovao (Operators and Matrices). A to ne bi bio da doista nije ugledan.

Zato izbrišite moje ime iz Savjetodavnog odbora Glasnika.

Molim da ovo moje objašnjenje pošaljete i ostalim kolegama iz Glasnika, da ne bi pomislili da moja odluka ima ikakve veze i s njima i s vašim fakultetom.

A čeka me još promjena adrese u 26 drugih međunarodnih časopisa. Izgleda mi sretna okolnost da sam u nizu drugih odbio biti članom uređivačkog odbora.

Kako gledate na odnos hrvatskih institucija prema Vašem znanstvenom opusu i postignućima?

Mislim da je odgovor na Vaše pitanje dan u mojim prethodnim odgovorima. Ali, pogledajmo odnos prema znanosti uopće:

„Prema posljednjoj Webometricsovoj ljestvici 1000 najboljih sveučilišta na svijetu iz siječnja, Sveučilište u Zagrebu rangiralo se na 692. mjesto. Iako najbolje među hrvatskim, zagrebačko sveučilište bilježi značajan pad u odnosu na srpanjsku ljestvicu kada su bili 563. Ako pogledamo istu ljestvicu prije dvije godine, vidimo da je pad Sveučilišta u Zagrebu strmoglav jer je ono tada bilo rangirano kao 386. Kada se sve sumira, ispada da je Zagreb u posljednje dvije godine pao za preko tristo mjesta.“

<https://srednja.hr/studenti/vijesti/strmoglav-pad-sveucilista-zagrebu-jos-jednoj-prestiznoj-listi-najboljih-svjetskih-sveucilista/>

Zato ću samo komentirati slijedeću rečenicu iz Predgovora dr. Davora Pavune koji kaže: „Pa, znanstvenik sam i itekako znam da preko 500 citata i preko tisuću radova u matematici ... je gotovo nezamislivo.“

Naime na MathSciNetu ja imam 4666 citata od 1502 autora.

Davor Dijanović

NAPOMENA: Sukladno dobivenoj obavijesti kako civilna zaštita Grada Zagreba ima mobilizacijsku vježbu za krizna stanja u 17:00 sati, nažalost, zbog te izvanredne situacije promocija knjiga se odgađa za nekoliko dana.

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/10/02/38330/>

<https://kamenjar.com/razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12948-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-lijepo-je-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

JOSIP PEČARIĆ: ‘ONO ŠTO SE SVIH OVIH 10 GODINA NIJE PROMIJENILO JESU STALNI NAPADI NA THOMPSONA I TAJ ‘GROMOGLASNI’ MEDIJSKI MUK’

“Dakle, ono što se svih ovih deset godina nije promijenilo jesu stalni napadi na Thompsona i taj „gromoglasni“ medijski muk”, istaknuo je akademik Josip Pečarić u četvrtak na predstavljanju knjige “MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET”.

Predstavljanje i sama knjiga je u povodu:

- umirovljenja akademika Pečarića;
- 70 godina njegovog života
- 20 godina časopisa „Mathematical Inequalities and Applications“ (prvog hrvatskog matematičkog časopisa na SCIE listi)
- 20 godina tiskanja njegove prve publicističko-povijesne knjige „Srpski mit o Jasenovcu / Skriivanje istine o beogradskim konc-logorima“
- 1200 njegovih znanstvenih radova

Izlaganje akademika Pečarića prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim vam se što ste u ovolikom broju došli na današnje predstavljanje.

Zahvaljujem se udruzi HVIDRA Zagreb što su nam omogućili ovo predstavljanje.

Suizdavač knjige je i MIA 2018, zapravo članovi seminarara Nejednakosti i primjene pa se posebno zaljubljujem članovima Seminara. Korice je već tko zna po koji put za moje knjige sjajno napravio g. Branko Hrkač. Veliko hvala g. Hrkač!

Na žalost ne mogu pohvaliti rad urednika knjige jer mu se potkrala grješka: svi su tekstovi pomaknuti za jednu stranicu. (Knjigu je uređivao Josip Pečarić.)

Na koricama su uz riječi prof. dr. sc. Lars-Erika Perssona (Švedska) i biskupa dr. Vlada Košića tiskane i riječi prof. dr. sc. Neven Elezovića člana Predsjedništva Znanstvenog odbora Međunarodne konferencije MIA 2018. On je danas i predstavio knjigu zajedno s piscima predgovora dr. sc. Sanjom Bilač, Matom Kovačevićem i Markom Ljubićem. Svima im veliko hvala na tome. Zapravo, postoji još jedan pisac predgovora. To je dr. sc. Davor Pavuna, ali on nije danas mogao nazočiti ovom predstavljanju jer ima plenarno predavanje na konferenciji u Osijeku.

Prije nekoliko dana najavio sam ovo predstavljanje uz pitanje:

Je li lošije danas ili prije 10 godina?

Zapravo u knjizi su dane te bitne razlike. U tih deset godina napadani su moji suradnici, moj znanstveni rad, moja obitelj. Napadaju čak i izdavačku kuću koja izdaje moje znanstvene časopise. Problem je valjda u tome što su ti časopisi – njih tri – na svjetskim listama najboljih časopisa i što su na Scopusovoj list sva tri među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa.

O tome, o ulozi vlasti, HAZU, rektora Zagrebačkog sveučilišta i drugih govorio sam u intervjuu na portalu HKV-a.

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-biti-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>

Zanimljivo je da je taj razgovor sa mnom vodio sjajni mladi kolumnist Davor Dijanović koji je napravio i jedini intervju sa mnom uoči konferencije MIA 2018. Intervju je dan u knjizi.

Uz spomenuti poziv poslao sam i razgovor sa mnom od prije deset godina u kome sam naveo zanimljiv komentar poznatog hrvatskog kolumnista Milana Ivkošića (vidjeti Prilog):

Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?

– Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj «gromoglasni» medijski muk spomenuvši moje «polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem».

Bilo je puno pitanja o tom „gromoglasnom“ medijskom muku u tom intervjuu, a izdvojiti ću još jedno:

Kako reagirate na to što mediji favoriziraju na primjer jednog Radmana ili Đikića, a vas ignoriraju iako ste objektivno u znanstvenim postignućima ispred njih?

“Opet ću spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže: «Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeni u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali Kozaračko kolo.» Ja se s njima ne bih uspoređivao jer je vrhunske znanstvenike i u istoj znanosti teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.”

Još tada sam posebno istakao negativnu ulogu HTV-a u svemu tome, a vidim da je slično komentirao njihovu ulogu i hrvatski književnik i kolumnist Javor Novak u komentaru na taj moj intervju-najavu predstavljanja na portalu HKV-a.

Zapravo su i drugi hrvatski kolumnisti znali komentirati «gromoglasni» medijski muk kada sam ja u pitanju. Npr. izvrsni hrvatski kolumnist Joško Čelan u tekstu (Hrvatski tjednik, 13. rujna 2018.) u kome piše kako su vrata medija u RH širom otvorena jugoslavenskim šovinistima dok npr. on već dva desetljeća ne može ni primirisati ni jedan jugooligarhijski („mainstream“) medij:

Ili, još gore, kad to ne može netko kao što je akademik Josip Pečarić, matematičar kojem se posvećuju svjetski kongresi u struci, a uz to je napisao nevjerojatnih 47 knjiga vrhunske političke publicistike. Bez imalo pretjerivanja: najčišća protuhrvatska i protukatolička diskriminacija ili apartheid!

«Gromoglasni» medijski muk bio je još „gromoglasniji“ u povodu međunarodne konferencije MIA 2014 u Trogiru, a u čast mojih 1000 radova u znanstvenim matematičkim časopisima (najviše znanstvenih radova jednog znanstvenika u RH) iako ju je otvorio splitsko-dalmatinski župan Zlatko Ževrnja:

“(Josip Pečarić) je jedan od rijetkih hrvatskih intelektualaca koji neumorno, bez zadržke, progovara, polemizira i poučava o povijesti i sadašnjosti Hrvatske a to je Hrvatskoj danas jako potrebno. Njegova, nije pretjerano kazati često proročka riječ, ima široki odjek u svijetu, što je jako bitno za našu mladu demokraciju. Zato, poštovani akademiče i dragi prijatelju Josipe, imate našu punu potporu za Vaše javno djelovanje, kako na području znanosti tako i u društvenim temama od značaja za hrvatsko društvo.”

http://www.ttf.unizg.hr/b-news/news_upload_files/2014/vijest_13-07-2014_53c2e588cc22c/Mathematical_Inequalities_and_Applications_2014.pdf

Ako izuzmemo Laudato TV koja je dala lijep prilog o konferenciji MIA 2018. koji su značajki iskoristili činjenicu da je Lars-Erik o meni govorio kao o „Kralju nejednakosti“, i ova konferencija je protekla u znaku „gromoglasnog“ medijskog muka. Istina ima čak i na HTV-u ljudi koji su svjesni da nije malo i u svjetskim razmjerima to što sam kao znanstvenik učinio pa su nas zvali u emisiju „Dobro jutro Hrvatska“ da govorimo o

Konferenciji. Sutradan su shvatili da ima važnijih tema od toga (čini mi se da je to bilo nešto o cvijeću). Došli su poslije otvaranja i Razgovore s profesorima Perssonom, Elezovićem i sa mnom. I nisu objavili! Evo dva moja e-maila mladom novinaru HTV-a:

24.9.2018.:

„Što se dogodilo s Vašim izvješćem s konferencije MIA 2018?. Uskoro je tomu 4 mjeseca! Zabrana? Malo tko bi povjerovao da se ne radi o tome.“

9.10.2018.:

„Emisija iz 2001 o meni je bila danas na HTV3 – dva dana prije predstavljanja. Zato što ne može ići o konferenciji MIA 2018?“

Zapravo samo sam se malo šalio na račun mladog novinara koji je na malo neuobičajen način doznao zašto Javor Novak piše:

„Akademik Pečarić im je kamen u cipeli. Svima. Od politike do Sveučilišta jer ima fantastično stručno matematičko i svjetsko pokriće i pravu malu rodoljubno-publicističku biblioteku izdanih knjiga (Novak je mislio da imam 20-ak takvih knjiga, JP)). Kako da mu onda kontra-argumentiraju? Čime? Kako da ga javno proglase radikalom? Zato ga moraju ignorirati a što će mediokriteti drugo nego prešutjeti ga kako to HRT već desetljećima sramotno radi putem svih svojih bivših i sadašnjih crnih lista.“

Dakle, ono što se svih ovih deset godina nije promijenilo jesu stalni napadi na Thompsona i taj „gromoglasni“ medijski muk. Spomenut ću samo da su na svečanoj večeri Konferencije moji posebni gosti bili Marko Perković Thompson, Stanko Šarić i Dražen Žanko. Stanko Šarić je tada po prvi put u životu otpjevao „Bokeljsku noć“. Po mojoj obitelji najbolja izvedba te pjesme. Nadam se da će je Stanko i snimiti.

Napadi na mene i sve one za koje smatraju da su krivci zato što su sudjelovali u tome da sam im, kako Novak kaže, kamen u cipeli su nešto novo.

Moji suradnici su im odgovorili i ovom knjigom, pročitajte Pogovor koji je napisala izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, i samom organizacijom konferencije. A odgovorili su im i na samom otvaranju kada je Lars Erik Persson rekao, a tekst u knjizi supotpisuju i članica predsjedništva Organizacionog odbora prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović i član predsjedništva Znanstvenog odbora konferencije prof.dr.sc. Ivan Perić.

Dragi Josipe HVALA TI za:

- sve Tvoje znanstvene doprinose,*
- otkrivanje novih, neistraženih problema u kraljevstvu nejednakosti,*
- za sav Tvoj utjecaj na matematičkom i političkom polju,*
- za prenošenje Tvog borbenog duha na sve Tvoje suradnike,*
- za sve doktorante pod Tvojim (direktnim ili indirektnim) mentorstvom,*
- Tvoju kolegijalnost i prijateljstvo.*

Iskrene čestitke i najbolje želje za Tvoj 70ti rođendan!

Svima vama još jednom: Veliko hvala!

<https://narod.hr/kultura/josip-pecaric-ono-sto-se-svih-ovih-10-godina-nije-promijenilo-jesu-stalni-napadi-na-thompsona-i-taj-gromoglasni-medijski-muk>
<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-predstavljanje-knjige-matematika-pjesme-nogomet/>
<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-predstavljanje-knjige-matematika-pjesme-nogomet/>

KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, ZAGREB, 2020.

BRANITELJI, BISKUPI I AKADEMICI: PETICIJA PODRŠKE KAROLINI VIDOVIĆ KRIŠTO

Zbog opetovanog bulinga koje vodstvo HRT-a provodi protiv svoje novinarke i urednice Karoline Vidović Krišto – novinarke koja je na toj medijskoj kući ostala rijetki glas osvjedočenog domoljublja i istinoljublja – poziva Stožer za obranu hrvatskog Vukovara, uz podršku biskupa Vlade Košića i Valentina Pozaića, akademika Ante Glibote (Europska akademija znanosti, umjetnosti i literature), te Josipa Pečarića, Dubravka Jelčića, Andreja Dujelle, Stanka Popovića i Slavena Barišića (HAZU), prof.dr.sc. Davora Pavune i Matka Marušića, pjevača Marka Perkovića Thompsona, predsjednika Udruga hrvatskih branitelja dragovoljaca domovinskog rata – Ogranak Split Mirka Ramljaka, HVIDRA-e Split, Hrvatskog časničkog zbora Grada Splita, predsjednika Obiteljske stranke Mate Knezovića, predsjednice udruge 4+ Vesne Plazibat, Damira Markuša, vukovarskog branitelja iz Kutine i mnogih drugih potpisnika na potpisivanje peticije za smjenu vodstva HRT-a na čelu sa Glavnim ravnateljem Goranom Radmanom.

Peticijom se traži i ostavka vodstva Hrvatskog novinarskog društva na čelu sa predsjednikom Zdenkom Dukom: naime HND već mjesecima propušta na bilo koji način uzeti u zaštitu ovu časnu hrvatsku novinarku, koja predstavlja rijetki primjer moralne uspravnosti pred teškim pritiscima aktualnih vlastodržaca na novinare što rade na HRT-u.

Peticiju se može potpisati na www.peticija24.com; ondje se može pročitati i šire obrazloženje.

<https://katolik.hr/branitelji-biskupi-i-akademici-peticija-podrske-karolini-vidovic-kristo>

HRT Slika Hrvatske - Pedofilija kao temelj spolnog odgoja?, youtube.com, pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Dario C., Napad dženderističke klike na istinoljubivu novinarku HRT-a, katolik.hr, pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ M.L., Bozanić primio Karolinu Vidović Krišto: "Ukidanje 'Slike Hrvatske' izravni je udar na slobodu govora", index.hr, 7. siječnja 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Petar Vidov, Katoličku javnost ujedinio dokumentarist koji prezire katoličku crkvu, 4. siječnja 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Hrvatska se ne da u borbi protiv genderističkog mainstreaminga, Kultur Medien/Tomislav Cunovic, laudato.hr, 17. lipnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Mladen Prenc, Hodak: 'HRT želi žrtvovati novinarku Vidović Krišto zbog ravnatelja koji poput klokana skače iz afere u aferu', dnevno.hr, 10. srpnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

- ↑ 'Ja se nikog ne bojim osim Boga' Urednica Karolina Vidović - Krišto otkrila da je dobila uznemirujuća pisma, HINA, jutarnji.hr, 4. veljače 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Ivana Živko, 'Ukinuli smo Sliku Hrvatske jer je odrađena neprofesionalno', 24sata.hr, 8. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Siniša Pavić, Trnovit put HRT-a od socijalizma do korporacije, novilist.hr, 9. veljače 2013., (u pismohrani archive.is 30. kolovoza 2013.), pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Pročitajte pismo podrške Judith Reisman urednici 'Slike Hrvatske', vecernji.hr, 10. siječnja 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.
- ↑ Otvoreno pismo hrvatskom novinarskom društvu, Piše: Walter William Safar, hkz-
kkv.ch, 22. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Mario Filipi, Počelo hapšenje za "verbalni delikt", viktimologija.com.hr, 17. ožujka 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ M.M., Ilija Vučemilović i Josip Klemm: Zahtjev za slobodu novinarstva na javnoj Hrvatskoj radioteleviziji, hrsvijet.net, 9. travnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Davor Dijanović, Povodom ukidanja emisije „Slika Hrvatske“: HTV je tamnica hrvatskog duha. HTV - tamnica hrvatskog duha, hkv.hr, 4. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Profesor hrvatskog jezika uputio pismo premijeru zbog zdravstvenog odgoja, laudato.hr, 29. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- Povodom ukidanja emisije „Slika Hrvatske“: HTV je tamnica hrvatskog duha, abh.com.hr, pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ [1], pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Zaustavimo progon Karoline Vidović Krišto, likaplustv.hr, 15. srpnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Grupa potpore novinarki Karolini Vidović Krišto, facebook.com, pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ [2], pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Đurđica Sarjanović, Na Facebooku osnovali grupu podrške Karolini V. Krišto, 24sata.hr, 31. prosinca 2012., pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Na Facebooku osnovali grupu podrške Karolini V. Krišto, cro.time.mk, pristupljeno 30. kolovoza 2013.
- ↑ Goran Radman, Odluka od 5. siječnja 2015. o izvanrednom otkazu Ugovora o radu Karolini Vidović Krišto na Hrvatskoj radioteleviziji, scribd.com, pristupljeno 4. veljače 2015.
- ↑ am, HRT novinarki dao izvanredni otkaz zbog 'omalovažavanja i vrijeđanja' ravnatelja Radmana, narod.hr, 8. siječnja 2015., pristupljeno 4. veljače 2015.
- ↑ Priopćenja HND-a. Reakcija na raskid ugovornog odnosa HRT-a i Karoline Vidović Krišto, hnd.hr, 8. siječnja 2015., pristupljeno 4. veljače 2015.
- ↑ mm, HHO: Karolina Vidović Krišto je u pravu, očekujemo saborsku raspravu o odgovornosti Gorana Radmana, narod.hr, 22. siječnja 2015., pristupljeno 4. veljače 2015.
- ↑ Ivan Raos: svečana sjednica HAZUD-a u Zagrebu, hazud.ch, 13. ožujka 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.
- ↑ Z.S., Vidović Krišto dobitnica Global Leadership Award: 'Hrvatska treba biti ponosna', dnevno.hr, 3. travnja, 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.
- ↑ i.kri/VLM, Karolina Vidović Krišto dobitnica je nagrade Global Leadership, vecernji.hr, 2. travnja 2013., pristupljeno 14. prosinca 2013.

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

STJEPAN RAZUM

ISTINOM PROTIV LAŽI

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip i RAZUM, Stjepan. *Razotkrivena jasenovačka laž*. Nakl. Društvo za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac. Zagreb, 2018., 508 stranica.³¹

1. Poštovani ljubitelji knjige i istine, preuzvišeni biskupe Vlado, dragi Siščani. Živimo u doba izokrenutih vrijednosti. Svi smo tomu svjedoci. Očigledna istina se nieće, a promiče se laž. Knjiga, koju večeras predstavljamo, ima u svom naslovu riječ laž. Laž, koja se odnosi na ratni logor ili sabirno polje Jasenovac i koju sročiteljski dvojac tom knjigom razodkriva.

Osma zapovied Božja slovi: Ne reci lažna svjedočanstva, dakle, ne laži! Unatoč tomu, ovaj svijet, u kojem živimo, satkan je od laži. Jasenovac je očiti primjer takve laži. Rekli bismo, velike laži. No, u odnosu na sveukupnost svjetskih laži, to je zapravo mala, neznatna laž. Možemo samo slutiti, o kakvim se sve lažima radi ...

Svi koji smo svoju školsku naobrazbu stekli do godine 1990., morali smo učiti poviest tzv. Narodnooslobodilačke borbe i učiti o junačkim podvizima 'hrabrih' partizana. Istodobno smo bili podučavani o hrvatskim ustašama, koji su prema tadašnjem, a nažalost i današnjem prevladavajućem naobrazbenom sustavu, utjelovljenje zločinstva. Posljedično, i država koju je ustaški pokret obnovio – Nezavisna Država Hrvatska, jest plod zločina, pa, ako je već postojala u stvarnosti, sada ne bi smjela postojati u našem sjećanju, pa ni kao predmet proučavanja.

Završetkom Drugoga svjetskoga rata, svijet se blokovski podielio, ali je osobito bio podieljen na pobjednike i gubitnike rata. Tada su pobjednici napisali poviest toga rata, koja nije vjerodostojna, jer je jednostrana. Pisali su i pišu poviest toga rata i tadašnji gubitnici, ali se njihov pogled na tu poviest ne uzima u obzir, on ne može doći u školski sustav, kako bi mladi naraštaji bili upoznati i s drugčijim pogledom na ta ratna događanja sredinom XX. stoljeća. Plod tog jednostranog pogleda na događaje Drugoga svjetskoga rata, pogleda pobjednika, jest da imamo lažnu sliku i lažnu spoznaju o tom ratu.

No, nije sveukupnost laži, koja nas okružuje i sputava, time iscrpljena. Običan je čovjek podvrgnut laži na svakom koraku, počevši od lažnih obećanja političara, preko lažnih podataka radi gospodarskog iscrpljivanja, lažnih prikazivanja drugih naroda i država radi poduzimanja ratnih osvajanja, pa sve do lažne slike Svjeta, odnosno oblika ove Zemlje na kojoj živimo.

Laž je duboko ukorienjena u dielu čovječanstva, koji se odmetnuo od Boga Stvoritelja i koji nastoji mimo i nasuprot Bogu stvoriti raj na Zemlji. Prvi odmetnik od

³¹ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige 13. ožujka 2019. u Velikom kaptolu u Sisku.

Boga Stvoritelja, Boga praotca našeg Jakoba-Izraela, koji se objavio pod imenom Jahve, jest pobunjeni i odpali anđeo Lucifer, t.j. Sotona. Taj neprijatelj, koji je postao Otac laži, kako ga nazvao Gospodin naš Isus Krist – Ješuah Hamašiah, lažju je zaveo već prve ljude – Adama i Evu prije oko šest i pol tisuća godina, i nastavlja zavoditi tijekom cijele poviesti sa svrhom, da se ljudski rod odmetne od svoga Boga Stvoritelja i Odkupitelja, te da se prikloni njemu.

Znamo, da postoje ljudi, koji su pristali surađivati sa Sotonom, nastojeći ovaj svijet graditi s njime, a protiv Boga. Očiti takav primjer dogodio se pod kraljem Nimrodom u Babilonu. Čovjek se tada toliko uzoholio, da je želio biti jednak Bogu, Njegov suparnik. Babilonski pokušaj neprestano se u poviesti čovječanstva ponavlja. To su ljudi, koje jednim imenom nazivamo babiloncima, odnosno u posljednjih 300 godina, masonima. To su stvarni gospodari svijeta. Oni su i gospodari ratova. Ratovi nisu spontana pobuna pojedinaca ili skupine nezadovoljnika, nego su ratovi najunosnija grana gospodarstva za gospodare svijeta. Kad žele oploditi svoje bogatstvo, tada upriliče neki novi rat, pa bio to i svjetski rat. U posljednje doba, zahvaljujući omrežju pa i objavljenim knjigama na hrvatskom jeziku, moguće je o njima više saznati. Središte masona tijekom poviesti se premještalo, a usidrilo se do današnjega dana u Londonu. Stoga se samo neupućeni čude tomu, kako to i zašto Britanci imaju odlučujuću riječ u europskoj i svjetskoj politici. U školama, ne samo našim hrvatskim, već diljem celoga Svijeta, ne uči se ništa o tim gospodarima Svijeta i o njihovoj ulozi u ratnim događanjima. Ali se zato uči, da je Adolf Hitler započeo Drugi svjetski rat, da je Ante Pavelić provodio fašizam i tome slično. A oni su samo dobro ili loše odigrali uloge, koje su im ti gospodari namienili. Inače, pred javnošću se ti gospodari rata predstavljaju čovjekoljubcima – filantropima, humanistima i humanitarcima, sve sa svrhom, kako bi pokazali, da im je stalo do čovjekova napredka i da u tom smislu rade.

Teško je današnjem čovjeku odmaknuti se od takve nametnute slike Svijeta, u kojem su uloge unaprijed zadane i koje se moraju odigrati prema očekivanjima gospodara. Samo su riedki oni, koji se uspiju odhrvati i osamostaliti u vlastitom djelovanju, kao što je to uspjelo predsjedniku Franji Tuđmanu i zahvaljujući tomu ponovno je obnovio samostalnu državu Hrvatsku. No, gospodari Svijeta mu to nisu oprostili, što je platio cijenom svoga života.

2. Pitanje Jasenovaca nije od nekog svjetskoga značenja. Ono je od jugoslavena i velikosrba umjetno napuhano. Napuhano je do razine mita. U poznatoj knjizi “Inter arma caritas” (“Djelotvorna ljubav između oružja”) logor Jasenovac se uobće ne spominje. Rieč je o dvosveščanoj knjizi, koju je objavio Tajni vatikanski arhiv o djelatnosti Vatikanskog obavjestnog ureda za ratne zarobljenike (1939.-1947.). Taj je ured primao dnevno preko 1000 zahtjeva, koje su pojedinci i obitelji slali u traženju svojih izgubljenih i zarobljenih. Tako je nastalo oko četiri milijuna listića s podacima traženih ljudi. Iz te knjige saznajemo, da su u doba Drugoga svjetskoga rata otvorena sabirna polja (logori) za vojnike u gotovo svim zemljama, koje su bile uključene u rat. No, poviestna znanost im ne pristupa cjelovito, jer se povjestničari usredotočuju na logore pod vlašću Talijana i Niemaca. Ukoliko je fašistička Italija zauzela područje Hrvatske, u toj se knjizi navode i talijanski logori u Hrvatskoj. U logoru na otoku Rabu je zbog najgorih zdravstvenih uvjeta, nedostatka hrane i međunarodne skrbi izgubilo živote oko 1500 prognanika, osobito Slovenaca. Između 20. svibnja i 10. srpnja 1943. u jednom dielu toga logora Talijani su zatvorili 2700 jugoslavenskih Židova, koji su već ranije bili zatvoreni na drugim mjestima po Dalmaciji i u logoru u Kraljevici. Na riečkom području, talijanski su sabirni logori bili ustanovljeni u Bakru, Kraljevici i u samoj Rieci. U lipnju 1942. na otoku Molatu, upravitelj Dalmacije opremio je logor, u kojem je držao 3500 osoba. U tom je logoru u roku od godine dana

izgubilo živote više stotina zatočenika. Manji su logori bili ustanovljeni u Vodicama, Osljaku, Zlarinu, Divuljama i Ugljanu. Kad usporedimo navedene brojke tih talijanskih logora na hrvatskom ozemlju, s posljednjom poznatom brojkom od 1654 stradale osobe u ratnom logoru Jasenovac, tada vidimo, da nema nikakvog razloga jasenovački logor izdvajati iz sveukupnosti logorskoga sustava, koji je postojao u svim državama uključenim u Drugi svjetski rat. Stoga ne treba čuditi, što navedena dvosveščana vatikanska knjiga ni jednom riečju ne spominje logor Jasenovac.³² Ta činjenica potvrđuje izpravnost zaključaka hrvatskih povjestničara i izražitelja logora Jasenovac, koji djeluju unutar Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovca.

3. Knjiga, koju večeras predstavljamo ovdje u Sisku, već je jednom predstavljena u Zagrebu, 17. siečnja ove godine. Štiva s toga predstavljanja objavljena su na hrvatskim mrežnim portalima, pa ste ih mogli već i pročitati. Stoga nema potrebe ovdje ponavljati, ono što je već rečeno u Zagrebu. No, ukratko želim reći, da ova knjiga sročiteljskoga dvojca, akademika Josipa Pečarića i mene predstavlja zbirku raznih članaka objavljenih tijekom posljednjih osam godina, a tiču se zbilje i mita ratnoga logora Jasenovca. Ta štiva nisu napisana na temelju arhivskoga istraživanja – takvu je knjigu napisao Igor Vukić, koja je također prošle godine objavljena, nego su ona izraz naše sudobne borbe za istinu o hrvatskom narodu i o njegovoj ulozi u Drugome svjetskome ratu.

Svi su članci razvrstani unutar pet poglavlja. Prvo je poglavlje naslovljeno “O ‘Jasenovcu’ u knjigama J. Pečarića” (str. 13-253). To je okostnička zbirka članaka akademika Pečarića, objavljenih u njegovih osam predhodnih knjiga: (1.) “Zabranjeni akademik / Prijevarom u HAZU?!” (Zagreb, 2012. (str. 13-25); (2.) “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba”, Zagreb, 2014. (str. 26-62); (3.) “Ako voliš Hrvatsku svoju”, Zagreb, 2014. (str. 63-84); (4.) “Živjela nam antifašistička t.j. braniteljska Hrvatska”, Zagreb, 2015. (str. 85-134); (5.) “Dva pisma koja su skinula maske! Na hrvatsku šutnju nismo spremni”, Zagreb, 2015. (str. 135-145); (6.) “Oba su pala”, Zagreb, 2015. (str. 146-237); (7.) “Ništa se još promijenilo nije”, napisana s dr. zn. Josipom Stjepandićem, Zagreb, 2017. (str. 238-247) i (8.) “Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’”, Zagreb, 2017. (str. 248-253). Budući da je unutar tih osam svojih knjiga akademik Pečarić objavio i neke moje članke, drugo poglavlje ove naše zajedničke knjige nosi naslov: “Još neki prilozi Stjepana Razuma” (str. 254-327). Uglavnom se tu radi o člancima objavljenim u našem hrvatskom tisku ili na mrežnim portalima. Budući da se u doba uređivanja te knjige u javnim priobčajnicama razvila hajka protiv Igora Vukića zbog njegovoga gostovanja na hrvatskoj dalekovidnici, u ovu smo knjigu unutar trećega poglavlja, naslovljenoga “Hajka na Igora Vukića” (str. 328-424), prikupili članke u Igorovu obranu. Hajka se razvila i protiv novinarkе Karoline Vidović-Krišto, koja je u svojoj dalekovidničkoj odašiljci ugostila Igora Vukića, pa smo u četvrtom poglavlju, naslovljenom “Karolinin nestanak po drugi

³² *Inter arma caritas. L' Ufficio In formazioni Vaticano per i prigionieri di guerraistituito da Pio XII (1939-1947)*. U dva sveska: I. *Inventario* [Popis gradiva]. II. *Documenti* [Izprave]. Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: *Collectanea Archivi Vaticani*, 52. Nakl. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano, 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 stranica. — Uzp. RAZUM, Stjepan. *Inter arma caritas. L' Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947)*. 'Djelotvorna ljubav između oružja. Vatikanski obavijesni ured za ratne zarobljenike koji je osnovao Pio XII. (1939.-1947.)'. U dva sveska: I. 'Inventario' (Popis gradiva). II. 'Documenti' (Isprave). Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: 'Collectanea Archivi Vaticani', 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano, 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 str. Odj.: *Ocjene i prikazi*. U: *Fontes. Izvori za hrvatsku povijest*, 11. Nakl. Hrvatski državni arhiv. Zagreb, 11./ 2005., (tiskano 2006.), str. 315-321.

put” (str. 425-454), objedinili članke u njezinu obranu. Ne želeći da se izgubi ili padne u zaborav bilo koji vriedan i koristan članak za probitak naše hrvatske zbilje, u petom smo poglavlju, naslovljenom “Zaključni tekstovi” (str. 455-500), objedinili one članke, koji su na našim mrežnim portalima objavljeni u zaključnom potraju uređivanja ove naše knjige.

Tako se u ovoj knjizi, osim članaka akademika Josipa Pečarića i mojih nalaze članci mnogih hrvatskih uglednika, povjestničara, novinara i iztraživatelja, kao što su: dr. zn. Nikola BANIĆ, Lili BENČIK, Juraj CIGLER, Andrea ČERNIVEC, Davor DIJANOVIĆ, Zorica GREGURIĆ, Hrvoje HITREC, Zvonimir HODAK, mr. zn. Mladen IVEZIĆ, Milan IVKOŠIĆ, Josip JOVIĆ, Anđelko KAČUNKO, Mate KNEZOVIĆ, dr. zn. Mladen KOIĆ, Marko LJUBIĆ, Ike MANDURIĆ, Ivica MARIJAČIĆ, Željko MARŠIĆ, dr. zn. Matko MARUŠIĆ, Vladimir MRKOCI, Nevenka NEKIĆ, Javor NOVAK, Damir NUIĆ, Mladen PAVKOVIĆ, Zlatko PINTER, Kazimir SVIBEN, Franjo ŠOLJIĆ, Željko TRKANJEC, Andrija TUNJIĆ, dr. zn. Boštjan TURK, S. VUČKOVIĆ, Igor VUKIĆ i Tomislav VUKOVIĆ. Želio sam sva ova imena pročitati, kako bismo vidjeli, da nije mali broj hrvatskih iztraživača i promicatelja hrvatske istine pod ovim našim zajedničkim svodom nebeskim. Uz to još treba reći, da je predgovor knjizi napisao ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Jure Krišto, a pogovor isto tako ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Mato Artuković.

Knjigu je objavilo naše Društvo za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca, kojemu je to druga nakladnička knjiga. Društvo je osnovano 6. lipnja 2014. i s tim svojim knjigama, a još više mnogim javnim nastupima i objavljenim člancima, opravdalo je svoj osnutak i sada već skoro petogodišnje djelovanje. Hrvatska se javnost ne da više, da tako kažem “vući za nos”, jer je hrvatski čovjek i preko djelovanja našega Društva i ovih knjiga spoznao, da nam je desetljećima nametana laž o jasenovačkom ratnom logoru, preko koje se laži željelo držati hrvatski narod u pokornosti, da se ne usudi pomisliti na vlastitu državu. Premda već i danas možemo sasvim dobro razlučiti što je jasenovačka zbilja, a što jasenovački mit, ipak nam se još i dalje boriti za hrvatsku istinu, jer je naša politička elita navezana na komunističko-jugoslavenski mentalni sklop, i još uvijek joj je istina ono, čime nas je indoktrinirao propali bivši komunistički sustav. Zapravo, boriti nam se je, da razodkrijemo povezanost naše političke elite s londonskom masonskom središnjicom, koja toj eliti, a zapravo svojim poltronima, nameće ono što treba vjerovati i politiku, koju treba provoditi.

Zahvaljujem na pozornosti!

DRUKER / PREDsjedNIK O PUHOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

MILANOVIĆEV OBRAČUN S LJEVICOM ARGUMENTIMA DESNICE

06. listopada 2020.

Milanović se obračunao s Gongom, Radom Borić, Dalijom Orešković, Marijanom Puljak, Žarkom Puhovskim...

Verbalne eskapade Zorana Milanovića posljednjih tjedana pune medijske stupce. Nema gotovo dana da se predsjednik Republike ne obračuna s nekim svojim kritičarom. Zanimljivo, pritom se radi o obračunima s isključivo lijevom dijelom političkoga spektra. Ne želeći ulaziti u možebitne stvarne razloge obračunskog pohoda, teško je ne primijetiti kako Milanović gađa „u sridu“, do te mjere da bi se ponekad moglo zaključiti kako je svih ovih godina bio redoviti čitatelj desnih kolumnista. Naime, sve što Milanović trenutno govori već su ranije mnogo puta primijetili desni kolumnisti i komentatori.

O Gongu kao parapolitičkoj instituciji na ovome smo Portalu pisali mnogo puta, a analizirali smo i upitnu vjerodostojnost izvješća ove organizacije.

Ovih je dana Milanović jasno prozvao Gong kao ekspozituru SDP-a: „Što je GONG? Kako se zove osoba koja me prijavila? To su ljudi čiji bivši predsjednici se udomljuju u SDP-u. To su kruhoborci, bore se za tuđi komad kruha cijelo vrijeme“.

Milanović je prozvao i ekstremnu ljevičarku Radu Boriću. O njezinim smo žalopojakama za Titom i Jugoslavijom pisali u kolovozu 2017. Evo što Milanović misli o njezinu političkom profilu:

„Gospođa Borić, dakle, lažno se prikazuje. Izbore sam dobio usprkos njoj i drugima poput nje. Nisam tome kasnije htio pridavati nikakvu pažnju i kanio sam sve prepustiti zaboravu, ali pokazalo se, eto, da je sudbina željela drukčije. Na izborima u srpnju 2020. gospođa Borić osvojila je saborski mandat. Četiri tisuće dvjesto i tri preferencijalna glasa. Nimalo impresivno, naročito za nekoga tko već desetljećima javno svađa svakoga sa svakim i 'ladno dopušta da je predstavljaju kao 'sedmu najutjecajniju feministicu na svijetu' i 'znanstvenicu'. No već sam kazao da ovdje nemamo posla s ljubiteljicom istine i činjenica. Takva ličnost, sad dolazim do povoda ovome zapisu, traži od nedavno izabranog predsjednika Republike, to jest mene, da – odstupim. Ni manje ni više nego da odstupim! A zašto? Tu gospođa Borić još jednom slika sve ljepote i preljeve svog revolucionarnog morala i poštenja. Ni jednom riječju ne spominje ispad jedne saborske zastupnice u kojem naziva 'kriminalcima i prostitutkama' ljude kojima je zajednički 'genus proximus' taj da su se koji put našli u istom prostoru, pritom često u društvu vremenšnih akademika, umjetnica svjetskog glasa i pravih znanstvenika. Ni slova ni osvrta znanstvenice Borić na ovaj knjiški primjer rodne stereotipizacije, seksizma i klevetništva. Nikom ništa. Gospođu Borić, došli

ste u moj ured prije otprilike dva mjeseca i razgovarali smo o potrebi brzog donošenja Zakona o obnovi Zagreba. Zašto ste uopće dolazili u ured predsjednika kojeg ste šezdesetak dana kasnije, kao da je zločinac zatečen u kršenju pravila uvjetnog otpusta, kadri u maniri revolucionarne pravde pozvati da se makne s predsjedničke dužnosti? Gdje ste to naučili, gospodo Borić? U Finskoj? Lideri nedosanjanih skandinavskih socijaldemokracija (oba spola zastupljena), posebno danske i švedske, s kojima sam zbog svog položaja, ali valjda i zbog osobnosti, imao sreću i priliku godinama nadugo i naširoko raspredati pitanja 'vjere', uvijek su se užasavali arhetipskih i samodopadnih ljevičara koji sve osim sebe drže hereticima i 'kontrarevolucijom'. Na njih su gledali kao na najozbiljniju zapreku ulasku u željeno 'otvoreno društvo'. Ekstremna desnica bila je tada na marginama“.

Koji dan prije nego je Radu Borić označio kao arhetipsku i samodopadnu ljevičarku koja sve „osim sebe drži hereticima i kontrarevolucijom“ (tipičan totalitarni refleks hrvatskih ljevičara) Milanović je Daliju Orešković i Marijanu Puljak označio kao „samodopadne narikače“.

Ipak, Milanović se možda najsnažnije obračunao sa Žarkom Puhovskim. O Svjedoku Puhovskom pisali smo, među ostalih puta, u siječnju 2018. godine. Naša kritika bila je vrlo oštra, no nimalo oštija nije ni ona Milanovićevea.

Milanović je Puhovskoga prozvao ni manje ni više nego kao ništariju: „Jučer se oglasio i gospodin Žarko Puhovski, umirovljeni mudroslov, propali političar i, ovo je povod zapisu, ‘analitičar RTL-a’. Poštovani vlasnici RTL-a, poštovani urednici, osim što je g. Puhovski očajan analitičar, koji je zadnjih godina ama baš sve pogrešno prorekao, on je i jedna od najnečasnijih pojava na hrvatskoj javnoj sceni. O politici i moralu govori čovjek koji je 1972. godine bio svjedok optužbe na montiranom procesu zagrebačkim sveučilištarcima (I. Z. Čičku, D. Budiši i inima). Puhovski je aktivno doprinio tome da se skupina bezazlenih mladića i djevojaka utamniči na nekoliko godina i da nakon toga dva desetljeća žive kao građani drugog reda. Puhovski se na sudu (sve se to zapisuje, Puhovski) držao kao pravi ‘druker’, ništarija, upravo kako je to od njega i očekivao i dr. Vladimir Bakarić – Svileni, s kojim me Puhovski besramno uspoređuje. Ostat ću na ovome. Ima još. Poštovani RTL-ovci, polazim od pretpostavke da vam ove činjenice nisu bile poznate, bez obzira na to što ih svatko tko se imalo zanima za politiku i povijest zna. Učinite nešto, molim vas“.

Na žalost, u Hrvatskoj će teško ikada doći do lustracije u idealno-normativnome smislu. Duboka država i dalje vuče konce svih bitnijih političkih, gospodarskih i pravosudnih procesa. No tko bi rekao: onaj kojega su percipirali njihovim, Zoran Milanović, ovih dana „lustrira“ (osvjetljava) kompromitiranu hrvatsku ljevicu ponavljajući pritom argumente desnice. Da je bilo koji desničar na sličan način napao Puhovskoga to bi se, dakako, smatralo desnim zasukanim primitivizmom. Hoće li nakon Milanovićevea prokazivanja Svjedoka Puhovskoga, a riječ je o prokazivanju sa samoga državnog vrha, ovaj i dalje ostati redoviti analitičar mainstream medija? To nam tek ostaje vidjeti, no poznavajući prilike u Hrvatskoj odgovor se nameće sam od sebe.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/35049-milanovicev-obracun-s-ljevicom-argumentima-desnice.html>

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020., STR.224.

**IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA
MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA
IDEJA**

DAVOR DIJANOVIĆ

Početak prošloga tjedna Srpsko narodno vijeće (SNV), privatno leno poznatoga "etnobiznismena" Milorada Pupovca, objavilo je Izjavu o pravima Srba u Hrvatskoj, u kojoj se ističe da u proteklih pet godina položaj Srba u Hrvatskoj nije unaprijeđen, nego je u nizu aspekata i unazađen, te se, kako su nas izvijestili mediji, navode zadaci u borbi za neostvarena prava i za očuvanje onih koja su ostvarena.

25.02.2018. u 22:10

Velika skupština SNV-a očekuje da će Vlada i državne institucije aktivno i tijesno surađivati na realizaciji ciljeva navedenih u Izjavi, među kojima je i zahtjev da institucije srpske zajednice, posebno SNV i Zajedničko vijeće općina (ZVO) "moraju" dobiti status manjinskih samouprava. Riječ je, zapravo, o novoj inačici starog prijedloga iz 2010., koji je spriječen intervencijom Vesne Pusić (što mnogo toga govori o tadašnjem HDZ-u), prema kojemu bi srpsko ZVO na području istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema dobilo pravnu osobnost. Prevedeno na ne-ezopovski rječnik lišen političke korektnosti, riječ je o prijedlogu koji bi u perspektivi omogućio nove *krajiške balvanle* na teritoriju Republike Hrvatske. U Izjavi se, dakako, spominje i "govor mržnje" prema Srbima, njihovim institucijama i znamenjima njihova identiteta koji ostaje problem koji je "izvor strahova i asimilacije pripadnika srpske zajednice".

Koji dan nakon što je javno objavljena Pupovčeva Izjava o novoj vječitoj ugroženosti srpskog naroda u Hrvatskoj (to je nešto kao "vječiti povratak fašizma"), Milorad je (zasigurno suznoga i tužnoga oka i plačljivoga glasa) u Sarajevu propovijedao o položaju Srba u Hrvatskoj. Na tribini koju je organizirala sarajevska srpska Kulturno-prosvjetna udruga "Prosvjeta" Pupovac je naglasio kako je pogoršanje položaja "srpske zajednice" u Hrvatskoj započelo oslobađajućom presudom generalima 2011., a mračnoj srbofobnoj atmosferi pridonio je Tomislav Karamarko koji je HDZ pretvorio u stranku "ekstremizma i nacionalizma". Pupovac je na tribini dodao i to da je "veliki problem" što je školski sustav u Hrvatskoj – pazite sad – "izrazito kroatocentričan", posebno u povijesti, književnosti, umjetnosti i znanosti. Školski sustav u Hrvatskoj, državi u kojoj je većinski narod hrvatski, vjerojatno bi trebao biti srbocentričan pa bi onda uvijek pred kamerama tužni Milorad Pupovac Suzni bio zadovoljan.

Kult "ugroženog Srbina"

U pozadini Izjave SNV-a, kao i Pupovčeve sarajevske kakofonije o pogoršanju položaja "srpske zajednice" u Hrvatskoj, zapravo se krije kult "ugroženog Srbina", koji je jedan od konstituirajućih, ključnih elemenata velikosrpske ideologije.

O čemu se radi?

Kako bi utvrdili što je to kult "ugroženog Srbina" i koja je njegova funkcija u ostvarivanju zločinačkog plana stvaranja "Velike Srbije", morat ćemo se vratiti u prošlost, a u tome će nam pomoći izvrstan znanstveni rad dr. sc. Mate Artukovića "Ugroženost – bitni element velikosrpske ideologije".

Nakon stvaranja Kneževine Srbije 1815. godine, a posebno nakon što je 1882. proglašena Kraljevina Srbija, srpske vlasti razrađuju strategije i programe s ciljem stvaranja "Velike Srbije", u koju bi, kad govorimo o hrvatskim zemaljama, trebale ući Dalmacija, Lika, Krbava, Banovina, Slavonija, Srijem, Bosna i Hercegovina. Hrvatski Srbi (porijeklom mahom pravoslavni Vlasi koje je Srpska pravoslavna crkva (SPC) predanim i ustrajnim radom posrbila) po nalogu Beograda započinju borbu za "priznavanje" i "ravnopravnost" Srba u Hrvatskoj, koja se u svojoj biti svodi na pitanje hoće li srpski narod u Hrvatskoj biti priznat kao "srpski politički narod", tj. kao nositelj državnosti, što za Hrvate, naravno, nije prihvatljivo, jer priznati narodu taj status znači dati pravno mogućnost legitimnog odcjepljenja.

Od 1848. srpsku politiku organizira i u Hrvatskoj djeluje Jovan Živković, koji je plaćeni agent srpske vlade. Srbi iz Hrvatske bore se za proširenje Srbije te protiv bilo kakve mogućnosti da se afirmiraju pojmovi "hrvatski" ili "Hrvatska" kao integrativni. Hrvatski Srbi Hrvatskoj osporavaju čak i one zemlje gdje je Hrvatska povijesno kao država nastala. Dok Hrvati brane svoje pravo na određene zemlje koje su bile cijelu poznatu povijest hrvatske, Srbi te isključivo hrvatske zemlje žele pripojiti Srbiji, odnosno na Hrvatsku gledaju samo kao na plijen Srbije. To je bit hrvatsko-srpskog spora od 19. st. pa do danas.

Prikazivanje vlastite ugroženosti i tuđe agresivnosti

Jedna od dominantnih ideja velikosrpske ideologije, jedno od glavnih sredstava u borbi da se hrvatske zemlje priključe Srbiji, postaje kult "ugroženog", "obespravljenog" Srbina. U promicanju tog kulta, otkriva nam u spomenutom radu dr. sc. Artuković, veliku ulogu igraju srpske novine u Hrvatskoj, od kojih valja izdvojiti "Srpski glas", "Vrač Pogađač", "Srbin", "Srpski zabavnik" i zagrebački "Srbobran" koji je osnovala i financirala srpska vlada (moderni srbobran "Novosti" razlikuje se od svoga slavnog predšasnika tek po tome što ga od vremena Sanadera financira Hrvatska vlada i što je tu i tamo umotan u jugoslavensku ambalažu). Spomenuti srpski tisak objavljuje samo one informacije koje druge predstavljaju kao nepravednike i krivce. Većina dopisa u tim tiskovinama počinje po nekoj formuli "Srbin je kriv što je živ", "Protiv nas raj i pakao", ili "o jedna li si ti srpska sreća", "za Srbina nigdje zaštite, nigdje pravde, nigdje zakona" ili "nevolja je samo za Srbina stvorena" ili "srpski narod ima neprijatelja kao ni jedan drugi na svijetu".

Sklonost za prikazivanjem vlastite ugroženosti i tuđe agresivnosti, najistaknutija je značajka dobrog dijela Srpske samostalne stranke koja tada djeluje u Hrvatskoj. Povijesna djela izašla iz pera pisaca ove stranke, "obrađuju samo veličinu svojeg naroda ili njegovih članova i u isto vrijeme konstantnu ugroženost Srba, ističući trajnu izmjenu suprotnosti između 'djela srpskih predaka', njihovu nepravednu ugroženost i 'nedjela srpskih zlotvora'" (Artuković).

"Ugroženi Srbi" usred Zagreb Hrvatima najavili istrebljenje

Istina je, međutim, upravo suprotna. Sva istraživanja stvarnog položaja Srba u Hrvatskoj do Prvoga svjetskog rata, pokazuju da se ne radi o "ugroženom" narodu, nad kojim se provodi "genocid", nego o narodu u usponu, "narodu kojemu se ničim ne ugrožava narodno biće i koji je na temelju te slobode stvorio sve svoje najvažnije ustanove..." (Artuković). U jednom od svojih predratnih radova ovo priznaje i srbijanski akademik, notorni velikosrpski pamfletist Vasilije Krestić.

Da ne možemo govoriti ni o kakvom "ugroženom narodu", pokazuje i činjenica da su srpski "samostalci" (Srpska samostalna stranka) usred Zagreba navijestili Hrvatima rat "do istrage naše ili više", tj. do istrebljenja. Rat je, poznato je, navijestio Nikola Stojanović u "Srbobranu", u članku pod naslovom "Srbi i Hrvati", a taj članak, smatra Artuković, "nije običan članak, nego programatski put koji se slijedio u srpskim intelektualnim krugovima cijelo 20. stoljeće, a i danas se slijedi u mnogim temeljnim mislima".

Analizirajući srpski tisak iz tog vremena, Artuković piše kako je u njemu stvorena slika protivnika "koja će biti, kao u primitivnih naroda, predmet svakog mogućeg napada u nadi da će, što ta slika bude unakaženija i nakaznija, neki nevidljivi duh otkloniti od tvorca takvih slika svu nesreću, kojom prijeti i uvijek se osvećuje nesklad sa životnom stvarnošću". Slika svakoga protivnika srpske nacionalne misli u srpskom tisku je jednako bez imalo ljepote, bez ljudskih crta.

Srpski političari antisemiti Hrvate optužuju za filosemitizam

Zanimljivo, uz hrvatsku posebno je nakazna slika Židova. Artuković o tome piše: "Na karikaturama 'Vrača Pogađača' Židov je mala, usaljena nakaza, velikoga nosa i grabežljivih očiju, pod kojim stenje i dušu ispušta njegov dužnik. Jedan od trajnih elemenata u ideološkoj strukturi svega tzv. opozicionalnog srpskog novinstva i cjelokupne izdavačke djelatnosti je antisemitizam. Posebno je karakterističan za Srpsku samostalnu stranku. U listu Vrač Pogađač npr. termini 'čivutski' i 'hrvatski' redovito su spojeni. Kao što je sve hrvatsko bogalj, nula, sve židovsko je pokvarenost, trulež. 'Hrvatstvo' i 'čivutstvo' u Vraču Pogađaču i u drugim srpskim listovima, pa i u Srpskom Sionu, uvijek su u simbiozi.

Kao jedan od bitnih razloga sukoba Hrvata i Srba, srpski tisak navodi filosemitstvo Hrvata. Hrvati su mješavina svega i svačega, a ponajviše 'sinova Judinih'. 'Zgoljni Hrvati', 'obrezani Hrvati', 'novo Hrvati', 'poliveni' i 'nepoliveni otadžbenici' tj. Židovi, stalno su na stupcima srpskog tiska kao dokaz i hrvatske nesposobnosti i netolerantnosti prema Srbima i slabog slavenskog osjećaja. Samostalci su neprestano optuživali hrvatsku opoziciju osobito Stranku prava, za nepatriotske simpatije prema Židovima. Osuđivali su Židove da usmjeravaju hrvatsku politiku na štetu interesa srpskog naroda i Srbije, da na štetu narodnog načela ističu kozmopolitizam i 'dekadentnu' zapadnjačku kulturu. Ali i konkurentska snaga Židova srpskim trgovcima igrala je važnu ulogu u stvaranju trajno prisutnog antisemitizma, koji je zapravo opća pojava kod svih srpskih opozicionih stranaka".

"Ugroženi Srbi" su bez grijeha

Dok druge prikazuje kao one koji tlače "ugrožene Srbe", srpski tisak ni u jednom primjeru ne navodi niti jedan grijeh srpske strane. "Srbin bez grijeha prema bilo kome i uz to od svakog ugrožen – to je najdublje uvjerenje iza kojega su se utaborili srpski ideolozi. To je polazna točka svakog saobraćanja s drugima, a osobito s onima s kojima govore najsličnijim jezikom, s Hrvatima. No sličan je stav i prema Albancima, Grcima, Mađarima, Rumunjima. Srpski ideolozi vlastitu stvar znaju obrazložiti samo negiranjem i optuživanjem drugoga. Nikada, niti na jednom mjestu nismo našli priznanje da bi nositelji

službene vlasti ili predstavnici Srba općenito u ime srpske ideje učinili bilo kome, bilo kada bilo kakvu nepravdu“ (Artuković).

Jasenovački mit, transmisija kulta "ugroženog Srbina“, poslužio je kao pogonsko gorivo za agresiju na Hrvatsku

Kult "ugroženog Srbina“ kasnije je pretočen u mit o Jasenovcu. Najdramatičniji učinak ideologije "ugroženog Srbina“ je suludi mit o 700.000, milijun pa i dva milijuna Srba ubijenih u tom logoru. Stvarne brojke, dakako, daleko su od istine, najnovija istraživanja nedvojbeno pokazuju da su i sadašnje brojke od 80.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu krivotvorene, no jasenovački mit, kao transmisija kulta "ugroženog Srbina“, poslužio je kao pogonsko gorivo da bi se opravdala srpska agresija na Hrvatsku devedesetih.

Godinama prije početka rata, u srpskom novinstvu, od vjerskoga do studentskog tiska, trajala je "sustavna kampanja, koja je očito imala za cilj prikazati Srbe kao 'ugroženi' narod. Napisane su i cijele biblioteke s istom nakanom (Gojko Đogo, Vuk Drašković, Vojislav Lubarda, Milić Stanković, Jovan Radulović, Dobrica Ćosić, Danko Popović, i mnogi drugi koje zbog opsega ovoga rada moram ispustiti). Ta kampanja prikazivanja, ili bolje rečeno intenzivnog oživljavanja 'kulta ugroženog Srbina', mita o ugroženosti Srba s generacije na generaciju, trajala je cijelo desetljeće koje je prethodilo ratu, iako je on latentno živio sve vrijeme u komunističkoj Jugoslaviji. A 'kult ugroženog Srbina' proširen je isključivo zato da bude priprava i isprika za rat“ (Artuković).

Kreiranju jasenovačkog mita bitno su doprinijeli i hrvatski komunisti koji su legitimirali sulude velikosrpske brojke, kojima je cilj bio dehumanizirati čitav hrvatski narod.

Aktualan Pupovčev "ugroženički“ narativ i optužbe o pogoršanju položaja srpske zajednice u Hrvatskoj (Pupovac je, tj. njegova stranka čiji su članovi i mnogi bivši *balvanaši*, dragi čitatelji, dio vlasti, što najbolje govori o istinitosti tih optužbi) zapravo je samo produžetak kulta "ugroženog Srbina“ u novim okolnostima. A iza tog kulta je u pozadini nikad umrla ideja stvaranja "Velike Srbije“, koja bi obuhvatila i hrvatske zemlje, koje je pred nekoliko godina u svojoj božićnoj homiliji nabrojao srpsko-pravoslavni patrijarh Irinej (SPC je oduvijek lučonoša velikosrpstva, a SPC je svetcima proglasila i mnoge neprijeporne zločince, o čemu u svojoj knjizi "Bizarni sveci srpske crkve“ piše crnogorski publicist Miroslav Ćosović). Doduše, nakon što je dobar dio Srba 1995. pobjegao iz Hrvatske (Milošević bi rekao "pobegli kao zečevi“) velikosrpska je ideja u Hrvatskoj bitno oslabljena, no ona i dalje živi, a danas posebno na meti ima Banovinu i istočne krajeve Hrvatske (u kojima živi značajan postotak srpskog stanovništva) s obzirom na to da je riječ o krajevima teritorijalno bliskima Republici Srpskoj i Srbiji. U tom planu sudjeluju očito i domaći srpski predstavnici revitalizacijom kulta "ugroženog Srbina“ i zahtjevima koji su usmjereni na postizanje statusa konstitutivnosti.

Novinar i književnik Nenad Piskač ovako je sjajno sublimirao bit moderne velikosrpske ideje: "Priču bismo, dragi naši prvašići, mogli skratiti na sljedeći misaoni sklop koji već danas morate naučiti napamet kao i tablicu množenja ili abecedu: Ako mi Srbi nismo u Dalmaciji, Lici, Krbavi, Banovini, Slavoniji i Srijemu politički narod, onda smo neravnopravni. Ako smo neravnopravni, onda smo ugroženi. Tko nas u tim oblastima ugrožava? Hrvati. Tko su Hrvati? Ako već ne žele biti Srbi katoličke 'vere' što smo im velikodušno ponudili, ako ne žele biti, osim časnih iznimaka, niti plaćene sluge Beograda, onda su oni genocidan narod budući da nas trajno ugrožavaju u zapadnim srpskim oblastima. Ako su genocidan narod, a jesu, moraju biti jer tako kaže naša narodna pjesma i 'istorija', srpska crkva i izložba u UN-u, moraju se neprestano ispričavati, trajno 'izvinjavati' i beskrajno nam plaćati za svoj istočni 'greh grehova'. Grijeh se sastoji samo u

tome što su Hrvati opstali svoji na svome. Biti politički narod na tuđemu teritoriju cilj je kulta srpske ugroženosti“.

Problem nije u Beogradu, nego u Zagrebu

Kult "ugroženog Srbina“, inherentan velikosrpskoj ideji, u posljednjih dvjesto godina postigao je značajne rezultate; Srbija je značajno povećala svoj teritorij, pa i na račun povijesno hrvatskih zemalja (istočni Srijem, Bosanska krajina/Turska Hrvatska). Uspjesi velikosrpske ideje pritom ne bi bili mogući bez asistencije hrvatskih političara, posebno onih jugoslavenske provenijencije, koji su Srbima davali privilegije, često na štetu većinskoga hrvatskog naroda. I Svetozara Pribićevića i Milorada Pupovca hrvatski su političari jugofilne orijentacije učinili političarima nacionalnog predznaka. Hrvatski političari su ti koji danas toleriraju četničke spomenike u Hrvatskoj (npr. spomenik Šoškočaninu u Borovu Selu). Hrvatski političari su ti koji su velikosrpskoj ideji dopustili da pentrira i u same državne institucije (npr. u Ministarstvo kulture u kojemu imamo stanovitoga bivšeg obavještajaca tzv. SAO Krajine).

Srbija i Beograd imaju svoje interese, koji su i danas dobrim dijelom velikosrpskog karaktera, no problem je primarno u Zagrebu. Koliko su hrvatski političari slabiji, jadniji, nesposobniji i više skloni jugofilnoj izdaji, toliko je jača i velikosrpska ideja u Hrvatskoj. Jugoslavenska ideja uvijek *in ultima linea* ide u korist prosrpske ideje i predstavlja negaciju hrvatske državnosti. Hrvatski pak Srbi trebali bi iz povijesti izvući zaključke i shvatiti da ih u Hrvatskoj ne ugrožava hrvatski narod, nego ih ugrožava beogradska čaršija sa svojom patološkom, nasilničkom i zločinačkom idejom Velike Srbije u kojoj se prečanske Srbe tretira kao monetu za potkusurivanje.

Glavni grad hrvatskih Srba je Zagreb, a ne Beograd. Milorad Pupovac Suzni nije njihov zaštitnik, nego etnobiznismen koji funkcionira i živi od proizvodnje konflikata i raspirivanja međunacionalne netrepeljivosti. Da je Hrvatska ozbiljna država, što nažalost nije, Pupovac bi se najprije morao ispričati za laži o prekrštavanju srpske djece devedesetih, a DORH bi se, da je zaista riječ o ne-političkoj instituciji, pozabavio njegovom ulogom u nikad realiziranoj zamjeni dvojice zarobljenih srpskih liječnika iz Siska i hrvatskog liječnika dr. Ivana Šretera. Srpski su liječnici pušteni, a Šreter je ubijen, iako je Pupovac jamčio da će biti zamijenjen. O tome se šuti, ali *pupovčanje* i podgrijavanje kulta "ugroženog Srbina“ su u punom zamahu. Pa i u samim državnim institucijama i na račun hrvatskih poreznih obveznika, na račun države čija je temeljna karakteristika nakon 2000. godine jugofilno samo-ukidanje.

Jugoslavenska zabluda je najveća nesreća Balkana i izvor zločina

Ovu kolumnu završit ćemo odlomkom iz sjajne knjige prof. Ivana Oršanića "Vizija slobode“, odlomkom nad kojim nam se i danas valja zamisliti i koji nam i danas daje pouku koji su izvori hrvatskih problema: "Otrov Balkana je u jugoslavenstvu. Nosioci otrova na Balkanu jesu nosioci jugoslavenstva. U najdubljem povijesnom smislu krivnju za zločine na Balkanu ne nose ni srpska ni hrvatska državna ideja, jer ove izražavaju načela samoodređenja i srpskog i hrvatskog naroda; krivnju nosi jugoslavenska zabluda. Jugoslavenska zabluda je najveća nesreća Balkana i izvor zločina, jer je protiv ideje slobode i samoodređenja svih njegovih naroda. Mi moramo biti protiv Srbije u konkretnom smislu, jer drukčije nije moguće, ali u idejnom i temeljnom smislu mi moramo biti protiv jugoslavenske zablude. U izvornom smislu ispravno je antijugoslavensko stajalište, jer smo po jugoslavenstvu postali srpskom kolonijom. U tom poslu naša je stvar da se jugoslavenska zabluda potpuno dotuče, ali ne obranom Jugoslavena, a napadanjem Srba,

nego napadanjem Jugoslavena, Jugoslavije i jugoslavenstva, te životom u našoj državnoj ideji, a stvar je Srbijanaca, da se oslobode zastarjelih ambicija Pravoslavne crkve i da žive u svojoj državnoj ideji tako da na granicama Hrvatske i Srbije ne bi stajali luđaci, koji se htjeli smatrati ideolozima i svecima, nego stanovnici normalno priznatih i ostvarenih načela u cijelom svijetu. Samo u tom slučaju moglo bi se očekivati i na Balkanu razvitak solidarističkih odnosa kakvi postoje i među drugim narodima. Međutim kod Jugoslavena-Hrvata opaža se kompleks čudnog izivljavanja. Stalno napadaju na Srbijance, umjesto da napadaju sebe i svoju zabludu. Ako su Pašić i Aleksandar Karađorđević Srbi, to je normalno i što mi tu imamo napadati. To što Maček, Šubašić, Meštrović, Tito i Bakarić nisu Hrvati, kao što su oni Srbi, to je abnormalno i glupo, to treba napadati. Mi bismo pak ove htjeli zaobilaziti, nepovijesno, i blagonaklono, te ih osloboditi krivnje 'lajanjem' na Pašića, Aleksandra i Rankovića i time prihvatiti shvaćanja da su ovi krivi zato što nisu Jugoslaveni, a ne oni prvi što nisu Hrvati. Hrvatstvo se ne može definirati kao neko antimađarstvo, antitalijanstvo, antifrancustvo, antisrpstvo i kao mržnja na druge narode, nego se mora definirati kao antijugoslavenstvo, jer to isključuje hrvatska državna ideja u svim svojim pozitivnim političkim, kulturnim, socijalnim, ekonomskim i vjersko-moralnim projekcijama kao nešto neprirodna, kao sociološki i povijesni monstrum“.

<https://direktno.hr/kolumne/iza-kulta-ugrozenog-srbina-koji-propovijeda-milorad-pupovac-suzni-skriva-se-zlocinacka-ideja-114331/>

DON ANĐELKO KAĆUNKO, ZAGREB, 2021.**PODRŠKA ŠKORI****KNJIGOM:**

KNJIGA O MARKU FRANOVIĆU

Knjiga akademika Josipa Pečarića o velikom hrvatskom domoljubu i dobrotvoru Marku Franoviću dana je na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franovic.pdf>

Knjiga je napisana u povodu njegovog osamdesetog rođendana. Australски Hrvati su mu priredili veliku proslavu na kojoj su na primjer bili nazočni bivši australски premijer Anthony (Tony) John Abbott i američka povjesničarka Esther Gitman. O toj proslavi velike reportaže dane su u tamošnjem tjedniku DOMOVINA i s njima završava ova knjiga. Kako su pred nama izbori, treba spomenuti kako je Franović veliki prijatelj suverenističke opcije, pa je zanimljivo da je Glavni urednik „Domovine“ svoj komentar tim povodom završava riječima:

„MIROSLAV ŠKORO UŠAO JE U DRUGI KRUG IZBORA U ZAGREBU KOJI ĆE BITI ODRŽANI ZA DVA TJEDNA. VELIKI JE TO USPJEH DOMOVINSKOG POKRETA I DR. MIROSLAVA ŠKORE TE IM OVIM PUTEM I ČESTITAMO!“

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26419-knjiga-o-marku-franovicu>

TEKSTOVIMA:

ZA HRVATSKU JE ONAJ TKO JE ZA DOM SPREMAN!

<https://bezczensure.hr/toptema/za-hrvatsku-je-onaj-tko-je-za-dom-spreman/>

ZA HRVATSKU JE ONAJ TKO JE ZA DOM SPREMAN!

2.

Nekakvi hibridi Broza, Staljina i Sorosa zaigraše kozaračko kolo na nekakav rock način izvikujući parole i frazetine, iste kakve su izvikivali njihovi časni prethodnici kada su prije 76 godina ušli u Zagreb, vođeni Đokom Jovanićem, pa prvo iz bolnice Sveti Duh pokupili ranjenike i utukli ih čekićima, a nakon toga bjesomučno nastavili ubijati građane Zagreba (ODGOVOR DON ANĐELKU KAČUNKU)

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26402-za-hrvatsku-je-onaj-tko-je-za-dom-spreman>

Naslov:Fwd: ZA HRVATSKU JE ONAJ TKO JE ZA DOM SPREMAN! 2.

Datum: Fri, 28 May 2021 06:00:50 +1000

Šalje: Maria Dubravac

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Pozz svima!

SPREMNI ZA DOM!

Dome moj, srećo moja, najdraže meni gnijezdo,
 O majko Hrvatice, ti moja zlatna zvijezdo.
 Još riječi tvoje bruje ispod staroga krova:
 - Poštivaj sinko Dom naš, svetinju pradjedova.
 Kad uzdrma se temelj, kad prijeti ljuta neman,
 Ti budi čvrsta stijena, za Dom otaca spreman.
 Vran kuću dragu čuva, mrav brani topli kutak,
 U svakom stvoru za Dom ljubavi buja vrutak.
 Čuj, svijetom odjekuju – umilni uhu–zvuci,
 Jačaju srce, dušu, u radosti i mucu:
 “Ligado à terranatal!” Portugal kliče,
 Japanac “Furusato” od pamtivijeka viče.
 Španjolski “Apegado a su patria!” ori,
 Nijemac “Heimatverbunden!” jezikom otaca zbori.
 “Ta i förkungochfosterland!” Šveđanin brižno pamti,
 “Liamshi 恋家!” u Kinezu k'o vječno svjetlo plamti.
 “Me ko ne tueyomlah!” Kamerunac se hvali,
 S pozdravom “Kotiseutu!” Finci su za Dom pali.
 “Vatanina ne kadar, baglism!” pozdrav turski,
 “Attachéaupaysnatal!” ponavlja sin francuski.
 “Murtabitbilwatan!” arapski čovjek štuje,
 Nizozemac “Honkvast!” ponosno uzvikuje.
 “Legatoallaterra d'origine!” piše,
 U zemlji talijanskoj za Dom se živi, diše.
 Svak' na grud svio cvijetak, nacije časne znamen
 I štuje geslo mrtvih: „Svom domu vjeran“. Amen.
 Stog i ti, sinko, k srcu majčine riječi primi:
 Ostani Hrvat pravi, izdajnik ne bud' ti mi.
 K'o i pradjedi tvoji, usklikni diva glasom:

“Za Dom sam mili spreman! – kunem se duše spasom!”
 To hrvatski je poklič, to naša čast i dika,
 Povijesno obilježje pastira i ratnika.
 Kad zlotvor dignu šaku da usta tvoja čepi,
 Neka ti zakon djeda klonulu dušu krijepi.
 Pa makar mrijeti mor'o, ne prodaj se za škude,
 “Dom svoj tko ljubiti ne zna, predci su njegov’vi Jude.”

Dome, svetinjo moja, najdraže meni gnijezdo,
 O majko Hrvatice, ti moja zlatna zvijezdo.
 Domoljublja ti vijenac pozdrav djedova kiti,
 Dok je hrvatskog srca, Kroacije će biti.

Marija Dubravac

PAVKOVIĆ:

<https://bezcenzure.hr/vlad/branitelji-sad-ili-nikad-skoro-mora-pobijediti/>

VULIĆ:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26396-zagreb-je-nas-a-ne-tomasevicev>

DR. VUKUŠIĆ:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26394-dr-vukusic-izadimo-na-izbore-i-zaokruzimo-miroslava-skoru>

<https://narod.hr/hrvatska/vukusic-iako-u-prvom-krugu-nisam-glasovao-za-skoru-u-drugom-ima-moj-glas>

DIJANOVIĆ:

<https://narod.hr/hrvatska/dijanovic-agenda-mozemo-bez-imalo-pretjerivanja-moze-se-opisati-kao-zeleni-komunizam>

BELJO: Korijeni zla – put u totalitarizam 21. stoljeća

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/36805-a-beljo-rijec-uz-drugi-krug-lokalnih-izbora-u-rh.html>

NOVAK: Pesnica ulazi u Zagreb

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36801-j-novak-problemi-u-raju-pa-kud-prije.html>

PROGLAS MIROSLAVA ŠKORE: IZADITE NA REFERENDUM ZA ZAGREB I ZA HRVATSKU

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26410-proglas-miroslava-skore-izadite-na-referendum-za-zagreb-i-za-hrvatsku>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26412-skoro-tomasevicu-zelite-privremeni-zaustaviti-mjeru-roditelj-odgojitelj-i-to-ruzno-zvuci>

PODRŠKA ŠKORI, 2.

1)

Naslov: Re: PODRŠKA ŠKORI

Datum: Fri, 28 May 2021 10:45:40 +0200

Šalje: Anđelko Kačunko

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Ulazak u Zagreba, kao i 1945.!

2)

Naslov:RE: PODRŠKA ŠKORI

Datum: Fri, 28 May 2021 13:15:22 +0000

Šalje: Vinko Grubisic

Prima: Josip Pecaric pecaric@element.hr

Dragi Josipe,

Ne znam komu bismo se trebali obratiti – a nama su lokalni izbori nedostupni, bezobzira što mnogi od nas imamo adresu I vlasništvo u Hrvatskoj - ali kao i ogromna većina Hrvata izvan Domovine, svim srcem podržavam Dr. Miroslava Škoru.

Srdačni pozdravi

Vinko Grubišić

Za one koji ne znaju – ako takvih ima – prof. dr. sc. Vinko Grubišić je dopisni član HAZU!

3)

Naslov: Re: PODRŠKA ŠKORI

Datum: Fri, 28 May 2021 17:46:25 +0200

Šalje:mirela pavic

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Super, svaka čast 🙌❤️👏

4)

Davor Dijanović:

<https://www.youtube.com/watch?v=jv3Ues663pU>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26420-55-minuta-kod-zeljke-markic-davor-dijanovic>

5)

RM. Pletikosa: Izbori za hrvatske gradonačelnike 2021.

Fri, 28 May 2021 19:43:08 +0000

IZBORI

ZA HRVATSKE GRADONAČELNIKE

30. SVIBNJA 2021.

Građani

izađite na izbore

birajte svoga gradonačelnika

veće dobro, manje zlo,

ne dopustite da vam ih drugi izaberu

budućnost vašu i naraštaja vašega

kao jarca oderu.

Mile Pletikosa

6)

Novonormalno' notorne Sanje Modrić!

Objavljeno: Petak, 28 Svibanj 2021 12:17

KOMENTARI

**Točno je da su svi
ozbiljniji mediji skloniji
Tomaševiću nego Škori. I
to je normalno**

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26408-novonormalno-notorne-sanje-modric>

Komentar: Ovo me jako podsjeća na moju definiciju:
VELEIZDAJNIK je NOVI DOMOLJUB!

7)
STIPO MLINARIĆ ĆIPE: SPC I PORFIRIJE VODILI POLITIČKE BRIFINGE ZA
VODEĆE LJUDE PLATFORME MOŽEMO

<https://kamenjar.com/stipo-mlinaric-cipe-spc-i-porfirije-vodili-politicke-brifinge-za-vodece-ljude-platforme-mozemo/>

8)

Mile Prpa: Kad se vlast preda urni za glasanje, zemlja će izgubiti slobodu

<https://hrvatskonebo.org/2021/05/28/mile-prpa-kad-se-vlast-preda-urni-za-glasanje-zemlja-ce-izgubiti-slobodu/>

AKADEMIK SLAVEN BARIŠIĆ, PORTAL HKV-A, 2021.

UMJESTO UVODA

"MLADI NARAŠTAJI NE BI TREBALI PONAVLJATI GREŠKE IZ ZADNJEG DESETLJEĆA"

31. prosinca 2011.

Iz Hrvatskog slova donosimo razgovor s akademikom Slavenom Barišićem, dopredsjednikom HKV-a. Akademik je jedan od najistaknutijih hrvatskih znanstvenika s područja prirodnih znanosti, koji se uz užu struku bavio pitanjima znanosti i školstva, kao prorektor Sveučilišta, savjetnik predsjednika Tuđmana i predsjednik Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu. U razgovoru, Barišić između ostalog govori o znanosti, iskustvima suradnje s prvim hrvatskim predsjednikom i aktualnoj političkoj situaciji. (mmb)

RAZGOVOR S AKADEMIKOM SLAVENOM BARIŠIĆEM

Gospodine Barišiću, jedan ste od najistaknutijih hrvatskih znanstvenika s područja prirodnih znanosti. Kao mladi fizičar proveli ste sedam godina u Francuskoj, gdje ste doktorirali i radili kao istraživač u Centre National de la Recherche Scientifique. Kakve su danas perspektive mladih fizičara u našoj zemlji? Je li i njima za ozbiljnije bavljenje znanošću nužno otići u inozemstvo barem na određeno vrijeme?

Počeli ste onim što je za mene pitanje svih pitanja jer vjerujem da će odgovor na to pitanje odrediti budućnost Hrvatske u rasponu između balkanske provincije i male zemlje koja je ravnopravni subjekt međunarodne zajednice, uz bok svih razvijenih zemalja. Ovaj drugi položaj Hrvatske bio je oduvijek moj životni cilj. I kada su mi kao mladom čovjeku nudili da ostanem na najboljim francuskim institucijama ili odem na najbolje američke, vratio sam se olovne 1972. s obitelji u Zagreb, odlučan pripomoći modernizaciji Hrvatske. Iako se u tome nije odmaklo koliko sam očekivao, držim kako mladi znanstvenici još uvijek imaju perspektivu u Hrvatskoj. Naravno, znanstveni rad u Hrvatskoj podrazumijeva međunarodno iskustvo i intenzivnu međunarodnu suradnju, pa je na primjer nužan uvjet za dobivanje docenture na mom Prirodoslovno-matematičkom fakultetu post-doktorski staž u inozemstvu u trajanju bar od jedne godine. Takvi aranžmani o boravku i povratku mladih podrazumijevaju dogovore između ravnopravnih istraživačkih skupina. Nažalost, sve je više naših studenata koji odlaze čisto administrativnim putovima što ih je Bolonjski sustav uspostavio pod nazivom „pokretljivost studenata i nastavnika“. Međutim „pokretljivost“ se sve više pretvara u eufemizam za nepovratni odljev mozgova iz Hrvatske. Konačno, nije li lakši odlazak naših visoko obrazovanih građana u EU čak jedan od slogana kojim se službeno reklamira ulazak Hrvatske u EU.

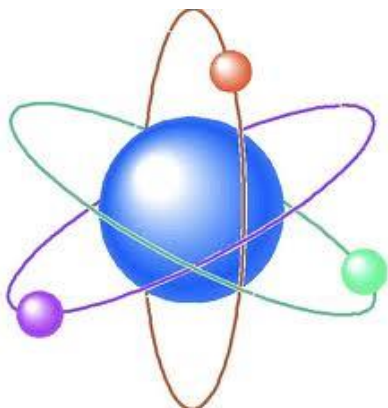

Jedno od područja vašeg interesa je i supravodljivost. Dokle je znanost stigla na tom području, možemo li uskoro očekivati supravodiče i na temperaturama višim od -140°C?

Supravodljivost je svojstvo vođenja električne struje bez ikakvih gubitaka. Pokazuju ga metali na niskim temperaturama. Izvrstan je primjer prožimanja napretka znanosti i tehnologije. Pojavljuje se naime na niskim temperaturama pa je za hlađenje potrebna tekućina koja se ne "ledi" na takvim temperaturama. Stoga je trebalo čekati da se ponajprije proizvede jedna takva tekućina. Kada je dobiven tekući helij, supravodljivost je otkrivena 1911., prvo u živi ispod -269°C . Od tada je u vezi sa supravodljivošću dodijeljeno desetak Nobelovih nagrada za fiziku. Klasa „visoko-temperaturnih supravodiča“, kuprata rijetkih zemalja, koju spominjete nađena je 1998. – zanimljivo – suprotno očekivanju velikog dijela znanstvene zajednice. Od tada se na studiranje te klase materijala troše stotine milijuna dolara i angažiraju golemi ljudski potencijali u cijelom svijetu, od SAD sve do Kine. Glavni razlog takvog interesa je da je za hlađenje dovoljan tekući dušik, a boca tekućeg dušika košta kao boca piva, neusporedivo manje nego helija. No, treba napomenuti da glavno ograničenje pri tehnološkim primjenama visoko-temperaturnih supravodiča ne dolazi od problema hlađenja nego od njihovih loših mehaničkih svojstava. Banalno, ta svojstva otežavaju proizvodnju supravodljivih žica. Na konceptualnom pak planu nije ni nakon dvadesetak godina postignut znanstveni koncenzus o mehanizmu „visoko-temperaturne“ supravodljivosti, pa se nitko ozbiljan ne upušta u prognoze o daljnjem povećanju temperatura supravodljivosti.

Nedavno su talijanski istraživači fizičar Sergio Focardi i inženjer Andrea Rossi u Bologni objavili da su uspjeli ostvariti tzv. hladnu fuziju, što bi, kada bi bilo točno, moglo riješiti naše brige oko eventualne nestašice energije u budućnosti. Kako vi komentirate tu vijest, je li riječ o novinarskom senzacionalizmu ili o nečemu ozbiljnijem?

Hladna fuzija ne spada u područje mog izravnog znanstvenog interesa pa kad već ne prognoziram tamo gdje mi je uglavnom dobro poznato sve što se zna, još manje želim prognozirati tamo gdje ne znam sve. To je jednostavno imperativ znanstvene etike. Istina je međutim da mnogi znanstvenici u svijetu popuštaju pod pritiskom medija, te se upuštaju u mutna obećanja i samoreklamerstvo.

Glavni razlog takvog popuštanja neprikladan je način financiranja znanosti i razvoja, napose u EU. Na krupne financijske odluke u prirodnim i tehničkim znanostima previše utječe birokracija mahom obrazovana u političkim znanostima, ekonomiji ili pravu, koja o meritumu svojih odluka ne zna dovoljno. Stoga teži nametati formalne kriterije koji su joj razumljivi, no koji su često podložni prevladavajućim dojmovima, trenutnim gospodarskim konjunkturama, znanstvenim modama i dominantnim znanstvenim strujama. Takva birokracija prečesto vjeruje da je znanstveno otkriće moguće naručiti i dobiti, samo ako se dovoljno dobro plati. Spomenuto je ponašanje suštinski neznanstveno i, vjerujem, glavni razlog razmjernog zaostajanja EU, unatoč krupnih ulaganja te grupacije u znanost i tehnologiju. Suprotan primjer je Kina. Od sredine 80-ih „tehnokrati“ su postepeno uključivani u upravljanje Kinom, a posebno od 2002. Kad je devet inženjera u svoje ruke dobilo Izvršni biro Centaralnog komiteta. I zemlja je u kratkom roku postala gospodarska velesila. U istom se tom vremenskom razdoblju hrvatska industrija urušila, jer su kod nas prevladali kratkoročni financijski i trgovački kriteriji, odnosno interesi.

Pitanje energetske nestašice jeste jedno od središnjih dugoročnih svjetskih pitanja i tu je važno imati svoje nezavisne procjenu i politiku, ili bar nekakvo razumijevanje onoga što se događa. Male zemlje mogu sudjelovati samo u rijetkim razvojnim projektima jer su oni u pravilu skupi. Jeftine osnovne prirodne znanosti zato su oči malih zemalja. Uloga znanstvenika u izboru razvojnih projekata je nezamjenjiva i svako mudro ulaganje u osnovne znanosti u konačnici se višestruko isplati, što nažalost našim vlastima nije dovoljno jasno. Što se pak tiče hladne fuzije, zasad ćemo morati pričekati ocjene stranih laboratorija.

Gospodine Barišiću, ne spadate u onaj tip znanstvenika koji imaju samo uske specijalističke interese, nego ste intelektualac širokih interesa i društveno angažiran. Kao osvjedočeni domoljub uključili ste se i u stvaranje nove, samostalne Hrvatske, bili ste savjetnik predsjednika Tuđmana za strategiju razvitka Hrvatske, zajedno s generalom Krešimirom Čosićem suosnivač Vojno-tehničkog savjeta Republike Hrvatske te predsjednik Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu. Kako danas s odmakom od desetak i više godina gledate na te devedesete i vašu ulogu u njima? Čime se ponosite? Zbog čega žalite?

Predsjednik Tuđman imenovao me svojim savjetnikom u teškom trenutku, 21. 1. 1991., ponajviše zato što sam se kao prorektor Sveučilišta u Zagrebu krajem 80-ih javno suprotstavio Šušarvoj reformi srednjeg školstva. Za tu sam reformu držao da vodi padu kvalitete obrazovanja hrvatske mladeži – uostalom kao i slične sadašnje tendencije sažete u Nacionalnom obrazovnom kurikulumu. Tada sam već imao stvoreno mišljenje kako postaviti znanost i obrazovanje u slobodnoj, modernoj Hrvatskoj, a i dokaz da je to moguće kroz uspješnost rada tada mladog Instituta za fiziku.

90-ih se pak gradila moderna hrvatska vojska u jasnoj mentalnoj i operativnoj suprotnosti spram JNA, kao komunističkoj vojnoj okamini koja pali Hrvatsku. Kako je HV predstavljala jedini državni sektor u kojem je odmah došlo do radikalne modernizacije, bilo je prirodno pokušati iz toga kuta pospješiti i ostale strukturalne reformske procese u Hrvatskoj, pa je tako 1992. osnovan Vojno-tehnički savjet.

Nacionalno vijeće za visoku naobrazbu osnovano je pak 1994. Koncipirano je kao savjetodavno, stručno tijelo koje visokom školstvu i političkim strukturama doduše samo daje savjete, no savjete je bilo obvezatno tražiti prije donošenja odluka. Političkim je strukturama time bila ostavljena politička odluka, što je suština demokracije, ali ne i mogućnost da svoje odluke naknadno oblače u stručni celofan. Sveučilištima je pak tako bila osigurana autonomija o kakvoj danas mogu samo sanjati. Ambicija Nacionalnog vijeća bila je naoko skromna: nadjenuti svakom djetetu (visokom učilištu) pravo ime i javno mu dati ocjenu kvalitete. Bio je to međutim težak korak za hrvatsko društvo gdje se i danas prečesto zapošljava preko veza i poznanstava, uz pokriće diploma nekontrolirane kvalitete. Naravno da je takav rad Nacionalnog vijeća pogađao mnoge partikularne interese pa se stalno tražila moja smjena. Zanimljivo je da je predsjednik Tuđman bio jedan od rijetkih koji je podržavao opisani rad Nacionalnog vijeća. Koliko god je bio čovjek starijeg naraštaja i bitno drugačijeg obrazovanja, vjerujem da je osjećao kako put koji zagovaram predstavlja ispravan izbor za budućnost Hrvatske.

Osobno mi je najdraža uloga koju sam imao pri spašavanju Dubrovnika. Moje me francusko školovanje dovelo do iskrenog prijateljstva s J.-F. Deniauom, jednim od 40 francuskih „besmrtnika“. Kao što je on i sam ponosno naveo u svojoj kratkoj biografiji na stranicama Francuske Akademije, predci su mu bili iz Dubrovnika. Bio je briljantan pisac (prijevod njegovog „Ono što vjerujem“ izdala je Sveučilišna naklada 1995.g.), izvanserijski diplomat, ministar u Pompidouovoj vladi, zastupnik u Parlamentu, jednom riječju izvanredan čovjek, k tome u duši avanturist - sam je primjerice jedrio oceanima. 1991. godine pokrenuo je vodeće francuske intelektualce na zaštitu Dubrovnika, što je kasnije preraslo u akciju UNESCO-a koju su vodili B. Kouchner i talijanska ministrica M. Boniver. Kako je ocijenio predsjednik Tuđman, internacionalizacija problema Dubrovnika kombinirana s njegovom odlučnom vojnom obranom spasili su taj hrvatski dragulj.

Najviše pak žalim što devedesetih godina nije uspjelo primjerom nezavisnih savjetničkih vijeća trajno ojačati ulogu intelektualnih elita u razvitku Hrvatske. Takav je pristup u zapadnim demokracijama - za razliku od Kine – logičan, jer su u demokracijama zakoni stručnog i političkog ponašanja često suprotstavljeni. Nažalost, usamljena politička podrška predsjednika Tuđmana nije bila dovoljna da se takva stremljenja ukorijene u našem javnom životu. Tako je dolazak SDP-a na vlast 2000. doveo do konačnog sloma pokušaja modernizacije Hrvatske, pri čemu su "lustrirane" sve reformističke intelektualne strukture koje je predsjednik Tuđman okupio. Pri tome je ukidanje Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu odigralo simboličku ulogu, s obzirom da je to bilo jedino tijelo čije je ukidanje taksativno nabrojano u najavi programa rada Račanove vlade. Između izdaje vlastitih uvjerenja i ukidanja, jedino mi je ukidanje bilo prihvatljiva opcija.

Poznavali ste predsjednika Tuđmana osobno. Pokušajte ga, ako vam nije zazorno, usporediti ga s dvojicom nasljednika.

U svom razgovoru iz Malrauxove knjige „Hrastovi koje obaraju“ de Gaulle i autor kažu da se ljudi politike dijele na dvije vrste, na ljude koji uvode red i na ljude kazališta.

Kroz posljednjih devet stoljeća hrvatske povijesti predsjednik Tuđman je prvi hrvatski vođa koji je imao nepogrješivi smisao za pobjedu kao ključni kriterij uspješnog političkog djelovanja. Pobjedu je tražio uz najmanje moguće ljudske patnje i žrtve. Ponajprije je do krajnjih je granica pokušavao izbjeći rat. Zatim je, zajedno s braniteljima, Hrvatskoj vratio državnost u njenim granicama, unatoč nepojmljivo teških vojnih i političkih okolnosti. Imao je duboki osjećaj za povijesnu dimenziju tadašnje svakodnevnice, te je bio jedan od

rijetkih u vrhovima vlasti koji su Hrvatsku stavljali daleko iznad sebe. Iza autoritarne fasade predsjednik Tuđman bio je izuzetno tolerantan čovjek, koji je opraštao i najveće propuste, a s hrvatskim narodom imao je poseban, može se gotovo reći mističan odnos međusobne iskrenosti i bliskosti.

Sa Stjepanom Mesićem sam se tek tu i tamo susretao, a Ivu Josipovića osobno ne poznajem. Iz njihovih pak javnih nastupa stekao sam dojam da politiku razdvajaju po komunističkom obrascu na predstavu za javnost i na "realnost" rezerviranu za političke "elite". Za razliku od predsjednika Tuđmana koji ni sam nije mogao sve javno reći, ali je istom istinom usklađivao te dvije razine, za ovu dvojicu ne mislim da su se ikad time opterećivali. Obojicu doživljavam kao političare ograničene ideološkim dogmama. Banalni primjer je da su oba politiku dobrih i ravnopravnih odnosa sa svim susjedima kojoj je stremio predsjednik Tuđman zamijenili politikom jednostranih ustupaka Srbiji u ime stvaranja Jugosfere. Posebno zanimljiva je i posljednja Josipovićeve izjava da je njegova "nova pravednost" ustvari predvidjela neuspjeh liberalnog kapitalizma. Time se otvara pitanje čime bi onda po mišljenju aktualnog hrvatskog predsjednika trebalo zamijeniti spomenuti sustav. Odgovori što ih on nudi parafraza su zvonke retorike kojom se danas, bez obzira na nacionalne specifičnosti, služi europska socijalistička ljevica. Ta bi retorika bila uvjerljivija da nema dubinske povezanosti nekih europskih socijalističkih stranaka s krupnim financijskim strukturama. Osobno držim da odmak od podivljalog liberalnog kapitalizma treba kod nas tražiti u rješenjima koja se temelje na kršćanskom socijalnom nauku i koja čvrsto poštuju hrvatski državni suverenitet. Očigledno je da su takva rješenja najbliža hrvatskoj tradiciji i većinskom narodnom opredjeljenju te zato nema razloga da ih se zaobilazi.

Društveno angažirani ostali ste i nakon 2000., prije svega kroz sudjelovanje u radu HKV-a. Ja vam se ovdje moram na određeni način ispričati jer sam prije šest ili sedam godina nakon osnutka HKV-a prilično sumnjičavo, pa i posprdno pisao u "Hrvatskom listu" o još jednoj, unaprijed na pasivnost i neuspjeh osuđenoj, inicijativi anakronih domoljubnih intelektualaca. HKV se pokazao žilavijim i agilnijim no što sam onda predviđao i danas je već prerastao u instituciju dostojnu respekta. Kako vi kao jedan od ključnih ljudi u HKV-u vidite ulogu HKV.a u suvremenom hrvatskom društvu? Jeste li zadovoljni učinjenim?

Ispričavati mi se nikako ne morate jer smatram ključnim da svatko ima pravo na sumnju. Dozvolite da tu citiram početne stihove drage mi Kiplingove pjesme „Sine, bit ćeš čovjek...“

Ako umiješ da mirno gledaš oko sebe bezglavost
Iako napadan zbog toga što sam nisi izgubio glavu,
Ako vjeruješ u sebe kad svi sumnjaju u tebe,
ali im priznajesh pravo na tu sumnju,

Ako omražen, sam si bez mržnje,
ali riječi vrlina ne upotrebljavaš uzalud...

Osnovna ideja HKV-a bila je u okupljanju što šireg sloja nezavisnih intelektualaca, koji će pokrenuti teme od ključne važnosti za razvitak Hrvatske, kad ih već ne pokreću hrvatske vlasti ili mediji. Pri tome se polazilo od mišljenja da je unutarne uređenje Hrvatske u rukama njenih građana, a da su vanjsko-političke odrednice zadane te da se tu treba snalaziti oslanjajući se na unutar-političke uspjehe. To nije ništa drugo nego parafraza političkog recepta predsjednika Tuđmana. No, iako je predsjednik Tuđman dobio vojnički i diplomatski rat, već u njegovo vrijeme izgubljen je gospodarski i medijski rat. Time je hrvatskoj javnosti nametnut krug tema koje su uglavnom irelevantne za razvoj zemlje, odnosno nadjačale su političke predstave i medijske manipulacije javnošću. Isto tako, medijski potaknuta borba za bolju prošlost previše je zasjenila borbu za bolju sadašnjost i budućnost. Mislim dakle da je glavni politički "problem"

HKV-a što je uglavnom ispred, a ne iza svog vremena. No držim, kao i Vi, da se HKV pokazao žilavim sudionikom javnog života. Konačni uspjeh HKV-a poistovjećujem s konačnim uspjehom Hrvatske u koji ne sumnjam pogotovo otkada je postignuta državnost. Iz toga je jasno kako HKV ne može djelovati sam, nego samo kao pokretač tema i inicijator procesa ključnih za uspjeh Hrvatske. U tom sklopu treba shvatiti i inicijative HKV-a za široko okupljanje svih domoljubnih snaga u cilju očuvanja suverenosti kroz snažnu modernizaciju zemlje, uz puno poštovanje njene kršćanske tradicije.

Vidao sam vas na tribinama Hrvatskog slova, po svom intelektualnom, ljudskom i političkom habitusu pripadate sličnom krugu kao i ljudi oko našeg lista, pa bih volio da mi kažete svoje mišljenje o "Hrvatskom slovu" kao tjedniku za kulturna i politička pitanja? Što je, po vašem mišljenju, dobro, a što bi moglo biti bolje?

Osnivanje Hrvatskog slova potaknuli su 1995. Sveučilište u Zagrebu, Društvo hrvatskih književnika i Matica hrvatska, čemu sam imao čast svjedočiti. Poslije 2000. postalo je definitivno jasno da su veliki mediji glavna zapreka prenošenju cjelovite istine u javnost, pa kada se u tome 2003. nije ništa promijenilo,

osnovano je HKV koje kao jedan od prioritetnih ciljeva imalo potporu Hrvatskom slovu. Držao sam da se istinski nezavisni list mora financirati iz mnoštva malih izvora, jer za to nažalost nije bila dovoljna prodajna cijena. Nadao sam se da će se uz pomoć članstva HKV-a i dijaspore to i ostvariti, ali sam se prevario. S druge strane je HKV organiziranjem brojnih tribina, uz one Hrvatskog slova, te priložima svojih članova počeo generirati kvalitetne tekstove koji su se objavljivali u Hrvatskom slovu. Hrvatskom slovu treba odati javno priznanje za hrabro emitiranje mišljenja koja su suprotna onima iz visokotiražnih medija. To se posebno odnosi na ocjene hrvatske prošlosti za vrijeme i nakon 2. svjetskog rata. Takve se stranice ne smiju zatvoriti prije nego se izrekne puna istina o hrvatskoj povijesti.

No držim da bi Hrvatsko slovo trebalo posvećivati više pažnje hrvatskoj današnjici i sutrašnjici. Ponajprije, novosti su glavni razlog zašto ljudi čitaju novine. Nadalje, treba odlučno razbiti medijski stereotip da domoljubne strukture ili nepovratno žive u prošlosti ili nude utopijska rješenja za budućnost. Nametanjem takvog privida hrvatsku se javnost izručuje u ruke političkih „realista“ koji svoju uspješnost dokazuju beskrupuloznošću u provođenju svojih uskih interesa. Sve se češće susreće reakcija hrvatskog glasača tipa „Ovaj se znao snaći za sebe pa će i za mene nešto biti.“ Takva politička formula vodi Hrvate u novo dobrovoljno ropstvo.

Na portalu HKV-a uočljive su u posljednje vrijeme određene promjene. Promjene nabolje ako smijem primijetiti. Hoćete li nam reći nešto o radu Portala, planovima, ljudima koji ga vode? Jeste li zadovoljni posjećenošću i uopće odjekom koji Portal ima u hrvatskoj javnosti?

Pored suradnje s Hrvatskim slovom, napor HKV-a oko probijanja posvemašnje medijske blokade išao je i kroz pokretanje Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća. Bili smo uvjereni da se uz minimalna sredstva koja su nam stajala na raspolaganju Portal može postaviti uz bok nekih velikih, neusporedivo skupljih medija, napose u djelu koji je adresiran intelektualnoj javnosti. Doista, Portal se razvio u prepoznatljivu adresu slijedeći tendencije koje su prisutne u modernom medijskom prostoru gdje se čitatelji, pogotovo oni mlađi, sve više okreću Internetu. Taj uspjeh ne bi bio moguć bez velikog, uglavnom volonterskog napora uredništva, od dr. sc. O. Barišića, koji je autor Portala, te dr. sc. D. Lovrića, do mlađih članova uredništva M. Balaško Ivančić i D. Dijanovića. Važno je istaknuti da za Portal piše cijeli niz autora od kojih mnogi i nisu članovi HKV-a, tako da zajedno s vijestima iz Hininog servisa Portal svakodnevno daje zanimljiv presjek zbivanja kroz autorske komentare, razgovore, reportaže, najave itd. Treba biti zadovoljan s visokom posjećenošću Portala, pogotovo što u uređivačkoj politici nema žutila.

No, utjecaj Portala bio bi još veći kada bi cjelina naše intelektualne zajednice uvidjela važnost nazočnosti na Internetu i prilagodila se zakonima pisanja za taj medij. Zato se trenutno priprema promidžba Portala za koju se pojavio interes sponzora.

Iako dolazite iz područja prirodnih znanosti, ne zazirete ni od publicističkog djelovanja. Vaše raščlambe društvene i političke situacije na portalu HKV-a obično privlače veliku pozornost čitatelja. Što mislite o tom aspektu svoga javnog djelovanja i možemo li očekivati da ćete svoje kolumne i eseje objavljene na portalu uskoro ukoričiti?

Mislim da je "publicističko djelovanje" puno prejak izraz za kratke tekstove koje tu i tamo objavljujem na Portalu HKV-a te ne vjerujem da takvi tekstovi zaslužuju da ih se "ukoriči". Uvijek sam sebe doživljavao samo kao čovjeka koji pokušava vidjeti što dolazi

i na to upozoriti svoju okolinu. Valjda me na to potakla moja profesija istraživača u temeljnim znanostima, što deset do dvadeset godina ranije vide temeljna otkrića koja će kasnije prometnuti u dominantne tehnologije. Na primjer, osim svojih sjajnih francuskih učitelja imao sam privilegiju poznavati se s J. Bardeenom koji je sa suradnicima podijelio dvije Nobelove nagrade, jednu za otkriće tranzistora 1947., a drugu za mikroskopsko objašnjenje supravodljivosti 1957. Iako za Johna Bardeena gotovo nitko ne zna, a svi s druge strane znaju Stevea Jobsa, iz Bardeenovog otkrića tranzistora izniklo je cijelo moderno svjetsko društvo, od televizije koja nas danas manipulira do Interneta koji nas zasad i porobljuje i oslobađa

Takav sam svoj pristup budućnosti proširio na opću problematiku znanosti i obrazovanja pa dalje na strategiju razvitka i trudio se da se na vrijeme upozori hrvatsko političko vodstvo, pa zatim hrvatsku javnost, na ono što nam se sprema. Kada je uspijevalo imalo je velike i uglavnom dobre posljedice, no često se događalo i po izreci "pijetao koji prerano kukuriječe završava u loncu".

Posljedica tog društvenog i političkog angažmana možda je i događaj iz 2006. kada vam je eksplodiralo računalo na fakultetu, što se moglo tumačiti i kao svojevrsni atentat na vas. Kako je taj slučaj završio, ne sjećam se da sam igdje pročitao da je slučaj rasvijetljen?

Uopće nema sumnje da je na mene izvršen atentat eksplozivnom napravom koja se aktivirala prilikom uključivanja mog računala na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Srećom nisam sagnoo glavu pa mi ju je zaštitio pisaći stol, te sam zadobio samo teške ozljede lijeve šake i ozljede nogu. Reakcije na taj događaj bez presedana u svoj hrvatskoj sveučilišnoj povijesti bile su različite.

Neki su mediji tvrdili da se dogodila tehnička grješka na računalu. Neki su novinari u podtekstu provlačili tezu da „nacionalisti“ ništa bolje ne zaslužuju, a mnogi su taj događaj sasvim minimizirali trpajući ga u crnu kroniku. Uz pojedine medije, neki su tadašnji oporbeni političari čak izjavljivali kako treba rasvijetliti moje veze s kriminalnim miljeom. Institucije poput HHO-a mlako su ili nikako reagirale. Među pozitivnim reakcijama na atentat najsvjetlije je pismo koje je predsjedniku Mesiću uputio Nobelovac François Jacob u ime Odbora Francuske akademije znanosti za obranu ljudi znanosti, kojim traži da mi se pruži sigurnost i zaštita kao čovjeku koji se zalaže za razvoj temeljnih znanosti. Međutim, koliko je meni poznato, slučaj nije do danas rasvijetljen.

HAZU, čiji ste redoviti član, ove godine slavi 150. obljetnicu pa je ovaj niz intervju a s akademikima u Hrvatskom slovu dijelom potaknut i tom činjenicom. Kako vi osobno vidite ulogu Akademije u hrvatskom društvu, čuje li se njezin glas, je li dovoljno "glasna" ili je, kako joj neki zamjeraju, kao ustanova i suviše šutljiva?

HAZU je po zakonu najviša znanstvena i umjetnička institucija Republike Hrvatske. Nastala je od JAZU zakonom koji je donesen 1991., u čijem sam sastavljanju osobno sudjelovao. Taj je zakon proveo mirnu tranziciju JAZU, tolerirajući činjenicu da je dio njenog članstva bio izabran, a još više neizabran, više po političkim nego po stručnim kriterijima. To je djelomično kompenzirano jednokratnim izborom dvadeset novih akademika. Takav pristup je s vremenom dao dobre rezultate i danas HAZU, ne samo po slovu zakona nego i zaista, predstavlja najkvalitetnije tijelo kojim Hrvatska pokriva cjelinu znanstveno-umjetničkog prostora. To još uvijek ne znači da se sastav HAZU ne treba i dalje poboljšavati. Uspon HAZU naročito je važan nakon degradacije Nacionalnih vijeća za visoku naobrazbu i za znanost nakon 2000., koja su prethodno djelomično premostila kritične tranzicijske godine. HAZU se već duže vremena trudi da joj se čuje glas u javnosti, no treba reći i kako ova ustanova nije bila miljenik medija.

Nova uprava znatno je pojačala napore za povećanje nazočnosti HAZU na javnoj sceni, što mogu posvjedočiti kao član Predsjedništva u ime Razreda za matematiku, fiziku i kemiju. No za sada HAZU uglavnom samoinicijativno nudi rješenja za ključne probleme hrvatskoga društva, dok u razvijenim zemljama vlasti često svoje akademije pitaju za stručne savjete. Odgovori na takva pitanja ne plasiraju se kroz medije kako ne bi vršili politički pritisak na vlasti pri donošenju političkih odluka iz njihove nadležnosti, pa široka javnost o tome malo zna. Drugim riječima, držim da je HAZU dovoljno glasna, da se njen glas često neopravdano zagušuje, no da prevelika glasnost zna biti i izraz nemoći utjecaja na donošenje ispravnih razvojnih odluka.

Kako gledate na činjenicu da se Hrvatsko kulturno vijeće uključilo u djelovanje Hrasta kao svojevrsne političke grupacije koja namjerava izići na predstojeće izbore? Hoćete li i osobno participirati u tom političkom projektu?

HKV je podržalo HRAST kao nosioca okupljanja razdrobljenih političkih snaga koje dobrobit suverene Hrvatske deklariraju kao svoj prvenstveni cilj. Nažalost, u tom su djelu političkog tijela previše prisutni sitni politički interesi te brojne osobne ambicije i taštine. HRAST, kakav je sada, nosilac je ideja i programa sličnih onima koje je HKV svojedobno zacrtao, te mu HKV zato i nadalje pruža podršku. Izravno sam pomogao pri formulaciji programa HRAST-a u području razvoja školstva i znanosti. U cjelini se radi o realističnom, izrazito socijalno osjetljivom programu, koji ujedno brani hrvatski nacionalni identitet. Pri tome je izražena svijest da bi svaki pokušaj bilo kakve vrste autarkije bio opasan za Hrvatsku. Nažalost, Hrast nije uspio probiti medijsku blokadu pa taj politički program nije dospio do široke javnosti. Hrvatska međutim mora pobijediti u borbi za svoje ravnopravno

mjesto u otvorenom svijetu, onakvom kakav svijet danas je, a ne kakav bi po nečijim željama trebao biti.

Ovih dana aktualizirano je podizanje optužnice protiv HDZ-a kao stranke. Riječ je o presedanu u dosadašnjoj hrvatskoj demokratskoj i pravosudnoj praksi od osamostaljenja do danas. Kako će po vašem mišljenju taj presedan utjecati na razvoj političkih i društvenih odnosa u zemlji?

Novi moment u hrvatskoj političkoj slici je pravosudni napad na HDZ kao stranku, uz organizirani politički i medijski linč, koji ide za tim da se i HDZ uključi u već ostvareno političko mrvljenje nacionalno intoniranog političkog spektra. Optuživanje političke stranke doista ne može biti nego politički motivirano, a taj pravni presedan čine oni što se inače zaklinju u „individualnu odgovornost“. Istovremeno nema ni spomena individualne ili kolektivne odgovornosti pojedinaca ili cjelina iz ostalih stranaka. Tako ispada da je inicijativa HDZ-a za borbu protiv korupcije upotrijebljena za selektivno uništavanje te stranke. Od Sanaderovog modela dvije dominantne stranke koje alternativno vode gotovo istu politiku gura nas se dakle prema jednostranačkom modelu. S tim modelom, Hrvatska ima vrlo nesretna iskustva iz vremena komunističke i zatim „samoupravljajuće“ Jugoslavije pa treba sve učiniti da nam se tako radikalna karikatura demokracije ne ponovi.

Nažalost, HDZ, oslabljen unutarnjim problemima, dugo je odugovlačio sa stvarnim povratkom suverenističkim i narodnjačkim načelima politike predsjednika Tuđmana. Kako je on pod kraj života rekao, kad sve zakazuje, ostaje narod. HDZ je konačno shvatio kako je to jedini politički put koji u sadašnjim okolnostima može sačuvati Hrvatsku. Svoju volju za politički zaokret HDZ je jasno iskazao izborom M. Tuđmana na visoko mjesto u svojim listama kandidata za novi sastav Sabora. Poslije izbora pak preostaje da se s riječi pređe na djela, što bi kao prvo trebalo značiti da će HDZ poticati dotok svježih ideja i slobodnomislećih obrazovanih ljudi, napose onih mladih i snažnih, u sve stranačke strukture, te tako dati novi zamah demokratizaciji hrvatskog društva. Naime, u demokratskom se sustavu izgradnja nacionalnog samopoštovanja, samosvijesti i identiteta, nerazdvojno povezuje s modernizacijom, razvojem i uspjehom društva. Zapravo, današnji mladi hrvatski naraštaji imaju povijesnu priliku učiti iz političkih grješaka najviše činjenih u posljednjih desetak godina. Hrvatsku trebaju postaviti kao malu, ali samosvjesnu državu oslonjenu na vlastite elite srca, uma i mača, te tako jednom za svagda osigurati njezino postojanje i budućnost u ravnopravnom suživotu sa susjedima i cijelim svijetom.

Damir Pešorda
Hrvatsko slovo

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/sbarisic/9777-razgovor-s-akademikom-bariem-u-hrvatskom-slovu.html>

ĐURO VIDMAROVIĆ, HRVATI BOKE KOTORSKE KROZ POVIJEST. SJEĆANJA I ZABORAVI

Hrvatska krovna zajednica – Dux Croatorum, Tivat, 2011.

Ej Kotore, gnizdo sokolovo
Na visokoj grani savijeno
Gdi se legu zmaji i sokoli,
Koji caru puno dodijaše.
Svijena je na jeli zelenoj,
Ter pokriva Boku od Kotora,
Koja no je dika od Hrvata,
I viteško srce od junaka...
Andrija Kačić Miošić

Hrvati Boke kotorske kroz povijest. Sjećanja i zaboravi, „Hrvatska krovna zajednica – Dux Croatorum”, Tivat, 2011.

U proučavanju povijesti te književne i općenito kulturne baštine hrvatskih nacionalnih manjina u susjednim zemljama neizostavno je ime Đure Vidmarovića, književnika,

povjesničara te bivšeg diplomata i političara. O tim temama Vidmarović je do sada objavio sljedeće knjige: *Hrvatska narodna manjina u Mađarskoj* (Zavod za migracije i narodnosti, Zagreb, 1982.), *Suvremeni tokovi u književnosti mađarskih Hrvata* (Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1991.), *Gradišćanskohrvatske teme* (Libellus, Crikvenica, 1996.), *Gradišćanskohrvatske teme II* (Libellus, Crikvenica, 1998.), *Juraj Lončarević. Biobibliografija* (Zagreb, 2006.), *Teme o Hrvatima u Mađarskoj* (Naklada Bošković, Split, 2008.), *Hrvatsko rasuće* (Naklada Bošković, Split, 2009.) i *Hrvati Boke kotorske kroz povijest. Sjećanja i zaboravi* (Hrvatska krovna zajednica – Dux Croatorum, Tivat, 2011.). U ovome broju *Obnove* prikazat ćemo posljednju knjigu – *Hrvati Boke kotorske kroz povijest. Sjećanja i zaboravi*. Knjiga obuhvaća Vidmarovićeve članke, studije i književne prikaze što ih je kroz veći broj godina objavljivao u periodici, a govore o Hrvatima Kotorske biskupije i Bara, o njihovoj povijesti, kulturnoj baštini, društvenom životu, političkom razvoju i svim problemima s kojima se suočavaju kao manjinska zajednica u Crnoj Gori. Kako ne bi bilo nesporazuma, odmah valja apostrofirati kako Hrvati u Boki kotorskoj nisu dijaspora, nego na tom prostoru žive od vremena doseljavanja cijeloga hrvatskog etnosa na područje rimskih provincija Dalmacije i Panonije, oni su neprekinuti dio hrvatskoga etnografskog prostora, dio hrvatskoga etničkog bića sa specifičnim povijesnim razvojem i baštini tisućljetne hrvatske povijesti i hrvatske uljudbe.

„Crvena Hrvatska“

U knjizi tako doznajemo da su prvi do sada poznati srednjovjekovni nalazi iz Boke kotorske oni u masivu planine Orjen, na visoravni Kameno, gdje je otkrivena nekropola ravnih grobova, koja je dala podatke za identifikaciju prvih Slavena-Hrvata na tlu kasnije župe Dračevica odnosno južnog primorja uopće. Zdenko Žeravica u knjizi *Ranji srednji vijek Boke kotorske* (2003.) piše da „prisutnost Hrvata u ovim krajevima u 6.-7. st. dokumentira i keramička posuda ukrašena valovnicom, kao i ulomci keramike s utvrde u Ulcinju iz ranobizantskog razdoblja, odnosno Justinijanovog limesa. To se dešavalo u vrijeme kada su bizantske trupe (naročito 548. god.) bile jako zauzete u borbi s Gotima u južnoj Italiji, a baš u tom periodu ‘vojska Slavena’ prodire do Drača, zauzimajući prema Prokopiju mnoge gradove usput, iz čega je proistekla i logična pretpostavka da su osvojili i mnoge gradove Prevalisa“.

Žeravica je na temelju rezultata istraživanja došao do spoznaje da se pokršćavanje Hrvata, kao prijelomni moment u njihovoj povijesti, zbilo „još tijekom 7. i 8. st., pa se upravo stoga i bilježi onako intenzivan crkveni razvoj (podizanje crkava, samostana i dr.), vjerojatno već od kraja 8., a neosporno 9. st.“. Proučavanje nekropole Kameno, ističe Žeravica, donijelo je na svjetlo dana važno otkriće: „Keramički nalazi s nekropole imaju analogiju na lokalitetima starohrvatske skupine u Dalmaciji i Bosni i Hercegovini, posebno na brojnim nekropolama. Ova se nekropola materijalom i karakteristikama pogrebnog rituala uklapa u krug starohrvatskih nekropola. Možemo pretpostaviti da tipu i kulturnom opredjeljenju kao i Kameno pripada i nekropola uz baziliku i trikonhos u Doljanima kod Podgorice, za koju se u preliminarnom izvješću navodi da pripada ranom srednjem vijeku...“.

Izvor: pixabay.com

Područje Boke kotorske i cijele „Crvene Hrvatske“ bio je ujedinjeno s „Bijelom (Zapadnom) Hrvatskom“ do sredine 10. st. u jednu državu. Prema svemu sudeći, tada dolazi do cijepanja Dukljana na kasnije Crnogorce koji su se osamostalili i Hrvate koji su ostali u području Boke kotorske (u prilog tome govore suvremena genetska istraživanja laboratorija u Vancouveru prema kojima je haplogrupa 12a2 koja predstavlja hrvatski marker dominantna na području današnje Bosne i Hercegovine i Crne Gore). Prema jednome od najuglednijih hrvatskih povjesničara starije generacije, Ferdi Šišiću, „od VII. stoljeća prostirala se Hrvatska od rijeke Raše u Istri do Bojane uz Jadransko more i zvala se: od Raše do Neretve, bijela Hrvatska, a od Neretve do Bojane (možda i do Drača) crvena Hrvatska“. „Crvena Hrvatska“ je obuhvaćala uglavnom današnje kotare: Stolac, Ljubinje, Nevesinje, Gacko, Bileće, Trebinje, dubrovačku okolicu s Pelješcem i Mljetom, Boku Kotorsku i Bar, te okolice Cetinja, Virpazara, Crnojevića Rijeke, Podgorice i Nikšića.

Izvor: <https://www.youtube.com/watch?v=OLbcK3WqGyU>

U 12. stoljeću Kotor je zauzeo raški veliki župan Stefan Nemanja, čime je Boka kotorska postala sastavni dio srpske države sve do nestanka dinastije Nemanjića 1371., kad je Kotorom zagospodario hrvatsko-ugarski kralj Ludovik I. Nakon smrti Ludovika I. gradom je zagospodario hrvatski bosanski kralj Tvrtko I. za čijeg je vladanja osnovan Herceg-Novi. Kasniji ratovi, previranja i izdaje (Ladislav Napuljski i prodaja Dalmacije Mlecima za 100 000 dukata 1409.) doveli su do toga da je Boka kotorska potpala pod vlast Venecije, a djelomično i pod vlast Osmanskog imperija.

Za promjenu etničke pripadnosti pučanstva Boke kotorske važna je 1647. godina. Tada, osvajanjem Grblja, te turskog dijela Boke 1699. u Boku dopijeva mnogo pravoslavnog življa, čiji je postotak unatoč relativno dugačkom razdoblju vladavine Nemanjića do tada u Boki kotorskoj bio zanemariv (Nemanjići se nisu uplitali u gradsku autonomiju, nego su se zadovoljili postavljanjem gradskoga kneza). Demografska promjena u Boki uslijedila je tijekom rata s Turskom 1683.-1699. Nakon toga rata Venecija dopušta, vođena svojim političkim razlozima, useljavanje velikog brojnog pravoslavnog življa u Boku kotorsku iz Crne Gore i Hercegovine, naročito u pojas od Herceg Novog do Risna. Perast, Kotor, Dobrota i Prčanj ostali su i dalje isključivo hrvatske sredine.

***Hrvatski kao nositelji kulturno-ekonomskog procvata
tijekom 17. i 18 st.***

Upravo zahvaljujući hrvatskoj zajednici tijekom 17. i 18 st. Boka kotorska doživjela je kulturno-ekonomski prosperitet, zahvaljujući snažnoj trgovačkoj mornarici, trgovini sa zaleđem i svim morskim i oceanskim centrima Sredozemlja i Europe. Nosioci tog preporoda su Hrvati i najveću ulogu u pomorskoj trgovini imala je srednjovjekovna hrvatska katolička staleška bratovština „Kotorska mornarica“ čiji statut datira iz 1464. U tom gospodarskom poletu naročito je prosperirao Perast koji je krajem 17. i početkom 18 st. imao više od 200 brodova. Peraštanski Hrvati održavali su veze sa svim većim pomorskim i kulturnim središtima Europe. Perast se razvio u jako kulturno središte, naročito barokne umjetnosti čiji je najreprezentativniji predstavnik bio hrvatski slikar Tripo Kokolja (u stranim enciklopedijama naziva ga se „venecijanskim slikarom“, jednako kao i Mateja Ponzoneja, uz Kokolja najznačajnijeg predstavnika baroknog slikarstva u Dalmaciji).

Izvor: pixabay.com

Mletačku republiku uništio je Napoleon 1797. Po odredbama mira u Kampoformiju Boka kotorska je pripala Habsburškoj monarhiji. Time će Boka – ako izuzmemo kratkotrajnu francusku (Napoleon) i rusku vladavinu – ostati sjedinjena s ostalim hrvatskim dalmatinskim krajevima u Kraljevini Dalmaciji, kao kasnije krunskoj zemlji austrijskog dijela Dvojne Monarhije (pripadnost Boke Austrijskoj carevini potvrdio je Bečki kongres 1814.), sve do Vidovdanskog ustava 1921.

Jedan od primjera nacionalne svijesti Hrvata u Boki kotorskoj bio je običaj brodovlasnika da svojim brodovima daju hrvatska imena poput „Ban Jelačić“ te da na svoje brodove izgrađene između 1849. i 1851. na jarbolu ističu crveno-bijelo-plavu hrvatsku trobojnicu, koju su nazivali „slavjanski barjak“. Bokeljski pravaši u vrijeme preporoda prednjačili su u borbi za ujedinjenje Dalmacije s Hrvatskom.

Boka kotorska istrgnuta iz sastava hrvatskih zemalja

Boka kotorska je, kao što već rečeno, 1921. oduzeta Dalmaciji odnosno Hrvatskoj i pripojena Zetskoj oblasti. Od tada se bokeljski Hrvati de facto nalaze u statusu nacionalne manjine.

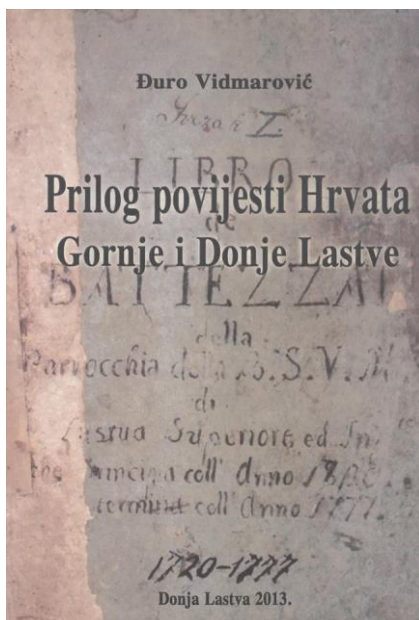
No, bokokotorski teritorij je stvarno oduzet Hrvatskoj 1920. Inicijativu za izdvajanje Boke kotorske od Dalmacije dali su radikali Boke kotorske na čelu s Mirkom Komnenovićem, svesrdno potpomognuti od istaknutoga radikalnog vođe Ljubomira Jovanovića, rodom iz Kotora. Oni su početkom 1920. uputili tadašnjem ministru unutarnjih poslova, Svetozaru Pribičeviću, zahjev da se Boka izdvoji iz sastava Damacije i pripoji crnogorskim okruzima, čemu je udovoljeno već u rujnu iste (u planu za oduzimanje bila je cijela južna Dalmacija).

Od travnja 1941. do kapitulacije Italije Boka kotorska bila je okupirana od strane fašističke Italije. Iako nisu mogle uspostaviti svoju vlast u Boki kotorskoj – najprije zbog talijanskih teritorijalnih ambicija, a nakon kapitulacije Italije zbog različitih njemačkih vojnih i političkih prioriteta – vlasti Nezavisne Države Hrvatske (NDH) u Dubrovniku i Zagrebu su poduzimale mjere skrbi za hrvatsko stanovništvo na tom području, s očitom nadom da će to područje u konačnici biti stavljeno pod hrvatsku vlast. Skrb vlasti NDH za Hrvate u Boki kotorskoj očitovala se u naporima da se za njih osigura hrana, kao i da ih se zaštiti od nasilja mjesne crnogorske uprave, odnosno četničkih elemenata.

Plan amputacije Boke kotorske, jednoga od najljepših zaljeva svijeta, iz skupine hrvatskih zemalja dovršili su jugoslavenski komunisti u vrijeme Drugoga svjetskog rata. Dne 15. studenoga 1943. tako je u Kolašinu ustanovljeno ZAVNOCiB (*Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Crne Gore i Boke*), da bi sljedeće, 1944. godine, 13. srpnja, također u Kolašinu, prilikom formiranja CASNO-a (*Crnogorska antifašistička skupština narodnog oslobođenja*) predstavnici Boke kotorske, pripadnici Titove partizanske vojske, dali pristanak da Boka postane sastavni dio Crne Gore, što je potvrđeno na prvom zasjedanju CASNO-a, a kasnije verificirano i donošenjem ustava Narodne Republike Crne Gore 1946. Tada je iz sastava hrvatskih zemalja istrgnut i istočni Srijem, u kojemu se je – slično kao u Boki kotorskoj 1647-1699. – 1690. pod vodstvom srpskoga patrijarha Arsenija Crnojevića, koji je bježao pred Turcima, naselilo 70 000 pravoslavaca. I u jednom i u drugom slučaju posijano je sjeme koje je nekoliko stoljeća kasnije urodilo otrovnim plodovima i dovelo do izdvajanja tih krajeva iz sastava hrvatskih zemalja.

Hrvati u Boki kotorskoj živjeli su kroz svoju povijest, zajedno s ostalim Hrvatima uz jadransku obalu, više pod vlašću stranih zemalja, nego u okviru zajedničke države. Svaka strana sila nastojala ih je odnaroditi odnosno pretočiti u etnos koji je zastupala. Najgore je, međutim, bilo razdoblje Jugoslavije jer se je u toj državnoj (pa)tvorevini kroz anacionalno jugoslavenstvo Hrvatima nastojalo oduzeti etnonim, vršeci kroz jugoslavizaciju, koja se energično suprotstavljala hrvatstvu, zapravo srbizaciju odnosno crnogorizaciju. Pritom treba napomenuti da je druga Jugoslavija za tamošnje Hrvata bila gora i od monarhističke Jugoslavije. Dok je npr. u Donjoj Lastvi 1919. otvorena „Hrvatska čitaonica Lastve“, u drugoj je Jugoslaviji hrvatsko ime bilo zabranjeno u nazivima udruga i organizacija, što daje vrlo jasnu sliku prakse *bratstva i jedinstva* u tim krajevima.

Prilog povijesti Hrvata Gornje i Donje Lastve, „Hrvatska krovna zajednica – Dux Croatorum”, Donja Lastva, 2013.

Asimilacija i prisvajanje kulturnog naslijeđa

U razdoblju druge Jugoslavije intenziviraju se tendencije srpsko-crnogorskih autora koji u literaturi, pod utjecajem starijih velikosrpskih autora (Vuk Stefanović Karadžić i dr.), Hrvatima u Boki kotorskoj i Baru prešućuju i zabacuju njihovu povijest i žele ih učiniti samostalnim narodnim entitetom odvojenim od hrvatskog imena. Takve su tendencije motivirane željom za asimilacijom i nastojanjem da se bokokotorska književnost, kultura i umjetnost, kao djelo tamošnjih Hrvata, integrira u sastavni dio srpske ili crnogorske književnosti. Iz pozicija velikosrpskog odnosno crnogorskog nacionalizma takvo je postupanje logično budući da 50-60 % ukupne kulturne baštine Crne Gore pripada Kotorskoj biskupiji, tj. djelo je tamošnjih Hrvata, no zapravo je riječ o nasilju i krađi hrvatske povijesti i kulture. Slična postupanja mogu se utvrditi i u sjevernoj Bačkoj gdje se tamošnje Hrvate, na tragu Vuka Stefanovića Karadžića, uzdizanjem subetnonima Bunjevaca na razinu etnonima nastoji proglasiti posebnim (mikro)narodom koji će se tada lakše asimilirati u srpski narod. Velikosrpsko ludilo na planu književnosti ide toliko daleko da se i staru dubrovačku književnost proglašava srpskom iako dubrovačka književnost sa srpskom književnošću nema baš nikakvih poveznica.

Izvor: <https://www.youtube.com/watch?v=hWlVTvHDTAA&t=20s>

U vrijeme Domovinskog rata bokokotorski su Hrvati bili tretirani kao remetilački faktor i ustaše, prinuđeni na bježanje ili asimilaciju. Pod policijskim i vojnim pritiscima (a u tome je sudjelovala i Srpska pravoslavna crkva (SPC)) iz Boke kotorske se za vrijeme rata iselio veliki broj hrvatskih obitelji, tako da danas više Hrvata podrijetlom iz Boke živi izvan Boke nego u Boki. Iako su neki hrvatski politički dužnosnici (npr. Stjepan Mesić) tvrdili da Hrvatska nije ratovala s Crnom Gorom, svaki ozbiljan čovjek zna da je Crna Gora sudjelovala u agresiji na Hrvatsku, u agresiji na dubrovački kraj (Konvale), kad se je, zapravo, ponovila povijest, budući da su Crnogorci zajedno s Rusima 1806. opljačkali i

spalili Konavle pokazujući pritom rijetku viđenu svirepost. Dakako, nikada ne treba zaboraviti da su postojali i Crnogorci koji su osudili crnogorsku agresiju kao npr. veliki crnogorski književnik i borac za nezavisnost Crne Gore Jevrem Brković ili Slavko Perović. Nakon osamostaljenja Crne Gore, što su ga crnogorski Hrvati svesrdno poduprijeli, položaj Hrvata u Crnoj Gori i Boki kotorskoj nešto se je popravio. Hrvatima je dopušteno osnivanje udruga s hrvatskim predznakom, no kao što piše Vidmarović, one se više bave međusobnim svađama i prepirkama, nego zaustavljanjem asimilacije na kojoj što otvoreno što konkludentno radi crnogorska država. Naime, crnogorski nacionalisti, služeći se receptom velikosrpske Karadžićeve kuhinje, sve češće bokokotorske i crnogorske Hrvate proglašavaju crnogorcima katoličke vjere, a s druge strane potpuno prešućuju postojanje Hrvata u Boki kotorskoj, Budvi i Baru ili potenciraju pokrajinske izraze i sintagme kao što su Bokelji, bokeljska kulturna baština itd. Sličnost s velikosrpskom kuhinjom u Bačkoj je evidentna.

„Tiskaju se historiografska djela koja povijest, a napose izuzetnu bogatu i vrijednu kulturnu baštinu ovdašnjih Hrvata prikazuju kao baštinu crnogorska naroda. Stječe se dojam da je počela asimilacija Hrvata kroz prisvajanje njihove kulturne baštine. To će postati uskoro još snažnije jer je Hrvata preostalo vrlo malo, kako ovdje kažu, u ovome trenutku u Boki je skoro više hrvatskih katoličkih crkava, samostana, kapelica, piljeva, groblja, arheoloških lokaliteta, razvalina i vjerskih lokaliteta nego samih Hrvata“ – upozorava Vidmarović.

Odnarođivanju bokokotorskih i općenito crnogorskih Hrvata prethode: 1. memoricid (uništavanje povijesne svijesti pripadnika manjinskog naroda, njihovih tradicija, etnografskog i etnološkog naslijeđa), 2. kulturocid (proglašavanje kulturne baštine manjine baštinom većinskog naroda, 3. Lingvocid (zatiranje materinskog jezika manjine) 4. Scholocid (onemogućavanje pripadnicima manjine otvaranje škola na materinskom jeziku).

Izvor: pixabay.com

Takve su asimilacijske tendencije najprije velikosrpskog, a sada crnogorskog nacionalizma dovele kod bokokotorskih Hrvata do patološkog straha od etnonima, zbog čega se radije deklariraju kao Bokelji, Jugoslaveni ili Slaveni. Za ilustraciju je dovoljno navesti knjigu

bokokotorskog Hrvata Tomislava Grgurevića *Perast još živi – putopisi*, u kojoj se prešućuje etnički sastav Perasta i to da su u njemu upravo Hrvati stvorili sve kulturne i civilizacijske sadržaje kojima se on u svom djelu divi. Kad bi se ta knjiga prevela, primjerice, na engleski jezik strani čitatelji ne bi iz knjige mogli doznati da su Hrvati stvorili kulturu Perasta, nego bi s obzirom na današnju državopravnu pripadnost Boke kotorske mogli zaključiti jedino to da je ta kultura djelo crnogorskog naroda. Očito je, dakle, da crnogorski nacionalizam počinje zamjenjivati velikosrpski ekspanzivni nacionalizam, što se posljednjih godina vidi i u tome da se sve više izbjegava naziv Boka kotorska u korist naziva *Crnogorsko primorje*.

Prema posljednjem popisu stanovništva iz 2011. u Crnoj Gori živi 6.021 Hrvata. Na temelju crkvenih podataka predviđa se da u Crnoj Gori stvarno živi najmanje 10.000 Hrvata. Većina tih Hrvata (cca 80%) stanovnici su Boke kotorske, a preostali dio živi u Budvi, Baru i unutrašnjosti. Njihov je broj u rapidnom opadanju tako da Vidmarović upozorava: „**Ako Crna Gora i hrvatska država složno, učinkovito i primjereno ne pomognu Hrvatima u Crnoj Gori oni će za sljedeći naraštaj nestati kao etnička zajednica. Ta pomoć počinje sa stvaranjem pozitivnoga političkoga ozračja, stvaranjem zakonske infrastrukture za očuvanje samobitnosti, političke jednakopravnosti i javnim ohrabivanjem od strane najviših dužnosnika dviju država da upravo kao Hrvati imaju ulogu mosta i da pripadnici manjine stoga trebaju i mogu slobodno i ponosno isticati svoje narodne ime, etničko znamenje i bez straha čuvati svoju etničku samobitnost. Time bi se hrvatskoj manjini javno garantirala sloboda u etničkome izjašnjavanju, što znači poželjnost čuvanja njezinoga imena, prava i kulturnih dobara. Nakon toga slijedi implementacija rečenoga: vrtići i škole na materinskome jeziku, glasila, udruge, javni nastupi, šport, znanost, kulturne institucije, vjera... Bez toga nema im budućnosti. Mogu poslužiti kao roba za jednokratnu uporabu. Asimilacija se provodi i uz pomoć odnarođenih pripadnika manjine kojima se dopušta da tu manjinu zastupaju kako bi pospjegli njezino odnarođivanje**“.

Zašto je važnost očuvati hrvatski karakter Boke kotorske?

Zašto je važno očuvati hrvatsku nazočnost u Boki kotorskoj i nekim drugim dijelima današnje Crne Gore? Prvenstveno zato što se mediteranski udio Hrvata u europskoj i svjetskoj uljudbi može shvatiti tek ako poznajemo povijest Boke kotorske i nekih drugih dijelova današnje Crne Gore. Navest ćemo u prilog tome nekoliko najvažnijih činjenica:

1. U Baru je nastao znameniti *Ljetopis popa Dukljanina* – primarno povijesno vrelo za hrvatsku ranosrednjovjekovnu povijest. Prema nekim povijesnim istraživačima autor mu je barski nadbiskup Grgur (1172.-1196.).
2. U kotorskoj stolnici sv. Tripuna nalazi se krstionica iz VIII. stoljeća, sa svim stilskim oznakama koje ima i poznata krstionica kneza Višeslava – koja je jedan od najvažnijih *signuma* hrvatskoga povijesnog identiteta. O njezinoj kotorskoj *sestri* kod nas u Hrvatskoj znade tek nekoliko povjesničara i povjesničara umjetnosti. Ona je živi svjedok nazočnosti Hrvata u Kotoru od najstarijih vremena njihove doselidbe. Akademik Cvito Fisković o kotorskoj krstionici piše: „Od najstarijih naših krstionica sačuvala se tek ninska na kojoj je uklesano ime kneza Višeslava. Poznata splitska krstionica s likom jednog hrvatskog vladara iz 11. stoljeća kasnije je sastavljena i njeni komadi su vjerojatno dio jedne oltarske pregrade. Spomenika te vrste i iz toga doba ima, dakle, malo, pa je stoga krstionica,

koju ovdje donosimo, rijedak spomenik te vrste iz onog razdoblja kad su umjetnici, usprkos općem kulturnom opadanju, povezali umjetnost kasne antike s umjetnošću ranog srednjeg vijeka koji je onda nastajao. (...) Kotorska krstionica nalazila se dugo vremena skrivena u spremištu kotorskog trgovca, gospodina Marka Mijuškovića, u predgrađu Kotor, na području zvanom Milušić. Služila je kao kamenica za maslinovo ulje“. Nakon što je izvršio komparativnu analizu akademik je zaključio kako je „jasno da je kotorska kristionica potječe iz 8. stoljeća“.

3. Grad Kotor svojom poviješću u svim njezinim segmentima integralni je dio povijesti hrvatskog naroda. Katedrala Svetoga Tripuna u Kotoru crkveno je zdanje koje utjelovljuje povijest, kulturu i duhovnost ovdašnjih Hrvata. Riječ je o najstarijoj katedrali koju su podigli njihovi predci. Prvostolnica sv. Dujma u Splitu je starija, ali je ona bivši mauzolej cara Dioklecijana preuređen u kršćanski hram. Katedrala je izgrađena u romaničkom stilu s elementima bizantske arhitekture. Akademik Fisković ističe da kotorska Stolnica pripada južnohrvatskome graditeljstvu jer se „skoro ni po čemu ne odvađa od kruga dalmatinskog graditeljstva“.
4. Grad Perast koji je danas bez većine svojih hrvatskih žitelja čudesan je primjer hrvatske mediteranske pomorske urbane kulture. Hodočasnička crkva Gospe od Škrpjela jedno je od najljepših Marijinih svetišta Crkve u Hrvata. Nastala je u 15 st. tako što su mještani nasipavali kamenje na škrpjel i odande potapali ostarjele jedrenjake. Na oltaru se čuva čudotvorna ikona Blažene Djevice Marije. Hram je ukrašen brojnim slikama i umjetničkim djelima, tako da pored crkve djeluje i muzej.
5. Slikar iz Boke Tripo Kokolja jedan je od najvećih umjetnika hrvatskoga baroka.
6. Književnost Hrvata u Boki neodvojiva je od hrvatske književne baštine. Hrvatski književni tekstovi na tom području javljaju sa stanovitim zakašnjenjem, tek u 17 st., no zajedništvo i kontinuitet ostvarivali su se već na planu humanističke djelatnosti jer se latinski pjesnici u Boki javljaju u isto vrijeme kad i humanisti u ostalim hrvatskim krajevima. Sve njih povezuju mnoge zajedničke crte koje se najbolje iskazuju u tome što mnogi Bokokotorani djeluju u drugim hrvatskim krajevima, kao primjerice Nikola Modruški, Ludovik Paskalić i dr.
7. Znamenita Bokeljska mornarica, čiji začetci sežu u 9 st. (broj 809 u imenu bratovštine), djelo je bokokotorskih Hrvata.
8. U Herceg-Novome rođen je sv. Bogdan Leopold Mandić, izdanak hrvatskoga srednjovjekovnog plemstva i bokeljske hrvatske aristokracije, i ostali hrvatski katolički sveti, blaženici i ugodnici (npr. Gracije iz Mula) zbog kojih se Bokokotorski zaljev ponekad naziva i *Zaljevom hrvatskih svetaca*. Zanimljivo je za spomenuti da gradske vlasti u Herceg-Novome nisu dopustile da se postavi spomenik na rodnoj kući Leopolda Mandića, iako je isti bio veliki zagovornik ekumenizma i prijatelj pravoslavaca. Neki pak velikosrpski propagandisti (Vasko Kostić), očito odgajani na poeziji tipa *Bog je rodom iz Srbije*, Mandića nastoje proglasiti pokatoličenim Srbinom (slično kao Ruđera Boškovića), a njegovo svojatanje može se zamijetiti i u talijanskim krugovima iako je Mandić kad je talijanska vlada 1917. zatražila da primi talijansko državljanstvo ovo odbio riječima: „Ne, krv nije voda. Ne može se izdati krv“.
9. Iz Boke kotorske potječu brojni zaslužni hrvatski stariji i suvremeni znanstvenici i kulturni djelatnici, npr. biskup Nikola Modruški, slikar Tripo Kokolja, admiral ruske flote Matija Zmajević, pomorac Ivan Visin (šesti pomorac koji je iza

Magellana oplovio svijet), slikar Bartul Ivanković, ing. Anton Luković (jedan od glavnih inženjera u izgradnji Sueskog kanala), pjesnik Viktor Vida, književnik Vjenceslav Čižek, novinar Luka Brajnović (jedna od najznačajnijih novinarskih nagrada u Španjolskoj nosi njegovo ime), pjesnikinja Ružica Orešković, otac hrvatskog stripa Andrija Maurović, slikar Antun Šojat, slikarice Melita Bošnjak Šojat i Vesna Šojat, matematičar akademik Josip Pečarić i dr.

10. Katoličanstvo je odredilo civilizacijsku i kulturološku pripadnost Hrvata u Boki kotorskoj zapadnoj hemisferi. Rijetki su hrvatski krajevi u kojima je podignuto toliko rimokatoličkih crkava, župnih kuća, samostana, kapelica, piljeva, križeva i naslikano toliko svetih slika kao u Boki kotorskoj. To kulturno-umjetničko naslijeđe pripada državi Crnoj Gori, ali i hrvatskoj kulturnoj baštini. Kako je prilikom posjeta Boki kotorskoj rekao Bl. Alojzije Stepinac, „svaki kamen Boke kotorske dovoljno jasno kazuje visoku kulturnu razinu hrvatskog življa, ujedno je najbolji dokaz tko je zapravo autohtoni element Boke kotorske“.

Izvor: pixabay.com

Knjiga *Hrvati Boke kotorske kroz povijest. Sjećanja i zaboravi* vrijedan je prilog u borbi za očuvanje hrvatskog imena u Boki kotorskoj. Ona daje niz korisnih podataka o povijesti i kulturi bokokotorskih Hrvata te poveznice na brojnu literaturu tako da može poslužiti kao dobar uvod u proučavanje te problematike. Knjiga, nažalost, nije dostupna u hrvatskim knjižarama i knjižnicama, tako da bi Ministarstvo kulture ili druge nadležne institucije svakako trebale osigurati novo izdanje u Republici Hrvatskoj čime bi se studentima povijesti i književnosti i drugim zainteresiranim čitateljima omogućilo upoznavanje s poviješću i kulturom Boke kotorske – mediteranskog bisera u kojemu *svaki kamen govori hrvatski*.

Autor: Davor Dijanović

Izvor: obnova.com.hr

Izvor: <https://www.youtube.com/watch?v=xHzByiTUJk&t=76s>

<https://biramdobro.com/duro-vidmarovic-hrvati-boke-kotorske-kroz-povijest-sjecanja-i-zaboravi/>

MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

**FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM
TJEDNIKU'**

(1.)

Moj jučerašnji tekst završio sam riječima:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

Javio mi se dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan:

Pratim!

Moj posao je umjetnost, a ne politika. Međutim, umjetničko djelo može biti potaknuto bilo kojom temom.

Zvonin ili sonet ima svoje zakonitosti koje se moraju poštivati. To ograničava, ali ne sprječava kazati istine koje želim reći.

104. zvonin Novoga saziva

Ustaše su samo izgovor pa da se
Sramoti oslabi hrvatsku državu
Koji tako tvrde posve su u pravu
Državnike truli kompromisi krase

Sabor je Hrvatska ne trinaesto prase
Za Dom spremni znači sačuvati glavu
Braniteljsko pravo to je po Ustavu
Nikakve države nek ne bude zna se

Da smutljivci to baš Saboru predlažu
Za Dom spremni izreći ne smjeti
To izglasovat je posve bez pameti

Tek tada buknut će to je čin izdaje
Konteso srca nas nikada ne lažu
Kad smo napadnuti tad nema predaje (25/8/21)

U tekstu sam dao samo dva podatka iz „Hrvatskog tjednika“ koji su bili zgodni za tu priču o Porfirijevom kružoku i – ja bih ih tako nazvao– Porfirijevim intelektualcima u RH. Mislim da je to pošteno prema njima kad je već HTV Porfirijeva televizija.

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u *tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o broji o 7000 žrtava.*

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneci autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija
Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić

prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pečnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje
    žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist

izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje
i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatać
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
 Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
 dr. sc. Ante Matana, dr. med
 prof. dr. sc. Milan Nosić
 don Anđelko Kačunko
 dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
 prof.dr. sc. Mile Dželalija
 dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
 prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
 prof. dr. sc. Vlado Dadić
 prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
 prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
 prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
 Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. pp.406.

Dva pisma iz naslova knjige su Peticija ZDS i Pismo HAZU.

Zanimljivo je da je komentirana knjiga o hajci na Igora Vukića:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb 2018.

On uopće ne spominje događaj koji sam opisao i u toj knjizi, a i u nizu prethodnih (npr. u knjizi J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.):

Pretpostavljam da i ne znaš, mada sam o tome pisao više puta, da sam davno pokušao nešto slično organizirati u Akademiji u vrijeme kada Saborska Komisija za žrtve rata i poraća još nije bila ukinuta, premda joj je rad bio onemogućen. Vladimir Žerjavić je želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju Draže Mihailovića, a koji promiču i Goldsteini ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks"). Žerjavić je došao do brojke od nekih 70.000 i tvrdio je kako je povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

A danas imamo i znanstvenu matematičku metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića objavljenu u priznatom Q1 svjetskom časopisu u kome je pokazano da je službena brojka JU SP Jasenovac LAŽNA.

Taj rad hrvatska vlast a i mnogi povjesničari pa i oni za koje se ne može tvrditi da su Porfirijevi povjesničari NE SPOMINJU.

Zato ću završiti ovaj tekst s riječima Davora Dijanovića iz spomenutog broja „Hrvatskog tjednika“:

Vrijeme je da prestane manipuliranje žrtvama i jasenovačka industrija laži. Svaka žrtva zaslužuje pijetet, a oni koji su lagali i krivotvorili zaslužuju jedino izgon iz znanstvene zajednice i odlazak u ropotarnicu povijesti, a prije svih uprava JU SP Jasenovac.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27903-feljton-mr-sc-blanke-matkovic-u-hrvatskom-tjedniku>

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

TUĐMAN 100, 3.

Dan prije agresije Rusije na Ukrajinu upozorio sam na kartu na kojoj se vidi kako je zamišljen tzv. RUSKI VELIKI PROSTOR:

<https://standard.rs/2021/06/03/geopoliticka-perspektiva-rekonfiguracije-postjugoslovenskog-prostora-1/>

A danas je cijeli svijet užasnut prizorima iz napadnute Ukrajine.
O toj agresiji dajem pjesmu hrvatskog pjesnika Stijepa Mijović Kočana:

24. VELJAČE 2022.
(*Stijepo Mijović Kočan*)

Jutro pred cijelim svijetom
Javno i jasno
Vladimir Putin uzdiže Ukrajinu
A Rusiju srozava
Na dno dna

Koji i nisu znali gdje je Ukrajina
Danas njezinu zastavu
Boje zemlje i neba
Proglašavaju zastavom slobode
Cijeloga čovječanstva

Moj zamalo pa idol
Prosvijećenog apsolutista
Najučinkovitijeg načina vladanja
Zamišljao sam i najboljeg
Opako zaražen udruženim virusima
Carske Rusije i komunističkog esesera
Nenadano je izgubio
I pamet i Rusiju i sebe
Kalo ludi Neron Rim
Zapalio je čitav mnogomilijunski
Ukrajinski narod
A svoje ruske sunarodnjake
Ponizio i osramotio

Kijev jest bio
Središte i ruske i ukrajinske inteligencije
Objedinjene
Mogao je i dalje to biti
Da je za oba naroda bilo
Jednako slobode i uvažavanja
Bez nasilja

Ruski okupator upravo oslobađa Ukrajinu
Okupanu u vlastitoj krvi
Koja spire s njih
Sve zablude

Tko će i gdje i kada u svijetu
Čim vidi mladog Rusa
Sportaša ili pjesnika
Reći
Taj pripada velikoj kulturi i velikom narodu

Dokad će časni ruski narod
Sve to moći podnijeti

Zagreb/24/2/22

Danas svi uspoređuju Putina s Hitlerom, ali se hrvatski političari ne usuđuju to isto uraditi s Miloševićem I reći da je agresija na Hrvatsku bila fašistička agresija. U RH se napadani branitelji. Valjda zbog toga što je točan naslov moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.

Vratimo se karti. Napravio ju je srpski geopolitičar Milomir Stepić poznat po snovima da Srbi osvoje ono što je pokušao Milošević (o tome je pisao npr. Davor Dijanović:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/36958-vodeci-srpski-geopoliticar-ponovno-bi-komadao-hrvatske-teritorije-a-nastala-bi-i-drzava-dalmacija.html>)

Vidjeti i:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/njemacki-mediji-putin-ima-bih-na-nisanu-strategija-im-je-vratiti-dominaciju-1566129>

Do agresije analitičari su vjerovali da Putin neće napraviti ni prvi korak – osvajanje Ukrajine, pa je napravio. Zapravo jesmo li već zaboravili da smo prije pet godina imali: **RUSIJA JE PUČEM U CRNOJ GORI POKUŠALA SPRIJEČITI ŠIRENJE EU I NATO-A NA ZAPADNI BALKAN**

<https://www.vecernji.hr/vijesti/rusija-je-pucem-u-crnoj-gori-pokusala-sprijeciti-sirenje-eu-i-nato-a-na-zapadni-balkan-1208766>

da bi poslije tu priču odigrala SPC. Priča u BiH i Hrvatskoj je drugačija, ali je ima.

Međutim da srpski geopolitičar ne sanja potpuno u svojim promišljanjima vidi se i iz teksta Davora Dijanovića:

Deutsche Welle: Die Welt: Je li nakon Ukrajine na redu BiH?

Deutsche Welle: Die Welt: Je li nakon Ukrajine na redu BiH? - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća (hakave.org)

Već sam pisao puno puta da je najvažniji političar u RH Milorad Pupovac, a kao što sam već upozorio u Bujici je bivši potpredsjednik SNV-a Nenad Vlahović to potvrdio:

“Milorad Pupovac je snažniji i jači od cijele Vlade i predsjednika Plenkovića, cijelog Sabora i vlasti Hrvatske države! On je na jednoj strani, a svi ostali su na drugoj. I jači je! Zašto? Zato što je zapravo on na čelu te trgovačke koalicije, koja drži Plenkovića na političkoj pozornici. Kada Pupovac kaže NE, Plenković jednostavno ostane bez daha!“

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29697-nenad-vlahovic-u-bujici-pupovcu-je-mjesto-u-remetincu>

Jedno objašnjenje daje Ivica Marijačić (“Hrvatski tjednih, 24. 2. 2022.):

Pupovac i Milošević nisu uhićeni ZATO ŠTO JE PLENKOVIĆ IZ NJIHOVE, A NE HDZ-OVE POLITIČKE EPRUVETE, A slično piše i Vjekoslav Krsnik:

Kao sluga Bruxellesa, Beograda i Banja Luke Luke Andrej Plenković je postao dio Pupovčeve “pete kolone” | Otporaš (otporas.com)

Ja mislim da je tu najvažnija osveta i mržnja prema HRVATSKOM predsjedniku Franju Tuđmanu što je protiv njihove volje stvorio Hrvatsku i još su hrvatski branitelji od onih koji su odrađivali njihov prljav posao napravili zečeve. Kolika je njima satisfakcija kada je Pupovac u RH ono što konstatira Vlahović.

Opet je na djelu slijepa politika zapadnih zemalja: protiv su politike RUSKOG VELIKOG PROSTORA a i danas podržavaju politiku SRPSKOG SVETA koja je dio politike RUSKOG VELIKOG PROSTORA.

Istina HRVATSKI predsjednik je zaslužio da ga toliko mrže što se vidi i iz današnjeg dana kada su se oni, kojima je on tako napakostio stvaranjem RH, podijelili pa jedni napadaju, a drugi su na strani Ukrajine.

I da je gornja karta plod želja srpskog geopolitičara bila bi doista napredak kod Srba jer bi pokazala da su naučili lekciju "pravljenje zečeva od Srba" pa su svjesni da im Srpski svet može koristiti – kad je RH u pitanju – samo u okviru RUSKOG VELIKOG PROSTORA. Zapravo je i čudno da se nadaju ostvarenju takve politike jer Rusi, moraju osvojiti I niz država koje su u Nato-u. A ni u Crnoj Gori im ne ide sve po planu osim ove priče o rješavanju velikog srpskog kompleksa: HRVATSKA KULTURNA BAŠTINA. O tome sam već pisao

<https://bezcenzure.hr/vlad/boka-i-ruski-veliki-prostor/>

Đuro Vidmarović mi komentira:

Dragi Joško,

konsterniran sam ovim pokušajem da se oduzme Hrvatima njihov kulturni dom. Jesu li o svemu obavješteni Generalni konzulat u Kotoru i veleposlanstvo u Podgorici?

Naravno obaviješteni su ovi za koje Vlahović tvrdi: "Milorad Pupovac je snažniji i jači od cijele Vlade i predsjednika Plenkovića, cijelog Sabora i vlasti Hrvatske države!", a i objavljeno je.

Rezultat vidimo:

HRVATSKO NACIONALNO VIJEĆE CRNE GORE: HRVAT ZVONIMIR DEKOVIĆ
POZVAN NA SASLUŠANJE U POLICIJI TIVAT

[Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore: Hrvat Zvonimir Deković pozvan na saslušanje u policiji Tivat - Biram DOBRO](#)

Prije skoro 20 godina objavio sam knjigu: *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003. u kojoj je bilo riječi o detuđmanizaciji i u HDZ-u (*Detuđmanizacija i HDZ*), a zapravo je najavljeno da ćemo imati HDZ takav kakav imamo danas.

Naslov koji stalno podsjeća sve one koji se bore protiv Tuđmanove Hrvatske (tj. – kako su je nazivali u Domovinskom ratu pa sve do danas Tuđmanove ustaške države) da im je to borba koju će sigurno izgubiti.

Vidi se kako je dočekana pojava inicijalnog kruga Tuđman 100 koji je pokrenuo Stjepan Tuđman sin HRVATSKOG predsjednika i jedan od 50 osnivača HDZ-a. Ljudi prepoznaju novo okupljanje istinskih tuđmanista. U mom prethodnom tekstu dana su neka imena:

<https://bezcenzure.hr/vlad/tudman-100-2/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29705-tudman-100-2-dio>

Posebno je značajno da je tu i veliki hrvatski književnik i suradnik HRVATSKOG predsjednika kojega citiram već u početku spomenutog teksta:

Čini mi se da bi naslov ovog mog teksta mogao biti "Zašto Soros hvali Sanaderov HDZ?" On bi u sebi sadržao i bit odnosa HDZ-a prema detuđmanizaciji - glavnoj zadaći koju je dobila trećesiječanjska vlast u Hrvatskoj od svjetskih moćnika. Da bi razumjeli zašto je to bila njihova glavna zadaća moramo znati što svjetski moćnici podrazumijevaju pod tim pojmom. Na promociji knjige "Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća" Ivan Aralica je rekao (vidjeti Dom i Svijet, 23. svibnja 2002. ili drugo izdanje te knjige): "Prva se u procesu detuđmanizacije na udaru našla nacionalna država kao prvorazredna vrijednost. U čitavom nizu postupaka uslijedilo je njeno poniženje. Poniženje njenih oltara, insignija i njena postojanja." Usudio bih se poistovjetiti sam pojam detuđmanizacija sa željom svjetskih moćnika da neovisne i samostalne Hrvatske uopće nema. Da je vrate u nekakvu tvorevinu u kojoj bi opet vladali Srbi pa zvali je Zapadni Balkan ili, kako više vole reći u posljednje vrijeme, četvrta Jugoslavija.

Kako se prema detuđmanizaciji odnosio HDZ? Aralica u istom tekstu kaže: "Bio bi propust (...) ne reći da je detuđmanizacija zahvatila i Tuđmanove političke sljedbenike. Organizacijska prestrukturiranja među njima mogla su se očekivati. Personalna nadmetanja također su bila neizbježna. Ali su se dogodile i neke nesmotrenosti u formulaciji stava prema Tuđmanovu nasljeđu i, kao posljedica tih nesmotrenosti, krivi koraci u prilagodbi Tuđmanove političke misli suvremenim prilikama. Nije trebalo prihvatiti tezu detuđmanizatora da se njegovi nasljednici trebaju demokratizirati ako žele sudjelovati u budućem političkom životu, jer je Tuđman uveo demokraciju, a ne neokomunisti koji čine jezgru detuđmanizatora. Nije trebalo od neokomunista prihvatiti podvalu da je u vrijeme Tuđmana bilo pogrešaka i od toga napraviti povod za unutarnja trvenja, jer se na taj način činjenica da u svim velikim pothvatima ima i grešaka, predimenzionirala i postala žarištem unutarnjeg razdora. Nije trebalo davati izjave da je netko nekoga izvukao iz blata, jer se ta metafora pretvarala u značenje da smo deset godina blato mijesili, a ne ispisivali najsvjetlije stranice hrvatske povijesti. Nije trebalo davati isprike onima koji su, navodno, patili za vrijeme Tuđmanove vlasti, jer, ako je netko za to vrijeme patio, nisu to bili protivnici te vlasti, nego su to bili oni koji su se žrtvovali da vizije prvog predsjednika pretvore u ostvarenja. Ništa od toga nije trebalo, jer je to išlo u prilog detuđmanizatora."

Aralica je sigurno u pravu jer poslije trećesiječanjskih izbora pritisak na HDZ-ovce je bio ogroman, a oni nisu praktično ništa učinili da se odupru detuđmanizaciji. Pače, čini se da im je mnogo važnija bila borba za vlast unutar stranke. Tako oni ne održavaju Sabor stranke odmah poslije Tuđmanove smrti već mnogo kasnije. Možda je i to razlog što se njihov otpor detuđmanizaciji u tim vremenima uopće ne osjeća....

Da tako je govorio veliki Aralica prije 20 godina.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/tudman-100-3/>

AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ, ZAGREB, 2022.

Veliki novogodišnji razgovor s akademikom Kuzmom Kovačićem:
Nisu li važniji narod i Hrvatska od stranaka?

VELIKI NOVOGODIŠNJI RAZGOVOR S AKADEMIKOM KUZMOM KOVAČIĆEM: KIPARSTVO JE NAJJASNIJE OČITOVANJE ISTINE DA SE DUH UTJELOVLJUJE U MATERIJI

31. prosinca 2020.

Poštovani gospodine Kovačiću, nedavno ste postali redovitim članom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), u Razredu za likovne umjetnosti. Kako gledate na današnji položaj HAZU-a u hrvatskom društvu i smatrate li da bi se HAZU trebao možda više uključiti u rješavanja pitanja koja zahtijevaju ekspertizu i iskustvo? Koliko se danas u Hrvatskoj uopće cijeni stručnost, znanje i rad?

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, kao najviša nacionalna znanstvena i umjetnička ustanova, čuvar je i promicatelj hrvatskoga nacionalnog identiteta, hrvatskoga kulturnog bića i našega svekolikog nacionalnog interesa od svojega osnutka 1861. godine. U tome svjetlu vidim i moje redovito članstvo u Hrvatskoj akademiji i radujem se tome sudjelovanju. Svatko je od nas sudionika odgovoran za djelovanje Akademije u takvome poslanju.

Nisu sva razdoblja života Akademije bila takva u punini značenja, ponajprije zbog političkih prilika u kojima je djelovala, kao što je bilo doba komunističkoga jugoslavenskoga nasilja.

Danas je Hrvatska akademija jedna od temeljnih institucija hrvatskog naroda i njegove države i njezina je zadaća jasna, nezamjenjiva i naglašeno zahtjevna, baš zbog takvoga svoga poslanja i odgovornosti. Čini mi se da bi tu njezinu zahtjevnu ulogu hrvatsko društvo i država trebali cijiniti i više podupirati ako se hoće zaista cijiniti vrijednosti stručnosti, znanja i rada, što nam je danas potrebno u velikoj mjeri.

Pretpostavljamo da uspijevate pratiti i društveno-političku situaciju u Hrvatskoj. Što biste izdvojili kao najveće probleme hrvatskoga društva i države danas?

Kao osnovno, nepostojanje nacionalnog zajedništva. Hrvatsko je društvo raslojeno odnosno dijelovi su se hrvatskog naroda međusobno udaljiti na osnovi političkih i svjetonazorskih, pače ideoloških razlika do mjere koja je veoma štetna za život naroda u cjelini. Na tome zdušno rade protivnici hrvatstva. Te razlike i udaljenosti mogu se prevladati samo istinom, koju su mnogi dužni tražiti u svojoj savjesti. A država je dužna osigurati slobodno istraživanje povijesnih prijevora, založiti se za istinu i pravdu. U tome

je uloga umjetnosti velika i nezaobilazna, jer ona često povijesne prijepore raspliće i prije znanosti.

Kao posljedica te podjele i zbivanja njome uzrokovanim, nastao je najveći problem naše države – nedostojan odnos prema hrvatskom iseljeništvu, izvandomovinskoj Hrvatskoj, bez koje naš narod i država teško mogu uspraviti lađu nagnutu pod udarima silnih vjetrova – demografskih, političkih, gospodarskih i drugih nevolja, kojima svjedočimo i ovih dvadeset godina nakon slavnihi devedesetih godina. Nedostaju nam ljudi. Domovinsku i iseljenu Hrvatsku treba potpuno povezati i žurno otvoriti vrata našim ljudima koji žive izvan Hrvatske, ponajprije omogućiti im stvarno sudjelovanje u hrvatskom političkom životu putem odgovarajućega, novoga izbornog zakona, a zatim i u gospodarskom, kulturnom, znanstvenom i svakom drugom području života našega naroda. Nisu li važniji narod i Hrvatska od stranaka?

Na političkom polju osjeća se gubitak orijentacije i vraćanje na neke zasade na kojima je vegetirala bivša, nesretna država, pa to ponovno ohrabruje ono duhovno siromaštvo izniklo upravo na tome otrovnom humusu, koje pronose aštinici jugoslavenskoga komunističkog grijeha, ujedno baštinici materijalnoga bogatstva, novca – baštine hrvatskoga naroda, koju su oni oteli.

Problem iseljavanja mladih ljudi već sada nam je došao na naplatu. Naime, u mnogim strukama već se danas osjeća golem manjak kadrova. Nedostaje nam profesora, pogotovo u STEM područjima, liječnika, bolničkih sestara, da ne nabrajamo previše, nedostaje nam čak i građevinskih radnika. Vaš komentar?

Hrvatsku su kroz dugo razdoblje naši ljudi morali napuštati, zbog političkih, a time i gospodarskih razloga, prije zadobivanja nezavisnosti, ali to, na žalost, čine i u vrijeme nezavisnosti, i to baš u razdoblju od 2000. godine, razdoblju hrvatske političke smućenosti. Znamo da postoje neke objašnjive nepovoljne okolnosti i razlozi odlaska mladih u druge zemlje, ali hrvatska državna vlast morala bi učiniti puno više da se ta negativna zbivanja zaustave. Često se moramo čuditi zašto je tako teško hrvatskim vlastima donijeti jasne i neskrivene odluke u korist Hrvata, svoga čovjeka. Da Hrvatska ostane hrvatska, ne smijemo dopustiti nekontrolirani prihvat stranaca kao tobože nužne radne snage.

Od našega posljednjega razgovora za Portal HKV-a u listopadu 2016. nastavio se Vaš umjetnički rad, pa je tako 2017. u Rimu, pod visokim pokroviteljstvom Papinskoga vijeća za kulturu, održana izložba „Hrvatski kipar Kuzma Kovačić – hodočasnik u kiparstvu“. Nastavile su se i izložbe po Hrvatskoj: Hvar, Split, Grobnik, i u Širokom Brijegu... Jeste li zadovoljni recepcijom tih izložaba?

Vrlo sam zadovoljan njihovom recepcijom, govoreći o publici, kulturnoj javnosti u najširem smislu, ali govoreći o medijskoj i određenoj ideologiziranoj, ljevičarski stručnoj „recepciji“ u Hrvatskoj, bilo je očekivati „prigušenu“ recepciju, svojevrsnu šutnju. Mislim da je razlog (politički) takvome odnosu već poznat čitateljstvu, pa neka na rečenome i ostane.

Izložba u Rimu, kojom sam želio pokazati i to da se danas u Hrvatskoj kršćanska vjera dostojno ispovijeda i umjetnošću, priređena je 2017. u lijepoj, velikoj galeriji Musei di San Salvatore in Lauro (Museo Donazione Umberto Mastroianni), u središtu Rima, u organizaciji Veleposlanstva Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici, Galerije Ivana Meštrovića u Splitu i samoga domaćina. Bila je veoma posjećena i mnogi su je doživjeli kao iznenađenje. Vidjeli su je stručnjaci, svjetovni i crkveni, kulturna publika središta katoličanstva, a u talijanskim medijima bila je lijepo i opširno predstavljena.

Hvarska, pak, velika monografska izložba održana je 2018. u mome rodnom gradu, u drevnome Arsenalu, kao i na velikome glavnom gradskom trgu i u hvarskoj katedrali. Tu izložbu vidjelo je oko 70.000 posjetitelja, najviše turista, tijekom tri ljetna mjeseca. Mislim da je to bila jedna od najposjećenijih izložbi ikad održanih u Hrvatskoj, ali naši mediji nisu pohitali na otok. Posebnost je ove izložbe i u tome što smo je priredili zajedničkim nastojanjem i doprinosom mi dvojica otočkih suzavičajnika - Tonko Maroević, koji je tu izložbu poticao i napisao u katalogu iscrpan, lijepi predgovor i ja kao ispovjedalac u svome zavičajnom gradu. Ta izložba, izabrana djela, prenesena je zatim u Široki Brijeg, na poziv voditelja Franjevačke galerije fra Vendelina Karačića.

Rimska akademija „La Sponda“ dodijelila Vam je 2017. međunarodnu nagradu Fontane di Roma, za osobite doprinose na polju umjetnosti, kulture i solidarnosti (humanosti), za samostalnu izložbu u Rimu. Dobitnik ste i Prve nagrade Salona kršćanske likovnosti „Velika nagrada Salona Ivo Dulčić“, 2019. na Danima kršćanske kulture. Raduju li Vas priznanja Vašemu radu?

Ta rimska međunarodna nagrada veoma me raduje radi afirmacije našega kiparstva u svijetu, posebno umjetnosti kršćanskoga nadahnuća. Istu nagradu dobili su prije toliki poznati umjetnici, kao na primjer kipar Giacomo Manzù, glumica i glumac Claudia Cardinale i Marcello Mastroianni, te ugledni javni djelatnici, svjetovni i crkveni uglednici – političari, pisci, kardinali... kako iz Italije, tako iz zemalja cijeloga svijeta.

Velika nagrada Salona Ivo Dulčić“ na Danima kršćanske kulture 2019. donijela mi je samostalnu izložbu na idućem salonu, 2020. godine. Izložba i katalog bili su pripremljeni, ali je u zadnji čas izložba morala biti odgođena do 2021. zbog pandemije. Nadam se da će se ovaj put održati. Raduje me veoma i ta nagrada, iz istoga razloga.

Naravno, raduju me priznanja, jer ona potvrđuju i zajedničke naše vrijednosti koje umjetnošću ispovijedamo. U kiparstvo sam uložio cijeli život. Umjetnost je upućena na druge, nije samo autorova radost, nego, velim, zajednička, pa zato i postaje naše narodno i općeljudsko bogatstvo i baština.

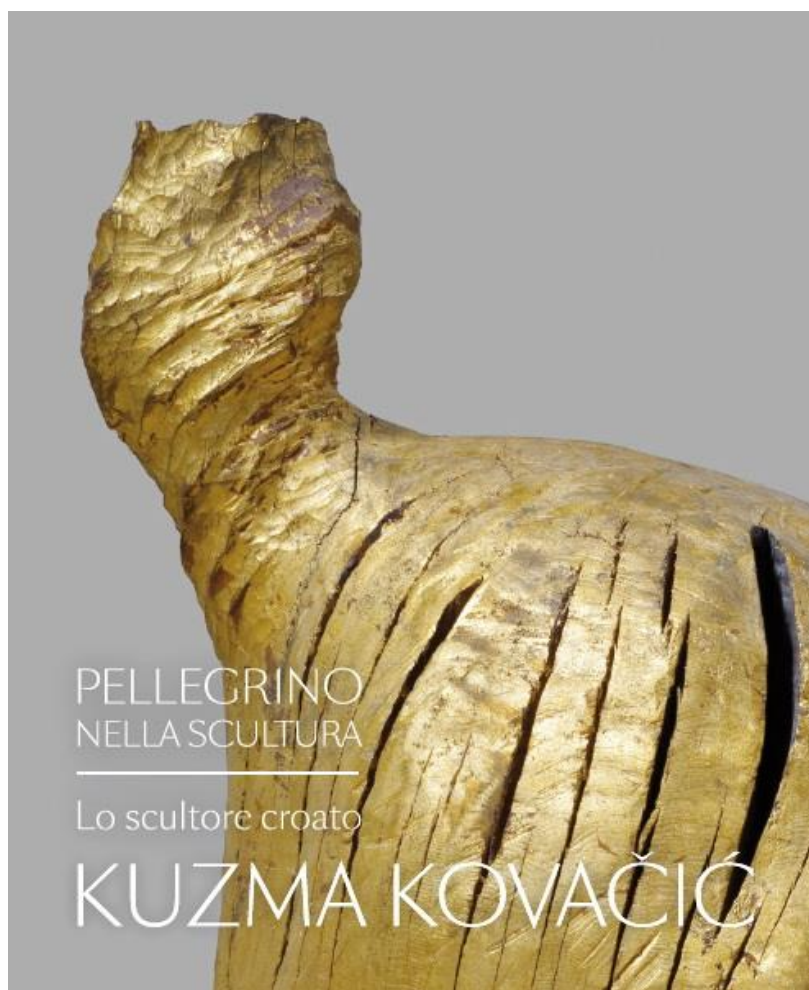
Od Vaših posljednjih radova treba izdvojiti Poprsje dominikanca Rajmunda Kuparea i Poprsje Ivana Lupisa Vukića (2017.), Reljef Gospe Sinjske – Majke od Milosti (2018.) i Spomenik prvomu hrvatskomu predsjedniku dr. Franji Tuđmanu (2018.), koji je izazvao najviše medijske pozornosti, ali i napada. Možete li nam reći nešto više o nastanku tih radova?

O stotoj obljetnici rođenja Rajmunda Kuparea, svećenika dominikanca, filozofa – glasovitoga estetičara, pjesnika – pisca i skladatelja, čileanskog akademika koji je djelovao dva desetljeća u Čileu na Papinskome katoličkom sveučilištu u Santiagu, bio sam pozvan od dominikanca oblikovati mu spomen-bistu, koja je 2014. postavljena u Vrboskoj na otoku Hvaru, njegovu rodnom mjestu, pred poznatom crkvom-tvrđavom sv. Marije. Kupareo je zaslužan za naš obnovljeni pogled na umjetnost, oslobođen od svih vulgarnih komunističkih i nekomunističkih materijalističkih ideja.

Stoga smo uznastojali, akademik Radoslav Tomić, njegova kći Marta, hispanistica, i žena Dragica te moja žena Barbara i ja, zajedno s tadašnjim voditeljem glasovitoga Instituta za estetiku Gabrielom Castillom Fadićem, po majci Hrvatim iz Supetra na Braču, da se i u Čileu, upravo na Papinskome katoličkom sveučilištu na kojemu je Kupareo osnovao spomenuti Institut za estetiku, bio profesorom, dekanom i vicerektorom, postavi isti spomenik. To se ostvarilo na jesen 2017., i tome smo činu mi nazočili. Okupilo se tada mnogo naših sunarodnjaka iz Čilea te više Kupareovih suradnika i poštovatelja, a svečanost

je održana pod pokroviteljstvom Sveučilišta, Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i hrvatskoga veleposlanstva u Čileu. Time smo izrazili zahvalnost Kupareu i naglasili važnost povezanosti iseljene i domovinske Hrvatske. Njegovu važnu knjigu Estetička aksiologija, koju smo upravo tada odlučili prevesti na hrvatski i približiti je hrvatskoj javnosti, posebno akademskoj zajednici, uskoro predstavlja izdavač Ogranak Matice hrvatske u Hvaru, u znak zahvalnosti velikome Hvaraninu.

Izraz zahvalnosti bio je i postavljanje spomen-biste Ivanu Lupisu Vukiću u Vignju na Pelješcu, njegovu rodnom mjestu, zahvalnosti prvom hrvatskom iseljeničkom novinaru i prvome izvjestitelju iz Sjedinjenih Američkih Država, koji je radio za interese hrvatske domovine u svijetu. Zapravo, on je i pravi začetnik osnivanja Hrvatske bratske zajednice u Pittsburgu. Na izradbu spomenika pozvala me njegova obitelj.

Katalog rimske izložbe

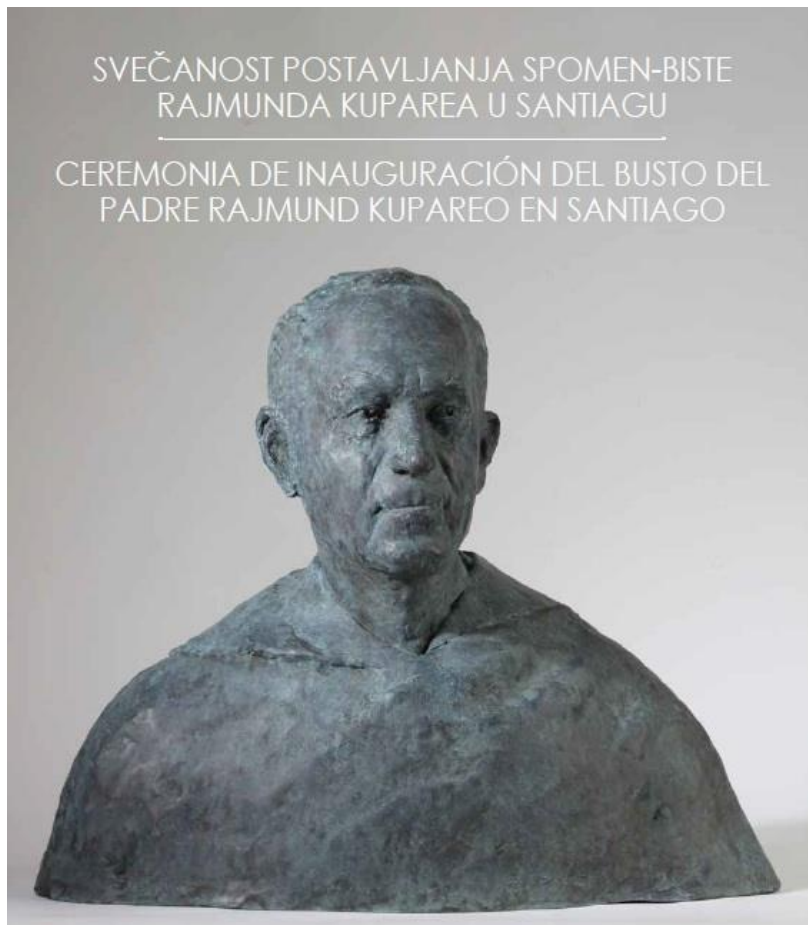

Kardinal Mamberti s autorom na rimskoj izložbi koju je otvorio

S izložbe u hvarskome Arsenalu

Spomenik Rajmundu Kupareu, Čile, 2017.

Otkrivanje spomenika Rajmundu Kupareu, u Čileu 2017.

Brončani reljef Gospe Sinjske – Majke od Milosti postavljen je, na poticaj fra Mira Modrića, 2018. u Svetoj Zemlji, u dvorištu Bazilike Marijina Navještenja u Nazaretu, gdje su postavljene najpoznatije, osobito čašćene Gospine slike (mahom kao mozaici) iz čitavoga svijeta. Bio je to veliki trenutak za hrvatski narod.

Uz Spomenik Franji Tuđmanu u Zagrebu, podignutom iste, 2018. godine i svečano otkrivenom 10. prosinca, posebno sam vezan i na to djelo sam veoma ponosan. Taj spomenik, izraz umjetničke pučke zahvalnosti, simbol je ljubavi prema hrvatskoj domovini, a mjesto na kojemu je podignut postalo je simbolom hrvatske slobode. Odatle i tzv. prijepori, nekompetentna problematiziranja što proizlaze iz neznanja, sračunata suprotstavljanja potaknuta od onih kojima nije stalo do hrvatske države i slobode, ali i sramotna suprotstavljanja hranjena mržnjom prema Hrvatskoj.

Oblikovao sam spomenik nakon provedenog natječaja i odluke da se izvede moje predloženo rješenje. Oblikovao sam ga u svojem atelieru što sam ga sagradio na padinama Mosora ponad Solina, a to je trajalo oko pola godine. Bio je to vrlo zahtjevan posao, ali pun radosti. O tome spomeniku i njegovu nastanku objavljena je godinu dana kasnije spomen-knjiga s fotografijama Gorana Vranića i riječima Ivana Aralice, Ivana Rogića i Milana Bešlića (izdavač, Nova Stoljeća) i predstavljena 11. prosinca u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti. Pandemija je spriječila njezino predstavljanje po Hrvatskoj, ali predstavljanja će se nastaviti čim bude moguće, jer naša zahvalnost tvorcu hrvatske države je neprolazna.

Nakon nekoliko desetljeća vrlo plodnoga umjetničkoga rada, koji Vas je svrstao u najveće suvremene hrvatske kipare, kako gledate na svoje dosadašnje umjetničko djelovanje i možemo li jednako plodan rad očekivati i u budućnosti?

Medvedgrad - Oltar hrvatske domovine, 1994.

Hvala Vam! Prošlo je gotovo pola stoljeća od mojih kiparskih početaka. Čitavo moje kiparsko nastojanje bilo je svojevrсна obrana, pa i obnova kiparstva u vremenu koje za kiparsku umjetnost više nije odveć marilo. Nastojao sam probuditi u svojoj generaciji težnju da ta stara i vječno mlada umjetnost, koja je krasila povijest hrvatske umjetnosti kroz stoljeća, bude živa i djelotvorna i u naše dane.

Kiparstvo je veliki posrednik najdubljih zajedničkih ljudskih osjećanja i vrijednosti, možda i najveća među umjetnostima. Od početka sam svoje nagnuće kiparstvu doživljavao kao mogućnost pogleda „s onu stranu“, pogled koji mogu podijeliti zatim s drugima, a najprije sa svojim sunarodnjacima. Ako Bog da, tako će se nastaviti u ljetima koja su pred nama.

Na svečanosti otkrivanja jednoga od svojih reljefa, a i inače ste to mnogo puta isticali, rekli ste da svoju kršćansku vjeru izražavate likovnim jezikom, u svojem kiparstvu svjedočeći da je riječ djelom postala. Kako u tom surječju gledate na hrvatsku suvremenu umjetnost u cjelini? Koliko su djela kršćanskoga nadahnuća prepoznata i priznata od (stručne) javnosti? Dojam je kao da se tim djelima niječe to da su ona sastavni dijelovi hrvatske suvremene umjetnosti i da ih se smješta u neke zasebne sustave kao nešto retrogradno, staromodno...

Zanimljivo je, ujedno tragično i smiješno do karikaturalnosti, to nijekanje, distanciranost od umjetnosti koja priznaje nadahnuće, pogotovo od umjetnosti kršćanskoga nadahnuća. To se pogotovo odnosi na likovne umjetnosti, a osobito na kiparstvo. Meni se već odavno čini da se tu radi o teškome duhovnome boju. Likovne umjetnosti, naime, a kiparstvo baš naglašeno, postoje po bitnom određenju svoje naravi, a to je utjelovljenski princip, dosljedno – istina Utjelovljenja.

Kiparstvo je najjasnije očitovanje istine da se duh utjelovljuje u materiji. Ta istina smeta vizijama „novoga čovjeka“. Takva nas umjetnost, naime, sve, ne samo umjetnike, ako je umjetnost općeljudska povezujuća vrijednost, nepogrješivo i neporecivo usmjeruje i vraća Izvoru, Bogu. Pojavu nijekanja umjetnosti kršćanskog nadahnuća vidimo i u književnosti, glazbi, a o kazalištu i filmu da ne govorimo. U svijetu u kojem živimo, u kojem „pravda gine, ljubav stine, tma ishodi“, kako pjeva danas aktualna pjesma Svit se konča iz 13. stoljeća, svjedočenje umjetnošću nadahnuća bit će presudno, jer umjetnost svjedoči za Život i slobodu.

Spomenik Predsjedniku Tuđmanu u Zagrebu, 2018.
(autor: Kuzma Kovačić)

Hvarska katedrala, Vratnice, desno krilo, 1990., bronca
(foto: G. Vranić)

Split - Papa sv. Ivan Pavao II., 2016., posebrena bronca, Nadbiskupska palača u Splitu
(foto: Z. Alajbeg)

Život sv. Franje Asiškoga, 1982., muransko staklo u boji
(foto: G. Vranić)

Iz katakombi, 2000. (foto; G. Vranić)

Čapljina, Spomenik hrvatskoj slobodi, 2002./2003., dio
(foto: G. Vranić)

Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca, 2009., bronca (foto: G. Vranić)

Velegorko, 1988., drvo, željezni čavli i boja (foto G. Vranić)

Naličje 1 kune - slavuj

U medijima često pozornost dobivaju određeni suvremeni umjetnici (ne samo likovni) koji ne privlače ljepotom, vrijednošću ili uzvišenošću svojega djela (ono kao da je stavljeno u drugi plan) nego spektaklom, performansom, pričom koju stvore oko tog djela, i istovremeno nas uvjeravaju da je upravo to prava suvremena umjetnost. Tumače nam da suvremena umjetnost treba šokirati, provocirati, rušiti tabue, biti angažirana, npr. progovarati o feminizmu, seksualnosti, rodnoj ravnopravnosti... No koliko je takva umjetnost i dalje umjetnost kad ju je teško staviti u okvire umjetnosti na koju smo naviknuli? Kao da se odmetnula sama od sebe i postala najobičniji aktivizam...

I meni se čini da je danas umjetnost samu sebe dovela u pitanje. Ili točnije, da su neki pogledi na umjetnost, sad možda prevladavajući, umjetnost namjerno doveli pred ponor. Kad bi se moglo prihvatiti da je bit umjetnosti u socijalnoj ili političkoj dimenziji (angažiranosti), pače ideologizaciji, onda bi se takvi pogledi mogli razumjeti. Ali, takvo što bilo je već mnogo puta u povijesti prokazano kao stranputica, umjetnička laž. Zato takva tumačenja umjetnosti i takvu umjetničku „praksu“ vidim upravo kao – suvremeni kič.

Naravno, nikome ne želim osporiti pravo na drukčiji umjetnički izričaj ni razumijevanje umjetnosti. Uostalom, među suvremenim umjetnicima, kako se sami rado nazivaju, mnoga su očitovanja istinske duhovne opredijeljenosti za dobro, uzvišene upravo po tome. Samo, to onda mora vrijediti za sve. U Hrvatskoj se na tome polju zbiva isto što i drugdje po svijetu, osobito na Zapadu, s tim da ovdje imamo „dvostruki salto mortale“ – na komunističko nasilje sad nacijepljeno ono „slobodarsko“, jedno i drugo otvoreni protivnici čovjekove slobode.

Kakva je općenito po Vašem mišljenju uloga medija u Hrvatskoj? Ne smijemo zaboraviti da su oni mahom u stranom vlasništvu. Koliko takvi mediji mogu biti senzibilizirani za naše hrvatske teme, kulturu, identitet?

Nisu, srećom, svi mediji u Hrvatskoj u tuđim rukama. Uloga glavnih, tzv. mainstream medija je potpuno negativna za Hrvatsku, posebno za našu kulturu koja je branitelj hrvatskoga identiteta. Stranac gleda svoje interese, a da bi ih ostvario mora oslabiti onoga u čijoj kući svoj interes ostvaruje. Ali, zar se ne bi domaćin trebao tome suprotstaviti, ako

je svoje kuće gospodar? Zato je još tužnije govoriti o stanju u državnim medijima. Valjda nisu i oni u rukama stranca?

Možemo li zaključiti da nam nedostaje više onoga pobjedničkoga duha koji je krasio uspostavu i prve godine moderne hrvatske države?

Možemo zaključiti sa psalmistom: „I bezakonja naša kao vjetar nas odnesoše“. Naša i bezakonja stranaca. Sva ta bezakonja prihvatili smo kao politički dobitak, gotovo kao nagradu. I zaboravili na istinski, glavni dobitak – slobodnu i nezavisnu hrvatsku državu, koja je dobivena žrtvom tolikih naših ljudi kroz povijest i u naše dane. Sjetimo se sudbine generala Praljka i drugih naših junaka! Zatim sudbine Oltara hrvatske domovine, spomenika podignutog svima koji su se kroz povijest žrtvovali za Hrvatsku – simbola hrvatske državnosti, kao i slavodobitnog odricanja od kune, hrvatskoga novca – simbola hrvatske suverenosti. O sudbini kune mora se provesti svenarodni referendum!

Ali, ne vjerujem da u nama više nema žara naših djedova i otaca, sućuti za naše mučenike i zahvalnosti junacima. Sjetimo se riječi sv. Ivana Pavla, koje nam je uputio kad je bio s nama u Hrvatskoj: „Vi ste narod nade“. To smo sad u ponovno teškom času dužni i potvrditi.

Ovo je mnogim našim sugrađanima bila teška godina, pogotovo što se tiče koronavirusa i potresa. Što biste poželjeli našim čitateljima u novoj 2021. godini?

Ova pošast velika je nevolja. A k njoj i strašni potresi! Ta velika nevolja, zaraza, ima, međutim, i svoju drugu, ali također tamnu stranu – prijetvorno i prijeteće lice filantropa. „Nitko ne može dugo nositi masku!“, govorio je davno mudrac Seneka. Te riječi sad imaju dvojako značenje, s obzirom na nositelje maski. Treba, dakle, „filantropima“ maske skinuti.

Želim našim čitateljima, kao i svim ljudima, da se u novome ljetu ta velika nevolja završi propašću lažnoga „novoga svijeta“ i konačna odlaska njegovoga „novoga čovjeka“, a našoj Domovini želim novi procvat staroga Stabla hrvatstva.

D. Dijanović, O. Barišić

<https://www.hkv.hr/razgovori/35522-veliki-novogodisnji-razgovor-s-akademikom-kuzmom-kovacicem-nisu-li-vazniji-narod-i-hrvatska-od-stranaka.html>

UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD'!

Uoči jučerašnje utakmice Davor Dijanović objavio je tekst *Hrvatski „bojni brod“ ponovno smeta frustriranim mrziteljima.*

Talijanska La Gazzetta dello Sport odlično je sročila mišljenje o hrvatskom nogometnim odabranicima na ovogodišnjem prvenstvu u Kataru: „Hrvatska je mala, ali ponosna. Ona ne pjeva, ne pleše, ona trči i ne popušta. Oni se bore više nego zabavljaju. Hrvatska je jedan od najgorih protivnika koji vas može dopasti na putu do titule. U nokaut rundi ta se momčad pretvara u bojni brod!“

No hrvatski „bojni brod“ ponovno smeta mnogima. Ne mislimo tu prije svega na istočne „komšije“. Oni koji uvijek gube imaju se pravo ljutiti. Oni su za nas posve nebitni. Vrijedi, međutim, istaknuti da i unutar Hrvatske postoje krugovi koji – kao i ona snaha u Šumi Striborovoj – ne mogu skriti svoj zmijski jezik kad god Hrvatska na bilo kojem planu ostvaruje pobjede. Smetale su im ratne pobjede devedesetih, a smetaju im danas i one športske. Smeta im što je Dalić pobjedu protiv Brazila posvetio braniteljima. Trebao je valjda Aci Rankoviću ili prvoj proleterskoj brigadi?

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/40833-hrvatski-bojni-brod-ponovno-smeta-frustriranim-mrziteljima.html>

Niz je takvih reagiranja na komentar prof. dr. sc. Žarka Puhovskog koga je Predsjednik države nazvao drukom pa sam svoju knjigu o Puhovskom tako i nazvao:

J. Pečarić, Druker, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Sjajan komentar dala je Andrea Latinović na portalu direktno.hr:

PA ŠTO I AKO IZA LUKE MODRIĆA 'STOJI TUĐMAN', GOSPODINE PUHOVSKI?
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33161-pa-sto-i-ako-iza-luke-modrica-stoji-tudman-gospodine-puhovski>

Njen tekst dajem u Prilogu, ali bilo je i drugih reagiranja:

<https://narod.hr/hrvatska/prof-ivanka-pavic-kako-je-puhovski-preko-modrica-nesvjesno-velicao-tudmana>

Meni je posebno drago kada vidim kako neki od ovih o kojima piše Dijanović nazivaju druge imenima koji zapravo pripadaju njima samima:

<https://narod.hr/sport/dezulovic-ne-volim-hrvatsku-reprezentaciju-jer-su-mali-debili-doveli-thompsona-da-im-pjeva>

Međutim Puhovski je doista dobro povezao Dalića i Tuđmana. Ipak on dobro zna da i Vatreni i Tuđman čine Hrvate ponosnima, kao što je to isto Dežulović shvatio kad je u pitanju veza Vatrenih i Thompsona o čemu sam pisao u tekstu: VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

<https://bezcenzure.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/>

Priča o kojoj sam pisao u jednoj od knjiga koje sam darovao Sisačkim studentima zanimljiva je i danas:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetalo-da-na-doceku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

Ipak kod Puhovskog je to očiti jer je Dalića povezao s Utemeljiteljem RH.

Zapravo trebao bih zahvaliti Puhovskom na takvom komentaru jer sam sam sebi prebacivao što u svom tekstu nisam upozorio na treće mjesto sa Svjetskog prvenstva 1998. i tadašnje vezu HRVATSKOG predsjednika i Čire Blaževića.

Pogledajte moj komentar dan 2002. godine dan u knjizi

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 226-227.

Važnost nacionalnog ponosa

Htio bih samo pozdraviti izlaganje gospodina Škegre, jer mi se čini da je ključno što iz njegova izlaganja slijedi da bez povratka državotvornog hrvatstva na vlast u Hrvatskoj nema prosperiteta Hrvatske. S državotvornim hrvatstvom budio bi se ponos koji treba iskoristiti, elan koji bi nosio ljude u progres i napredak. Možda bi čak mogao usporediti s nečim što je i danas malo zamjereno našem prvom Predsjedniku. A to je da se miješao u nogomet. Sjetimo se da je Nenad Ivanković napisao da je predsjednik Tuđman, u stvari, osvojio treće mjesto na nogometnom prvenstvu svijeta. To je upravo ovo o čemu je govorio gospodin Škegro. Ja bih samo dodao, da se ne slažem s Nenadom Ivankovićem. Ja mislim da je predsjednik Tuđman osvojio prvo mjesto, ali Čiro nije bio baš dovoljno dobar pa smo došli samo do trećeg mjesta. To je šala naravno. A sjećate li se kako su tada engleske novine reagirale na uspjehe Vatrenih? Neke novine su rekle da su Hrvati najogavniji malobrojni, ili kako su oni rekli, mali narod u Europi. Razlog zašto je to tako je to što mi

imamo ponos. Ponos! To im je bio argument. Malobrojni smo narod, a izgleda da ponos mogu imati samo oni veliki ili samo koji su u krugu onih izabranih.

(Možemo razumjeti tadašnja pisanja Engleza. Pobjedili smo ih. Danas pišu drugačije:

<https://net.hr/sport/sp-katar/strani-mediji-o-vatrenima-bf2462b4-77df-11ed-9f08-3e2dbbdfa07a>

<https://gol.dnevnik.hr/clanak/rubrika/sp-2022/engleski-mediji-odusevljeni-hrvatima-na-svjetskom-prvenstvu---755936.html>

<https://net.hr/sport/sp-katar/englezi-objavili-dirljiv-tekst-o-modricu-srbi-su-mu-ubili-djeda-i-hrvati-su-se-morali-boriti-za-sve-98f3097c-792b-11ed-9f13-ee84b21c9397>)

Na predstavljanju knjige bio je i Ćiro. Poslije nekoliko dana gledam ga na HTV-u. Pitanje o utjecaju Predsjednika na Vatrene i osvojeno treće mjesto i ne mogu vjerovati: Ćiro kaže kako je Franjo izborio prvo mjesto, ali je on zabrljao pa su bili treći. Poslije mi kažu da je dan prije bio gost na tribini u Dubravi i to isto im kazao. Da, to je Ćiro!

A takav je sigurno i Dalić. Ostaje Vatrenima borba za ponavljanje Ćirinog rezultata, tj. te njegove 'brljotine' iz 1998.

Ali ipak danas to nije isto kao tada. Tada smo polufinalnu utakmicu izgubili. Jesmo i jučer. Ali kako?

Pogledajmo tekst

ENGLESKE LEGENDE NEZADOVOLJNE, SMATRAJU DA JE HRVATSKA OŠTEĆENA PROTIV ARGENTINE:

A bivši nogometaši i današnji komentatori u britanskim medijima smatraju da je Hrvatska oštećena.

- Nema šanse da je to kazneni udarac - rekao je Garry Neville. - Nisu čak ni pregledali snimku. To nije jedanaesterac - misli Ian Wright.

- Slažem se, to nije jedanaesterac - dodao je Roy Keane.

I HTV-ov sudački ekspert Marijo Strahonja potvrdio je da je sudac pogriješio. - Livaković je kao vratar ima sva prava i mogao je ući i postaviti kako se postavio. Desnu je nogu na vrijeme spustio na vrijeme i nije srušio igrača. Vratar smije biti u toj putanji - rekao je Strahonja te dodao: - Ako pažljivo pogledate, vidite da je Livaković napravio sve što vratar treba napraviti. Pogrešna odluka suca jer nije bilo razloga za kazneni udarac. Livaković nije išao na napadača i nije ga namjerno udario, samo je došlo do sudara.

<https://www.vecernji.hr/sport/engleske-legende-nezadovoljne-smatraju-da-je-hrvatska-ostecena-protiv-arghentne-1641663>

VIDEO LUKA MODRIĆ OGORČEN SUĐENJEM: 'ORSATO JE JEDAN OD NAJGORIH, ČISTA KATASTROFA! PENAL NAS JE UNIŠTIO'

Hrvatska nogometna reprezentacija izgubila je od Argentine u polufinalu 3:0, ali tko zna što bi bilo da talijanski sudac Daniele Orsato nije gadno pogriješio i dosudio kazneni udarac za Argentinu. Prvo nije dosudio korner za vatrene, da bi u idućoj akciji krivo procijenio te umjesto kontraprekršaja, sudio je penal za gaučose. Kapetan Luka Modrić bio je jako nezadovoljan suđenjem talijanskog suca što je jasno rekao za argentinsku televiziju Deporativ.

<https://m.vecernji.hr/sport/luka-modric-ogorcen-sudenjem-orsato-je-cista-katastrofa-taj-penal-nas-je-unistio-1641689>

KAOS NA HRVATSKOJ KLUPI ZBOG PENALA, MANDŽO DOBIO CRVENI, POTJERAN U SVLAČIONICU, DALIĆU ŽUTI KARTON

<https://www.vecernji.hr/sport/kaos-na-hrvatskoj-klupi-zbog-penala-mandzo-dobio-crveni-potjeran-u-svlacionicu-dalicu-zuti-karton-1641646>

Vinko Ilić u komentaru Dijanovićeve teksta kaže:

... prvih pola sata smo ih imali, a onda je došao taj penal, bez VAR provjere od istog VAR suca koji je u finalu u Rusiji tražio VAR provjeru koja nam je išla na štetu i onda i sada, hm...malo previše koincidencija....? A možda su i veliki ulozi u pitanju. Možda i saznamo jednog dana i koliki...

Da, Bojni brod je pokleknuo u takvim uvjetima. To i ne čudi jer nam se i danas svete zbog pobjede u Domovinskom ratu. Svjetski moćnici su u Domovinskom ratu podržavali fašističku srpsku agresiju, a to rade i danas što je očito kad vidimo da je pozdrav ZA DOM SPREMNI kojim smo se tada obranili i danas nepoželjan u RH, a sami koriste istovjetni ukrajinski SLAVA UKRAJINI.

Ali Vatreni svoje pobjede posvećuju hrvatskim braniteljima koji su pobijedili fašističkog agresora uz pozdrav ZDS. Teško bi itko prebrodio ovakvu krađu o kojoj govore i Engleske legende. Nadajmo se da ću ipak uspjeti i u takvim okolnostima u borbi za treće mjesto. To su im – zapravo – poručili navijači iz Dubrave:

PORAZ? NEMA VEZE!

BAKLJE, NAVIJANJE, TISUĆE LJUDI NA ULICAMA... NE, NE RADI SE O BUENOS AIRESU!

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/zagreb/baklje-navijanje-tisuće-ljudi-na-ulicama-ne-ne-radi-se-o-buenos-airesu-15285905>

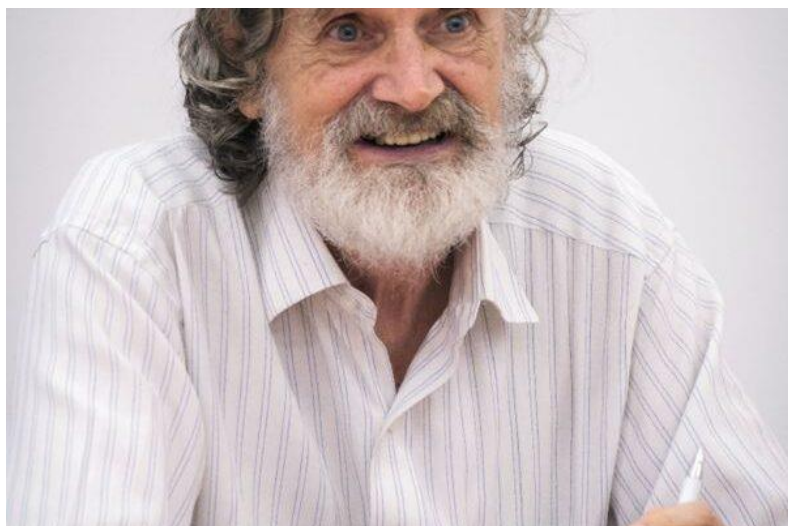
Ipak spoznaja da je morao presuditi sudac pokazuje da su Vatreni ipak HRVATSKI 'BOJNI BROD'.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33193-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod>

DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

THOMPSON I VATRENI DANAS (VATRENI SU HRVATSKI 'BOJNI BROD'! - 3. DIO)

Thompsona sam spominjao i u prvom dijelu ovog teksta. Naglasak je bio na hrvatske debile kako je – zapravo - sam sebe predstavio jedan od komentatora:

Meni je posebno drago kada vidim kako neki od ovih o kojima piše Dijanović nazivaju druge imenima koji zapravo pripadaju njima samima:

<https://narod.hr/sport/dezulovic-ne-volim-hrvatsku-reprezentaciju-jer-su-mali-debili-doveli-thompsona-da-im-pjeva>

Međutim Puhovski je doista dobro povezo Dalića i Tuđmana. Ipak on dobro zna da i Vatreni i Tuđman čine Hrvate ponosnima, kao što je to isto Dežulović shvatio kad je u pitanju veza Vatrenih i Thompsona o čemu sam pisao u tekstu: VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

<https://bezcentzura.hr/toptema/vatreni-i-studentske-stipendije-u-sisackoj-biskupiji/>

Priča o kojoj sam pisao u jednoj od knjiga koje sam darovao Sisačkim studentima zanimljiva je i danas:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetalo-da-na-dočeku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33193-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod>

Spominjao sam ga i u drugom dijelu:

U spomenutom tekstu pišem i o knjizi Matematika, pjesme i nogomet (svom daru stipendistima Sisačke biskupije) u kojoj je niz tekstova o čuvenom sudjelovanju hrvatskog velikana Marka Perkovića Thompsona na dočeku Vatrenih prije četiri godine (sramoti

političara u RH koji su to željeli onemogućiti pa mu je isključen i mikrofon). Mnogi su željeli vidjeti Thompsona i danas mada svi znamo da to njemu nije lako i to ne samo zbog činjenice da se njegovu „Bojnu Čavoglave“ pjevaju u Ukrajini, a hrvatski političari se boje da bi je on mogao zapjevati na Jelačić placu:

<https://narod.hr/sport/tomasevica-pitali-bi-li-mu-smetalo-da-na-doceku-vatrenih-nastupa-thompson-evo-sto-je-rekao>

Ipak mnogi političari u svijetu kliču SLAVA UKRAJII, a istovjetan hrvatski domoljubni pozdrav ZA DOM SPREMNI hrvatski ne smiju jer bi time pokazali svjetskim moćnicima da ne žele biti sluge. A za to nemaju ni hrabrosti ni volje, ili im je svjetonazorski daleko domoljublje.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33246-vatreni-su-hrvatski-bojni-brod-2-dio>

I dok sam ja ukazivao na strah sluganskih političara u RH od Bojne Čavoglave Vatreni su je pjevali na povratku kući:

Brončani Vatreni u avionu zapjevali BOJNA ČAVOGLAVE od Thompsona

Snimak sa leta iz aviona na putu iz Dohe u Zagreb, brončani hrvatski reprezentativci zapjevali legendarni hit Marka Perkovića Thompsona uz koji se branila Hrvatska tijekom Domovinskog rata. Vjerojatno je snimak nastao tijekom leta iznad Srbije, budući da je putovao ovom rutom

<https://www.youtube.com/watch?v=jor35OFqaLM>

VIDEO 'Vatreni' su u avionu iz petnih žila pjevali Thompsona

Piše 24satanedjelja, 18.12.2022. u 22:40

Foto: čitatelj 24sata

I tijekom petosatnog leta iz Dohe u Zagreb nije bilo odmora za hrvatske nogometne reprezentativce. Dobili smo snimku na kojoj se vidi kako dobro raspoloženi pjevaju "Čavoglave"

<https://www.24sata.hr/sport/video-vatreni-su-u-avionu-iz-petnih-zila-pjevali-thompsona-880581>

VATRENI SU I U ZRAKOPLOVU PJEVALI THOMPSONA – OVAJ PUT ‘ČAVOGLAVE’

<https://narod.hr/sport/vatreni-su-i-u-zrakoplovu-pjevali-thompsona-ovaj-put-cavoglave>

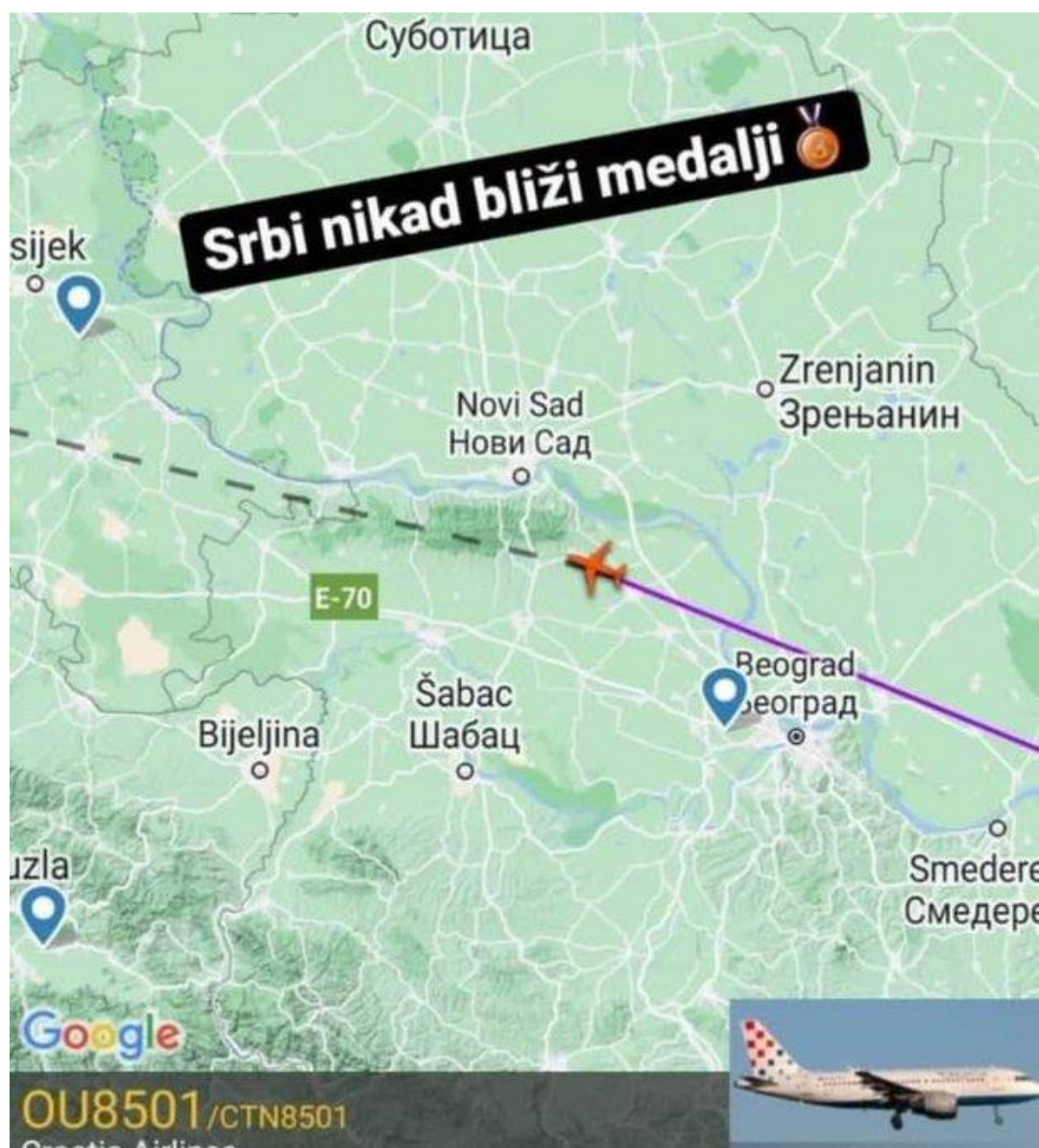
Nadam se da je jasno koliko su mi drage takve vijesti. Ipak sam o Thompsonu napisao sam ili kao suautor knjige:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
2. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
4. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

Davno sam napisao, a svojevremeno je prenio i Thompsonov portal, kako se Srbima i njihovim slugama u Hrvatskoj LEDI KRV kad čuju Bojnu Čavoglave.

Zato sam se uplašio za njihovo zdravlje kad sam vidio da su tamo negdje iznad Beograda Vatrene pjevali upravo Bojnu:

PLAKANJE OD SMIJEHA / Vučić na mrežama dobio najurnebesniji odgovor na bahato komentiranje Vatreneh: 'Srbi nikad bliži medalji'

<https://net.hr/danas/svijet/ekipa-na-twitteru-odgovorila-aleksandru-vucicu-zbog-komentara-vatrenih-srbi-nikad-blizi-medalji-d12a8442-7f1f-11ed-aadf-8a1d7966c08>

Doista je ova nova definicija kako su mrzitelji Thompsona zapravo debili doista dobro pogođena jer što više pokušaju i zakonima zabraniti ZDS kojom počinje Bojna to je ona značajnija. Prepjevali su je i u Ukrajini:

Najnovija verzija ukrajinske BOJNA ČAVOGLAVE | Detcom - Солдати з України (2022.)

202,727 views Jun 22, 2022

Na ukrajinskom radiju "ROKS" sa sjedištem u Kijevu, u eteru je premijerno puštena pjesma Солдати з України (Ukrajinski vojnici) koja je originalan prepjev pjesme Bojna Čavoglave, dragovoljca i branitelja Domovinskog rata te najpopularnijeg glazbenika u Hrvatskoj - Marka Perkovića Thompsona. Na ovu ideju došao je ukrajinski branitelj Daniel, pripadnik 206. bataljuna, koji je sa svojim suborcima pjesmu prilagodio trenutnim okolnostima - obrani Ukrajine od ruske invazije. A prije nego je puštena u eteru radiopostaje, voditelj je napomenuo kako se radi o izvornoj pjesmi Thompsona koji je svoju zemlju branio tijekom velikosrpske i JNA agresije 1991. godine. Link: <https://cutt.ly/1KbEN5J>

<https://www.youtube.com/watch?v=Amo3Ut4zt1M>

Više o Ukrajincima i Thompsonu vidjeti u mojoj knjizi:

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

Sigurno je velika zasluga svih 'debila' u RH što ZDS uzvikuju na nogometnim stadionima ne samo u RH:

ČESTITKE | Nezapamćena atmosfera i veliki uspjeh hrvatskog nogometnog kluba u Australiji

<https://www.youtube.com/watch?v=4BAVCllwoU8>

Na dočeku poslije srebra Thompson je zapjevao „Lijepa li si“:

Thompson i nogometaši pred 500.000 Hrvata pjevaju 'Lijepa li si' u Zagrebu!

https://www.youtube.com/watch?v=ztfy_YWk5aA

Skandal je nastao kada je Luka Modrić, najbolji nogometaš na tom svjetskom prvenstvu zamolio Thompsona da zapjeva pjesmu 'Geni kameni'. Isključili su mu glazbu!

"Geni geni kameni" bez glazbe zajedno. Doček Vatrenih na Trgu bana Jelačića. video DjNj

https://www.youtube.com/watch?v=gqw_AJD1dbA

Thompsona nije bilo fizički na ovom dočeku. Ali kao što sam komentirao u dva prethodna teksta bilo ga je i prije dočeka ali i na samom dočeku i to na sličan način kao prije četiri godine. Samo se sada za to pobrinuo Lovren koji je – bez glazbe – zapjevao pjesmu koju je prije četiri godine uz glazbu pjevao Thompson. Sada je voditeljica prekinula Lovrena:

Lovren zapjevao Thompsona na dočeku, komentatori ljuti na voditeljicu: 'Otela mu je mikrofon'

18. prosinca 2022. u 23:50

Tijekom dočeka za Vatrene velike ovacije dobio je i branič Dejan Lovren, koji je pred gomilom okupljenih zapjevao "Lijepa li si" Marka Perkovića Thompsona.

Ali onda ga je voditeljica programa Iva Šulentić prekinula, što su primjetili na društvenim mrežama.

"Bitno da je voditeljica Iva Šulentić brže-bolje otela Lovrenu mikrofon iz ruku. Ma kako li se samo dogodio takav propust?" pišu neki komentatori.

Ipak, kasnije je Thompsona pjesma izvedena od Klape 'Sveti Juraj' – HRM.
<https://narod.hr/sport/lovren-zapjevao-thompsona-na-docek-komentatori-ljuti-na-voditeljicu-otela-mu-je-mikrofon>

Vatreni spasili doček: Pjevala se i neslužbena himna reprezentacije – Thompsonova 'Lijepa li si'

18. prosinca 2022. u 20:55

Hrvatska je u nedjelju dočekala nogometnu reprezentaciju koja se sa svjetskog prvenstva u Dohi vraća s brončanom medaljom , a središnje slavlje održalo se na zagrebačkom Trgu bana Jelačića.

21.10

Završio je doček

21.00

Ipak nije moglo bez želje Vatrenih – pjevala se Thompsonova 'Lijepa li si'. Uslijedila je i želja izbornika Zlatka Dalića 'Croatia iz duše te ljubim'

20.56

Na kraju se pjeva još 'Moja domovina'

20.55

Još nekoliko igrača se obratilo okupljenima, a kad je na pozornicu stupio Mateo Kovačić zapjevao je Thompsonovu pjesmu 'Pukni puško'.

(...)

20.36

Lovren je uzeo mikrofon i zapjevao Thompsonovu 'Lijepa li si', a reprezentacija i navijači su nastavili s njim. Međutim, voditeljica je to vrlo brzo prekinula i nastavila dalje

<https://narod.hr/sport/grad-objavio-rutu-kojom-ce-vatreni-proci-zagrebom>

LEGENDARNO | Lovren pred 100.000 ljudi poveo Thompsonov hit na dočeku bronze u Zagrebu

Veličanstven doček uz hit 'Lijepa li si' Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu pred stotinu tisuća ljudi povodom osvajanja brončane medalje u Katru Hrvatske nogometne reprezentacije

<https://www.youtube.com/watch?v=pk1NKXwiGz4>

Na portalu HKV-a možete poslušati

PREDIVNO / RATNA MORNARICA, IGRAČI I 100.000 LJUDI PJEVAJU THOMPSONOV HIT U ZAGREBU NA DOČEKU BRONCE

Predivno zajedništvo svih Hrvata uz Thompsonov hit Lijepa li si u izvedbi klapa 'Sveti Juraj' Hrvatske ratne mornarice, nakon što su Vatreni osvojili brončanu medalju na Svjetskom prvenstvu u Katru. A prije toga Mateo Kovačić i 'Pukni puško', baš kao i 2018. nakon srebrne medalje sa Svjetskog prvenstva iz Rusije

<https://www.youtube.com/watch?v=swJrUEwH79o&t=275s>

I na Thompsonovom portalu imamo izvedbu klapa 'Sveti Juraj' Hrvatske ratne mornarice:

Marko Perković Thompson 10h

Lijepa li si u izvedbi Klapa "Sveti Juraj"- HRM i naših Vatrenih - Trg bana Josipa Jelačića 18. 12. 2022. doček hrvatske nogometne reprezentacije

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson/>

Hoćemo li doznati je li taj završetak bio planiran ili ga nam je podarila voditeljica koja je prekinula izvedbu Lovrena i ostalih Vatrenih?

Međutim zabavna je spoznaja kako se Srbima ledi krv u žilama zbog samog Thompsona i njegove pjesme 'Pukni puško'. Moramo priznati da se za to ne možemo čuditi onima koji su zbog puške u hrvatskim rukama postali zečevi

<https://narod.hr/sport/velikosrbi-divljaju-jer-hrvatska-reprezentacija-voli-thompsona>

Vjerojatno vam ovaj tekst ne bih pisao da sam malo pričekao i pogledao kako je o 'debilima' i ostalome iz ovog teksta pisao Zvonimir Hodak. Ali nadam se da ste ovaj moj komentar ipak pročitali pa vam u Prilogu mogu dati Hodakov tekst.

Josip Pečarić

FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

Fragmenti hrvatske zbilje

Prof. Filip Lukas – simbol otpora Jugoslaviji i jugoslavenstvu
20. prosinca 2011.

PROF. FILIP LUKAS – NACIONALIST DEMOKRATSKE ORJENTACIJE

DAVOR DIJANOVIĆ

Tragedija hrvatskog naroda 1945. godine nije se sastojala samo u gubitku vlastite države, nego i u strahovitim žrtvama koje su za tu državu pale tijekom rata, kao i nakon rata na Bleiburgu - kao sinonimu za toponimiju smrti koju su nakon Drugoga svjetskog rata komunistički i partizanski zločinački egzekutori posijali „od Vardara pa do Triglava". Posebno težak udarac za hrvatsku nacionalnu svijest predstavljalo je uništenje hrvatske intelektualne elite – svećenika, novinara, književnika, umjetnika, inženjera i kulturnih radnika – koje je novi režim smatrao mogućom oporbom u budućem nametanju svoje totalitarne ideologije. Riječ je o – da se poslužimo terminologijom prof. Nathaniela Weyla – aristocidu koji je hrvatski narod lišio najboljeg dijela svoga kulturnog, duhovnog i tehničkog potencijala. Onaj dio intelektualaca hrvatskog predznaka koji je uspio izbjeći smrt, ili je napustio novu jugoslavensku satrapiju ili je bio osuđen na šutnju.

Jedan od onih intelektualaca koji je nakon obnavljanja Jugoslavije i instalacije komunističkog terora napustio Hrvatsku, bio je i prof. Filip Lukas, od 1928. do 1945. predsjednik Matice hrvatske; stup hrvatskog otpora monarhističkoj Jugoslaviji nakon brutalne likvidacije dr. Milana Šufflaya 1931. godine. Prof. Lukas jedan je od onih zaslužnih hrvatskih intelektualaca koje je zločinačka metla komunističke Jugoslavije nakon 1945. pomela iz povijesnih udžbenika, a time, nadajući se, i iz svijesti hrvatskog naroda. Ako se je njegovo ime ponekad i spominjalo, radilo se je o posve negativnome kontekstu. A da je jugokomunistička bojazan od prof. Lukasa, u smislu mogućeg otpora novome režimu, uistinu bila opravdana (pa ga je tako Okružni narodni sud za grad Zagreb 21. studenoga 1945. u odsutnosti osudio na smrtnu kaznu), nastojat ćemo pokazati u ovome kratkom osvrtu na njegov život i političko-intelektualno djelovanje.

Filip Lukas je rođen 29. travnja 1871. u Kaštel-Starom kraj Splita, u staroj hrvatskoj obitelji koja se je tamo doselila iz starodrevnih Poljica. Od 1883. do 1891. polazio je gimnaziju u Splitu, a 1896. je apsolvirao Bogoslovni fakultet u Zadru. Za svećenika je zaređen već 1895. Od 1900. do 1904. studirao je na Filozofskom fakultetu, najprije u Grazu, a zatim u Beču, gdje je 1906. položio ispit iz povijesti i zemljopisa. Od 1901. do 1907. bio je suplent za zemljopis i povijest na gimnaziji i na Pomorskoj akademiji u Dubrovniku. Od 1907. do 1911. djelovao je kao profesor na gimnaziji u Sušaku, a od 1911. do 1918. na Trgovačkoj akademiji u Zagrebu. Godine 1918. bio je imenovan ravnateljem Trgovačke akademije u

Rijeci, gdje je ostao do okupacije Rijeke od strane fašističkog režima. Godine 1919. djelovao je kao docent za ekonomsku geografiju na Visokoj tehničkoj školi u Zagrebu, a kad je 1920. u Zagrebu osnovana Visoka Komercijalna škola (današnji Ekonomski fakultet), Lukas je postao njenim redovitim profesorom. Na tom je mjestu ostao sve do 1945. U svibnju 1945. emigrirao je u Austriju, gdje je u Klagenfurtu živio do 1949. Od 1949. do smrti 26. veljače 1958. živio je u Rimu, u Zavodu sv. Jeronima.

Rođen u Dalmaciji, kolijevci hrvatske kulture i državnosti, Lukas je u mladim danima prihvatio pravašku misao, koja se je u tim hrvatskim krajevima, međutim, podosta razlikovala od one u Banskoj Hrvatskoj. Radilo se je, naime, o onoj pravaškoj struji koju su simbolizirali Ante Trumbić i Frano Supilo, a koja je sve više i više zastupala jugoslavenska stajališta i programe. Tako je i sam Lukas u mladim danima prigrlio jugoslavensku ideju, te je proglašenje Kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca dočekao s odobravanjem. Otriježnjenje je, međutim, uslijedilo već nekoliko dana nakon ujedinjenja. Lukas tako pripovijeda kako mu je jedan srbijanski general na prigovor da bi jugoslavenski orijentirana mladež u Zagrebu trebala pozdravljati hrvatskim, a ne srbijanskim zastavama i poklicima, nekoliko dana nakon ujedinjenja objesno odgovorio: "Pa mi smo Hrvatsku na sabliji osvojili!". Na to mu je Lukas odgovorio: "A tako. Komandant solunske fronte, Franchet Esperey, govorio je pred generalima i vladom u Beogradu i rekao, da je on s francuskim četama oslobodio Srbiju, a među njima je bila i četa Hrvata, pa kada vi nijeste oslobodili vašu Srbiju, kako dolazite na to da ste oslobodili i osvojili Hrvatsku. Nastala je neugodna šutnja, a ja sam se iza večere odmah uklonio iz stana, a da se nisam više onamo povratio". Nakon ovoga događaja uslijedilo je Lukasovo otriježnjenje. Lukas ne samo da je bio jedan od prvih hrvatskih intelektualaca koji se je javno odrekao svojih dotadašnjih zabluda, nego je sve svoje intelektualne snage upravio na rušenje jugoslavenske države.

Predsjednik Matice hrvatske

Na mjesto predsjednika Matice hrvatske Lukas je stupio mjesec dana prije atentata na Radića i drugove u beogradskoj Skupštini. Riječ je o vremenu kada je beogradski režim odlučio u potpunosti uništiti hrvatsku nacionalnu svijest i kad je više nego ikada do tada bila ugrožena sama opstojnost hrvatskog naroda. Da bi se obezglavilo jedan narod najprije je potrebno dezorijentirati ili kupiti njegove političke predstavnike, a kako im to kod Radića nije uspjelo, uslijedila je njegova fizička likvidacija. Druga prepreka režima bili su intelektualci hrvatskog predznaka, koji su hrvatskom narodu otkrivali pravi sadržaj hrvatstva, produbljivali njegovu nacionalnu svijest, te hrvatskoj državopravnoj misli

davali suvremene oblike i sadržaje. Jedan od najistaknutijih hrvatskih intelektualaca takvoga kova u to je vrijeme bio dr. Milan Šufflay, čiji su tekstovi bili trn u oku beogradske čaršije. Budući da je Šufflay bio intelektualac u pravome smislu te riječi, to ga se nije dalo kupiti položajima i sinekurama. Režim ga se je stoga riješio na isti način kao i Stjepana Radića: brutalnom likvidacijom. No, time nije bio slomljen otpor hrvatske inteligencije, a zasluge za to snosi upravo prof. Lukas, koji je poslije ubojstva dr. Šufflaya preuzeo vodstvo među hrvatskom inteligencijom koja je pružala otpor protuhrvatskoj politici Beograda. Blaž Jurišić svjedoči da Matica hrvatska za vrijeme predsjednikovanja Filipa Lukasa s niti jedne skupštine nije poslala brzojav ili čestitku kralju Aleksandru, što je tada bio običaj. Mirno, dostojanstveno i nepokolebljivo Lukas je rukovodio radom Matice hrvatske, i tako svjedočio da je Hrvatska još uvijek tu, da živi i da stvara.

Budući da je nakon uvođenja šestosiječanjske diktature i zabrane rada političkih stranaka kultura bila jedino predma strogo kontrolirano područje javnoga djelovanja, Lukasu je položaj predsjednika Matice hrvatske davao prvorazrednu funkciju u otporu prema srbijanskoj politici zatiranja hrvatske narodne samobitnosti. Kao predsjednik MH on je svake godine pri svakoj narodnoj, kulturnoj ili književnoj obljetnici imao prigodu govoriti. Njegovi govori, koji su u to vrijeme imali značaj prvorazredne kulturno-nacionalne manifestacije i koji su uvijek bili temeljito potkrijepljeni (ako treba i pozivanjem na najveće tadašnje svjetske autoritete na području filozofije i geopolitike), u bitnome su usmjeravali hrvatsku inteligenciju i pripremali je za djelo konačnog oslobođenja Hrvatske. Svojim otporom beogradskoj politici uništavanja Hrvatske, Lukas je osvjetlao ne samo svoj obraz, nego i obraz ove najstarije hrvatske književne institucije; obraz hrvatske inteligencije.

Iako je Lukas beskompromisno stajao na hrvatskim državotvornim pozicijama, za vrijeme njegova predsjednikovanja Maticom hrvatskom, u upravnom su odboru sjedili ne samo hrvatski nacionalisti poput dr. Mile Budaka, nego i komunistički intelektualci kao što su August Cesarec i Miroslav Krleža (sve dok ovi, po napatku Partije, nisu napustili MH).

Otpor Beogradu Na čemu je Lukas temeljio svoj otpor beogradskoj politici zatiranja hrvatske narodne samobitnosti? Temeljio ga je prije svega na naglašavanju toga da hrvatski narod ima svoju vlastitu kulturu, različitu od srbijanske (bizantske), pa stoga ne može biti ni jugoslavenske nacije, jer je ona obična fikcija

Iako se nije aktivno bavio politikom, Lukas je svojim intelektualnim djelovanjem odradio vrhunski nacionalno-politički posao, mnogo važniji od većine njegovih suvremenika kojima je politika bila profesija. „Djelatno se politikom nijesam bavio, niti sam pripadao kojoj političkoj stranci, ali sam uvijek prema politici imao otvorene oči, jer s njom se ide

za vlašću, a vlašću se rješavaju sva državna, gospodarska i kulturna pitanja, a ta su se i mene kao i svakog pojedinca ticala" – istaknuo je tako jednom prilikom.

Otpor beogradskoj politici

Na čemu je Lukas temeljio svoj otpor beogradskoj politici zatiranja hrvatske narodne samobitnosti? Temeljio ga je prije svega na naglašavanju toga da hrvatski narod ima svoju vlastitu kulturu, različitu od srbijanske (bizantske), pa stoga ne može biti ni jugoslavenske nacije, jer je ona obična fikcija. Svaki, dakle, narod ima svoj duh koji se objektivizira u kulturi, i upravo ga ta kultura diferencira od svakoga drugog naroda. Hrvati su i Srbi stoga dvije kulture i dva naroda, pa je prema tome jugoslavenstvo negacija kulturnog principa uopće. S obzirom na to da je narodna kultura prema Lukasu glavni dokaz protiv narodnoga jedinstva Srba i Hrvata, on je morao obraditi filozofski, sociološki, etnološki, povijesni, kulturni i geopolitički aspekt kulture i naroda općenito, a hrvatskog naroda i kulture napose. Temeljne karakteristike hrvatskog naroda tako su prema Lukasu sljedeće: a) Hrvati nisu nikada bili osvajači, makar su pokazali kroz cijelu svoju povijest borbenost kao „prvi vojnici na svijetu“, b) Druga je njihova značajka etika i religioznost, c) Treće, osjećaj za pravdu, pravo, težnja i borba za slobodu, d) Četvrto: osjećajnost, koja često svraća poglede s prave stvarnosti i vodi do velikih iluzija i nada u pomanjkanju realizma.

Ove je karakteristike Lukas ustanovio komparirajući hrvatsku i srbijansku kulturu i mentalitet. Zaključak je bio nedvosmislen: hrvatstvo i srpstvo se međusobno isključuju zbog razlike u mentalitetu, koja proizlazi od razlike kulture i povijesti, stoga jugoslavenska država nužno mora biti instrument nametanja kulturne hegemonije, bilo Hrvata nad Srbima (što Hrvatima nije bio cilj), bilo Srba nad Hrvatima (što se je u praksi manifestiralo kao balkanizacija i primitivizacija hrvatske kulture i hrvatskog naroda općenito).

U jednome radu Lukas je bit svojih pogleda o odnosu kulture i naroda u kontekstu ideologije jugoslavenstva sumirao ovim riječima: „Jugoslavenstvo je isto tako psihička abstrakcija i nije drugo nego aprioristička formula, kojom se htjelo na osnovi vanjskih značajka, posebice jezika, riješiti nacionalno pitanje ovdje na Jugu, bez obzira na to, da su ovdje već postojale izgrađene tri duhovne stvarnosti i tri narodne individualnosti. Poglavitito pogreška jugoslavenske kulturne cjelovite zamisli kod njezinih pokretača bila je ta, što oni nisu vidjeli, da je svaki od naroda na Jugu prema duhu već ostvario svoju kulturnu ideju i dalje je sa životom razvijao, te što su prešli preko aksioma, da svaki posebni oblik kulture živi jedino od isključenja drugih posebnih kultura. U svakoj se kulturi očituje posebna crta,

koja je luči od drugih kultura, zato svaka ima svoju strukturu, i odnos pojedinih sastavnih česti je za svaki narod drugačiji. Baš iz tih razlika stvaraju se narodne kulture".

Definirajući pojam narod Lukas je zapisao: "Kako je pak svaka kultura izraz posebne narodne duše, jer narod i nije drugo nego duhovno načelo i jedna duhovna obitelj, rođena iz žrtava, uspomena, boli i veselja u prošlosti te želja, da živi zajednički u sadašnjosti, to već ta hrvatska posebna kultura stvara od Hrvata poseban narod".

Za Lukasa kultura je „više ili manje uravnotežena i harmonička sinteza ćudorednih načela naučnih spoznaja, društvenih i pravnih uredaba, estetskih tvorevina na polju umjetnosti i književnosti, te materijalnih uspjeha na gospodarskom polju".

Prema Lukas, „nigdje u svijetu ne stvara narode metaforički i nijemi glas krvi, već glas kulture, svijesti, volje, osjećaja i govora", jer je „biološki glas krvi" samo „sirova materija, a da dobije pravu vrijednost, treba joj forme i ideje, a tu ideju daje u najvećoj mjeri nacionalna ideja".

Zapadnoeuropski karakter hrvatske kulture

U svojim člancima i studijama Lukas je posebno naglašavao zapadnoeuropski karakter hrvatske kulture, koji je bio ugrožen stvaranjem jugoslavenske države, u kojoj je kulturna agresivnost barbarogenijskog mentaliteta ugrožavala hrvatski zapadnoeuropski identitet. Prema Lukasovu mišljenju, Hrvate uz Zapad i Rim nije vezala državna snaga Italije, jer je tada nije ni bilo, nego ih je uz Zapad povezala kulturna i vjerska ideja, koju su dobivali preko Romana. Upravo je ta veza bila zaslužnom da su Hrvati mogli prije svakoga drugog slavenskog naroda organizirati svoju državu. Kulturna nadmoć ranijeg romanskoga etničkog supstrata pružila je Hrvatima sredstva za uređenje države i za pravnu organizaciju. Sve se kod Hrvata, ističe Lukas, „izgradilo utjecajem Zapada i vjera i hijerarhija, organizacija i pravo, kraljevski naslov i oblik krune, umjetnost i književnost, i to tako redovito, da je svaki pokret na Zapadu našao odjeka u hrvatskim zemljama".

Kultura i civilizacija bile su, dakle, Lukasovih istraživanja i promišljanja, a one su, dakako, produkt tisućgodišnje misli naroda i čovjekova života na određenom tlu, u svome prostoru. ***Protiv Jugoslavije** U svojim člancima i studijama Lukas je posebno naglašavao zapadnoeuropski karakter hrvatske kulture, koji je bio ugrožen stvaranjem jugoslavenske*

države, u kojoj je kulturna agresivnost barbarogenijskog mentaliteta ugrožavala hrvatski zapadnoeuropski identitetsukus

Upravo su geopolitičke silnice te koje prema Lukasu određuju pravce života svakog naroda, a one se manifestiraju u njegovoj povijesti i kulturi. U djelu „Geopolitička osnovica hrvatskog naroda” Lukas je tako istaknuo da se povijest naroda ne može odijeliti od njegove zemljopisne osnovice, a kako taj utjecaj nije privremen, nego trajan i neprekinut proces koji se odvija iz naraštaja u naraštaj, on određuje tradiciju koja oblikuje karakter i pojedinca i naroda. Uz Pilara Lukas je nesumnjivo bio jedan od prvih kreatora geopolitičke misli u Hrvata, kao i jedan od najistaknutijih geografa svoga vremena u Hrvatskoj.

Kao što ističe ugledni politički geograf mr. sc. Mladen Klemenčić: "Politička geografija u Hrvatskoj nažalost nema niti bogatu, a niti dugačku tradiciju. U razdoblju do Drugog svjetskog rata moguće je govoriti jedino o političkogeografskim elementima u radovima pojedinih autora. Kronološki prvi objavljeni rad koji je takve značajke imao bio je 'Politički zemljopis hrvatskih zemalja' negeografa Ive Pilara iz 1918. Najviše se strukom bavio Filip Lukas koji je u više svojih radova unosiо političkogeografske, navlastito geopolitičke elemente (ponajprije pod utjecajem tada vodeće njemačke škole). Lukas je bio i jedini geograf toga vremena koji je opetovano koristio pojam geopolitika". Najvažniji Lukasovi radovi iz područja geografije i geopolitike bili su „Geografska osnovica hrvatskog naroda" (1925.) te djelo „Bosna i Hercegovina u geopolitičkom pogledu" (1942.).

Od Lukasovih geopolitičkih i kulturoloških studija posebno su za tadašnje povijesno-političke prilike bile važne one u kojima je branio hrvatski identitet Dalmacije i Dubrovnika, koji su se našli na udaru politike talijanizacije i posrbljivanja. U jednom je radu tako pisao: „Kada se generički prouči pitanje naše kulturne i političke cjelovitosti, vidi se da je baš ideja cjelovitosti, prvotno spontano, stvorena u Dalmaciji, kada je ta zemlja bila središte hrvatske države: to se vidi u naslovu Petra Krešimira: 'Kralj Hrvatske i Dalmacije'. Tu su ideju prenijeli kasnije dalmatinski Hrvati: Šubići, Draškovići, Berislavići i drugi, samo u kontinentalnu Hrvatsku, a s njome i ideju hrvatske državnosti. Ona je bila ondje u narodu jače uvriježena nego ovdje preko Velebita, pa se u to doba preporoda odmah spontano očitovala u zahtjevu ujedinjenja hrvatskih zemalja. Potom nije banovinska Hrvatska u ime nekog imperijalizma nametnula dalmatinskim Hrvatima tu ideju, već obrnuto, dalmatinski su Hrvati, onda kao i sada, tražili sjedinjenje u ime nacionalnog principa, kao i u ime historijskog državnog prava. Dalmacija, kolijevka hrvatstva (...) nikada ne će prihvatiti tendencije cijepanja pod vidom mediteranske kulture".

Braneći pak hrvatski karakter Dubrovnika – čiju književnost velikosrbi i danas nastoje prisvajati, hotеći tako kompenzirati vlastito kulturno siromaštvo – Lukas je zapisao: „Ako se sada postavi pitanje na osnovi etničkih osobina, (...) koje su narodnosti bili stari Dubrovčani i jesu li oni bili Hrvati ili Srbi (...) onda se na to može odgovoriti istom onda kada se ispituju momenti koji su za narodnost odlučni. Svaki narod ima svoje subjektivne i objektivne značajke koje ga čine posebnim socijalnim bićem među drugim narodima. (...) Vjerske, kulturne, a i etničke razlike između Srba i Dubrovnika tako su očite da ih je ispravno zapazio i Stefan Dušan (g. 349.), srpski vladar, malo decenija prije propasti srpske države, pa naziva Dubrovčane Latinima, a Dubrovnik latinskim gradom. U tom kulturno-etničkom obilježju grada očituje se ona prvotna duhovna snaga, koja je odvajala Srbe od Dubrovčana. Ona se očituje i u činjenici da Dubrovčani Srbima nisu dopuštali ni prenočiti unutar gradskih zidina, već je pri zapadu sunca zvonilo na vratima Pila zvonice, koje i danas ondje stoji, i opominjalo pravoslavce, da se iz grada udalje. Pače niti sam car Dušan Silni, koji je inače davao Dubrovčanima povlastice u svojoj državi, nije smio prenočiti u Dubrovniku...".

Sukob s HSS-om

Iako je Lukas cijenio seljaštvo, došao je u sukob s ekskluzivističkom seljačkom ideologijom Hrvatske seljačke stranke, koja je u vrijeme njegova predsjednikovanja Maticom hrvatskom bila stožerna hrvatska stranka. Lukas je ispravno naglašavao da seljaštvo nije jedini hrvatski stalež i da stoga ne može jedino kreirati hrvatsku politiku. Intelektualci, pisci i kulturni radnici su ti koji su za Lukasa glavni nositelji i tumači hrvatskih nacionalnih ideja. „Piscima je dužnost, u isto doba mora im to biti i ponos, da budu u prvom redu zastupnici naše konkretne obrazovanosti, pa zato ne smiju u njihovu stvaranju doći do izražaja ideje abstraktnosti, već želje i potrebe naše zajednice u sadašnjosti, kojoj su oni članovi i koja kroz njih progovara. Piscima moraju osjećati, da titranje njihove duševnosti ne dolazi od njih samih, već da predstavlja zajednicu s mnogim drugima, koji na svoj način kroz svoje individualne osobine to isto rade i svoju sredinu preobražavaju, da se tako stope sve narodne snage u jedinstvenu narodnu volju”.

Kasnije piscima zamjera i prigovara „da ne ulaze u okvir hrvatskog narodnog stvaranja (...), u njima prevladavaju strani utjecaji i neki internacionalni duh, bez obzira na naš narodni karakter, našu psihi i naše potrebe. Previše je tu apstraktnog i tuđeg među njima: previše oponašanja tuđih uzora stvorenih u tuđim sredinama za druge ljude i za drugu psihi, pa nije bez opravdanosti nabačena misao, da mi odavana nemamo naših hrvatskih pisaca. To je razlog da njihova djela ne nalaze pravog odaziva u narodu za koji su pisana...”. Baš kao i Matoš, Lukas i Krišković, tako je i Lukas, kao što vidimo, kritizirao hrvatsku inteligenciju, koja se je u dobrom dijelu prodavala i dodvoravala stranim gospodarima, umjesto da bude u prvim redovima hrvatske borbe za slobodu i samostalnost.

Država je uvjet Dakako, Lukas se s politikom Hrvatske seljačke nije sukobio samo zbog različitih gledišta o ulozi seljaštva i inteligencije, nego i zbog Mačekova odustajanja od samostalne hrvatske države, koju je Lukas kao vjerni Starčevićev učenik smatrao nužnim uvjetom ne samo nacionalne, nego i osobne slobode svakog pojedinca}

Dakako, Lukas se s politikom Hrvatske seljačke nije sukobio samo zbog različitih gledišta o ulozi seljaštva i inteligencije, nego i zbog Mačekova odustajanja od samostalne hrvatske države, koju je Lukas kao vjerni Starčevićev učenik smatrao nužnim uvjetom ne samo nacionalne, nego i osobne slobode svakog pojedinca.

Ukratko, međutim, možemo reći da je zasluga HSS-a pod Radićevim vodstvom bila ta što je politički organizirao seljaštvo i upregnuo ga u kola hrvatske borbe za očuvanje narodne samobitnosti, dok je Lukas to isto učinio s hrvatskom inteligencijom.

Ovdje valja apostrofirati kako je Lukasov nacionalizam – suprotno bajkama koje je kasnije o njemu pripovijedao jugoslavenski režim - bio izrazito demokratske orijentacije. U predgovoru svoje knjige „Hrvatski narod i hrvatska državna misao“ (1944.) Lukas je tako istaknuo: „... mene u izticanju hrvatske individualnosti, i u posljednjem redu u težnji za slobodom i nezavisnosti, nije vodila mržnja spram Srba – jer sam se uvijek veselio svakom napredku Srbije i ostvarenju njezinih opravdanih težnja, očekujući jednako, da će i s njihove strane biti uzvraćeno Hrvatima za ono, što su Hrvati u prošlosti učinili za Srbe – već me je vodila samo ljubav za rođeni hrvatski narod“. S obzirom na to da je Lukas bio sljedbenik pravaške ideje, njegovo shvaćanje hrvatskog nacionalizma nije moglo niti biti drugačije.

U govoru na Silvestrovo 1944., kad se je opasnost budućega jugokomunističkog pakla već jasno osjećala u zraku, Lukas je ponovno na brani ideje hrvatske samostalnosti i nezavisnosti, te stoga ističe: „Naše ideje, za koje se borimo, jesu: sloboda i nezavisnost u svojoj vlastitoj državi, čovječnost i osjećaj pravde. Za to se borimo i to hoćemo postignuti. Te ideje se međutim dadu uskladiti s težnjama svakog drugog naroda, jer svaki narod ima pravo, da bude slobodan i nezavisan i da upravlja svojom sudbinom prema svome duhu, i svojim narodnim osobinama“.

Istom je prilikom dodao: „Mi Hrvati ovaj rat (misli se na Drugi svjetski rat, nap. D.D.) nismo izazvali. On je došao bez nas, a uvučeni smo u nj neuklonjivim udesom neizravno, da se izbjegne veće zlo. Kad se je bivša država, u kojoj su Hrvati silom bili držani dulje od dva desetljeća, pod oružanim udarcem izvana mahom raspala, a za nju se nisu borili ni sami Srbi, koji su jedini u njoj uživali sva prava i povlastice, opravdano je bilo, da smo mi Hrvati upotriebili tu priliku, da se riješimo zle sudbine, koja nas je uništavala, i da ostvarimo nezavisnu državu, za kojom su naši naraštaji već stotinama godina čeznuli i bez koje ne može biti prave slobode. To pravo ne može nam nitko osporiti, najmanje pak one države i narodi, koji tvrde, da stoje na samoodređenju naroda na osnovici demokratskih načela. To pravo naroda na svoju slobodu i svoju državu formalno je u ovom ratu izraženo u takozvanoj Atlantskoj povelji, pa bi se logično svaki onaj, koji se borio protiv naše slobode i nezavisnosti, borio u isto vrijeme i protiv samoodređenja i demokratskih načela, kao i protiv spomenute Atlantske povelje. Htjeti pak Hrvate uklopiti u novu Jugoslaviju, to bi bila veća nepravda no što je bila ona, koja je u godini 1918., kada se mišljenje i raspoloženje Hrvata moglo krivo prikazati. Ali poslije zbivanja za posljednjih 20 godina u bivšoj Jugoslaviji ne može biti nikakve sumnje, što Hrvati hoće i za što se bore. Hrvati i Srbi su dva izgrađena i posebna naroda, pa neka svaki od njih na svome poviesnom i životnom prostoru upravlja svojom sudbinom i stvara u svome duhu kulturna dobra“.

Hrvati su, nažalost, ipak bili ponovno uklopljeni u novu Jugoslaviju, dok je Lukas – čiji su protivnici redovito bili i protivnici Hrvatske – nasilno bio istrgnut iz hrvatske nacionalne svijesti. Jednom kad hrvatski narod ostvari istinsku slobodu, Lukas će, međutim, kao utjelovljenje idealizma i etičnosti, nesumnjivo biti uzdignut na pijedestal hrvatske političke misli 20 st., u elitni kvartet koga još čine Šufflay, Pilar i Krišković. Bez njegova kulturno-političkog rada režim monarhofašističke Jugoslavije vrlo bi vjerojatno napravio još mnogo veću štetu za hrvatsku nacionalnu svijest, nego što ju je uspio napraviti. Svojim zaslugama u obrani hrvatske narodne samobitnosti Lukas si je podigao spomenik trajniji od mjedi. Spomenik koga ne mogu porušiti niti pamfleti, niti klevete, niti difamacije koje protiv njega i danas dolaze iz jugoslavensko-protuhrvatskih krugova, kojima je svaka ideja hrvatske države odbojna i zazorna.

Ovaj kratki osvrt na Lukasov život i intelektualno-političko djelovanje zaključit ćemo riječima koje je o njemu napisao hrvatski književnik Vinko Nikolić. Tim se riječima nema što dodati:" Lukasovo hrvatstvo je autentično hrvatsko, ono je s najčišćih izvora, iz kolijevke hrvatstva; ono je rasplamsala neugasiva baklja, prije tisuću i više godina upaljena na žalima našeg plavog Jadrana. Nije Lukasovo hrvatstvo nasrtljivi šovinizam, niti nacionalistički imperializam, koji gazi i otima tuđe, - nego plemenita i nesebična ljubav prema vlastitom narodu i rodnoj grudi; ovo rodoljublje vlastitu slobodu ne traži u ropstvu drugih naroda, niti svoje blagostanje u tuđem osiromašenju. Lukasovo je hrvatstvo duboko etičko i humano; ono, lišeno svake mržnje prema drugim narodima, pa i prema Srbima, koji se onako poniješe prema Hrvatima, počiva na ljubavi prema vlastitom narodu, pa je stoga protiv svake nepravde prema drugom narodu; njegovo hrvatstvo je duboko demokratsko, demokratskije od mnogih zapadno-europskih demokracija, jer Lukasova demokracija ne mjeri dvostrukom mjerom, sebi i drugome prema vlastitim interesima, jer njegova je demokracija, duboko ukorijenjena u njemu, nikla na ognjištu naroda s drevnim demokratskim ustanovama i shvaćanjima".

Davor Dijanović

Literatura:

Filip Lukas, Hrvatska narodna samobitnost, Dom i svijet, Zagreb, 1997.

Dubravko Jelčić, „Izopćenik iz javnog pamćenja: Filip Lukas“, u: Književnost u čistilištu, Matica hrvatska, Zagreb, 1999., str. 97.-108.

Dušan Žanko, „Lukasova obrana Hrvatske“, u: Svjedoci, Školske novine – Pergamena, Zagreb, 1998., str. 217.- 226.

Vinko Nikolić, „Filip Lukas: Ideolog hrvatskog nacionalnog otpora u prvoj Jugoslaviji. Povodom 85-god. života i 50-god. objave prvog znanstvenog rada“, u: Vinko Nikolić, Izabrana djela (ur. Dubravko Jelčić), Matica hrvatska, Zagreb, 2007., str. 383. – 400.

Mladen Klemenčić, „Suvremena politička geografija i geopolitika“, Geografski glasnik, br. 57, Hrvatsko geografsko društvo, Zagreb, 1995., str. 135.-145.

Emil Čić, „Uz 40. obljetnicu smrti Filipa Lukasa: Život posvećen ostvarenju hrvatske države“, Narod, br. 56, 15. svibnja 1998., u: Emil Čić, Povijest hrvatskih neprijatelja, naklada Čić, Zagreb, 2011., str. 76.-81.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/10004-prof-filip-lukas-simbol-otpora-jugoslaviji-i-jugoslavenstvu.html>

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

DAVOR DIJANOVIĆ, novinar i publicist:

PRAVOSUĐE U HRVATSKOJ PREMREŽENO VELIKOSRPSKOM AGENTUROM KOJA SE HRVATIMA OSVEĆUJE ZA STVARANJE SAMOSTALNE HRVATSKE

Riječ je o skandaloznoj presudi koja ukazuje na sumrak hrvatske pravne države, u kojoj se ponovno uvodi verbalni delikt, ali i na to da je Hrvatska u sigurnosnom smislu razbušena država. Jurič je u svojoj inkriminiranoj objavi aludirao na notornu povijesnu činjenicu da su mnogi „sveštenici“ SPC-a aktivno sudjelovali u četničkom pokretu i okrvavili ruke. O tome postoje odlično dokumentirane knjige kao što su „Srpska crkva u ratovima i ratovi u njoj“ Milorada Tomanića i „Bizarni sveci srpske crkve“ Miroslava Ćosovića. Još je dr. Ivo Pilar upozoravao na to da je Srpska pravoslavna crkva glavno provedbeno sredstvo velikosrpske politike, a o tome danas otvoreno govori crnogorski književnik Milorad Popović.

Ne čudi stoga što su srpski popovi blagoslivljali kriminalce i ubojice kao što je bio Željko Ražnatović Arkan. I Porfirije Perić izdanak je te i takve Srpske pravoslavne crkve. Dok je bio u Hrvatskoj, uživao je veliki ugled u javnosti. Bio je ugledan gost na HRT-u, a kružok njegovih prijatelja bio je poprilično velik i obuhvaćao je perjanice lijeve političke misli. Ovi Porfirijevi ministri obilazili su ga i nakon otkrića snimke na kojoj inicira pjevanje četničkom koljaču Đujiću. Pjevanje oda zločincu Đujiću očito nije poticanje na mržnju, nego je mržnja upozoravanje na te pojave. Nakon odlaska na službu patrijarha u Srbiju, Porfirije Perić do kraja je pokazao svoje velikosrpsko lice. Već nakon nekoliko dana u jednom televizijskom razgovoru iza Perića je virila slika Draže Mihailovića. Vrlo brzo počeo je davati velikosrpske izjave, a spominjao je i „menjanje granica“ koje bi se ponovno mogle „menjati“. Nakon što je Perić potpuno raskrinkan kao još jedan velikosrpski službenik, naglo su ušutjeli njegovi ministri kojima je inače opsesija uzgoj ustaških zmija u Republici Hrvatskoj. Niti riječi osude!

Perićevo djelovanje nakon što je postao patrijarh SPC-a samo je dodatno legitimiralo ranije Juričeve istupe. Postalo je i za zadnje naivce jasno da je i novi patrijarh nasljednik zločinačkih politika srpskoga pravoslavlja. Srpska pravoslavna crkva udarna je snaga zločinačke velikosrpske politike. O tomu kolika je njezina snaga, svjedoči činjenica da je upravo njezino djelovanje (sjetimo se „litija“) dovelo do smjene suverenističkih vlasti u Crnoj Gori. Presuda Marku Juriću demonstracija je moći Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj. Demonstracija moći Crkve koja negira hrvatsku državnost, ali i demonstracija moći Crkve koja opravdava rusku agresiju na Ukrajinu. Očito je da je hrvatsko pravosuđe premreženo velikosrpskom agenturom koje se Hrvatima osvećuje za stvaranje samostalne hrvatske države. Bez snažne političke protekcije ova presuda ne bi bila donesena. No svaka

---

silu za vremena. I Stepinac je bio osuđen. Gdje su danas njegovi egzekutori? Na smetlištu povijesti gdje im je i mjesto. Ista sudbina očekuje i velikosrpske agenture u Republici Hrvatskoj. Prije ili kasnije.

.....

**A. KAĆUNKO, J. PEČARIĆ, BISKUP DR. SC. MILE
BOGOVIĆ, ZAGREB, 2023.**

**VELIKI BOŽIĆNI INTERVJU - BISKUP M. BOGOVIĆ:
TRAŽITI NAČIN KAKO ČOVJEKU IZIĆI USUSRET**

RAZGOVOR S BISKUPOM MONS. DR. MILOM BOGOVIĆEM

Poštovani i dragi oče biskupe, pred nekoliko dana papa Franjo proglasio je i otvorio Godinu milosrđa. Zašto se prema Vašem mišljenju papa odlučio baš ovu godinu proglasiti Godinom milosrđa?

Sjećam se iz literature riječi jednog „narodnog heroja“ koji je pred puščanim cijevima viknuo: »Ne tražim milosrđe, niti bih ga vama dao!« To se stavljalo kao primjer drugima, a to je zapravo poziv na istrjebljenje jedni drugih, a ne na suživot. Papa je dobro uočio da smo u milosrđu jako deficitarni i pokrenuo je Crkvu da bude vjerni svjedok milosrdnog Boga. Crkva je to uvijek prihvaćala kao svoj zadatak, ali jasno je da se u tome smislu treba truditi još više. Pravni sustav je danas tako razrađen da se može svakoga osuditi, a s druge strane tako složen da se može svakoga osloboditi. Ljudi se jako često međusobno povezuju po tome da su protiv nekoga ili nečega. Treba tražiti načina kako čovjeku izići ususret, učiniti za njega sve što se može. Onda će biti svijetu ljepše i bolje. Papa je osjetio nasušnu potrebu da se pokrenu pozitivni procesi u društvu.

Lijep primjer donosi nam evanđelje u prisposobi o milosrdnom Samarijancu. Pokraj puta ležao je u grabi čovjek; bio je izubijan i opljačkan, nemoćan da sam sebi pomogne. Neki ga nisu ni vidjeli, jer se i ne ogledaju na potrebne, drugi su imali neke „preče“ obveze, treći su imali zakonsko opravdanje da ne pomognu. Samarijancu (strancu) je bilo dovoljno da je vidio potrebnoga pa da mu pomogne. Nije ga ni pitao je li on koga tukao, kojem narodu i plemenu pripada, tko će platiti troškove. Prignuo se k potrebnome, vidio o čemu se radi i učinio sve što je mogao da tome čovjeku pomogne.

Rekli bismo da određeni potezi pape Franje izazivaju vrlo snažne reakcije. S jedne strane, lijevi komentatori se trude papu pokazati gotovo liberalnim, što je ocjena koju, pomalo iznenađujuće rado prihvaćaju i neki komentatori sa suprotnog dijela političkog spektra. Sami smo dojma da papa pokušava s jedne strane modernizirati Crkvu, boreći se istovremeno i s negativnostima koje su se u njoj pojavile. Kako Vi gledate na promjene u Crkvi, jesu li i koliko nužne?

Promjene u smislu rasta uvijek su znak života, a u smislu destrukcije znak umiranja. Nedostatak promjena također je izraz smrti. Još se papa Ivan Pavao II. mučio s pitanjem kako to da u zemljama gdje je teološka znanost na visokoj razini, a ljudi napuštaju Crkvu. Očita je razlika između teorije i prakse. Papa Franjo ne govori da bi trebalo kotač pokrenuti, on ga pokreće i okreće. Očito je stvarni svijet daleko od deklaracija i proklamacija, od udžbenika i elaborata. Mislim da ovaj papa nije u stanju napisati knjigu koja bi teoretski

bila na razini knjiga njegovog prethodnika. Ali ima jako razvijen osjećaj za stvarnost oko sebe.

Kada sam bio na ekumenskom susretu u Grazu bila je jedna velika kuća puna knjiga o ekumenizmu, ali kad smo u radoj skupini pokušali naći rješenje za jedan konkretan slučaj u Bosni, nikako se složiti. Sjećam se jedne karikature Pere (Ota Reisingera). Radnik se muči da natovari neki teret na prikolicu, a Pero iza ugla primjećuje da ima deset rješenja kako se najlakše taj teret može natovariti, ali i dalje samo viri iza ugla. Ili onaj primjer o skolasticima koji su cijeli dan raspravljali o tome ima li konj zube, sve dok se uvečer jedan nije sjetio da je blizu štala i da bi se to moglo i pogledati. Papa Franjo otišao bi najprije pogledati konju u usta. Čini mi se da nam stvarnost bježi ispod prstiju, iako mi imamo deset rješenja kako da je uhvatimo i njome ovladamo. Vjerujem da papa Franjo ima taj pristup. Drugo je što se nekome sviđa što katkada kritizira pojave oko sebe i u Crkvi, jer im je stalo da se Crkva predstavi u lošem izdanju. Papi to svakako nije cilj.

Gledate li tako dobrohotno i na potez pape Franje da se na temu beatifikacije blaženog kardinala Alojzija Stepinca osnuje posebna mješovita komisija s predstavnicima Srpske pravoslavne crkve. Sam kardinal Bozanić jasno je istaknuo da nema nikakve revizije procesa kanonizacije blaženog kardinala Alojzija Stepinca, no sumnje čine svoje. Kako Vi komentirate osnivanje i rad mješovite komisije?

To je bila i jedna od glavnih točaka prošlog zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije. O tome je govorio i apostolski nuncij u Hrvatskoj, mons. Alessandro D'Errico. On je, dakako, svoje riječi izbrusio u dogovoru s nadležnima u Vatikanu. Prema njegovim

riječima, Sveta Stolica nije zaustavila, a još manje prekinula postupak proglašenja svetim bl. Alojzija Stepinca. Samo je na neko vrijeme odgođeno proglašenje. Predviđeno mješovito povjerenstvo imat će zadaću da sudionici zajednički pročitaju i suoče se s argumentacijom koja je već obavljena. Nuncij to naziva „rilettura“ (ponovno čitanje) teksta pri čemu će se i srpska strana moći upoznati s istraženom građom, ali se zauzeti stav neće mijenjati.

Imam na tom i sličnim radovima dosta iskustva. Moja doktorska radnja bila je o temi odnosa katolika i pravoslavaca. Reći ću samo neka iskustva.

U Beču djeluje zaklada „Pro Oriente“ koju je 1964. osnovao kardinal König, sa željom da Katolička Crkva bude što otvorenija kršćanskom Istoku i prihvati njegove duhovne vrednote. Po nekom ključu i ja sam postao član te Zaklade i u njoj aktivno surađivao od 1997. do 2002. godine. Svake godine održavana je skupština Zaklade i gotovo redovito znanstveni skup. Skupovi su bili dobro pripremljeni i u organizacijskom i u stručnom smislu. Posebno sam bio zadovoljan skupom o „izabranim narodima“.

Na sjednici Zaklade 21. rujna 1998. njezin predsjednik dr. Alfred Strirnemann, na inicijativu delegacije Srpske pravoslavne Crkve, predložio je kao temu sljedećeg znanstvenog skupa ulogu zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca u Drugom svjetskom ratu, odnosno razložnost njegova proglašenja blaženim. (Blaženim će ga proglasiti malo nakon toga, 3. listopada, Ivan Pavao II. u Mariji Bistrici.) Nakon što smo prijedlog malo bolje promotrili, svi mi iz hrvatske delegacije preporučili smo temu. Bili smo uvjereni da objektivan pristup Stepincu može samo pomoći njegovoj beatifikaciji i stavljanju u ispravne povijesne okvire hrvatske države u onom ratu.

Nije nam bilo teško složiti se i s time. Očekivali smo da će se o tim pitanjima razgovor između pravoslavaca i katolika, Srba i Hrvata, dignuti konačno na razinu koja obećava međusobno razumijevanje i zbližavanje.

Međutim, kad smo sljedeće godine došli na skup, tema je bila sasvim druga i nitko nam nije želio protumačiti zašto se od dogovorene teme odustalo. Očito je inicijator povukao svoj prijedlog. Nije zacijelo bio spreman za govor o Stepincu i hrvatskoj državi na znanstvenoj razini.

Nešto se slično događa i u naše vrijeme prije proglašenja kardinala Stepinca svetim. Ipak je razlika u tome što sada nisu uključeni samo katolički i pravoslavni povjesničari i teolozi, nego izravno Sveta Stolica te Srpska pravoslavna Crkva i srpska država. No, ne treba nas ni ta novost zabrinjavati ako se uključanjem viših i službenih čimbenika kvaliteta razgovora doista digne na višu razinu. Bit će loše ako „viša razina“ pomogne SPC i srpskoj diplomaciji da još više prošire svoje poglede na Stepinca i hrvatsku državu u Drugom svjetskom ratu. Zato je potrebno da se u taj govor na „višoj razini“ uključe ne samo Crkva u Hrvata, nego i država Hrvatska sa svojim znanstvenim ustanovama.

Nije, naime, u slučaju Stepinac osporavan samo jedan crkveni velikodostojnik, nego, i to ponajprije, hrvatska država. Da se Stepinac na kraju Drugog svjetskog rata i nakon njega nije izjasnio u prilog samostalne hrvatske države, ne bi ni bio suđen. S pravom očekujemo od srpsko-pravoslavne strane da se ne koristi debelim naslagama laži koja je nakon 1945. naslagana u velikosrpskim i komunističkim knjigama o Stepincu i hrvatskoj državi. Nakon takva pisanja ni najdobronamjernijima nije bilo lako, kroz te naslage laži, doći do istine. Treba voditi računa o tome da je srpskoj javnosti već odavna nametnuto uvjerenje da je Stepinac zločinac i da je stvarna teškoća probiti se s drukčijim pogledom. Ipak je i to moguće ako postoji stvarna volja i želja. Ako srpska strana uzme za polazište stare laži i mitove, ako se laži koriste kao legitimno sredstvo, ako ne dođe do obračuna s kulturom laži, bit će to pomaganje proizvođačima laži da ih još više lansiraju na tržište mišljenja.

Iz vlastitog iskustva sudeći, mislim da je mala vjerojatnost da to povjerenstvo uopće proradi. Srpska će strana odugovlačiti sa sudjelovanjem, eventualno postavljati nove upite i uvjete i tražiti odstupnicu.

Europa

Rekli bismo da se Crkva u Europi, za razliku od primjerice Afrike, susreće s brojnim i novim izazovima. Vjernika u crkvama je sve manje, iako zemlje bivšega istočnog bloka glede tog pitanja, ali i glede nekih drugih pitanja temeljnih vrijednosti

Ljudskoga društva, pokazuju veću vitalnost. Mogu li možda upravo te zemlje uliti novu svježinu Europi kao zajednici nacionalnih država?

Sjećam se svoga profesora sa studija u Rimu koji je govorio da su i civilizacije poput ljudi: imaju svoju djetinju, odraslu i staračku dob.

Mnogi su odavno pisali, a to se čini i danas, o propasti Zapada (npr. O. Spengler). I sam sam mnogo puta rekao i napisao da je Europa ugledna dama koja je već na infuziji. Potrebna je svježja krv. S koje strane će ona doći, ne znamo. Teško je to očekivati iz „istočnog krila Europe“, kako je nazvao papa Ivan Pavao II. dijelove Europe koji su bili pod komunizmom. I ondje je natalitet naglo pao.

Europa za mnoge narode i danas ima svoju privlačnost kao što je imala u vrijeme propasti Zapadnog rimskog carstva. Ni onda nisu novi narodi dolazili s nakanom da sruše Carstvo, ali je to došlo samom povijesnom logikom. No, onda je taj prostor (koji će kasnije dobiti naziv Europa!) imao duhovno bogatstvo – kršćanstvo – kojim je obogatio novo stanovništvo. Danas u Europi na sve strane cure sadržaji koji su tvorili njezin identitet i duhovno bogatstvo. Nekada se Europa vladala kao majka (i maćeha) svijeta, a sada kao baka. Nedavno sam bio na svečanosti na kojoj su govornici hvalili svečara što poštuje razlike. Poslije sam ih pitao što im to znači. Normalno bi bilo hvaliti nekoga što zastupa i bori se za neke vrednote. Bili su zatečeni i u čudu su se pogledavali. Stavljati naglasak na razlike znači zapravo stvarati praznine u koje se može natočiti razne (drukčije, strane) vrijednosti. Ne vidi se potreba da se bori za neke istine, a onda je sve relativno, drugim riječima – nevažno.

Vidimo da dolaze povorke ljudi koji misle drukčije i kojima je mnogo toga važno. Ne moraju promjene biti loše, ali nastaje nešto novo čemu se još ne nazire kraj. Uz to u Europu

se uvlači civilizacija smrti. Donose se zakoni po kojima se može steći pravo na vlastitu smrt i prije nego ona redovnim putem dođe. Mogao bi i dalje nabrajati razne signale starosti europske civilizacije. U času kada dođemo do toga da svaki ima pravo, izgubi se istina. Napetosti su nužne za rast. Rast se ne zbiva u jeseni i zimi, nego u proljeće.

Vezano za prošlo pitanje, ekonomska kriza, kriza u Grčkoj, a sada i migrantska kriza vrlo su jasno pokazali unutarnje slabosti i divergencije unutar Europske unije (EU). Može li EU dugoročno opstati bez preispitivanja svojih temelja i povratka kršćanskim vrijednostima i kršćanstvu koje je zapravo izgradilo zapadnu civilizaciju?

Poštivanje razlika ne koristi ako se ne čuvaju vrijednosti. Kršćanske vrijednosti nisu nešto statično što se nepromijenjeno prenosi kao paket iz stoljeća u stoljeće. Tako su jedno vrijeme zapadni misionari shvaćali svoju misiju. Prenijeti paket u Ameriku, u Afriku, u Aziju. U susretu s novim prilikama i svjetonazorima treba rasti, ali iz svojih korijena donositi svijetu prepoznatljive i prihvatljive kršćanske vrijednosti. Ne smiješ vrijeđati ono što nekome znači život. Vrijeđaš i njega, čovjeka. Ne teoriju!

Nećemo stvari riješiti time da poštujemo razlike između islama i kršćanstva, nego ako poštujemo kršćane i muslimane. Gledamo kako mnogi muslimani lako umiru: ne za razlike, nego za vrjednote. Dobro reče Mažuranić: *Boj se onog tko je viko bez golema mrijet jada.* Nama su, dakako, uzori kršćanski mučenici koji nisu ni mučitelje svoje mrzili, a bili su svjesni da za neke vrijednosti valja i život položiti.

Gradeći Crkvu hrvatskih mučenika željeli smo cijelom našem narodu staviti pred oči vrijednosti za koje su oni umirali.

Pitanje usko povezano s milosrđem je i pitanje solidarnosti. U tom smislu posljednjih se mjeseci postavlja pitanje solidariziranja sa žrtvama ratova na Bliskom istoku. No, istodobno se u tzv. migrantskoj krizi postavljaju i sigurnosna pitanja, a i pitanja vezana uz identitet Europe u budućnosti, pa tako biskup Mrzljak upozorava na opasnost islamizacije Europe. Kako gledate na ovu složenu problematiku?

Rekao sam gore kad je bila riječ o Godini milosrđa da trebamo razvijati osjećaj za potrebe svakog čovjeka. Ne pitati ga otkuda je i kojem narodu pripada.

Drugo je pitanje koje će biti daljnje posljedice onih povorki migranata koje smo svakim danom gledali na našim ekranima. Nedavno sam pisao jedan članak o ličkom dijelu srednjovjekovne Ninske biskupije. Imao sam dosta naznaka o postojanju brojnih srednjovjekovnih sela i naselja u Lici i htio sam ta područja proći da vidim što je sada

ondje. Na mnoge prostore koji su bili nekada naseljeni, nisam mogao ni doći od trnja, šikara i gromača. Nisam mogao locirati ni samostan za koji župnik 1850. piše da se vide mozaici i lijepo obrađeni kameni oblici različite vrste. A ona sela koja su još preostala svakim danom su sve pustija. Reče jednom srpski patrijarh German: Planina *pripada onome čije je stado u njoj*. Tko će naseliti naše planine i ravnice, njemu će one i pripasti. Nije to navještaj katastrofe, nego jednostavno logika života.

Hrvatska

S globalnih tema dolazimo na Hrvatsku. Našu državu i dalje potresa ekonomska i politička kriza, ali i kriza morala i etike. Mnogi korijene većine hrvatskih problema vide u naslijeđu i mentalitetu komunističke Jugoslavije i neprovedenoj lustraciji. Bi li lustracija, ali prvenstveno u smislu rješavanja korupcije, uhljebljavanja i partijskog pogodovanja zapravo bila najvažnija "reforma", tj. preduvjet svih drugih reformi?

Nema sumnje da smo mnoge negativnosti baštinili iz prijašnjeg sustava. Taj sustav je imao krivi sustav vrijednosti, ali nije manje opasan sustav po kojemu i ne postoje trajne vrijednosti.

Sve ovisi od prilika i volje pojedinca. Jedno i drugo je opasno. Lustracija nije crkveni nego politički termin. Treba svakom čovjeku dati mogućnost da se mijenja, da se prilagodi novim okolnostima. Mi u Crkvi reći ćemo uvijek da se kod tih prilagodbi ne smije napuštati nešto što je dobro, a prihvatiti loše. U svjetovnoj domeni bilo bi logično da se visoke i odgovorne službe u državi povjeravaju onima koji su tu državu željeli i za nju se borili. Raditi drukčije je slično kao kad bi lisici povjerali da čuva kokoši. Kod nas se događa ne samo da su na visokim položajima ljudi koji tu državu nisu željeli, nego se i sada s njome rugaju; također se događa da se istraživanje zločina partizana i komunista povjeri ljudima koji su iz tih redova potekli.

Nažalost, sve je prisutnija praksa da političke stranke okupljaju one ljude koji znaju kako se može živjeti od naroda a ne za narod. Dakako, ima i ovdje časnih iznimaka.

Papa Ivan Pavao II. hrvatski je narod pozvao da bude „narod nade“. Kako gledate na hrvatsku budućnost? Hoćemo li se konačno osloboditi okova negativnog naslijeđa komunističke Jugoslavije, postići konsenzus oko elementarnih nacionalnih interesa i krenuti izgrađivati bolju hrvatsku budućnost?

Ovdje bih htio reći nešto što izgleda u neskladu s onim što sam rekao prije. Nema sumnje da smo i mi dio one Europe koja stari i umire. Ipak mislim da je u našem narodu sačuvano mnogo dobra što je u Europi već potrošeno. Ivan Pavao II. znao je čitati svijet bolje od drugih i on je uočio neku posebnu životnost u našem narodu, osjetljivost za neke trajne vrednote. Ja vjerujem u njegovo bolje čitanje od ovoga moga i rado prihvaćam to njegovo gledanje. Uostalom, onome što je naš narod pokazao u obrani domovine, teško je naći usporedbu. Pa i kada je bilo u pitanju zaštititi dostojanstvo obitelji, pokazali smo dobar primjer i ostaloj Europi. Bojim se samo da se zbog prevelike zagledanosti u Europu ne povedemo za onim što je u njoj loše. Dakako, da će i u Europi i dalje biti mnogo toga što je korisno i poučno, ali tko ne uoči one negativne trendove i povede se za njima, piše sam svoj poraz. Nadam se da će naš narod zbog te ukorijenjenosti u ljudske i kršćanske vrednote te u bogatstvo narodnog naslijeđa uspješno prevladati ona štetna naslijeđa koja su mu nametnuta na njegovom povijesnom putu.

Komunistički zločini

Dugi niz godina angažirani ste na istraživanju komunističkih zločina, među ostalim i kao predsjednik Komisije za hrvatski martirologij. Možete li nas ukratko upoznati s recentnim radom Komisije te delikatnim i zahtjevnim poslom popisivanja žrtava Drugoga svjetskog rata?

Ta Komisija je osnovana zato da se spasi od zaborava žrtve brojnih stradalnika iz II. svjetskog rata i poraća. Mnogima je oduzeto svako ljudsko dostojanstvo: s njima se nije postupalo kao s ljudima, njih se nije pokopalo kao ljude, o njihovom stradanju nametnuta je šutnja. Imaju pravo da se čuje istina o njima. Brojevima žrtava se manipuliralo i još se manipulira prema političkim potrebama. Potrebno je utvrditi točan broj da se to izbjegne.

Već 1992. osnovana je saborska Komisija za ratne žrtve. U njoj su bili svjetovni i crkveni stručnjaci i djelatnici. I sam sam bio član te Komisije, a imala je ona svoje suradnike u svim općinama. Kad je 2000. došla na vlast koalicija s SDP-om na čelu, ubrzo dokida Komisiju. Dugo je Andrija Hebrang vodio borbu u svojoj stranci (HDZ) dok je bila na vlasti da se dade u proceduru zakon o istraživanju, obilježavanju i održavanju grobišta žrtava komunističkih zločina. Nakon teških muka 2012. taj je zakon usvojen u Saboru i uspostavljen je Ured koji će voditi poslove. Ubrzo nakon preuzimanja vlasti od nove koalicije (Kukuriku) pokreće se postupak za ukidanje Ureda. Nova vlast je progurala novi zakon po kojem se Ured dokida

Kada je država praktički digla ruke od adekvatne brige o žrtvama, Hrvatska biskupska konferencija osniva Komisiju za hrvatski martirologij. Nju će prihvatiti i Crkva u Bosni i Hercegovini. Komisija je dobila na raspolaganje popis žrtava koji je napravila gore spomenuta Komisija za žrtve rata.

Svaka biskupija ima svoga povjerenika za popis žrtava. Komisija je organizirala dva međunarodna znanstvena skupa o žrtvama i objavila nakon toga odgovarajuće zbornike. Prvi simpozij imao je naslov: »Hrvatski mučenici i žrtve iz vremena komunističke vladavine«, a drugi: »Mučeništvo i mučenički trag(ovi) u hrvatskoj prošlosti«. Na jednom i drugom simpoziju istaknuto je da se u našoj državi nije provelo ono što je Europski parlament objavio o osudi komunističkih zlodjela. Komunistički je pao, ali je ostavio duboke tragove u društvu. Nevjerojatno je kako i dalje ima svojih branitelja i simpatizera, branitelja laži i omalovažavatelja istine. To je najveća zabluda prošlog stoljeća za što ima nebrojeno dokaza, ali i dalje se ne da.

Početak ovog mjeseca koncelebrirali ste Svetoj misi ispred ulaza u rudnik "Barbarin rov" u Hudoj jami. Autor ste i predgovora knjizi slovenskog istraživača Romana Leljaka koja govori o ovome zločinu Titovih komunista?

Roman Leljak bavi se već dugo stradanjima vojske i civila, i hrvatskih i slovenskih, krajem Drugog svjetskog rata.

Njegova je zasluga da je otkrivena Huda jama i rov rudnika Sv. Barbara. Preko njegovih knjiga i hrvatska javnost je dosta obaviještena o tim stradanjima, a neke su mu knjige prevedene na hrvatski jezik. Ove godine objavljena je i njegova knjiga „Huda jama“. Bio sam počašćen kad me je Leljak zamolio da napišem predgovor. Tri puta sam ove godine bio u Hudoj jami.

U hodniku rudnika Sv. Barbara složeno je 800 plastičnih kaseti, veličine pivskih sanduka, i u svakom su složene kosti jednoga čovjeka. Prema procjenama, u taj rudnik bačeno je oko 3 000 zarobljenika, od koji su oko 2 000 Hrvati, 800 Slovenci i 200 Nijemci. Bacani su živi u duboku jamu i bili su sretni ako nisu dočekali živi susret s onima koji su prije njih bačeni.

Do sada hrvatska i slovenska država nisu našle pravi odgovor kako se postaviti prema zločinima iz 1945. godine i prema brojnim hudim jamama. Do sada je relativno mali broj ostataka žrtava ekshumiran, ali nije ni za njih nađeno dolično zadnje počivalište. Ostaci ekshumiranih žrtava smješteni su na tavane, u podrume, u kontejnere ili u vreće za smeće. Obveza je našeg naraštaja da nađemo primjereno rješenje. Kao pomoćno rješenje za hrvatske žrtve, bar za one neidentificirane na manjim stratištima/grobištima, predlažem da

se njihovi ostaci prenesu na jedno mjesto, na Krbavsko polje, i da se ondje podigne svehrvatski grob podno Crkve hrvatskih mučenika.

Na poseban način to vrijedi za one sa stratišta izvan hrvatskog prostora. Zacijelo je i u njima bila ista želja i molitva kao i u pjesnika Petra Preradović koji je pjesmu *Putnik* završio molitvom Domovini:

U tvom polju daj mu groba
S tvojim cvijećem grob mu kiti.

Projekt izgradnje Crkve hrvatskih mučenika pod Vašim je vodstvom priveden kraju. Što je s idejom izgradnje Svehrvatskog groba na Krbavskom polju podno Crkve?

Sjećam se riječi profesora Bele Polgara kad nas je na ulazu u splitsku katedralu pozdravio i rekao: „Od ključa do vrha krova, sve je to umjetnost.“ A ja bih rekao da je kod Crkve hrvatskih mučenika sve poruka: i njezin položaj iznad Krbavskog polja, i njezino nadahnuće prvom hrvatskom katedralom u Ninu, i svaki detalj koji je na to nadograđen. U duhu riječi sv. Pavla – onima koji Boga ljube, sve što čine doprinosi njihovom rastu u dobru (usp. Rim 8, 28) – gledao sam u prvom redu na one koji su svoj život izložili i založili za to da bi drugi živjeli. Podnositi nevolje i stradati za to da bi drugome pomogao, da bi drugoga spasio, to se može samo ako ga voliš. Gdjegod je ljubav, ondje je i Bog. Zbog ljubavi, svaki je ljudski čin Isusov bio i znak njegova rasta u dobru. Taj rast je bio jači što je djelo bilo teže. Najveći uspon u dobru bio je u času umiranja na križu. U onim teškoćama, on je i dalje ljubio Boga i čovjeka. Po tim križevima on se digao do Spasitelja čovjeka i svijeta.

Gradnjom Crkve hrvatskih mučenika željeli smo poslati poruku našem narodu o vječnoj vrijednosti njegove patnje koja je s ljubavlju podnesena.

Osmišljavati patnju i nevolje u tom smislu, znači otvarati prostore i putove kršćanskoga rasta, nasuprot jakoj tendenciji da se smisao života traži u hvatanju užitaka i dobara ovoga svijeta. Kroz mnoge nevolje ući nam je do konačne pobjede života. Mnogi naši imali su takav put. Oni su naše blago i naše svjetlo. Sada smo im sagradili hram zahvalnosti na Krbavskom polju gdje su tisuće takvih stradalnika 9. rujna 1493. godine završile svoj zemaljski život braneći (ljubeći) živote svoje obitelji, svojih mještana, svoga naroda. Tu misao pričao sam kiparu Kuzmi Kovačiću i, nakon što je građevinski dio Crkve hrvatskih mučenika dovršen, on ju je govorom kamena izrazio u oltarnom reljefu na površini oko 100 kvadrata. To se dogodilo upravo ove godine koja prolazi. Na tom reljefu, koji smo nazvali „Slava hrvatskih mučenika“, vidimo mjesta hrvatskih povijesnih stradanja i duge povorke stradalnika na Krbavi, Bleiburgu i Vukovaru, simbolima našeg nacionalnog stradanja, ali se također u gornjoj sferi vide povorke hrvatskih mučenika koji ulaze u bogatstvo života s uskrslim Kristom.

Nalazimo se u vremenu neposredno pred Božić. Što bi blagdan rođenja Isusa Krista trebao značiti nama kršćanima?

Nalazimo se u vremenu pripreme za proslavu rođenja Isusa Krista, a ujedno smo započeli i Godinu milosrđa koju je proglasio i otvorio papa Franjo. Godina je otvorena na svetkovinu Bezgrješnog Začeca. To je zbog toga što papa želi poruku ove godine povezati s porukom Drugoga vatikanskog sabora koji je upravo na tu svetkovinu zaključen 1965. godine.

Očitovanje Božjeg milosrđa prema čovjeku izražava se jasno već u božićnom otajstvu jer čovjek nije dočekao utjelovljenoga Sina Božjega spreman na doličan način i da mu uzvрати ljubav: Isus se rodio kao siromah, u štali, nije imao osnovne sigurnosti već od početka, jer je njegov državni poglavar tražio načina da ga ubije pa su Marija i Josip morali s novorođenčecom bježati u stranu zemlju – u Egipat. I takvom čovjeku Bog ostaje vjeran u svojoj ljubavi.

Ljudski gledajući, Bog je mogao tražiti načina kako da se ljudima zbog svega toga osveti i da ih osudi, ali on je i dalje bio vjeran svojoj ljubavi prema čovjeku i išao putom njegova spasenja. On nije čekao da čovjek zasluži njegovu ljubav. On ga je ljubio unatoč toga što čovjek nije svojim djelima zaslužio takav odnos.

Božićni blagdani imaju u sebi neko otajstveno svjetlo koje nam osvjetljuje te putove dobrote i ljubavi prema drugim ljudima. Božić nas poziva da budemo milosrdni „kao Otac“ koji je svoga Sina predao za nas jer je milosrdan.

Želim svim čitateljima čestit Božić i blagoslovljenu 2016. godinu.

D. Dijanović, O. Barišić

<https://www.hkv.hr/razgovori/22201-veliki-bozicni-intervju-biskup-m-bogovic-traziti-nacin-kako-covjeku-izici-ususret.html>

(23. prosinca 2015.)

M. Bogović: Vjerujem da će se moj narod doista pokazati kao „narod nade“

VELIKI BOŽIĆNI RAZGOVOR S BISKUPOM U MIRU MONS. DR. M. BOGOVIĆEM

Za početak ovoga božićnog razgovora s posebno nam dragim sugovornikom i članom naše udruge od osnutka, biskupom Bogovićem, krenuli bismo od jednoga šireg okvira. Naime, istraživanja pokazuju da je u posljednjih dvadesetak godina broj vjernika u Hrvatskoj u padu i da je povjerenje vjernika u Crkvu bilo veće u vremenu komunizma.

Kršćanstvo je uvijek optimistično; ono uči da nema prilike i neprilike u kojima ne bismo mogli rasti u dobru. To vrijedi i danas i za ove prilike.

Zamke slobode i demokracije

Može se reći da je uspostavom hrvatske države naš čovjek stekao više slobode (a neki i više novca i moći), ali nije naučio kako bi se trebalo koristiti tim „viškom“, tom dodatnom slobodom. Sloboda je čarobna riječ i najdragocjenija ljudska vrlina. Isus je bio spreman ostati i bez moći i bez imanja, ali ne bez slobode. Bio je slobodan i na križu! No ono što je najuzvišenije znade se okaljati u najdubljem blatu.

Znademo što se sve ne naziva ljubavlju! Zato su se mnogi dragovoljno (slobodno) odricali nekih sloboda. Klasičan primjer je sv. Franjo koji je dobro uočio kako se ljudi loše koriste slobodom, moći i imanjem (novcem) pa je položio zavjet poslušnosti i siromaštva i tako postao dobrotvor čovječanstva. Čovjeka se može dovesti uzicom (varave) slobode do ponižavajućeg ropstva i nasilja. Tu je zamka liberalizma. Misao slobode mučila je i sv. Augustina. Izlaz je našao u izrazu: *Ljubi pa čini što hoćeš!* Bez ljubavi sloboda se može pretvoriti u čistu samovolju i nasilje.

Slično se može reći za demokraciju. Ona je dobar osigurač da se zaštiti osnovna prava čovjeka, ali je opasno kad se demokratskim metodama od ljudi napravi brojeve. A i to je moguće! Na izborima jednako vrijedi glas poštenjaka i nekog razbojnika. Ta dva glasa u izbornoj kutiji jednako su teška i vrijedna. I na takvim zbrajanjima leži cijeli politički sustav. Tu njegovu slabost svi osjećamo. Već su Rimljani govorili da u Senatu znade veći broj pobijediti onaj dio koji je bolji (*Maior pars meliorem vicit*). A i pobjednici na izborima znaju se poslije prema ljudima odnositi kao prema brojevima.

Kada krenemo u našu povijest, posebno u ovu najnoviju, naići ćemo na brojne slučajeve dvoznačnoga govora o slobodi i demokraciji, ali i mnoge odgovore na pitanja koja nas danas muče.

Istina je da je liberalizam bio uvijek u sukobu s Crkvom pa i onda kada nije bio ateistički. Sjetimo se kakva se bitka između katolika i liberala, odnosno Hrvatskoga katoličkog pokreta i liberalizma, vodila prije sto godina u vrijeme biskupa Mahnić. Komunisti su se danas prurušili u liberale i u toj novoj odjeći dobro se snalaze; tim više što misle da mogu ostati uz istu ideologiju bez odgovornosti što je po njoj činjeno u prošlosti. Tako je liberalno-ateistički front kod nas ojačao. Sada zajedno šire nepovjerenje u Crkvu. Oni isti

koji su nemilosrdno gazili ljudsku slobodu, sada prigovaraju Crkvi da ne poštuje ljudsku slobodu. Važno im je čuvati poziciju vlasti i moći u društvu.

Kao naručeni pridružise im se bivši udbaši. Oni znaju način kako se do vlasti dolazi i kako se ona čuva.

Taj tip ljudi može odigrati svaku ulogu, već prema prilikama. Odjednom se stvoriše na čelnim pozicijama hrvatske države i u prvim redovima u crkvama. Takvih često treba svaka država (ali Crkva nikada!). Tuđman je mislio da su potrebni i za stvaranje hrvatske države, a nije našao pogodnu priliku da se te pomoći na vrijeme oslobodi. U crkvama nisu dugo ostali, ali su se ugradili u strukturu hrvatske države tako da neki govore da su je oni izgradili.

Jedni i drugi i treći, i komunisti i liberali i bivši udbaši, promicatelji su bezboštva, odnosno uvjerenja da iznad čovjeka nema neke instancije o kojoj on ovisi i koju treba uvažavati. Oni preko medija stvaraju za vjeru nepovoljnu klimu u društvu pa se može govoriti da su za Crkvu i vjeru nastale danas na neki način u društvu nepovoljnije prilike od onih u vrijeme komunizma. Uz to, jedni i drugi i treći bili su „u ona vremena“ protiv stvaranja samostalne hrvatske države i ta ih narav nije ni danas napustila. Oni se ni danas ne bore za to da se Hrvatska kao država učvrsti, nego za to – već kada Hrvatska postoji kao država – da bude što više u njihovim rukama.

I takve prilike mogu biti poticaj Crkvi da bude jača u svojoj poruci i životu, kako bi mogla odgovoriti na izazove vremena. Sjetimo se Isusovih riječi: Ne boj se, stado malo! (Lk 12,32).

Novo okruženje za Crkvu

U zapadnoj Europi svjedočimo vrlo snažnim procesima dekristijanizacije. Čini se da u mnogim aspektima možemo govoriti o otvorenim protukršćanskim političkim, kulturnim i društvenim sadržajima. Možemo li reći da je današnji liberalni poredak u neku ruku opasniji za katoličke vrijednosti i od samoga komunizma koji je otvoreno promicao ateizam? Jesu li upravne strukture Katoličke Crkve našle učinkovit odgovor na nove okolnosti?

U vrijeme komunizma bilo je svim vjernicima, pogotovo svećenicima, jasno da je on protiv Crkve i vjere pa se tada s rezervom ili čak s protivljenjem dočekivao službeni govor

državne vlasti o vjeri. Vjerovalo se u narodu da će oslobođenjem od komunizma i vezanjem na Europu i Crkva i vjera u javnosti dobivati svekoliku podršku. Međutim, europski Zapad zahvatila je jaka dekrizacijacija pa se doista može reći da je u jeku relativizacije svega i svačega relativizirana također vjera i Crkva. Narod je zapljusnuo materijalistički mentalitet kapitalističkog tipa od kojega se teže sačuvati nego od onoga komunističkog.

To je novo okružje za Crkvu, u kojem se ona prije nije našla. Nakon što je tijekom povijesti proživjela progone od države, nakon što su se savezom trona i oltara Crkva i država međusobno približile – u neku ruku i poistovjetile svoje ciljeve – došlo je vrijeme razlikovanja i razilaženja. Čini mi se da je danas vrijeme da i s crkvene strane dođe do razvrgavanja saveza trona i oltara i da se Crkva počne pomicati prema onakvoj ulozi u društvu koju je imala prije 313. godine: okrenuti se naviještanju Radosne vijesti siromašnima, slabima i marginaliziranima. Takvi će je razumjeti, kao što su je razumjeli ribari, radnici i seljaci u Isusovo vrijeme i u vrijeme prije spomenute 313. godine. U tom smislu papa Franjo učinio je neke odvažne korake, ali još je daleko vrijeme da prihvatimo tip Crkve koji može funkcionirati bez saveza s ustanovama svjetovne vlasti i gospodarstva, da ona postane skup jakih duhovnih jezgri, poput onih „malih stada“ u prostranom Rimskom Carstvu. Crkvu u prva tri stoljeća nije činio čvrstom jak pravni sustav, nego jaka želja da svagdje nastavlja spasiteljsku ulogu Isusa Krista. To je vizija prema kojoj se Crkva kreće. Ona se ne će ostvarivati protestnim manifestacijama, nego molitvama i žrtvama te naviještanjem Božje riječi. Tom vizijom htio sam kako-tako odgovoriti na drugi dio Vašeg pitanja. To znači da se još uvijek ne mogu formulirati neke konkretne mjere koje bi ujedno bile i konkretan odgovor na opisanu krizu, nego tek skicirati smjer u kojem treba tražiti odgovore.

Europa sve više gubi kršćansku dušu

S druge strane, u trenutku dok Europa gubi kršćanske vrijednosti kao duhovno središte koje je stoljećima predstavljalo kohezivno tkivo Staroga kontinenta, svjedočimo snažnim migrantskim procesima afroazijskog, dominantno muslimanskog stanovništva u Europu. Kako gledate na sve te procese? Je li ugrožen europski identitet i kako će svijet izgledati ako zapadna civilizacija propadne?

Prirodno je da se ljudi kreću od siromašnijih krajeva prema bogatijim, od napučenih prema manje napučenim. To je pokrenulo i veliku seobu naroda od četvrtog stoljeća na dalje. Razlika je u tome što smo tada na području Rimskog Carstva imali jako kršćanstvo koje je već integriralo grčko-rimsku kulturu i tu vjeru i kulturu prenijelo na nove narode. Tako je nastala Europa koja će se nametnuti kao središte svijeta. Danas je nešto drugo. Europa je sve manje osjetljiva na kršćanske vrijednosti, poput bolesnika koji je postao neosjetljiv na neke lijekove (rezistentan). Dapače, ona se nerijetko vlada tako da i ne govori o pozitivnim stranama kršćanstva (lijeka), nego samo o onim nuspojavama, o kojima treba voditi računa da ne dođe do štete.

Nedavno me je jedan novinar pitao je li Hrvatska i danas predziđe kršćanstva. Začudio se kad sam odgovorio da nije. A nije zato što iza toga „zida“ ne živi kršćanstvo koje očekuje da ga mi Hrvati branimo. Dapače, slušali smo i takve govore kako nije dobro da Hrvatska postane država jer bi to bila kršćanska država. Ova Europa sve više gubi svoju (kršćansku) dušu koja više otvara vrata svakoj vjerskoj orijentaciji i ideologiji nego kršćanstvu iz kojega je nikla i s kojim je dosegla svoje povijesne vrhunce. Sada se prazni od same sebe. Kršćanstvo se, istina, nije uvijek predstavilo u idealnom obliku i ima razloga da ga se kritizira. Jasno da je gledanje samo na ono negativno znak ograničenosti i nedobronamjernosti, ali može pomoći dobrim snagama da lakše spoznaju ono čega se valja osloboditi.

U Hrvatskoj stanje rasapa mnogih vrijednosti traje sada već punih dvadeset godina. Napisano je pregršt članaka i objavljeno pregršt knjiga koje analiziraju uzroke

postojećega stanja. Međutim, do promjena dolazi puževim korakom. Hoće li i hrvatski put izlaska iz ropstva trajati 40 godina kao izraelski?

Sjećam se jedne karikature Ota Reisingera u kojoj njegov Pero iza ugla gleda kako se neki siromah muči s teretom i ne može ga podići na kolica. Pero kaže da zna deset načina kako bi se teret lako podigao na željeno mjesto, ali se nije pomaknuo da čovjeku pomogne. Zabluda je da se teorijama i pisanim riječima (zakonima) može riješiti probleme. Kad bi bilo tako, onda bi Bog spustio s neba knjigu odgovora na probleme. Međutim, Sin Božji spustio se na Zemlju i ne samo da je progovorio ljudski, nego je imao sve ljudske osobine. Svijet je teorijski mnogo toga riješio, ali nema realizacije dobrih rješenja, malo je svetaca, malo je mučenika koji su spremni ginuti za spasenje ljudi. Najrazrađeniju teologiju ima Njemačka, ali ondje najviše ljudi napušta Crkvu, kako čitamo.

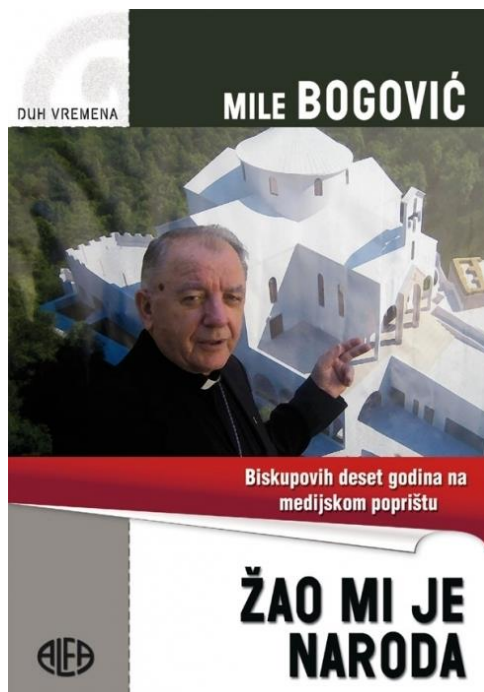
Ništa veliko ne nastaje na preskok. Ratne prilike donekle zavaravaju jer su svi bili obuzeti osjećajem životne opasnosti pa se stekao lažni dojam da smo dozreli i za suživot u normalnim prilikama. Dug je put do toga da dobijemo izgrađeno hrvatsko zajedništvo.

Dobro ste spomenuli primjer iz Biblije. Put do slobode Izraelaca trajao je 40 godina. Koliko je trebalo lekcija (kušnja) pa da se svlada škola slobode! Po našem, Bog je trebao Izraelce odmah prebaciti u Obećanu zemlju.

Dalek je put narodu koji je živio u ropstvu pa da se znade ispravno koristiti slobodom! Bez pravoga vođe (Mojsija) ili bi se vratili u ropstvo ili bi izginuli. A pravi vođa spreman je saditi i ono čijim se plodovima ne će koristiti (Mojsije je umro pred ulaskom u Obećanu zemlju!). Hvala Bogu, mi smo ga imali kad nam je bio najpotrebniji. No i sada, iako ne idemo brzo kako bismo željeli, ipak se kreće. Makar i puževim korakom.

Najbolnija točka je škola

Obično se kao uzrok problema detektiraju političke, intelektualne i društvene elite. No vrlo se rijetko ističe da moralno-etički kriteriji nisu osobito visoki niti kod tzv. običnog puka. Tako se često kod mnogih ljudi može čuti ona izjava „a, ti kao ne bi ukrao da si mogao?!“, koja ukazuje na posvemašnji moralni relativizam. Treba li hrvatskomu narodu, nominalno većinski katoličkomu, duhovno osnaživanje i što tu obitelj, Crkva i školstvo mogu učiniti?

Ne bih se složio da je u narodu „posvemašniji moralni relativizam“, ali je istina i to da je prilično raširen. Uvijek sam govorio da u narodu ima toliko za društvo neiskorištene dobrote da bi se ono boljim odnosom prema narodu moglo okoristiti za zajedničko dobro. Čini mi se da najbolju sliku naroda imaju svećenici (Crkva). Oni pojedinca i društvo gledaju u cjelini, a ne pod određenim vidom (kao: koliko troše, kupovna moć i sl.). Svećenici će vam lako nabrojiti mnogo primjera ljudi koji na druge gledaju s ljubavlju i dobrotom, daleko od moralnog relativizma. Sjećam se i danas nekih primjera iz vremena kada sam bio – samo jednu godinu – župnik u Krivom Putu. Takvih u narodu ima mnogo i treba im dati veću ulogu u društvu i izvući ih iz zaborava. Crkva ih okuplja i pomaže, ali ne u onoj mjeri u kojoj je potrebno.

Istina je da se narod daje zavarati i slijediti i one koji to ne zaslužuju. To me potaknulo da objavim knjigu: „Žao mi je naroda“. Najbolji je primjer pogledati tko je Isusa najbolje razumio i slijedio – oni iz običnog puka. Ima i danas takvih u narodu, ali se premalo s njima računa. Elite nisu Isusa slijedile. One rado traže da se njih slijedi. One traže od naroda podršku, ali se ne muče jednako kako podržati potrebe naroda. S druge strane, dakako, treba naglasiti da je narodu potrebna elita, ali ona „dobrih pastira“.

Najbolnija točka je škola. Ona danas ima pretenzije preuzeti veći dio uloge koju je nekada imala obitelj, zajedno s Crkvom, ali nema niti može imati one odgojiteljske osobine koje ima skladna obitelj. Društvo i Crkva trebali bi više pomoći da obitelj dobro odigra svoju ulogu. Tu je rješenje. Često se o obitelji govori kao o leglu zločina i to mediji stavljaju na udarne stranice. I crkvene škole lako podlegnu pritisku da budu prvenstveno škole (tehničkog) znanja, a manje obrazovanja (odgoja).

U rujnu ove godine apelom ste još jednom pozvali na izgradnju Svehrvatskog groba u Udbini kao čin ljudske i kršćanske obveze prema žrtvama. Ne znamo što ima plemenitije od ideje da sve žrtve dobiju svoj mir i da jedan takav grob bude vječna

opomena svim budućim naraštajima što se dogodi kada se brat okrene protiv brata. No, iako ste ideju iznijeli sada već davno, bojimo Vas se uopće pitati ima li kakvih pomaka...

Mi moramo govoriti i svjedočiti istinu, a svijet će to zaobilaziti, odgađati, zataškavati, nijekati pa katkada i izrugivati. Rekao sam da to nije samo borba za ljudski degradirane Hrvate, nego za čovjeka. Ako netko ima pravo oduzeti bilo kojem čovjeku njegovo ljudsko dostojanstvo i svesti ga na razinu smeća koje treba zatrpiti u bilo kakvu jamu, onda je to pripremljeno polazište za svako ubijanje od začeca pa do smrti. Ne treba zaboraviti činjenicu iz vremena Francuske revolucije. Kada je na oltar crkve Notre Dame u Parizu stavljen čovjek kao vrhovno biće (namjesto Boga), tada je izumljen stroj za „humano“ ubijanje ljudi (giljotina). Ne pripada više čovjeku neotuđivo dostojanstvo, nego ono koje mu drugi čovjek – onaj na vlasti – odredi. I prvi kršćani bili su izloženi takvim gledanjima rimske vlasti, ali su mogli tijelo pokojnika dobiti i pokopati.

Ponosan sam na to što sam bio inicijator Crkve hrvatskih mučenika. Dobivam sa svih strana zahvale i čestitke. Ali bitka da ljude pokopamo ljudski još je teža. Dopustite mi da ponovim što sam rekao 14. rujna, na Dan hrvatskih mučenika na Udbini:

Već je početkom izgradnje Crkve hrvatskih mučenika bilo govora da uz nju ide i Svehrvatski grob ili groblje, mjesto gdje bismo pokopali ponajprije žrtve Drugog svjetskog rata i poraća, koje su bačene i zatrpane kao štetni otpad u jame, rovove i napuštene rudnike. I danas se ondje nalaze, kao i u doba komunizma koji im je tako presudio.

Naraštaj koji sada živi u slobodnoj hrvatskoj državi, baš zato što živi u slobodi, ima obvezu da svim tim mrtvima javno prizna ljudsko dostojanstvo i pokopa ih kao ljude. Tu svoju ljudsku i kršćansku obvezu do danas nismo ispunili. A još je žalosnije da se pitanje pokopa svih tih žrtava više uopće ne spominje ni u Hrvatskom saboru ni u Vladi i njihovim tijelima. Istina, radi se dosta na manjim grobištima u Hrvatskoj, ali prema najvećima, pogotovo prema hrvatskim grobištima u Sloveniji, odnosimo se kao da nisu naša briga.

Osjetio sam da naš narod jednako očekuje izgradnju Svehrvatskog groba kao što je očekivao i dočekao Crkvu hrvatskih mučenika, da ima gdje za svoje poginule zapaliti svijeću i pomoliti se. Zato s ovoga mjesta apeliram na državne i crkvene vlasti da, svaka na svom području, odlučno pokrene to pitanje i počne ga napokon sustavno rješavati. Crkva je tu bez države nemoćna.

Naša braća u Bosni i Hercegovini već imaju u tome rezultate i iskustva. Oni su nam ponudili idejni nacrt Svehrvatskog groba na Krbavskom polju.

Dakako, žrtve kojima se otkrije ime i podrijetlo, pokopat će se na obiteljskom groblju, no malo je vjerojatno da će takvih biti mnogo.

Krbavsko polje samo je po sebi svojevrсни svehrvatski grob. Zbog blizine Crkve hrvatskih mučenika i općenito zbog lake pristupačnosti, tu je najlakše osigurati žrtvama dužno i trajno poštivanje, te to može postati – zajedno s Crkvom hrvatskih mučenika – središnje mjesto nacionalnog štovanja žrtava. Nije, dakako, isključeno neko drugo rješenje, iako osobno ne vidim neko bolje.

Htio bih još naglasiti da ovo nije bitka „krajnje desnice“ za „porožene snage“ u ratu, nego je to „krbavska“ bitka za ljudsko dostojanstvo svake žrtve, bez obzira na kojoj strani je poginula i kojem narodu je pripadala. Još uvijek vjerujem da u toj bitci ne ćemo doživjeti poraz. Bio čovjek domobran, ustaša, partizan, četnik, fašist, komunist – on nikada i nigdje nije otpad, a smrću se gubi svaki razlog neprijateljstva i osvete.

To nije revizija povijesti, nego „spašavanje povijesti“, kako sam nazvao jedan zbornik radova. Vjerujem da sam izrazio ne samo svoje, nego i vaše mišljenje.

Ne obeshrabruje me neosjetljivost mnogih za tu bitku pa i nekih u Crkvi. To bojno polje ne ću napustiti „dok mi živo srce bije“. Vjerujem da će se moj narod doista pokazati kao „narod nade“. Njegov glas je tu, samo treba povećati glasnost jer naši političari često bolje „hvataju“ neke druge valove nego one na kojima se narod ćuje. Molimo se za njih da se ne „odnarođe“, kako dobro reće jedan biskup.

Snažni znakovi mladosti

Papa Ivan Pavao II. govorio je o Hrvatima kao o „narodu nade“, no ćini se da je Hrvatima danas najviše potrebna upravo ta nada. Narod je demoraliziran, frustriran, apatićan i bez vjere da se išta može promijeniti na bolje. To, uz ekonomske motive, dovodi do sve većega iseljavanja iz Hrvatske. Božić je blagdan obitelji i zajedništva, ali i mira i nove nade. Kako narodu vratiti nadu?

Papa je mislio da Hrvati mogu ojaćati nadu Europi i svijetu. Vidio je kod nas da smo saćuvali neke ljudske i kršćanske vrjednote koje je Zapad već potrošio.

Kada se ovdje govori o nadi, misli se na one kojima pripada budućnost, kojima nacionalni organizam nije ostario, nije se istrošio, jaka je povezanost dijelova.

Nabrojiti ću neke znakove nade.

Vidjeli smo da je u nevoljama (u ratu) vjerski simbol (krunica) postao znak međusobne povezanosti i zajedništva; prisutan je u našem narodu i osjećaj grješnosti, što pokazuje i činjenica da se ljudi kod nas više ispovijedaju nego na Zapadu. Gdje se blagdani svečanije i ljepše slave, gdje se ljudi više ispovijedaju i mole? Gdje ljudi dolaze na zornice više nego Hrvati?

U našem su narodu odnosi među ljudima osobniji; ne svode se na službene odnose i službena prijateljstva. Još je relativno jaka obiteljska povezanost. Ljudi su motivirani i poučljivi; više nego drugdje zalažu se za dobro obitelji.

Pokazali smo u Domovinskom ratu da osjećamo naciju kao jaku cjelinu, da za zajedništvo znamo osobno mnogo podnijeti, a poznata nam je jakost povezanosti između Hrvata u domovini s onima u dijaspori. Naši ljudi poznati su u svijetu kao oni koji se rado međusobno družu; jaka je solidarnost u potrebi; međusobni kontakti ne trebaju biti motivirani materijalnim interesima. Našega čovjeka još pokreću ideali, znade se oduševiti, radovati. Jaka je osjetljivost za istinu pa i onda kada ona boli.

To su snažni znakovi mladosti!

Reći ćete da sam nabrojio djetinjte i mladenačke vrline. I sam sam to prepoznao. Pa pred djetetom je nada i budućnost. Prisjetimo se da je Isus rekao da u kraljevstvo nebesko ne ćemo ući ako ne budemo kao djeca, ako upropastimo te djetinje vrline, ako ne bude životnosti, one otvorenosti prema životu kakva je kod djece. Oni znaju voljeti pa se onda zaljubiti, zagledati s divljenjem u nekoga: čovjeka, Boga. (Ima jedna knjiga o Srećku Badurini pod naslovom „U Krista zagledan“).

Sjećam se svojega profesora iz Rima, Engelberta Kirschbauma, koji je govorio da civilizacije, kao i ljudi, imaju svoje doba djetinjstva, doba odraslosti i doba starosti. Europa je već u svojoj staračkoj dobi, a – po onome što je gore rečeno – naš narod gaji još mnoge djetinje i mladenačke osobine. Nada se jača zagledanošću u te mladenačke vrline! Ako se nada drži u bankomatima, u vilama, u luksuzu i lagodnosti, u sebičnosti, u nadmetanju s drugima – onda smo na pragu beznađa. Budimo „narod nade“, kako nas je pročitao veliki papa Ivan Pavao II.

Njegova će veličina postajati sve očitija

Ovaj razgovor bio bi nepotpun da Vas ne pitamo o kanonizaciji bl. Alojzija Stepinca, koja je izazvala velike prijepore i sumnje u hrvatskom narodu, ponajprije zbog uključivanja Srpske pravoslavne Crkve (SPC) u čitav proces, što je bez presedana u povijesti. Kako danas, nakon proteka vremena, gledate na cijeli proces?

Da se nadovežem na misao koju sam gore rekao. Potezi ovoga svijeta protiv dobra mogu uvelike pomoći da dobro ojača. Možda izgleda nezgrapno kada kažem da su u konačnici umišljeni farizeji, pokvareni Herod i korumpirani Pilat pridonijeli pobjedi dobra – pobjedi Isusovoj. Da su Isusa dočekivali svuda kao Marta i Marija, kao rimski časnik itd., ne bi on mogao pokazati veličinu i snagu svoje ljubavi prema čovjeku, ne bismo imali prilike znati da je on ljubio i svoje mučitelje (Oče, oprostí im, ne znaju što čine! /Lk 23,34/), da je on bio svjestan da ga nebeski Otac ljubi i onda kada je dopustio njegovu osudu (Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj! /Lk 23,46/).

Kako kažu Latini: Si licet parva componere magnis (ako je dopušteno uspoređivati malo i veliko), možemo pod nekim vidom u Kristovoj osudi i proslavi gledati i Stepinčevu osudu i proslavu. Zar bismo imali ovakvoga velikana Stepinca, u ovom „izdanju“ u kakvom ga imamo, da nije bilo osuđivanja, progona i mučenja kojima je bio podvrgnut. Tu je on rastao i svjedočio veličinu, možda veću od bilo koje veličine među biskupima ondašnje Europe. Bez obzira na nakane današnjeg pape, njegov potez imenovanja Mješovite komisije (povjerenstva) ubrzo je pokazao dobre rezultate: osporavatelji svetosti nisu mogli donijeti ni jedan valjani dokument sebi u prilog. Slika Alojzija Stepinca sve više se izdiže u svojoj svetosti, bez obzira na crkvene i svjetovne nespretnosti i nelogičnosti. Zato me ne zbunjuju osporavanja i napadi na Stepinca jer će time njegova veličina i u ljudskim očima samo rasti. A onda i svi mi koji vjerujemo u njegovu svetost možemo biti radosni jer će njegova veličina postajati sve očitija, a njegov narod još bolje svjedočiti da je „narod nade“.

Iluzorno je misliti da će Stepinčevi tužitelji odustati. Poznato nam je da je nakon Isusova uskrsnuća s Kalvarije krenula u svijet Radosna vijest o nemoći zloće svijeta da pobijedi ljubav i dobrotu, ali su tužitelji smislili drugu parolu: Nije uskrsnuo, nego su apostoli ukrali njegovo tijelo, a sada lažu da je uskrsnuo. Ni ta Zla vijest ne će izgubiti snagu dok bude svijeta i vijeka. Ne smije nas to sablazniti.

Za kraj ovog razgovora iskoristit ćemo priliku i od srca Vam čestitati Božić te Vas upitati što biste poručili našim čitateljima ususret Božiću.

Kao svoju božićnu čestitku ispričat ću čitateljima jedan događaj.

Našao se brod na širokoj pučini, u jakoj oluji tako da su se svi mornari prestrašeno hvatali sad ovoga, sad onoga posla, ne bi li izbjegli katastrofu. Jedino se palubom šeće jedan dječak i znatiželjno gleda što se sve oko njega događa. Upita ga jedan mornar: „Pa zar tebe nije strah kad vidiš u kakvoj smo opasnosti?“

„Ne bojim se ja ništa. Vidiš, onaj gore na zapovjednom mjestu je moj tata“ – odvrati dječak i nastavi se mirno šetati po palubi.

Eto, tu sigurnost i mir želim i ja svima vama koji čitate ove retke. Radosno pjevajte naše tako lijepe božićne pjesme! Ne samo u crkvi, nego u obitelji, u društvu prijatelja, s vjerom da je na naš životni brod došao naš Spasitelj koji je preuzeo u svoje ruke našu plovidbu prema vječnosti.

U ime čitatelja Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća, zahvaljujem urednicima i suradnicima za dobro štivo koje nam preko godine pružaju, nastojeći nas obavijestiti o događajima kroz koje plovimo i dati nam korisne upute kako nastaviti tu plovidbu do cilja.

Svima čestit Božić i blagoslovljenu 2020. godinu želi član Hrvatskoga kulturnog vijeća, gospićko-senjski biskup u miru + Mile Bogović.

D. Dijanović, O. Barišić

<https://www.hkv.hr/razgovori/33231-bozicni-razgovor-s-biskupom-u-miru-mons-dr-m-bogovicem-vjerujem-da-ce-se-moj-narod-doista-pokazati-kao-narod-nade.html>

(24. prosinca 2019.)

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 5. (FAH IDIOTI OD JASENOVCA)

Vukašin Jasenovački izmišljen je lik Srpske pravoslavne crkve. Kanonizirali su ga 1998. godine. Za razliku od Srba i mi imamo svoje FAH IDIOTE OD JASENOVCA 'velike' znanstvenike koji u dokazivanju službene brojke žrtava u Jasenovcu izmišljaju takve nebuloze da je jedan od njih po svom 'pronalasku' dobio i nove ime Ivo Drobilica. Da bi zaslužili takvu titulu kao pravi idioti upuštali su se u 'dokaze' koji nisu povijesnog karaktera pa su ismijani od stručnjaka u tim područjima. A što se tiče same službene brojke u današnje vrijeme računala nije zgodno ni izmišljati imena stradalih u Jasenovcu. Tako su više od stotinu radova na temu lažnih žrtava sa tog popisa napisali doktori znanosti Nikola Banić i Mladen Koić pa je nedavno i tiskana njihova knjiga na oko 800 stranica: JASENOVAČKI POPIS / LAŽNE ŽRTVE. Knjiga je samo potvrdila zašto sam davno tu službenu brojku nazvao: Velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

U pomoć Drobilici zato priskaču Episkop Pakračko-Slavonski i HTV koja poziva episkopa koji hvali u emisiji Drobilicu. O tome sam nedavno pisao u tekstu DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP ĆULIBRK.

Uslijedio je duhovit komentar don Anđelka Kaćunka:

Subject: Re: DROBILICI POMAŽU HTV I EPISKOP ĆULIBRK

Date: Thu, 5 Oct 2023 22

From: Anđelko Kaćunko

To: Josip Pečarić

Sjajan ti je to i prevažan prilog, fratelo!

Briljantan tekst uglednog intelektualca Javora Novaka posvješćuje svakome "cum grano salis" kako i HTV i DROBilica i Ćulibrk & comp. zapravo nastupaju samo kao vragoslužinčad Sotonerijekoja sustavno i bezočno već stotinu (100) godina širi LAŽI o Hrvatima!

A budući da je sam Sotona "otac laži" - po Isusovoj definiciji! - onda svima mora biti jasno, očito, bjelodano i transparentno s kojim silama i s kojom moći Hrvatski naroda ima "posla" ter na koga se mora osloniti...!

Lista FAH IDIOTA se proširila kada se ponovo počelo s napadima na velikog domoljuba i nogometaša Josipa Šimunića, a zapravo na one hrvatske znanstvenike koji podržavaju Šimunića i sve one koji se zalažu za istinu u povijesnim znanostima.

To se događa baš u vrijeme kada su neki od tih koji su branili Šimunića i ZDS među malim brojem hrvatskih znanstvenika koji su na listama najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. Trebali li spomenuti da FAH IDIOTA na tim listama nema?

O tome sam i pisao u više tekstova i evo jednog komentara:

Subject: Re: LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 4. (Fah idiote za veleposlanike)

Date: Thu, 12 Oct 2023

From:faust perica

To: Josip Pečarić

Je, g. Stjepo je očito pogriješio akademiče - Slavko **Goldsten i Danijel Ivin**, dva ideološkozločinačka zlikovca i naravno sinek i netjak Ivo - su očito po mati braća (Židovi nemaju zavjet braka), a Ivek Udrobljeni se rodio 1958. Moj komentar već davno na HKV - portalu. A meni zgledi, kao da je to zapravo 1858. i to dobrih već 3est leta, a mlađi je dvi godine od mene.. :) Ali puca, kao bičina prava od zdravlja (fala Bogu i neka pati) i da ne bi ak. Josipa Pečarića taj klatežnik i truležnik bio bi pola stoljeća jazu akademik ipak, iako je spora transformacija HAZU-a...*pozdrav mfp*

Mali osvrt, pučkog stihoklepeca - na Javorovo štivo(odlično) o jahanju i drobljenju.. :) mfp

Drobilica Ivo

Drobi, drobi Ivo i ide dalje

A jahati Drobilca Ivo triba znati

Pa i zato triba nešto libra pročitati

Drobi, drobi Ivo s katedre efef-skoja

Nit' se zna, koja biseda mu bolja

Biseda s puno žara, žara, da mu nema para

Drobi, drobi Ivo s' katedre iste, a i riče

Diž' se rajo i od preka kokošara

Tuđmanove ustaše se povampiriše

Drobi, drobi Ivo, a i melje, uz kosti i meso

Te se udrobljeni Ivo, k'o profesor slavni

Lošeg vina, bisedom vidnom, podost puta nakres'o

mfp

I onda u novom *Hrvatskom tjedniku*, 12. listopada 2023. u rublici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE, vidim da i Episkop Čulibrk postaje FAH IDIOT JASENOVAČKI:

JOVAN, vladika pakrački, episkop SPC-a:

„Raspravu o Jasenovcu zauzeli su diletanti, ima grubog revizionizma. Pitao sam struku zašto šuti... Nemoralni su ekstremni, nemogući brojevi. Jedni govore o dvije tisuće, drugi o milijun i četiri stotine hiljada žrtava...“

HT: S obzirom na to da ste Vi niški padobranac, vjerojatno ste snimili Jasenovac iz zraka i precizno utvrdili kako je ondje ubijeno stotinjak tisuća Srba. Samo ne želite pokazati dokaze, zar ne?

Struka?

Vidjeli smo na HTV-u da mu je struka jedan Ivo Drobilica.

U tekstu RAT IZMEĐU JASENOVAČKIH MITOMANA I MITOMANIJAKA? Govorio sam o pristašama ove dvije grupacije koje se zalažu za očuvanje velikosrpske lažne brojke žrtava u Jasenovci koje osiguravaju izmišljenu tvrdnju o 'genocidnosti hrvatskog naroda' i konstatirao:

I mitomanijacima je jasno da brojka koja je veća od brojke ukupnog broja žrtava u cijeloj Jugoslaviji izaziva samo podsmjeh. Već sam opisao ručak na koji me je svojevremeno pozvao stručnjak za holokaust iz američkog veleposlanstva kada sam im uz poziv na predstavljanje poslao i moju knjigu:

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

Konstatirao je kako je ta brojka mitomanijaka je očito pretjerana, ali zašto ne prihvatimo brojku (nešto manju od) mitomanova? Odgovorio sam mu da nećemo prihvatiti nijednu lažnu brojku pa ni tu. Tek s pojavom niza tekstova hrvatskih istraživača i istinskih znanstvenika koji su pokazali upravo to što sam rekao američkom stručnjaku za holokaust davne 2001. počela je velika kampanja mitomanijaka. Po mom uvjerenju to je samo u svrši obrane brojke mitomana.

<https://bezczensure.hr/vlad/rat-između-jasenovackih-mitomana-i-mitomanijaka/>

Jedan od pripadnika čuvenog Porfirijevog kružoka također profesor povijest sa Filozofskog fakulteta i dokazanog FAH IDIOTA OD JASENOVCA, dakle jedan od mitomana po Vukiću, uključio se u tu naivnu priču o navodnom sukobu mitomana i mitomanijaka i brani naravno novog mitomana, i kao što vidimo i novog člana FAH IDIOTA OD JASENOVCA vladiku Jovana:

*Na izjavu episkopa pakračko-slavonskog **Jovana Čulibrka**, inače u redovima SPC-a najboljeg poznavatelja tematike holokausta i genocida počinjenih za vrijeme Drugog svjetskog rata, da je brojka od 700 tisuća ubijenih u Jasenovcu preuveličana i da je revizionizam broja žrtava državni projekt Srbije (i Republike Srpske), reagirao je niz intelektualaca iz Beograda i Banje Luke.*

*Oni ne samo što su zatražili od crkvenih vlasti da episkopa smijene sa svih funkcija vezanih za istraživanje prošlosti nego je po njihovom mišljenju upitno treba li prozvani uopće biti episkop. Svoje mišljenje o tome izrazili su vrlo zanimljivom usporedbom: „dužnost je svakog mislećeg Srbina da ukaže da je i samo stolovanje vladike Jovana blizu Jasenovca neka vrsta ponovnog **klanja jasenovačkih novomučenika, samo što je nož iz ustaških prešao u srpske ruke**“. Na ovaj javni apel koji je potpisalo više od osamdeset srpskih intelektualaca na čelu s povjesničarem **Vasilijem Krestićem** (autor sintagme o genocidnosti hrvatskog naroda, koga Agencija za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske poziva da održi, u cilju stručnog osposobljavanja nastavnika, predavanje dr. sc. Vasilija Krestića "Historija Srba u Hrvatskoj i Slavoniji" u Vukovaru 2006. i 2007. koja nisu održano. Naime 2007. je Izjavom reagiralo 32 hrvatska akademika: Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Hrvoje Babić, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Rafo Bogišić, Žarko Dadić, Stjepan Damjanović, Marin Hraste, Sibila Jelaska, Dubravko Jelčić, Boris Kamenar, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Željko Kučan, Ivan Kušan, Lujo Margetić, Slavko Matić, Slobodan Novak, Vladimir Paar, Josip Pečarić, Stanko Popović, Tomislav Raukar, Željko Reiner, Daniel Rukavina, Vlatko Silobričić, Nikša Stančić, Petar Strčić, Dionis Sunko, Ivo Šlaus, Josip Tišljarić i Nenad Trinajstić. S tadašnjim i današnjim ravnateljem Agencije Vinkom Filipovićem imao sam tada sučeljevanje na HTV-u; op. JP), *jednim od glavnih kreatora Memoranduma SANU iz 1986., reagirao je Sinod SPC-a. Ne birajući riječi crkveni vrh se obrušio na Krestića i potpisnike apela, ali ne zato što brojku od 700 tisuća smatraju netočnom, baš naprotiv, već samo zato što se netko drugi usudio prozvati njihovog čovjeka. Jer, to je isključivo njihovo pravo pa tako kažu: „čim je Preosvećeni episkop slavonski**

Jovan pre više godina izneo svoju privatnu, po nama proizvoljnu, istorijski neutemeljenu procenu o broju jasenovačkih žrtava, Sveti Arhijerejski Sinod mu je zvanično oduzeo pravo da se u javnosti oglašava po tom pitanju“(radi se o službenoj brojci u RH – velikosrpskoj brojci Goldsteinovih i Draže Mihailovića -, pa je valjda ovo razlog zašto je SPC bogato nagrađena od hrvatskih vlasti; op. JP).

Netočnost i štetnost brojke od 700.000 ubijenih Srba

Da episkop Jovan nije usamljen u kritici revizionizma po pitanju broja žrtava Drugog svjetskog rata svjedoče i djelatnici beogradskog Muzeja žrtava genocida, najrelevantnije znanstvene institucije koja se bavi ustaškim zločinima, a time i logorom Jasenovac. I oni također već godinama upozoravaju na netočnost i štetnost korištenja brojke od 700 tisuća ubijenih Srba. Nažalost, oba primjera samo potvrđuju da znanstveno utemeljeni stavovi i procjene i dalje gube bitku pred politikantskim manipulacijama prošlošću čiji je glavni cilj Srbiju i Srbe prikazivati vječnim žrtvama svjetskih teorija zavjera. A kada znanost i činjenice prestanu biti bitne onda umjesto znanstvenika glavnu riječ u tumačenju prošlosti preuzimaju političari, svećenici, novinari, glumci, pjevači i sportaši.

*Tako je jedan od utjecajnijih „opinion makera“ u Srbiji, ne samo po pitanju prošlosti nego i nutricionistike, medicine, duhovnosti itd., najbolji tenisač na svijetu i vjerovatno jedan od najboljih sportaša svih vremena. Na stranu činjenica što **Novak Đoković** od obrazovanja ima završenu samo osnovnu školu, jer i ovaj tekst dokazuje da akademske titule često nisu garancija ni racionalnosti ni inteligencije, ali bi ta činjenica Novaku, obzirom na njegov društveni ugled i utjecaj, morala biti poticaj za stjecanje znanja, a ne izgovor za neznanje. Pišem ovo nakon odgledanog intervjua koji se ovih dana proširio internetom, a u kojem Đoković američkom novinaru prepričava svoje odrastanje u Beogradu i vodi ga po skloništu u kojem se s obitelji skrivao tijekom NATO bombardiranja 1999. godine. I neću sada o Novakom iščuđavanju zašto su velike države odlučile bombardirati malu Srbiju koja nikome nije učinila ništa loše, i nespominjanju stanovništva bosanskih i hrvatskih gradova koje se u strahu od srpskih aviona, tenkova, topova i snajpera više mjeseci, a u slučaju Sarajeva i više godina, skrivalo po skloništima.*

<https://hrvatskonebo.org/2023/10/06/krenule-su-manipulacije-profesor-hrvoje-klasic-sto-je-prava-istina-o-broju-srpskih-zrtava-u-proslim-ratovima/>

Naravno, netko tko je FAH IDIOT OD JASENOVCA vjerovatno i misli da je Đoković u pravu kad koristi srpski pozdrav s uzdignuta raširena tri prsta nastao u vrijeme Slobodana Miloševića, dakle fašistički pozdrav, ali kada smo mi branili 'Bojnu Čavoglave' i Marka Perkovića Thompsona 2015. godine Peticijom ZDS bio je potpisnik pisma kojom se tražilo izbacivanje svih povjesničara koji su potpisali tu Peticiju iz strukovnih organizacija, dakle i dva ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb i Slavonski Brod) iz Tuđmanovog vremena. A prije toga napadnut je Josip Šimunić koga su vani pokušali obraniti usporedbom Đokovićevog pozdrava i Šimunićevog i FAH IDIOTIMA OD JASENOVCA sigurno je Šimunićev bio gori jer su ga koristili hrvatski branitelji koji su od ovih koji su pozdravljali s Đokovićevim pozdravom, da parafraziramo Miloševića, napravili ZEČEVE. O tome više u prilogu mog teksta LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 3. (Šimunić vs. Đoković), kao i LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 4. (Fah idiote za veleposlanike).

Međutim, svakako treba pogledati i tekst Davora Dijanovića iz novog *Hrvatskog tjednika*:

DUGA JE POVIJEST VELIKOSRPSKOGA BEŠČAŠĆA, A JOŠ DUŽA HRVATSKE
GLUPOSTI I NAIVNOSTI

LUDILO U SRBIJI I MRŽNJA PREMA HRVATSKOJ KULMINIRAJU

Velikosrpskoj mitomaniji podlegao i Novak Đoković koji slavi pseudo-istoričara Jovana Deretića, a koji smatra da je devica Marija srpskoga porekla
 Za one koji ne znaju tko je Jovan Deretić neka pogledaju npr. na internetu tekst Marijana Oršolića:

*IZ LABORATORIJA DR. DERETIĆA #1: DRAKULA JE PRINC S KOSOVA, A
 BARCELONA NAJTROFEJNIJI SRPSKI KLUB*

Meni je posebno zanimljiv početak teksta:

Nedavno sam na jednom malom forumu vidio postavljeno pitanje Hrvatima, Bošnjacima i Srbima što najviše zamjeraju jedni drugima, a što najviše cijene jedni kod drugih. Među raznim subjektivnim i ponešto objektivnim, duhovitim i neduhovitim, dobronamjernim i uvredljivim odgovorima, dalo se iščitati kako je jedna od stvari koju Hrvati i Bošnjaci najviše i složno zamjeraju Srbima njihova težnja za prisvajanjem tuđeg, od teritorija, književnika do tuđih sportskih medalja.

Zašto?

Pa jako me podsjeća na pjesmicu pok. Slavka Keserovića iz Melbournea:

Nitko nema što Srbin imade,
 A imade samo ono što ukrade.

Malo, kasnije autor kaže:

*No, dok umjereni srpski kulturni prisvajatelji svojataju Teslu, Andrića, Gundulića, Držića, danas ima i onih koji pretjeruju pa im u pan-srbizaciji kulture više ni „svet nije dovoljan“, kako bi rekao naslov jednog filma o Jamesu Bondu. Jedan od takvih naučnika, i zastupnika srpske „alternativne istorije“ je i dr. **Jovan Deretić**. Čitajući i slušajući izjave ovog čovjeka nikako nisam mogao zaključiti da li se radi o psihijatrijskom slučaju, ili o nevjerovatno inteligentnoj samo-parodiji pansrbizma.*

<http://www.prometej.ba/clanak/drustvo-i-znanost/iz-laboratorija-dr-deretica-1-drakula-je-princ-s-kosova-a-barcelona-najtrofejniji-srpski-klub-1059>

Popis Deretićevih izjava i povijesnih teorija prema tom članku dajem u Prilogu.

Ne znam zna li autor za takvu knjigu iz 1872. godine koju spominjem u tekstu *Polemika sa srpskim prijateljima iz Boke* (knjiga: J. Pečarić,

U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku Kotorsku 2, Zagreb, 2004.):

Ovi e-maili srpskih "prijatelja" iz Boke podsjetili su me na poznata srpska istraživanja njihove povijesti. Tako je još Miloš S. Milojević napisao 1872. godine srpsku povijest Odlomci istorije Srba i jugoslavenskih zemalja u Turskoj i Austriji Spomenimo neka poglavlja: Tragovi nekadanjem življenju Srba u Indiji i življenja srpskog u Africi, O starim Kinezima i njihovom sudararu sa Srbima, O Srbima u Italiji, Dolazak starih Elina i Rimljana u srpske zemlje itd. Tako doznajemo: "Ime Srbin mnogo je starije od imena Sloven" (str. 107). Tu možemo naučiti o Sibirskoj Srbiji, u Mesopotamiji osnovaše Novu Sarbarsku (Srbiju), pa se vjeruje da su Srbi "zidali vavilonske kule".

S.L. Lazić će u knjizi Srbi u davnini, Zagreb, 1894. tvrditi da su Srbi narod "u kojem se i sam Hrist rodio" (str. 232), a u svojoj Kratkoj povjesnici Srba će reći "neki vele, da je i sam Aleksandar Veliki bio Srbin" (str. 11).

Spomenimo još Baltičku Srbiju, Dansku Srbiju, Srpsku Galiju, španske i portugalske Srbe. Srbi su vodili teške borbe u Engleskoj gdje im je ubijen kralj Raško, protiv Karla

Velikog, naselili su Italiju. Rumunji su porimljeni Srbi, a Bugari su Srbima u Bugarskoj nametnuli samo svoje ime, itd. itd.

Sve je u duhu poznate pjesme (beogradski politički list Srbski Narod, od 25. ožujka 1944.):

*Nebo je plave srpske boje
A u njem stanuje srpski bog.
Oko njega anđeli srpski stoje
I služe Srbina boga svog!*

Sve u svemu dobio sam 12 pisama mojih Srba iz Boke. Redovito bi im odgovorio s jednom rečenicom, citirajući ovu pjesmu.

Ali vratimo se listama sa Sveučilišta u Stanfordu. U svom prvom tekstu LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ (Zahvala prof. dr. sc. Veri Čuljak) na obje liste za matematiku je među prvih deset po broju radova Ivan Gutman član SANU. On je na 6. mjestu, a ja na 10. Međutim kada istih 10 sa Stanfordovim listama pogledamo na MathSciNet-u on je na 10. mjestu, a ja na 4. U tekstu sam naglasio da je Gutman Hrvat o kojemu sam napisao knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivan Gutman*, dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>

Kolega Gutman se bavi matematičkom kemijom pa ta razlika postoji jer mu na Scopusu radove svrstavaju u matematiku, a na MathSciNetu prave razliku između matematičkih i kemijskih radova.

Razmišljali smo i o drugom proširenom izdanju, ali mi se činilo da bi takvo izdanje trebalo biti i tiskano, pa to nismo realizirali.

Međutim ono što je zanimljivo je činjenica da o njegovim 'nevoljama' piše HINA očito jer je on u Srbiji, a za moje rezultate u znanosti (npr. od svih hrvatskih znanstvenih časopisa koji su Q1 ili Q2 50% je mojih časopisa, a onaj koji je na Q1 listi je top 5% matematičkih časopisa u svijetu) i nevolje nikoga u RH kao da nije nikoga briga:

*“NAJVEĆI ŽIVI ZNANSTVENIK IZ SRBIJE JE HRVAT! JE LI TO RAZLOG ŠTO GA
PREŠUĆUJU?”*

13 LISTOPADA, 2023MAXPORTAL

“Akademik Srpske akademije znanosti i umjetnosti Ivan Gutman iz Sombora, koji s ponosom ističe da je bunjevački Hrvat i da je pripadnik hrvatske zajednice, najcitiraniji je znanstvenik iz Srbije u svijetu.”

*Na Stanfordovoj listi najboljih svjetskih znanstvenika za 2023. najbolje rangirani znanstvenik iz Srbije je **Ivan Gutman**, doktor znanosti s područja kemije i matematike i istaknuti član hrvatske zajednice, prenosi u petak tjednik „Hrvatska riječ“, no u stranci hrvatske manjine drže da se njegova postignuća domaćoj javnosti prešućuju.*

Na popisu koji promatra cijelu profesionalnu karijeru, najbolje plasirani znanstvenik iz Srbije je Gutman sa Sveučilišta u Kragujevcu, koji je na 3.002. mjestu najutjecajnijih znanstvenika svijeta, a na drugom je mjestu najcitiranijih znanstvenika u Srbiji profesor Radovan Kovačević sa Sveučilišta u Beogradu, koji je na svjetskoj listi 29.987.

Uz Gutmana i Kovačevića na Stanfordovoj listi je još 79 znanstvenika iz Srbije, od ukupno 204.643 rangirana. Ova lista vrednuje rezultate tijekom cjelokupne karijere, a na njoj se pored aktivnih nalaze i preminuli istraživači, jer se njihovi radovi i danas citiraju.

Metodologija rangiranja zasnovana je na većem broju kriterija, među kojima su najznačajniji broj samostalnih znanstvenih radova, broj radova u kojima je znanstvenik prvi autor, broj citata tih radova. Međutim, u Demokratskom savezu Hrvata u Vojvodini (DSHV) drže da visoka znanstvena postignuća profesora Gutmana u javnosti ignoriraju.

“Akademik Srpske akademije znanosti i umjetnosti Ivan Gutman iz Sombora, koji s ponosom ističe da je bunjevački Hrvat i da je pripadnik hrvatske zajednice, najcitiraniji je znanstvenik iz Srbije u svijetu, što znači da je najveći živi znanstvenik u Srbiji! Je li pripadnost hrvatskom narodu razlog da se u SRB prešućuje?”, objavio je u ovomu povodu DSHV.

U novoj objavi stranka navodi da su u Srbiji raširene prakse prikrivanja pozitivnih postignuća pripadnika hrvatske zajednice na način da se u prostoru javnosti prešućuju.

„To je posljedica etnokulturalne uniformnosti medija te nerazvijenosti multikulturalnih politika, što se posebno odnosi na hrvatsku zajednicu, koja je još uvijek, unatoč brojnim pomacima, objekt politika prešućivanja i negativnog etiketiranja“, zaključuje DSHV.

*Akademik Gutman, profesor emeritus, dobitnik je priznanja Hrvatskog nacionalnog vijeća “Dr. Josip Andrić” za doprinos hrvatskoj kulturi za 2021. godinu. Rođen je u Somboru 1947. godine u hrvatskoj bunjevačkoj obitelji **Mirka i Katarine Gromilović**, navodi „Hrvatska riječ“ i dodaje da je dvostruki doktor znanosti s područja kemije i matematičkih znanosti.*

Istaknuti je član Srpske akademije znanosti i umjetnosti te nekoliko svjetskih akademija. Redoviti je suradnik “Leksikona podunavskih Hrvata – Bunjevaca i Šokaca” te sudionik kulturnog djelovanja HKUD-a “Vladimir Nazor” iz Sombora.

<https://www.maxportal.hr/premium-sadržaj/najveci-zivi-znanstvenik-iz-srbije-je-hrvat-je-li-to-razlog-sto-ga-presucuju/>

<https://www.jutarnji.hr/life/znanost/najveci-zivi-znanstvenik-iz-srbije-je-hrvat-je-li-njegova-nacionalnost-razlog-zasto-ga-se-presucuje-15383898>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/najcitiraniji-znanstvenik-iz-srbije-hrvat-ivan-gutman-1716348>

Nameće se pitanje: Je li razlog što moje znanstvene rezultate HINA prešućuje zato što sam Hrvat?

Inače Gutman je prvo doktorirao kemiju u Zagrebu, a mentor mu je bio akademik Nenad Trinajstić o kome sam napisao knjigu:

Akademici Andrej Dujella, Josip Pečarić, Marko Tadić, Nenad Teinajstić i Goran Muić J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>

Poslije toga Gutman je doktorirao matematiku u Beogradu, a mentor mu je bio akademik Dragoš Cvetković, kome je mentor bio prof. dr. sc. Dragoslav Mitrinović.

<https://bezcnzsure.hr/vlad/ivan-gutman-hrvat-najutjecajniji-znanstvenik-iz-srbije/>

Zanimljivost je što prof. Mitrinović nije bio stručnjak u Teoriji grafova, pa ima radove i knjige sa mnom i u referativnim časopisima odavno pišu da smo nas dvojica velika imena u teoriji nejednakosti.

U tekstu se spominje da je akademik Gutman profesor emeritus sveučilišta u Kragujevcu. Ali i tu je bilo problema pa u tekstu objavljenom 4. 10. 2022. piše:

Profesor emeritus dr Ivan Gutman prosledio je Glasu Šumadije dramatično pismo koje je uputio dekanici Prirodno matematičkog fakulteta dr Mariji Stanić u kome je podseća da je „profesor emeritus na Prirodno-matematičkom fakultetu i Univerzitetu u Kragujevcu, što je doživotno zvanje (regulisano zakonom)“:

- *To znači da ja ostajem doživotno vezan za PMF i Univerzitet. Međutim, bez ugovora o angažovanju ne mogu ništa raditi na PMF-u i UK-u. Tako sada kragujevački PMF i UK imaju emeritus profesora koji je besposlen. Drugim rečima za UK i PMF sam nepotreban. **Kao nepotreban, pripremam se da napustim Kragujevac**, navodi dr Gutman.*

<https://www.glassumadije.rs/profesor-gutman-najavljuje-odlazak-iz-kragujevca-na-pmf-u-kazu-da-je-sve-po-zakonu/>

Za razliku od akademika Gutmana ja sam odbio biti profesor emeritus na Sveučilištu u Zagrebu jer je tada rektor bio dr. sc. Damir Boras što sam smatrao sramotom tog sveučilišta. Zato sam do ove godine na Stanfordovim listama bio ruski znanstvenik jer sam imao suradnju sa jednim sveučilištem u Moskvi, a u RH nije bilo sluha da me se na kraju karijere prebaci na neko drugo sveučilište u Hrvatskoj.

Važno je spomenuti kako Borasov mentor za doktorat dr. sc. Miroslav Tuđman nije dobio zvanje profesora emeritusa iako je za njega predložen 2017. Umro je 2021., a svo to vrijeme rektor je bio Boras, kojega su nedavno izabrali u to zvanje:

J. Pečarić, *Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu*, Zagreb, 2023., str. 267.

Valjda je grijeh prof. Tuđmana bio što je bio Borasu mentor za doktorat ii tako mu omogućio da u 48. godini života doktorira na Filozofskom fakultetu poslije 15 godina provedenih na tom fakultetu (uz komentar jednog profesora nazočnog na obrani Borasove disertacije: *Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti*), da bi u narednih 15 godina (uglavnom godina detuđmanizacije tj. rashrvaćivanja Hrvatske) pokupio sva moguća zvanja na FF-u, postao i dekan i rektor.

Josip Pečarić

VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 9.

**„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“
(Siniša Glavašević, studeni 1991.)**

U RH imamo danas veliki problem:

Je li Srbija izvršila teroristički ili fašistički napad na RH?

Jesu li genocidne radnje iz presuda stalnog suda u Haagu rezultat fašističke ili terorističke agresije Srbije na RH?

Naravno vlasti u RH ne smiju ni pomisliti a kamoli usporediti izjave Hitlera i Slobodana Miloševića.

Hitler je govorio:

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi.

Iako sam mnogo puta na to upozoravao nitko se nije usudio to spomenuti. Još 2010. je *Jutarni list* objavio tekst:

SVJETSKI ZLOČINCI

Milošević na listi najvećih svjetskih diktatora, sedam mjesta iza Hitlera

Dražen Arapović

05. prosinac 2010.

ZAGREB- *u četiri rata kriv je za smrt 250 000 ljudi. Dva milijuna ljudi zbog njegove je politike ostalo bez krova nad glavom. Ovi podaci smjestili su ga na broj 19 na listi svjetskih diktatora magazina Life.*

*Prvo mjesto na listi svjetskih diktaora zauzeo je **Staljin**. Mussolini je na četvrtom, a nacistički vođa **Adolf Hitler** na 12. mjestu.*

*Bivši irački predsjednik zauzeo je 26. mjesto. Slike njegovog smaknuća vješanjem u prosincu 2006. obišle su svijet. Lista magazina *Life* obuhvatila je 28 svjetskih diktatora.*

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/clanak909224.html-3130376>

Uostalom Sloba je i bio poznat kao „Balkanski krvnik“.

A slovenski sveučilišni profesor prof. dr. sc. Boštjan Marko Turk je objavio članak u *Hrvatskom tjedniku* u kome je također pokazao kolika je velika sličnost između Miloševića i Mussolinija.

Međutim profesor Turk je na portalu 7dnevno, 07. ožujak 2020 objavio tekst koji govori o kontinuitetu srpskog fašizma:

Nakon 30 godina borbi 'Velika Srbija' sve više slični na 'beogradski pašaluk'.

Pogledajte npr.:

Rijetko koja rečenica može srpski narod uvrijediti više od ove: "Pa vi bombardujte, ubijte jednog Srbina, mi ćemo stotinu muslimana. Pa da vidimo sme li međunarodna zajednica ili bilo ko drugi da udari na srpske položaje, može li se tako ponašati sa srpskim narodom". Rečenica je izrečena u Skupštini Srbije 1995. Njezin je autor Aleksandar Vučić. Ona sadrži sve elemente ponderiranog zla koje je zadesilo Srbiju tijekom najtežeg iskušenja između 1941. i 1945. Rečenica je najprije rasistička. U podsvijest Aleksandra Vučića uletjela je iz traumatizirane nacionalne uspomene: iako je Vučić želio da se kazna odnosi na Bošnjake ili na Muslimane (bilo je to u vrijeme opsade Sarajeva), odnosi se najprije na Srbe.

Nitko nije ponizio Srbe koliko nacisti (Nijemci) tijekom okupacije. Vrijednost života Srba i njemačkih vojnika (također austrijskih) s druge strane bila je postavljena u omjeru jedan prema sto. Tek sto srpskih života vrijedilo je jedan njemački ili austrijski život. Omjer jedan prema sto stvorio je najveće tragedije koje su i danas žive. U Kragujevcu je strijeljano 3000 talaca, uključujući i 300 školske djece, od kojih je 15 bilo između 8 i 12 godina. Ista logika slijedila se u Kraljevu, gdje je 20. listopada 1941. strijeljano 2190 civila (žena, djece, starijih ljudi). General Franz Boehme, koji je justifikiran 1947. godine, bio je odgovoran za taj zločin protiv čovječnosti – također poznat kao genocid nad srpskim narodom.

Rečenica Aleksandra Vučića izražava duboku povezanost s nacističkim obrascem mišljenja: to je buđenje iz mrtvih Adolfa Hitlera, koji je prvi naredio najstrože mjere u pokoravanju srpskih civila. Dalje ova rečenica prikazuje Vučića kao rasista: omjer Srba prema Bošnjacima, kada je riječ o životu i smrti, postavlja se na jedan prema sto. Ali njegov najdublji sadržaj ostaje svjedočanstvo samouništenja koje srpske vođe izdvajaju nad narodom. Naime, ako Vučićevu izjavu uzmemo u smislenom kontekstu, odnos se najprije odnosi na Srbe: Srbin je manje vrijedan, njegov život vrijedi samo stotinu života jednog Nijemca. U Vučićevoj podsvijesti je prezir prema vlastitom narodu...

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/20505-nakon-30-godina-borbi-velika-srbija-sve-vise-slici-na-beogradski-pasaluk>

Međutim, znamo da su srpski fašizam pomagali i sudjelovali u njemu na razne načine svjetski moćnici koji nisu željeli hrvatsku državu i morali su je priznati kada su zapravo od njihove vojske u agresiji na Hrvatsku Tuđmanovi vojnici napravili vojsku zečeva. Bijesni na Tuđmana nisu mu došli ni na sprovod. Tuđman je tijekom rata zbog takve uloge svjetskih moćnika morao prihvatiti razne kompromise. To je danas postalo važno kada je Plenković kao netko tko je pobjegao od obrane Hrvatske nesvjesno nametno pitanje je li srpska agresije terorizam ili fašizam.

A podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993-1995 u filmu o 'Oluji' koji se ne usuđuju objaviti na televizijama u RH, a o tome sam napisao knjigu:

J. Pečarić, *Nobelova Nagrada za 'Oluju'*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

Film možete gledati na linku:

<https://kamenjar.com/hrvati-iz-teksasa-napravili-film-o-oluj/>

Govorio je o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva“ i o „zločinačkoj i fašističkoj strani“.

Da govorio je ono što od početka govorim i ja i što bi umjesto sluganstva trebali govoriti hrvatski političari.

Drago mi je da su u filmu zabilježene i moje riječi:

*Kao nagradu za spašavanje 150,000 ljudi u Bihaću, za uspostavljanje mira i završetak rata pristrane svjetske sile lažno su osudile hrvatske generale Antu Gotovinu i Mladena Markača za ratni kriminal. Nepravomoćne osude Haškog tribunala bile su dugovječno tamnovanje. To je bio jedinstveni slučaj u ljudskoj povijesti u kojem su ljudi koji su branili svoje domove, spašavali druge, okončavali brutalne okupacije, borili se protiv **terorista** (istakao JP) i stvorili uvjete za mirno rješenje sukoba bili za to kažnjeni. Bogu hvala te himbene osude bile su 2015. godine poništene i osuđeni generali su pravomoćno oslobođeni.*

Iako današnje vlasti u RH i ne smiju i ne žele govoriti o srpskom fašizmu ipak je nova paranoja kod Predsjednika Vlade RH dala naznake da će se uskoro u RH otvoriti i pitanje srpskog fašizma.

Istakao sam svoje riječi u spomenutom filmu gdje sam srpski fašizam sam nazvao i terorizam, pa je i to nekakva nada da će se u RH političari ohrabriti i početi govoriti o srpskom fašizmu.

Zapravo predsjednik Vlade, znajući da vodi politiku koja je suprotna hrvatskim nacionalnim interesima, nesvjesno pokrene ili upozori na takve stvari. Tako je jednom u Saboru svoju koaliciju nazvao ČETNIČKOM, pa se danas često ona tako i tako naziva uz dodatak da je i hrvatska. Bojeći se za svoj život počeo je govoriti o terorizmu i kada su institucije u RH tvrdile suprotno. Ustrajući na tome ovih dana je ponovno optužio Domovinski pokret da su teroristi na što je dobio zasluženi odgovor: Stipo Mlinarić je u Saboru da on koalira sa teroristima. Naravno upitno je možemo li četnike, po kojima je Plenković nazvao svoju koaliciju, nazvati teroristima jer oni su sudjelovali u FAŠISTIČKOJ agresiji na RH, dakle radi isto što i ja u spomenutom filmu.

Javio se i Pupovac podsjećajući nas priglupo na vrijeme kada je HRVATSKI predsjednik morao praviti kompromise sa svjetskim moćnicima i potpisivati da srpske ratne zločince neće suditi već ih nagrađivati. To je svima jasno zašto je to činio tada: Svi su znali da ga gazde današnjih vlasti u RH ne mogu smisliti jer je od 'njihove' srpske vojske napravio zečeve. Ali zašto to rade ove današnje vlasti osim ako nisu politički istomišljenici ili samo pokorna služinčad? Ili i jedno i drugo? U Prilozima daje tekst:

DAVOR DIJANOVIĆ: PUPOVAC BRANI ČLANA TERORISTIČKE VLADE TZV. RSK I RELATIVIZATORA ZLOČINA NA OVČARI

<https://narod.hr/hrvatska/davor-dijanovic-pupovac-brani-clana-teroristicke-vlade-tzv-rsk-i-relativizatora-zlocina-na-ovcari>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/32155-d-dijanovic-kult-ugrozenoga-srbina-u-fasistickoj-hrvatskoj.html>

Iz naslova vidimo da se već ustalilo nazivati fašističku agresiju Srbije terorizmom. Tome nisam ja doprinio jer film u RH nije ni prikazan. Zasluge svakako idu Plenkoviću koji je svojim glupim napadom na Vukovarskog heroja Markuša postigao bar naziv TERORIZAM umjesto FAŠIZAM za fašističku srpsku agresiju.

Naravno smiješna je država u kojoj jedan Pupovac koga je HNES etički osudilo za veleizdaju uopće nekoga brani za zločine u kojima je i sam sudjelovao. Podsjetit ću vas da je predsjednik HNES-a bio prof. emeritus sa Pravnog fakulteta Zvonimir Šeparović koji je bio dvostruki ministar u vladam u vremenu kada je na čelu RH bio HRVATSKI predsjednik.

A u normalnoj državi ne bi se smjeli tiskati, a pogotovu ne izdašno financirati novine u kojima se napadaju oni koji – slično Plenkoviću (koji im uklanja i spomen obilježja jer

imaju znakovlja koje je odobrila hrvatska, a ne četnička vlast) – napadaju hrvatske branitelje.

S tim novcem u Pupovčevim novinama plaćaju i jednog 'osloboditelja' Vukovara (ušao u Vukovar na srpskom tenku). O tome pogledajte kolumnu glavnog urednika *Hrvatskoh tjednika* Ivice Marijačića koju dajem u Prilozima:

NOVA PROVOKACIJA PUPOVČEVA ČETNIKA

I PLENKOVIĆEVA PLAĆENIKA

Hrvatsku vojsku sada nazvao zločinačkom i terorističkom poput Hamasa

Jasno je da ovakve stvari Plenković iz oportunističkih razloga ne smije reći. Ali zato ima Pupovca i njegove kolumniste koje izdašno plaća, zar ne.

Ali ipak hvala mu što je on postigao svojom glupošću da je sada agresija na Hrvatsku TERORIZAM, a uskoro je za nadati se da će biti ono što i jeste FAŠIZAM.

Josip Pečarić

<https://bezczure.hr/vlad/fasisti-ili-teroristi/>

DAVOR DIJANOVIĆ: PUPOVAC BRANI ČLANA TERORISTIČKE VLADE TZV. RSK I RELATIVIZATORA ZLOČINA NA OVČARI

Davor Dijanović

27. lipnja 2019.

Foto: Fah

Napad na skupinu sezonskih radnika u Supetru na otoku Braču, među kojima je bilo i pripadnika srpske nacionalne manjine, ponovno je **medijski i politički iskorišten za difamaciju većinskoga hrvatskog naroda i prolongiranje kulta „ugroženoga Srbina“**. Gradonačelnica Supetra Ivana Marković žurno je reagirala nakon napada i odlučila oduzeti gradsku potporu Torcida kupu sa sljedećim obrazloženjem: „Grad Supetar ne može poticati sportska događanja čiji sudionici ili posjetitelji iskazuju mržnju.“ Prema upravo ingenioznoj logici gradonačelnice Marković valjalo bi uskratiti proračunska sredstva i, primjerice, kazalištima jer nema nikakve dvojbe da i među posjetiteljima kazališta ima onih koji iskazuju mržnju prema ovome ili onome. Kada bi išli dalje u razradu gradonačelničine apsurdne izjave – sve što se financira iz proračuna moglo bi ostati bez kuna zlatica.

> Dr. sc. Nazor za Narod.hr: ‘Stanimirović je imao istaknutu ulogu za vrijeme okupacije Vukovara, a Pupovac se treba javno ispričati za svoje netočne tvrdnje’

> Pročitajte što je Vojislav Stanimirović 2010. rekao o zločinu na Ovčari!

> Robert Frank: Pupovac i dalje relativizira Domovinski rat i ono što mu je prethodilo

> Pupovac o Domovinskom ratu: ‘Ne mogu slijediti pojednostavljenu, službenu ideologiju o tome’

> ‘Povraća mi se’ – zašto se nastavnik iz zagrebačke škole osjeća bolesno u Vukovaru tijekom organiziranog posjeta za učenike?

Čveger Srbinu – hrvatskim je novinarima povod za međunarodni skandal

Od dubiozne logike gradonačelnice Supetra, međutim, još je više za analizu njezina reakcija u slučaju napada na sezonske radnike. Nije nam namjera relativizirati napad. Osobe druge nacije ili vjere, posebno ako nije bilo prethodnih provokacija, mogu napadati jedino primitivci koji nisu svjesni kakvu medvjedu uslugu rade Hrvatskoj time što beogradskoj čaršiji i domaćim etnobiznismenima daju materijala za daljnji uzgoj kulta „ugroženog Srbina“. Ono što čudi (ili ipak ne, s obzirom na njezino pljuvanje po Bleiburgu?) je da gradonačelnica Marković nije jednako vehementno osudila napad na legendarnu hrvatsku skijašicu Janicu Kostelić koja je također od strane pojedinaca iz Torcide napadnuta kad je pred koju godinu ljetovala u Supetru. Na Braču je svojedobno napadnut i Zdravko Mamić. Pisac ovih redaka nije njegov apologet, a još manje poklonik, no ako smo za deklaratornu osudu nasilja, zašto napad na Zdravka Mamića nije bio jednako osuđen kao napad na pripadnike srpske manjine?

Ne pravimo se grbavima: **nelustrirani hrvatski mediji** prepuni su prikrivenih srbofila, jugofila i onih koji sladostrasno uživaju (emocionalno ili od kuna zlatica) u **difamiranju hrvatskoga naroda**. Novinari u tzv. mainstreamu će – figurativno govoreći – od čvegera Srbinu u kakvoj seoskoj birtiji praviti međunarodni skandal, ali će u isto vrijeme **prešućivati ili umanjivati monstruoznosti koje su u vrijeme Domovinskoga rata napravili pripadnici srpske manjine, a koji do danas nisu sankcionirani**.

Nova sezona lova na navodne ustaše i fašiste

Tekst se nastavlja ispod oglasa

U posljednje vrijeme u Hrvatskoj je otvorena nova sezona lova na navodne ustaše i fašiste. Hrvatsku je navodno uhvatila reustašizacija (za dokaz čemu je dovoljno negdje pronaći i neki sporni grafit koji može bilo tko napisati), a junački antife i ostali proračunski nametnici vode devetu neprijateljsku ofenzivu kako bi se ustašluk konačno uklonio iz Hrvatske. Istodobno, a posve sigurno i koordinirano (petokolonaštvo je u Hrvatskoj jedan od bolje honoriranih poslova) baš svaki dan se u vodećim srpskim medijima Hrvati optužuju za fašizam, mržnju prema Srbima i povijesni revizionizam. **Cilj je nametnuti sliku o tome kako su Hrvati patološki srbomrsci**, a Hrvatska posljednja oaza fašizma u Europi.

U fašiziranju Hrvatske sudjeluje i notorni etnobiznismen Milorad Pupovac. Nakon što je devedesetih klevetao Hrvatsku optužujući vlasti za navodno prekrštavanje Srba, nakon nečasne uloge u slučaju dr. Šretera i svih kasnijih provokacija koje su kulminirale lijepljenjem žute trake u Hrvatskom saboru, takva bi osoba u svakoj normalnoj državi bila prokazana kao provokator i poticatelj međunacionalnih tenzija. Ali, ne! U Hrvatskoj je Milorad Pupovac veliki moralizator ovlašten da patetičnim glasom i polusuznim očima docira i drži lekcije svima koji ne dijele njegova stajališta.

Nakon napada u Supetru (takve situacije etnobiznismenima dođu kao naručene) Pupovac je izjavio da živimo u zemlji mržnje i nasilja. Nije se teško domisliti što je ovom izjavom Milorad Suzni implicirao. Implicirao je kako Hrvati mrze Srbe i vrše nad njima nasilje. Nedugo nakon toga u Hrvatskom je saboru održao još jedan moralizatorski i patetični govor u kojemu je oštro napao sve one koji Vojislava Stanimirovića optužuju da je ratni zločinac. Ako je Stanimirović zločinac, i ja sam zločinac, poručio je Pupovac.

Pupovac brani člana terorističke vlade tzv. RSK i relativizatora zločina na Ovčari

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Za sliku o tomu tko je Vojislav Stanimirović nije se potrebno pozivati na svjedočenja o tomu kakva je bila njegova uloga u Tovarniku. **Dično hrvatsko pravosuđe**, poznato po svojoj samostalnosti i neovisnosti (prisjetimo se da je u Hrvatskoj svaki kriminal sankcioniran i da lopovi drhte od kaznenoga progona!) odbacilo je optužbe o Stanimirovićevoj ulozi u Tovarniku. **Dovoljno je tek podsjetiti da je lekar Stanimirović bio gradonačelnik okupiranog Vukovara. Nakon svih ubojstva i monstroznih zločina nakon pada Vukovara, zamislite, dragi čitatelji, tko je to mogao biti gradonačelnik okupiranog Vukovara? Zdrav razum nam govori: to je mogla biti samo osoba od posebnoga povjerenja onih koji su ubijali i klali na Ovčari. To je mogao biti onaj kadar koji je pad vukovarske bolnice nazvao padom „posljednjeg ustaškog uporišta.“** To je mogao biti Vojislav Stanimirović koji je 2008. u razgovoru za Novi list izjavio da se ne stidi što je bio ministar u zločinačkoj vladi terorističke tzv. republike srpske krajine i da bi ponovno sve učinio isto.

U razgovoru za Politiku Stanimirović je 2010. dao izjavu nakon koje je, ako ne prije, u Hrvatskoj trebao biti proglašen kao persona non grata. Stanimirović je naime, rekao: „Vidite, hrvatska strana stalno potencira da su iz bolnice na Ovčaru odvedeni hrvatski ranjenici, bolesnici i bolničko osoblje. S druge strane, imamo informacije da su u bolnici bile oružane snage koje su se preobukle u bolesnike. I sada ovi protokoli koji su predati mogu da rasvetle šta je tu istina, koliko je bilo stvarnih bolesnika, a koliko vojnika. Jer, oni koji nisu u tim protokolima, zapravo su preobučeni vojnici.“

Milorad Pupovac, dakle, brani čovjeka koji relativizira monstrozni zločin na Ovčari i, štoviše, izjavljuje da, ako je Stanimirović zločinac, da je to onda i on. Bez obzira na Pupovčevo ironiziranje i provociranje, i Pupovca i Stanimirovića treba upozoriti da se prošlost nikada ne briše, da je budućnost uvijek otvorena, a da **svaki zločin, pisao je o tome još i veliki Dostojevski, zahtijeva i kaznu.** Pa tako i nesankcionirani zločini koje su počinili pobunjeni Srbi.

Četništvo i velikosrpstvo u Hrvatskoj i dalje živi

U isto vrijeme dok u Hrvatskoj traje lov na ustaše i fašiste, a u Saboru drže apologetski govori o čovjeku koji relativizira zločin na Ovčari, četništvo i velikosrpstvo i dalje živi u Hrvatskoj, na što upozoravaju i izvješća Sigurnosno-obavještajne agencije (osim ako i SOA nije leglo ustaša, fašista i srbomrzaca?). U Borovu selu, mjestu pogibije hrvatskih redarstvenika, i dalje postoje četnički spomenici koji veličaju one koji su te redarstvenike bestijalno pobili.

Na tim spomenicima istočni dijelovi Hrvatske nazivaju se srpskim zemljama, ali to očito ne smeta niti vladajućim političarima, a svakako niti Miloradu Suznom i ostalim egzorcistima ustaških zloduha. Sve može, pa i četništvo, samo je hrvatstvo u Hrvatskoj potrebno difamirati i proganjati. Četništvo ako se već ne podupire, potrebno ga je relativizirati, a njegove dosege umanjivati.

U skladu s navedenom politikom, nezapaženo je prošlo i prošlotjedno otkriće da su nogometaši i uprava kluba Hajduk iz Mirkovaca pored Vinkovaca osvajanje županijske lige proslavili pjevanjem četničkih pjesama koje veličaju tzv. Krajinu i krajiške junake. O ovoj provokaciji, naravno, nije se oglasio Milorad Suzni, ali ako sutra netko iz Mirkovaca na sezonskome radu u Supetru (na hrvatsko more dolaze raditi i Srbi iz Srbije, iako se u njihovim televizijskim emisijama Hrvatska proglašava propalom državom) zapjeva neku krajišku pjesmu pa dobije po tamburi, isti će Milorad to iskoristiti za novu pljuvačinu po Hrvatskoj. **Kao što je znanstveno elaborirao dr. sc. Mate Artuković, kult „ugroženoga Srbina“ podrazumijeva da su Srbi uvijek samo ugroženi i žrtve, a da baš nikada ne mogu biti ni za što krivi. Upravo je taj kult jedan od glavnih stupova velikosrpske ideologije koju svojim postupcima podupire i Milorad Pupovac, ali posredno i oni koji – poput profesora informatike Marka Šolića – relativiziraju ulogu krivca i agresora i tako pljuju na tisuće mladih i hrabrih ljudi koji zasigurno nisu dali život za Hrvatsku u kakvoj danas živimo.**

Davor Dijanović
Hrvatski tjednik/HKV

<https://narod.hr/hrvatska/davor-dijanovic-pupovac-brani-clana-teroristicke-vlade-tzv-rsk-i-relativizatora-zlocina-na-ovcari>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/32155-d-dijanovic-kult-ugrozenoga-srbina-u-fasistickoj-hrvatskoj.html>

**SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM,
2024.**

**MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”
(ODGOVOR DON ANĐELKU KAĆUNKU)**

Dragi don Anđelko,

Zahvaljujem Ti na novom, po običaju duhovitom, komentaru mog govora:

Subject: Re: MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”

Date: Tue, 13 Feb 2024 17:07:29 +0100

From: Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Sjajan si, fratelo - nenadmašan!

Tako možeš samo ti... - sjajan govor, za sjajnoga hrvatskog čovjeka kakav je Gavran (zanimljivo, prezime mu završava na -AN, kao i Tuđmanu :))!

Posebno je važno što si spomenuo s razlogom nesuđenog akademika Drobilicu.

Međutim, ne znam je li javnosti poznato - kao što ti i ja dobro znademo - da on, kao povjesničar i kao "istoričar", ima čak DVA doktorata:

prvo DR. ide mu ispred imena - dr. Ivo, a drugo DR. mu je ispred prezimena, ali bez točke i stapa se s prezimenom (HAZU će utvrditi po kojem je to pravopisu!) - DRobilica.

Jasno, dodatak koji dotičnik najčešće koristi zapravo mu je nadimak - Goldstein!

O tome smo nas dvojica već izmjenjivali misli u e-dopisivanju pa mi je zato ovo palo na pamet... :D

Živ mi bio!

Moj govor s priložima objavio je portal bezcenzure.hr:

<https://becenzure.hr/toptema/miro-gavran-osoba-godine-2023/>

O samom predstavljanju je objavljen (na više portala) i tekst koji dajem u Prilogu:

MIRI GAVRANU URUČENO PRIZNANJE – OSOBA GODINE!

<https://kamenjar.com/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

<https://infokiosk.net/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

<https://fenix-magazin.de/osoba-godine-miri-gavranu-uruceno-priznanje-pred-punom-dvoranom-specijalne-policije-iz-domovinskog-rata-rh-u-zagrebu/>

<https://www.tjedno.hr/miro-gavran-osoba-godine-2/>

<https://www.croexpress.eu/udruga-hrvatskih-branitelja-domovinskog-rata-91-proglasila-je-miru-gavrana-predsjednika-matice-hrvatske-osobom-2023-godine/>

<https://infokiosk.net/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

<https://becenzure.hr/toptema/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

Komentirajući na 'Tvoj' način to je bilo doista prava dodjela braniteljskog priznanja: Pavković, Filipi i ja:

J. Pečarić, *Mladen Pavković*, Zagreb, 2020., str.321.

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>

Ja?

Pa u jednom razgovoru na TV Jadran u Splitu nazvali su me „*branitelj branitelja*“, što je meni izuzetno draga 'titula'.

Kako je drugi predstavljatelj Mario Filipi imao sjajan govor nadam se da će ga i objaviti.

Još dva prijatelja su sudjelovali u ovoj svečanosti- Naime, moj imenjak Joško Ševo pročitao pjesmu Ivana Tolja – „Duša Hrvata“:

J. Pečarić, *General Ivan Tolj*, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

Ta knjiga i počinje pjesmom ANIMA CROATORUM (DUŠA HRVATA)!

Mladen je u jednom trenutku primijetio da je nazočan Matičin književni tajnik Božidar Petrač. Nezahvalno je pisati tko je sve bio nazočan i od književnika i od matičara. Neka mi bude dopušteno da spomenem još dva imena prof. dr. sc. Vanda Babić Galić i dr. sc. Stijepo Mijović Kočan:

J. Pečarić, *Stijepo Mijović Kočan*, Zagreb, 2020, str. 362.

J. Pečarić, *Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima*, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>

Vanda je na fotografiji prva s lijeva ona je moja Bokeljka i savjetnica ministra Grlić-Radmara koji je također i član Matice hrvatske i koji je u svom govoru lijepo govorio o izlaganje Marija Filipija.

Ministar je govorio o tome kako Austrijska pokrajina Štajerska od akademske godine 2024./25. uvodi hrvatski jezik kao samostalan predmet nastave materinskoga jezika u svoj redovni školski sustav. O tome možete čitati na nizu portala, kao npr.:

<https://narod.hr/eu/austrijska-pokrajina-uvodi-hrvatski-jezik-kao-predmet-u-skolama>

Završetak mog govora tj. pitanje zašto Gavran nije redoviti član HAZU komentirala je i tajnica akademijinog Razreda za književnost akademkinja Dubravka Oraić Tolić, pa se možemo nadati da će doista – kako Ti kažeš – sjajni hrvatski ljudi postajati i akademici, a za Gavrana je tako očita nepravda što to već nije. Inače suprug kolegica Oraić Tolić je bio moj veliki prijatelj Benjamin Tolić:

J. Pečarić, *Benjamin Tolić*, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>

Tu knjigu sam uspio objaviti prije nego nas je napustio. A kolegica Dubravka je i potpredsjednica Matice hrvatske.

A potpredsjednik Matice hrvatske koji je također bio nazočan je povjesničar dr. sc. Mario Jareb. S njim sam imao žestoku polemiku oko interpretacija onoga što je on pronašao o ZDS. Zašto bi se u svemu slagali, ali činjenica da su meni itekako bili dragocjena ta njegova istraživanja. Zapravo kada sam kontaktirao dr. sc. Mata Artukovića koji je kao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod i postavio Tuđmanovu bistu, koju je odmak kada je umjesto njega postao ravnatelj uklonio sadašnji kandidat za akademika, on se zapitao zašto u Akademiji ne predlažu povjesničare koji to doista zaslužuju, pa je spomenuo i dr. Jareba. Čini se da je HAZU nepravda ne samo prema predsjedniku već i kada je u pitanju potpredsjednik Matice,

S druge strane nepravda je bila što recimo i sam Artuković nije bio kandidat za hrvatskog akademika.

A odgovor je vjerojatno dan u mojoj knjizi:

J. Pečarić, *Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.

Naime kada se za akademika predlažu nositelji jugo-komunističke paradigme u povijesti zar može uopće biti predložen netko o kome ima u toj knjizi i poglavlje:

KULT 'UGROŽENOG SRBINA'	168
DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO- ŽIDOVSKIM ODNOSIMA KROZ POVIJEST	168
POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ 130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM JUGOSLAVENIMA ...	177
M. ARTUKOVIĆ: JUGOSLAVIJA JEST NESTALA, ALI JUGOSLAVENSTVO JE NAJŽIVLJE U HRVATSKOJ	190
NISU PROBLEM VUČIĆ, VULIN ILI DAČIĆ, NEGO ONI U HRVATSKOJ KOJI IM DAJU OPRAVDANJE SVOJIM SULUDIM OPTUŽBAMA RH ZA FAŠIZACIJU I USTAŠTVO!.....	202
DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA	213

Kada Tvoji pronalasci dovedu do novog imena pa Ti prethodno prezime postane nadimak, kako Ti don Anđelko konstatiraš, onda si podoban za Akademiju. Ako napadaš Utemeljitelja RH ili uklanjaš njegovu bistu onda si podoban, ali nemaš ako još prethodnoj državi objavljuješ znanstvene članke o kultu „Ugroženog Srbina“.

Posebno mi je važno što si otklonio moj strah da sam previše govorio o dr. sc. Ivu DRobilici: *Posebno je važno što si spomenuo s razlogom nesuđenog akademika Drobilicu*. A nazočnost Ministra Grlić-Radmana mogla me je odvesti na to da više govorim o DRobilici nego o našem slavljeniku.

Zašto kada znamo da Vlada u kojoj on jeste podržava laži o Jasenovcu?

Još kada sam s prof. dr. sc. Matkom Marušićem (J. Pečarić, *Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić*, Zagreb, 2021. str. 444.: i prof. Marušić i ja smo na listama 2% najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu) pisao pisma vlastima o objavljenim znanstvenom radu i metodi koja pokazuje kako je današnji popis žrtava u Jasenovcu lažan – jedini POZITIVAN odgovor dobio sam od ministra Grlić-Radmana!

Također, prema žestini kojom se Predsjednik Milanović obrušio na Ministra Grlić-Radmana da se zaključiti da je Ministar na tom tragu odigrao ključnu ulogu u zaustavljanju novog imenovanja za veleposlanika dr. sc. Iva DRobilice. O tome sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

U toj knjizi ima veliko poglavlje GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSEDNICIMA) str. 168.-323. o drobilici dr. sc. Iva DRobilice.

Petnaestak pisama koje je s priložima dobio koja pokazuju da je dr. sc. Ivo DRobilica svojim 'pronaskom' postao poznat i rugaju mu se i u svijetu nije bilo dovoljno Predsjedniku da shvati da takvi ne doprinose ugledu RH. (Valjda ga nije upravo zato i predložio.)

Kad bih se tu zaustavi vjerojatno bi već bilo previše DRobilice u tom govoru.

Ali kako se zaustaviti kada mi je DRobilica tžžio zbog knjige u kojoj pozitivno pišem o Predsjedniku:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Kako da ne spomenem DRobiličine svjedokinje Sanju i Teresu.

Kako ne spomenuti Teresino svjedočenje:

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

A najsmješnije je što je na kraju sam DRobilica ili netko kome on vjeruje shvatio koliko je glupo tužiti me za knjigu o Puhovskom i da samo doliva ulje na vatru onima koji za njegovu kćerku kažu da je glupa pa tu presudu spominje u najnovijoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo - Hrvatska 1989-2023." na str. 221.:

... Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH (J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002., JP) čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek).

Doista bi bilo previše DRobilice, i dobro je bilo što o ovome nisam tamo govorio. Jer govor je bio, za sjajnoga hrvatskog čovjeka kakav je Gavran, zar ne!

Josip Pečarić

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

MLADEN PAVKOVIĆ PITA: ZNATE LI KOJA JE JEDINA USTANOVA U DRŽAVI IZ KOJE JE UKLONJENA BISTA FRANJE TUĐMANA?

(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 5.)

Peti nastavak u ovoj seriji tekstova završio sam činjenicom kako se u HAZU nikada nisu sjetili ni predložiti hrvatskog povjesničara koji je osnovao HIP u Slavonskom Brodu i postavio bistu povjesničaru i HRVATSKOM predsjedniku, ali će – vjerujem - izabrati onoga koji ga je naslijedio i uklonio tu bistu.

Meni je jasno da je to tako u zemlji u kojoj su 'istoričari' a ne povjesničari na cijeni. Kad je riječ o dr. sc. Matu Artukoviću pa i napisao sam knjigu o njemu:

J. Pečarić, *Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.

A u toj knjizi je posljednje poglavlje;

KULT 'UGROŽENOG SRBINA' 168

DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO- ŽIDOVSKIM ODNOSIMA KROZ
POVIJEST ... 168

POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ
130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM
JUGOSLAVENIMA ... 177

M. ARTUKOVIĆ: JUGOSLAVIJA JEST NESTALA, ALI JUGOSLAVENSTVO JE
NAJŽIVLJE U HRVATSKOJ 190

NISU PROBLEM VUČIĆ, VULIN ILI DAČIĆ, NEGO ONI U HRVATSKOJ KOJI IM
DAJU OPRAVDANJE SVOJIM SULUDIM OPTUŽBAMA RH ZA FAŠIZACIJU I
USTAŠTVO! 202

DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA
MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA 213

Da, kako predlagati ovakve povjesničare u Akademiji? 'Istoričari' tako nešto ne bi pisali pa nam oni trebaju u Akademiji, zar ne.

Zanimljivo je kako na moj govor u povodu dodjele Priznanja Miru Gavranu u kome sam spomenuo uklanjanje Tuđmanove biste to nikome nije bilo zanimljivo osim Mladenu Pavkoviću, koji se potrudio o doznao mnogo više. Njegov tekst je objavljen na portalu bezcenzure.com nakon što sam ja poslao na svoje adrese spomenuti peti nastavak. On je dobio izuzetno vrijedno svjedočanstvo o povijest Instituta.

Na primjer opisuje kako je zaposlio Stanka Andrića kad je stvarao Podružnicu za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Brodu.

Tekst dajem u prilogu, a ovdje ću izdvojiti ovaj dio:

Obratio sam se onda dragom prijatelju Mirku Valentiću i lako se s njime dogovorio. On je predložio da mi budemo u Brodu samostalna Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u okviru HIP. Bili smo osnovani kao samostalna znanstvena jedinica u Brodu sa

svojim prihodima koje smo dobivali od Ministarstva znanosti, i Grada Broda i Županije Brodsko-posavske. Tako zamišljenu jedinicu utemeljio je Mirko Valentić uz pristanak Franje Tuđmana, a potvrdio u ime Ministarstva znanosti tadašnji Ministar dr. Ivica Kostović u Brodu.

Doista sjajna preporuka za članstvo u HAZU: Usprotiviš se onima koji su najzaslužniji i za Tvoj posao i za postojanje ustanove kojoj si na čelu.

Naime u spomenutom pismu akademika i povjesničara spominju se i Franjo Tuđman i dr. sc. Mirko Valentić i akademik Ivica Kostović.

Meni je najzabavniji dio kad on spominje kako se Franjo Tuđman *odrekao vojne karijere, a poslije nekoliko godina na Filozofskom fakultetu u Zadru postigao je doktorat znanosti.* Čovjek je očito oduševljen činjenicom da se Tuđman u vojsci bavio pitanjima općenarodne obrane, a onda doktorirao povijest jer mu je i jedno i drugo trebalo da u ratu u koji je krenuo razoružan pobijedi JNA i svjetske moćnike koji su bili uz fašističkog srpskog agresora. Zato je u tom oduševljenju s tako izuzetnim ostvarenjem znanstvenika Franje Tuđmanua iz Instituta koji je zapravo s njegovom podrškom i osnovan – uklonio njegovu bistu a u odgovoru dr. Artukovića vidimo kako je završila inicijativa da se bista vrati. Izuzetan kadar za akademika SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti) ili JAZU (Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti)!

Šalu na stranu, sve govore Artukovićeve riječi:

Ja sam znao za Stankovo političko opredjeljenje, iako se on hoće prikazati kao apolitičan. Svađali smo se puno puta zbog njegovog postupka. On me optuživao da sam Tuđmanu postavio bistu zato što je on osnivač HDZ-a, što je političar i Predsjednik Hrvatske. Ja sam ga uvjeravao da sam Tuđmanu postavio bistu kao povjesničaru i mučeniku za znanstvenu istinu o povijesti hrvatskog naroda. A koji je grijeh da sam postavio bistu i njemu kao tvorcu Hrvatske Države, pitao sam ga.

Artuković ne kažeš što mu je budući akademik odgovorio. A nije ni trebao: Pametnom je dosta i ovo.

Ali pogledajmo sam tekst:

ZNATE LI KOJA JE JEDINA USTANOVA U DRŽAVI IZ KOJE JE UKLONJENA
BISTA FRANJE TUĐMANA?

13 ožujka, 2024

By Mladen Pavković

Na dodijeli priznanja “OSOBA GODINE 2023.” predsjedniku Matice hrvatske Miru Gavranu akademik Josip Pečarić ga je usporedio, kao ranije i general Ivan Tolj, s Utemeljiteljem RH akademikom Franjom Tuđmanom kazavši da ga drži za *najvećeg hrvatskim znanstvenikom jer je on svoja znanstvena istraživanja ostvario sam i u praksi stvarajući hrvatsku državu.*

Potom je spomenuo kako ima u RH i onih ‘istoričara’ koji Tuđmana negiraju i kao povjesničara tvrdeći i da takve i danas predlažu za akademike. Poslije Goldsteina predlaže se onaj ‘istoričar’ koji je uklonio iz ustanove kojoj je ravnatelj Tuđmanovu bistu.

<https://bezcenzure.hr/toptema/miro-gavran-osoba-godine-2023/>

U razgovoru s akademikom doznao sam da se radi o dr. sc. Stanku Andriću koji je kao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest uklonio bistu odmah kada je naslijedio prethodnog ravnatelja dr. sc. Matu Artukovića koji je bistu i postavio. Nevjerojatna tvrdnja jer mi branitelji o tome ne znamo ništa. Zato sam pisao i ravnateljici HIP-a dr. sc. i samom Matu Artukoviću:

Dana 2024-03-04 08:16, Mladen Pavković je napisao(la):

Poštovana dr. sc. Marija Karbić, predstojnice

Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu,

Poštovani dr. sc. Mato Artukoviću, bivši predstojniče Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu,

Članovima naše braniteljske udruge čiji sam ja predsjednik poznata je činjenica da je u vrijeme kada je predstojnik HIP-a bio dr. sc. Mato Artuković u prostorijama Instituta postavljena bista Utemeljitelja Republike Hrvatske povjesničara akademika Franje Tuđmana.

S nevjericom doznajemo da je promjenom predstojnika ta bista uklonjena iz prostorija Instituta.

Molim vas da nas obavijestite o detaljima i odlukama Instituta oko uklanjanja te biste.

Je li točno da je bista uklonjena ta bista u vrijeme predstojnika dr. sc. Stanka Andrića koji je naslijedio dr. Artukovića

Molim da mi potvrdite ili demantirate te tvrdnje, tako da mogu sa sigurnošću o tome obavijestiti i druge braniteljske udruge.

Bio bih zahvalan da mi pošaljete i sve što o tom postavljanju biste akademika i Predsjednika Tuđmana (slike, dokumente i sl.) jer to je po našem mišljenju važno za širu javnost u RH.

S poštovanjem,

Mladen Pavković

mladen.pavkovic.kc@gmail.com

Dostavljeno i akademiku Josipu Pečariću

Ravnateljica je brzo odgovorila:

pon, 4. ožu 2024. u 13:12 <mkarbic@isp.hr> napisao je:

Poštovani gospodine Pavkoviću,
bista dr. Franje Tuđmana se nalazi u Podružnici, u sobi predstojnika.
S poštovanjem, Marija Karbić

Činjenica je da ona zapravo nije odgovorila na moja pitanja, a bilo bi neobično da se bista postavlja u ured ravnatelja bilo je jasno da je važan odgovor dr. Artukovića.
(Kako sam bio nazočan samom postavljanju napominjem da je Bista je bila pred tajništvom HIP-a uz prozor na hodniku. Na tom mjestu je jasno bilo da je ta bista simbol u Institutu. Dakle očito je da sadašnja ravnateljica uopće nije odgovorila na ono o čemu je pitana; JP)

Šalje: Mato Artuković
Date: sri, 6. ožu 2024. u 11:00
Subject: Pozdrav iz Broda
To: <Mladen Pavković

Poštovani gospodine Pavković,
dobio sam Vaš dopis i u prilogu Vam šaljem odgovor. U koliko Vas bude još što zanimalo, rado ću odgovoriti.

Cijenim najiskrenije Vaš doprinos borbi za istinu o Domovinskom ratu. Vama ne trebam govoriti kolika je zasluga dra Franje Tuđmana za oslobođenje hrvatskog naroda. Samo njegovom popularizacijom možemo se obraniti od razornog jugoslavenstva koje nas ponovno vraća za tobože “pune egipatske lonce”.

Mir i svako dobro
Mato Artuković
Brod, na sv. Marcijana (6.3.)24.

I doista njegov odgovor je bio veoma detaljan i čini mi se važan prilog povijesti Republike Hrvatske kojoj ju Utemeljitelj bio akademik Tuđman:

(Odgovor dr. sc. Mata Artukovića je dan kao sastavni dio Uvoda)

Nevjerojatno. Poslije Goldsteina u HAZU predlažu i čovjeka koji je uklonio bistu Utemeljitelja Republike Hrvatske!

Ja sam u nizu tekstova prigovarao Akademiji što im je počasni član jedan od najvećih ubojica u povijesti Josip Broz Tito, a oni i dalje predlažu za akademike ovakve ‘istoričare’.

<https://www.tjedno.hr/zasto-je-tito-jos-pocasni-clan-hazu/>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/38987-pavkovic-kao-da-i-dalje-zivimo-u-titovoj-jugoslaviji>

<https://narod.hr/hrvatska/mladen-pavkovic-kumrovecki-bravar-tito-je-i-pocasni-gradanin-grada-zagreba>

<https://www.hazud.hr/mladen-pavkovic-predsjednica-je-izbacila-tita-sto-ceka-hazu/>

<https://hu-benedikt.hr/2017/07/ne-smeta-im-sto-je-poremeceni-ubojica-pocasni-gradanin-grada-zagreba/>

<https://www.tjedno.hr/tito-ce-ostati-pocasni-gradanin-zagreba-i-pocasni-clan-hazu/>

<https://www.hazud.hr/mladen-pavkovic-misu-za-josipa-broza-treba-sluziti-na-golom-otoku-i-slicnim-mjestima-da-se-ne-zaboravi/>

<https://www.braniteljski-portal.hr/sramotno-hrvatski-akademici-i-dalje-vole-tita/>
<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/sramota-ni-30-godina-nakon-rata-nemogu-bez-broza>
<https://bezcenzure.hr/vlad/tito-je-i-dalje-najvece-ime-medu-pocasnim-clanovima-hazu/>
<https://cronika.hr/istaknuto/2024/uhbdr91-dokle-ce-komunisticki-zlocinci-biti-pocasni-clanovi-hazu-i-grada-zagreba/>

Vjerovali ili ne?

Mladen Pavković

<https://bezcenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.

DVA BOLJA KANDIDATA IZ SRBIJE (AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? – 6.)

Moram se pohvaliti i zbog jednog '*doktora književnih nauka*' iz Srbije koji je vjerujem izvrstan kandidat za akademika HAZU, a koji je upravo gostovao na Jutarnjem Programu TV Happy. 'Kandidat' je nahvalio i Stjepana Lozu i Stjepana Razuma pa i mene:

BOLESNO LICEMERJE - Lozo negira da je HDH cinila zverstva protiv Srba i krivi Srbe da su to cinili!

Jutarnji Program TV Happy

<https://www.youtube.com/watch?v=3inB-EGerUE>

Javio sam i g Stjepanu Lozu. I on je zadovoljan tim kandidatom:

Date: Wed, 08 May 2024 13:33:33 +0200

From: Stjepan Lozo

To: Josip Pecaric

Hvala gosp. Pečarić,

baš mi je milo što sam kod njih u društvu s Vama i gosp. Razumom.

Moja knjiga je u datim okolnostima informacijska poluga koja mijenja naše telce, ali i same Srbe, onoga kome dođe do ruke.

Ovo je iskrena knjiga o njima.

Nekako se stiče dojam kako se vrijeme njihove laži ispunilo, barem dok ne smisle nešto novo na nekom drugom polju, no štete su goleme i hrvatske žrtve su nebrojene, neoplakane i nepokopane....

Snažno su udareni. Uvjereni su da iza moje knjige stoji čitav institut, no... Knjiga je prošle godine prevedena na engleski. Nema je u prodaji kako bi se izbjegle diverzije koje ja sam ne mogu kontrolirati, no očito vrši svoj utjecaj.

Inače, nadam se da ste još orni za djelo.

Srdačan pozdrav

Stjepan Lozo

Naime gost TV Happy bio je dr Nebojša Kuzmanović - Direktor Arhiva Vojvodine koji je govorio i o dva Stjepana i o meni.

Moram priznati da je znao puno više i puno točnije podatke o meni nego kada me svojevremeno tadašnji Glavni tajnik HAZU prozivao u Saboru zbog Peticije ZDS, tj. obrane Thompsona i njegove legendarne pjesme 'Bojna Čavoglave' od koje se srpskim fašističkim agresorskim vojnicima ledila krv u žilama- A ledi im se i danas. I njima i srpskoj služinčadi u RH-.

Direktor Arhiva samo je pogrješno za moj dolazak u Zagreb naveo devedesete godine, a ja sam doselio 1987. Evo kako sam to opisao sjajnom hrvatskom književniku dr. sc. Stijepu Mijoviću Kočanu u razgovoru koji je on vodio sa mnom (*Matica, časopis Hrvatske matice iseljenika*, broj 4, 1995.):

A ja sam se htio vratiti (u Boku, JP)! S reputacijom moje obitelji (Hrvati = Ustaše, JP), trebalo je biti apsolutno podoban za to. Ali, ni kao svršenom beogradskom studentu, nije mi uspjelo. Dva puta je za mene raspisan natječaj na Pomorskom fakultetu, kome su itekako trebali kadrovi. Ni kao magistar ni kao doktor znanosti nisam prošao, pa ni kada sam bio jedini kandidat sa stotinjak znanstvenih radova. I u Beogradu su sve činili da me onemoguće, prvo da doktoriram (doktorat sam uradio 1979., a doktorirao 1982., JP), a potom da budem izabran u nastavno zvanje. Nije pomagalo, dapače, odmoglo je što sam na republičkom projektu (jedini matematički projekt, JP) imao koeficijent 158,5, iako nitko nije imao ni 50. Vidjevši da od povratka u Kotor nema ništa, odradio sam, zbog stana, točno 10 godina i preselio se u Zagreb. Ovdje sam, preskočivši zvanje docenta, izabran za izvanrednog profesora, a potom, prijevremeno, i za redovnog profesora.

Zapravo sam prije dolaska u Zagreb pokušao sa Sveučilištem u Rijeci, sve je bilo dogovoreno, pa čak i rad dolascima do 1987. godine zbog stana. Na kraju ništa nije bilo od toga.

Ali to doista ni bila bitna pogrješka doktora 'književnih nauka' koji bi bio izvrstan kandidat za novog člana HAZU pa pogledajmo osnovne podatke o njemu: :

Nebojša Kuzmanović je rođen 10. listopada 1962. u Gradačcu (BiH). Školovao se u Boboti (osnovna škola), Vukovaru i Osijeku (RH), gdje je završio Srednju ekonomsku školu. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu 1988., magistrirao 2001., na Katedri za srpsku i usporednu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a 2009. godine je, na istom fakultetu, obranio doktorsku disertaciju „Srpsko-slovačke književne i kulturne veze u doba romantizma” i stekao zvanje doktora 'književnih nauka'.

<https://arhivvojvodine.org.rs/dr-nebojsa-kuzmanovic/>

Očito je kvazi-povjesničar, ali osim ove nepreciznosti o mom dolasku u Zagreb znao je mnogo više o meni kao akademiku HAZU ne samo od Glavnog tajnika HAZU nego i od ravnatelja srpskog Instituta za modernu povijest i člana upravnog vijeća RTS-a dr. sc. Predraga Markovića, koji je također izvrsni kandidat za akademika HAZU..

Naime, Marković je sudjelovao prošle godine na Prvoj srpskoj televiziji u emisiji JUTRO NA PRVOJ. U toj su emisiji sudjelovali i ministar Vlade republike Srbije Đorđe Miličevićem, predsjednik Srpske lige Aleksandar Đurđev. su Raspravljali su i o mojoj knjizi:

J. Pečarić, *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Marković se zapitao tko sam ja i odgovorio: *To je neki luđak kakvih ima.*

Naravno izrugao sam mu se u knjizi:

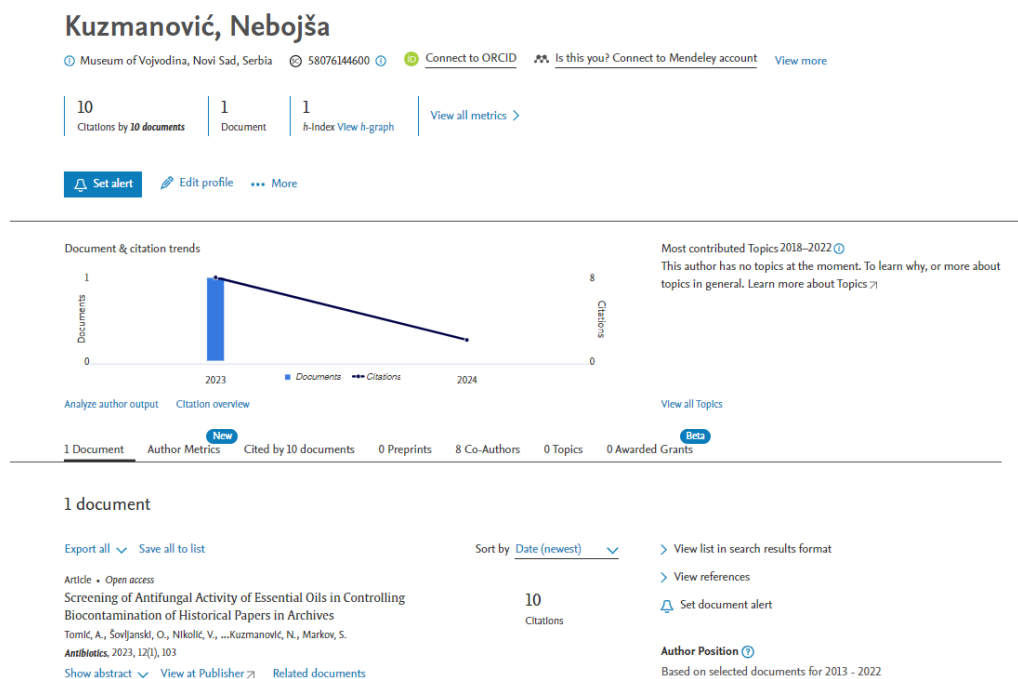
J. Pečarić, *Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Izrugao sam mu se i zato što ima na Scopusu 6 radova i h-indeks 2, a 27 znanstvenika iz njegovog Instituta imaju 74 rada, a hrvatski 'luđak' ih je tada imao 812 ('skoro 11 puta više imao je hrvatski 'luđak' od cijelog srpskog instituta')

Ali kad pogledamo kako 'stoji' na Scopusu Marković bi sigurno mogao biti kandidat i za HAZU. Pa i on je bolji od dr. sc. Stanka Andrića koji ima na Scopusu 1 rad i h-indeks 0 (NULA).

Ali to se može reći i za kvazi-povjesničara *doktora 'književnih nauka' Nebojšu Kuzmanovića*:

Naime on ima kao i Andrić jedan rad, ali i njegov h-indeks je 1, a Andrićev 0 (NULA) I Marković i Kuzmanović su ravnatelji kao što je bio i Andrić, a ne dvojim da bi i oni uklonili Tuđmanovu bistu i da o Tuđmanu misle slično onome što je Andrić napisao. Možda jedino bi malo inteligentnije to obrazložili. Kad već ne spadaju u grupu najslabijih znanstvenika prema Scopusu u HIP-u logično je pretpostaviti da za razliku od kandidata Andrića ne bi bili uvjereni da je biti ravnatelj instituta za povijest mnogo značajnije nego biti utemeljitelj države u kojoj je taj institut.

Ono što je zanimljivo uz Kuzmanovićevo ime stoji Muzej Vojvodine u Novom Sadu. Na Scopusu je 12 autora iz tog Muzeja s 26 radova. Nije pošteno da i Muzej uspoređujem sa sobom pa ću to učiniti s dr. sc. Lovorkom Čoralić iz HIP-a koja nije kandidatkinja za HAZU. Ona ima na Scopusu 54 rada (njenih 54 rada je više od 2 puta 26 radova njihovog Muzeja). Istina ona nije ni pisala o Tuđmanu i opravdano se sumnja da bi pisala tako kao naš kandidat i još više da ne bi uklonila bistu Utemeljitelju RH, pa nije ni mogla biti u 'igri' za Akademiju. Tko bi takvu uopće predložio.

Komentar mog dragog prijatelja Stanka:

Ajde, kad već ne daju podršku srpsko-hrvatski mediji u Hrvatskoj neka bar srpski iz Srbije malo pokažu srpsku glupost i laž, vidljivo je na prvi pogled :)

Doista nije u redu od mog prijatelja kada tako piše u trenutcima kada se bira kandidat koji će sigurno imati podršku od medija koje spominje.

Svi znamo da u hrvatskoj vladi mora biti neki Srbin kome je glavni grad Beograd, pa zar nije logično da to budu povjesničari iz Srbije?

Ali zato je Stankovu ideju trebao iskoristiti u Akademiji i umjesto kandidata s h-indeksom 0 (NULA) birati slične ali bolje kandidate iz Srbije, zar ne?

Jasno je zato otkud ta histerija u Srbiji.

To se vidi i u samoj emisiji u kojoj se govorilo upravo o tome. Govorilo se npr. i o „Rezoluciji o Srebrenici.“

Zgodno je npr. pogledati tekst Davora Dijanovića:

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

Rezolucija o Srebrenici razotkrila kult ugroženog Srbina: Svoje zločine negiraju, tuđe uveličavaju

Posljednjih godina Srbija tobože napreduje prema europskim integracijama, no, čuda li, velikosrpska ideologija u toj zemlji sve više jača. Ova se nasilna, maliciozna i iracionalna ideologija vratila se u rebrendiranom obliku tzv. srpskog sveta koji, kako je to jasno poručio Aleksandar Vulin, podrazumijeva jedan državni prostor u koji bi velikosrbi rado uključili i tuđe teritorije.

(...)

Njemački novinar Tobias Zick u tekstu za "Süddeutsche Zeitung" ističe da se u nacrtu rezolucije ne spominje nikakav "genocidan narod, ne spominju se ni Srbi kao etnička skupina, ni Srbija kao država, a niti Republika Srpska".

(...)

https://direktno.hr/kolumne/rezolucija-o-srebrenici-razotkrila-kult-ugrozenog-srbina-svoje-zlocine-negiraju-tude-uvelicavaju-344892/#google_vignette

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39353-rezolucija-o-srebrenici-razotkrila-kult-ugrozenog-srbina-svoje-zlocine-negiraju-tude-uvelicavaju>

Naravno govorilo se i o drugom što je politika Srpskog sveta koju spominje Dijanović, a koja je do sada bila dominantna u RH, ali danas je sa uspjehom Domovinskog pokreta ugrožena. Možete li povjerovati da ti iz DP-a uvjetuju da mi u RH (i u Akademiji) nemamo ono što je prirodno: Pupovčevog Srbina u Vladi. To uviđaju mnogi u RH:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/39362-javor-novak-pristrana-nova-predizborna-kampanja>

Sjetimo se samo genocida koji je u tzv. Domovinskom ratu napravljen samo u Jasenovcu. Taj genocid su Srbi i opjevali:

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbin kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
"Srbosek" im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih*

Da ih svuda prate njine kletve.

A oni se zovu DOMOVINSKI POKRET! Strašno, zar ne.

A sve je jasno kada znamo da ih podržava HDZ Dr. Franjo Tuđman:

ISTAKNUTI TUĐMANOVI SURADNICI: 'HDZ SE DAVNO ODREKAO PRVOG PREDsjedNIKA'

<https://www.dnevno.hr/izbori-2024/istaknuti-tudmanovi-suradnici-hdz-se-davno-odrekao-prvog-predsjednika-2402048/>

Vjerovali ili ne tu ima i akademika.

Zato bi bilo dobro da se u HAZU biraju istaknuti znanstvenici iz Srbije, zar ne? Pa ne može se tako lako naći iz RH one koji su ili bi uklonili bistu Utemeljitelju RH.

Glavni dio emisije u kojoj je gostovao jedan od takvih dr. *Kuzmanovića* je vezan za klasičnu srpsku – kako ovi iz DP-a kažu - idiotariju: Pokršćavanje Srba u NDH, a meni je to posebno zadovoljstvo jer sam u nedavnom tekstu KOMENTAR DON KAČUNKA (AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? – 2.) upozorio na tekst Tomislava Vukovića u „Hrvatskom tjedniku“ od 2. 5. 2024.: *KATOLIČKA JE CRKVA U SRBIJI SPAŠAVALA ŽIDOVE - NADBISKUP JOSIP UJČIĆ RADIO JE U SRBIJI ISTO ŠTO I STEPINAC U HRVATSKOJ.*

*Neki i u Srbiji počinju razumijevati kako bez revizije nema znanosti pa je nadnaslov teksta koji Vuković komentira **O novom čitanju istorije.***

<https://bezcenzure.hr/vlad/komentar-don-kacunka-akademik-sa-h-indeksom-nula-2/>

U tom članku imate i dio DVOSTRUKI KRITERIJI ZA NADBISKUPE UJČIĆA I STEPINCA.

Naravno svi oni koji smatraju da je takvo spašavanje Židova bilo nepotrebno su u pravu. Zbog toga Srbi ne bi morali lažima prikrivati činjenice da su svi Židovi sa Sajmišta pobijeni plinom u dušegupkama u kojima su ih vodili ulicama Beograda u Jajince, Beograd nije bio samo prvi veliki grad u Europi očišćen od Židova (“judenfrei”), nego i njihovo gubilište. Rezultati na ovim izborima su pokazali da znanstvenici u RH nisu uspjeli uvjeriti hrvatski narod koliko je korisna politika Srpskog sveta za njega.

Zato je dobro što će u HAZU shvatiti da je opći interes da u HAZU budu izabrani oni koji će onemogućiti povratak na vrijeme Tuđmanizma, kako su to mnogi u RH shvatili i javno o tome govore:

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Pa treba ipak zahvaliti i onima u Akademiji koji su uspjeli naći kandidata koji je uklonio Tuđmanovu bistu. Sigurno će i drugi akademici shvatiti veličinu takvog čina i podržati njihovog kandidata za akademika Srpske Akademije Znanosti i Umjetnosti, pardon Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnosti. Oprostite mi opet sam pogriješio Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/toptema/akademik-sa-h-indeksom-nula-6-dva-bolja-kandidata-iz-srbije/>

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR - UKLANJATELJ (ODGOVOR AKADEMIKA KUZME KOVAČIĆA)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: *Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI KOVAČIĆU,, (AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? – 3.),,*

Date: *Sun, 12 May 2024*

From: *Kuzma Kovačić*

To: *Josip Pečarić*

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjalatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak. Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuro podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*

Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

5. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
6. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
7. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
8. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.
9. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj.*

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljivao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj.*

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU UTEMELJITELJA RH?

Jedno od pitanja koje sam postavio novinarki "Jutarnjeg lista" kada je tražila moju izjavu i kada je potvrdila da ne zna da je kandidat ua akademika 'povjesničar ' Uklanatelj uklonio prije 13 godina bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana bilo je: *Znate li za neki sličan slučaj u nekoj drugoj državi da se tako ukloni bista onoga koji je utemeljio tu državu?*

A njega je predložio za akademika Razred za društvene znanosti u HAZU!

Tako su ovi izbori u HAZU pokazali zašto nije dovoljno da u Akademiji neki razred sam odlučuje o izboru novih akademika već to MORA učiniti cijela Akademija.

To ne znači da mi možemo znati ima li među nama još drobilica i uklanjatelja koje nismo uspjeli detektirati.

To su im pokazali i dr. sc. Mirko Valentić kada je kao ravnatelj HIP-a Zagreb, naravno ne bez suglasnosti akademika Tuđmana, odlučio da na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov jasenovački mit“ odgovori jedan matematičar, a jedan liječnik je u povodu stote obljetnice pisao o Tuđmanu kao povjesničaru i akademiku na nagovor prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana. Zašto baš njima?

Pa i jedan i drugi su od Sveučilišta u Stanfordu prepoznati kao najutjecajniji znanstvenici u svijetu. A povjesničari u RG se od Tuđmanove smrti zabavljaju u dokazivanju kako povijest nije znanost tj. ne može biti revizije onoga za što je Partija odredila kao konačnu istinu, a u RH poslije Tuđmanove smrti uveo povjesničar AMATER koji nije završio ni bilo kakav fakultet, ali je otac nekadašnjeg kandidata za Akademika danas poznatijeg kao Ivo Drobilica.

Za novinare u RH koji 13 godina nisu otkrili da je 'povjesničar – Uklanatelj' uklonio tu bistu, to još 'nije otkriveno'. Valjda zato ne vidimo tekstove u novinama s naslovom :

JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU UTEMELJITELJA RH?

Moj dragi prijatelj (i suautor) Zvonimir Hodak je nepravedan prema Srbima kad piše u najnovijoj kolumni:

. Nož, žica, Srebrenica... ", pjevale su delije nakon 22. srpnja 1995. godine. Ratko i ekipa su bili tada u punoj formi. "Nepobedivi". Nisu ni slutili da ih čeka 5. kolovoza 1995. g. kad su "nepobedivi" bili pometeni i poniženi, uskočili u traktore i pobjegli glavom bez obzira. Sad im je stigao račun na naplatu za zločine u agresiji na Hrvatsku i BiH, napose za onaj u Srebrenici. Gledali smo montipajtonovske scene iz UN-a... "Cela" Srbija je bila na nogama, a Vučić snužden u UN-u i zamotan u srpsku zastavu. General Mladić je doduše bio osuđen u Haagu za smrt osam tisuća i pet stotina muškaraca i mladića, ali ovo u UN-u im je bio neočekivani šamar. Rezolucija je izglasana s dobrom većinom od 84 države i sad je zapečaćeno da je Srbija u BiH izvršila genocid. Protiv je glasovalo tek 19 država, a predstavnika 22 države nije ni bilo u dvorani kad se glasovalo. Međutim, Srbi ne bi bili to što jesu da nisu tu rezoluciju proglasili svojom pobjedom te izašli na ulice slaveći "pobjedu".

Zašto je moj prijatelj nepravedan.?

Pa i sam kaže da je kod njih sve obrnuto. Pa zar oni svo vrijeme ne tvrde da su Hrvati genocidan narod, što je zapravo njihova poruka o njima samima?

Dakle, oni to stalno govore samo imamo mi puno onih nepismenih kakvi su i naši 'istoričari' koji ne razumeju bre srpski koji ceo svet razume.

Ne razumije čak ni moj prijatelj Hodak da Srbi s pravom slave onoga koji im je najviše pomogao; Franju Tuđmana, Da Tuđman nije spriječio mnogo veći genocid u Bihaću odmah poslije Srebrenice, kakva bi tek bila ta Rezolucija o njihovom genocidu?

Na to nas podsjeća Davor Dijanović, a u Prilogu vam dajem moje pismo Predsjedniku Vlade iz 2012.

<https://direktno.hr/kolumne/hrvatska-nakon-dva-dramaticna-pisma-sprijecila-novu-srebrenicu-prisjecamo-se-nakon-rezolucije-346576/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39614-hrvatska-je-nakon-dva-dramaticna-pisma-sprijecila-novu-srebrenicu-prisjecamo-se-nakon-rezolucije>

A koliko bi ih to tek koštalo:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/jednoj-je-drzavi-za-vrijeme-glasanja-o-srebrenici-sjelo-cak-pola-milijuna-dolara-hvala-srbiji-15464951>

Toga su svjesni i Bošnjaci pa je njima Franjo jednako kriv kao i Sloba:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39590-marijadic-takav-nemoral-i-takvu-nezahvalnost-svijet-jos-nije-vidio>

Da, nije u pravu ni Marijačić, a ni svojevremeno i ja kada sam isto tvrdio pitalicom:

-Kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?

-Spasi ga od genocida!

I logično je kada Srbi slave Tuđmana, Bošnjacima je jasno da je on kriv, zar ne?

A znamo i da je Tuđman 'pravedno' osuđen i zbog Jasenovca. To dobro znaju naši 'istoričari' i zato podržavaju 'povjesničara' 'Uklanatelja'. Zar Jasenovac nije ponajbolji za 'dokazivanje' genocidnosti hrvatskog naroda?

Ali Hodaku nije jasno da su u pravu naši 'naučnici' pa piše:

Gledam ekskluzivni izvještaj Zemaljske komisije Hrvatske iz 1946.g. koja "obara s nogu". U Vojnom arhivu u Beogradu stoji kako je bilo 576 ubijenih u Jasenovcu. Gdje je to od 750.000 ubijenih s kojima su nas "hranili" pedeset godina? Još jedan dokaz kako smo živjeli u desetljećima laži, godinama kada je Tito tvrdoglavo izbjegavao sirenski zov da nogom stupi u lažni simbol "ustaških zločina". Za razliku od hrvatskih Jugoslavena koji slijepo i dalje vjeruju kako u Jasenovcu leže stotine tisuća ubijenih Srba, Židova i Roma, Tito je znao što je prava istina. Međutim, možete vi mahati s izvješćem Zemaljske komisije koliko vam srce želi ako to ignoriraju svi mediji u kojima čekaju Ante Tomić, Boris Dežulović, Gerovac, Bajruši, Jurica Pavičić..., da ne govorim o našim vrlim "istoričarima" s Filozofskog fakasa u Zagrebu. S muzejom ili bez njega, Hrvatska je i dalje u raljama komunizma. Dokle?

<https://direktno.hr/kolumne/sandra-i-dalija-su-sablaznjene-naljutila-ih-je-izjava-koju-se-netko-napokon-usudio-javno-izreci-346664/>

Sigurno je našim 'istoričarima' i ne samo njima bilo strašno da im na Izbornoj skupštini u HAZU matematičar tvrdi:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Josip Pečarić

TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

'HRVATSKI TJEDNIK' O CRNOGORAKOJ REZOLUCIJI (2.): DAVOR DIJANOVIĆ

Kolumna Davora Dijanovića iz "Hrvatskog tjednika" od 4. 7. 2024. Dana je na portalu HKV-a. Na istom portalu možete naći i tekst:

Dr. sc. Saša Mrduljaš: Rezolucija o Jasenovcu je zamka koju je srpska politika postavila Hrvatskoj s nadom da će u nju upasti

04. srpnja 2024.

S obzirom na znatan utjecaj „srpskoga sveta“ u Crnoj Gori, jedan od ključnih poteza trebao bi biti konkretna podrška crnogorskim suverenistima

<https://www.hkv.hr/razgovori/43942-dr-sc-sasa-mrduljas-rezolucija-o-jasenovcu-je-zamka-koju-je-srpska-politika-postavila-hrvatskoj-s-nadom-da-ce-u-nju-upasti.html>

Evo teksta kolumniste „Hrvatskog tjednika“:

(Geo)političke teme i mete

D. Dijanović: Stop agresorskoj Crnoj Gori i Srbiji na putu prema EU

04. srpnja 2024.

ŠTO NAKON REZOLUCIJE SKUPŠTINE CRNE GORE?

Zastupnici u Skupštini Crne Gore usvojili su u petak, 28. lipnja, tzv. Rezoluciju o genocidu u logorima Jasenovac, Dachau i Mauthausen, glasovima 41 zastupnika vladajuće koalicije. Jedan zastupnik vladajućih bio je protiv, dok oporba i nekoliko zastupnika vlasti nisu nazočili glasovanju jer smatraju, kako je navedeno, da na ovaj način službeni Beograd zloupotrebljava svoj utjecaj u Crnoj Gori.

Rezoluciju je poduprla većina zastupnika „Pokreta Europa Sad“ predsjednika Vlade Milojka Spajića, prosrpske desnice predsjednika Skupštine Crne Gore, četničkog vojvode Andrije Mandića, prosrpske Socijalističke narodne stranke (SNP) i Demokrata Alekse Bečića.

Rezolucija je nedvojbeno ustupak „srpskom svetu“ u Crnoj Gori nakon nedavne Rezolucije o Srebrenici, tj. indikator da je utjecaj Beograda u ovoj državi ponovno snažno ojačao. Pokazuje se da je Milojko Spajić zaista alternativna opcija „srpskog sveta“ u Crnoj Gori. Književnik Milorad Popović očito s pravom upozorava da je Crna Gora ponovno postala kolonijom Beograda u kojoj se sve što je crnogorski nastrojeno u kulturnom i nacionalnom smislu diskriminira.

Na usvajanje rezolucije reagiralo je hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP).

„Republika Hrvatska smatra neprihvatljivim, neprimjerenim i nepotrebnim donošenje rezolucije čija namjera nije izgradnja kulture sjećanja i pomirbe, već instrumentalizacija sjećanja na žrtve Jasenovca radi kratkoročnih političkih ciljeva inicijatora ove rezolucije“, navedeno je u prvoj reakciji MVEP-a na usvajanje rezolucije o Jasenovcu u crnogorskoj skupštini.

Budući da se Crna Gora stavila u položaj koji Hrvatska ne može tumačiti dobrosusjedskim i suprotan je namjerama razvoja prijateljskih odnosa, dodaje se u reakciji MVEP-a, „Republika Hrvatska zadržava pravo reagirati na odgovarajući način“.

„Hrvatska očekuje da će Crna Gora prioritetno pristupiti rješavanju pitanja utvrđivanja odgovornosti za zločine koje su državljani Crne Gore izvršili tijekom agresije na RH

devedesetih godina. To osobito uključuje i one počinjene prilikom napada na Dubrovnik koji je započeo 1. listopada 1991. i opsade grada koja je trajala do svibnja 1992., kao i zločine počinjene nad hrvatskim državljanima u Crnoj Gori, uključujući u logoru Morinj u kojem je bilo zatočeno više od 350 hrvatskih državljana od rujna 1991. do kolovoza 1992., te pitanje pravednih naknada za sve bivše logoraše“, naglasio je MVEP.

„Rezolucija o Jasenovcu pokazuje duboke podjele u crnogorskom društvu“, rekao je predsjednik Vlade Andrej Plenković u izjavi novinarima na marginama Dubrovnik foruma. Dodao je kako je rezolucija koju je Skupština Crne Gore donijela u petak „odraz namjera“ koje nisu ni dobrosusjedske ni partnerske. Naglasio je da Hrvatska „zadržava pravo reakcije na ovakvu rezoluciju“ koja je „nepotrebna“.

Bivši šef crnogorske diplomacije Ranko Krivokapić također je sudjelovao na Dubrovnik forumu. On je rezoluciju nazvao „ponižavajućom za Crnu Goru, a i za regiju u cjelini“. Istaknuo je da su oni koji su usvojili rezoluciju o Jasenovcu „dio kvislinškog naslijeđa u Crnoj Gori, četničkog pokreta i svega ostalog“.

Hrvatske vlasti nisu precizirale kakva će biti reakcija Republike Hrvatske na ovu sramotnu rezoluciju Crne Gore, no jedini je pravi odgovor stopiranje pregovora Crne Gore s Europskom unijom. Iz crnogorske oporbe, doduše, poručuju da bi to bio najgori mogući hrvatski odgovor jer bi Crnu Goru izručio Beogradu i Moskvi. No realno to je jedini način da se spriječi buduće slične velikosrpske provokacije koje se sada izvršavaju preko Podgorice.

Hrvatska bi, osim toga, trebala stopirati i pregovore Srbije i EU-a. Ti pregovori nisu doveli do bilo kakve demokratizacije u Srbiji. Štoviše, velikosrpska politika, danas upakirana u ideologiju „srpskog sveta“, sve je agresivnija i snažnija, pa i u odnosu na Hrvatsku. Nema godine da se u Srbiji ne donese neki dokument koji prisvaja hrvatsko kulturno naslijeđe te iskazuje i teritorijalne aspiracije prema Hrvatskoj.

Dopuštanje Crnoj Gori, koja i dalje ne vraća Hrvatskoj ukradeni brod, i Srbiji da uđu u EU bez da se jasno odreknu velikosrpskog naslijeđa predstavljalo bi izdajnički akt hrvatske politike. Jer, kao što je svojedobno poručio kardinal Franjo Kuharić: „Ima istina od koji se

ne može i ne smije odstupiti, ima granica na kojima se mora. stati, ima položaja sa kojih se ne smije uzmicati“.

Davor Dijanović
Hrvatski tjednik

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/43946-d-dijanovic-stop-agresorskoj-crnoj-gori-i-srbiji-na-putu-prema-eu.html>

HKV.HR

D. Dijanović: Stop agresorskoj Crnoj Gori i Srbiji na putu prema EU - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40073-stop-agresorskoj-crnoj-gori-i-srbiji-na-putu-prema-eu>

<https://hrvatskonebo.org/2024/07/06/d-dijanovic-stop-agresorskoj-crnoj-gori-i-srbiji-na-putu-prema-eu/>

JONJIĆA ZA PREDSDJEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.

PODCAST VELEBIT – JONJIĆ: ULAZIM U BITKU OD KOJE NEĆU ODUSTATI

01 Listopad 2024 12:06

Gost u Podcastu Velebit je odvjetnik, povjesničar i predsjednički kandidat Tomislav Jonjić.

► Kako shvatiti medijsku blokadu Vaše kandidature, dok u isto vrijeme izvjesna Aurora Weiss dobiva medijski prostor?

► Možete li predstaviti Vaš životni put, koji je s obzirom na medijsku blokadu, javnosti ostao nepoznat?

► Kanite li i Vi u kampanji, u stranu gurnuti tzv. ideološka pitanja, kao što to predlažu drugi kandidati, jer se tobože, trebamo okrenuti budućnosti, a ne gledati u prošlost?

► Računate li na dio glasova hadezeovih članova i hoćete li se s oprezom ponijeti prema vladi?

► Što mislite o apelu Primorca koji stalno poziva da se u kampanji ne iznosi prljavo rublje?

► Iz DP-a kažu da Vama i Mariji Selak Raspudić nisu dali potporu jer ih niste tražili.

► Jonjić: ‘Program s kojim idem na predsjedničke izbore sastoji se od dva dijela – od onoga koji se drži sadašnjih ustavnih ovlasti Predsjednika Republike, i dijela koji predstavlja svojevrsni politički manifest, dijagnozu dubljih problema hrvatske države i demokracije, te pokušaj nudi konkretnih rješenja za te probleme.’

► Jonjić: ‘I danas tzv. politički mainstream odbija priznati da će nastavak aktualnih migracijskih i demografskih trendova u pitanje dovesti opstanak naroda i države, a da su kulturni i jezični problemi već prisutni te zahtijevaju jasne i konkretne odgovore.’

► Tomislav Jonjić je primio javnu potporu preko 230 ljudi različitih profila, među koje na primjer spadaju: Ivan Aralica, Mato Artuković, Meri Cetinić, Dinko Dedić, Davor Dijanović, Davor Domazet-Lošo, Bruna Esih, Željko Glasnović, Zorica Gregurić, Marko Grubišić, Andrija Hebrang, Mate Knezović, Željko Olujić, Markica Rebić, Stjepan Razum, Karlo Starčević, Tomislav Sunić, Josip Stjepandić, Ivica Šarac, Đuro Vidmarović i mnogi drugi.

[https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40950-podcast-velebit-jonjic-
ulazim-u-bitku-od-koje-necu-
odustati?fbclid=IwY2xjawFpwtRleHRuA2FlbQIxMAABHc3POEkxJan7-
qMCUyVvG1DhVHPMYzrt7ir ZinNPHSA40ksICCIwC6Ypg_aem_xEX4VhT2lv72CV
nZq3f_3Q](https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40950-podcast-velebit-jonjic-
ulazim-u-bitku-od-koje-necu-
odustati?fbclid=IwY2xjawFpwtRleHRuA2FlbQIxMAABHc3POEkxJan7-
qMCUyVvG1DhVHPMYzrt7ir ZinNPHSA40ksICCIwC6Ypg_aem_xEX4VhT2lv72CV
nZq3f_3Q)

UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361) PREDSJEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU

I dalje ima čitatelja koji nas pitaju: “Tko je Tomislav Jonjić da mu dajete toliki publicitet i prednost kao predsjedničkom kandidatu?” Dodaju da im je “nepoznat”, da ga ne vide na televiziji kada se najavljuju predsjednički kandidati, a ni inače. – Odgovor i naš urednički razlog i opravdanje leži u tomu što je jedino dr. Tomislavu Jonjiću potporu iskazalo mnoštvo osoba uglednih u svojim sredinama i nacionalno poznatih osoba zasvjedočene domoljubne i humanističke orijentacije i životopisa iz domovine i iseljeništva: od povjesničara i ratnih veterana, napose dragovoljaca, od književnika i umjetnika, znanstvenika, publicista i onih koji su bili na važnim položajima u civilnoj ili vojnoj vlasti ili u kulturi i javnom životu u Tuđmanovo doba, neki i poslije toga. Tada se stvarala, branila, učvršćivala i afirmirala nova i mlada hrvatska država. Tada se isto tako branio i hrvatski opstanak te ustavni i stvarni položaj hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovni. Tada je posebnu ulogu imalo hrvatsko iseljeništvo, koje je dalo svoj doprinos hrvatskim državotvornim nastojanjima. Početkom kolovoza već smo objavili prvi popis potpora, 251, a sada onima koji se još raspituju po kojim se kriterijima odlučiti za određenog kandidata podastiremo upravo ažurirani popis 361 potpisnika, koji je zaista široko reprezentativan, s ljudima kojima se može vjerovati i u čije se znanje i razumijevanje možemo pouzdati. (Neovisno o tomu, formalno potpisivanje lista za kandidaturu upravo traje, do 10. prosinca.)

JAVNA POTPORA PREDSJEDNIČKOJ KANDIDATURI DR. SC. TOMISLAVA JONJIĆA

(Zagreb, 1. prosinca 2024.)

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik
Županijskog doma Hrvatskoga
državnog sabora (Zagreb)
2. Vitimir ALILOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske
(Split)
3. Ivica ARBANAS dragovoljac Domovinskog rata, prvi
zapovjednik obrane Vukovara,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske,
zapovjednik samostalne pješačko-
motorizirane 84. bojne „Termiti“
(Zadar)
4. Jerko ARTUKOVIĆ sudionik osnivačke skupštine HDZ-a
1989., poduzetnik (Međugorje)
5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik
(Slavonski Brod)
6. Božo BAČAK hrvatski politički emigrant i javni radnik

(SAD)

7. Matija BAJIĆ, prof. profesor matematike i informatike, ravnatelj škole (Zagreb)
8. Nenad BAKLIŽA trg. zastupnik (Varaždin)
9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika Herceg-Bosne (Mostar)
10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire Barešića (Zagreb)
12. Srećko BAREŠIĆ-NIKIĆ bivši povjerenik za dijasporu Domovinskog pokreta te koordinatorka za iseljništvo Hrvatskoga svjetskoga kongresa (Australija)
13. Ivan BARIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
14. Marija BAŠIĆ, prof. prof. francuskog jezika, književna prevoditeljica
15. dr. sc. Nataša BAŠIĆ KOSIĆ jezikoslovka, povjesničarka hrvatskog jezika. leksikografska savjetnica u trajnom zvanju (Zagreb)
16. Slaven BEGIĆ umirovljeni bojničar, pripadnik posebne postrojbe Kumrovec i 2. gardijske brigade HV-a („Gromovi“)
17. Stjepan BEKAVAC, prof. povjesničar i publicist (Zagreb)
18. Željko BELANEK graf. spec. (Karlovac)
19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
20. Josip BILIĆ-PRCIĆ dipl. pravnik, odvjetnik (Zagreb)
21. Leonardo BILOGLAV diplomirani agronom, pukovnik Hrvatske vojske u miru (Zagreb)
22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a Split, publicist (Split)
23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)
24. Ivica BITANGA bivši pripadnik specijalnih postrojbi HV-a, višegodišnji predsjednik Vojnogovnog suda i pričuvni brigadir Hrvatske vojske (Zagreb)
25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
26. Ivan BLAŽIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
27. Boris BOBAN umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)
28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski politički emigrant (SR Njemačka)
29. Damir BOROVIĆ novinar i publicist (Zagreb)
30. prof. dr. sc. Petar BOSNIĆ umirovljeni redoviti profesor i bivši

- dekan Pravnog fakulteta u Splitu, bivši
saborski zastupnik (Split)
31. Ivan BOŠNJAK, prof. profesor informatike, predsjednik
podružnice HKD-a Napredak
(Varaždin)
32. Marijan BRAJAC povratnik iz SAD-a, umirovljenik
33. Stjepan BRAJDIĆ, ing. inženjer tehnike (Karlovac)
34. Josip BRDAR pripadnik studentskog pokreta 1971. u
Splitu, umirovljeni odvjetnik (Zagreb)
35. Zdravko BUBALO dipl. ekonomist, privatni poduzetnik
36. Alojzija BUCONJIĆ hrvatska politička emigrantica, članica
vodstva Hrvatske republikanske stranke,
sabornica Hrvatskoga narodnog vijeća
(Zagreb)
37. Marijan BUCONJIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik
Međudruštvenog odbora Hrvata New
Yorka, bivši pomoćnik ministra za
iseljeništvo i dr. (Zagreb)
38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih
studija i umirovljeni viši predavač
Sveučilišta Macquarie u Sydneyu,
počasni doktor Sveučilišta u Splitu
(Australija)
39. Franjo BUDIMLIĆ dipl. politolog, publicist, državni
službenik u New Yorku (SAD)
40. Ivana BUIĆ odvjetnica (Rijeka)
41. Eol BUIĆ dipl. ing. strojarstva (Rijeka)
42. Feodora BUIĆ dipl. pravnik (Rijeka)
43. fra Ante Vuk BULJAN voditelj Hrvatske katoličke misije Köln
(SR Njemačka)
44. Tihomir BULJAN umirovljeni pripadnik 4. gardijske
brigade Hrvatske vojske (Imotski)
45. dr. Jure BURIC studentski prvak iz 1971., književnik,
župan i bivši saborski zastupnik
(Ravno)
46. Vlado CELINŠČAK umirovljenik (Zagreb)
47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i
skladateljica
48. CVITKOVIĆ, Miran, dr. med. liječnik, stalni sudski vještak,
predsjednik Hrvatske udruge za
medicinsko pravo (Zagreb)
49. Mile ČATLAK prvi zapovjednik Prvog odreda
pomorskih diverzanata Hrvatske ratne
mornarice 1991., nakon školovanja
okončanog na West Pointu s najvišim
ocjenama umirovljen kao kapetan
fregate
50. Snježana ČELAR, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije

(Varaždin)

51. Vesna ČIŽMAR, mag. oec. manager za korporativno upravljanje, članica predsjedništva Pravedne Hrvatske
52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske, hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik Središnjeg stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata (Split)
53. Robert ČULINA, dipl. ing. diplomirani inženjer elektrotehnike, pripadnik 1. gardijske brigade „Tigrovi“, pukovnik u miru (Zagreb)
54. Hrvoje ČULJAK, dipl. oec. sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata, poduzetnik (Osijek)
55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
56. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata, publicist, poduzetnik (Osijek)
57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u Hrvatskome narodnom vijeću, povjesničar i publicist, sveučilišni profesor, po povratku u domovinu sa suprugom utemeljio nakladničku kuću CroLibertas
58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u američkim koledžima, prevoditeljica, suutemeljiteljica nakladničke kuće CroLibertas
59. Ivan ČAPIN hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
60. mr. sc. Željko ČAPIN dipl. pravnik, odvjetnik, umirovljeni brigadir Hrvatske vojske (Split)
61. prof. dr. sc. Vedran ČORIĆ, prim. dr. med. sveučilišni profesor, specijalist kardiokirurgije i opće kirurgije (Zagreb)
62. Drago ČUTUK dipl. pravnik, jedan od istaknutih sudionika studentskog pokreta 1971. u Splitu (Split)
63. dr. sc. Krešimir ČUŽE doktor elektrotehničkih znanosti, umirovljenik (Split)
64. Davor DANIELOV umirovljeni ekonomist (Split)
65. Rade DEAK hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
66. Dinko DEDIĆ aktivist iz doba Hrvatskog proljeća, hrvatski politički emigrant, dužnosnik Hrvatskoga državotvornog pokreta i glavni urednik Hrvatskog tjednika (Melbourne), urednik portala Projekt Velebit

-
67. doc. dr. sc. ANTE DELIĆ povjesničar, znanstveni suradnik,
docent na Sveučilištu u Zadru (Zadar)
68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
69. Mario DIVIĆ pravnik, hrvatski ratni vojni invalid,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske
70. Željko DOGAN hrvatski iseljenik, novinar i publicist
(Australija)
71. Ante DOKOZA hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac,
bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske
vojske (Zagreb)
73. Marina DONADINI KOSTOVIĆ,
prof.
profesorica povijesti umjetnosti i
francuskog jezika, povratnica iz
Njemačke (Veliki Drvenik)
74. Jure DRAGIČEVIĆ javni politički radnik
75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine,
teologica
76. Ivan DUGANDŽIĆ student kroatistike (Mostar)
77. Ivanka DUJMOVIĆ službenik (Varaždin)
78. Fabijan DUMANČIĆ politički zatvorenik, hrvatski branitelj
(Zagreb)
79. mr. sc. Mila DUNDIĆ dipl. pravnica, stručnjakinja za pravo
mora (Split)
80. dipl. ing. Stjepan DUNDIĆ dipl. inženjer elektrotehnike,
umirovljenik (Split)
81. Drago DUVNJAK dipl. ing. građ. (Osijek)
82. Pere ERANOVIĆ glumac HNK Split (Split)
83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica
(Zagreb)
84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski vještak,
bivši poduzetnik (Zagreb)
85. Tomislav FRKOVIĆ, prof. javni radnik (Argentina)
86. Dubravka FRKOVIĆ JURUN hrvatska politička emigrantica,
poduzetnica (Argentina)
87. Tomas GADŽE, dr. med. vet. doktorand veterine (Argentina)
88. Ante GADŽO Imotski
89. prof. dr. sc. Željko GALIĆ sveučilišni profesor, Pravni fakultet
Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
90. Jozo GLAMOČ hrvatski politički emigrant, javni radnik
i poduzetnik (Australija)
91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog
vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik
hrvatske komponente vojske Federacije
BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica

- Hrvatske žene i jedan od urednica časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant, novinar i publicist, suutemeljitelj Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD (Zagreb)
94. Mladen GOLUB dipl. pravnik, umirovljenik (Zagreb)
95. Ivan GRBAVAC hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
96. GRBAVAC, Željko, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva (Osijek)
97. Ljiljana GREGURIĆ dipl. pravnik (Varaždin)
98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara (Zagreb)
99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši hrvatski politički emigrant (Zagreb)
100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika (Zagreb)
101. Ana GUBERINA magistra likovne umjetnosti (Zagreb)
102. doc. dr. sc. Ivan GUDELJ bivši predstojnik Klinike za plućne bolesti KBC-a Split (Split)
103. Ivan GUDELJ učenik (Runović)
104. Marijan GUDELJ učenik (Runović)
105. Zdravko GUDELJ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
106. Željko GUDELJ, dipl. ing. dipl. inženjer geodezije (Solin)
107. Slaven GUDELJ-VELAGA hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
111. Tihana HRABAR, dr. med. Zdravstveno učilište (Zagreb)
112. Željko HRABAR, dr. med. spec. specijalist psihijatar (Zagreb-Popovača)
113. Đurđa HREN-OBRANIĆ, dr. med. spec. liječnica, specijalistica obiteljske medicine (Varaždin)
114. Ivan ILIČIĆ hrvatski branitelj iz 1990., dužnosnik Hrvatske stranke prava (Zagreb)
115. Kazimir IŠTUK katolički teolog (Zaprešić)
116. Pero IVČEC hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
117. Franjo IVIĆ hrvatski politički emigrant, nogometaš, igrač nogometne reprezentacije SAD-a, povratnik
118. Ivan JAKIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik

- (SAD)
119. Ivan JAKLIN, dipl.ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
120. dr. sc. Domagoj JAMIČIĆ znanstveni savjetnik u mirovini
(Zagreb)
121. dr. Hrvoje JANČIĆ, dr. stom. stomatolog (Rijeka)
122. dr. sc. Vjeko Božo JARAK teolog, svećenik (Varaždin)
123. Žarko JERKOVIĆ član središnjeg vijeća HOZ-a Jazovka
(Zagreb)
124. Ivo JERINIĆ radnik (Dubrovnik)
125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
126. Petar JURČEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
127. Anto JURENDIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljenik bojnika ATJ Lučko
(Zagreb)
128. Marko JURIČ novinar, publicist, voditelj Projekta
Velebit (Zagreb)
129. Manda JURJEV umirovljenica (Zlarin)
130. Pave JUSUP nogometni dužnosnik, poduzetnik
(Sukošan)
131. Ivan KARMELIĆ mag. iur., odvjetnik (Brač)
132. prof. dr. sc. Ivan KATAVIĆ umirovljeni sveučilišni profesor u
trajnom zvanju (Podstrana/Split)
133. Ivan KATIĆ hrvatski iseljenik, poduzetnik i
dobročinitelj (SAD)
134. Slavko KATIĆ hrvatski iseljenik u SAD, poduzetnik i
dobročinitelj (SAD)
135. dr. sc. Marina KATINIĆ PLEIĆ filozofkinja i književnica (Zagreb)
136. Darko KAVICKI, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva
(Karlovac)
137. Božo KELAVA hrvatski politički uznik i politički
emigrant (Zagreb)
138. Boris KLAPIRIĆ zapovjednik 1. satnije 3. Imotske bojne
4. brigade HV-a (Imotski)
139. Teo KLARIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer, poduzetnik (Split)
140. Miroslav KLEMM povjesničar umjetnosti (Varaždin)
141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i
direktor Hrvatskoga filmskog instituta
(SAD), publicist, osnivač Zaklade sv.
Marije na Mljetu (SAD)
142. Josip KNEZOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
143. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske
stranke (Zagreb)
144. prof. dr. sc. Goran KNEŽEVIĆ umirovljeni profesor na Stomatološkom
fakultetu u Zagrebu, član niza
međunarodnih udruga
145. Petar KOLAKUŠIĆ brigadir u miru, ratni načelnik brigade

HVO-a Rama

146. Krešimir KONTIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj Hrvatskih studija (Zagreb)
148. dr. sc. Ivan KOSIĆ klasični filolog i paleograf (Zagreb)
149. dr. sc. med. Nenad KOSTOVIĆ liječnik i poduzetnik, povratnik iz Njemačke (Veliki Drvenik)
150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih domaćih i međunarodnih nagrada
151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti (Zagreb)
152. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
153. Ivica KOŽUL predsjednik uprave velike trgovačke tvrtke u više mandata (Split)
154. Lada KOŽUL mag. pharm. (Split)
155. Mirko KRALJEV kazališni i filmski glumac, šekspirolog, diplomat, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)
156. Marko KRZNARIĆ umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske, istraživač i publicist (Antunovac)
157. Mario KUJUNDŽIĆ, dipl. ing. hrvatski ratni vojni invalid
158. Marko KUJUNDŽIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
159. don Vjenceslav KUJUNDŽIĆ svećenik, župnik župe sv. Josipa u Splitu
160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zagreb)
161. Tomislav KUZMANOVIĆ odvjetnik, branitelj generala Mladena Markača u postupku pred MKSJ-om (SAD)
162. Gojko KVESIĆ ekonomist, sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata (Osijek)
163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski snimatelj
164. prof. dr. sc. Mile LASIĆ redoviti profesor na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih komunističkih zločina
166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)
167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)
168. Ante M. LIJIĆ arhitekt, poduzetnik (Split)
169. Robert LILION dužnosnik Pravedne Hrvatske, vijećnik u županijskoj skupštini Ličko-senjske županije (Karlobag)

170. Marina LOGARUŠIĆ glavna tajnica i kandidatica za
predsjednicu Hrvatske stranke prava
(Slavonski Brod)
171. Vlade LOZIĆ dipl. knjižničar (Split)
172. Branko LOZO umirovljenik, veteran Domovinskog
rata (Zagreb)
173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i
bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata
Europe (Imotski)
174. Ranko LOZO umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Imotski)
175. Ivan LUČIĆ bivši hrvatski politički emigrant
176. mr. Ivanka MADUNIĆ
KUZMANOVIĆ
pjesnikinja i povjesničarka (SAD)
177. Jure MAJETIĆ umirovljeni satnik Hrvatske vojske,
pripadnik samostalne pješačko-
motorizirane 84. bojne „Termiti“
(Starigrad Paklenica)
178. Tihomir MAJIĆ, dr. med. liječnik, bivši ravnatelj Nastavnog
zavoda za javno zdravstvo dr. A.
Štampar, glavni tajnik Pravedne
Hrvatske
179. Ante MANDARIĆ dipl. pravnik, pukovnik Hrvatske vojske
u miru (Split)
180. Ivan MARČEC student (Čakovec)
181. Miroslav MARGETIĆ hrvatski športaš, biciklist (Banja Luka)
182. Božena MARIČIĆ poduzetnica (Šibenik)
183. Leo MARIĆ povjesničar i publicist (Delnice)
184. Marinko MARINOVIĆ dipl. pravnik, umirovljeni brigadir
Hrvatske vojske (Karlovac)
185. Pero MARKOVIĆ bivši gradonačelnik Čapljine, župan
Hercegovačko-neretvanske županije,
zastupnik u Domu naroda Federacije
BiH
186. Snježana MARTINČEVIĆ poduzetnik (Varaždin)
187. prof. mr. art. Miroslav MARTINJAK glazbenik, muzikolog, sveučilišni
profesor (Zagreb)
188. prof. dr. sc. Josip MASTELIĆ umirovljeni redoviti sveučilišni profesor
(Split)
189. Vanja MASTELIĆ umirovljena magistra farmacije (Split)
190. Ive MATANOVIĆ radnik (Rijeka)
191. Ivo ZLATIĆ radnik (Tuzla)
192. Ivica MARAS športski djelatnik i novinar (Zagreb)
193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u
trajnom zvanju, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u

- trajnom zvanju (Zagreb)
195. Mario MEDAK odvjetnik i povjesničar (Zagreb)
196. Ankica METER CELINŠČAK sudac (Zagreb)
197. Ivica MIHALJEVIĆ, prof. prof. filozofije i religije, leksikograf,
pisac
198. Mario MIHINJAČ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
199. Mišo MIHOČEVIĆ bivši ravnatelj Dubrovačkih ljetnih
igara, dragovoljac i veteran
Domovinskog rata
200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika
Tuđmana (Zagreb)
201. prof. dr. sc. Nikola MIJATOVIĆ sveučilišni profesor u trajnom zvanju
(Zagreb)
202. Silvija MIKULIČIĆ, dipl. ing. dipl. ing. kemije (Varaždin)
203. prof. dr. sc. Vlado MIKULIČIĆ redoviti profesor u trajnom zvanju,
Fakultet elektrotehnike
204. Ivan MIKULIĆ povratnik iz Australije, član uredništva
„Hrvatskog tjednika“ (Australija), jedan
od osnivača Hrvatskoga državotvornog
pokreta u Australiji (Zagreb)
205. Mile MILKOVIĆ bivši predsjednik Ujedinjenih Hrvata
Kanade – ogranak Kralj Tomislav
(Vancouver), bivši član vodstva NK
Croatia (Vancouver, Kanada)
206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša
sadorska zastupnica i potpredsjednica
Vlade (Zagreb)
207. Vanja MLADINA dipl. pravnik, jedan od prvaka
Hrvatskog proljeća u Splitu, odvjetnik,
hrvatski politički uznik (Split)
208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
210. mr. sc. Mate MUSTAPIĆ dipl. pravnik, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Split)
211. mr. sc. Marija MUŠE DANIELOV, dr.
med.
liječnica, stalni sudski vještak (Split)
212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor, teolog,
znanstvenik i publicist
213. Ante NENADIĆ pripadnik 115. brigade Hrvatske vojske
(Imotski)
214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike
(Zagreb)
215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica
(Zagreb)
216. Miroslav NIKOLIĆ general Hrvatskog vijeća obrane u miru,
predsjednik Hrvatske kulturne zajednice
„Troplet“ (Mostar)

217. Neda NIŽETIĆ dipl. pravnica i profesorica vjeronauka, stradalnica Hrvatskog proljeća (Split)
218. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)
219. Alfred OBRANIĆ bivši gradonačelnik Varaždina, raniji predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika te pomoćnik ministra (Varaždin)
220. Ivan OBRANIĆ, dr. med. spec. internist i kardiolog (Varaždin)
221. Jakov OBRANIĆ poduzetnik (Varaždin)
222. Matko OBRANIĆ agent za nekretnine (Varaždin)
223. Mislav OBRANIĆ informatičar (Varaždin)
224. dr. sc. Sonja OBRANIĆ molekularni biolog, docent (Varaždin)
225. Anđelka OLIĆ umirovljenica (Split)
226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik Republike Hrvatske (Zagreb)
227. Leo OREŠKI, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
228. Grlica OREŠKOVIĆ službenica u miru (Varaždin)
229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički emigrant, bivši diplomat i predsjednik Hrvatske republikanske zajednice (Zagreb)
230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u mirovini (Zagreb)
232. Igor PATAKY odvjetnik (Zagreb)
233. Jozo PAVLOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
234. akademik Josip PEČARIĆ matematičar svjetskoga glasa, najcitaniji hrvatski znanstvenik, publicist (Zagreb)
235. Vladislav PERIĆ književnik, novinar i urednik, dragovoljac Domovinskog rata (Split)
236. Anto PERIŠA umirovljenik, povratnik iz Kanade (Zagreb)
237. Ivo PERIŠIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer (Split)
238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
239. Branimir PETENER hrvatski politički uznik, dragovoljac Domovinskog rata, časnik Hrvatske vojske u miru, pročelnik zdruga HOR (Kašina)
240. Damir PETKOV dipl. politolog, osnivač i predsjednik Hrvatsko-švicarskoga gospodarskoga kluba (Švicarska)
241. Ivica PETRIC umirovljeni branitelj
242. prof. dr. sc. Ante PETRIČEVIĆ ravnatelj ratne kirurgije KBC-a Split, sveučilišni profesor
243. Ante PETRIČEVIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Proložac, Imotski)

244. Branimir PETRIČEVIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske,
prvi zapovjednik obrane Sinja i
Cetinske krajine
245. Marijan PINHAK, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike, istraživač
komunističkih zločina (Varaždin)
246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala
Slobodana Praljka u postupku pred
MKSJ-om (Zagreb)
247. Ivan PIŠKOR bac. inf., gradski vijećnik, član
predsjedništva Hrvatske stranke prava
(Delnice)
248. ŽLuka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj,
političar i publicist (Split)
249. Ivan POKUPEC vjeroučitelj (Zagreb)
250. Robert POLEDICA, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
251. Predrag POPOVIĆ inženjer aeronautike, umirovljeni
pukovnik Hrvatske vojske
252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC,
dr. med. spec.
ročelnik Zavoda za kardiovaskularnu
kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
253. Marijo PRIMORAC poduzetnik (Njemačka)
254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica
(Požega)
255. Željko PRPIĆ dipl. ing. strojarstva, hrvatski branitelj,
general u mirovini
256. doc. dr. sc. Mario PULJIZ, dr. med. predstojnik ginekološkog odjela na
Institut za tumore KBC Sestara
milosrdnica Zagreb (Zagreb)
257. Nenad PULJIZ dipl. agronom, umirovljenik, dočasnik
Hrvatske vojske
258. Ivan RADIĆ radnik (Zagreb)
259. prof. dr. sc. Zvezdana RADOS sveučilišna profesorica u mirovini
(Zadar)
260. Damir RADOŠ hrvatski politički emigrant, publicist
(SAD)
261. Marko RADOŠ umirovljeni pukovnik HVO-a i
Hrvatske vojske, tajnik Udruge 100-
postotnih hrvatskih ratnih vojnih
invalida I. skupine (Zagreb)
262. Karlo RADOVIĆ dipl. kriminalist, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Sinj)
263. Petar RAOS odvjetnik (Split)
264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar (Zagreb)
265. Dalibor REBIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
266. Damir REBIĆ, dr. med. umirovljeni časnik Hrvatske vojske
267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske

- (Zagreb)
268. mr. sc. fra Ivan REŽIĆ svećenik, misionar (Njemačka)
269. Jozo RIBIČIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske
(Šestanovac)
270. Jakoslav ROJNICA pisac, politički analitičar, bivši hrvatski
politički uznik (Split)
271. Branko ROSO, dipl. oec. diplomirani ekonomist (Osijek)
272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinatorica
udruga Krug za trg (Zadar)
273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti,
umirovljeni general Hrvatske vojske,
bivši saborski zastupnik
274. Radovan SLADE-ŠILOVIĆ, dipl. ing. gospodarstvenik, bivši zamjenik
gradonačelnika Trogira, matičar
(Trogir)
275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske
stranke prava i gradonačelnik Gospića
(Gospić)
277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike
Hrvatske, hrvatska politička
emigrantica, zastupnica u Hrvatskome
narodnom vijeću (SAD)
278. Marko RUDELA hrvatski iseljenik, javni radnik i
poduzetnik (SAD)
279. Mario SKEJIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
280. Ivan SKENDEROVIĆ javni radnik (SAD)
281. Ante SMOLIĆ, dipl.ing. dipl. inženjer kemije (Varaždin)
282. Vesna SMOLIĆ, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije
283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i
tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik
MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača
Hrvatskoga državotvornog pokreta,
bivši tajnik HDZ-a za iseljništvo
284. Željko STILINOVIĆ, dipl. oec. poduzetnik, dopredsjednik Pravedne
Hrvatske (Zagreb)
285. Josip STIPIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
286. Marko STIPIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik
HNO-a za Skandinaviju, umirovljeni časnik
287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti u dijaspori i
domovini (SR Njemačka)
288. Dorian STIEGLER fotograf i publicist (Zagreb)
289. Velimir SULIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
290. Ante ŠAKIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni

- časnik Hrvatske vojske
291. Robert ŠALINOVIĆ, dr. med. dent.
spec.
stomatolog, specijalist ortodoncije
(Zagreb)
292. Zdenko ŠANIĆ ratni zapovjednik satnije 3. Imotske
bojne 4. brig. HV-a, prvi predsjednik
Udruge hrvatskih branitelja
Domovinskog rata Imotski
293. Marijan ŠAPINA, dipl. oec. diplomirani ekonomist, bivši ravnatelj
Doma zdravlja Nova Gradiška
294. prof. dr. sc. Ivica ŠARAC povjesničar, sveučilišni profesor
(Mostar)
295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“,
„Najbolji hrvatski tamburaši“)
(Vinkovci)
296. Marijo ŠIMOVIĆ umirovljeni bojnik, dozapovjednik
padobranske bojne 1. Hrvatskoga
gardijskog zdruga
297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski
zastupnik i potpredsjednik Županijskog
doma Hrvatskoga državnog sabora,
hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori
(Split)
298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice
hrvatske u Splitu (Split)
299. Ante ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
300. Ivan ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
301. Domagoj John ŠOLA hrvatski iseljenik, bivši zastupnik
kanadske Liberalne stranke u
parlamentu pokrajine Ontario, član
Zakonodavne skupštine Ontarija, bivši
generalni konzul Republike Hrvatske u
Clevelandu i Chicagu 1995.-2001. (Kanada)
302. Marko ŠPIRANOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni
djelatnik (SAD)
303. dr. Ivan ŠTAJNER liječnik, dragovoljac Domovinskog rata
(Zagreb)
304. Zemira ŠTAJNER umirovljena profesorica (Zagreb)
305. Bojana ŠTIMAC dipl. pravnik, sudac (Varaždin)
306. Davorin ŠTIMAC viši laborant (Varaždin)
307. Vladimir ŠTIMAC djelatnik u prehrambenoj industriji
308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik
Hrvatske vojske (Knin)
310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica,

- diplomatkinja i prva voditeljica
humanitarne udruge DORA (Zagreb)
311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju na
Muzičkoj akademiji u Zagrebu,
pročelnik njezina Odsjeka za klavir,
čembalo i orgulje, dobitnik niza
domaćih i međunarodnih nagrada i
priznanja
312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik
Hrvatske samouprave (Mostar)
313. Fran TOMA službenik u miru (Varaždin)
314. Dražen TOMASOVIĆ, dr. med. spec. liječnik, specijalist urologije (Varaždin)
315. Mario TOMASOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske,
dipl. pravnik i publicist (Split)
316. David TOMAŠIĆ, ing. poduzetnik (Varaždin)
317. Željko TOMAŠIĆ poduzetnik (Varaždin)
318. dr. sc. Darko TOMICA, dr. med. specijalist ginekologije i porodništva
(Austrija)
319. Renata TONKIĆ, prof. profesorica talijanskog jezika i
književnosti te opće lingvistike
320. Mato TOPALUŠIĆ poljoprivrednik (Osijek)
321. dr. sc. Tanja TROŠELJ MIOČEVIĆ članica nevladine udruge Centar za
istraživanje hrvatskog iseljništva, jedna
od urednica nekoliko zbornika radova
„Hrvatska izvan domovine“
322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
323. Jure TRUTANIĆ mag. educ. hist., povjesničar (Zagreb)
324. Ivo TUBANOVIĆ hrvatski politički uznik, dragovoljac
Domovinskog rata, publicist,
umirovljenik
325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica
Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava
komunističkog sustava ubijenih u
inozemstvu, publicistica (Zagreb)
326. Stjepan UDILJAK hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske (Studenci)
327. Ambroz UJEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
328. Ive URODA ribar (Zadar)
329. Darko VARNICA dipl. pravnik, odvjetnik (Kaštel
Kambelovac)
330. Davor VELNIĆ književnik i urednik (Rijeka)
331. žprof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na
Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i
brodogradnje (Split)
332. Ivan VIDAKOVIĆ, ing. inženjer strojarstva (Karlovac)

333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
334. Mato VOJNOVIĆ student (Dubrovnik)
335. Goran VOKIĆ, ing. inženjer građevine (Zagreb)
336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
337. Anđelka VRDOLJAK, dipl. oec. dipl. ekonomist (Kaštel Novi)
338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši saborski zastupnik, predsjednik Pravedne Hrvatske
339. dr. Mirjana VRKLJAN RADOŠEVIĆ ginekologa, dužnosnica Pravedne Hrvatske, vijećnica u Gradskom vijeću grada Gospića (Gospić)
340. Branko VRLIĆ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Kaštel Novi)
341. Mijo VRLJIČAK, dr. med. spec. specijalist medicine rada, sudskomedicinski vještak, član Kriznog stožera Split 1991., načelnik sanitetske službe 4. brigade HV-a, umirovljeni časnik
342. mr. sc. Damir VUKIĆ (Virovitica)
343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta aktivistica u borbi za hrvatsku neovisnost, odlikovana 1995. za osobite zasluge u Domovinskom ratu i borbi za slobodu Hrvatske (Australija)
345. Ivan VUKIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer građevine, politički zatvorenik, publicist i istraživač (Gospić)
346. Marija VUKIĆ umirovljenica (Gospić)
347. Luka VUKOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
349. Jozo VUKUŠIĆ hrvatski politički emigrant, voditelj i urednik Hrvatskog radija New York (SAD)
350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade Grada Zagreba
351. Petar ZELIĆ umirovljeni radnik (Rijeka)
352. Gordan ZNAOR umirovljeni vojnik (Split)
353. Jure ZOVKO povratnik iz Njemačke, višedesetljetni član Hrvatske demokratske zajednice
354. Milka ZOVKO učiteljica (Knin)
355. Pavao ZOVKO bivši hrvatski politički uznik, prvi

ravnatelj Narodne knjižnice Knin nakon
Oluje (Knin)

356. Predrag ZRINJŠĆAK, dipl. ing. dipl. inženjer kemije, povratnik iz
Njemačke (Zagreb)

357. Ivan ŽDERO informatičar, umirovljenik (Runović)

358. Mila ŽDERO glazbenica (Runović)

359. Slava ŽDERO, dipl. oec. dipl. ekonomistica (Runović)

360. Srećko ŽUPIĆ profesor u miru, dozapovjednik 115.
brigade Hrvatske vojske (Imotski)

361. i drugi čija će imena sa zahvalnošću biti objavljena naknadno...

https://hrvatskonebo.org/2024/12/03/uglednici-iz-domovine-i-iseljenistva-dopunjeni-popis-potpورا-361-predsjednickom-kandidatu-dr-tomislavu-jonjicu/?fbclid=IwY2xjawHE2LdleHRuA2FlbQIxMQABHTfApqIPjNr taAByl8rN8JxGclNtAzWfeghl42-8rtgCtdVaP_r_0D6tg_aem_tPKOU9lj-01Ddn5ACz9BpQ

HRVATSKONEBO.ORG

Ugledni domoljubi iz domovine i iseljeničtva: dopunjeni popis potpora (361) predsjedničkom kandidatu dr. Tomislavu Jonjiću –

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR - UKLANJATELJ
(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI KOVAČIĆU, (AKADEMIK SA H-INDEKSOM
NULA? – 3.),,

Date: Sun, 12 May 2024

From: Kuzma Kovačić

To: Josip Pečarić

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak. Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuro podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*

Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni

zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

10. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.

11. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.

12. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.

13. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.

14. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljuvao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj*.

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM PODUZETNICIMA«:
NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE« NAKON »POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivice Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ UZRUGAJALA
'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje. Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM POSTJUGOSLAVENSTVU MIRJANE
KASAPOVIĆ

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga “Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva” umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su “postjugoslavenske države”, što su “postjugoslavenske studije” i o znanstvenosti “postjugoslavenskih studija”.

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih “južnoslavenskih plemena” i svojih “bratskih naroda i narodnosti”.

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura. Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevi akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je “lijevi politički totalitarizam” nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosegaio „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslavenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je “knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine“. Ona poprima karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslavenstvu i postjugoslavenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

“U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije”, istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnoteženost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslavenstva i postjugoslavenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti – ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti “postament” za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti “samosvijest društvu”. (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je pošten četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?“

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.

DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

LJEVICA NE PRESTAJE S NAPADIMA NA THOMPSONA: OVAKAV SPEKTAKL KEKIN I EKIPA MOGU SAMO SANJATI

14. kolovoza ·

DAVOR DIJANOVIĆ

Radu Borić nedavno je srce zaboljelo zbog toga što nedjeljom stotine i stotine mladih ljudi idu u crkvu u kvartu gdje ona živi.

11.08.2024.

Zgraža se Rada nad time što neka istraživanja pokazuju da su mladi konzervativniji od svojih roditelja. Kakva tragedija mozgoval!, da upotrijebimo naslov jedne Kamovljeve knjige. Veseli ono nad čime se Rada zgraža.

Istina je da hrvatsku državu opterećuju brojni problemi velikim dijelom uzrokovani utjecajem "bivših" nelustriranih struktura. Hrvatski okvir još uvijek treba popuniti hrvatskim sadržajem. No, situacija nije tako crna. Već više od tri desetljeća djeca idu u hrvatske škole.

Uče hrvatski jezik, a ne onaj srpsko-hrvatski kakav i danas u nekim medijima rabe "tačkasti" književnici. Ta djeca, unatoč nekim aberacijama u kurikulumu, uče hrvatsku povijest, ipak većim dijelom lišenu jugoslavensko-komunističkih naslaga. Mnogi mladi pohađaju vjeronauk, a u obiteljima poprimaju zdrav odgoj i poštivanje nacionalnih vrijednosti.

FOTO: HINA/Daniel Kasap

Na tragu Vasilija Krestića

Jasno je da takva mladež smeta raznoraznim radama i jugofilnim medijskim kanonadama. Do izražaja to je došlo i nakon nedavna dva koncerta **Marka Perkovića Thompsona** u

Imotskom gdje su deseci tisuća mladih pjevali njegove pjesme. Optužuje ih se za ustaštvo, iako ih je većina rođena pedeset ili šezdeset godina nakon Drugoga svjetskog rata.

Tu su potpuno na liniji s tezama **Vasilija Krestića** i sličnih velikosrpskih protuha o genetskoj sklonosti Hrvata prema genocidu. Jer, ako mladi danas pjevaju koljačima, kako to mediji sugeriraju, vrlo je jasna poruka koja iza toga stoji. Fašizam se kod Hrvata transgeneracijski prenosi, žele poručiti ovi ljubitelji **Josipa Broza Tita**, **Aleksandara Rankovića** i **Milke Planinc**.

Anacionalna jugofilna piskarala u svojim kolumnama lamentiraju o tome da su mladi skrenuli radikalno u desno. Radikalni su zato što pjevaju pjesme koje promiču nacionalne, katoličke i obiteljske vrijednosti. Radikalni su zato što se, za razliku od intrašovinita u medijima, ne srame svojih korijena, svoje kulture, povijesti i tradicije. Biti ukorijenjen i poštovati svoje danas u globalističkom vokabularu znači biti zasukani nacionalist koji tranzitira u neofašističke vode.

'Mile Kekin ovo može samo sanjati'

Pred 12 godina Haaški sud je trebao donijeti konačnu "presudu Tuđmanovoj Hrvatskoj", kako je već bio objavljen članak jedne novinarkе iz jugopatske novinarske škole. Od 2000. do danas ove strukture čine sve da Hrvatima ogade vlastitu državu i unište sve nacionalne simbole. I onda se nakon dvije godine stanke zbog obiteljske situacije pojavi Marko Perković Thompson i napravi koncert kakav prema posjećenosti samo mogu sanjati glazbeni ljubitelji **Mile Kekina** i politički sljedbenici žene mu **Ivane**. Oni to jednostavno ne mogu!

Naravno da se nad ovakvom eksplozijom nacionalne energije moraju zgroziti lijevo-jugoslavenske medijske i političke falange. Mladi ne pjevaju po šumama i gorama, nego domoljubne pjesme. U istom trenutku oni se kafijski pretvaraju u vidjelice, ali ne one iz Fatime ili Lourdesa, nego u ustaške vidjelice. Za ove "antifašističke" šintare ustaške zmije izranjaju na svakome koraku zemlje Hrvatske. I djeca u kolicima na Thompsonovu koncertu za njih su suspektne male ustaše koje bi sutra bilo najbolje protjerati u Njemačku ili Irsku.

[Uzalud im snovi: Velikosrpska kamarila ponovno želi hrvatski teritorij i nade polažu u Rusiju](#)

Thompson, dakako, odavno smeta jer bodri nacionalni duh. Kroz njega progovara ona nacionalno svjesna, borbena i ispravno odgojena Hrvatska. Pobjednička Hrvatska. To smeta frustriranim gubitnicima koji i danas, zlorabeći medijski monopol, promiču propale balkansko-jugoslavenske, dokazano primitivne i zločinačke pozicije. No, od medijske laveži nema ništa. Kao i onom Kreletu u Marinkovićevu Kiklopu, ostaje im samo lajanje na sijalicu.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40349-ljevica-ne-prestaje-s-napadima-na-thompsona-ovakav-spektakl-kekin-i-ekipa-mogu-samo-sanjati>

<https://direktno.hr/kolumne/ljevica-ne-prestaje-s-napadima-thompsona-ovakav-spektakl-kekin-i-ekipa-mogu-samo-sanjati-352326/>

DIREKTNO.HR

Ljevica ne prestaje s napadima na Thompsona: Ovakav spektakl Kekin i ekipa mogu samo sanjati

Radu Borić nedavno je srce zaboljelo zbog toga što nedjeljom stotine i stotine mladih ljudi idu u crkvu u kvartu gdje ona živi.

JOSIP PEČARIĆ

JE LI PUHOVSKI POGLAVICA SVIH HRVATSKIH IZDAJICA?

Fah idiot tjedna po najnovijem "Hrvatskom tjedniku (22. 8. 2024.)m je:

Žarko PUHOVSKI, umirovljeni sveučilišni profesor:

"Thompson je poglavica svih hrvatskih kukavica!"

HT: Puhovski je poglavica svih hrvatskih izdajica!

Moje pitanje iz naslova je u svezi već s naslovom moje knjige:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Naime Predsjedniku RH za Puhovskog koristi riječ DRUKER.

Ali u spomenutoj knjizi prenosi se i dva teksta moje knjige ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012. iz kojih mi se čini da se i pridjev 'hrvatski' možda pod upitnikom.

Prvi dajem u cijelosti:

Drugo pismo HAZU-U

PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!

Zanimljivu kritiku novina u kojima sam piše, dakle Jutarnjeg lista, dao je Miljenko Jergović u tekstu o anonimnim zločinima iz mržnje na Internetu, pišući o (ne)izboru prof. Goldsteina za redovitog člana HAZU-a:

Vrlo zanimljiv i poučan uradak kolege Derka, premda mjestimice kriptičan, pošto se može steći dojam kako nije kazao baš sve što mu je bilo na umu, ili sve što bi se iz njegova pažljivo odabranog diskursa o ovom slučaju moglo reći. Naime, nekako mi se učinilo da nas nije izvijestio u čemu bi se sastojala sramota po ovu visoku ustanovu kada bi Goldstein postao njezin član. Radi li se o tome što je Goldstein neznalica i nevježa, koju matematičar Pečarić u ime HAZU uči kakva se povijest u nezavisnoj republici Hrvatskoj ima pisati, ili je s Goldsteinom neki drugi, reklo bi se inherentniji i supstancijalniji problem?

S obzirom da je o Izornoj skupštini u HAZU-u izvijestio već i Jutarnji list, a moje reagiranje na to izvješće Jutarnji nije objavio, očito je kolumnist Jutarnjeg, kome je tako matična kuća uskratila odgovore iz „prve ruke“, morao potražiti te odgovore u drugim novinama i na Internetu. Na nama je da nagađamo je li to zato da bi urednik u podnaslovu mogao napisati:

U najvišem domu hrvatske mudrosti i sabranja nižu razloge zbog kojih Mihajlo Dika i Ivo Goldstein ne mogu biti hrvatski mudraci. Ono što akademici pritom ne smiju izreći, iskazat će web- komentatori

Zanimljivo je, ipak, kako Jergović nije primijetio moja pisma na istim portalima. Ali, kada već nije, dobro bi bilo komentirati njegov tekst.

Doista je u pravu, kada postavlja pitanje o stručnosti prof. Goldsteina jer sam na Izornoj skupštini doista čitao mišljenja hrvatskih povjesničara o tome:

1) Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi *Život sa suvremenima*, Zagreb, 1996., str. 190. – 191.:

Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: „Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!“ To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.

2) Naš poznati arheolog, povjesničar umjetnosti i etnolog dr. sc. Anton Zakarija u članku *Crkva i politika*, Marulić, br. 4, Zagreb, 2001., str. 708. – 710. za Goldsteinovu prvu knjigu „Bizant na Jadranu 6. – 9. st.“ (Zagreb, 1992.) tvrdi da je „iskonstruirana, sklepana i nezrela“.

3) Neven Budak u članku *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299 – 327. na skoro tridesetak stranica govori o faktografskim pogreškama; metodičkim grješcima („Veliki broj metodičkih grješaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.”); profesor Budak dalje piše krivom zaključivanju itd. Preporučujem vam – pročitajte Zaključak u kome prof. Budak konstatira kako je knjiga – PROMAŠAJ!

4) Jure Krišto, znanstveni savjetnik, u dva članka se osvrće na Goldsteinovu knjigu *Holokaust u Zagrebu*. Naslov prvog sve kaže: „Goldsteinovi ponovno osuđuju Stepinca“. Objavljen je u *Glasu Koncila* 6. 1. 2002.

Drugi članak je: „Još jedanput o knjizi *Holokaust u Zagrebu*“, *Časopis za suvremenu povijest*, Zagreb, 34/2002, br. 3, 961. – 985., a završava ovako:

„Bilo bi ipak pogrešno zaključiti da je knjiga Goldsteinovih beskorisna. Treba je koristiti kao i mnoge druge koje su bile napisane u vrijeme komunističke dominacije u historiografiji, tj. preuzeti dokumente, a odbaciti interpretaciju.“

5) Dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik napisao je *Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja*, *Vijenac*, 397, 21. 5. 2009.

Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci.

Geiger kaže:

Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadržke, nazvali „kapitalnim djelom“. Ukratko, Goldstein je najnoviju sintezu suvremene hrvatske povijesti, barem što se tiče prikaza slučaja Bleiburg i sudbine Folksdojčera, napisao prema ideološkoj matrici koja mu je bliska s nizom „kapitalnih“ činjeničnih i interpretacijskih grešaka i sve sklepaop poprilično površno i na brzinu.

6) Zanimljiv je i Geigerov tekst *Goldsteinov kompendij neznanja*, objavljen u *Hrvatskom slovu* u brojevima: 789, 4. lipnja 2010, 790, 11. lipnja 2010.; 791, i 18. lipnja 2010. Dat ću samo početak:

Prof. dr. sc. Ivo Goldstein, Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, godinama se uporno predstavlja, i samozadovoljno drži, stručnjakom za sva pitanja suvremene hrvatske povijesti. Goldstein se do sada predstavio rasponom tema, problema i obradom različitih razdoblja prošlog vremena, kao i količinom objavljenoga, svestranim i

upornim istraživačem naše povijesti. Tako se barem čini onima koji ne čitaju ili, pak, ne razumiju ono što čitaju. Pisanje osvrta na Goldsteinove radove zahtjevan je posao. Naime, Goldsteinovi uradci prepuni pojednostavljivanja i površnosti oduševljavaju „baš me briga“ pristupom. Mnoštvo je primjera upitnih i „zabavnih“ vrijednosti Goldsteinovih uradaka, koji su kompendij svakovrsnog neznanja, nestručnosti i šlamperaja. Ukratko, Goldsteinovi radovi školski su primjer kako se ne treba i ne smije pisati. Navedimo samo najslikovitije (čitaj: najtragičnije) primjere.

Primjer prvi:

Pad na ispitu iz vlastita kolegija

Geiger navodi 15 takvih „najtragičnijih“ primjera.

Zapravo sam ovaj posljednji primjer morao skratiti jer je akademikima i ono prije bilo previše.

Novinari koji su izvijestili sa Skupštine točno su napisali da sam protestirao zato što su autori izvješća „zaboravili“ dati i ovakve poglede na rad kandidata. To što Jergović ističe da sam ja matematičar, doista vjerojatno i jeste razlog tomu. Jergović očito misli da bi takve stvari trebao uraditi povjesničar, i doista se slažem s njime, ali je vjerojatno s Goldsteinom neki drugi, reklo bi se inherentniji i supstancijalniji problem.

Zapravo, isti problem koji smo imali s referatima o Goldsteinu u HAZU-u imamo i u Jergovićevu tekstu. On obrazlaže antisemitske napade na Goldsteina na Internetu, ali ne želi spomenuti još gore ponašanje samog Goldsteina, kada je bez ikakvog povoda optuživao druge, pa i kolege, za antisemitizam. Evo nekih primjera:

1) U HTV-ovoj emisiji Forum od 15. siječnja 2002.

Sudjelovali su, među ostalim, Žarko Puhovski i Ivo Goldstein. Očito iziritiran njihovim nastupom, u emisiju se javio hrvatski branitelj Ivan Mustapić optuživši ih da mrze sve hrvatsko i upitao: „Zašto nije u emisiju pozvan neki branitelj, za razliku od ove dvojice rasista?“ Na kraju se branitelj zapitao: „Dokle ćemo biti taoci mržnje Mesića prema pokojnom predsjedniku Tuđmanu i svemu hrvatskom?“

Nakon stanovitog vremena Puhovski se „snalazi“ tvrdeći da hrvatski branitelj izdvaja njega i Goldsteina zbog toga što su oni Židovi. Međutim, tada se prof. Slaven Letica obratio Puhovskom pitanjem: „Ti si Židov? Koliko ja znam, ti si uvijek bio Jugoslaven!“ Puhovski se samo uhvatio za glavu. Kako je branitelj mogao znati da je on u međuvremenu postao Židov, ako to nije znao prof. Letica?

2) Svojevremeno je mr. sc. Mladen Ivezić optužio dr. sc. Ivu Goldsteina za jugokomunizam, a ovaj mu je uzvratilo alarmirajući sve svjetske židovske organizacije tvrdeći da je Ivezić napisao antisemitski tekst. Zašto je antisemitizam ako nekoga optužiš za jugokomunizam, pa makar on bio i Židov, ostalo je nerazsvjetljeno, ali Goldstein je čak tražio ostavku glavnog urednika Vjesnika Nenada Ivankovića zato što je objavio Ivezićev „antisemitski“ tekst. Kasnije ih je i tužio sudu. Naravno, spor nije dobio.

3) Prof. dr. sc. Ivo Goldstein, je vjerovali ili ne, i stručnjak u pravnim znanostima, posebice u Kaznenom pravu. Tako on u Slobodnoj Dalmaciji 13. srpnja 2002. navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje. To su: Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi Hrvatsvo i židovstvo i ja. Za mene kaže: „Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti.“ Zanimljivo je da se sve to odigralo pošto je saznao da sam napisao odgovor na njegovu knjigu Holokaust u Zagrebu u kojoj je mene matematičara svrstao u

revizioniste hrvatske povijesti. I dao mi najviše prostora poslije akademika Franje Tuđmana!

Ali, zanimljivije je što Goldstein, na razini malenog djeteta, tvrdi da ako ga „gadiš i vrijeđaš“, tj. ako komentiraš njegove tekstove onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. Zanimljiv bi bio taj zakonski članak s takvom definicijom antisemitizma, zar ne? Zato sam sigurno zaslužio kazneno gonjenje kada sam u ironičnom pismu predsjedniku i Predsjedništvu podrugljivo komentirao njegovu tvrdnju kako su se četnici osvećivali Hrvatima zbog ustaškog genocida u NDH, a kao primjer je uzeo četničke zločine u okolici Mostara PET dana nakon proglašenja NDH.

Možda je g. Jergoviću potrebno biti vrhunski povjesničar da bi se netko smio izrugati ovakvoj bedastoći, ali akademici su očito više vjerovali matematičaru, pa je Goldstein zabilježen u povijesti HAZU-a kao najslabiji kandidat o kome se ikada glasovalo na izbornim skupštinama (za je bilo 34 akademika, od 105 nazočnih). Ali, ako je vjerovati podnaslovu Jergovićeva teksta, zapravo nije glupost ta tvrdnja o osveti petog dana od uspostave NDH zbog genocida u toj državi i tvrdnje povjesničara kako takvih smiješnih i glupavih interpretacija u Goldsteinovim djelima ima mnogo.

Ali, u pravu su u Jutarnjem listu. Takve priglupе tvrdnje u Goldsteinovim djelima ne mogu biti razlogom da ga se ne izabere u HAZU. Što ih ima više, tim više zasluđu biti akademikom, zar ne?

Kažimo otvoreno ono što akademici ne smiju izreći, a iskazat će web-komentatori. Tu se doista radi o antisemitizmu, zar ne?

akademik Josip Pečarić

Drugi tekst je razgovor Davora Dijanovića sa mnom:

GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG ANTISEMITIZMA!

U njemu se ponavlja priča o tom razgovoru na HTV-u Letici i Puhovskom.

Meni osobno je ta knjiga o Puhovskom posebno draga.

Zašto?

Pa zbog nje me tužio sudu.

Naravno ne Puhovski. Tužio me – vjerovali ili ne - Goldstein.

A da bi ga razumjeli pogledajte što su svjedočile na sudu njegova supruga i kćer:

27. Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

28. Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je

urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Strašno je vidjeti kako je zbog moje knjige o Puhovskom u koju su prenijeti tekstovi od prije 10 ili 20 godina Goldstein *imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena.*

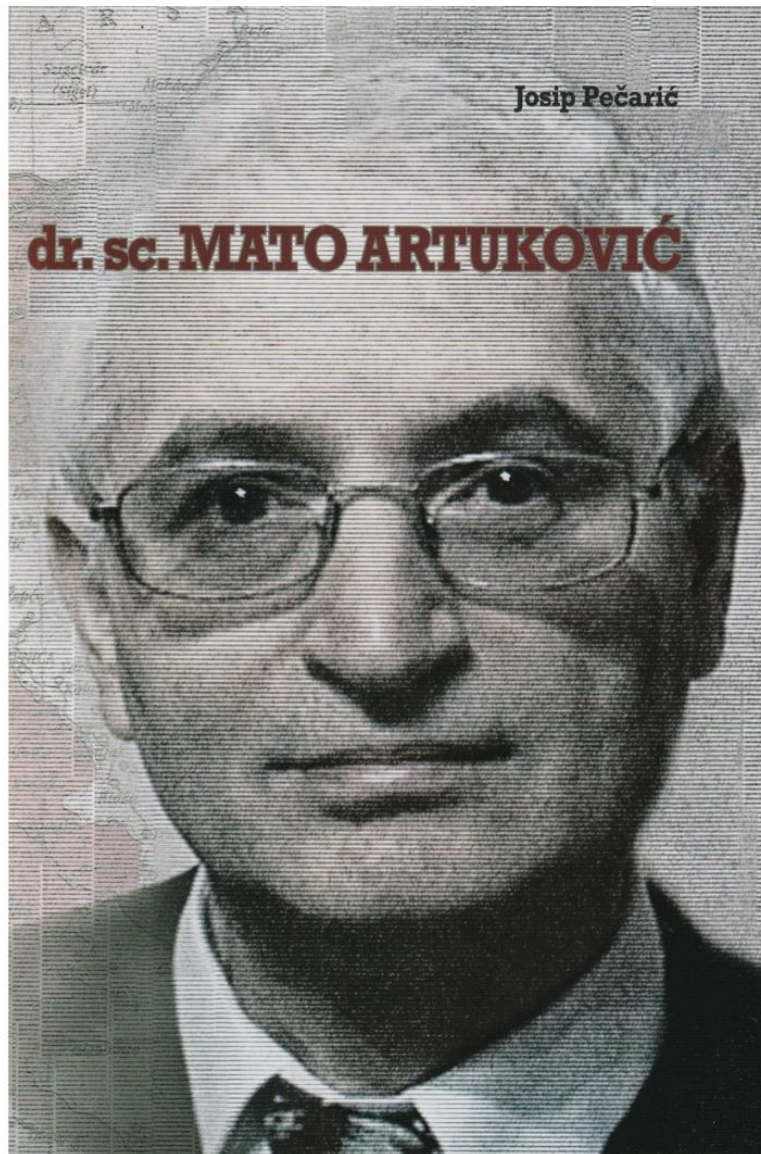
Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

www.dragovoljac.com

**HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA",
ZAGREB, 2024.**

**UKLONJENA BISTA UTEMELJITELJA RH I KULT
UGROŽENOGA SRBINA**

Jeste li primijetili da nitko od povjesničara koji su reagirali na neizbor 'povjesničara – Uklanjalatelja' u HAZU nisu spomenuli ni bistu Utemeljitelja RH niti tekst njihovog kolege koji je kao prvi ravnatelj i osnivač Podružnice HIP-a u Slavonskom Brodu dr. sc. Mata Artukovića? Ni u svom opravdavanju uklanjanja koje smo dobili zahvaljujući tekstu u „Slobodnoj Dalmaciji“ gdje je novinar ipak pokazao da nije zalutao u toj struci jer je na moje primjedbe na njegovo objavljivanje u tiskanom broju tih novina moje izjave kojom nisam bio zadovoljan jer je puno toga iz moje autorizacije bilo ispušteno ipak dosta toga u internetskoj verziji ispravi, ali tražio i očitovanje 'povjesničara – Uklanjalatelja' koje sam dao u tekstu NAVODNA OBRANA 'POVJESNIČARA – UKLANJATELJA'.

U slijedećem tekstu sam na kraju pod PS dodao preslik iz novina sa postavljanje biste. Naslov je takav da ispada da se još tada Artuković narugao 'povjesničaru – Uklanjalatelju' koji tvrdi da je stvar Instituta: Naime uklonio je prema tom naslovu:

SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I POVJESNIČARA.

Taj snimak je dan na portalu dragovoljac.com:

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/40785-koliko-u-rh-ima-mozgova-velicine-makovic-zrna>

Zaravo bi Artukovićev tekst o 'povjesničaru – Uklanjalatelju' trebao mnogo više zanimati njegove kolege. Objavljen je u obje moje knjige o 'povjesničaru – Uklanjalatelju'. Jesu li jako loši povjesničari, ili su samo 'istoričari', ili im nije drag, ne znam

Čini mi se da danas u medijima dr. Artukovića spominje samo izvrsni kolumnist Davor Dijanović. Naime Dijanović ga spominje kao povjesničar koji je pisao o KULTU UGROŽENOG SRBINA:

Da, sigurno je u današnjoh RH gdje mnogi i u Vklasti i u oporbi sprovode Memorandum SANU 2, tj. politiku 'srpskog sveta' to je možda i veći krimen od samog postavljanja biste, Naravno da mi je uvijek drago vidjeti kad Dijanović o tome govori ili piše jer sam i sam svoju knjigu o dr Artukoviću završio s poglavljem:

J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020.,str.224.

KULT 'UGROŽENOG SRBINA' 168

DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO-

ŽIDOVSKIM ODNOSIMA KROZ POVIJEST 168

POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ

130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM JUGOSLAVENIMA ... 177

M. ARTUKOVIĆ: JUGOSLAVIJA JEST NESTALA, ALI JUGOSLAVENSTVO JE

NAJŽIVLJE U HRVATSKOJ ..190

NISU PROBLEM VUČIĆ, VULIN ILI DAČIĆ, NEGO

ONI U HRVATSKOJ KOJI IM DAJU OPRAVDANJE SVOJIM SULUDIM

OPTUŽBAMA RH ZA FAŠIZACIJU I USTAŠTVO! .....

202

DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA .....

213

Ali kad nemamo takve povjesničare u RH koji razumiju da je uvođenje pojma KULT UGROŽENOG SRBINA nešto važno, a ne biti 'povjesničar – Uklanjalatelj' naziv za povjesničara koji je uklonio SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I POVJESNIČARA imamo, naziv čiji je autor veliki hrvatski kipar akademik Kuzma

Kovačić. Imamo političara koji uzrazom svoga lica upozorava sve nas na dr. sc. Mata Artukovića i njegovu sintagmu KULT UGROŽENOG SRBINA. Naime baš danas je objavljen tekst s tom slikom:

**ŠARIĆ: IZVRŠNI DIREKTOR PODUZEĆA SNV D.D. MILORAD PUPOVAC
OPET JE TUŽNOG I UGROŽENOG LICA**

Luka Šarić

19. rujna 2024.

Najuspješniji etnobiznismen u Hrvatskoj, kako ga je nazvao bivši Titov gardist Ivo Josipović, **Milorad Pupovac svake godine nekoliko puta za potrebe svog poslovanja saziva konferenciju za medije**. Nekog specijalnog povoda ne treba biti. Odnosno, povoda ima na sve strane. Naime, **postoji slobodna i neovisna Republika Hrvatska**.

(...)

<https://narod.hr/hrvatska/saric-izvrсни-direktor-poduzeca-snv-d-d-milorad-pupovac-opet-je-tuznog-i-ugrozenog-lica>

Josip Pečarić

[NAROD.HR](https://narod.hr)

[Šarić: Izvršni direktor poduzeća SNV d.d. Milorad Pupovac opet je tužnog i ugroženog lica – narod.hr](https://narod.hr)

DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.

DIJANOVIĆ ZA NAROD.HR: KAKO ĆE SE POBJEDA TRUMPA, 'NEUNIŠTIVE POLITIČKE ŽIVOTINJE', ODRAZITI NA SVIJET

Davor Dijanović/mbb

6. studenoga 2024. u 21:30

Foto: Davor Dijanović, fah

Sada je jasno da je **Donald Trump** novi američki predsjednik, da se nakon četiri godine kao u nekom filmskom holivudskom scenariju vraća u Bijelu kuću, a da su republikanci preuzeli Senat. Trump je najstarija osoba ikada izabrana za američkog predsjednika. No za razliku od Joe Bidena ne treba sumnjati u njegovu fizičku i mentalnu energiju, što je pokazao i trosatni podcast kod Joe Rogana, piše **Davor Dijanović za Narod.hr**.

Trump je ostvario pobjedu protivno svim anketama i analitičarima, koji su predviđali jedne od najneizvjesnijih izbora u američkoj povijesti. Njegova je pobjeda – pobjeda protiv tzv. duboke države, protiv politiziranog pravosuđa i protiv onih koji su ga željeli vidjeti mrtvoga. Pokazao se kao neuništiva „politička životinja“.

Svi pokušaji Trumpove diskreditacije koji su uključivali optužbe za rasizam i mizoginiju ostali su bezuspješni i samo tjerali vodu na mlin Trumpa posebno u očima bijelih američkih muškaraca.

Trump: Ideologija i ekonomija

Trump je u kampanji potencirao ideološka pitanja kao što je odnos prema migracijama. U korist Trumpa išla je i radikalna ideološka pozicija Kamale Harris koja se zalagala za neograničeni pobačaj na federalnoj razini, za rodne transformacije maloljetnika, financiranje tzv. transrodnih operacija iz proračuna itd. U odnosu na takve pozicije Trump je djelovao kao glasnik zdravog razuma.

>Ristić za Narod.hr o pobjedi Trumpa: Najveći političar našeg vremena koji će primiriti krizna žarišta u svijetu

Međutim, Trump pobjedu velikim dijelom može zahvaliti i činjenici da ga se smatra kompetentnijim za ekonomska pitanja. Amerikanci sve više osjećaju posljedice visoke inflacije. Život u Americi postao je preskup. S druge strane, prije izbijanje korona-krize Amerika je za vrijeme Trumpa bilježila odlične ekonomske rezultate čega se birači nesumnjivo sjećaju.

Trumpova pobjeda izazvala je velik strah globalističkih krugova, a posebno briselske administracije. Mogu se čuti kojekakva predviđanja, kao da Trump već jednom nije bio u Bijeloj kući. Činjenica jest da će u novome mandatu biti slobodniji u djelovanju, no ključne teze globalističkih medijskih, političkih i parapolitičkih struktura potpuno su deplasirane. Istina je da je Trump u nekoliko prilika znao prijetiti da će SAD napustiti NATO. Međutim, to je jednostavno dio njegove strategije kojom je saveznike želio prisiliti na trošenje više sredstava za obranu (2 posto BDP-a).

Kad je Emmanuel Macron govorio o „moždanj smrti NATO-a“ doživio je velike Trumpove kritike. Kako bilo, Europa će morati preuzeti veću odgovornost za vlastitu sigurnost i obranu.

Vanjska politika

Trump je najavio da će zaustaviti ratove i podsjetio na to da u njegovu mandatu nije bilo novih ratova. Nema, dakle, sumnje da će Trump nastojati postići mirovni sporazum Rusije i Ukrajine ili barem zamrzavanje konflikta. Ne treba, međutim, zaboraviti na to da je upravo Trump Ukrajini isporučio teško naoružanje kakvo do tada nije isporučila Obamina administracija.

On je u međunarodnim vojnim odnosima prije svega trgovac kojemu je jako stalo da se kupuje američko naoružanje. Ipak, za vrijeme svoga mandata nastojat će posredovati na prestanku ovoga krvavog rata. Od Ukrajine će se zahtijevati određeni kompromisi, ali nema sumnje da će zauzeti oštar stav i prema ruskoj strani.

>Trump 'potukao' Kamalu Harris s gotovo pet milijuna glasova

U odnosu na Kinu – koju je definirao kao ključnoga američkog geopolitičkog, geostrateškog, geoekonomskog i sigurnosnog rivala – Trump je tijekom svoga mandata postavio određene okvire oko kojih danas postoji dvostranački konsenzus na američkoj političkoj sceni. Moglo bi ponovno doći do intenziviranja trgovačkog rata između Washingtona i Pekinga jer i dalje postoje veliki nerazmjeri u međusobnoj razmjeni dobara i usluga. Trump će nastojati povratiti dio proizvodnje u Sjedinjene Američke Države.

Trumpova politika u prvom je mandatu bila oslikana u sloganu „Amerika na prvome mjestu“ (America First). Ta politika Trumpa je dovela u sukob i s najvažnijim strateškim partnerom SAD-a, a to je Europska unija.

Trumpu je jedan od glavnih ciljeva na ekonomskome planu bio smanjivanje trgovinskoga deficita s drugim državama, pa je u skladu s time uveo tarife na uvozni čelik i aluminij iz EU-a i najavio da razmatra uvesti tarife na automobile, kamione i auto dijelove. Ova bi pitanja ponovno mogla doći u prvi plan.

>Trump u pobjedničkom govoru: Počinje zlatno doba za Ameriku, izliječit ćemo državu

Na Bliskom istoku Trump će voditi dosljednu proizraelsku i protuiransku politiku. Moglo bi doći do dodatnog zaoštavanja i ovako napetih odnosa s Iranom. No s obzirom na to da je najavio prestanak ratova Trump će u odnosu prema Iranu više primjenjivati sankcije i druge metode nevojnog pritiska.

Amerika pod Trumpom vjerojatno ne će inauguirati politiku izolacionizma, ali će se više baviti unutarnjim nagomilanim problemima kao što su visoka inflacija i masovne migracije.

Na vanjskopolitičkom plan Trump je skloniji bilateralnim, nego multilateralnim dogovorima što će od svih zemalja, pa tako i od Hrvatske zahtijevati proaktivniji pristup.

Najveći globalni dobitak

Kao pristaša „principijelnog realizma“, Trump se u međunarodnim odnosima otvoreno koristi argumentom sile i nerijetko nije mnogo ne mario za međunarodne institucije, potpisane sporazume, ali i za strateška partnerstva. U knjizi *The Art of the Deal* Trump je još 1987. iznio karakteristike pravoga „dealmakera“ koji zna kad treba blefirati, a kad prijetiti i koji je lukav, tajnovit, koncentriran i nikad ne postiže manje od onoga što želi.

U Hrvatskoj se mnogi plaše Trumpom jer su, eto, za njega Milorad Dodik i Vojislav Šešelj. No jedno su srbijanska očekivanja i bajke, a drugo politička realnost. Naravno da od političara koji može biti nepredvidljiv u međunarodnim odnosima „revizionistički“ čimbenici imaju svoja očekivanja.

No glede Hrvatske ona su vrlo teško ostvarljiva. U odnosu na Hrvatsku politika se ne će bitno mijenjati, no Hrvatskoj se otvara prostor za snažnije lobiranje oko pozicije Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Pisac ovih redaka desetak mjeseci prije atentata najavio je da će Trumpa pokušati ubiti. Sada se ta opasnost još više povećava. Mnogi se u Americi ne mire s Trumpovom pobjedom. Kako bilo, pred Amerikom su vrlo neizvjesni tjedni jer gubitnička strana ne će tek tako prihvatiti poraz. Harris poraz još uvijek ne priznaje, a za sutra je najavljen njezin govor.

Trump nije idealtip konzervativnog političara, ni prema svojim politikama ni prema privatnom životu. No njegovim izborom će woke ideologija doživjeti snažan udarac.

Za Ameriku je najavio zlatno razdoblje, a u pobjedničkom je govoru zvučao prilično pomirljivo.

Ujedno, njegovim su izborom smanjeni izgledi za izbijanje globalnog rata što možemo smatrati najvećim globalnim dobitkom ovih izbora.

https://narod.hr/svijet/dijanovic-za-narod-hr-kako-ce-se-pobjeda-trumpa-neunistive-politicke-zivotinje-odraziti-na-svijet?fbclid=IwY2xjawGZIFFleHRuA2FlbQIxMQABHZ8P1LZn3tZrixjJg8qCNYyPpFslwKzcT76QqHm-ap1ZUa2jnXY-HfkfQ_aem_ZrbPXpXWhm9GtO6IIwTMgw

(Geo)političke teme i mete

D. Dijanović: Holivudski povratak Donalda Trampa u Bijelu kuću

06. studenoga 2024.

NAKON AMERIČKIH IZBORA

Spektakularni, upravo holivudski povratak Donalda Trampa u Bijelu kuću, ali i republikansko osvajanje Senata donijeli su jučerašnji izbori u SAD-u. Trump uvjerljivo vodi u svih sedam „swing“ država i nemoguće ga je više dostići. Ostvarenom pobjedom postao je najstarija osoba koja je ikad izabrana za predsjednika SAD-a, no nedavni je trosatni razgovor u podcastu kod Joe Rogana pokazao da mu klikeri i dalje jako dobro rade.

Iako su mediji i ankete stvarali sliku najtješnjih izbora ikada u američkoj povijesti, sada se vidi da su i analitičari i anketari – koji su mahom drukali za Kamalu Harris ponovno podcijenili Trampa odnosno nastojali su stvoriti sliku koja je išla u prilog Kamale Harris. Trampa se tijekom kampanje nazivali siledžijom, rasistom, ženomrscem itd., a isti narativ lijevo-liberali analitičari koriste i nakon što je postalo jasno da će Trump ponovno postati predsjednik SAD-a. Time su zapravo tjerali vodu na mlin od Trampa jer su mobilizirali bijele muškarce.

Nema nikakve sumnje da je Trump velik dio glasova dobio zahvaljujući kritici migracija, no ključno je uz ideologiju i ekonomsko pitanje. Trampa se jednostavno smatralo ozbiljnijim i kompetentnijim političarom od Kamale Harris kad je ekonomsko područje u pitanju. Ljudi osjećaju posljedice inflacije, Amerika je postala jako skupa za život, i očekuju se promjene. Prije izbijanje korona-križe Amerika je za vrijeme Trampa bilježila odlične ekonomske rezultate.

Strah globalističkih struktura

Globalističke strukture jako su strahovale od povratka Donalda Trampa u Bijelu kuću i putem svojih medija kreirale od njega dežurno strašilo. No Trump je već jednom bio u Bijeloj kući pa se obrisi njegove politike mogu predvidjeti. Istina je da će u novome

mandatu biti slobodniji, no većina teza koje se plasiraju o njegovoj budućoj vanjskoj politici su potpuno deplasirane.

Istina je da je Trump znao prijetiti da će SAD napustiti NATO. No to je bio dio njegove strategije kojom je saveznike želio prisiliti na trošenje više sredstava za obranu (2 posto BDP-a). Kad je Emmanuel Macron govorio o „moždanj smrti NATO-a“ doživio je velike Trumpove kritike.

Nema sumnje da će Trump nastojati postići mirovni sporazum Rusije i Ukrajine. No ne treba zaboraviti da je upravo Trump Ukrajini isporučio teško naoružanje kakvo do tada nije isporučila Obamina administracija. Hoće li se ići prema mirovnim pregovorima ili nekoj vrsti zamrznutog konflikta ostaje za vidjeti.

U odnosu na Kinu – koju je definirao kao ključnoga američkog rivala – Trump je tijekom svoga mandata postavio određene okvire oko kojih danas postoji dvostranački konsenzus na američkoj političkoj sceni. Moglo bi ponovno doći do intenziviranja trgovačkog rata između Washingtona i Pekinga.

Na Bliskom istoku Trump će voditi dosljednu proizraelsku i protuiransku politiku. Tu je zapravo najveća opasnost ako bi došlo do rata s Iranom.

Amerika se pod Trump ne će povući s međunarodne scene, ali će se više baviti unutarnjim nagomilanim problemima kao što su visoka inflacija i masovne migracije.

Na vanjskopolitičkom plan Trump je skloniji bilateralnim, nego multilateralnim dogovorima što će od svih zemalja, pa tako i od Hrvatske zahtijevati proaktivniji pristup. U Hrvatskoj se mnogi plaše Trumpom jer su, eto, za njega Milorad Dodik i Vojislav Šešelj. No jedno su srbijanska očekivanja i bajke, a drugo politička realnost. Naravno da od političara koji može biti nepredvidljiv u međunarodnim odnosima „revizionistički“ čimbenici imaju svoja očekivanja. No glede Hrvatske ona su vrlo teško ostvarljiva. U

odnosu na Hrvatsku politika se ne će bitno mijenjati, no Hrvatskoj se otvara prostor za snažnije lobiranje oko pozicije Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Pisac ovih redaka je desetak mjeseci atentata prije najavio da će Trumpa pokušati ubiti. Sada se ta opasnost još više povećava. Mnogi se u Americi ne mire s Trumpovom pobjedom.

Kako bilo, pred Amerikom su vrlo neizvjesni tjedni jer gubitnička strana ne će tek tako prihvatiti poraz.

Trump je daleko idealnog političara, posebno iz pozicije konzervativizma, no njegovim izborom nedvojbeno su smanjeni izgledi za izbijanje globalnog rata, ali i za daljnje širenje nakazne *woke* ideologije. To je najveći dobitak ovih izbora.

Davor Dijanović

https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/44555-d-dijanovic-holivudski-povratak-donalda-trumpa-u-bijelu-kucu.html?fbclid=IwY2xjawGZosxleHRuA2FlbQIxMAABHSDjkkTO6iYO2R-Kn_jypjIOO88RO6Yckl_7hFx60CQyDMx5u9KGgaeM-Q_aem_Qrxt4qpeyZQ_BkwPfcMfEw

DIJANOVIĆ NA MOM FACEBOOKU

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

**LJEVICA NE PRESTAJE S NAPADIMA NA THOMPSONA:
OVAKAV SPEKTAKL KEKIN I EKIPA MOGU SAMO SANJATI**

NAPADA LI THOMPSONA JONJIĆ ILI LAŽNA DESNICA?

Već sam komentirao napade na Jonjića od lažne desnice tj. onih koji se predstavljaju desnicom, a zapravo rade za globaliste.

Mnogi s desna su i mene napali zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona. Danas je Thompson dozvolio da spot o Jonjiću koriste njegovu glazbu kako mi javlja hrvatski snimatelj Krešimir Lasić. S obzirom da su na izborima pretrpjeli katastrofu od Jonjića možda je ovo i napad na Thompsona koji je hrvatskom domoljubu koga je podržao veliki broj poznatih Hrvat dao tu dozvolu. Inače meni posebno smeta taj napad jer sam već i pisao kako je u Bujici Bujanec tvrdio da je potpisao Peticiju ZDS Mladog Jastreba. Kada je i poslije mog upozorenja ponovio isto ponudio sam mu nagradu od 1000Eu ako nađe potpis Mladog Jastreba na toj Peticiji. To sam poslao i direktoru Z1. Nisam dobio odgovor od Bujanca, pa me šokira da uopće spominje Thompsona i on i Radić. Te 2015. sam imao i žestoke polemike s jednim poznatim hrvatskim kolumnistom da bi kasnije u knjizi o Thompsonu stavi naslov jednog njegovog teksta kao naslov velikog poglavlja. Sada kada je ljudima jasno da su oni zapravo lažna desnica jer misle samo na sebe i svoju korist pokušavaju spriječiti okupljanje oko Jonjića.

Kada su stvarali DP podržao sam ih u Lisinskom, ali prošle godine kada sam vodio borbu da u HAZU za akademika ne izaberu kandidata koji je kao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod uklonio bistu Utemeljitelja RH nikakvu pomoć od njih nisam dobio.

Ali vratimo se Jonjiću. Okupljanja oko njega se boje svi globalisti u RH, a još je gore kada to dolazi od ljudi koji se predstavljaju desničarima i zbog vlastitih interesa ili zato što tajno rade za globaliste su pokušali onemogućiti kandidata s velikom podrškom hrvatskih *'istaknutih desničara'*. Osim toga Jonjić im je stalno ponavljao da su se kandidirali kada je njegovu kandidaturu podržao veliki broj poznatih domoljuba, pa su već time pokazali da nisu prava domoljubna opcija, jer domoljubi nikada ne bi pokazali prezir prema takvim ljudima. I ovo što su dobili glasova je vjerojatno zato što ljudi vjerojatno i ne znaju o tome.

Pogledajte samo neke od tih 'istaknutih desničarima' koji nisu važni ovim lažnim desničarima:

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora (Zagreb)
2. 5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik (Slavonski Brod)
3. 9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika Herceg-Bosne (Mostar)
4. 10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
5. 11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire Barešića (Zagreb)
6. 19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
7. 22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a Split, publicist (Split)
8. 23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)
9. 25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
10. 28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski politički emigrant (SR Njemačka)
11. 29. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)
12. 38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih studija i umirovljeni viši predavač Sveučilišta Macquarie u Sydneyu, počasni doktor Sveučilišta u Splitu (Australija)
13. 45. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik, župan i bivši saborski zastupnik (Ravno)
14. 47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i skladateljica
15. 52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske, hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik Središnjeg stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata (Split)
16. 55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
17. 56. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata, publicist, poduzetnik (Osijek)
18. 57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u Hrvatskome narodnom vijeću, povjesničar i publicist, sveučilišni profesor, po povratku u domovinu sa suprugom utemeljio nakladničku kuću CroLibertas
19. 58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u američkim koledžima, prevoditeljica, suutemeljiteljica nakladničke kuće CroLibertas
20. 68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
21. 72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac, bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske (Zagreb)
22. 75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine, teologica
23. 83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica (Zagreb)
24. 84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski vještak, bivši poduzetnik (Zagreb)
25. 91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik hrvatske komponente vojske Federacije BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
26. 92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica Hrvatske žene i jedan od urednica časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)

27. 93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant, novinar i publicist, suutemeljitelj Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD (Zagreb)
28. 98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara (Zagreb)
29. 99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši hrvatski politički emigrant (Zagreb)
30. 100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika (Zagreb)
31. 108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
32. 109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
33. 110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
34. 119. Ivan JAKLIN, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
35. 125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
36. 128. Marko JURIĆ novinar, publicist, voditelj Projekta Velebit (Zagreb)
37. 141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i direktor Hrvatskoga filmskog instituta (SAD), publicist, osnivač Zaklade sv. Marije na Mljetu (SAD)
38. 143. Mate KNEZOVIC odvjetnik, predsjednik Obiteljske stranke (Zagreb)
39. 147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj Hrvatskih studija (Zagreb)
40. 150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih domaćih i međunarodnih nagrada
41. 151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti (Zagreb)
42. 152. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
43. 160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zagreb)
44. 163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski snimatelj
45. 165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih komunističkih zločina
46. 166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)
47. 167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)
48. 173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata Europe (Imotski)
49. 193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
50. 194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju (Zagreb)
51. 200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika Tuđmana (Zagreb)
52. 206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša saborska zastupnica i potpredsjednica Vlade (Zagreb)
53. 208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
54. 209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
55. 212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor, teolog, znanstvenik i publicist
56. 214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike (Zagreb)
57. 215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica (Zagreb)

58. 218. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)
59. 226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik Republike Hrvatske (Zagreb)
60. 229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički emigrant, bivši diplomat i predsjednik Hrvatske republikansk zajednice (Zagreb)
61. 230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
62. 231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u mirovini (Zagreb)
63. 238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
64. 246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala Slobodana Praljka u postupku pred MKSJ-om (Zagreb)
65. 248. Luka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj, političar i publicist (Split)
66. 252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC, dr. med. spec. pročelnik Zavoda za kardiovaskularnu kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
67. 254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica (Požega)
68. 264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar (Zagreb)
69. 267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske (Zagreb)
70. 272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinatorica udruge Krug za trg (Zadar)
71. 273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti, umirovljeni general Hrvatske vojske, bivši saborski zastupnik
72. 275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
73. 276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
74. 277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
75. 283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljništvo
76. 287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)
77. 295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“, „Najbolji hrvatski tamburaši“) (Vinkovci)
78. 297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski zastupnik i potpredsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora, hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori (Split)
79. 298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice hrvatske u Splitu (Split)
80. 308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
81. 309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Knin)
82. 310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica, diplomatkinja i prva voditeljica humanitarne udruge DORA (Zagreb)
83. 311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, pročelnik njezina Odsjeka za klavir,
84. čembalo i orgulje, dobitnik niza domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja

85. 312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik Hrvatske samouprave (Mostar)
86. 322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata, utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
87. 325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava komunističkog sustava ubijenih u inozemstvu, publicistica (Zagreb)
88. 331. prof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (Split)
89. 333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
90. 336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
91. 338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši saborski zastupnik, predsjednik Pravedne Hrvatske
92. 343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
93. 344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta aktivistica u borbi za hrvatsku neovisnost, odlikovana 1995. za osobite zasluge u Domovinskom ratu i borbi za slobodu Hrvatske (Australija)
94. 348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
95. 350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade Grada Zagreba

JUGOSLAVENSKI UNITARIZAM NA HRT-U

16 Siječanj 2025

Može Tomić, dakako, misliti što ga je volja, pa to i govoriti u medijima u privatnom vlasništvu, no kad se u 2025. godini na nacionalnoj dalekovidnici, koju plaćaju hrvatski porezni obveznici, promiče ideologija iz vremena Karađorđevićeve monarhofašističke diktature, onda je to jasan znak nacionalnog mazohizma.

Predsjednički izbori skrenuli su pozornost s otvorene manifestacije jugoslavenskog unitarizma na Hrvatskoj radioteleviziji prošle nedjelje.

U emisiji „Nedjeljom u 2“ gostovao je legendarni Željko Pervan, a jedna od tema razgovora odnosila se i na humor u Hrvatskoj. Komentar o ovoj temi dao je i novinar, navodni humorist i književnik Ante Tomić. On je, komentirajući humor u Hrvata, iskoristio priliku te je Hrvate, Srbe i Bosance proglasio jednim narodom.

Može Tomić, dakako, misliti što ga je volja, pa to i govoriti u medijima u privatnom vlasništvu, no kad se u 2025. godini na nacionalnoj dalekovidnici, koju plaćaju hrvatski porezni obveznici, promiče ideologija iz vremena Karađorđevićeve monarhofašističke diktature, onda je to jasan znak nacionalnog mazohizma.

Nakon proglašenja tzv. šestosiječanjske diktature unitarističko jugoslavenstvo postalo je službenom državnom ideologijom. Svi narodni Kraljevine Jugoslavije postali su pripadnici jugoslavenske nacije s tri plemena: Srbima, Hrvatima i Slovencima.

Diktatura je učvrstila velikosrpsku hegemoniju. Uveden je još snažniji represivni sustav. Istaknuti su i oporbeni političari bili pod stalnim redarstvenim nadzorom. Osobe koje su optužene zbog političkih delikata u Karadordevicredarstvenim su uzama podvrgavane strahovitim mučenjima, kao, primjerice, Stipe Javor, Marko Hranilović i Matija Soldin.

Ideologija unitarističkog jugoslavenstva, koju 2025. na nacionalnoj dalekovidnici promiče Tomić rezultirala je potocima hrvatske krvi.

„Što koristi govoriti u nas o jednom državnom narodu ili, kako se obično kaže, o narodnom jedinstvu, kad Hrvati neće da budu Srbi, ni Srbi da budu Hrvati, a Slovenci ni jedno ni drugo?“, zapisao je pred stotinjak godina u Hrvatskoj zaboravljeni dr. Vinko Krišković.

Ono što je Krišković shvaćao pred sto godina prežitci jugoslavenskog unitarizma ni danas ne shvaćaju.

Zanimljivo, na HRT-u ne da nisu imali potrebu ograditi se od iskazivanja jugounitarizma, nego su, štoviše, osjetili potrebu taj dio Tomičeve izjave posebno izrezati i objaviti na YouTube kanalu ove emisije.

Ovakav egzemplar nije bio moguć ni u komunističkoj Jugoslaviji. Ni u toj protuhrvatskoj tvorevini nije bilo moguće javno na tadašnjoj Radioteleviziji Zagreb promicati jugoslavenski unitarizam.

[Davor Dijanović/hkv.hr](https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/42236-jugoslavenski-unitarizam-na-hrt-u?fbclid=IwY2xjawH9e8dleHRuA2FlbQIxMQABHRnsoWkOAKeFXgP_uBGgYIZh2OMiVRV_zdHZL4frgk4EKJ1PreAd5Dopmg_aem_ho3XNu7ZbMrx4_hYhB0eqw)

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/42236-jugoslavenski-unitarizam-na-hrt-u?fbclid=IwY2xjawH9e8dleHRuA2FlbQIxMQABHRnsoWkOAKeFXgP_uBGgYIZh2OMiVRV_zdHZL4frgk4EKJ1PreAd5Dopmg_aem_ho3XNu7ZbMrx4_hYhB0eqw

GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

**SRPSKI SVET IMA SVOJU AGENTURU I U HRVATSKOJ:
'NJIMA SADA SMETA I OVA OBLJETNICA'****DAVOR DIJANOVIĆ**

Udaranje na sve nosive elemente hrvatskog identiteta jedan je od ključnih aspekata geopolitike i ideologije tzv. srpskog sveta. Nije potrebno ulaziti u analizu velikosrpske politike još tamo od vremena kad je Srbija postala kneževinom. Dovoljno je podsjetiti na dokumente donesene proteklih godina.

19.01.2025.

Foto: CROPIX

U povelji o tzv. kulturnom srpskom prostoru vrlo se jasno Dubrovnik proglašava dijelom toga prostora. U Deklaraciji o granicama srpskog jezika Srbi negiraju postojanje hrvatskoga jezika. Za njih je štokavski isključivo srpski. Poruka je jasna: tamo gdje je štokavski, tamo su i granice "srpskog sveta" koji, rekao je svojedobno **Aleksandar Vulin**, podrazumijeva jedan državni prostor. Deklaracijom o granicama srpske književnosti svojata se hrvatska dubrovačka književnost koja je velikosrbima tako mila zato što Srbija, tada podijeljena na pašaluke, nije imala renesansu i barok.

Na stranu sad ridikuli tipa **Jovan Deretić** (čije knjige neumorno čita **Novak Đoković**) prema kojima su svi narodi svijeta porijeklom Srbi. U kulturnoj agresiji na Hrvatsku sudjeluju sve ključne srbijanske institucije. Nedavno smo svjedočili novome velikosrpskom ridikuloznom činu. Beogradska "Politika" tako je 26. studenoga objavila članak pod naslovom "Podneta inicijativa za vraćanje Krstionice kneza **Višeslava** u Srbiju".

Ovdje radi o inicijativi "Udruženja izbeglih, ugroženih i prognanih lica Srbije". Ono je Ministarstvu kulture, Ministarstvu vanjskih ("inostranih") poslova, Vladi Republike Srbije i Srpskoj pravoslavnoj crkvi uputilo inicijativu za vraćanje Krstionice kneza Višeslava iz Arheološkog muzeja u Splitu Srbiji. "Ovaj značajan kulturni i historijski spomenik, koji potiče iz devetog veka, predstavlja jedan od najstarijih spomenika hrišćanske liturgije na Balkanu, i kao takav ima duboko versko i kulturno značenje za sve Srbe", stoji u njihovu priopćenju.

FOTO: Direktno (na fotografiji Davor Dijanović)

Politika prisvajanja tuđeg traje gotovo 200 godina

Višeslavova krstionica jedan je od najznačajnijih spomenika hrvatske kulture koji sa Srbijom i Srbima nema apsolutno nikakve veze. No upravo zato što je ključan za hrvatski povijesni identitet nalazi se na udaru tzv. srpskog sveta. Takva lažljiva, nasilna i maliciozna politika prisvajanja tuđeg traje gotovo 200 godina. U Uvodu knjige "Na izvorima neistina I." (Matica hrvatska, Zagreb, 1941., str. 6-8) **Vatroslava Murvara** tako čitamo: "Srpska promičba, jedinstvena po svojoj drskosti i neopravdanosti svojih zahtjeva, već stotinu i dvadesetak godina uvjerava željeznom dosljednošću nas Hrvate i cijeli svijet oko nas o našoj vlastitoj nevrijednosti, malenkosti, siromaštvu i beznačajnosti u svim pravcima i na svim područjima.

U tu se svrhu iskrivljuju, krivotvore ili prisvajaju sve naše vrjednote. (...) Srbi, nenatkriljivi majstori u ovakvom poslu, nisu mu ni jedan čas dali ime propaganda. Svim neistinitim i zlonamjernim tezama, člancima, časopisima i knjigama davali su oblik znanstvenih rasprava, znanstvenih rezultata. (...) Duboko sam uvjeren, da ne postoji ni jedna srpska knjiga – bilo bi nam to svakako poznato – koja bi, raspravljajući o nacionalnim pitanjima, bila na znanstvenoj visini, pa makar to svim silama nastojala. Nema ni jednog znanstvenog retka s područja nacionalne problematike, koji ne oduzima i ne prisvaja i po koju vrjednotu iz hrvatskog, bugarskog i drugog životnog prostora, vlasništva ili kulture.

Sveučilišni profesori, poznati učenjaci, svećenici, novinari, književnici, nesvršeni đaci, poluobrazovana piskarala i redom svi koji znadu pisati, svi bez razlike potpuno su jednaki u ovom aspektu svog djelovanja, pripadali oni vremenu **Vuka Karadžića** ili pak današnjem vremenu **Slobodana Jovanovića**, bili obrazovani kao Slobodan Jovanović ili pak onoliko koliko **Vuk Stefanović Karadžić**. (...).

NEPRIJATELJSKA PROPAGANDA | 14/01/2025 |

PIŠE Boris Postnikov | + f t

Loša zmajebancija

Na inicijativu Matice hrvatske i nečega što se zove Družba Braće Hrvatskoga Zmaja, čitavu godinu obilježavat ćemo 1100. obljetnicu Hrvatskoga Kraljevstva, slaveći krunidbu kralja Tomislava koja se uopće nije dogodila, a sve to uz pokroviteljstvo Vlade, milijunski budžet i angažman svih važnijih naučnih, kulturnih i crkvenih institucija

FOTO: Screenshot/Novosti

Duhovno nasilje

"Prisvajanje pojedinih dijelova ili cijelih pokrajina hrvatske zemlje, iskrivljavanje povijesnih, brojidbenih i socioloških činjenica, krivotvorenje isprava, prisvajanje čitavih kulturnih doba, hrvatskog književnog jezika, narodnih pjesama, srbiziranje prvih naših književnih imena, pogrdno prikazivanje i omalovažavanje svih hrvatskih vrjednota predstavlja nam sustav srpskih neistina, uporno podržavan u znanstvenom obliku i uporno nazivan naukom od početka srpske pismenosti pa do sloma velikosrpske države (misli se na 1941. godinu, nap. D. D.). Sustav je srpskih neistina, jedinstven u povijesti, neprekinuto duhovno nasilje izvršavano nad hrvatskim narodom. Ono rječito pokazuje, što se sve jednom malom, povijesnom sudbom rastrganom, narodu nijekalo u želji, da se izbriše s lica zemlje, sa lijepe njegove domovine", navodi se u knjizi.

Jasno je da tzv. srpski svet ima svoju agenturu i u Hrvatskoj. Lako ju je prepoznati po tome što također udara na identitetske odrednice hrvatskog naroda. Tu nedvojbeno možemo ubrojiti tjednik "Novosti", koji se, financiran novcem iz proračuna, godinama izruguje iz Domovinskog rata, **Franje Tuđmana**, Katoličke Crkve i svih vrijednosti hrvatskog naroda. Jedan od posljednjih tekstova u "Novostima" nosi naslov "Loša zmajebancija" uz dodatak: "Na inicijativu Matice hrvatske i nečega što se zove Družba Braće Hrvatskoga Zmaja, čitavu godinu obilježavat ćemo 1100. obljetnicu Hrvatskoga Kraljevstva".

Hrvatska ljevica ne postoji: 'Naši' mediji otvoreno promiču 'srpski svet' i jugonostalgiju
"Novostima" sada smeta i ova obljetnica. Zašto? Opet zato što je važna za hrvatski identitet. Današnji sljedbenici velikosrpske ideologije (bili oni Srbi ili etnički Hrvati – ne zaboravimo koliko je Hrvata bilo u orjunašima i četnicima!) pritom mrze obljetnice važne za hrvatski identitet više nego ranije dinastija Karađorđević. Čak se i u monarhističkoj Jugoslaviji javno slavila 1000. obljetnica Hrvatskog kraljevstva. Nakon što su **Stjepan Radić** i **Nikola Pašić** postigli dogovor, ta je proslava iz taktičkih razloga imala čak i potporu režima. Čini se da je mržnja prema Hrvatskoj nešto što jedino istinski napreduje. I nema granice, kao ni fantazije arhitekata srpskog (polu)sveta.

https://direktno.hr/kolumne/srpski-svet-ima-svoju-agenturu-i-u-hrvatskoj-njima-sada-smeta-i-ova-obljetnica-363335/?fbclid=IwY2xjawH9eOxleHRuA2F1bQIxMQABHVlK8vULXV-Zdtv_rBuGaBBZo1zLR_ZOBVRmUvmOfTmcQT8iGZHbRzCFewaem_SoFjT4mlaWbO9gKIP2Aasg

(Geo)političke teme i mete

D. Dijanović: Već prvoga dana mandata Trump zasukao rukave i krenuo ostvarivati predizborna obećanja

21. siječnja 2025.

NAKON TRUMPOVE INAGURACIJE

Donald Trump rukave je zasukao i krenuo ostvarivati predizborna obećanja već prvi dan kad je činom inauguracije formalno postao američki predsjednik. Potpisao je uredbu koja uvodi izvanredno stanje na južnoj američkoj granici što mu omogućuje angažman vojske u rješavanju problema ilegalne imigracije, a naredio je i nastavak izgradnje fizičkih barijera na granici.

Poništio je 78 izvršnih naredbi svojega prethodnika Joea Bidena te povukao SAD iz Pariškog klimatskog sporazuma. Najavio je i povlačenje iz Svjetske zdravstvene organizacije kritizirajući agenciju zbog lošeg upravljanja pandemijom COVID-a 19. Kuba je vraćena na popis država sponzora terorizma.

Novi američki predsjednik potpisao je i izvršnu uredbu kojom se odgađa zabrana kineske aplikacije TikTok za 75 dana, što novoj administraciji osigurava vrijeme za donošenje odluke o njenoj budućnosti u SAD-u. Pomilovao je 1500 svojih pristaša koji su osuđeni zbog događanja 6. siječnja 2021. na Capitol Hillu.

Osim toga, Trump će proglasiti da će američka savezna vlada priznavati dva spola, muški i ženski. Koliko god zvuči nadrealno, ali američki predsjednik mora propisati da postoje dva spola jer ima onih koji, protivno prirodi i zdravom razumu, misle drugačije. Ovo je velik udarac rodnoj ideologiji. Od Trumpa se očekuje da stane na kraj industriji promjene spola koja generira desetke milijarda dolara prihoda, a rezultira fizičkim i psihičkim sakaćenjem ljudi, a među njima i djece.

Ono što možemo smatrati najvećim globalnim dobitkom Trumpove pobjede je to što će najснаžnija država svijeta provoditi anti-woke politiku. Dolazi, nadamo se, kraj ovim

suludim ideologijama koje su se posljednje četiri godine obračunavale sa svim temeljnim vrijednostima zapadne civilizacije.

Joe Biden je posljednjeg dana mandata unaprijed pomilovao neke članove svoje obitelji, ali bivšeg arhitekta strategije Bidenove administracije za COVID-19 Anthony Faucija. Ipak, nadamo se da će doći i do obračuna s COVID profiterima koji su u vremenu korona-krize izvršili jedan od najvećih zločina nad osobnim slobodama ljudi diljem svijeta.

Iz nekih je Trumpovih posljednjih istupa posve jasno da nas i glede klimatskih i zelenih politika očekuje povratak zdravom razumu. Zelena agenda nerijetko je ljude tretirala kao nametnike na Zemlji i zaštitu prirode i okoliša stavlja ispred interesa ljudi. Zelene politike uništavale su energetiku i nametale vrlo skupa rješenja. I tome, nadamo se, dolazi kraj.

Trumpova pobjeda nesumnjivo predstavlja vjetar u leđa desnim i suverenističkim opcijama diljem svijeta, pa tako i u Europi i Hrvatskoj. Te će opcije sada slobodnije disati, a imat će i određenu potporu nove američke administracije. Trumpov bliski suradnik Elon Musk poručuje: Učinimo Europu ponovno velikom.

Da bi Europa ponovno postala velikom, odgovornost za njezinu političku budućnost moraju preuzeti odgovorni pojedinci, a ne birokratska trčkarala koja ne znaju upravljati krizama i kojima su LGBT vrijednosti temeljne vrijednosti Europske unije.

Prolazi vrijeme muškaraca u štiklama, ali i vrijeme kad se europska sigurnost financirala od velikog brata s druge strane oceana.

Trumpov izbor i Hrvatskoj nameće imperativ proaktivnijeg pristupa u međunarodnim odnosima.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/44946-d-dijanovic-vec-prvoga-dana-mandata-trump-zasukao-rukave-i-krenuo-ostvarivati-predizborna-obecanja.html>

(Geo)političke teme i mete

D. Dijanović: Trumpova pobjeda i kraj cenzure na društvenim mrežama

22. siječnja 2025.

TRUMP ZABRANIO CENZURU NA DRUŠTVENIM MREŽAMA

Društvene mreže neosporno su revolucionirale način komuniciranja ne samo na osobnom i poslovnom, nego i na političkom planu. Izučavanje društvenih mreža – njihovih alata, mogućnosti, prednosti, ali i opasnosti (prije svega sigurnosnih) postalo je i predmet izučavanja na fakultetima i učilištima. Digitalni marketing jedno je od najbrže rastućih zanimanja.

Osim za međuljudsku i poslovnu komunikaciju, važnost društvenih mreža odavno je prepoznata i na političkom planu. Društvene mreže odavno se i u Hrvatskoj koriste za političku promociju i političke kampanje. Prosvjedi u Hrvatskoj 2011. godine organizirali su se putem interneta, a zbog organizacije putem Facebooka nazvani su „Facebook prosvjedima“.

Prosvjedi u arapskome svijetu, tzv. Arapsko proljeće od 2010. do 2011. također su se organizirani putem društvenih mreža: za organiziranje i komunikaciju (unatoč pokušajima cenzure) koristili su Facebook i Twitter.

Nije potrebno posebno napominjati da je upravo vrhunska digitalna kampanja znatno doprinijela Trumpovoj pobjedi 2016., ali i 2024. godine.

Neki su političari na društvenim mrežama spretniji i okretniji, mreže koriste za dobru promociju, dok nekima osobito ne leži format društvenih mreža i podcasta. Kako bilo, svi političari moraju računati na važnost društvenih mreža.

Nedavno je na predsjedničkim izborima u Rumunjskoj, ponajviše zbog kampanje na TikToku, najviše glasova osvojio Calin Georgescu, no izbori su na kraju poništeni zbog navodnog sudjelovanja ruskih botova.

To nas dovodi do pitanja povezanosti vlasnika društvenih mreža i obavještajnih službi i o činjenici da putem mreža mi, zapravo, dragovoljno dajemo svoje podatke potencijalnim interesentima. Kina je još 1999., nakon korištenja interneta za organizaciju protesta ekstremističke skupine Falun Gong, krenula s kontrolom internetske mreže, a SAD optužuje i Huawei za bliskost s kineskim obavještajnim službama.

U posljednje vrijeme Donald Trump najavljuje zabranu društvene mreže TikTok, kao prve ne-zapadne (kineske) aplikacije za dijeljenje kratkih video-snimaka koja je stekla globalnu popularnost.

Tu je i pitanje cenzure na društvenim mrežama. Pred četiri godine sam je Trump ekskomuniciran sa svih društvenih mreža. Četiri godine kasnije Trump je američki predsjednik koji je jučer potpisao izvršnu uredbu kojoj je cilj, kako je rekao, vratiti slobodu govora i okončati cenzuru. Kao što je poznato, Trump i njegovi republikanski saveznici optužili su administraciju bivšeg demokratskog predsjednika Joea Bidena za poticanje gušenja slobode govora na internetskim platformama.

Kako bilo, očekuje nas slobodnije pisanje na društvenim mrežama, a famozni fact checkeri morat će potražiti nova zanimanja.

Davor Dijanović

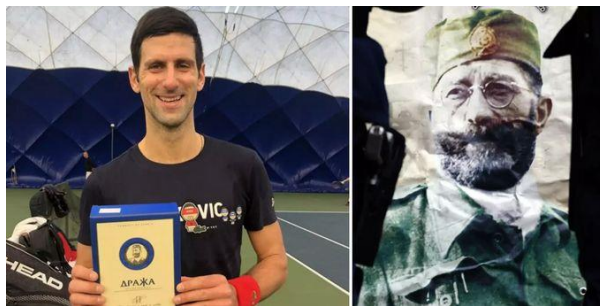
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/44952-d-dijanovic-trumpova-pobjeda-i-kraj-cenzure-na-drustvenim-mrezama.html>

(Geo)političke teme i mete

D. DIJANOVIĆ: JUGOUNITARISTI NA HRT-U

23. siječnja 2025.

Ideologija unitarističkog jugoslavenstva na nacionalnoj dalekovidnici Nedavni istupi tenisača Novaka Đokovića i novinara Ante Tomića nesumnjivo su morali razdragati srce jugobolnih Hrvata. Njihove su riječi bile prava glazba za njihove uši.

Najprije je Đoković izjavio: „Prozivali su me čak i neki visoki državni službenici. Ali, za mene je to prilično jednostavno: prije svega, imam obitelj iz Hrvatske. I drugo, tako se osjećam u srcu. Kako da navijam za nekoga tko je udaljeniji od mene umjesto za nekoga tko mi je susjed i s kim imam ne samo obiteljske veze već i toliko sličnosti“.

S obzirom na Đokovićev „prijateljski stav prema regiji“, novinar ga je upitao trebaju li se Hrvatska i Srbija ujediniti na što je odgovorio: „U najluđim snovima, rekao bih u savršenom scenariju, zašto ne? Zašto ne? (...) Ako govorimo istim ili veoma, veoma, veoma sličnim jezikom, postoje male razlike među njima, ali se svi savršeno razumijemo. Ako pogledate naše narodne tradicionalne uniforme, narodnu nošnju, etno nošnju, muziku, ples, hranu – isto. Potpuno isto. Samo različite riječi korištene za opisivanje. Tako da, da, ja sam više zagovornik našeg okupljanja koliko god je to moguće“.

Godinama ranije, kad su ga na jednom turniru slučajno nazvali Hrvatom, Đoković je poručio: „Nisam Hrvat, ja sam iz Srbije, ali nema veze, ne ljutim se, to je sve isto“.

Iz navedenih bi se izjava dalo zaključiti kako je Đoković pristaša jugoslavenskog unitarizma, no još ćemo se vratiti na Đokicu i njegove poglede.

Jugoslavenski unitarizam na HRT-u

U emisiji Nedjeljom u 2, u kojoj je gostovao legendarni Željko Pervan, svoj je komentar dao i novinar, navodni humorist i književnik Ante Tomić. On je, komentirajući humor u Hrvata, iskoristio priliku te je Hrvate, Srbe i Bosance proglasio jednim narodom.

Može jugobolni Tomić misliti što ga je volja, pa to i govoriti u medijima u privatnom vlasništvu, no kad se u 2025. godini na nacionalnoj dalekovidnici, koju plaćaju hrvatski porezni obveznici, promiče ideologija velikosrpskog hegemonizma iz vremena Karađorđevićeve monarhofašističke diktature, onda je to jasan znak nacionalnog mazohizma.

Nakon proglašenja tzv. šestosiječanjske diktature unitarističko jugoslavenstvo postalo je službenom državnom ideologijom. Svi narodni Kraljevine Jugoslavije postali su pripadnici jugoslavenske nacije s tri plemena: Srbima, Hrvatima i Slovencima.

Diktatura je učvrstila velikosrpsku hegemoniju. Uveden je još snažniji represivni sustav. Istaknuti su i oporbni političari bili pod stalnim redarstvenim nadzorom. Osobe koje su optužene zbog političkih delikata u redarstvenim su uzama podvrgavane strahovitim mučenjima, kao, primjerice, Stipe Javor, Marko Hranilović i Matija Soldin. Ideologija unitarističkog jugoslavenstva, koju 2025. na nacionalnoj dalekovidnici promiče Tomić rezultirala je potocima hrvatske krvi.

„Što koristi govoriti u nas o jednom državnom narodu ili, kako se obično kaže, o narodnom jedinstvu, kad Hrvati neće da budu Srbi, ni Srbi da budu Hrvati, a Slovenci ni jedno ni drugo?“, zapisao je pred stotinjak godina u Hrvatskoj zaboravljeni dr. Vinko Krišković.

Ono što je Krišković shvaćao pred sto godina prežitci jugoslavenskog unitarizma do danas ne shvaćaju. Kako bi sve bilo na mjestu HRT-ovi urednici imali su potrebu taj dio Tomićeve izjave posebno izrezati i objaviti na YouTube kanalu ove emisije. Ovakav egzemplar nije bio moguć ni u komunističkoj Jugoslaviji. Ni u toj protuhrvatskoj tvorevini nije bilo moguće javno na tadašnjoj Radioteleviziji Zagreb promicati jugoslavenski unitarizam.

Poluga jačanja velikosrpstva

I Novak Đoković jugoslavenski unitarizam shvaća tek kao polugu jačanja velikosrpske ideologije. On bi želio da Hrvati i Srbi tvore jednu državu i jedan narod kako bi potonji ponovno mogli učvrstiti svoj hegemonizam. Naime, Đoković je svojedobno izjavio da čita knjige poznatog srbijanskog pseudoistoričara i ridikula Jovana Deretića. „Serbi, narod i rasa! Veliki pozdrav za profesora kog lično poznajem. Vrlo je interesantno, ne bih ništa da govorim. Vidim da se i danas provlači kroz novine nešto što sam rekao. Svako od nas treba da bude otvorenog uma i da uradi svoje istraživanje. Da budemo svesni da je istina negde između. Ako pratimo jednu stranu informisanja, to teško može da nas učini realnim“, rekao je svojedobno Đoković.

Dodao je i sljedeće: „Mene čitanja gospodina Deretića, Vidojevića i Damjanovića jako inspirišu. Ona izreka da smo nebeski narod nije slučajna. Tu ću završiti. Ja težim ka tome da smo starosjedioci, ima dosta dokaza. Veliki pozdrav za sve one koji se bore za istinu“. Svi navedeni autori koji „inspirišu“ Đokovića notorni su velikosrpski pamfletisti koji negiraju posebnost hrvatskog naroda i Hrvate proglašavaju Srbima, tako da kad Đoković govori da je to „isto“ onda Hrvate žele proglasiti Srbima.

Obična fikcija

Njegove pak tvrdnje o istoj kulturi Hrvata i Srba potpuno su deplasirane. Protiveći se jugounitarističkoj politici, istaknuti hrvatski intelektualac Filip Lukas naglašavao je upravo to da hrvatski narod ima svoju vlastitu kulturu, različitu od srbijanske (bizantske), pa stoga ne može biti ni jugoslavenske nacije, jer je ona obična fikcija. Svaki narod ima svoj duh koji se objektivizira u kulturi, i upravo ga ta kultura diferencira od svakoga drugog naroda. Hrvati su i Srbi stoga dvije kulture i dva naroda, pa je prema tome jugoslavenstvo negacija kulturnog principa uopće.

S obzirom na to da je narodna kultura prema Lukasu glavni dokaz protiv narodnoga jedinstva Srba i Hrvata, on je obradio filozofski, sociološki, etnološki, povijesni, kulturni i geopolitički aspekt kulture i naroda općenito, a hrvatskog naroda i kulture napose. Temeljne karakteristike hrvatskog naroda tako su prema Lukasu sljedeće: a) Hrvati nisu nikada bili osvajači, makar su pokazali kroz cijelu svoju povijest borbenost kao „prvi vojnici na svijetu“, b) Druga je njihova značajka etika i religioznost, c) Treće, osjećaj za pravdu, pravo, težnja i borba za slobodu, d) Četvrto: osjećajnost, koja često svraća poglede s prave stvarnosti i vodi do velikih iluzija i nada u pomanjkanju realizma.

Ove je karakteristike Lukas ustanovio komparirajući hrvatsku i srbijansku kulturu i mentalitet. Zaključak je bio nedvosmislen: hrvatstvo i srpstvo se međusobno isključuju zbog razlike u mentalitetu, koja proizlazi od razlike kulture i povijesti, stoga jugoslavenska država nužno mora biti instrument nametanja kulturne hegemonije, bilo Hrvata nad Srbima (što Hrvatima nije bio cilj), bilo Srba nad Hrvatima (što se je u praksi manifestiralo kao balkanizacija i primitivizacija hrvatske kulture i hrvatskog naroda općenito).

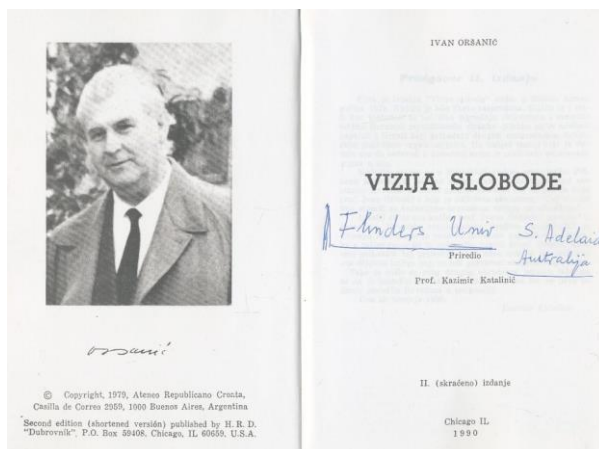
U jednome radu Lukas je bit svojih pogleda o odnosu kulture i naroda u kontekstu ideologije jugoslavenstva sumirao ovim riječima: „Jugoslavenstvo je isto tako psihička abstrakcija i nije drugo nego aprioristička formula, kojom se htjelo na osnovi vanjskih značajka, posebice jezika, riješiti nacionalno pitanje ovdje na Jugu, bez obzira na to, da su ovdje već postojale izgrađene tri duhovne stvarnosti i tri narodne individualnosti. Poglavitno pogreška jugoslavenske kulturne cjelovite zamisli kod njezinih pokretača bila je ta, što oni nisu vidjeli, da je svaki od naroda na Jugu prema duhu već ostvario svoju kulturnu ideju i dalje je sa životom razvijao, te što su prešli preko aksioma, da svaki posebni oblik kulture živi jedino od isključenja drugih posebnih kultura. U svakoj se kulturi očituje posebna crta,

koja je luči od drugih kultura, zato svaka ima svoju strukturu, i odnos pojedinih sastavnih česti je za svaki narod drugačiji. Baš iz tih razlika stvaraju se narodne kulture”.

Glavni kamen smutnje - jugoslavenstvo

Ivan Oršanić nije imao dvojbi o tome koji je glavni kamen smutnje između Srba i Hrvata: „Najveće zlo među nama jest u tome, što živimo zajedno, ubijajući se, umjesto odijeljeno, razvijajući se“.

O ovom je problemu dodao: „Ako nije nikakav grijeh ni zlo što postoje, recimo, Italija i Francuska, talijanski i francuski narod, zašto bi nakon tisućugodišnje činjenice trebalo vršiti nasilje, upinjati se i dokazivati da Srbija i Hrvatska ne postoje, nego da se radi o jednoj zemlji – Jugoslaviji, i o jednom narodu – jugoslavenskom? Zar je teže poći od činjenice o postojanju Srbije i Hrvatske, srpskog i hrvatskog naroda, a jednostavnije, možda, od 'Jugoslavije' i od 'jugoslavenskog naroda'? Tisućugodišnje susjedstvo Srbije i Hrvatske, srpskoga i hrvatskoga naroda, ne poznaje ni jedan međusobni rat, ni jedan međusobni sukob, ni jedno međusobno klanje. Nametanje, naprotiv, Jugoslavije i jugoslavenstva predstavlja niz zločina, predstavlja uništavanje Srbije i Hrvatske, Srba i Hrvata“.

Oršanić je ovdje posve u pravu: do pojave jugoslavenske ideologije i posljedičnog stvaranja monarhističke Jugoslavije Hrvati i Srbi nisu ratovali jedni protiv drugih iako su, dakako, već početkom 19. stoljeća u Srbiji koncipirani velikosrpski planovi koji su svojatali hrvatske teritorije. U skladu s time, postaviti se „u raspravljanju na stajalište Srbije i Hrvatske, srpskoga i hrvatskog naroda, znači stati na stajalište tisućugodišnjeg činjeničnog stanja, na stajalište tisućugodišnjeg mira. Postaviti se, pak, u raspravljanju na stajalište Jugoslavije i jugoslavenstva, znači postaviti se na stajalište nasilja, zločina, uništavanja, brisanja.“

Pametnome dosta!

Davor Dijanović
Hrvatski tjednik

https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/44958-d-dijanovic-jugounitaristi-na-hrt-u.html?fbclid=IwY2xjawIBaVBleHRuA2FlbQIxmQABHYBzGYwyfGPbj1jBNKv5HqbveJDyb0OpRfyKCImfmd_AzVfqsmBumVuXAQ_aem_rOiGdpa05nI5m-jh_UopsQ

NOVA KNJIGA DAVORA DIJANOVIĆA

25 Siječanj 2025

U prodaji je nova knjiga Davora Dijanovića 'Hrvatska – država koja se samoukida'. Prepoznatljivom oštrinom i nemilosrdnom logikom autor u knjizi kirurški precizno secira ključne probleme hrvatske države i hrvatskog društva i ukazuje na dramatičnu situaciju u koju su Hrvatsku dovele političke elite posljednjih dvadeset i pet godina.

Uz Proslov, pogovore Tomislava Jonjića, Matije Štahana i Damira Pešorde i Kazalo imena knjiga obuhvaća šest poglavlja sa sljedećim naslovima: Povijesno breme, U mraku balkanske krčme: Ekonomija, društvo, mediji i politika, Kultura kao bojno polje, Demografija: ključno strateško pitanje hrvatske budućnosti, Na geopolitičkoj vjetrometini, Kako dalje?.

U prodaji je nova knjiga Davora Dijanovića 'Hrvatska – država koja se samoukida'. Prepoznatljivom oštrinom i nemilosrdnom logikom autor u knjizi kirurški precizno secira ključne probleme hrvatske države i hrvatskog društva i ukazuje na dramatičnu situaciju u koju su Hrvatsku dovele političke elite posljednjih dvadeset i pet godina.

Uz Proslav, pogovore Tomislava Jonjića, Matije Štahana i Damira Pešorde i Kazalo imena knjiga obuhvaća šest poglavlja sa sljedećim naslovima: Povijesno breme, U mraku balkanske krčme: Ekonomija, društvo, mediji i politika, Kultura kao bojno polje, Demografija: ključno strateško pitanje hrvatske budućnosti, Na geopolitičkoj vjetrometini, Kako dalje?.

U prvom poglavlju autor dekonstruira ključne jugoslavensko-komunističke i velikosrpske mitove koji već dugi niz desetljeća udaraju na sve nosive elemente hrvatskog identiteta, a danas ih možemo prepoznati u ideologiji tzv. srpskog sveta i u geopolitici tzv. jugosfere. U drugom poglavlju autor razmatra djelovanje duboke države na ekonomskoj, društveno-političkoj i medijskoj sceni čije posljedice rezultiraju razgradnjom hrvatske države. U trećem poglavlju analizira se područje kulture kao bojno polje na kojemu projugoslavenski i globalistički krugovi nameću svoje političke i vrijednosne agende. U četvrtom poglavlju demografsko se pitanje pozicionira kao ključno pitanje hrvatske budućnosti u situaciji u kojoj se i u Hrvatskoj počela provoditi ideologija zamjene stanovništva. U petom poglavlju propituje se hrvatska vanjska politika u današnjim geopolitički i sigurnosno izazovnim vremenima. U završnom poglavlju autor poziva na raspravu o hrvatskoj budućnosti istodobno nudeći svoje poglede na pojedine probleme i moguća rješenja.

O KNJIZI

„Dijanovićeva se knjiga bavi (...) slabostima hrvatskog društva i nedostacima hrvatske države. U najboljoj tradiciji hrvatske političke esejistike, ona ne zatvara oči pred našim narodnim manama, ali ih nikad ne razotkriva na način koji bi potkopao samopouzdanje i vjeru u neminovnost pobjede. Ona je, dakle, ono što mora biti smisao djelovanja hrvatskog intelektualca: poziv na nastavak borbe, borbe koja nije samo obveza, nego je i povlastica našeg naraštaja“. (Tomislav Jonjić)

„(...) Dok stajališta poput Dijanovićevih ne budu glavnom strujom naših medija i politike, to će biti jasnim znakom njihova izravnog ili neizravnog rada protiv hrvatske države. Dijanovićeva knjiga stoga je od onih knjiga koje su svojevrsno mjerilo ili standard hrvatske nacionalne misli. Po tome koliko se razlikuje od mainstreama najbolje je vidljivo koliko je

njezina polazišna teza o samoukidanju hrvatske države, koliko god nekima mogla zvučati radikalno, istinita“. (Matija Štahan)

„Glavne su koordinate autorove političke i svjetonazorske filozofije snažna ukorijenjenost u hrvatsku državotvornu misao i kršćanski doživljaj svijeta. Na tim koordinatama uspostavljene stavove autor iznosi neuvijeno, bez oportunističkog kalkuliranja i argumentirano. Što je u hrvatskoj društvenopolitičkoj i kulturnoj sredini, snažno obilježenoj diktatom 'ispravnog mišljenja', samo po sebi svojevrsna hrabrost i originalnost“. (Damir Pešorda)

Knjiga se može naručiti na broj: 095/909-7746 ili na e-mail: davor.dijanovic@gmail.com

<https://www.hkv.hr/kultura/vijesti-kultura/44961-narucite-novu-knjigu-davora-dijanovica-hrvatska-drzava-koja-se-samoukida.html>

https://dragovoljac.com/index.php/razno/42338-nova-knjiga-davora-dijanovica?fbclid=IwY2xjawIB0MVleHRuA2FlbQIxMQABHZ_EEbPIS4FASMVfNpZsHCBLw7IZVH7OrVs1gvF8086CAiYGYF7gA04-XQ_aem_Idb9hfjKaoYHtbAUIE71kA

https://hrvatskonebo.org/2025/01/25/narucite-novu-knjigu-davora-dijanovica-hrvatska-drzava-koja-se-samoukida/?fbclid=IwY2xjawIB6BxleHRuA2FlbQIxMAABHTXyKx4XqUnYABWLMbEUkuTn1P8MXLrFnKNhimwZL5mHwxkYISF2MdEXqw_aem_1S6wJY-4udUYVp-Cjd_1pQ

<https://direktno.hr/zivot/kultura/poznati-publicist-i-novinar-objavio-novu-knjigu-dijanovic-ne-krije-svoje-krscansko-nadahnuce-332656/>

https://kamenjar.com/u-prodaji-je-nova-knjiga-davora-dijanovica-hrvatska-drzava-koja-se-samoukida/#google_vignette

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića. Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1694 citata: 24748, H-index: 55;

MathSciNet: publikacija: 1382, citata: 7257, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 844, citata: 8436, H-index: 39;

WoS: publikacija: 843, citata: 7457, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a

izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

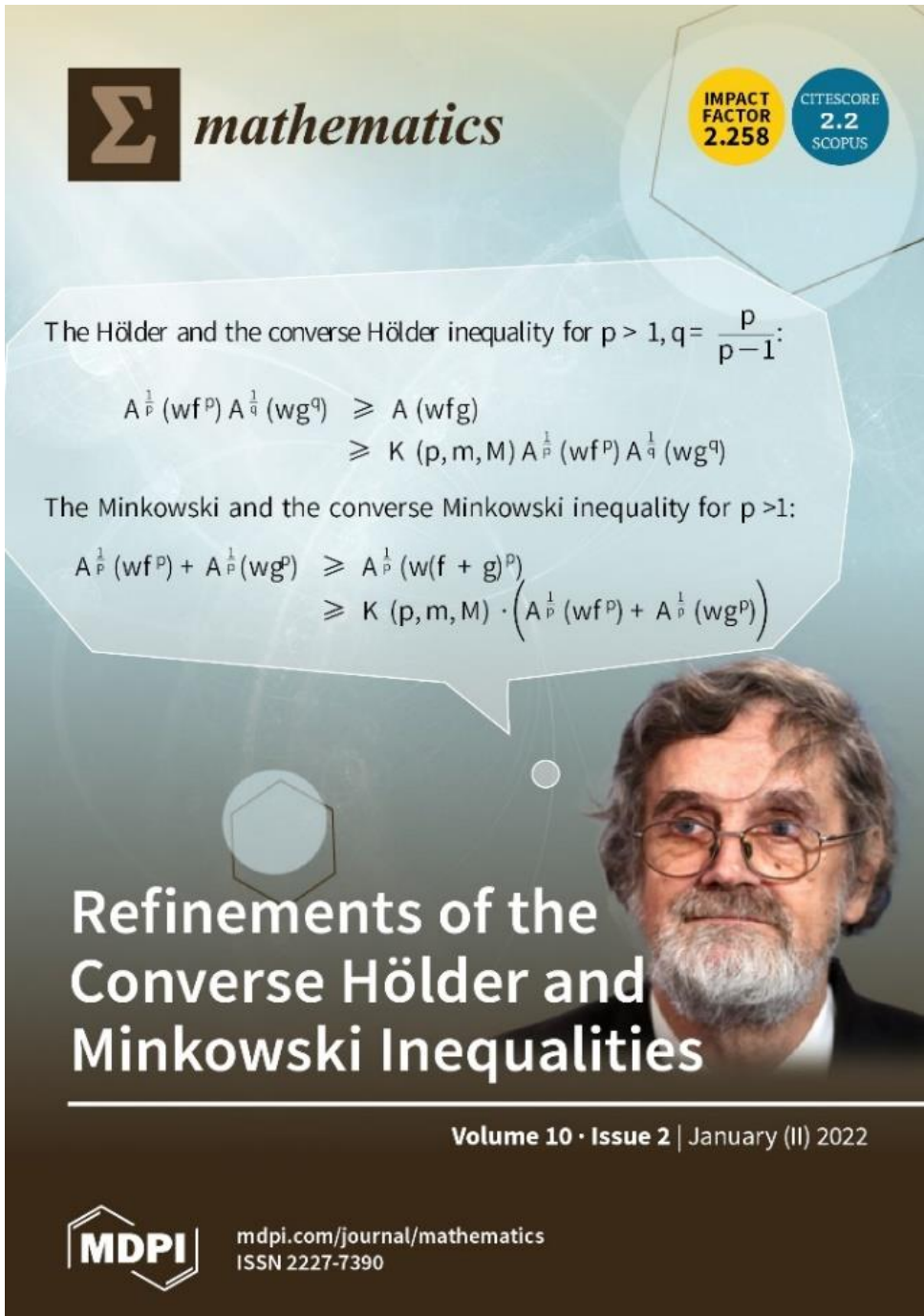
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258

CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg)$$

$$\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p)$$

$$\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

**Refinements of the
Converse Hölder and
Minkowski Inequalities**

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.* Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 200 publicističkih knjiga.

6/12/2024.